رِیْبازا ژیانی ل بهر سیبهرا قورئانیُ



ریبازا ژیانی ل بهر سیبهرا قورئانی

بەرگى ئىكى تەنسىرا جزيين ئىكى ودووى

تەحسىن ئىبراھىم دۆسكى

چایا ئیکی ۱٤۳۰ ك ۲۰۰۹ ز



﴿ الْوَ كِتَنَبُ أَنزَ لَنَهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ ٱلنَّاسَ مِنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى الشَّلُمَٰتِ إِلَى النَّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَىٰ صِرَاطِ ٱلْعَزِيزِ ٱلْحَمِيدِ ﴿ ﴾ ٱلنُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَىٰ صِرَاطِ ٱلْعَزِيزِ ٱلْحَمِيدِ ﴾

<u>پێشگۆتن</u>

حهمد وسوپاسی ههمی بو وی خودایی بن یی کیتابا خو یا پیروز بو مروقان هنارتی دهلیل ورینیشانده ر، دا بهری وان پی ژ کهند وکورین تاریستانا جاهلییه تی بده ته روزناهیا ئیمانی وراسته رینیا ئیسلامی، ودا ئه و بو وان د ژینا وان دا ببته ریبه ر. وصه لات وسه لام ل وی پیغه مهمی گران بها بن یی ئه قورئانه بو هاتیه خواری، ووی ئه و ب تمامی گههاندیه ئوممه تا خو، وبو وان ئاشکه را کری وبه ری وان دایی، و ل بنه مال وهه قال ودویکه فتین وی، یین خودی ئه و بو هه قالینی و پشته قانیا پیغه مهم ری خو هل برارتین، ئه وین دین ب دورستی بو مه قه گوهاستی، وجیهاد د ریکا خودی دا کری، و ئالایی ده وله تا وان دین بلند راکری، و ل هه رکه سه کی ل سه ر ریبازا وان به ته، و ب قه نجی دویکه فتنا وان بکه ت، هندی دنیا هه بت.

خوانده قانین هیزا: قورئان ئهو کیتابا عهسمانیه یا خهلکی عهردی پی هاتینه ئاخافتن، ئهو کیتابا (دهعوی)یه یا بو ئیسلامی گازی دکهت، لهو ههر کهسه کی بقیّت ب دورستی د ئیسلامی بگههت پیّتقیه بهری ههر تشته کی ل قورئانی بزقرت.. چونکی ل بهر سیبهرا قورئانی دیتنا ئیسلامی یا پیّکهاتی و (شامل) بو ژیانی بهرچاف دبت، لهو (ریّبازا ژیانی) و هک ئیسلام بو مروّقی دهسنیشان دکهت (ل بهر سیبهرا قورئانی) بو مه ب دورستی وتمامی ئاشکهرا دبت.

وههر کهسهکن قورئانی ب هویری بخوینت، و ب کویری هزرا خو تیدا بکهت، دی زانت کو ئهوه ژیدهری راست ورهسهن یی ریباز و (مهنههجین) هه شجودایین ژینی ژینی ژینه وهرگرتن، وههمی پیک دئینن یی ئیسلامی ل بهر مروقی ل ههمی دهم وههمی

جهان- دانای، وژی خواستی و فهرمان لی کری کو ئهو ژینا خو ل سهر ب پی قه بیه ت، وهندی دویراتی د نا قبه را مروّقی و قی قورئانی دا هه بت، دویراتیا تیگه هشتن و مفا ژی وهرگرتن وکارپیکرنی، ئهو دی یی دویر بت ژوی پیکی یا به ری وی دده ته خودی ووی دگه هینته رازیبوونا وی.. وهندی ئه و ژخودی و رازیبوونا وی یی دویر بت ئه و هه ست ب تاما خوشیا ژیانا خو ناکه ت، کانی چاوا ئه و ب ئه گه را هه بوونا خو د قی دنیایی دا و دویماهیا خو پشتی ده رکه فتنا وی ژقی دنیایی یی زانا نابت، مه عنا: چه ند دویراتیا وی ژقورئانی یا دریژتر بت، دیتنا وی بو ژیانی دی یا کورتتر بت، چونکی ئه و دی لایی (ماددی) ب تنی بینت، ولایی (رووحی) دی ب پشت گوه قه لی ده ت، و ئه قه ئه و گرفتاریا مه زنه یا مروّقی ئه قرو به فی خودی دویرکر که فتین، ل ژیر سیبه را شارستانیا (ماددی) یا هه قیاخ مروّقی خو ژ (خودی) دویرکر به هی جه تا هندی کو ئه و ژ (تشتین رووحی)یه، ئینا ئه و ب دورستی د خو نه گه هشت، وی خودی وی که سی لی کریی خودی دو پی داینی، دا دورست پی ب پی قه بیت، به لی ئه و رادبت پیه کی خودی و ب (ئیشقلکی) دده ته ری !!

قیّجا حمتا نَهم ب دورستی د خوّ بگههین، و ب دورستی کاروانیّ ژینا خوّ د قیّ دنیایی دا بدهینه ریّ، دقیّت ل سمری نَهم دلیّ خوّ بو قیّ قورنانی قهکهین. وی باش بخوینین، وباش کاری پیّ بکهین، وی بوّ ژیانا خوّ بکهینه (بهرنامهیهکیّ واقعی) نه کو هنده ک ناوازیّن خوّش ودلقه کهر، یان هنده ک (تهراتیلیّن) هشک وزوها بهس عیباده تی پی بکهین، یان بوّ تبه رک بکهینه نقشتی و ب شاخیّن چیّلان قهکهین!

قورئان ئەو كىتابا (دەعەوى)يە يا ھاتى دا بۆ مرۆڤان ببتە رێنىشاندەر وھىدايەت، ودا بۆ وى ببتە ئەو چەك يى وى ژ ھەمى رەنگىن جاھلىيەت وسەرداچوونى دپارىزت، و ب قى مەعنايى ئەو -بۆ مرۆڤى- دېتە قەنجى ونعمەتەكا مەزن خودى د گەل كرى، بەلى كى بهايى قى نعمەتى دزانت؟

- ئەو يى ب قورئانى وبۆ قورئانى دژيت، و ل بەر سىبەرا وى كاروانى ژينا خۆ ددەتە رى.

ل بهر سيبهرا قورئاني پيشگوتن

مروّڤ دەمى (ريبازا ژبانى ل بەر سىبەرا قورئانى) دېۆرىنت، ئەو ب سەربلندى وسەرفەرازيەكا مەزن دخەسىيت، چونكى ئەو ھەست ب وى بهايى مەزن دكەت يى وى ل نك خودى ھەى، وما ژ ھندى مەزنتىر ھەيە خودى ب ھەمى مەزنيا خو قە بيتە كەرەمى و د ناڤبەرا ھەمى چيكربان دا ل قى مروّڤى بزڤرت و د گەل وى باخڤت، ومەنهەجەكى كامل وييكهاتى بۆ ژبنا وى بدانت، وژى بخوازت ئەو ل سەر ب ريقە بچت؟

وکانی چهند مروّث دهمی (پیبازا ژیانی ل بهر سیبهرا قورئانی) دبوّرینت ب چاقه کی بلند بهری خوّ دده ته مهزنیا ئیسلامی، هند نزم بهری خوّ دده ته وان ری وریّبازین (جاهلی) ئهویّن مروّقان ب دهستیّن خوّ داناین وکرینه پیّگوهوّرک بوّ وی ریّیا راست یا خودی ژ عهسمانی ئینایه خواری، بیرا وی ل مهته لا وان نهزانیّن ئسرائیلی دئیته شه ئهویّن خودی گهزوّ وگوشتی طهیران ژ عهسمانی ب سهر وان دا ئینایه خواری، ئهو رابووین داخوازا سیر وییقاز وبهقلی ونیسکان ژ پیغهمبهری خوّ کری!

مرۆڤ دەمى د گەل قورئانى دژىت ھەست ب خۆشى ودلرحەتيەكا مەزن دكەت، چونكى ئەو پى دحەسينت كو وى ئەو (كليل) يا ھەى يا ھەر ئالۆزيەكى ل بەر وى قەكەت، ئەو (كتيب) يا ھەى يا بەرسقەكا عەقلى وواقعى ل سەر ھەر پسيارەكى ددەت يا عەقلى مرۆڤى ھەر ژ كەڤن وەرە وەستاندى وحيبەتى ھيلاى، وما خۆشيەك ژ وى مەزنتر ھەيە دەمى تو پى دحەسينى كو تە ئەو كليلا ھەى يا چو دەرگەھين گرتى ل بەر تە نەھيلە؟

د گهل قورئانی مروّقی خودان باوهر ههست ب مهزنترین نعمه تی دکه ت یا خهلکی دی ژی هاتیه بی بارکرن، ئهو ژی نعمه تا باوهری ئینانا ب هزره کا هه شسه نگ و (موته وازنه) ده رباره ی ههمی لایین ژینی، ئهو هه شسه نگیا مروّق ب هزرا خوّ ودویر ژ هیدایه تا خودی نهشیای ل چو دهمین ژینا خوّ ل سهر قی عهردی بگههتی، هه شسه نگی د نا قبه را (له شی ورحیّ) دا، د نا قبه را (تشتین به رچاف و نه به رچاف) دا، هه شسه نگی د لایی رووحی و ئابوری و ئه خلاقی و نه فسی دا، و د هه ر لایه کی دی دا ژ لایین ژینی، هنگی ئه و درانت کانی چه ند هزرا مروّقی یا که چ بوویه دهمی ئه و لی گه ریای قی هه شسه نگیی ژ ژینا خوّ بینته ده ر، و خوّ حیبه تی وریّ به رزه به یلت.

مروّڤ دەمى د گەل قورئانى دژىت ئەو ب سەر ھەمى وان (تەفاصىلان) ھل دبت يىن د وى (رېبازا ژينى) دا ھەين يا قورئانى بو مروّڤى داناى، چ ژ لايى (دىنى) قە بت، يان ژ لايى (دنيايى) قە بت، وھنگى ئەو دى شيّت (مەوقعى) خو يى دورست دەسنىشان كەت، ودى زانت كانى ئەو چەند يى نيزيكە يان يى دويرە ژ وى (جهى) يى خودى دقيّت وى لى سىنت.

ويشتى ڤيّ چەندى من دڤێت -وەك بەحسكرن ژ قەنجى ونعمەتا خودى- بۆ خوانده ڤانان بيٽرم کو ئيک ژوان گهله ک قه نجيين مهزن پين خودي د گهل من کرين ئەو بوو ھەر ژ دەمى زارۆكىنىي وى پشكەكا مەزن ژ ڤيانا ڤى قورئانى ب رزقى من كربوو، دەمىي من بۆ جارا ئىڭكى دەست دايە (جزيكا) خۆ و ل نک (سەيدايا خۆ يا ئىڭكىي) -كو دهیکا من بوو خودی رهحمی پی ببهت وخیرا وی مهزن بکهت- دهست ب خواندنا قورئاني كرى، راسته ژبهر زماني من يي جودا ژ زماني قورئاني، من چو ژ مهعنايا وي نهدزاني، بهلني ههر ژسهري خوشيه کا تايبه ت من ژخواندنا وي دديت، وئه ڤيانا هه يا ل سەرى بچويک رۆژ بۆ رۆژى د گەل من مەزن بوو، ب تايبەتى پشتى ب تەوفىقا خودى بهريّ من كمفتيه خواندنا (شهرعي) د ههر سيّ قويناغيّن خواندنيّ دا، وزمانيّ قورئانيّ ل بهر من هاتيه شرينكرن حماماً نماز ب تمامى فيربوويمي، هنگى ڤيانا من بو قورئاني تاممكا دى يا تايبهت وهرگرت.. وتشتى ئەڭ ڤيانە مەزنتر لىن كرى ئەو نيزيكى بوو يا ب حوكمى کارکرنا من د هنده ک دهزگههین راگههاندنی دا -پشتی سهرهلدانا سالا ۱۹۹۱- کو ئهز پتر ب قورئاني قه گريدايم، ژبهر كو هژمارهكا بهرنامهيين ديني پين جودا جودا د چهند ئيزگه وتهلهفزيوونان دا من بهرههڤ ويێشكێش كرن، و د ڤان بهرنامهيان دا گهله ک جاران هنده ک خەلەكنن دریش وتایبهت بۆ تەفسیرا چەند سوورەتەكنن قورئانى ھاتنە تەرخانكرن، وپشتی دەمەکی من دیت -ب رەنگەکی نه یی مەقصوود- کۆمەکا بەرپەرین تەفسیری ل بەر دەستى من بەرھەق بوون، تشتى ل بەر من شرينكرى كو ئەز قان بەرپەران بگەھىنمە ئىك، و ل سهر تمام بكهم حهتا تهفسيرهكا تمام ودريّر ژي دورست ببت، بهلي ل دويماهيا ساليّن نوّتان دا ئه شه هزره هاته پاش ئيخستن پشتى ئهز ب وهرگيرانا تهفسيرا ب ساناهى (التفسير الميسر) رابوويم، ئەوا ژ كەرەما خودى حەتا نوكە دو جاران ھاتيە چاپكرن، وبوويە جهى مفاوه رگرتنه کا باش.. و ل قان دویماهیان جاره کا دی هزرا نقیسین وبه لا فکرنا ته فسیره کا

دریژ، یا ئاڤاکری ل سهر پیّبازه کا روهن وئاشکهرا ودورست -ب ئانههیا خودی - کو پیّبازا سهله فیّن ڤی ئوممه تیّیه ژ صهحابی ودویکه فتیین وان، ییّن کو ل سهر سفرا سوننه تی یا دهوله مه ند هاتینه پهروه ره کرن، وپشتی چه ند بهرهه قیه کیّن پیّک وپیّک ئه ق ته فسیرا نوکه ل بهر دهست هاته دانان، وپشتی هاتن وچوونا هزری د ناڤبهرا هژماره کا ناڤان دا، من خواست ناڤی ته فسیرا خو بکهمه: (پیبازا ژیانی ل بهر سیبهرا قورئانی)، چونکی مه د څی ته فسیرا خو دا (ته کید) و (ته کیز) ل سهر هندی کریه کو ئه قورئانه ئهوا ئیسلام پی دئیته نیاسین، خودی بو مروّفان هنارتیه دا ئهو بو ژیانا وان ببته (مه نه به به و پیباز، دا ئهو خوهکه دخودان باوهر بن لی برقین وژینا خوههمیی ل دویڤ ب پیّڤه ببهن، ل ڤی زهمانی یی مه تیّدا گوه ل گهله که ده نگین (شاذ) دبت، دخوازن مه وه تیّ بگههین کو قورئان ب تنی (کیتابه کا رووحی)یه یا هاتی دا په یوه ندیی د ناڤبهرا مروّڤی وخودی دا دورست بکهت، و ژویری ویّڤه وی چو پهیوه ندی ب لایین جودا جودا بین ژیانی څه نینه!

ئه قه وهیژای گزتنیه کو بو به رهه قکرنا قی ته فسیری مه پالدایه سهر هژماره کا مه زن یا ژیده ران، چ د مه جالی حه دیسین پیغه مه مه ره بت -سلاف لی بن-، چ د مه جالی کتیبین ته فسیری دا بت، و ژ ته فسیران ژی ئه م ل ته فسیرین زانایین به ری ویین هه فی جاخ ژی زقرینه، بو هندی دا بت مه ره سه نی وهه فی جاخیی د گه ل ئیک د ناف خو دا کوم بکه ت، و چونکی پشکه کا مه زن ژ قی ته فسیری د ده زگه هین راگه هاند نی دا ها تبوو پیشکیشکرن (ئیزگه و ته له فیزی وه ک سفککرن ل سهر گوهداری یان بینه ری، دبت گه له ک جاران مه ئیشاره ت به به رفوه هی نه دابته ژیده ری، به لی تشتی مه دقیت ل قیری بیرا خوانده قانی لی بینینه قه نه وه کو چو ژ قی ته فسیری نه ژ نک مه یه! به لکی ئه و هه می به رهه می خووه ستاندن و هزرا زانایین به ری مه یه، و کاری مه ل قیری ب تنی ئه وه مه هنده ک گوتن و بوچوونین و ان هلی از از این به به نه و کورت کرینه، و کرینه کوردی، دا خوانده قانی کورد یی کو زمانی عمره بی نه زانت بشیت ب ساناهی مفایی ژی وه ربگرت، و پتر د قورئانی بگه هت، به لی عمره بی نه زانت بشیت ب ساناهی مفایی ژی وه ربگرت، و پتر د قورئانی بگه هت، به لی د گهل هندی ژی من د قیت ل قیری ئیشاره تی بده مه هنده ک ژ و ان ژیده رین مه مفایه کی د گه هندی ژی و دورگرتی د به رهه قکرنا قی ته فسیری دا، ژ و ان ب تنی بو نمونه:

۱- نقیسینیّن (شیخ الإسلام ابن تیمیه)ی د دهربارهی تهفسیری دا.

۲- هـهر وهسا نقيسينين هـهردو شاگردهيين وى: (الإمـام ابـن القـيم) وكتيبا وى (التفسير القيم) ئهوا هاتيه كۆمكرن ژ لاين (محمد أويس الندوى) ڤه، و (الحافظ ابن كثير) وتهفسيرا وى يا بهركهفتى وناڤدار (تفسير القرآن العظيم).

و ژ تەفسىرىن ھەڤچاخ يىن مە مفايەكى مەزن ژى دىتى:

١- تەفسىرا سەيدا (محمد متولي الشعراوي).

٢- تەفسىرا سەيدا (سيد قطب)ى (فى ظلال القرآن).

٢- تهفسيرا سهيدا (عبد الحميد محمود طهماز)ى (من موضوعات سور القرآن الكريم).

۳- ههر وهسا تهفسيرا (التفسير الميسر) ئهوا ژ لاين هژماره کا زانايان څه هاتيه دانان، ب چاڤديريا د. عبد الله الترکی، ئهو تهفسيرا بهری نوکه ژ لاين مه څه هاتيه وهرگيران بو زماني کوردی.

هیڤیا مه ژ خودایی مهزن ئهوه ئهو قی کاری مه بو خو حسیّب بکهت، ووی بکهته د تهرازیا خیریّن مه ویا دهیباب وسهیداییّن مه دا، ئهویّن قیانا قورئانی نیشا مه دای، وکارکرنا پیخهمهت ئیسلامی ل بهر مه شرین کری..

یا رهبی! مه باوهری ب کیتابا ته ئینایه، ومه شاهده یسی دایه کو ئه و (پیبازا ژیانی)یه، روّناهیا دین ودنیایییه، ریّبه را راسته ریّیا ته به ل دنیایی، وسه رکیّشا خودان باوه رانه بو به حهشتی ل ئاخره تی. یا رهبی! تو وی بو مه بکه مهده رچی ل وی روّژی یا بیّی دهستویریا ته مههده را چو مههده رچیان مفای نهده ته خودانی، وخودی ره حمی ب هه مهده را چو مههده رخیان مفای نهده ته ومفایی ژی وه ردگرت، خودانی وی کهسه کی ببه ت یی ده می چاف ب قی ته فسیری دکه قت ومفایی ژی وه ردگرت، خودانی وی ژد دو عایین خو بی بار نه که ت.

تهحسین ئیبراهیم دوسکی دهوک ۱۱ رهمهزانا سالا ۱٤۲۹ ک ۲۰۰۸ ز



تەفسىرا جزيا ئيْكَيْ

ژ ئايەتا (۱₎ ژ سوورەتا الفاتحة حەتا ئايەتا (۱٤۱) ژ سوورەتا البقرة

تهفسيرا سوورهتا الفاتحة

(الفاتحة) يهعنى: دەسپێک، وئەڤ ناڤه ل سەر ڤێ سوورەتێ يێ هاتيه دانان، چونكى ئەو ئێكەمين سوورەته قورئان پێ دەست پێ دكەت، وئەو مەزنترين سوورەته ودئێته هژمارتن بناخه وماک بۆ هەمى سوورەتێن قورئانێ، لەو دبێژنێ: (أم الكتاب) ژى، وژبلى ڤان هەردو ناڤان ڤێ سوورەتێ هژمارەكا دى يا ناڤان هەنه، وەكى: (الصلاة، والحمد، والسبع المثانى، والشافية، والكافية، والرقية..).

ل دوّر جهه وده می هاتنهخوارا قی سووره تی زانایین ته فسیری هر ماره کا بوّچوونین ریّک جودا هه نه به به به بارا پتر ر وان ل وی باوه ریّنه کو ئه و ل مه که هی -به ری مشه ختبوونی هاتبوو خواری، چونکی ر تشتین ئاشکه رایه کو چو نقیّر بیّی خواندنا (فاتحی) د ئیسلامی دا نه هاتینه کرن، ونقیّر به ری مشه ختبوونی هاتبوو فه رزکرن. وچونکی چو نقیّر بیّی خواندنا قی سووره تی ددورست نابن، وه کی د حه دیسه کی دا هاتی، پیغه مبه ر -سلاف لی بن - دبیّرت: ﴿ لَا صَلَاةً لِنَ لَم یَقُرُ الْمِ مَا کِیَا لِ الله الله و مَا کِیا الله و به ورده تی که سی نابن یی فاتحی تیدا نه خوینت. یا فه ره ل سه ر مروّقی موسلمان ئه و روّری کیم کیم هم قده جاران قی سووره تینه د نقیرین خو یین فه رز دا بخوینت، و نه قه ئیک ر نیشانین گرنگیا قی سووره تینه.

و د دهر حهقا قهدر وبهایی قی سووره تی دا هژماره کا حهدیسین دورست هاتینه، ژوان بو نموونه: ئهبوو سهعیدی کوری موعه للای -خودی ژی رازی بت- دبیژت: پیغهمبهری -سلاڤ لی بن- گوته من: ﴿ لَأُعَلِّمَنَّكَ سُورَةً هِيَ أَعْظَمُ السُّورِ فِي الْقُرْآنِ قبل أَنْ تُخْرُجَ من المَسْجِدِ﴾

⁽۱) بوخاری وموسلم هەردو ڤێ حەدىسێ ژ (عوبادەيێ كوڕێ صامتى) ڤەدگوھێزن.

بهرى تو ژ مزگهفتى دەركهڤى، ئەز دى سوورەتەكى نىشا تە دەم ئەو مەزنترىن سوورەتىن قورئانىيە، پاشى وى دەستى من گرت، ودەمى ڤياى دەركەڤت، من گۆتى: ما تە نەگۆتە من دى سوورەتەكى بۆ تە بىرم ئەو مەزنترىن سوورەتە د قورئانى دا؟ ئىنا وى گۆت: ﴿ الحَمْدُ للهُ رَبِّ الْعَالَمِينَ، هِيَ السَّبْعُ المَانِي وَالْقُرْآنُ الْعَظِيمُ الذي أُوتِيتُهُ ﴾ (١) يەعنى: (الحمد لله رب العالمين) ئەوە ئەو سوورەت، وئەوە (السبع المثاني) و (القرآن العظيم) يا كو بۆ من هاتيه دان.

وپێغهمبهر -سلاڤ لێ بن- د ڤێ گوتنا خو دا ئيشارهتێ ددهته وێ ئايهتێ يا خودايێ مهزن تێدا دبێژت: ﴿ وَلَقَدْ ءَاتَێَنَكَ سَبْعًا مِنَ ٱلْمَثَانِي وَٱلْقُرْءَانَ ٱلْمَظِيم ﷺ (٢) يهعنى: ب راستى مه حهفت ئايهتێن كو د ههمى نڤێژان دا دئێنه دوبارهكرن، وقورئانا مهزن دا ته. وئهو ب ڤێ گوتنا خو ڤێ ئايهتێ بو مه تهفسير دكهت وئاشكهرا دكهت كو (حهفت ئايهتێن دئێنه دوبارهكرن، وقورئانا مهزن) سوورهتا فاتحێيه.

و ژ عهبدللاهی کوری عهباسی دئیته قهگوهاستن، دبییژت: جاره کی جبریل ل نک پیغهمبهری -سلاف لی بن- یی روینشتی بوو، وی گوه ل ده نگه کلی بوو ل هنداف سهری هات، ئینا وی سهری خو بلند کر وگوت: ئه قه ده رگههه ک بوو ژ عهسمانی قهبوو، ئه قرو ژ نوی ئه و قهبوو، وچو جاران به ری نوکه قهنه بوویه، وملیاکه ته ک ژی ها ته خواری، ئینا جبریلی گوت: ئه قه ملیاکه ته که ها ته عهردی چو جاران به ری نوکه ئه و نه ها تیه خواری، سلاف کر وگوت: مزگینی ل ته بت، دو روناهی بو ته ها تنه دان بو چو پیغهمبه ران به ری ته نه ها تینه دان: فاتحا کیتابی، و دویماهیین سووره تا به قهره، حهرفه کی ژ وان تو ناخوینی ئه گهر ئه و بو ته نهئیته دان "

و د هنده ک حهدیسین دورست دا هاتیه کو خواندنا قی سووره تی ب نساخی قه دبته ئه گهرا ساخله میا وی، ئهبوو سه عیدی خودری -خودی ژی رازی بت- دبیرت: جاره کی ئهم ل سهر وه غهره کی بووین، کچه کا جاریه ب نک مه قه هات وگزت: ماری یی ب مهزنی قی تاخی قهدای، وچو زه لامین مه دئاماده نینن، کهسه ک د ناق ههوه دا ههیه بیت چاره یه کی

⁽١) بوخارى ڤنى حەدىسىن ڤەدگوھێزت.

⁽٢) سوورهتا (الحجر) ئايهتا (٨٧).

⁽٣) موسلم ژئ قەدگوھيزت.

لىّ بكەت؟ ئىنا زەلامەك ژ مە رابوو چوو نك وپێڤه خواند، ئەو ساخلەم بوو، ڤێجا وى سىپ سەرێن پەزى دانە مە، وشير ژى دا مە، مە ڤەخوار، مە گۆتى: ئەرى ما تو پێڤه خواندنى دزانى؟ وى گۆت: نه.. ھەما من بەس سوورەتا فاتحى پێڤه خواند، ئەبوو سەعيد دېێژت: مە گۆت: ئەم دەست ناكەينە تشتەكى حەتا دئێينە نك پێغەمبەرى -سلاڤ لىىّ بن-وپسيارا وى دكەين، گاڤا ئەم ھاتينە مەدىنى ومە سوجبەتا ھەڤالىيّ خۆ بۆ پێغەمبەرى -سلاڤ لىيّ بن-كرى وى گۆت: ﴿ وماكان يُدْرِيهِ أَنها رُقْيَةٌ؟ اقْسِمُوا، وَاضْرِبُوالىي بِسَهْمٍ ﴾ (١١) يەعنى: ما وى چ دزانى ئەو يا پێڤهخواندنێيه؟ وى پەزى ل خۆ لێكڤه كەن، وپشكەكى بدەنە من ژى.

وخير وبهايي سووره تا فاتحي وخواندنا وي ژ حهديسا ئهبوو هورهيرهي ژي بي مه ئاشكه را دبت ئه وا تيدا هاتي، دبيرت: من گوه ل پيغهمبه ري -سلاف لي بن- بوو، گوت: وقال الله تَعَالَى: قَسَمْتُ الصَّلاةَ بَيْنِي وَيَنْ عَبْدِي نِصْفَيْنِ، وَلِعَبْدِي ما سَأَل، فإذا قال الْعَبْدُ: الحَمْدُ للهُ رَبِّ قال الله تَعَالَى: أَثْنَى عَلَيَّ عَبْدِي، وإذا قال: الرحن الرَّحِيم، قال الله تَعَالَى: أَثْنَى عَلَيَّ عَبْدِي، وإذا قال: المعن الرَّحِيم، قال الله تَعَالَى: أَثْنَى عَلَيَّ عَبْدِي، وإذا قال: مالكِ يَوْمِ اللَّينِ، قال الله يَعَالَى: هَذَا بَيْنِي وَبَيْنَ عَبْدِي، وإذا قال: المُسْتَقِيم صِرَاطَ اللَّذِينَ أَنْعَمْتَ عليهم غَيْرِ المَغْضُوبِ عليهم ولا وَلِعَبْدِي ما سَأَل، فإذا قال: المُدِنَا الصِّرَاطَ المُسْتَقِيم صِرَاطَ اللَّذِينَ أَنْعَمْتَ عليهم غَيْرِ المَغْضُوبِ عليهم ولا الضَّالَ بَيْنَ اللَّهُ اللهُ الله والله المستقيم، والله الذين أنعمت عليهم، غير المغضوب عليهم، ولا الضالين) وبيرُت: المُقْه بوّ عهدين منه، ويا عهدين من دخوازت بوّ وي ههيه.

⁽١) بوخارى ڤێ حدديسێ ڤددگوهێزت.

⁽٢) موسلم ڤێ حهديسێ ڤهدگوهێزت.

⁽٣) مهخسهد ب نڤێڙێ ل ڤێڕێ -وهکي زانايێن حهديسێ دبێؿن- سوورهتا فاتحێيه، چونکي نڤێڎ بێي وێ چێ نابت، يان چونکي ئهو گرنگترين يشکه د نڤێڎێ دا.

وپشتی قی چهندی دقیت ئهم بزانین کو سووره تا (الفاتحة) وه کی کورتکرنه کییه بو وان ههمی بابه تین قورئان پی هاتی، و ب قی چهندی فاتحه دبته بناخه وماک بو قورئانی، وههر ژ بهر قی چهندی دبیرتنی: (أم الکتاب)، وئه گهر مروّف باش هزرا خوّد قی سووره تی دا بکه ت دی بینت ئهو قان ههمی بابه تان د ناف خوّد ادحه وینت:

- ۱- ئهو خودی ب گرنگترین ناقین وی، یین کو ههمی ناق وسالوّخهتین وی یین دی بوّ دزقرن، ب مه دده ته نیاسین، ئهو ژی ئه قه نه: (الله، الرب، الرحمن، الرحیم، الملک)، وئهو ب قیّ چهندی ئیشاره تی دده ته (ئولووهییه ت وربووبییه ت وره حما خودی) کو خودانی ههمی چیکریان ئهوه، یی کو پهرستن ب ههمی پهنگین وی قه دقینت بوّ وی ب تنی بیته کرن، وره حما وی ههمی تشت قه گرتینه، لهو یی هیرای مهدح وسه نا وحهمد وسوپاسیان ههر ئهوه.
- ۲- سوورهت همبوونا روّژا قیامهتی بنهجهد دکهت، وکو ل وی روّژی جزایی ههر کهسهکی ل دویث کریارین وی دی بو نیتهدان، وخودانی وی روّژی یی حوکم د دهستی دا وحوکمهکی ب عهدالهت دکهت ههر خودییه، چونکی نهوه (مالک یوم الدین).
- ۳- سووره ت مهسه لا پیشکیشکرنا عیباده تی بو خودی ب تنی بنهجهد کهت، وئه قه ئه و بناخه یی سهره کیه یی گازیا هه می پیغه مبه ران ل سهر هاتیه ئا قاکرن، کو مروق بزانت خودی ئیکه د (ذاتی) وی دا، پاشی ته وحیدا وی د عیباده تی ژی دا بکهت، ووی ژهه می ره نگین شرکی پاک بکهت.
- 3- ههر وهسا سوورهت مهسه لا خواستنا هاریکارین ژ خودی ب تنی ژی بو مه بنهجهد دکهت، کو مروّقی ژ دل باوهری ههبت کو ب تنی خودییه دشیّت د ههوارا مروّقی بیّت، وهاریکاریا وی بکهت، وباشیی بگههینتی وخرابیی ژی دویر بکهت، چونکی (قهدهر) ههمی د دهستی وی دایه، وئه شه ژی پشکه که ژ باوه ریا ته وحیدی یا گهله ک کهس وملله تیدا د سهردا چووین.
- ٥- وسوورهتا فاتحى بيرا مه ل بابهتى دويكهفتنا ريّكا راست دئينته قه، وئهو ئيّك ثر سالوّخهتيّن قى ريّكى ژى بۆ مه دەسنيشان دكەت، كو ئەو ريّكه يا ئهو مروّث

ل سهر چووین یین خودی قهنجی د گهل کری ژ پیغهمبهر وچاک وخودیناسان، کو ریکا ئیسلامییه، نه کو ههر ریکهکا خهلک ژ نک خو هزر بکهن ئهو ریکا راسته، ولی بچن.

۲- و ژ پیتڤیین چوونا ل سهر رینکا راست ئهوه مروّڤ خوّ ژ ههمی رینکین خوار بده ته پاش، باوه رینی پی نهئینت، و ل دویڤ نهچت، چ ئهو رینک ئهو بت یا خودان بزانت یا خواره و د گهل هندی ژی لی بچت، وه کی رینکا وان یین غهزه ب لی هاتیه کرن، یان ژی ئهو بت یا خودان هزر بکهت ئهو رینکه کا راسته وئهو ب خوّ یا خواره، وه کی رینکا وان یین ریبه رزه بووی.. ژ بهر ڤی چهندی سووره تی ژ مه خواست ئهم داخوازی ژ خودی بکهین کو ئهو بهری مه بده ته رینکا راست ومه ژ رینکا وان یین غهزه ب لی هاتیه کرن وریبه رزه بووی بده ته پاش.

ئه فه ب کورتی ئه و بابه تن یین د سووره تا فاتحی دا هاتین، و ب راستی سووره ت ب قی چهندی وه کی ده رگههه کی مهزن لی دئیت به ری مروّقی دده ته بابه تین قورئانی، یان ئه و وه کی (عنوان) وناف ونیشانه کی به رچاف لی دئیت بو ئیسلامی کو د راستیا خوّ دا خوّ به دهست قه به ردانه بوّ خودی وحوکمی وی.

وپشتی قی پیشه کیی نوکه -ب ئانه هیا خودی - دی دهست ب ته فسیرا سووره تا فاتحی به به رفره هی کهین.

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَانِ ٱلرَّحِيمِ

ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلْعَلَمِينَ ﴿ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ۞ مَٰلِكِ يَوْمِ ٱلدِّينِ ۞ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ۞ آهْدِنَا ٱلصِّرَاطَ ٱلْمُسْتَقِيمَ ۞ صِرَاطَ ٱلَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ۞ عَيْرِ ٱلْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا ٱلضَّآلِينَ ۞

وبهرى ئهم دەست ب تەفسىرا سوورەتا فاتحى بكەيىن مە دقىت بىنى ئىنى ئىتىك ۋ تۆرە وئادابىن خواندنا قورئانى ئەوە دەمى مرۆقى بقىت دەست ب خواندنى بكەت ل سەرى بىتىت: (أعوذ بالله من الشيطان الرجيم) وئەق تشتە قورئانى ب خۆ بۆ مە دانايە و (تەشرىع) كريە

وه کی د ئایه ته کن دا خوداین مه زن دبیزت: (فَإِذَا فَرَأْتَ الْقُرْءَانَ فَاسَتَعِدْ بِاللّهِ مِنَ الشَّیْطَنِ الرّجِیمِ الرّجِیمِ الرّجِیمِ اللّهٔ ومه عنا قی پهیڤی ئه وه خوانده قانی قورئانی دبیزت: ئه زهاوارین خو دگه هینمه خودی، وخوب وی ب تنی دبیاریزم ژ خرابیا وی شهیطانی یمی ده رکری ژ خیری هه میین، وکو ئه و نه خوشیه کی بگه هینته من یان من د سه ردا ببه ت. وچونکی قورئانا پیروز ئه و کیتابه یا هاتی دا بو مرود قان ببته هیدایه و رینیشانده ر، ودا ئه و بو وان ده ردین د سنگان دا هه ین ببته ده رمان، وچونکی شهیتانه دبته ئه گه را هه بوونا هه می خرابی وسه رداچوونان، ونه هیلانا هه می خیر وقه نجیان، خودایی مه زن فه رمان ل خوانده قانین قورئانی کر کو ئه و خو ب خودی بیاریزن ژ قی شهیتانی یی کو له عنه ت لی ها تینه کرن و ژ وی وه سواس و دودلینی یا ئه و و ده سته کا وی بو خودان با وه ران چی دکه ت.

وپهیڤا (شهیطان) ب رامانا کهستی دویرکری دئینت، وبو وی (شهیطانیّ) ژ ئاگری هاتیه چیکرن یی کو بو ناده می نهچوویه سوجدی دئینته گوتن (شهیطان)؛ چونکی نهوی خو ژ ئهمری خودی دویرکر، وخو دفن بلندکر، ئینا خودی ژی نهو ژ رهحما خو دویرکر، وغهزه بلی کر. وچونکی گوتنا: (أعوذ بالله من الشیطان الرجیم) نه نایه ته که ژ قورئانی -وهکی زانا هه می دبیژن - نه و د چو (موصحه فان) دا نه ها تیه نقیسین، ونه گوتنا وی ژی ل ده سینکا خواندنی چو کیماسیی نائیخته خواندنی.

سووره تا (الفاتحة) ژ حهفت ئايه تان پێک دئێت، وئايه تا ئێکێ ب ناڨێ خودێ دهست پێ دکه ت، وبارا پتر ژ زانايان ل وێ باوه رێنه کو ﴿ بِسَمِ اَللَّهِ اَلرَّحْمَن ِ اَلرَّحِيمِ ﴾ ئايه ته که ژ سووره تا فاتحێ، له و ههر که سه کێ وێ نه خوينت فاتحا وي يا تمام نابت، به لێ ئه و بوٚ سووره تێن دي يێن قورئانێ ب تنێ ده سپێکه که ونه ئايه ته که.

⁽١) سوورهتا (النحل) ئايهتا (٩٨).

سى ناڤ ژ باشناڤين خودي هاتينه: (الله، الرحمن، الرحيم)، و د دهر حمقا ناڤي ئيٚكي دا كو (ئەللاھه) زانايان دو بۆچوون ھەنە:

هنده ک دبیّرن: ئه و ناقه کی (عهله مه) بو خودی، و ژ چو ژیده ران نههاتیه وه رگرتن، له و چی نابت ئه و بو که سه کی دی ژبلی خودی بیّته گوّتن، وهنده کیّن دی دبیّرن: ئه و ژ پهیڤا (أله - ئهله هه) یی هاتیه وه رگرتن، کو رامانا پهرستنی دده ت، و ل دویڤ ڤی بوّچوونی ناڤی (ئهللاه) بوّ وی خودایی دئیّته گوّتن یی ئه و ب تنی هیّرای پهرستنی بت، وهه ر چاوا بت باشناڤیّن خودی هه می د رامانیّن خوّ دا بوّ قی ناڤی دزڤرن، وئه ثن ناڤه یه بناخه وئه صل بوّ هه ر ناڤه کی دی یی هه بت.

وناڤێ (الرحمن) ههر وهسا (الرحيم) ژ رهحمێ يێن هاتينه وهرگرتن، يهعنى: ههردو رامانا دلوٚڤانيێ ددهن، ودهربارهى تشتێ ڤان ههردو ناڤان ژێک جودا دکهت هژمارهکا گوتن وبوٚچوونان ههنه:

هنده ک دبیّژن: (رهحمان) ئهوه یی سالوّخهتی وی دلوّقانی بت، و (رهحیم) ئهوه یی کاری وی دلوّقانی بت، وهنده کیّن دی دبیّژن: (رهحمان) ئهوه یی دلوّقانییا وی ههمی مروّق قهگرتین، و (رهحیم) ئهوه یی دلوّقانیی ب خودان باوهران ب تنی دبهت، و ل دویق قی بوّچوونی ناقی (رهحمان) د مهعنایا خوّ دا ژناقی (رهحیم) بهرفره هتره، چونکی یی ئیّکی بهوه یی رهحمی ب ههمی کهسان دبهت، خوّ کافران ژی دهمی د دنیایی دا رزقی ددهتی، ویی دووی ئهوه یی ل ئاخرهتی رهحمی ب خودان باوهران ب تنی دبهت.

وناڤێ (رەحمان) ژی وەکی (ئەللاھ) بۆ خودێ ب تنێ دئێته گۆتن، وکەس پشکداریا وی تێدا ناکەت.

ویا باش بو مروّقی ئهوه مروّق ﴿ بِسَمِ اللهِ اَلرَّحْمَانِ اَلرَّحِیمِ ﴾ ی بو ههر کارهکی خو بکهته دهسپیک، چونکی ههر کارهکی ب ناقی خودی دهست پی نه که ت چو خیر و بهره که تیدا نابت.

 چێکريان، ههر وهسا ئهو فهرمانه که ئهو ل بهنيان ژی دکهت کو ئهو مهدحێن وی پێ بکهن؛ چونکی ئهو ب تنێ یێ هێژای ڤێ مهدحێيه، ئهوه چێکری ههمی داین، وئهوه ب کارێ وان رادبت، و ب قهنجيا خوٚ ههمی بهنيێن خوٚ ب خودان دکهت.

(الحمد لله) یهعنی: سوپاسی ههمی بو خودی بت، وئه قه ئیک ژوان زکرانه یین خودی مهدحین خو پی کرین، لهو خیره کا مهزن د گوتنا وی دا ههیه، پیغهمبهر -سلاف لی بن- دبیرت: ﴿ وَالحَمْدُ للهُ مَالاً الْبِرَانَ ﴾(۱) یهعنی: گوتنا (الحمد لله)ی تهرازیا مروقی یا خیران تژی دکهت، لهو یا فهره ئهو ههمی گافان ل سهر ئهزمانی خودان باوهری بت.

و (حهمد) د رامانا خو دا نیزیکی (شوکری)یه، بهلی تشتی وان ههردووان ژیک جودا دکهت ئهوه: شوکر بهرانبهری قهنجیییه، یهعنی: ئهو بو وی دئیته پیشکیشکرن یی قهنجیه کی ل مروقی بکهت، بهلی (حهمد) بهرانبهر قهنجیی نینه، لهو ئهو بو وی دئیته پیشکیشکرن یی قهنجی کربت یان نهکربت، و ب قی مهعنایی حهمد ژ شوکری بهرفره هتره، وههر شوکرهکا ههبت حهمده، بهلی شهرت نینه ههر حهمده کا ههبت شوکر بت، وچونکی بهس خودییه سوپاسیا وی د ههمی حاله تان دا دئیته کرن، ئایه تی (حهمد) ههمی بو وی دهسنیشان کر وگوت: (الحمد لله).

وپشتی دهسنیشانکرنا حهمدی بو خودی ئایهتی ناقه ک ژ ناقین وی ئینا، تشتی هندی دگههینت کو خودی ژ بهر قی ناقی هیرژای حهمدی ههمینی بوویه، ئایهتی گوت: (رب العالمین) یهعنی: خودانی ههمی چیکریان، وخودان ئهوه یمی به کاری پهروهرده کرن وخودانکرن وریقهبرنی رادبت، وخودانی تشتی مالکی وییه، ئهگهر تشته که ملکی کهسه کی بت، دی بو وی ئیته گوتن: خودانی وی.. وخودانی دورست یی ههمی تشتان ههر خودییه، بت، دی بو وی ئیته گوتن: خودانی وی.ا بو ههر تشته کی ههی ژبلی خودی دئیته گوتن، وچونکی ههی ژبلی خودی دئیته گوتن، وچونکی هه به بوونا ههر تشته کی ومانا وی ژی ب خودییه، ئایه تی ئه و ههمی بو خودی پالدان وگوت: (رب العالمین)، یه عنی: ژ به کی خودی خودانی ههمی چیکریانه، وئه وه وان ب خودین دفیت نه و حهمدا وی ب تنی بکهن.

⁽١) موسلم ڤێ حەدىسىن ژ ئەبوو مالكى ئەشعەرى قەدگوھێزت.

وپشتی ئایهتی ئاشکه اکری کو خودی خودانی هه می چیکریانه، وئه وه وان ب پیقه دبه من، وده سه هلاتا وی ل سه ر وان یا بی توخویبه، یا د جهی خو دا بوو ئایه بیرا مه ل سالوخه ته کی وی بینته قه کو پهیوه ندیه کا موکم ب خودانکرن و پیقه برنی قه هه یه، ئایه تا سیی گوت: (آلرَّحْمَنِ آلرَّحِیمِ وَ هه هه وه وه کی ئایه تی ب قی چه ندی دقیت بیژته مه: خودی د خودانیا خو دا بو عالم می ره حم و دلو قانیی د گه ل وان ب کار دئینت، له و کانی چاوا حه مدا وی د خودانیا وی دا دئیته کرن، وه سا حه مدا وی د ره حمانیه تا وی ژی دا دئیته کرن، و ئه و ئه که مروقی پهیدا بکه ت چونکی خودان وی ته صهرووفی د ملکی خودان وی تی مروقی پهیدا بکه ت چونکی خودان وی ته صهرووفی د ملکی خو دا دکه تا یا وی د قینت، بینی به ری خو بده ته حالی وی یی ئه و خودانیی لی دکه تا در دومانی وی بی نه و خودانیا خو دا بو خودانی حالی وان و مه صلحه تا وان به رچاق وه ردگرت.

و د ئایسه ا چاری دا سووره تی نافه کی دی ژ باشنافین خودی ئینا: ﴿ مَلِكِ بَوْمِ الدِینِ وَدَانِ وستاندن د گهل دئیته کرن، وههر ئیک ل دویف کاری خو جزایی وهردگرت، تیدا رادبن، ودان وستاندن د گهل دئیته کرن، وههر ئیک ل دویف کاری خو جزایی وهردگرت، و ل شوینا پهیفا (مالک) د هنده ک ریوایه تان دا (مهلک) هاتیه، وئه و ههردو د مه عنایین خو دا دنیزیکی ئیکن، چونکی (مالک وملک) ههردو ئهون یین مافی ته صهرووفی د تشتی دا ههی، یه عنی: خودانیی لی دکهن، بهلی جودایی د نافیه را وان دا ئهوه: مالکی مافی ته صهرووفی د عهینی تشتی دا ههیه وه کی وی بقیت، بده ت بستینت، بکرت بفروشت، بهیلت نه هیلت نه هیلت ده ده رحمقا وی دا یی بهیلت نه هیله، وخودی مالکه چونکی وی چیکری هه می یین داین، وئه و کاروباری ژینا وان ب ریقه دبه ت، ومهلکه ژی چونکی وی چیکری هه می یین داین، وئه و کاروباری ژینا وان ب ریقه دبه ت، ومهلکه ژی چونکی حه قی حوکمداریا ل سهر وان یا وی ب تنیه و و و و و داینی و خوداینیینه.

وڤێ ئایهتێ خودانیا خودێ بێ (یوم الدین) پالدا، و(یوم الدین) ئهو ڕۅٚڗه یا ههر کهسهک تیدا (ب تنێ وعهبد) ل خودایێ خوٚ دزڨڕت، وئهگهر د دنیایێ دا هندهک نهزان ههبن هزر بکهن ئهو ژی خودانن وهندهک ملک یێ وانه، ل ئاخرهتێ ئهڨ پهردهیێ نهزانینێ ژ بهرچاڨێن وان دئیته لادان، وئهو راستیێ ب چاڨ دبینن، ودزانن کو ژ خودێ پیٚڨهتر چو خودان

نينن، خوّ ئه ش (مهلكاتيا مهجازى) ئهوا د دنيايي دا ههى ژى ل ئاخره تى نامينت، پيغهمبهر -سلاث لى بن- د گوتنه كا خوّ دا دبيزت: ﴿ يَقْبِضُ اللهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى الْأَرْضَ يوم الْقِيَامَةِ، وَيَطُوِي السَّهَاءَ بِيَمِينِهِ، ثُمَّ يقول: أنا اللِّكُ أَيْنَ مُلُوكُ الأرض ﴾ (١) ووّژا قيامه تى خودى عهردى وكرت، وعهسمانى ب دهستى راستى دپيچت، ودبيزت: ئهزم مهلك، كانى مهلكين عهردى ؟!

وئه ثنایه ته باوه ری ئینانا ب روز اقیامه تی، ودان وستاندن ودانا جزای ل وی روزی بنه جهد دکه ت، وخواندنا موسلمانی بو قی ئایه تی ههر روز د هه می رکاعه تین نقیری دا بیرئینانه که بو وی ل روز ادویماهییی، ههر وه سا پالدانه که بو وی ل سهر کرنا کاری چاک، وخودویرکرنا ژگونه و فرابیان.

وپشتی سوورهتی مهدح وسهنایا خودی کری، گوتن قهگوهاسته سهر ئهزمانی خودان باوهری وگوت: ﴿ إِیَّاكَ نَعْبُدُ وَإِیَّاكَ نَسْتَعِینُ ﴾ یهعنی: ئهی خودا، ئهم ته ب تنی دپهریسین، وئهم داخوازا هاریکاریی ژ ته ب تنی دکهین، وپهرستن (عیبادهت) ژ لایی پرامانا خو قه پهیقهکا بهرفرهه ههمی پهنگین گوهداری وخوشکاندنی دکهقنه د بن دا، زیدهباری قیان وحهژیکرنی، لهو دئیته گوتن: عیبادهت ل سهر دو ستوینان دئیته پاگرتن: قیانا تمام، د گهل گوهداری وخوشکاندنا تمام، وئایهتی پهیقا (إیاک) ئینا بهری پهیقا (نعبد)، ههر چهنده ئه کاره بهرو فاژی سروشتی رستهیا عهرهبیه، بو هندی دا ئهو پرامانا تایبهتکرنی بدهت، مهعنا: دهمی ئهم دبیژین: (إیاک نعبد) ئهم یین دبیژین: یا رهبی ئهم پهرستنا ته ب تنی دکهین، وئه و پامانا هه نهدهاته وهرگرتن ئهگهر ئهو پیش وپاشکرن نهکهفتبایی. وپیشکیشکرنا پهرستنی بو خودی ب تنی کاکلکا ئیخلاصییه، وئهو کهسی نیخلاصی د پهرستنی دا بکهت ئهو ژ ریمهتیی دئیته پاراستن، وبهر ب دهرهجا (موخلصان) قه بلند دبت.

وخواستنا مروّقی بوّ هاریکاریی (ئستعانیّ) ژ خودیّ ب تنیّ، ئعترافهکه ژ لاییّ وی قه کو ئهو ییّ بیّ هیّز وشیانه، ووی چو (حمول وقووهت) نینه، لمو د هممی حالیّن خوّ دا ئمو موحتاجیّ بمر دهستیّ خودیّیه، و ژ بن مننه تا وی دهرناکه قت، ومروّق ب قیّ چهندی

⁽۱) موسلم قى حەدىسىن ژ ئەبوو ھورەيرەى قەدگوھىزت.

(ئیعلانا) بیّزاریا خو بهرانبهر خودایی خو رادگههینت، وکانی چاوا (ایاک نعبد) بهری وی دده ته ئیخلاصی ووی ژ ریمه تیی دده ته پاش -وه کی مه گوتی-، وهسا (ایاک نستعین) وی ژ دهردی خومهزنکرنی دده ته پاش و (تهواضعی) ل نک وی پهیدا دکه ت، دمینته ل ویّری دوردی سیی، دهردی نهزانین و بهرزه بوونی، وئه ش چهنده د ئایه تا (۱) و (۷)یدا دئیته چاره کرن:

﴿ آهْدِنَا ٱلصِّرَاطَ ٱلْمُسْتَقِيمَ ﴿ صِرَاطَ ٱلَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ ٱلْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلا الضَّآلِينَ ﴾ د قان ههردو ئايهتان دا خودايي مهزن نيشا مه ددهت كو ئهم ڤي دوعايي بو خو ژ وي بكهين، وههر جارهكا ئهم د نڤيريني دا بهرانبهر وي راوهستاين بيرينين: يا رهببي، تو بهري مه بده ريّكا راست، ريّكا وان ييّن ته قهنجي د گهل كري. وتو مه نهكه ژ وان ييّن غهزه بهرزه بووين.

وههر كهسهكن خودي هيدايهتي ب رزقي وى بكهت، وبهري وى بدهته ريّكا چاكان، ئهو ژ دهردي نهزانيني رزگاربوو، ئهو نهزانينا بهري خوداني خو ددهته سهرداچووني، وسهرداچوون ئهنجامي (حهتمي)يي چوونا ل ئيّك ژ ڤان ههردو ريّكانه:

- ریّکا وان ییّن غهزهب لیّ هاتیه کرن، ژبهر کو وان حهقی نیاسی، وریّکا دورست زانی، به لیّ د گهل هندی ژی گوه نهدایی ولیّ نهچوون، وقهستا ریّکیّن خوار وڤیچ کر، ژبهر کو ئنیهت ومهخسه دیّن وان دخراب بوون.. وجوهی نموونه یی قان غهزه ب لیّکریانه.
- رِیّکا وان ییّن حهقی نهنیاسی وریّکا راست ل بهر بهرزهبووی، لهو ژ حهقیی دویر کهفتین، چونکی زانینهکا دورست وان نهبوویه، ونموونهیی ثان رهنگه مروّثان فهلهنه.

و ژ قنی ئایهتنی بق مه ئاشکهرا دبت کو چوونا ل راسته رینیا خودی دو شهرت پن دقین:

ئیک: دقینت مروق ب ریکا هیدایه تی یی زانا بت، ئهو ریکا ئه و مروق لی چووین یین خودی نعمه د گهل کری ژ پیغه مبه ر و راستگو وشه هید و چاکان.. ئهگه ر نه، ئه و دی ژ ریکی لاده و و به رزه بت، و هنگی فایدی وی ناکه ت ئه و بیژت: ئنیه تا من یا صافی بوو، یان مه خسه دا من یا خیری بوو.

دو: دڤێت د گهل وێ زانینا دورست، کارێ دورست ژی ههبت، حهقیێ بزانت وکاری پێ بکهت، نهکو حهقیێ بزانت بهلێ ژ بهر دویچوونا مهصلحهتا خوٚ پشت بدهتێ وکاری پێ نهکهت، هنگی غهزهب دێ لێ بارت، و ژ هیدایهتێ دێ دویرکهڤت.

وریّکا راست (الصراط المستقیم) ئهوا فهرمان ل مه هاتیه کرن کو ئهم ژ خودی بخوازین ئهو بهری مه بده تی ریّکا ئیسلامیّیه، ئهو ریّکا ئاشکه را یا مروّقی دگههینته رازیبوونا خودی و به حه مشتا وی، ئه وا پینه مبه ری وی یی دویماهییی موحه مه حسلات لی بن بی هاتی و به ریّ مه دایی؛ چونکی ب تنی دویکه فتیین فی ریّکینه ژ لی بارینا غهزه بی و ژ به رزه بوون و ده رکه فتنا ژ ریّکی هاتینه پاراستن، چونکی وان حه قی نیاسی و کار پی کر.

ویا باش بو خوانده قانی ئه وه پشتی خواندنا فاتحی ئه و بیّرت: (آمین)، و رامانا وی نه قه قه یه نه نه خودا تو د به رسقا مه وه ره، و دوعایا مه قه بویل بکه، و د حه دیسه کی دا هاتیه پیخه مبه ر سلاث لی بن دبیّرت: ﴿ إِذَا أَمَّنَ الْإِمَامُ فَأَمَّنُوا، فإنه من وَافَقَ تَأْمِینُهُ تَأْمِینَ اللَائِکَةِ غُفِرَ له ما تَقَدَّمَ من ذَنْبِهِ ﴾ (۱) نه گه ر ئیمامی گوت: (آمین) هوین ژی بیّرن: (آمین)، چونکی هه چین گوتنا وی که فته د گه لیا ملیاکه تان گونه هیّن وی یین بورین دی بو ئینه ژیبرن.

وئه ش پهیقه ب گزتنا ههمی زانایان نه ئایهته که ژ سووره تا فاتحی، ژ بهر شی چهندی ئه و ههمی ل سهر وی یه کنی کوم بووینه کو وی د قورئانی دا نهنقیسن.



⁽۱) بوخارى وموسلم ڤێ حەدىسىێ ژ ئەبوو ھورەيرەى قەدگوھێزن.

تەفسىرا سوورەتا (البقرة)

سوورهتا (البقرة)

وههر چهنده گهلهک بابهتین ژیک جودا د قی سوورهتی دا هاتینه ژی، بهلی ئهگهر مروّث ب رهنگهکی گشتی بهری خو بدهته سوورهتی دی بینت پیشچاڤکرنا وی بو قان بابهتان ب شیّوهیهکی ریّک وپیّک و ل دویڤ (ئسلووبهکی) دهسنیشانکریه، ب رهنگهکی وهسا کو کهسینیهکا تایبهت ددهته سوورهتی. وحهتا ئه کهکسینیا تایبهت باش بو مه ئاشکهرا بت، دقیّت بهری خو بدهینه (دهم وجهی) هاتنه خوارا قی سوورهتی، خو ئهگهر ب کورتی ژی بت، دا مهسهله یتر ل بهر مه یا روهن بت.

پشتی سیّزده سالان ژ دهسپیّکرنا گازیا ئیسلامی ل باژیّری مهکههی، ودوژمناتیه کا دژوار ژ لایی قوره یشیان قه بو پیغهمبهری -سلاڤ لی بن- ودویکه فتییّن وی ژ خودان باوهران، خودی ریّکه ک بو خودان باوهران قهکر، وهنده ک پشته قان بو وان ژ خهلکی (یه شربی)

پهيداکرن، ودهستويريا وان دا کو ئهو ژ جهن خو مشهخت ببن، وبچن ل ڤي باژيري نوي ئاكنجي ببن، و ل ويري بو ئيكهمين جار دەولەتا ئيسلامي بدانن، و ب ڤي چەندى سهروبهرئ موسلمانان ب ئیک جاری هاته گوهارتن، ل مهکههی دو لایین ههڤرکیی ههبوون: لاین خودان باوهران، کو لایه کن کیم وبن دهسهه لات بوو، ولاین کافران، کو هژمارا وان بۆشتر بوو ودەسههلات د دەستان دا بوو، وههڤركىي د ناڤبهرا ڤان ههردو دەستەكان دا پتر جاران رویهکتی (هزری) ب خو قه دگرت، وهندهک جاران لایتی کافران، کو لایتی دهسههلاتدار بوو، ئەق ھەقركىيە بەر ب توندىنى قە دېر، حەتا مەسەلە دگەھشتە گرتن وكوشتن ودەريخستنيّ، وپشتى موسلمانان قەستا مەدىنىّ (ناڤىّ نوى يىّ يەثرېيّ) كرى، وبارا پتر ژ خەلكى مەدىنى ھاتىنە د دىنى نوى دا، ودەسهەلات كەفتىھ د دەستى موسلمانان دا، وپێغهمبهر -سلاڤ لئي بن- بوويه كهسي ئێكئي د ڤئي دهسههلاتئي دا، مهيدان وتبيعهتي هه ڤركيني هاته گوهارتن، وهنده ک لايين نوي -د مهيدانا ههڤركيني دا- پهيدا بوون، ژبلي ههردو لاینن که قن (لاین خودان باوه ران ولاین کافران) دو لاینن دی ینن نوی پهیدا بوون: لايي منافقان، وئەڤە ئەو كەس بوون ژ خەلكى مەدىنىي يىن ب ھاتنا ئىسلامىي نەخۆش بووى، بەلى چونكى ئەو نەشيان ئاشكەرا دوژمناتيا ئىسلامى بكەن؛ يشتى موسلمان بووينە خودان حوكم ودەسهەلات، ئەو رابوون ب قەشارتى ونهيّنى قە نەيارەتيا موسلمانان كر، ولايني دى ئەو ئسرائىلى بوون يىنن كول دۆر ورەخىنىن مەدىنىنى ھەيىن، كو ھىرمارەكا ئويجاخىن جوهیان بوون ل هندهک تاخین قهدهر دژیان، ووان گهلهک جاران دگوته عهرهبین مهدینی: نيزيكه پيغهمبهرهك بيّت، ئهم ديّ باوهريني پيّ ئينين، وئهم وئهو پيّكڤه ديّ شهريّ ههوه كەيىن.. ووان ئەش گۆتنە دگۆتە وان؛ چونكى عەرەبين مەدىنى پەرسىتنا صەنەمان دكر، وباوهری ب چو کیتابین عمسمانی نهدئینا.

یا بهرهزر ئه و بوو ده من پیغه مبهر -سلاف لی بن- گههشتیه مه دینی، ئسرائیلیان به ری هه می که سان باوه ری پی ئینابا، چونکی وان سالوخه تین وی ب ره نگه کی ئاشکه را د کتیبین خو دا ددیتن، وئه وی وه کی وان باوه ری ب خودی و پیغه مبه ران دئینا، و په رستنا صه نه مان ب کوفر و سه رداچوون دزانی، به لی تشتی غه ریب ئه و بوو ئسرائیلیان باوه ری ب وی نه ئینا، وبی لا ژی رانه وه ستیان، به لکی ب قه سارتی و هنده ک جاران ب نیف ئاشکه رایی قه مه یا میداریا کافران کر، و دگوته و ان: دینی هه وه ژیی موحه مه دی چیتره! و ب قی چه ندی دو

لاینن قهه پکین جاره کا دی پهیدا بوون: لاین کافران، بهلن قی جاری ئسرائیلی ومنافقین مهدینی ژی د گهل دا بوون، ولاین خودان باوهران، کو قی جاری ئه و ژی بووبوونه خودان دهسهه لات.

مهیدانا هه قرکین -ل ده من هاتنه خوارا سووره تا به قه ره بنگی بوو، وچونکی قورئان ئه و کیتاب بوو یا ئوممه تا ئیسلامی یا نوی پهیدابووی پیکاف پیکاف پهروه رده دکر، وری ل به روان قهدو ژارت و خوش دکر، یا د جهی خو دا بوو ئه و ئایه تین پهروه رده دکر، وری ل به روان قهدو ژارت و خوش دکر، یا د جهی خو دا بوو ئه و ئایه تین پهروبه ری شدی مشه ختبوونی نوی هاتینه خواری، کو ئایه تین سووره تا به قه ره بوون، قی سهروبه ری نوی یی د مهیدانا هه قرکیی دا رویدای شروقه بکه ن، ورینیشانین ئاشکه را بو کوما موسلمانان و جفاکا وان یا نوی بدانن..

ل سهر قی بناخهیی ئهم دشیّین بیّرین: ئهو شیّوهیی سووره تا (البقرة) ژ لایی ناڤهروّک وبابه تان څه پی هاتی، ئهم دشیّین د قان خالیّن ژیری دا کورت بکهین:

- ۱- دەسپیکا سوورەتى: وئەقە ژ ئايەتا (۱-٣٩)ى قەدگرت، و د قى دەسپیکى دا بەحسى سى لايین ھەقرکیى دئیتەكرن: لایى خودان باوەران، ویى كافران، ویى منافقان، وهندەک سالۆخەتین وان بۆ مە دئینه بەرچاقكرن.. ووەک ئیشارەت بۆ ئەصلى ھەقركیى ودیرۆكا دەسپیکرنا وى، ل عەسمانى ئیکەمیىن جار، پاشى ل عەردى لايەک ژ سەرھاتیا ئادەمى ل عەسمانى پاشى ل عەردى بوو مە دئیتە روھنكرن.

وان ژی ب مه دده ته نیاسین؛ دا ئهم وان باش بنیاسین وپی نهئیینه خاپاندن، وهزر نهکهین روّژه کی ئهو دی بو مه بنه دوّست وهه قال.

۳- و د ناڤبهرا پشکا ئێکێ ودووێ دا سوورهت ژ ئايهتا (۱۲۱-۱۲۱)ێ بهحسێ بابێ پێغهمبهران ئيبراهيمي -سلاڤ لێ بن- دکهت، ئيبراهيم ئهوێ ئسرائيلي د نهسهبا خوٚ دا دگههنێ، ووان ژ درهو دگوٚت کو ئهو د بير وباوهرێن خوٚ ژي دا دگههنێ، سوورهت ئيبراهيمي وبناخهيێن دينێ وي بوٚ مه بهرچاڤ دکهت، وئاشکهرا دکهت کو ئهو -وهکي ڤێ ئوممهتا نوي پهيدا بووي- خوٚ ب ههمي څه تهسليمي خودايێ خوٚ کربوو، ورويێ خوٚ ژ شرکێ وهرگێڕابوو، وموحهممهد وئوممهتا وي ئهون يێن ئيبراهيمي وپێغهمبهرێن ژ شرکێ وهرگێڕابوو، هاتنا وان داي، وئهو ههژيترن بوٚ وي کارواني بێنه پالدان يێ پێغهمبهرێن خودان قهدر سهرکێشيێ لێ دکهن.

3- پشکا دووی: وئه قه ژ ئایه تا (۱٤۲)ی حه تا دویماهیا سووره تی قه دگرت، و د قی پشکی دا ئاخفتن بو ئوممه تا ئیسلامی دئیته ئاراسته کرن، وژینا وان یا نوی به سده که شریعه ت ورید کخستنین نوی بو وان دئینه دانان؛ دا ئه و ژینا خول سه ب ریقه بیمن، وهنده ک ژ قان شریعه تان وه که به رسف ل سه ر پسیارین وان ها تبوونه خواری، وهنده که بینی پسیارکرن ها تنه دانان، هنده ک ب رید کخستنا ژینا وان یا جفاکی ونا قخریی قه دگریدای بوون، وهنده ک ب پهیوه ندیین وان یین ده رقه یی قه دگریدای بوون، هنده کان پهیوه ندی ب عه قیده و عیباده تی قه هه بوو، وهنده کان پهیوه ندی ب شه پوئاشتی وخیزان و ئابوری قه هه بوو، ووان شریعه تان هه میان موسلمان ل هندی ئاگه هدارکرن کو د قیت ئه و ژینا خو هه مین ل به رسیبه را قورئانی بیورین.

ئەقە ئەو نەخشەيە يى بابەتىن سوورەتا (البقرة) ل سەر ب رىقە دچن، وپشتى قى روھنكرنا كورت نوكە -ب ئانەھيا خودى- ئەم دى دەست ب تەفسىرا ئايەتىن قى سوورەتى كەين.

بِسْمِ ٱللهِ ٱلرَّحْمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ

الْمَنَ ذَالِكَ ٱلْحِتَابُلَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِلْمُتَّقِينَ آلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِٱلْغَيْبِ
وَيُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿ وَٱلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَآ أُنزِلَ
مِن قَبْلِكَ وَبِٱلْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿ أُولَتَبِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَتَبِكَ هُمُ
مَن قَبْلِكَ وَبِٱلْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿ أُولَتَبِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَتَبِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ ﴾ آلْمُفْلِحُونَ ﴿ اللَّهِ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ الللَّهُ الللّهُ الللّهُ اللّهُ الللّهُ الللللّهُ اللّهُ اللّهُ الللّهُ الللللّهُ الللللّهُ الللللّهُ الللللللّهُ الللّهُ الللللّ

يشتى سوورهت ب ناڤێ خودێ دەست يي دكهت، د ئايهتا ئێكێ دا سێ حهرفێن کهرکری ژ ئەلفبییا زەمانی عەرەبی دئینت ودبیژت: ﴿ الْمَرْهِ ﴾ و د دەر حەقا تەفسیرا قان ههر سيّ حهرفان دا (ئهلف، لام، ميم)، وئهو حهرفيّن كهركرييّن دى ژى ييّن ل سهريّن سوورهتان هاتین، زانایین تهفسیری دو گزتنین سهرهکی ههنه: هندهک ژوان -وهکی ئیمامی شهعبي وسوفياني ثهوري- دبيّژن: ئهڤ حهرفه نهيّنيهکه خوديّ کريه د قورئانيّ دا، وئهو ژ وان ئايەتين (موتەشابهه) يين مەعنايا وان ل بەر مە ھاتيە قەشارتن، دقيت ئەم باوەريى يىخ بینین وگهلهک ل دویڤ مهعنایا وان نهچین، وجمهوورێ زانایان ل وێ باوهرێنه کو پێتڤیه زانا دويچوونا ڤان حەرفان بكەن، و ل وان مەعنايان بگەريين يين كو تيدا ھەين، وئەو د ناڤېەرا خۆ دا ب خيلاف چووينه كانيّ مەخسەد ب ڤان حەرفان چيـه؟ هنـدەك دېێـژن: ئـەو ناڤێن خودێنه سويند يا يي هاتيه خوارن، وهندهک دبێژن: ههر حهرفهک کورتکرنا پهيڤهکێيـه، وئهگهر ئهو پهيڤ پيٚکڤه بينه گوٽن، دێ بنه رستهيهکا خودان مهعنا، وهندهک دبيٚژن: دهميێ قورئان دهاته خواري كافران گوهداريا وي نهدكر، وهنده ك جاران دهست دقوتان وفيتك ڤەددان؛ دا دەنگ نەچتە وان، ئىنا سىوورەتان ب ڤان حەرفىيّن كەركىرى دەست يىخ كىر، كىو تشتهکيٰ غهريب بوو ل بهر وان؛ دا ئهو بيٰ دهنگ بن وگوهيٰ خوٚ بدهنيٰ، حهتا چو هێجهت بوٚ وان نەمىنت. . وبەلكى گۆتنا ژ ھەميان نيزيكتر بۆ حەقيى -وخودى چيتر دزانت- ئەوە مرۆڤ بيّرْت: خودي دزانت كاني وي چ مراد ب ڤان حهرفان ههيه، ودبت ئهو ئيشارهتهك بت بوّ ئعجازا وي قورئاني يا قەبخوازىيا بوتپەرىسان يىي ھاتىيەكرن، وئەو نەشياپىن بەرسىڤەكىي ل سەر بدەن، ھەر وەكى قورئانى ب قان حەرفان دقىت بىۋتە عەرەبان: ئەڭ قورئانە يا كو

(تهحهددیا) ههوه پی دئیتهکرن ژوان حهرفان پیک دئیت یی زمانی ههوه ژی پیک دئیت، وئهگهر هوین راست دبیر نه قورئانه ژچیکرنا (موحهمهدی)یه وئهو نه ژنک خودییه، کانی هوین ژی قورئانه کا وه کی وی چیکهن، مانی بو ده ق وئهزمان و رههوانبیژیی هوین خو ناده نه به کهسی!

وه کی بو نموونه -ومه ته لا بلند تر یا خود نیه -: ژیانا ههر گیانداره کی هه بت د ئه صل دا ل سهر (پروتینی) رادوه ست، وپروتین ب خو ژ چه ند (عونصرین) سهره کی پنک دئیت، وه کی: کاربوونی، ئوکسجینی، نایتروجینی، وهایدروجینی، وئه شهمی عونصره د جیهانا مه دا دبه لاقن، وزانا دشین وان د (تاقیگه هین) خو دا به رهه شبکه ن وبکه نه د نافیک دا، به لی پشتی ئه و قی چه ندا هه دکه ن، ئه ری ئه و دی شین (جوزه یا که پروتینی) یا ب تنی ژی چیکه ن به و دبیژن: نه.. ئه کاره د شیان دا نینه!

ئەق قورئانە ژ (ئەلىف، لام، مىم) وحەرفىن وەكى وان يىن ئەم پى دئاخقىن يا ھاتىھ لىخكدان، وئەو حەرف ھەمى ل بەر دەستى مە يىن ھەين، خودى دەمى وان لىك ددەت، ئەو دىنە قورئانەكا موعجىزە، بەلى ئەم دەمى وان لىك ددەيىن ئەو دىنە ئاخفتنەكا وەكى ھەر ئاخفتنەكى!

وموعجیزه وپهردهدریا قورئانی د قی چهندی دایه.. ﴿ ذَٰ لِكَ ٱلۡصِتَابُلا رَیۡبُ فِیهِ هُدًی لِلۡمُتَّقِینَ ﴾ نهف قورئانا هه، نهوا ژ قان حهرفان ویین وه کی وان پیکهاتی، کیتابه کا تمامه، تشته ک ژ گومانی د دهر حهقا راستی ودورستیا وی دا نینه، نه گهر چ مروقین نهزان خو د راستیا وی دا دئیخنه گومانی ژی، بهلی نهو -ب شاهده یا خودی - کیتابه کا بی گومانه، ژ نک خودی هاتیه، قیجا هوین -گهلی مروقان - تیدا نه که قنه گومانی، وباوه ربی پی بینن، وئهو یا هاتی دا ب کاره کی مهزن راببت نهو ژی (هیدایه تا ته قوادارانه).

وهیدایه تنشادانا ریّکیّیه، وتهقوادار ئهوه یی زیده خوّ دپاریّزت، خوّ دپاریّزت کو تشته کی وی پی نهخوش بت، یان زیان تیدا همبت بگههتی، ئیمامی عومه ر جاره کی پسیارا تهقوایی ژ (ئوبه یی کوری که عبی) کر، وی گوت: ئهری جاره کی ته قهستا ریّکه کا ب ستری کریه؟ عومه ری گوتی: به لیّن، وی گوت: ته چ کر؟ گوت: من دههمه نیّن خوّ هلدان وباش کاری خوّ کر، (ئوبه ی) گوتی: ئهها ئه وه تهقوا.

یه عنی: ته قوا ئهوه مروّث -هندی بشیّت- خوّ رژ وان کاران بده ته پاش ییّن بی ئه مریا خودی تیدا ههبت، وغوروور بوّ وی ب وان کاران رژی چی نهبت ییّن رازیبوونا خودی تیدا ههبت.

ئیمامی قورطبی د تهفسیرا خو دا دبیرت: خودایی مهزن د قی ئایه تی دا هیدایه تا خو بو تهقواداران ب تایبه تی دهسنیشان دکهت، ههر چهنده هیدایه تا وی بو ههمی چیکریانه؛ دا ئهو ببته قهدرگرتنه کو تهقواداران، چونکی ئهوان باوه ری یی ئینایه.

و ب هلکه فتنا ئینانا ناقی ته قواداران، سووره ت به حسی هنده ک سالوخه تین وان دکه ت، و ته قوادار (خودان باوه ر) -وه کی ل ده سپیکی ژی مه گوتی - لایه کی وی هه قرکیی بوون یا ل ده می هاتنه خوارا سووره تی ل مه دینی رویدای، له و ئایه تی به حسی وان کر وئه و سالوخه تین وان ده سنیشانکرن یین وان ژ لایین دی یین هه قرکیی جودا دکه ن، وئیکه مین سالوخه تی وان ئه قه یه : ﴿ آلَدِینَ بُوْمِنُونَ بِآلْغَیْبِ ﴾ وئه قه ب دو رهنگان دئیته مه عناکرن:

- ئەويັن باوەرىي دئىنن دەمى ژ بەر چاقان دچن ودمىننە ب تنى، و ب قى مەعنايى (غەيب) دكەفتە بەرانبەر (حضوورى) يەعنى: ئامادەبوونى، ئايەت دېيرت: تەقوادار ئەون يىن باوەرىي ب قى قورئانى وتشتى تىدا ھاتى دئىنن دەمى ئەو دمىننە ب تنى ونە ل بەرچاقىن خەلكى ژى بن، نە وەكى منافقان ئەويىن دەمى ل بەرچاقىن خەلكى بن خۆ ب باوەرىي دئىننە دد، ودەمى دەر، ودەمى دمىننە ب تنى كوفرى دكەن.

- ئەويۆن باوەرىيى ب وى تشتى دئىنن يىيى ب چاڭ نەئىتە دىتن، ومرۆڭ ب ھەست وعەقلىيى خۇ ژى نەگەھتى، و ب قىيى مەعنايىيى (غەيب) دكەفتە بەرانبەر (شەرودى) يەعنى: تشتى نە بەرچاڭ، وتەقوادار ب قىيى چەندىيى ژىكافران دئىنە جوداكرن، ئەويىن باوەرىيىيى ب وى تشتى ب تنىيىدىن يىيىنى ئەر ب چاڭ دېينن.

ل نک تهقواداران (نهدیتنا تشته کی ب چاڤ) نابته ئاسته نگ د رینکا باوه ری ئینانا وان ب وی تشتی؛ چونکی وان رحه کا بهردای ژ گرینکان ههیه، ئه و خو وه کی وی حهیوانه تی لئی ناکهن یی به س باوه ریبی ب همبوونا وی تشتی دئینت یی ئه و ب چاڤ دبینت، ئه و خوّ د خهله کا (مادییه تا بهرته نگ) دا گری ناده ن، ووه کی که سین (ماددی) به رگه ریانی ناکه ن

کاروانی مروّقینیی پاشپاشکی به رب جیهانا (حهیوانان) قه بیمن، وشارستانیه کا وهسا ئاقاکهن هند باوه ریی بینت هندی چاق قه تره دکه ت! ته قوادار د ژیانا خوّ دا ب جوانترین رهنگ هه قسه نگیی دئیخنه د نا قبه را (رحیّ و مادده ی) دا، له وا ئه و شارستانیا ب ده ستین وان دئیته ئاقاکرن شارستانیه کا نموونه یی یا بی نمونه یه، نه وه کی وی شارستانیا ئه قروّ لایی وان که سان قه هاتیه ئاقاکرن یین باوه ریی ب (غهیبیی) نائینن، وان هه ر چه نده و لایی ماددی قه پیشکه فتنه کا مه زن یا ب ده ست خو قه ئینای ژی، به لی ژ لایی رحیی قه مه زنترین پاشکه فتنه د دیروکا مروّقینیی دا توّمار کریه، ده می وان هزرکری باوه ری ئینانا به لایی روحی دبته ئاسته نگ د نا قبه را مروّقی و زانینی دا.

سالوّخهتی دووی ژ سالوّخهتی تهقواداران ئه شهیه: ﴿ وَیُقیمُونَ ٱلصَّلَوٰة ﴾ یه عنی: ئه و ب ره نگهکی دورست ب کرنا نقیّژی رادبن، ل وی ده می و ب وی ره نگی یی شریعهت پی هاتی، ورابوونا تهقواداران ب کرنا نقیّژی هندی دگههینت کو باوه ری ئینانا وان ب غهیبی رویه کی عهمهلی د ژینا وان دا وه ردگرت، وره نگفهدانه کا واقعی ل سهر ره فتارا وان دکهت؛ چونکی نقیّژ ئه و پهیوه ندیا رووحیه یا عهبدی ب خودایی وی شه گری دده ت، وئه و ده لیشهیه یا روزی کیم کیم کیم پینج جاران بو وی دئیتهدان کو ئه و رحا خو تیدا ب روناهیا خودی تیر بکهت. نقیّژ بو خودانی -ئهگهر ب دورستی د مهعنایا وی بگههت - ئه و هشیار کرنا به رده وامه یا وی ژ دافیّن غه فله تی دپاریزت، وناهیلت ئه و ده مه کی دریّژ ژ خودی دویر که شت، له و یا غهریب نینه نقیّژ نه هیا خودانی خو ژ (کارین کریّت و خراب) بکه ت.

سالوّخهتی سیی: ﴿ وَمِمَّا رَزَقَنَاهُمۡ یُنفِقُونَ ﴿ یهعنی: نُهو هنده کی ژ وی رزقی مه دایه وان ب خیر دده نه کهسیّن پیّتقی، وبهری نایهت بیّژت: (نهو خیّران ددهن) دبیّژت: (ژ وی رزقیّ مه دایه وان)؛ دا ب قیّ چهندی نهو بزانن کو نهو رزقیّ د دهستیّ وان دا ههی (یی کو نهو خیّران ژی ددهن) مالی خودیّیه نه یی وانه، خودیّ ب نیّمانهت یی کریه د دهستیّن وان دا، ودهمی نهو هنده کی ژی دده نه کهسیّن پیّتقی نهو چو مننهتی ل وان ناکهن، وکاری وان ههما نهوه نهو وی نیّمانهتی خودی دانایه نک وان نهو دگههیننه جهی وی یی دورست، و ژ لایه کی دی قه نه شه سالوّخهته هندی دگههینت کو مروّقیّن تهقوادار مالی دورست، و ژهو وی دکهنه د دهستین خوّ دا نه د دلیّن خوّ دا!

ودانا (نهفهقێ) یان دانا خیران ئهوا ئهڤ ئایهته بهحس ژێ دکهت ژ وێ زکاتێ دگرت ین خودێ ل سهر مروٚڤێ دهولهمهند واجبکری، ههر وهسا ژ وان خیرین نهواجب ژی دگرت یین مروٚڤ ددهته کهسیٚن موحتاج، و ژ وی مالی ژی دگرت یێ مروٚڤ ل سهر خوٚ ومال وعهیالێ خوٚ خهرج دکهت؛ چونکی ئایهت د رامانا خوٚ دا یا گشتیه.

سالوّخه تى چارى: ﴿ وَٱلَّذِينَ يُوْمِنُونَ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَآ أُنزِلَ مِن قَبِّلِكَ ﴾ يهعنى: ئەو تەقودارىن بەحس ژى دئىتەكرن ئەون يىن ئىك ژ سالوّخەتىن وان ئەقەيە ئەو باوەريى ب وى دئىنن يا كو بۆ تە -ئەى موحەممەد - ھاتىيە خوارى، كو قورئانە وئەو سوننەتە ژى يا قورئانى روھن وئاشكەرا دكەت، وباوەريى ب وى ژى دئىنن يا بەرى تە بۆ پىغەمبەران ھاتىيە خوارى، وەكى: تەوراتى وزەبوورى وئنجىلى ويىن دى.

وباوهری ئینانا تهقواداران ب قورئانی ووی پیخهمبهری ئهو بر هاتی، و ب وان کیتاب وپیخهمبهرین بهری ژی، سالوخهته کی ژههژی وانه یین بو (ئسختلافی) وجیگریا ل عهردی هاتینه هلبژارتن؛ چونکی ئهو وان دکه ته هنده ک مروقین سنگ فرهه، ودیتن کویر، ودویر ژههمی پونگین (ته عصصوبی) ئهوا بهری خودانی خو دده ته (ئضطهادا دینی)، وئه ش باوه ریا بهرفره ها یا به هممی پیخه مبهرین بورین، د گهل لادانا دویکه فتیین وان ژپیکا دورست یا پیخهمبهر پی هاتین، تایبه تمهندیه کی دده ته موسلمانی، ئیکهمین جار ئهو ههست ب سهرفه رازیی دکه ت دهمی دزانت کو پهین دارا باوه ریا وی کویر د ئاخا دیروکی دا دچنه خوار، پشتی هنگی - ژبه رسنگ فرههیا وی - ئه و ب کیر هندی دئیت وی خهلکی ژدینین دی ژی دی شین بکه ت ژدویکه فتیین دی ژی د دناف خو دا بحه وینت؛ چونکی ئهوی قهستا قی دینی بکه ت ژدویکه فتیین پیخهمبه ری بورین، هند ههست ب گوهو پینه کا (جهذری) د باوه ریی دا ناکه ت هندی ههست ب زیده کرنا چهنده کی ل سهر (ره صیدی) باوه ریا خو دکه ت، ئه و زیده هیا وی دکه ت مروقه کی دلفره ه و (موته سام ح).

سالوّخهتی پینجی: ﴿ وَبِٱلْاَخِرَة مُمْمَیُونِنُونَ ۞ ﴾ یهعنی: ئهو باوهریه کا باوهری ب ئاخره تی دئینن، ب وی روّژی یا ژینا پشتی مرنی تیدا دهست پی دکهت، و ب وی حسیب وجزادانی یا تیدا ههی. و (یهقین) پیکا ژههمین بلندتر یا باوهرینیه، یا کو چو گومان نهکه فتی، وههر چهنده باوهری ئینانا ب ئاخرهتی پشکه که ژباوهری ئینانا ب غهیبی

ئهوا د سالوّخهتی ئیّکی دا بهحس ژی هاتیه کرن، به لی ل قیّری د سالوّخه ته کی تایبه ت وسه ربخو دا به حسی ژی هاته کرن؛ چونکی باوه ری ئینانا ب قی روّژی مه زنترین پالده ره بو کرنا چاکیان، وخودویر کرنا ژ حه رامیان، وحسیّب کرنا د گهل نه فسیّ. و ژ به رکارتیّکرنا مه زن یا باوه ری ئینانا ب ئاخره تی ل سهر ره فتاری مروّقی یی روّژانه، یا د جهی خوّ دابوو باوه ریا ته قی روّژی بگهه ته ده ره جا (یه قینیی)، ئه و ده ره جا ب چو ره نگین گومان و دودلیی نه ئیته هژاندن.

وپشتی سووره تی نمث سالوخه تین ته قواداران بو مه به رچا څکرین گوت: ﴿ أُولَتِ لِكَ عَلَیٰ هُدًی مِّن رَّبِهِ مِ اُولَتِ لِكَ هُمُ اَلْمُفَلِحُونَ ﴿ اَلْمُفَلِحُونَ اِللَّهُ اللَّهِ اللَّهُ اللّهُ الل

و (ئيفلهح) د زماني عهرهبان ب دو رامانان دئيت: يا ئيكي: كو مروّڤ بگههته وي مراد وداخوازي يا وي بهر لي، وهيڤيا خوّ ب جه بينت، يهعني: تهقوادار ئهون يين ب مراد دكهڤن ودگههنه هيڤيان ل دنيايي وئاخرهتي. ويا دووي: مانا ل عهردي، يهعني: تهقوادارن يين خودي مان وعاقيبهتي ددهتي، وجيّگريا ل سهر عهردي دئيخته د دهستين وان دا، وئاشكهرايه ئهوي مان بو بيتهدان دي گههته مراد وهيڤيان ژي.

إِنَّ ٱلَّذِيرِ َ كَفَرُواْ سَوْآءً عَلَيْهِمْ وَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿ خَتَمَ ٱللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ وَعَلَىٰ أَبْصَرِهِمْ غِشَوَةً وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ غِشَوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴾

د قان ههردو ئايهتان دا سوورهت بهحسى لايهكى دى يى ههڤركيى دكهت، كو كافرن، ئهوين ب ئاشكهرايى دوژمناتيا خودان باوهران دكهن، وچونكى ئهڤ لايى ههڤركيى ل بهر موسلمانان يى نوى نهبوو، وههر ژ دەسپيكا گازيا قى دينى وان جههكى بهرچاڤ د مهيدانا ههڤركيى دا تژى كربوو، سوورهتى دەليڤه و(مهساحهيهكا) بهرفره نهدا وان، و ب تنى د دو ئايهتان دا مهسهلا وان ب دويماهى ئينا، وگۆت: ﴿ إِنَّ ٱلَّدِيد َ كَفَرُواْ سَوَآءُ عَلَيْهِمْ وَأَندَرَتَهُمْ

أم َ لَمْ تُندِرْهُمْ لا يُؤْمِنُونَ ﴿ يَهُ يَرْسَيْنَى يَانَ نَهْ تَرْسَيْنَى، نَهُ وَ بِاوهريتَ نائينن. باوهريتى نائينن يَكُوهُ، چ تو وان ژ عهزابتى بترسينى يان نهترسينى، ئهو باوهريتى نائينن. باوهريتى نائينن چونكى وان ژ دفن بلندى وسهرداچوون بهندك د ناڤبهرا خو وخودي دا يتى برى، ب دهستين خو وان ئهو حهقيا ئاشكهرا يا خودي كريه د دل وفطره تا وان دا ڤهشارتيه، ورويتى خو ژ ريكا باوهريتى يا راست وهرگيرايه. وپهيڤا (كفر) د زمانتى عهره بان دا ب رامانا ڤهشارتنى دئيت، دبيتن، دبيتن، فلان كهسى كوفر كر.. يهعنى: ب كارى ڤهشارتنى رابوو، ودهمتى (كوفر) د قورئانى دا دئيت، مهخسه د پتى ڤهشارتنا وي حهقيتىيه يا قورئان پتى هاتى، وچونكى د قورئانى ريكا سهرداچوونى هلبرارت وحهقى ڤهشارت، خودي دل وگوهين وان نخافتن، وچاڤين كافران ريكا سهرداچوونى هلبرارت وحهقى ڤهشارت، خودي دل وگوهين وان نخافتن، وچاڤين خودي خهتم يا ل سهر دلين وان و ل سهر گوهين وان داى، و ل سهر چاڤين وان رهش پهرده خودي خهتم يا ل سهر دلين وان و ل سهر گوهين وان داى، و ل سهر چاڤين وان رهش پهرده ههنه؛ ژ بهر سهررهقى وكافريا وان كرى پشتى حهقى بو وان ئاشكهرابووى، ڤيجا خودي بهري وان نهدا ريكا راست، ﴿ وَلَهُمْ عَدَائِ عَظِيمٌ ﴿ وَعَلَى سَمُعِهُمْ وَعَلَى مَهْنَ د ئاگري جههنهمي دا بو وان ههيه.

دیمهنه کی هشکه ل دهسپیکی، ویی کریته ل دویماهیی، مروّقه کی خودی دل وئحساس وگوه و چاف دابنی، ئهو رابت دلی بپه چنت وئحساسی بمرینت، گوهان بنخیقت و چافان برژینت، وه کی ده په کی ره ق خو بکه ته پارچه یه کا هشک. خودی ریکا راست ل به راهیا وی قه که ت، ئه و ری ل به رخو به رزه بکه ت، وقه ستا که ند و کوران بکه ت، ئه وی هؤسا بت بی گومان دویماهیه کا کریت دی ل هی شیا وی بت، عه زابه کا مه زن و د ژوار د ئاگری جه هنه می دا.

ئیسلام ب هیز کهفت وخهلکی هزره ک بو کر ئه ق رهنگی مروقان دهردکه قن، لاینی سینی ین هه قرکیی (منافق) بوون، ئهوین ب سهر قه خو ددانه د گهل خودان باوه ران، و ژ بن قه خو ددانه د گهل کافران، د چهپهری موسلمانان دا دژیان، و ب ئه زمانی وان دئاخفتن، ودهسکیسی و پشته قانیا چهپهری کوفری دکر، وئه ق رهنگی مروقان خهطه را وان گهله ک ژ یا کافران پتر بوو، له و سووره تی د دو ئایه تان ب تنی دا به حسی کافران کر، بهلی به حسی قان د هه شت ئایه تان دا و د پینج ئایه تین دی دا مه ته ل سهر حالی وان بو مه ئینان، یه عنی: سیزده ئایه تین تمام بو وان ها تنه ته رخانکرن، وئه ق گرنگیدانا ب وان وحالی وان یا ژ قه ستا نه بوویه.. دا به ری خو بده ینی کانی سووره ت چ به حسی وان دکه ت:

وَمِنَ ٱلنَّاسِ فِن يَقُولُ وَامَنَّا بِٱللَّهِ وَبِٱلْيَوْمِ ٱلْآخِرِ وَمَا هُم بِمُؤْمِنِينَ ﴿ يُخَدِعُونَ ٱللَّهُ مَرَضًا أَنَافُ مَا يَشْعُرُونَ ﴿ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضُّ فَزَادَهُمُ وَالَّذِينَ وَامَنُواْ وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُواْ فِي ٱلْأَرْضِ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابً أَلِيمُ إِيمَا كَانُواْ يَكْذِبُونَ ﴿ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُونَ ﴿ وَلَكِن لَا يَشْعُرُونَ ﴿ وَإِذَا قَالُواْ إِنَّمَا خَنُ مُصْلِحُونَ ﴿ وَإِذَا لَقُواْ النَّهُم هُمُ ٱلْمُفْسِدُونَ وَلَكِن لَا يَشْعُرُونَ ﴿ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ وَامِنُواْ كَمَا وَامَنَ ٱلنَّاسُ قَالُواْ أَنُومِنُ كَمَا وَامَنَ ٱلسُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ اللَّهُ وَامَنُواْ قَالُواْ وَامَنَ ٱلسُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ اللَّهُ فَهَا وَامَنَ ٱلسُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ اللَّهُ وَامَنَ السُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ اللَّهُ وَامَنَ السُّفَهَاءُ وَلَكِن لَا يَعْلَمُونَ ﴿ وَإِذَا لَقُواْ ٱلَّذِينَ وَامَنُواْ قَالُواْ وَامَنَ السُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ فَمُ اللَّهُ اللَّوالُولَ اللَّهُ اللَّهُ وَامَنَ السُّفَهَاءُ وَلَكِن لَا يَعْلَمُونَ ﴿ وَامَنَ السُّفَهَاءُ وَامَنَ السُّفَهَاءُ وَامَنَ السُّفَهَاءُ وَامَنَ السُّفَهَاءُ وَلَكِن لَا يَعْلَمُونَ ﴿ وَالَّالَ اللَّهُ وَمَا اللَّوْ اللَّهُ وَالْمَالُولُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّوْلُونَ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّذَالُ اللَّهُ اللِّهُ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ ا

سهرهدهریا موسلمانی د گهل وی کافری نهیاره تیا خو ئاشکهرا دکه تیا ب زهحمه تنابت؛ چونکی ئه و ل سهر بناخهیه کی ههلویستی وی یی بهرچاف دئیته ئافاکرن، چ ئه و کافر کهسه کی شهرکهر بت، چ دهستی ئاشتیی دریژ بکه ت، بهلی سهرهده ریا د گهل مروقی منافق ودو پوی یا ب زهحمه ته، ب سهر قه ئه و یی د گهل ته قیجا ئهگهر تو سهرده ریی وه ک دو ژمن د گهل بکه ی ئه و دی ئیت و پوندکین ژ دره و بارینت و ته ب هندی گونه بار که ت کو تو زورداریی ل هه فالین خو یین دلسوز دکه ی! و ئهگهر تو سهره ده ریی وه ک هه فال د گهل بکه ی و باوه ریا خو پی بینی، ئه و دی به ری ته ده ته خه فکان! و یا ژ قی ژی نه خوشتر ئه وه ژ به ر ره فتاری منافقان یی خوار و وه رباداری، تو گهله ک زه حمه تی دی بینی حمانا بشینی کهسین و ان

دەسنیشان بکهی.. ژ بهر قنی چهندی سوورهت وان ب رهنگهکنی بهرفرهه ب مه ددهته نیاسین، وسالوّخهتیّن وان نیشا مه ددهت؛ دا ئهم ژ خرابیا وان بیّینه پاراستن.

ئیکهمین سالوخه تی منافقان یی سووره ت مه لی هشیار دکه ت نه فه هیه: گوتنا ئه و ب ده فی دبین و ناشکه را دکه ن، به روفاری وی باوه ربی به یا د دلین و ان دا ههی، ئایه ت دبین و ن و مِن آلنّاسِ فِن یَقُولُ فِامَنّا بِاللّهِ وَبِآلْیَوْمِ آلاً خِرِ وَمَا هُم بِمُوْمِنِینَ کی د ناف مروفان دا ده سته که که هه د نافه مرا خودان باوه ر و کافران دا ددودلن، ئه و ب دورستی نه و فانه و نه و فانه، ئه گه ر ب گوتنا ده فی بت ئه و دخودان باوه رن، چونکی ئه و ب ئه زمانین خو دبین و نه و دره وینن، و ان باوه ری دبین و نه و دره وینن، و ان باوه ری نه نه نایه، و هی شتا دلین و ان ژ کوفر د ترینه.

وپسيار ل ڤێرێ ئەڤەيە: ئەرێ بۆچى ئەو ڤێ چەندێ دكەن؟ بۆچى ئـەو ب سـەر ڤـە خـۆ ددەنە د گەل خودان باوەران، ھەر چەندە دلێن وان ژ نەڤيانا باوەريێ وخودان باوەران دتژينه؟

ئایهت بهرسقی ددهت: ﴿ یُحَدِعُونَ اَلله وَالَّدِینَ وَامَنُوا ﴾ یهعنی: ژ نهزانینا خو ئهو هزر دکهن کو ئهو ب قی گوتنا خو یا ژ درهو یی خودی وخودان باوه ران دخاپینن، منافق ودوروی د ناف جفاکا موسلمانان دا خودان هنده ک ئارمانجین فهشارتینه، ئهو دخوازن قان ئارمانجان ب جهه بینن، بهلی ژ ترس ونهویره کیا خو دا ئهو بسته ناکهن قان ئارمانجین خو ب رهنگه کی ئاشکهرا د ناف خهلکی دا به لاف بکهن، لهو دی پهنایی به نه بهر هنده ک شیوه وریدکین خوار وقیچ، وریکا ژ ههمیی ب ساناهیتر یا ئهو هزر دکهن دی پی ئینه فهشارتن، وچو زیان ناگههتی، ئهوه ئهو ب نافی ئیسلامی باخثن، خو وهسا نیشا خهلکی بدهن کو ئهو ژی دخودان باوه رن و خودن قی دینینه، وراستیا خو ئهو د دلین خو دا و د نافیه را خو ویین وه کی خو دا فهدشیرن، وهزر دکهن هندی هند ئهو دشاره زانه ئهو دشین ب فی کاری نهینیا خو بهموسین، وخودی وخودان باوه ران ژی بخاپینن، وراستیا خو ل بهر وان به رزه کهن، خودی بهرسقا وان دده ت و دبیژت: ﴿ وَمَا یَخْدَعُون کِ اِلله أَنهُ سَهُمْ وَمَا یَشْعُرُونَ کِ ایهعنی: ههما بهرسقا وان دده ت و دبیژت: ﴿ وَمَا یَخْدَعُون کِ اِلله أَنهُ سَهُمْ وَمَا یَشْعُرُونَ کِ ایهعنی: ههما بهرسقا وان دده ت و دبیژت: ﴿ وَمَا یَخْدَدُن خودکی خاپاندنا وان دویماهیی هه ر ب خرابی ئهو ب فی کاری خودی نهینین؛ چونگی خاپاندنا وان دویماهیی هه ر ب خرابی ل وان درقرت، خودی نهینیین وان ئاشکه را دکهت، وراستیا وان ل به ر چافان دهلیقرت.

بهلێ ژ بهر زیده نهزانینا وان ئهو ب وێ چهندێ ناحهسیێن، دهمێ ئهو لێ دگهڕیێن وی بخاپینن یێ نهئیته خاپاندن، وئهوێ ب ڤي رِهنگي بت کهسێ ژ وي نهزانتر نابت.

مهعنا: سالۆخەتى ئىكى يى منافقان ئەقەيە ئەو ددرەوينن، ولى دگەرپىين درەوا خۆ ب ناقى باوەريى ودىنى ل سەر موسلمانان دەرباس بكەن و(بعەبرينن)! وئەگەرا سەرەكى د پشت قى سالۆخەتى وان را چيە؟

قورئان دبنسرت: ﴿ فِ قُلُوبِهِم مُّرَضُ فَزَادَهُم اللهُ مُرَضًا وَلَهُمْ عَدَابُ أَلِيم لِمِاكَانُواْ مَكَارِي وَان نهكاري معنا: سهرهكانيا ئيشا وان ئهوه دلين وان دئيشهوينه، لهو كاري وان نهكاري مروقي ساخلهمه، وان دلين خو بو ئيشا گوماني قهكرينه، لهو خودي ئيش ل وان زيده كريه، و ثر بهر وي درهوا وان يا مهزن دهمي وان ب سهر قه خو ب باوهريي نيشا خهلكي داي، خودي عهزابهكا ب ئيش بو وان ئاماده كريه، ڤيجا بلا ئهو هزر نهكهن ئهڤ درهوه دي بو وان مينت، نه د دنيايي دا ونه ل ئاخرهتي. ل دنيايي ئهو دي ئينه ئاشكهراكرن، و ل ئاخرهتي عهزابهكا ب ئيش ودژوار دي بو وان ههبت.

سالۆخەتى وان يى دووى: ئەو ددفن بلند ونەفس مەزنىن، خرابىيى دكەن بەلىي ژدفن بلنديا خۆ نەڤىن ئعترافى ب خرابىيا خۆ بكەن، ئايەت دېيژت: ﴿ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ لا تُفْسِدُواْ فِى بلنديا خۆ نەڤىن ئعترافى ب خرابىيا خۆ بكەن، ئايەت دېيژت: ﴿ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ لا تُفْسِدُواْ فِى الْأَرْضِ قَالُواْ إِنَّمَا خَنْ مُصْلِحُون ﴿ الله لَهُ الله مُعْدَى لَهُ وَلَى بَيْنَ الله مُعْدى كو ئىدى دا نەكەن، ئەو دى بيژن: ھەما ئەمىين خودانين چاكىيى. ﴿ أَلآ إِنَّهُمْ هُمُ ٱلْمُفْسِدُونَ وَلَكِن لا يَشْعُرُونَ ﴿ الله هما يا ئىدو دكەن ودبيژن خرابكارى ب خۆيە، ويين خرابكار ھەما ئەون، بەلىي ژنەزانىن وسەررقىيا خۆ ئەو پى ناحەسىيىن كو ئودى دى وان ئاشكەرا كەت.

زانایی مهزن (شیخ الإسلام ابن تیمیه) د ته فسیرا قی تایه تی دا دبیزت: ۱۱ دو کار به دو په نگان یا هاتیه ته فسیرکرن: یان مه عنا تایه تی ته فه منافق حاشاتیی ل کار وکریارین خو دکهن، و ده می ته و دبیزن: (هه ما ته مین خودانین چاکییی) مه خسه دا وان ته وه دبیزن: هه ما ته موی دکهین یا پیغه مبه ری گوتی. یان ژی مه خسه دا وان ته وه دبیزن: چاکی ته وه یا ته مدود و ته فسیره ژ (ئبن عه بباسی) یین هاتینه فه گوهاستن،

وئه فهردو ته فسیره ددورستن؛ چونکی منافق قان ههردو گزتنان دبیّرین، ئهگهر ئیّکی وان نه نیاست و راستیا وان نه زانت د گهل وان ئاخفت، ئه و دی بیّرنی: ئهم وی تشتی دکه ن یی پیّغه مبه ری گزتی، به لیّ ئهگهر وان قیا خو یان ئیّکی وان باش نه نیاست قانع بکه ن، ئه و دی بیّرن: ئه ک کاری ئهم دکه ین یی چاکه، وئنیه تا مه یا باشه.. ژ تبیعه تی منافقانه ئه و ب سه شه ته تشته کی دکه ن ودلیّن وان تشته کی دی تیدا هه یه، د گهل هندی ژی ئه و هزر دکه ن ئه قه چاکیه، (موجاهد) دبیّرت: مه خسه دا وان ئه وه هم قالینیا وان بو کافران فایدی وان یی تیدا هه یه).

سالۆخەتى سىى: ژبەر خۆمەزنكرن ودفن بلنديا منافقان ئەو خەلكى دى يى ژبلى خۆ نەزان وعەقل سڤك دېينن، يەعنى: ئەو ب چاڤەكى كىم بەي خۆ ددەنە خەلكى، ئايەت دېينرت: ﴿ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ وَامِنُواْ كَمَآ وَامَنَ ٱلنَّاسُ قَالُواْ أَنُوْمِنُ كَمَآ وَامَنَ ٱلسُّفَهَآءُ أَلآ إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَآءُ وَلَكِن لاّ يَعْلَمُونَ ﴿ وَمَا يَاللَّهُ مَا يَعْلَمُونَ ﴿ وَهَالِمُونَ ﴿ وَهَالِمُونَ فَي اللَّهُ مَا يَعْلَمُونَ ﴿ وَهَالِمُونَ لَي اللَّهُ مَا يَعْلَمُونَ وَهَا يَعْلَمُونَ وَهَالْنَ باوەرىتى ودىنى وى بىنن، ئەو ژنەزانىن وھەۋركى دى بىيزن: ئەرى ئەم وەكى نەزان وكىم عەقلان باوەرىتى بىنىين، دا ئەم ژى وەكى وان دكىم فام وعمقل سڤكى بىن؟!

وئاشكەرايە كو وان ئەڭ گۆتنە ب دزى ۋە دگۆت، ل نك ھندەك كەسين ئەو چو ھزرى بۆ نەكەن.. ئەگەر نە، وان ب ئاشكەرايى خۆ وەك خودان باوەر ددا نياسينى، بەلى خودى پيغەمبەرى خۆ -سلاڭ لى بن- ب ۋى گۆتنا وان ئاگەھدار كر، ونهينيا وان ئاشكەراكر.

ل نک وان خهلکی مهدینی ههمی ب موهاجر وئهنصاری څه دنهزان وعهقل سڤکن؛ چونکی ئه و چو ژ مهصلحه تا خو نزانن، نابیزن: دا ئهم ژی ژ بن څه بن څه بو خو هنده ک پهیوهندیان د گهل کافران دورست بکهین، بهلکی ل روزهکی.. ل تهنگاڤیهکی فایده ی بو خو ژی ببینین! ههمی عمقلی وان ئه همی وان نه بی وه کی وان نه بت ئه و چو ژ مهصلحه تا خو نزانت، بهلی ئایه و وان ژ شی غهفله تی هشیار دکه و گوتنا وان ل وان شهدگیرت وئاشکه را دکه کو یین کیم عمقل هه رئهون، بهلی ئه و نزانن کانی ئه و چهند دبه رزه بوون وزیانی دانه.

وسالۆخەتى منافقان يى چارى -وەكى ئايەت ئىشارەتى ددەتى- ئەوە ئەو دترسىنۆك وفىللازن، د ھۆنەرى خۆگوھارتنى دا دشارەزانە، ھەر زوى ب گەلەك رەنگان خۆ دگوھۆرن،

و ب گهلهک ئهزمانان دئاخقن، وه کی ئاقینه تو بکهیه کیژ ئامانی رهنگی وی ددهن، خودی به حسی وان دکهت و دبیرت: ﴿ وَإِذَا لَقُواْ الَّدِینَ وَامَنُواْ قَالُواْ وَامَنَا وَإِذَا خَلَوْا إِلَیٰ شَیَاطِینِهِم وان دکهت و دبیرت: ﴿ وَإِذَا لَقُواْ الَّدِینَ وَامَنُواْ قَالُواْ وَامَنَا وَإِذَا خَلَوْا إِلَیٰ شَیَاطِینِهِم وَالْتُواْ إِنَّا مَعَکُمْ إِنَّمَا خَنُ مُسْتَهْزِءُونَ ﴿ الله عنی: نهگه رئه و دورووی هاتنه راستا خودان باوه ران دی بیرون: مه دی وه کی ههوه و باوه ری ب نیسلامی ههیه، و نه و موسلمان و خودان باوه رین، وگافا نه و مانه ب تنی د گهل (شهیطانین) خوّ، و ل دیوانخانه بین وان ناماده بوون، نه و دی بیرونه و ان: پشت راست بن نه مین د گهل ههوه، و مه باوه ری ب موحه مه دی و دینی وی نه نینایه، و نه و گوتنا مه گوتیه و ان ههما هنده کی یاری و ترانه بوون مه بوّ خوّ ب و ان دکرن، نه م ل کیڤه و باوه ری ل کیڤه!

ومهخسهد ب پهیڤا (شهیطانیّن) وان ل قیری، سهروّک ومهزنیّن کافرانه، چونکی ئهو وهکی شهیطانی ب کاری ریّبهرزهبوونیّ ل بهر خهلکی رادبن، ونهحهقیییّ ل بهر وان دکهنه حهقی، و ژ پهیڤا (خلوا) ئهوا رامانا (مانا ب تنی ونهبهرچاڤ) ددهت دئیته زانین کو ئهو د گهل سهروّکیّن خو ییّن کافر هنده که مروّقیّن ترسینوّک بوون، نه دویّریان وه کی زهلامان ل بهر روّناهیی کاری خو بکهن، و (تهصریحاتیّن) خو بدهن، ل بن پهردهیی تاریی دگههشتنه ئیک، و پیلانیّن خو دری موسلمانان دنهخشاندن، یا ژ وان قه کاری وان دی ل بهر خودی بهرزه بت، وبهرکا وان یا دریای ژ سهر وان رانابت! بهلی یا ئهو دخوازن ب سهر دفنا وان قه بهدره بن خودان باوهران د سهردا دبهن، خودیّیه وان دسهردا دبهت دهمی وان قهدهیّلت؛ دا ئهو پتر ری بهرزه ودودل ببن، یا ژ وان قه دهمی بهندک ل دویڤ وان دئیّته بهردان، وبهرهمهکی پتر ری بهرزه ودودل ببن، یا ژ وان قه دهمی بهندک ل دویڤ وان دئیّته بهردان، وبهرهمهکی وان یا قهدیه، وچهرینا وان بو دهمهکی ل دور طهلهی وان ژ مهصیری کریّت ناپاریّزت، وان یا قهدیه، وچهرینا وان بو دهمهکی ل دور طهلهی وان ژ مهصیری کریّت ناپاریّزت، نیزیک یان دویر ئهو دهم دی ئیّت یی داڤ تیّدا دئیته شداندن، ونیّچیر دئیته گرتن، وهنگی نیزیک یان دویر ئهو دهم دی ئیّت یی داڤ تیّدا دئیته شداندن، ونیّچیر دئیته گرتن، وهنگی نیزیک یان دویر نهو دهم دی ئیّت یی داڤ تیّدا دئیته شداندن، ونیّچیر دئیته گرتن، وهنگی نیزیک یان دویر نهو دهم دی ئیّت یی داڤ تیّدا دئیته شداندن، ونیّچیر دئیته گرتن، وهنگی نیزیک یان دویر نهو دهم دی ئیت یی داڤ تیّدا دئیته شداندن، ونیّچیر دئیته گرتن، وهنگی نه ریکا ردڤی به دهنی دهایی دگههینته وان.

وپشتی سووره تا (البقرة) هنده ک سالوّخه تین منافقان بوّ مه به رچاڤ کرین، هنده ک مه ته ل سهر حالتی وان بو مه شهگیران، وه کی نهم د شی پارچهیی دا ژ سووره تی دبینین:

وبهری ئایهت هنده ک مهته لان ل سهر حالی قان منافقان بر مه بینت راستیه کا حالی وان بر مه به بهرچاف کر، د ناف قان منافقان دا هنده ک ههبوون ل سهری باوه ربی جهی خو د دلین وان دا کربوو، پاشی ئهو ب دزی قه و د دل دا ل باوه ربی لیقه بوون، وجاره کا دی کوفر بو خو هلبژارت، ئایه ت به حسی قان رهنگی منافقان دکه ت و دبیر ت از او آنیک آلدین آشتر وا آنست به وین هه .. یین ئه قه سالوخه تی وان، ئه ون یین هیدایه ت دایه به سهر داچوون، باوه ری کو هیدایه ته د دهستین وان دا بوو، ئه گهر وان قیابا ئه و دشیان وی بیاریزن وبو خو بهیلن، بهلی وان وه نه کر، وان ئه و فروت، دا ب کوفری کو ضه لاله ته ، (فَمَا رَجِت تِجَرَّتُهُم وَمَا کَانُواْ مُهْتَدِیر کی الله ته ، الله ته که بازرگانیا خو دا چو فایده نه کر، وئه و نه و بوون یین سهر راست بووین و به هیدایه ت که فتین .

دبت بازرگانه کی چول سهر خو نههیّلت، ههمی ریّکیّن فایده کرنیّ ب کار بینت، بهلیّ د گهل هندی ژی ئه فی فایده نه فی دبت نهوی جاره کی ناگه شد ژ خو نهمینت، قیّجا د تجاره ته کا خود دا خوساره ت ببت، هنگی دبت لوّمه لیّ نهٔیّته کرن، بهلی نه منافقه ب قی رهنگی نهبوون، وان ریّکیّن دورست ییّن فایده کرنیّ ب کار نهٔینان، ووان ناگه ش خو ههبوو ژی دهمی نه کاره کری، له و لوّمه ل وان دئیته کرن.

وپشتى ئايەتى حالى وان ب قى رەنگى بۆ مە دياركرى، دو مەتەل ل سەر قى حالى وان يى خراب بۆ مە ئىنان؛ دا پتر بى فامى ونەزانىنا وان بۆ مە ئاشكەرا ببت، مەتەلا ئىدى ئەقەيە: ﴿ أَوْ كَصَيِّبِ مِنَ ٱلسَّمَآء فِيهِ ظُلُمَاتُ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِى وَاذَانِهِم

مِّنَ ٱلصَّوَعِقِ حَدَرَ ٱلْمَوْتِ ﴾ يهعنى: حالى قان منافقان ئهوين هيدايهت به دەست كهفتى، پاشى وان ئهو دايه ب سهرداچوونى، بيرا مرۆقى ل حالى وى كەسى دئينته قه يى ئاگرەك بۆ خۆ هلكرى؛ دا رۆناهيى وتىنىنى بدەتى، قىنجا دەمىي ئەو ئاگر هلبوويى ورۆناهى ژخۆ داى، ورى ل بهر وى گەش وئاشكەرا بووى، ووى هەست ب خۆشى وتىن وتەناھيى كر، ئەق ئاگرە قەمرى ورۆناهى تىدا نەما، وجارەكا دى ئەو ل حالى خۆ يى ئىكى زقرى قە، ولى بوو تارىا پىشتى رۆناھيى دئىت د چاقىن خودانى دا گەللەك نەخۆشتر ودژوارترە ژوى يا كول دەسپىكى دئىت.

ئه شمسی خهلکتی وی ده مسی، د تاریا کوفری وسهرداچوونی دا دژیان، پاشی حهزکرنا خودی هه مسی خهلکتی وی ده مسی، د تاریا کوفری وسهرداچوونی دا دژیان، پاشی حهزکرنا خودی ل سهر هندی پیکهات ئه و قورئانه کا گهش بو وان بهنیرت، ریککی ل به ر وان روهن بکهت، وبه ری وان بده ته سهرفه رازیا دین و دنیایی، و ده می ئه فی پیغه مبه ره هاتی و ئه فی قورئانه د گهل دا، حه قی گه هشته وان، و ئه و ب سهر هلبوون، و وان ئه و نیاسی، و هنده ک ژ و ان باوه ری ژی پی ئینا، به لی پشتی و ان زانی ئیسلام نه (ئارمانجه کا نیزیک، و وه غه ره کا کورته)، و نه (سیرانه کا به روه خت، و مه صلحه ته کا به رده سته)، هه ر زوی ئه و ل تاریا به ری ژوپنه فه، و روناهی ژ ده ست دا.. با وه ری دا ب کوفری، له و مانه د حیبه تیه کا مه زن دا.

وگرفتاریا وان یا سهره کی ئهوه وان ئه ندامین هه ستپینکرنی د له شین خو دا ژکار ئیخستینه، له و ئیدی ئه و چو مفایی ژی وه رناگرن: ﴿ صُمُ الله مُمْ عُمْیٌ فَهُمْ لا یَرْجِعُونَ ﴾ وان گوه یین ههین، به لی ب کاری گوهدانی رانابن، دکه رن، وده ث ژی یین ههین، به لی ب کاری گوتنی رانابن، دلالن، وچاف یین ههین، به لی ب کاری دیتنی رانابن، دکوره نه، فیجا ئه و ژگوتنی رانابن، دکه رن، و ژگوتنا وی دلالن و ژدیتنا روناهیا باوه ریی دکوره نه، وئه وی هوسا بت نه شیت ل وی باوه ریی بز قرت یا وی ل پاش خو هیلای، به لکی ئه و هم رئحساسی ژی ب هندی ناکه ت کو وی تشته کی ژدهست دای، یان یی ل پاش خو هیلای!

⁽۱) د زمانتي عمرهبان دا (أبكم) و(أخرس) همردو بـوّ مروّڤـنيّ لال دئيّنـه گوتن، بـملـنيّ جـودايـي د ناڤبـمرا وان دا ئمڤميه: (أبكم) ئمو لاله يـيّ د چو تشتان نمگمهت، و(أخرس) ئموه يـيّ د تشتان دگمهت.

مهتهلا دووی ل سهر حالی وان ئه قهیه، خودایی مهزن دبیرت: ﴿ أَوْ کَصِیّبِ مِنَ اَلسَّمَآءِ فِیه ظُلُمُنَ وَرَعَدُ وَبَرَقُ یَجَعَلُونَ اَصَلِعَهُمْ فِی فِاذَانِهِم مِّنَ اَلصَّوَعِقِ حَدَرَا لَمُوتِ وَاللَّهُ مُحِیطًا اِللَّکَفِرِینَ ﴿ اَللَّهُ عَلَی مهتهلا بوری، کو مهتهلا هلکرن و قهمرینا ئاگری بوو، مهتهلا دی ژی ههیه حالی منافقان بیرا مروقی لی دئینته قه، ئهو ژی مهتهلا حالی وی کومییه یا ل شه قه کا تاری، ل چوله کی دده ته پی، ژ بهر تاریخ نه زانن دی ب کیژ لایی دا چی قیمورین ل عهسمانی ههین براله بین، و چاقی ههی قی ده رکه قت و هند پوناهیی بده ته وان ئهو پیکا خو ببینن، بهلی ل شوینا ئهو چی ببت یا وان دقیت ئهو هند ببین عهور پتر خو لیک بدون، و بارانه کا بوش ژی ببارت، بارانه کا و هسا یا بدن، و زیده تر و بهرویسیین سوژه کی، یین کو ژ بهر ده نگ تاریین ل سهر ئیک د گهل دا ههین، د گهل توپ و برویسیین سوژه کی، یین کو ژ بهر ده نگ و رهنگی وان یی ب ترس ئیکا هند ژ وان چی ببت ئه و ژ ترسین مرنی دا تبلین خو بکه نه و رهنی خو با دا نه ش ده نگی به هیز پهرده بین گوهین وان نه په قین دا تبلین خو بکه نه در وان دی به در وان نه به قین در وان ده به در وان نه به قین در با دا نه ده ده دا هه نه به هیز پهرده بین گوهین وان نه به قین در وان ده نه ده نگی به هیز پهرده بین گوهین وان نه به قینت.

وبهری ئایهت مهتهلی تمام بکهت، ودویماهیا قی کرّما مروّقان بوّ مه ئاشکهرا بکهت، تهعقیبه کا کورت دده ته مهسهلی ودبیّرْت: ﴿ وَٱللَّهُ عُیطُ الْاِلْكَفِرِینَ ﴾ یهعنی: خودی دوّرا ل کافران گرتی، ئهو و عهزابا وی رزگار نابن.. دی کیقه روقن؟ یا ژوان قه ئهگهر وان گوهیّن خوّ شداندن، یان چاقیّن خوّ گرتن ئهو دی ژ تزپا خودی رزگار بن؟! نه.. ﴿ یکادُ الْبُرَقُ یُخْطَفُ أَبْصَرَهُمْ مُ کُلُما آضَاَو لَهُم مُشَوّا فِهِ وَإِذَا آظُلَمَ عَلَیْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَآوَ اللهُ لَدَهَبِسِمْعِهِمْ وَابْتَصَرَهِمْ اللهُ لَدَهَ بِسَمْعِهِمْ وَابْتَصَرَهِمْ اللهُ لَدَهَ بِسَمْعِهِمْ وَابْتَصَرَهِمْ أَلَا مُنَاوَ لَهُم مُشَوّا فِهِ وَإِذَا آظُلَمَ عَلَیْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَآوَ اللهُ لَدَهَبِسِمْعِهِمْ وَابْتَصَرَهِمْ أَلُهُ یَعْمَی: نیزیکه نهو برویسی - ژبهر دژواریا روّناهیا خوّ- چاقیّن وان ببهت.. مهعنا: ترسا وان نه بهس نهوه نهو ژبهر دهنگی کهر ببن، بهلکی ترسا کوّراتیی ژی ژبهر وبهروناهیا دژوار وان ههیه، بهلی د گهل هندی ژی، وچونکی حالی نهو تیّدا حاله کی نهخوش وبهو بروناهیا دژوار وان ههیه، بهلی د گهل هندی ژی، وچونکی حالی نهو تیّدا حاله کی نهخوش نهو دی دهنه ری وپیچه کی ل بهر وان روهن بوو ونهما جاره کا دی ری ل بهر وان دی تاری بت، قیّجا نهو ل جهین خوّ دی ره و راوهستن. ونه گهر خودی دی ری ل بهر وان دی تاری بت، قیّجا نهو ل جهین خوّ دی ره و سهر وان دی چهندی یی خودان شیانه، هندی خودیه ل سهر وی چهندی یی خودان شیانه، هندی خودیه ل سهر وی چهندی یی خودان شیانه.

ئه قه مهته لا منافقانه.. كۆما وان یا كو ههردهم بهر ل مهصلحه تا خو ب تنی، وه كی قی كۆما مرۆڤین حیبه تیه ئه وال چولی تاری ب سهر دا هاتی، پاشی بارانه كا بوش ژی پیدا كری، وعه ور لی خورین، وتوپ وبرویسیان ئیكجار سهرین ریکا لی به رزه كرین، منافقان ههرده مهصلحه تا خو یا ل به ربه لین.. به سهنده كه جاران عهورین ره ش ل عهسمانی ژینا وان كوم دبن، وریکی ل به روان به رزه دكه ن، نزانن كانی مهصلحه تا وان د كیژ لایی دایه، ئهگه رخو بده نه د گهل كافران نه كو بو وان خراب بت، ئهگه رخو بده نه د گهل كافران نه كو شولا وان تیک بچت، چ بكه ن؟ ئه و ب خو ژی نزان! هنده كه جاران ته هند دیت روناهیا برویسه كا ب ترس پیچه كی نیشانین ریکی ل به روان ئاشكه را كرن، ریکا مهصلحه تی، برویسه كا ب دورستی قهست نه كرین.. ته هند ریک جاره كا دی ل به روان تاری بوو و ئه و مانه د حیبه تیا خو دا، چ بكه ن؟ ب كیژ لایی دا بچن؟ ئه و ژی نزانن!

ژ عهبدللاهن کوری مهسعوودی -خودی ژی رازی بت- دئیته قهگوهاستن، دبییژت: ئهگهر حالی منافقان خوش بوو، وبهرهکهت کهفته تهرش ودهرامهتی وان، ونعمهت ل وان زیده بوون، ئهو دی بیرژن: دینی موحهمهدی دینه کی پیروزه، وئهگهر گرفتاری وموصیبهت ب سهر وان دا هاتن کهربین وان دی قهبن، لهوا ئهو دی ل سهر نیفاقا خو مجد بن.

بهلن.. ئه قه حالتی منافقانه ل ههمی جهد وههمی دهمان، ئه گهر ب ناقتی ئیسلامی دنیا که فته دهستی وان، چو تشت ژ ئیسلامی پیروزتر وچیتر نینه، وئه گهر ژ بهر حوکمه کی شهرعی مهصلحه ته کا وان تیک چوو، وان وئیسلامی چو د گهل ئیک نینه!! و د گهل هندی ژی ئه گهر ببته دورا ده و وئه زمانان ئه و دینداریا خو ناده نه ب یا کهسی، ﴿ وَلَوْ شَآنِ اللهٔ لَدَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ إِنَّ اللهُ عَلَیٰ کُلِّ شَیْءِ قَدِیرٌ ﷺ ئیمامی قورطوبی دبیترت: مهعنا قی ئایه تی ئه وه ئه گهر خودی بقیت راستیا منافقان دی بو موسلمانان ئاشکهرا که ت، وعززه و وسهرفه رازیا ئیسلامی دی ژ وان ستینت، ودی وان د دهستین موسلمانان دا ره زیل که که که و نه و و ناف خو ده ربیخن.

خودی ل سهر ههر تشته کی یی ب شیانه، وچو تشت ل بهر وی ئاسی نابت، وئهو دشیت قان منافقان ب شهخص بو موسلمانان ئاشکهرا بکهت، کانی چاوا وی ئهو ب سالوّخهت بو وان ئاشکهرا کرن.

و ژ قی ئایهتی دئیته زانین کو (تهقوا) بلندترین دهرهجا (عیبادتی)یه، یان تهقوا ئهو بهرههمه یی ب عیبادهتی قه دئیت، وعیبادهت ئهوه مروّث ب خوّشکاندن وحهژیکرن قه ملکهچیی بو ئهمری خودی بکهت، وییدگیریی ب شریعهتی وی بکهت، وتهقوا خوّپاراستنه ژ ههر تشتهکی کیماسیی دئیخته خوّ ب دهستقه بهردانا مروّقی بوّ ئهمر ونههیین خودی.

وپشتی ئایمت فهرمانا ب عیباده تی خودی ل ههمی مروّقان دکهت، به حسی هنده ک نیسانین ئاشکهرا ل سهر دان وقه نجیا وی ل سهر مروّقان دکهت؛ دا پتر بوّ وان بنهجه بکهت کو ئهو ب تنییه هیّرای پهرستنی: ﴿ آلَدِی جَعَلَ لَکُمُ آلْاً رَضَ فِرَ شَا وَآلسَّمَ آفِ بِنَآءُ وَانزَلَ مِنَ آلسَّمَآءِ مَآءُ فَاَخْرَجَ بِهِ مِنَ آلفَّمَرَتِ رِزْقَا لَکُمُ اللَّرْضِ نَهوی عهرد بو ههوه کریه جه؛ دا ژینا ههوه ل سهر پشتا وی ب ساناهی ورحهت ب ریقه بچت، ووی عهسمان ژی ل هنداث ههوه مود مرکم یی ئاقاکری ب رهنگه کی وهسا ب کیر ژینا ههوه یا ل سهر عهردی بهیّت، و ژ کهرهم ودلوّقانیا خوّ وی ئاقه کا ب خیر وبهره کهت کو بارانه بو ههوه ژ عهسمانی و ژ کهرهم ودلوّقانیا خوّ وی ئاقه کا ب خیر وبهره کهت حکو بارانه بو ههوه ژ عهسمانی باراند، ومهبهست ب عهسمانی ل قیری عهوره؛ چونکی ههر تشته کی د سهر مروّقی دا بت دورسته ب عهره بی بیژنی: عهسمانی وی ئفق بارانه کره نه گهرا شینبوون ودهرکه فتنا همهمی دودی یین د گهلی مروّقان، نه ق قهنجیه ههمی خودی یین د گهل ههوه کرین، ووی ژ کهرهما خوّ رزقی ههوه ب رهنگه کی ب ساناهی یی دای، ﴿ فَلَا جَعَلُوا هموه کرین، ووی ژ کهرهما خوّ رزقی ههوه ب رهنگه کی ب ساناهی یی دای، ﴿ فَلَا جَعَلُوا نَهٔ مِنْ تَعْلَمُونَ کَهُ قَنْ بَعْ نَهْ وَدِیْ د پهرستنی دا چی نهکهن، وهوین د زانن کو نهو د ئافراندن ورزقدانی دا یی بی بی شریکه، ونهوه یی هیّژای نهکهن، وهوین د زانن کو نهو د ئافراندن ورزقدانی دا یی بی بی شریکه، ونهوه یی هیّژای نهکهن، وهوین د زانن کو نهو د ئافراندن ورزقدانی دا یی بی بی شریکه، ونهوه یی هیّژای پهرستنی.

وئه ث ئایه ته -وه کی ئبن عهطییه یی ئهنده لوسی دبیّرت مندی دگههینت کو خودی ب قهنجییّن خو مروّق ژهه ر مهخلووقه کی دی یی بی منه تکری، قیّجا ههر کهسه کی ژطهمه عی یان ژهیقی و دلچوونا خوّشییّن دنیایی، خوّههوجهی مروّقه کی وه کی خوّ بکه ت، ئه وی خوّکره طهره فداری وی یی شریک بوّخودی داناین.

وتشتی غهریب ل نک گهلهک رهنگین کافران ئهوه ئهو باوهر دکهن کو ئافراندن ودانا رزقی کاری خودی ب تنییه، ووی چو شریک د شی چهندی دا نینن، بهلی د گهل هندی ژی وان د پهرستنی دا شریک بر خودی ددانان، یهعنی: وان باوهری ب تهوحیدا خودی

د (ربووبییه تێ) دا دئینا، به لێ د (ئولووهییه تێ) دا وان شریک بوٚ وی ددانان. وقورئان د گهله ک ئایه تێن خوٚ دا ڤێ چهندێ ل سهر وان دگرت، وطهعنێ پێ ل وان ددهت، ووێ حسێب دکهت ئێک ژ نیشانێن کێم فامیا وان.

پاشی سووره به بهرده وامیی دده به ئاراسته کرنا گوتنی بو مروقان ب گشتی، ووان کافرین باوه ری ب قورئانی نهدئینا ب تایبه تی، وگوت: ﴿ وَإِن کُنتُمْ فِی رَیْبِ مِمَّا نَزَّ لَنَا عَلَیٰ عَبْدِنَا فَأْتُواْ بِسُورَةٍ مِّن مِقْلِهِ وَادْعُواْ شُهداآنو کُم مِّن دُونِ اللهِ إِن کُنتُمْ صَدِقِینَ کُ یهعنی: گهلی کافرین سهرره ق، ئه گهر هوین د وی قورئانی دا ب گومانن یا کو مه بو به نیی خو موحه مهدی -سلاف لی بن- ژ عهسمانی ئینایه خواری، وهوین دبیژن ئه و نه ژ ئینانه خوارا خودیده، و ژ چیکرنا موحه مهدیه، کا دی وهرن هوین ژی سووره ته کا ب تنی یا وه کی سووره تین قی قورئانی بینن، و ژ نک خو چی کهن، وهوین ب تنی ب قی کاری رانه بن، بهلکی هوین هاریکاریی ژ ههچیی هوین بشینی ژ پشته قانین خو بخوازن، بلا ئه و ژی بین هاری هه وه بکهن، ئهگهر هوین د گوتنا خو دا دراستگونه کو ئه قورئانه گوتنا مروقانه.

ب قی رہنگی قورئانی قەبخوازی و (تەحەددیا) مرۆڤان ھەمیان كر كو ئەو قورئانەكا وەكىي قىتى قىرئانىتى چىتى بىكەن، وحەتا ئەڤرۆ ژى ئەو يا (تەحەددیا) وان دكەت، وكەس

د بەرسقى نەھاتىيە ونائىت ژى، وئەۋە ب تنى بەسە كو دەلىل بت ل سەر راستىا قورئانى بىۆ وى كەسى تى بگەھت!

و ب هلکهفتنا کرنا بهحسن وی دویماهیا کریّت یا کو کافر دی گههنی، کو ئهو جههنهمه یا ئاگری وی ب مروّق وبهران دئیّته خوّشکرن، بو ههقبهرکرن ئایهتا د دویق دا ئیکسهر بهحسی وی دویماهیا خوّش کر یا کو خودان باوهر دی گههنی، کو ئهو بهحهشتن ییّن پویبار د بن دا دچن، ئایهت دبیّرت: ﴿ وَبَشِرِ ٱلَّذِیر ... وَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّلِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّتٍ بویبار د بن دا دچن، ئایهت دبیّرت: ﴿ وَبَشِرِ ٱلَّذِیر ... وَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّلِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّتٍ بَوریبار د بن دا دچن، ئایهت دبیّرت: ﴿ وَبَشِرِ ٱلَّذِیر ... وَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّلِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّتٍ بهرانبهر قان کافریّن بهخت پهش ئهویّن دویماهیا وان بو ئاگری جههنهمییه، تو -ئهی موحهممهد- مزگینیهکا خوّش بده وان ییّن باوهری ئینای وکاریّن ییّن بلند وداروباریّن وان ییّن ب سیبهر پا دچن. ﴿ صُلَّمَا رُزِقُواْ مِنْهَا مِن ثَمَرَةٍ رِزَقًا قَالُواْ هَنَدَا ییّن بلند وداروباریّن وان ییّن ب سیبهر پا دچن. ﴿ صُلَّمَا رُزِقُواْ مِنْهَا مِن ثَمَرَةٍ رِزَقًا قَالُواْ هَنَدَا یَن بلند وداروباریّن وان ییّن ب سیبهر پا دچن. ﴿ صُلَّمَا رُزِقُواْ مِنْهَا مِن ثَمَرة وِرْزَقًا قَالُواْ هَنَدَا دا وان بیّن مِن قَالُولُ وَلَیْتُ الله مِنْ مِن بَدْن کو نَه و د تام وخوّشیی دا په نگه کی نویه، ونه یی بهریّیه، تهگهر چ تهو د ناڤ نهو دی بهری دا وه کی یی بهری دو د ناڤ بهو دی د ناڤ ویهنگی دا وه کی یی بهری خو ری بت.

و ل شوینا کو کافر ئیک ژ دووان بکهن: باوهرین ب قورئانی بینن یان ژی د تهحهددیا وی بیّن، دیاره وان بهردهوامی دا کوفرا خوّ، وهنده ک گوتگوتک وگومان د دهر حمقا ئایهتین

قورئانی دا بهلافکرن، وئیک ژ (شوبوهاتین) وان بهلاف کرین ئه قه بوو، وان دگوّت: چاوا قورئان دی گوّتنا خودی بت، ووی هنده ک مه ته ل ب هنده ک تشتین کیم وبی بها تیدا هاتینه؟! خودی ژ هندی مهزنتره هنده ک گوّتنین ب شی ره نگی بیژت!

ئبن عهبباس دبیّرت: دهمی خودی د سهری قی سووره تی دا دو مه ته ل سهر حالی منافقان ئیناین، هنده ک منافقان گوّت: خودی ژهندی مهزنتره کو هنده ک مه ته لان ب سهر هنده کان بینت. ئینا خودی ئه ث ئایه ته هنارتن.

و (قەتادە) و (حەسەن) دېيژن: دەمى خودى د قورئانى دا مەتەل ب مىيشى وتەڤنپىركى ل سەر حالى موشركان ئىناين، جوھيان تړانه بۆ خۆ پى كرن وگۆتن: ئەڤ گۆتنە نە وەكى گۆتنا خودىيد، ئىنا ئەڭ ئايەتە ھاتنە خوارى. وئايەت ئەڤەنە:

* إِنَّ ٱللهَ لَا يَسْتَحْيِ - أَن يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَ اللهَ فَمَا فَوْقَهَا فَأَمَّا ٱلَّذِينَ فِامَنُواْ فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ ٱلْحَقُّ مِن رَّبِهِمْ وَأَمَّا ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ فَيَقُولُونَ مَاذَآ أَرَادَ ٱللهُ بِهَلذَا مَثَلَا يُضِلُّ بِهِ - كَثِيرًا وَيَهْدِى بِهِ - كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ اللهَ ٱلْفَاسِقِينَ ﴿ ٱللّهِ مِن اللّهِ مِن ابَعْدِ مِيثَقِمِ - وَيَقْطَعُونَ مَآ أَمَرَ ٱللّهُ بِهِ اللّهِ الْفَاسِقِينَ ﴾ ٱلّذِينَ ينقُضُونَ عَهْدَ ٱللهِ مِن ابَعْدِ مِيثَقِم - وَيقَطَعُونَ مَآ أَمَرَ ٱللّهُ بِهِ اللّهِ وَكُنتُم أَمُواتًا فَأَحْيكُم اللّهُ وَكُنتُم أَمُواتًا فَأَحْيكُم اللّهُ وَكُنتُم أَمُواتًا فَأَحْيكُم اللّهُ وَكُنتُم أَمُواتًا فَأَحْيكُم اللّهُ عَلَى اللّهُ مِن اللّهُ وَكُنتُم أَمُواتًا فَأَحْيكُم اللّهُ عَلَى اللّهُ وَكُنتُم أَمُواتًا فَأَحْيكُم اللّهُ عَلَى اللّهُ اللللّهُ اللّهُ الللللّهُ الللللّهُ اللللّهُ الللّهُ اللّهُ الللللّهُ الللللّهُ الللللّهُ الللللّهُ الللللهُ الللللّهُ اللللّهُ الللللّهُ اللللللّهُ اللللللّهُ الللللّهُ اللللللّهُ اللللللّهُ الللللللّهُ اللللللللّهُ اللللللللّهُ اللللللللّهُ اللللللللللهُ الللللللهُ الللللللهُ اللللللللهُ اللللللهُ اللللللهُ الللللللهُ الللللللهُ اللللللهُ الللللللهُ الللللللهُ اللللللهُ اللللللهُ اللللللهُ الللللهُ الللللهُ اللللللهُ اللللللهُ اللللللللهُ الللللهُ الللهُ اللللللهُ الللللهُ اللللهُ الللللهُ الللهُ الللهُ اللللللهُ الللللهُ الللللهُ الللللهُ الللللهُ الللللهُ اللللللهُ الللللهُ الللللهُ الللللهُ اللللللهُ الللللهُ اللللللهُ الللللهُ الللللهُ الللللهُ الللللللهُ الللللهُ الللللللهُ الللللهُ الللللهُ

ئه قورئانه یا هاتیه خواری دا حهقیی بو خهلکی ئاشکه را بکه ت، وئه گهر دیار کرنا حهقیی هندی بخوازت مه تهل بینه ئینان؛ دا مه عنا بیته وه رگرتن، و تیگه هشتن ب ساناهیتر لی بیت، خودی مه تهل ئینانی ناهیلت، ﴿ إِنَّ اَللَهُ لا یَسْتَحْیِ اَن یَضْرِبَ مَثَلًا ﴾ ئینانا مه ته لان ئه گهر مه خسه دا ئاخفتنکه ری ب ره نگه کی باشتر و تمامتر بگه هینته گوهداری، نه ژ وان تشتانه یین شهرم ژی دئیته کرن، به لکی ئه و ژ وان کارانه یین ره هوانبیژیا ئاخفتنکه ری پتر به رچاف دکه ن، له و ئایه ت دبیرت: خودی شهرمی ژ هندی ناکه ت کو مه ته له کی د ئاخفتنا خو

دا بینت، مادهم ئه و حهقی ب وی مهتهلی ئاشکهرا دبت، و (شهرم) ل قیری ب رامانا هیدلان وخوّدانه پاشی دئیت؛ چونکی ئهگهر کهسهکی شهرم ژ تشتهکی کر دی خوّ ژی ده ته پاش.

ومـهتـهل ئـهگـهر ب قـى كـارى راببت، كارى دياركرنا حهقيى، فـهرق ناكهت چ ئـهو ب تشتهكى مهزن بت يان يى بچويك، چونكى عيبرهت ب ئارمانجيّيه، ﴿ أَن يَضْرِبَ مَثَلًا مًا بَعُوضَ لَهُ فَمَا فَوْقَهَا ۚ ﴾ خودى مهتهل ئينانى ناهيّلت، ئهگهر خو ئـهو مهتهل ب تشتهكى بچويك رى بت، وهكى پيشيى، يان ب تشتهكى رُ وى مـهزنتر يان يى بچويكتر بت رُ وان تشتين خودى د قورئانى دا مهتهل پى ل سهر بيزاريا ههر تشتهكى ربلى وى پـهرسـتن بـو دئيتـهكرن ئيناين.

وبهرانبهر ئینانا قان مهتهلان، مروّق دبنه دو پسک: ﴿ فَاَمَّا ٱلَّذِینَ فَامُّواْ فَیَقُولُونَ مَاذَآ اَرَادَ اَللّهُ بِهَادَا مَثَارُ ﴾ پشکا ئیکی خودان باوهرن، ئهوین حیکمهت وکاربنهجهیا خودی د مهتهل ئینانی دا دزانن، ئهو دلین خو بو حهقیی قهدکهن، وباوهریی ب ههر تشته کی ژ نک خودی دئیت دئینن ودزانن کو ئهوه حهقی، وسهرا مهتهله کی چو گومان بو وان د گوتنا خودی دا چی نابت. وپشکا دووی ئهون یین کافر، وئه قه یاریان بو خو ب گوتنا خودی دکهن، ودبیرژن: ئه قه چیه ؟! ئهری مهبهستا خودی به ئینانا قی مهتهلی ب قان تشتین بی بها چیه ؟

خودی بهرسقی ل سهر قی پسیار وخونهرازیکرنا وان ددهت ودبیرت: ﴿یُضِلُ بِهِ صَیْرًا وَیَهٔدِی بِهِ کَفِیراً وَمَا یُضِلُ بِهِ اِلاً اَلْفَسِقِینَ ﴾ یهعنی: مهبهست ب ئینانا قان مهتهلان، وئاشکهراکرنا حهقیی د قورئانی دا جهرباندنا مروّقانه، ودا خودان باوهر پی ژکافری بیته قاقارتن؛ و د ئهنجامی قی جهرباندنی دا مروّق دبنه دو لا: گهلهک مروّق ئهون یین بهری وان ژحهقییی دئیته وهرگیران، وه کی قان یین یاریان بو خوّ ب مهتهلین قورئانی دکهن، وگهلهکین دی بهری وان بو حهقیی دئیتهدان، وباوهریا وان پتر لی دئیت. و ژفاسقان پیههتر کهس یی د سهردا ناچت.

وهنده ک زانایین ته فسیری دبیدژن: ﴿ یُضِلُّ بِمِه کَثِیرًا وَیَهَدِی بِمِه کَثِیرًا ﴾ ژ گۆتنا وان، کافرانه، و ﴿ وَمَا یُضِلُّ بِمِهَ إِلَّا ٱلْفَاسِقِینَ ﴿ بُ تَنْ يَهُ رَسُقًا خُودَيْیه لَ سَهُر گۆتنا وان،

یه عنی: ئه و دبیّرن: ئه قه چ مه ته لن خودی د قورئانی دا دئینت، خه لکی پی دکه ته دو پشک، گه له کان پی دسه ردا دبه ت، و گه له کان پی ب هیدایه ت دئینت، و ب قی مه عنایی ترانه کرنا وان ب ئایه تین قورئانی زیده تر لی دئیّت، ده می ئه و -بو ترانه - پهیڤا (سه رداچوون وهیدایه تی) ب کاردئینن.

وگۆتنا خوداین مەزن د بەرسقا وان دا: ﴿ وَمَا یُضِلُّ بِهِ ٓ إِلَّا ٱلْفَسِقِینَ ﷺ یهعنی: ژبلی فاسقان خودی کهسی پی دسهردا نابهت، دبته بهرسقدان ل سهر (موعتهزلیان) ژی ئهوین دبیژن: خودی سهرداچوونی نادهت.

وپهیڤا (فاسق) د زمانی عهرهبان دا بوّ وی دئیته گوتن یی پی ل توخویبین خوّ بدانت وژی دهرکه قت، و د شریعه تی دا فاسق ئهو کهسه یی گوهداریا خودی نه کهت و ژطاعه تی وی دهرکه قت، چ ئیکجار ژتوخویبین دینی دهرکه قت کافر ببت، چ گونه هه کی بکه ت و پی ل ئه مری خودی بدانت.

وئهو فاسقين ب ئايهتين قورئاني دسهردا دچن كينه؟

ئايهتا د دويڤ دا سني سالـۆخهتێن وان بۆ مه دەسنيشان دكهت: ﴿ٱلَّذِينَ يَنقُصُونَ عَهْدَ ٱللَّهِ مِنْ بَغْدِ مِيثَنقِمِـ وَيَقْطَعُونَ مَـٱأَمَرَ ٱللَّهُ بِمِـٓ أَن يُـوصَلَ وَيُـقْسِدُونَ فِي ٱلْأَرْضِ ۚأُوْلَــَيْكِ هُـمُ ٱلْخَنسُرونَ ﴾.

سالوّخهتی وان یی ئیکی ئه قهیه: ئه و وی پهیمانا خودی دشکینن یا وی ژوان وهرگرتی کو ئه و باوه ربی ب وی وپیغه مبه رین وی بینن، ودویچوونا ئه مر وفه رمانین وی بکهن، وشکاندنا وان بو سوّز وپهیمانان بی وژدانی ودلره شیا وان به رچاف دکه ت، وسالوّخه تی وان یی دی ئه قهیه: ئه و وی تشتی پیک نائینن یی خودی فه رمان ب پیکئینانا وی دای، چ پیکئینان و ب جهئینانا شریعه تی ودینی خودی بت ب گشتی، چ گههاندنا مروّقاینیی بت بایبه تی، وئه شالوّخه تی وان هندی دگههینت کو ئه و فاسق خوّشیا خوّ د بی ئه مریا خودی دا دبینن، وسالوّخه تی وان یی سیی ئه قهیه: ئه و خرابیی د عهردی دا به لاف دکهن، خودی دا دبینن، وسالوّخه تی وان یی همبت، و خرابیا وان یا ژهه میی مهزنتر ئه وه ئه و شریعه تی خودی ژ ژینا خوّ دهردئیخن، ودویکه فتنا ری وریّبازیّن شهیطانی دکهن، وئه و هزر دکهن کو خودی ژ ژینا خوّ دهردئیخن، ودویکه فتنا ری وریّبازیّن شهیطانی دکهن، وئه و هزر دکهن کو

ئه و ب قى كارى خۆ د سەر فايدەنه، لهو ئايەتى ل دويماھيى حوكم ب زيان وخوسارەتيا وان دا وگۆت: ئەون يى زيان گەھشتىيى وخوسارەت بووين د دنيايى وئاخرەتى ژى دا.

پاشی گۆتن بۆ كافران -ب گشتی- هاته ئاراستهكرن، وكوفرا وان ب رەنگهكن مرۆث رخى عهجينبگرتی ببت ل بهرچاڤ هاته دانان، ئايهتن گۆت: ﴿كَيْفَتَكَفْرُونَ بِاللّهِ ﴾ رخى عهجينبگرتی ببت ل بهرچاڤ هاته دانان، ئايهتن گوت: ﴿كَيْفَتَكَفْرُونَ بِاللّهِ عَهريبه چاوا هوين كوفرى ب خودى دكهن وباوهرين پى نائينن ﴿ وكُنتُمْ أُمُوتَنَا فَاحْيَكُمْ ثُمُ اللّهِ بِعُرِيكُمْ ثُمُ اللّهِ اللّهِ اللّه الله وسوين دمرى بوون ڤيجا وى هوين زيندى كرن وژين دا ههوه، پاشى ئهو ههوه دمرينت گاڤا ئهو رۆژا وى بو ههوه داناى هات، پاشى ل رۆژا قيامهتى ئهو ههوه زيندى دكهتهڤه، پاشى هوين بو حسينب وجزادانى دى زڤرنه نك وى؟

چاوا هوین کوفری ب (ئولووهیه تا) وی خودایی دکهن یی ههوه باوه ری ههی کو ئهوه هوین تافراندین وئهوه ههوه دمرینت؟ ئهو خودایی بو جارا ئیکی هوین ژ چونه یی داین وهوین ژ عهده می ئیناینه وجوودی، چاو هوین د شیانا وی دا دکه ثنه گومانی کو ئه و جاره کا دی ههوه زیندی بکه ته شه ه و ل مه حشه ری هوین ل وی بزشرن؟! ب راستی ئه شکوفرا ههوه تشته کی غهریه، وجهی هندیه مروّث ژی عه جیبگرتی بمینت.

ئه شایه ته به حسی دو مرن و دو ژیانان دکه ت، و ژئبن عه بباس وئبن مه سعوودی دئیته قه گوهاستن کو مه خسه د ب مرنا ئیکی ئه و ده مه یی مروّق هی شتا نه بووی، چونکی تشتی نه بووی وه کی یی مریه، پاشی وی هوین دان، وئه قه ژینا ئیکییه، ومرنا دووی ئه وه یا د دنیایی دا چی دبت پشتی عه مری مروّقی ب دویماهی دئیت، وژینا دووی ئه وه یا ل ئاخره تی چی دبت. وهنده ک زانایین دی دبیژن: مرنا ئیکی یا مروّقان ئه و بوو ده می ئاده م هیشتا ته قن، به ری رح بو بیته دان. وهنده کین دی دبیژن: مرنا ئیکی ئه وه یا د دنیایی دا چی دبت وژینا ئیکی ئه وه یا د قه بری دا بو پسیار کرنی چی دبت، پاشی مروّق دمرته قه وروّژا قیامه تی بو جارا دووی زیندی دبت بو جزادانی.

وخودی دزانت کو گۆتنا ئیکی ژ ههمیی نیزیکتره بو راستیی؛ چونکی ئایهتی دقیت باوهری ئینانا کافران ب مرنا ئیکی (یا بهری مروّث ببت) وژینا ئیکی (یا د دنیایی دا)

ومرنا دووی (ئموال دویماهیا عمری چی دبت) بکهته دهلیل ل سمر هندی کو ژینا دووی (یا ل ئاخرهتی) ل بمر خودی یا ب زهحمهت نابت.

وخودایی هموه ئمهوی هموه زیندی دکهت وههوه دمرینت شیانین وی د بی توخویبن: ﴿ هُو اَلَّذِی خَلَقَ لَکُم مَّا فِی اَلْاًرْضِ جَمَیعًا ﴾ همر تشته کی ل عمردی همبت یی هوین مفایی بو ژینا خو ژی وهردگرن وی بو هموه ئافراندیه. وئمث ئایمه هندی دگههینت کو همر تشته کی ل عمردی همبت بو مروقی یی حملاله، ئمو تشت تی نمبت یی دهقه کا قورئانی یان سوننه تی ل سمر حمرامیا وی ها تبت.

﴿ ثُمَّ اَسْتَوَىٰ إِلَى اَلسَّمَآءِ فَسَوَّ لَهُنَّ سَبْعَ سَمَوَ لَ ﴾ پاشى -پشتى ئافراندنا عـهردى-وى قهستا ئافراندنا عهسمانان كر، ڤێجا وى ئهو كرنه حهفت عهسمان، وچهند فايدهك د ڤێ ئايهتێ دا ههنه:

ئيّک: ئافراندنا عەردى بەرى ئافراندنا عەسمانى بوويە.

دو: عمسمان حمفت تمبمقن.

سن: قهستكرن وبلندبوونا خودى بهر ب عهسمانان قه، و(ئستوائا) وى ل سهر عهرشى، وهكى د هنده ك ئايهتين دى ژى دا هاتى، پشكه كه ژ وى باوهريى يا كو دقيت مه ب خودى ههبت، وپهيڤا (استواء) د زمانى عهرهبان دا ب رامانا (قهستكرن وبلندبوونى) دئيت، و(ئستوائا خودى) ل سهر عهرشى ئستوائه كا بابهتى ذاتى ويه، دڤيت مه باوهرى پى ههبت بينى ئهم وى ب ئستوائا ئيكى دى قه (تهشيه) بكهين، يان پسيارا چاوانى ههبت بينى ئهم وى بئستوائى بكهين، يان وهربادان و(تهحريفى) بيخينه مهعنايا وى، يان مهعنايا وى بگوهورين و(تهئويل) بكهين، وهكى وان يين دبيژن: (ئستوائا خودى) رهمزه بو شيان ودهسهه لاتا وى. ودهمى مروقه كى پسيارا چاوانيا ئستوائا خودى ژ ئيمام مالكى كورى ئهنه ودهمى كرى وى گۆت: (ئستواء تشتهكى ئاشكهرايه، وچاوانيا وى تشتهكى قهشارتيه، وباوهرى ئينان پى تشتهكى واجبه، وپسياركرن ژى بيدعهيه، وئهز دبينم تو مروقهكى خرابى)، ودهمى ئيمام مالك دبيژت: پسياركرن ژى بيدعهيه، مهخسهدا وى ئهوه صهحابيان خرابى)، ودهمى ئيمام مالك دبيژت: پسياركرن ژى بيدعهيه، مهخسهدا وى ئهوه صهحابيان خرابى)، ودهمى نيمام مالك دبيژت: پسياركرن ژى بيدعهيه، مهخسهدا وى ئهوه صهحابيان پسيارا ڤى چهندى نهدكر.

﴿ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿ وَنَهُ بِ هُهُ تَسْتَهُكَى يَنْ پِرِزَانَايِهُ. وزَانَيْنَا وَى هُهُ تَسْتَهُكَى وَى نَافُرَانَدى قُهُدگرت. و(زانين) ژى سالۆخەتەكە ژ سالۆخەتىن خودى، يى لائىقە ب ذاتى وى قە، تشتى ھەيى ونەيى قەدگرت.

و ب هلکهفتنا کرنا بهحسی ئافراندنا عهرد وعهسمانان، وئافراندنا ههر تشته کی ههی ل عهردی بو مروقی، ههر وهسا ب هلکهفتنا ئاشکهراکرنا ههر سی لایین هه قرکیی وهنده ک سالوخه تین وان، ئایه تین بین هنده ک لا ژ سهرها تیا ئافراندنا (مروقی ئیکی) کو ئاده مه، ووی هه قرکیا ههر ژ ده سپیکی د نافیه را وی و (شهیطانی) دا چیبووی، بو مه قهدگیرن؛ دا ئه سهرها تیه هژماره کا ئارمانجان پیکفه ب جهب بینت.

وئەو ئايەتتن سەرھاتيا ئادەمى بۆ مە قەدگيرن ئەقەنە:

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَتِ كَهِ إِنِي جَاعِلٌ فِي ٱلْأَرْضِ خَلِيفَةٌ قَالُوٓا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ ٱلدِّمآنِ وَكَنْ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِي أَعْلَمُ مَا لا تَعْلَمُونَ فَي وَعَلَمَ وَادَمَ ٱلْأَسْمَآنِ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى ٱلْمَلَتِ كَه قَقَالَ أَنْبِعُونِي بِأَسْمَآءِ هَتُولُآءِ إِن كُنتُمْ صَدِقِينَ فَي قَالُواْ سُبْحَنكَ لا عِلْمَ لَنآ إِلَّا مَا عَلَمْتَنآ إِنَّكَ أَنتَ ٱلْعَلِيمُ هَوَ لَكَ إِنْ كُنتُمْ صَدِقِينَ فَي قَالُواْ سُبْحَنكَ لا عِلْمَ لَنآ إِلَّا مَا عَلَمْتَنآ إِنَّكَ أَنتَ ٱلْعَلِيمُ الْحَيْمُ وَقَالَ أَنْبُهُم بِأَسْمَآهِم فِي مَا أَوْلَهُم بِأَسْمَآهِم فَى الْمَلَقِيمِ قَالَ أَلَمْ أَقُل لَّكُمْ الْحَيْمُ وَمَا كُنتُمْ تَكُتُمُونَ فَي وَإِذْ قُلْنَا لِنِي أَعْلَمُ عَيْبُ ٱلسَّمَوْتِ وَٱلْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنتُمْ تَكْتُمُونَ فَي وَإِذْ قُلْنَا لِي اللّهَ عَلْمُ عَيْبُ السَّمَوْتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنتُمْ تَكْتُمُونَ فَي وَإِذْ قُلْنَا لِنَي أَعْلَمُ عَيْبُ السَّمَوْتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنتُمْ تَكْتُمُونَ فَ وَإِذْ قُلْنَا لِللّهَ عَلَمُ عَيْبُونَ الْمَالِمُ مِن الْكُولِينَ فَي اللّهُ وَلَكُمْ وَمَا كُنتُمْ الْمَلْكُونَ مِنَ ٱلْكُولِينَ فَاللّهُ مَا السَّيْعُونُ وَمَاكُونَ مِنَ الْعُلِمِينَ فَى فَالْمَعْقُ وَكُومُ وَالْمُ مِنْ اللّهُ الْمَعْمُ وَلَا مُعْتُم وَلَا عَنْ اللّهُ عَلْمُ عَلَى اللّهُ عَلْمُ عَلَى اللّهُ عَلْمُ عَلَى الللّهُ عَلْمُ وَلَا عَلْمُ مَن وَلِي عَلْمُ وَلَا عَلْمُ عَلَى اللّهُ عَلْمُ عَلَى اللّهُ اللّهُ عَلَى الللّهُ عَلْمُ الللّهُ عَلْمُ وَلَا هُمْ عَرْنُونَ فَا مَا يَأْتُونُ وَاللّهُ مِنْ وَلَا مُعَلَى الللّهُ عَلْمُ وَلِلْ الللّهُ عَلْمُ وَلِلْ هُمْ فِيهَا خَلِكُونُ وَى اللّهُ وَلَيْ الللّهُ عَلَى الللّهُ عَلَى الللّهُ عَلَى الللللّهُ عَلَى الللّهُ وَاللّهُ وَلَى الللللّهُ عَلَيْهُ وَلَمُ الللّهُ وَاللّهُ وَاللّهُ وَاللّهُ وَلَا الللللْهُ عَلَى الللللّهُ عَلَى الللّهُ عَلَى اللللّهُ وَلَا عَلَى اللّهُ وَاللّهُ عَلَى اللللّهُ الللللّهُ عَلَى الللللّهُ اللللللّهُ اللللللللللّهُ عَلَى اللللللللللّهُ الللللّهُ اللللللللللْفَا عَ

سهرهاتیا ئافراندنا ئادهمی، وئهو عونصرین ئادهم ژی هاتیه ئافراندن، وئهو طبیعه تی ئهو ل سهر هاتیه چینکرن، وئهو دهوری بی وی هاتیهدان، د گهله کسووره تین قورئانی دا ئهوین ل (مهکههی هاتینه خواری) هاتیه، وجارا ئیکانه یا ئه شسهرهاتیه (یان هنده که لایین قی سهرهاتیی) د سووره تین مهده نی دا (ئهوین ل مهدینی هاتینه خواری) هاتی، ئه جاره یه یا کو د سووره تا (بهقهره) دا هاتی، لهو یا د جهی خو دا بوو هنده که لایین قی سهرهاتیی ین پهیوه ندی بینه موسلمانان یا نوی قه ههی ل مهدینی بینه بهرچاقکرن، وه کی مهسه لا دانانا ئاده می ل سهر عهردی دا ببته (خهلیفه)، وفیرکرنا وی بو ههمی (ناقان)، وهشیارکرنا وی ل طبیعه تی وی هه قرکیی یا کو ل سهر عهردی دی د ناقبه را دوونده ها وی وشهیطانی دا چی بت.. ئه قه ههمی بو هندی دا موسلمان هنده که دهرسین عهمه لی بو ژیانا خو یا نوی ل مهدینی ژی وهرگرن.

قورئان د سووره تا (بهقهره) ب تنى دا سهرهاتيا (مروّقى) ژ قى خالى دەست پى دكەت: ﴿ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَتِ كَةِ إِنِّى جَاعِلٌ فِي ٱلْأَرْضِ خَلِيقَةٌ قَالُوٓا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ ٱلدِّمآنِ وَخَنْ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّى أَعْلَمُ مَا لاَ تَعْلَمُونَ ﴿ لَهُ نَايه ته خالا دەسپىدكى يا سهرهاتيا ئافراندنا مروّقى ئاشكەرا دكەت، ههر وەسا قەدر وبهايى مروّقى ئاشكەرا دكەت، ههر وەسا قەدر وبهايى مروّقى ژى ژ لايەكى دى قە ديار دكەت، خودايى مەزن گۆتنى ئاراستەى پىغەمبەرى خو دكەت، ودبيرتى: تو -ئەى موحەممەد- ل بيرا خەلكى بىنەقە دەمى خودايى تە گۆتيە فريشتەيان: ئەز دى (خەليفەيەكى) ل عەردى دانم..

و ژ قنی گۆتنی دئیته وهرگرتن کو ههر ژ دهسپیکی، بهری ئادهم بیته ئافراندن، ئهو ودووندهها وی بو جیگریا د عهردی دا هاتبوونه ئافراندن، خودی گوته ملیاکهتان: ئهز مهخلووقه کی دی چیکهم، ودانمه سهر رویی عهردی بو هندی دا ئهو قبی عهردی ئاقهدان بکهن، ودا هنده ک ژ وان بو کاری ئاقهدانکرنا عهردی جیگریا هنده کان بکهن. وئهقه جارا ئیکانه یه قورئان دانا ئادهمی ودانانا وی ل عهردی ب جیگرینی قه گری ددهت، هندی سهرهاتیا ئادهمی د وان سووره تان دا هاتی یین ل مهکههی هاتینه خواری، دهمی موسلمان دلاواز، به حسی (ئست خلافا د عهردی دا) نههاتیه کرن، بهلی د قی سووره تی دا ئهوال مهدینی هاتیه خواری پشتی موسلمان بووینه خودان دهولهت ودهسه دلات، ژ نوی به حسی

(ئستخلافی) هاته کرن، ودویر نینه ئه شه ژبه رهندی بت دا ئایه ت موسلمانان ل هندی ئاگههدار بکه ت کو ئه و بق (ئستخلافا) د عهردی دا یین هاتینه دان، فیجا دفیت ئه و کاری بو هندی بکهن ده وله تا نوی چیکری ل سه ربنه مایین (خیلافه ته کا راشد) بدانن و موکم بکهن، وخودی چیتر دزانت!

پشتی خودی ئه ش (خهبهره) گههاندیه فریشتهیان، وان گوت: ئهی خودا، ئهری مفایی بافراندنا قان ودانانا وان ل عهردی چیه؟ تو مهخلووقه کی وهسا ل سهر عهردی دی دانی کاری وان دی ئه و بت ئه و خرابکاریی دی کهن وخوینی دی ریژن، وئهم (ملیاکهت) یین د فهرمانا ته دا، وکاری مه ههرده م نقیژ کرنه بو ته، و پاککرنا ته یه ژ ههر کیماسیه کی، ومهزنگرنا ته یه به ههمی سالوخه تین مهزنیی؟

و ل قیری دو پسیار همه نه دئینه کرن: ئمری چاوا ملیاکه تان زانی کو مروّف دی خرابکاریی د عمردی دا کهن وخوینی ریژن، وئمو ب خو ئمو غهیبی نزانن؟ پشتی هنگی چاوا ئمث گوتنا وان بیته ته فسیرکرن ویا ئمم دزانین ئمو چو جاران د بمر خودی را نائاخشن وچو (ئعتراضان) ل سمر گوتنا وی ناکهن؟

ل دوّر پسیارا ئیّکی زانا دبیّن: بهری خودی نفشی ئاده می بده و بدانته سهر عهردی، وی ئه جنه ل عهردی دانابوون، ووان خرابکاریه کا زیده وخوین پیّن دکر، وده می خودی ملیاکه ت ئاگه هدار کرین کو ئه و نفشه کی دی دی ئافرینت و دانته عهردی، وان قیاسی نفشی نوی (یی مروّقان) ل سهر نفشی دی (یی ئه جنان) کر، وهنده ک زانایین دی دبیّن: خودی ب خو ئاگه هداریا ملیاکه تان کر کو ئه و دی مه خلووقه کی دانته سهر عهردی کاری وان دی خرابی و پیتنا خوینی بت، له و ئه و ثی چهندی عه جیبگرتی بوون، وئه و گوتن گوت یا گوتی.

ودبت دەمى ملياكەتان ئەو ماددە زانى يى كو خودى مرۆقى دى ژى دورست كەت، كو ئاخا عەرديە، وان تى ئىنابتە دەر كو ئەڭ (جىگرە) وەكى وان نابت، ونەشىت خۆل بەرانبەر خرابيى وخوينرىتنى بگرت، وتشتى قى بۆچۈونى ب ھىز دئىخت، ئەو حەدىسە يا تىدا ھاتى، پىغەمبەر -سلاڭ لى بن- دېيرت: ﴿ لَمَّا صَوَّرَ اللهُ آدَمَ فِي الجَنَّةِ، تَرَكَهُ ما شَاءَاللهُ أَنْ يَتُرُكَهُ، فَجَعَلَ بِيْلِيسُ يُطِيفُ بِهِ يَنْظُرُ ما ھو، فلما رَآهُ أَجْوَف، عَرَف أَنَّهُ خُلِقَ خَلْقًا لَا يَتَهَاللهُ ﴾ يەعنى: دەمى يائېلىش يُطيف به يَنْظُرُ ما ھو، فلما رَآهُ أَجْوَف، عَرَف أَنَّهُ خُلِقَ خَلْقًا لَا يَتَهَاللهُ ﴾ يەعنى: دەمى

خودی پهیکهری ئادهمی د به حه شتی دا دورستکری، ئه و هیلا هندی خودی قیای وی بهیلت، قیجا ئبلیس ل دوّر دزقری وبهری خوّ ددایی کانی ئه و چیه، وگافا وی دیتی نیفا وی یا کون وقالایه، وی زانی ئه و وه سایی هاتیه ئافراندن کو خوّ نهگرت^(۱). قیّجا ئهگهر ئبلیسی جهیّن لاوازیی د قی مروّقی ئینابنه ده ر، مسوّگه ر ملیاکه تین دی ژی یا تی ئینایه ده ر کو طبیعه تی قی مروّقی دی یی جودا بت ژ طبیعه تی وان، له و پشتی گزتنا خوّ وان ئیشاره ت دا طبیعه تی خوّ ئه وی ل سه ر گوهدانی ها تیه دورستکرن.

و ل دور گوتنا ملیاکهتان تهفسیرا دورستتر بو وی ئهوه ئه گوتنا وان پسیار وداخوازکرنا زانینیه ژ خودی، نه کو خو نهرازیکرنه ل سهر ئهمری خودی؛ چونکی ئهو پتر هیژای ملیاکهتانه ئهوین بی ئهمریا خودی ناکهن، وخو ل سهر فهرمانا وی نهرازی ناکهن، وان بو پسیارکرن گوت: ئهی خودایی مه، حکمهت ومفایی چیکرن ودانانا ثی خهلیفهی ل سهر عهردی چیه، ئهگهر ئهو ژی وهکی یین بهری خو (یان وهکی ژ طبیعهتی وی دیار) دی خرابیی کهن وخوینی ریشن؟ وئهم ئهوین یین ههردهم تهسبیحا ته دکهین وثی تهسبیحی تیکهلی حهمدی دکهین، وته ژ وان کیم وکاسان پاک دکهین یین نه بابهتی ته.

خودی بهرسڤا وان دا وگوّت: ئهز وی دزانم یا هوین نهزانن ژ وی حکمهت ومهصلحه تا د ئافراندنا وان دا ههی. وخودی دزانت کو پشکه ک ژ وی حکمه تی ئه و بوو وی پیغهمبه و و کاک و زانا کرنه د ناف مروّقان دا.

د ئایه تا د دوی دا رژی بو جارا ئیکانه خودایی مهزن (خهبهره کیّ) دی د دهر حه قا ئاده می دا بو مه قه گیرا، ئه و ژی نیشادانا (هه می ناقانه) بو وی، ده میّ گوتی: ﴿ وَعَلَّمَ وَادَمَ الْاَسْمَآوَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَی ٱلْمَلَتِکِ فَقَالَ أَنْبِ فُونِی بِأَسْمَآءِ هَ وَلُآكِ إِن كُنتُمْ صَلاقِینَ ﴾ آلاً سُمَآوَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَی ٱلْمَلَتِکِ فَقَالَ أَنْبِ فُونِی بِأَسْمَآءِ هَ وَلُآكِ إِن كُنتُمْ صَلاقِینَ ها و ئه قه رژی هه رئاشكه راكرنه بو وی قه دری خودی هه رژده سپیکی دایه ئاده می و دوونده ها و ژلایه كی دی قه به رچافكرنه بو پشكه كی ژوی حكمه تی یا د ئافراندنا ئاده می و دوونده ها وی دا هه ی، یا كو ملیاكه تان نه دزانی، خودایی مهزن ب ره نگه كی عهمه لی و به رچاف نیشا فریشته یان دا كو ئه ف مه خلووقی نوی یی وی بو جیگریا د عه ردی دا ئافراندنی مه خلووقه كی فریشته یان دا كو ئه ف

⁽١) موسلم ژ ئەنەسى قەدگوھيزت.

ب بهایه، وهنده ک بهاداریا وی ژهندی دئیت کو ئهوی شیانین فیربوونا زانینی ههنه، ئهو زانینا دی بته ئه گهرا هندی کو نفشی فی مروّقی د پاشهروّژا خوّ دا ل سهر عهردی دی شیت نعمه تین عهرمانی ژی!- بن دهستی خوّ کهت.

خودی ئادهم فیری ناقین ههمی تشتان کر، وفیرکرنا ئادهمی ب چ رهنگی بوو؟ تشت ههمی ئینانه بهرچاقان وئیک ئیکه ناقین وان بو گوتن، یان ب ریکا ئیلهامی ئینا سهر دلی وی کو ئهو ناقی ههر تشته کی بزانت؟ ئه همدو بوچوونه زانایان ههنه، وخودی چیتر زانت کو دبت ئه و ههمی تشتین هنگی ل عهردی ههین ناقین وان بو ئادهمی هاتبنه دیارکرن، ووی زانی بن؛ چونکی وهکی ژ ئایهتی دئیته زانین خودی دقیا ب قی چهندی بهایی ئادهمی یی زیده ب ملیاکهتان بده ته زانین. دهمی خودی ب ملیاکهتان دایه زانین کو ئه و دی ئادهمی بو جیگریی ل عهردی دانت، ووان ب رهنگهکی نه یی ئیکسهر ئاشکهراکری کو ئه و ژ قی مهخلووقی هه شریترن بو جیگریا د عهردی دا؛ چونکی ئه و خرابیی ناکهن وخوینی ناریژن، و ته سبیحا خودی دکهن، خودی قیا پشکه کی ژ وی بهایی یی قی مهخلووقی ههی بهرچاقی و تاه به نوی دا، وهنده کی ژ وی بهایی یی قی مهخلووقی ههی بهرچاقی و نادم فیری قان ناقان کری، وی ئه و ناقلیکری نیشا فریشتهیان دان وگوته وان: ناقین ئهقان تشتین هه بو من بیژن، ئهگهر هوین دراستگونه کو هوین بو جیگریا ل عهردی ژ ئادهمی و دووندها وی هیژاترن.

بهرسقا وان بو خوداین وان یا ب قی ره نگی بوو: ﴿ قَالُواْ سُبْحَننَكَ لا عِلْمَ لَنآ إِلاَّ مَا عَلَمْ تَنآ إِنَّاكَ أَنتَ ٱلْعَلِيمُ ٱلْحَكِيمُ ﴿ وَان گوت: ئهی خودا، ئهم ته پاک وپیروز دکهین، ژبلی وی تشتی ته نیشا مه دای ئهم چو نزانین، هندی تویی تو ب تنی ب کاری ئافراندیین خو یی پرزانایی، وتو د کریارا خو دا یی کاربنهجهی. وئه قه ئعترافه کا ئاشکهرایه ژوان به قصووریی و کو زانین وحکمه یا خودییه، وکاری راست ودورست ههر ئهوه یی خودی دکهت، ههر وهسا ئه گوتنه هندی دگههینت کو ئهو گوتنا وان به ری نوکه گوتی ده می گوتی: ئهری تو دی مهخلووقه کی وهسا ل سهر عهردی دانی کاری وان ئهو بت ئهو خرابکاریی بکهن وخوینی بریژن. .؟ بو پسیارکرن وداخوازا زانینی بوو نه کو بو ئعتراض وخو نهرازیکرنی بوو؛ چونکی هنگی ژی وان دزانی کو یی زانا وحه کیم ههر خودیده.

وپشتی وان ئه ثن نعترافه کری، ودا پتر بهایی ناده می بو وان ناشکه را ببت، خودی فهرمان ل ناده می کر کو نه و نافین وان تشتان بو ملیاکه تان بیزت: ﴿ قَالَ یَتَادَمُ أَنْلِتْهُم فِه رَمَانَ لَ نَاده می کر کو نه و نافین وان تشتان بو ملیاکه تان بیزت: ﴿ قَالَ یَتَادَمُ أَنْلِتْهُم بِأَسْمَآلِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُل لَّكُمْ إِنِّی آَعْلَمُ عَیْبَ السَّمَانِ تِ وَالْآرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنتُمْ تَكَتُمُونَ ﴿ فَالَ أَلَمْ أَقُل لَّكُمْ إِنِی أَعْلَمُ عَیْبَ السَّمَانِ وَلَ الله فریشته یان ما مین نه گوتبوو نه وان بیزه. وده می وی نه و ناف بو وان گوتین، خودی گوته وان: ما مین نه گوتبوو هه وه هندی نه زم نه زنشتی فه شارتی ل به رهوه ل عه سمانان و ل عه ردی درانم، و نه زوی کاری هوین ناشکه را دکه ن ویی هوین فه دشیرن درانم؟

زانینا بی توخویب، یا کو چو تشت ل بهر نهبته ئاسته که ههر یا خودییه، وههر چیکریه کی دی یی ههبت، ئه گهر خو ملیا که ته کی نیزیک ژی بت، زانینا وی یا توخویبداره، وئه و هندی دزانت هندی خودی ل بهر قه کری ونیشا دای، له و پیتقیه مروّث ههرده م داخوازا زانینی بو خو ژ خودی بکهت، وههر تشته کی خودی گوتی ئه و باوه ریی پی بینت، وئه ثه دهرسا مهزن بو و یا قان ئایه تان دقیا - ژ قی سهرها تیی - بگه هینته خودان باوه ران ئه وین تازه جفاکا خو یا نوی ل مهدینی ئافاکری؛ دا ئه و (علمی) بکه نه ئیک ژ سالوخه تین ئه ف جفاکه پی دئیته نیاسین، ئه و ا د علمی خودی دا هه بوویه کو ل پاشه روّژی دی بته خودان بزاقه کا زانستی یا خورت ویا مفادار بو مروّقینیی هه میین. و به لکی ئه فه پشکه ک ژ وی حکمه تی زانستی یا دورت ویا مفادار بو مروّقینیی هه میین. و به لکی ئه فه پشکه ک ژ وی حکمه تی بت نین د شهرها تیا د پشت ئینانا به حسی نیشادانا علمی بو ئاده می را هه ی، ل قبی جه بی ب تنی شهرها تیا ئاده می د قورئانی دا.

وههر دیارکرن بو قهدر وبهایی ئادهمی، پشتی ئه و هاتیه ئافراندن، ورح بو هاتیهدان، خودی فهرمانه کا دی یا مهزن ل ملیاکه تان کر: ﴿ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَتِ كَةَ ٱسْجُدُواْ لِآدَمَ فَسَجَدُواْ إِلَّا لِلْمَلَتِ كَةَ ٱسْجُدُواْ اللَّهَ مَسَجَدُواْ إِلَّا اللَّهَ اللَّهَ مَا مَن مَن ٱلْكَنفِرِين َ ﴾ خودی دبیرت: وتو -ئهی موحهمه د- ل بیرا خهالکی بینه قه دهمی مه (۱۱) گوتیه فریشته یان: هوین خو بو ئاده می بچهمینن (هه نه سوجوودی)، ئینا وان هه میان گوهداری و فه رمانا خودی ب جه ئینا و بو ئاده می چوونه

⁽۱) ل گەلـهک جهان ژ قورئانتى خودايتى مەزن جهناڤتى كۆمتى (مه) بۆ خۆ ب كار دئينت، ھەر چەنـدە ئـەو ئيّكتى ب تنيّيه ژى، وئەڤە رەنگەكتى خۆمەزنكرنيّيە، وخۆمەزنكرن بابەتى ويە.

سوجوودي، ئبليس تي نهبت ئهو ل بهر نههات ووي خوّ مهزن کر، وئهو ژ وان بـوو يـێن کـافر بووين.

وفهرمانا خودی ل قیری بو ملیاکه تان کو نه و بو ناده می بچنه سوجوودی بو هندی نهبوو کو نه و پهرستنا وی بکهن، ووی بیننه ریزا خودی، بهلکی نه و بو قهدرگرتن وسلاقی بوو، وه کی وی سوجوودا یه عقووبی وژنکا وی وکورین وی بو یووسفی بری، وه کی د نایه ته کی دا هاتی: ﴿ وَرَفَعَ أَبُویَهُ عِلَی ٱلْعَرْشِ وَخَرُواْ لَهُ سُجَّدًا ﴾ (۱۱) یه عنی: یووسفی ده یک وبابین خو بلند کرنه نک خول سهر عهرشی ووان خوبو وی چه ماند (چوونه سوجوودی). و ناشکه رایه کو وان بو قی سوجوودی پهرستنا یووسفی نه کربوو.

و ژ هنده ک زانایان دئیته قه گوهاستن کو سوجوودا ملیاکه تان ب نک لایی ئاده می قه بوّ خودی بوو، وه کی سوجوودا مه بوّ خودی ب لایی که عبی قه، یه عنی: ئاده م بوّ وان ب تنی رووگه ه (قیبله) بوو، وسوجوود هه ر بوّ خودی بوو.

وهمر چاوا بت، دەمئ خودی فهرمانهکی ل عهبدی دکهت -ههر فهرمانهکا ههبت-، یا ل سهر عهبدی ئهوه ئهو فهرمانی ب جهه بینت؛ چونکی ب جهئینانا وی بو فهرمانا خودی بو وی دبته عیبادهت، وعیبادهت -وهکی بهری نوکه ژی مه گوتی- ملکهچیا ب خوشکاندن قهیه بو فهرمانین خودی. وئهو هیجهتا هنده ک کهسان ژ نهزانین بو ئبلیسی گرتی دهمئ گوتی: سوجده نهبرنا ئبلیسی بو ئادهمی ژ بهر هندی بوو چونکی عهبدینیا وی یا زیده بو خودی ئیکا هند ژ وی چیکر ئهو بو کهسی دی ژبلی وی نهچوو سوجوودی، چو راستی بو نینه، بهلکی ئهو گوتنهکه دژی گوتنا خودییه دهمی دبیرت: ﴿قَالَ أَنَاْ خَیْرٌ مِنْهُ خَلَقَیْنِی مِن نَارِ وَخَلَقْتَهُ مِن طِینِ ﷺ)

وَخَلَقْتَهُ مِن طِینِ ﷺ)

وَخَلَقْتَهُ مِن طِینِ ﷺ)

گوتنا ئبلیسی -ئهوا د قی ئایهتی دا هاتی- ئاشکهرا دبت کو ئهو ژ ملیاکهتان نهبوو، بهلکی ئهو ئیت ژ رئهجنان) بوو؛ چونکی یا ئاشکهرایه وهکی قورئان ل گهلهک جهان دبیرت کو ملیاکهت ژ رؤناهیی یین هاتینه ئافراندن، وئهو قمت وقمت بی ئهمریان خودی ناکهن، وئهجنه ملیاکهت ژ رؤناهیی یین هاتینه ئافراندن، وئهو قمت وقمت بی ئهمریان خودی ناکهن، وئهجنه ملیاکهت ژ رؤناهیی یین هاتینه ئافراندن، وئهو قمت وقمت بی ئهمریان خودی ناکهن، وئهجنه ملیاکهت ژ رؤناهیی یین هاتینه ئافراندن، وئهو قمت وقمت بی ئهمریان خودی ناکهن، وئهجنه ملیاکهت ژ رؤناهیی یین هاتینه ئافراندن، وئهو قمت وقمت بی ئهمریان خودی ناکهن، وئهجنه ملیاکهت ژ رؤناهیی یین هاتینه ئافراندن، وئهو قمت وقمت بی ئهمریان خودی ناکهن، وئهجنه ملیاکهت ژ رؤناهیی یین هاتینه ئافراندن، وئهو

⁽١) سوورهتا (يوسف) ئايهتا (١٠٠)ێ.

⁽۲) سوورهتا (ص) ئايەتا (۷۹)ێ.

ژ ئاگری یین هاتینه ئافراندن، ودبت هندهک ژ وان بی ئهمریا خودی بکهن، وحمتا کافر ژی ببن.

بهلی ل قیری دو پسیار دئینهکرن: ئهری ئهگهر ئبلیس ژ ملیاکهتان نهبت، پا بوچی فهرمانا ب چوونا سوجوودی بو ئادهمی ژ وی ژی گرت؟ وئهگهر ئهو ملیاکهت نهبت پا وی د ناف وان دا چ دکر؟

ل سهری دی بیژین: طبیعه تی ملیاکه ت و به جنان - ژ لایی ماددی ئافراندنی قه پستر نیزیکی ئیکن نیزیکی ئیکن ژ ته ته و و نیزیکی ئیکن ژ ته ته و و ن هه ردووان، له و پهیوه ندی د نافیه را ملیاکه ت و به جنان دا تشته کی (مومکنه) نه وه کی پهیوه ندیی د نافیه را مروقی و و ان هه ردووان دا، پشتی هنگی ژ هنده ک زانایین تابعیان دئیته قه گوهاستن کو ببلیس ئیک ژ عیباده تکه رین به جنان بو و و ل عه ردی دژیا، وده می نه جنان خرابی زیده د عه ردی دا کرین، خودی هنده ک ملیاکه ته هنار تنه شه ری و ان و ملیاکه تان خرابی زیده د عه ردی دا کرین، خودی هنده ک ملیاکه ته هنار تنه شه ری و ان بالیس د گهل خو بره عه سمانی، و ژ به رعیباده تی وی یی زیده نه و بو و مه زنی کومه کا ملیاکه تان، و قی چهندی غوروور ل نک وی پهیدا کر، و چونکی نه و د ناف ملیاکه تان دا بو و میزیک ژ مه زنین و ان بو و ، ده می فه رمان ب سوجده برنا بو ناده می بو ملیاکه تان ده رکه فتی فه رمانی ژ وی ژی گرت. و هنده ک زانا دبیژن: ببلیس بابی هه می نه جنانه، کانی چاوا ناده م فه رمانی خودی ده می دو کرن، و نه و کره شه می شه نادی ده می وی خو فه رمانا خودی مه زنتر دیتی، خودی له عنه ته کن، و نه و کره شه یطان.

وبۆچوونا ئىخكى كو ئەو ئەجنە بوو دورستترە، وخودى چىتر دزانت.

و د هنده ک ریوایه تان دا ژ عهبدللاهی کوری عهباسی دئیته قه گوهاستن کو ناقی ئبلیسی بهری بی ئهمریا خودی بکه تعهزازیل بوو، وئه و مهزنی مهله کین عهردی وعهسمانی دنیایی بوو.

و ل دور رامانا پهیڤا (ئبلیس) دو گوتن ههنه: هندهک دبیرژن ئهو ناڤهکێ نه یێ عهرهبیه، وهندهک دبیرژن ناڤهکێ عهربیه رامانا (بلس، أبلس) ددهت، یهعنی: بێ هیڤی بوو،

وئبلیس ئەوە ین ژ رەحما خودى بى ھىقى دېت، ودېيژنه عەزازىلى: ئېلىس؛ چونكى خودى ئەو ژ رەحما خۆ بى ھىقى كر، پشتى وى ئەمرى خودى ب جهـ نەئىناى، وخۆ مەزنكرى.

ودئیته گوتن کو خومهزنکرن وحهسویدی ئیکهمین گونه بوو بی ئهمریا خودی پی هاتیه کرن، دهمی ئبلیسی خو مهزن کری وحهسویدی ب ئادهمی بری، وبو نهچوویه سوجوودی وئهمری خودی ل عهردی دای.

وچونکی سووره تا (بهقهره) ههر ژسهری وهره بهحسی لایین هه قرکیی دکه ت، وسالوّخه تین وان بوّ مه ئاشکهرا دکه ت، د ناف بهحسکرنا سهرها تیا ئاده می را، سهره کانیا ئیکی یا هه قرکیی ژی دهست پی کری بوّ مه بهرچاف دکه ت؛ دا مه ئاگههدار بکه ت کو دیروّکا هه قرکیی د نافیه را ئیمانی و کوفری دا بو ده سپیکا ئافراندنا مروّفی دز قرت، ونه یاری مروّفی یی ئیکی ئهوی ههرده م دخوازت مروّفی ژریکا راست لاده ت، ووی چیتری ووی بهایی ژی بستینت یی خودی دایی ئبلیسه. قیجا بلا وی ئاگههی ژخو ههبت!

﴿ وَقُلْنَا يَكَادَمُ ٱسْكُنَ أَنتَ وَزَوْجُكَ ٱلْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِغْتُمَا وَلَا تَـ قَرَبَا هَادِهِ السَّحَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ ٱلطَّلِمِينَ ﴿ يَشَاى مِلْيَاكُهُ تَانَ فَهُرِمَانًا خُودَى بَ جَهَ بَيْنَاى وَخُوْ بِوِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ ٱلطَّلِمِينَ ﴾ پشتى ملياكه تان فهرمانا خودى بجه بيناى وخو بو ئادهمى چهماندى، وئبليسى خو مهزن كرى وفهرمان ل عهردى داى، خودى فهرمان ل ئادهمى كر كو ئهو وژنكا وى ل به حهشتى ئاكنجى ببن..

و ل قیری ئایهت ژ نشکه کی قه مه ل هندی ئاگههدار دکهت کو نهما ئیدی ئادهم یی ب تنی بت، بهلکی مروّقه کا دی ژی یا د گهل وی، وئهو مروّقا ناقی وی -وه کی د حهدیسین دورست دا هاتی- (حهوواء)، ئهوا بوّ وی هاتیه دان دا صهبرا وی پی بیّت وبوّ وی ببته جوّت.

وههر د وی فهرمانی یا نادهم وحهووا پی چووینه بهحهشتی هاتبوو کو بی وان دورسته نهو خوّشیه کا بهرفره به ههمی فیّقیی بهحهشتی ببهن، و ل چی جهی وان دقیّت، ب تنی داره ک تی نهبت، چی نابت بو وان نهو خو نیزیک بکهن، و ژ فیّقیی وی بخوّن، وههر جاره کا وان وه کر نهو دی که فنه د گونه هی دا، ودی بنه ژ وان یین کو پی ل فهرمانا خودی دانای، و زورداری ل خو کری.

وده من فهرمان ل وان هاتیه کرن ئهو ژوی داری نهخون خودی گوتی: خو نیزیکی قی داری نه کهن.. وئه قه هندی دگههینت کو جهی گونه هدی ههبت دقیت مروّث ههما خو نیزیک نه کهت؛ دا تووش نه بتی، ومه نعه کرنا وان کو ئه و ژقی داری بخون هندی دگههینت کو مانا وان د به حه شتی دا یا به رده وام نابت؛ چونکی ئه وی به رده وام ل به حه شتی بمینت چو تشت ژخوشیین به حه شتی ل سهر وی د حه رام نابن.

و ل دور وی به حه شتا ئاده م و حه و والی ناکنجی بووین کانی ئه و کیژ به حه شت بوو؟ و ل کی قه بوو؟ دو گوتن هه نه، هنده ک دبیرژن: ئه و به حشت ئه وه یا خودان هه ر وهه ر لی دمینت، یا کو ل ئاخره تی خودان باوه ر دی چنی، وهنده ک دبیرژن: ئه و به حه شته کا تایبه ت بوو خودی بو وان چیکربوو، وهی جه تا خودانین قی گوتنی ئه وه نه و دبیرژن: هه ر که سه کی بچته به حه شتا (خولدی) ژی ده رناکه قت، به لی ئه قی چه نده نابته مانع کو ئه و به حه شتا ئاده م و حه و وا چووینی به حه شتا خولدی بت؛ چونکی چوونا وان بو به حه شتی نه جزایی کاره کی باشی وان بوو، دا بیرژین: پا چاوا ئه و ها تنه ده ریخستن؟ به لکی ئه و قه نجیه کی بوو خودی ژبه رحکمه ته کی د گه ل وان کری. و دبت ژ ئایه تا بیت ده می خودی دبیرژته ئاده می و شه یطانی: و رود دا هه نه خواری. بیته زانین کو ئه و به حه شتا ئاده م لی ها تیه ئاکنجیکرن ل عه سمانی بوو نه کو ل عه ردی.

و ل دوّر وی دارا ئادهم وحهووا ژ خوارنا وی هاتینه مهنعهکرن، گهلهک گوتنیّن ژیّک جودا ههنه، مه نه قیّت ب ناف قه بچین؛ چونکی ده سنیشانکرنا وی داری ژ لایی باوه ریی قه چو مفا تیدا نینه، ئهگهر نه.. خودی یان پیغهمبهر -سلاف لیی بن- دا قیی چهندی بو مه ئاشکهرا کهن، وعیبره ت ژ نهخوارنا داری ژ بهر رهنگی داری ب خو نهبوو، بهلکی بو هندی بو دا (ئیرادا) وان پی بیته جهرباندن، وکانی ئهو چهند دی شیّن خو ل بهر جهرباندنی گرن، ودهمی خودی دبیژته ئادهمی: ژ قی داری نهخون، دئیته زانین کو ئهو دار یا نیزیکی وان بوو، ونیزیکرنا داری ژ وان ژی دئیته زانین کو ل سهر وان ها تبوو نقیسین کو ئهو دی ژ وی داری خون، ههر وهسا ژی دئیته زانین کو دقیّت مروّف خو ژ وی تشتی دویر بکه ت یی نههیا داری خون ها تیهکرن، ئهگهر نه. ل بنی گوهیه ئه و تووشی وی نههیی ببت.

پاشي ئەنجامىي جەرباندنىي چ بوو؟

ل ڤێرێ خودانێن تەفسيران دو گۆتن ھەنە:

هنده ک دبیژن: خودی ری دا ئبلیسی ئه و بچته د به حه شتی دا، بو هندی دا ئه و ب کاری سهردابرنا ئاده می راببت، و پشتی ئه و چوویه د به حه شتی دا وی خو گههانده ئاده می وئیکسه ر د گه ل ئاخفت، و چه ند ریکه کین قانعکرنی د گه ل وی ب کارئینان، وه کی سویند خوارنا ب خودی، هه ر وه سا وی ئه و وه تی گههاندن کو هه ر جاره کا ئه و ژ قی داری بخون، ئه و دی هه رمانی ب ده ست خو قه ئینن، وئیدی نامرن، و ژ به حه شتی ده رناکه شن، وهنگی راوه ستیا حه تا ئه و قانعکرین. و خودانین قی بوچوونی دبیژن: ده لیلی مه ل سه ر قی چه ندی گوتنا خود یه نه و اد سووره تا (الأعراف) دا هاتی: ﴿ وَقَاسَمَهُ مَ آ إِنِی لَکُمَا لَمِنَ وحه و و این نامین ئیکسه رین د گه ل ئاده می و حه و وایی ئاخفتی.

وهنده کین دی دبیری: ئبلیس ب خو نه چووبوو د به حه شتی دا، به لکی وی ب ریکا وهسواسی (وئه و هیزه که خودی دایه وی ل سهر ئاده می و دوونده ها وی) شیا ئاده می قانع بکه ت کو ژ داری بخوت، وه کی گهله ک جاران ئبلیس -ب ریکا و هسواسی - کرنا گونه هی

ل بهر مه مرۆڤان شرين دكهت، ودهليلتي وان گۆتنا خودٽيه د سوورهتا (طه) دا: ﴿ فَوَسَّوَسَ إِلَيْهِ ٱلشَّيْطَٰنُ قَالَ يَــَـَّادَمُ هَلَ أَدُلُّكَ عَلَىٰ شَجَرَةِ ٱلْخُلْدِ وَمُلْكِلًا يَـبَّلَىٰ ﴿ ﴾.

وههر چاوا بت ئهنجامی وی سهردابرنی ئهو بوو ئهو ههردو ژ وی بهحهشتی هاتنه دریخستن یا ئهو لی هاتینه ئاکنجیکرن، وفهرمان ژ لایی خودی قه هاتهدان ئهو ههرسی: ئادهم وحهووا وئبلیس، ژوردا بهر ب عهردی قه بینه خواری. وحالی وان پشتی ئهو ل سهر عهردی دئینه دانان دی ئهقه بت: هنده ک ژ وان بو هنده کان دی بنه نهیار، مهیدانا هه قرکیی د ناقبهرا وان دا، مروق ومروقان ژ لایه کی قه، ومروق وئبلیسی ژ لایه کی دی قه، دی عهرد بت، وئه و بو وان دی بته جهی ئاکنجیبوونی وخوشیبرنی حه تا دهمه کی، کو دهمی ب دویماهی هاتنا ژبی وانه.

وهنده ک زانا دبیّرن: د قی گوتنا خودی دا: ﴿ وَلَکُمْ فِي اَلْأَرْضِ مُسْتَقَرُّ وَمَتَعَا إِلَىٰ حِینِ ﴾ مزگینی بۆ ئاده می ههیه کو مانا وان ل سهر عهردی یا بهروه خته، وزڤرینا وان جاره کا دی ههر بۆ به حه شتییه، وبۆ دوونده ها ئاده می د قی ئایه تی دا نیشانه ک ههیه کو روّژه ک دی ئیت ئهو دی ل خودایی خو زڤرنه قه.. ههر وه کی ئه و گازیه که بو نفشی مروّقی دبیّرتی: هوین ریّقنگن، وژینا ههوه ل سهر قی عهردی قویناغه کا کورته، دنیا ریّکه که بو ئاخره تی، وئارمانج ل قیّری نینه.. نه! ئه و یال ویّرا هه دا.!!

و ب قى رەنگى ئادەم ژ گونەھى ھاتە پاقژكرن، ودەمى ئەو ھاتيە سەر عەردى ئەو ھات يى پاقژ وبژوين..

و د ئایهتا دی دا فهرمان ب هاتنه خواری هاته دوبارهکرن، وئهگهر جارا ئیکی هاتنه خوار ب هه قریکی و دورژمناتیی قه هاتبته گریدان، قی جاری ئه و ب (تهکلیفی) قه هاته گریدان: ﴿ قُلْنَا اَهْبِطُواْ مِنْهَا جَمِیعًا فَا مًا یَا آتِینًا کُم مِینی هُدی فَمَن تَبِع هُدَای فَلاَ خَوْفُ عَلَیْهِم گریدان: ﴿ قُلْنَا اَهْبِطُواْ مِنْهَا جَمِیعًا فَا مًا یَا آتِینَ کُم مِینی هُدی فَمَن تَبِع هُدَای فَلاَ خَوْفُ عَلَیْهِم وَلا هُمْ یَخَزنُونَ هِ وَانَدین کَفَرُواْ وَکَدّبُواْ بِعَایاتِنَا أَوْلَتِ لِکَ أَصْحَبُ النَّارِ هُمْ فِیها خَلِدُونَ وَلا هُمْ یَخودی گوته وان: هوین پیکفه ژ به حهشتی به رب عهردی قه هه پنه خواری، قیجا مُعلید تشتی هیدایه تا هه وه تیدا هه ی ژ نک من بو هه وه هات، هه چیی کاری پی بکه ت ثه هه وه تی از پیشتی از مین کافری و دره و به وی هیدایه تی کری یا ژ نک من بو وان هاتی، ئه و نه ون یین دمیننه د ئاگری دا، هه وه و هه ری تیدا مین، ژی ده رناکه قن.

یه عنی: ههر ژ دهسپیکا هاتنه خوارا مروقی بو عهردی خودی نهو ناگههدارکر کو ژیانا وی ل سهر عهردی کاره کی بی نارمانج و ژ قهستا نینه، بهلکی نهو ل سهر عهردی دی نیته دانان دا (تهکلیف) ب باوه ریی و شریعه تی لی بیته کرن، ههر وه سا ناگههداریا وی هاته کرن کو دوونده ها وی ل سهر دو ده سته کان دی نیته لیک شه کرن: ده سته کا خودان باوه ان، نهوین دویکه فتنا هیدایه تا خودی دکهن، و ده سته کا کافران، نهوین باوه ریی ب وی هیدایه تی نائینن، و دره وی کهن ههردو ده سته کهنه یین ههردو لایین هه شورکیی دورست دکهن، نهوه هه شورکیا نه و ل سهر عهردی بو هاتینه دانان.

و ب قى چەندى دىمەنى ئىكى ژسەرھاتىي ب دويماھى دئىت، ئەو سەرھاتيا ل عەسمانى، ل بەحەشتى دەست پى كرى، پاشى بۆ سەر رويى عەردى ھاتيە قەگوھاستن، وحەتا نوكە يا بەردەوام، پاشى جارەكا دى ل عەسمانى، ل بەحەشتى يان جەھنەمى دى ب دويماھى ئىت!

ودهمێ ئهم ڤێ پارچهیێ ژ سهرهاتیا مروٚڤی دخوینین، و ب وێ ههڤڕکیێ ئاگههدار دبین یا کو د ناڤبهرا وی ودوژمنێ وی یێ ئێکێ دا کو ئبلیسه پهیدا بووی، ئهو قهدر وقیمهتێ خودێ ههر ژ دهسپێکێ دایه مروٚڤی بـوٚ مـه ئـاشـکهرا دبـت، دهمـێ وی فهرمان

ل ملیاکهتین خو کری بو بچنه سوجوودی، ودهمی ئهو ل بهحهشتی دانای، وروزا گوتیی: ئهز ته ل عهردی ناهیّلمه بی هیدایهت.. ئه مروقه ئهوی ههر ژ دهسپیّکی بو جیّگریا د عهردی دا هاتیه ئافراندن، وباری ته کلیفا ب هیدایه تی ل سهر ملی هاتیه دانان، و (ئیراده) بو هاتیه دان کو ئهو ئیّک ژ دو ریّکان بو خو هلبژیرت: ریّکا هیدایه وباوه ریی، یان ریّکا کوفر ودره و پیّکرنی..

ههر وهسا باوهریا ئیسلامی د مهسهلا گونههی و تۆبهکرنی ژی دا بو مه ئاشکهرا دبت، ژ بهر وی گونهها ئادهمی د بهحهشتی دا کری ئیسلام نفشی مروّقی گونههکار نابینت، وژی ناخوازت ئهو قوربانه کی بدهن، دا ئهو قوربان ب خوینا خو گونهها ئادهمی ژی ببهت، ئادهمی گونهه کر بهلی. به سهر زوی ئهو ژگونهها خو لیّقهبوو و توبهکر، وخودی توبا وی قهبویل کر، وگونهها وی بو وی ژیبر، وبهرپهری وی سپی کر، وپشتی هنگی ب دیتنا ئیسلامی (کهس گونهها کهسی هل ناگرت).

و ل قیری دهسپیکا سوورهتی -وهکی ل سهری مه دیارکری- ب دویماهی دئیت، و ژ ئایهتا بیّت کو ئایهتا (٤٠)یه وحهتا ئایهتا (١٢٣)یی دهلیقه بو پشکا ئیکی دئیتهدان کو تیّدا هژمارهکا بهرپهریّن رهش ژ دیروّکا لایی نوی یی همقرکیی کو ئسرائیلینه، دئینه قهکرن، وبهحسی ئسرائیلیان ب بهرفرههی دئیتهکرن وسالوّخهتین وان دئینه بهرچاقکرن دا موسلمان ب وان شارهزا بین، و ل پاشهروّژا خو ب وان نهئینه خاپاندن.

ل سەرى ئەڭ گازىھ بۆ وان ھاتە ئاراستەكرن:

يَنبَنِيٓ إِسْرَءِيلَ ٱذْكُرُواْ نِعْمَتِينَ ٱلَّتِيٓ أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُواْ بِعَهْدِيٓ أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّنِي اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَلَا تَكُونُواْ اِعَمْتِي اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَلَا تَكُونُواْ اِعْلَى كَافِي بِهِ عَلَيْكُوا وَإِيَّنِي فَٱنْفُونِ ﴿ وَلَا تَلْبِسُواْ ٱلْحَقَّ بِٱلْبَاطِلِ وَتَكْتُمُواْ وَلَا تَشْتَرُواْ بَايَتِي ثَمَنَا قَلِيلًا وَإِيَّنِ فَٱتَّقُونِ ﴿ وَلا تَلْبِسُواْ ٱلْحَقَّ بِٱلْبَاطِلِ وَتَكْتُمُواْ وَلَا تَشْتَرُواْ بَعَلَمُونَ اللَّهُ وَالْتُوا ٱلتَّاتُمُ تَعْلَمُونَ ﴾ وَالْتَعْمُواْ مَعَ ٱلرَّحِينَ ﴿ وَالْتُواْ ٱلنَّرْكُوةَ وَٱرْكَعُواْ مَعَ ٱلرَّكِعِينَ ﴾ وَالْحَقَّ وَالْتُواْ ٱلتَّرْكُوةَ وَٱرْكَعُواْ مَعَ ٱلرَّكِعِينَ ﴾

ل سەرى ئايەتى ب وى ناڤى گازى وان كر يى وان پى خۆش وئەو شانازىي پى دېمن كو (ئسرائىلە) وگۆتە وان: گەلى دووندەھا ئسرائىلى! وئەڤە ئىشارەتەكە بۆ مە كو دەمىي ئەم

گازیا خوّ دگههینینه کهسهکی و مه هیقی ههبت کو ئه و گوهداریا مه بکه ت، ئه م ب خوّشترین ناقی وی ل به ر وی گازی بکهینی؛ دا ژ مه کیقی نهبت. وناقی (ئسرائیل) د زمانی وان دا ژ دو پارچهیان پیک دئیت: (ئسرا) یه عنی: به نی، و (ئیل) یه عنی: خودی، وهه ردو پیکشه رامانا (به نیی خودی) دده ت، وئه و ناسناقی بابی وان یی مه زن و پیغه مبه ری وان (یه عقووبی کوری ئیسحاقی کوری ئیبراهیمی)یه، ئه وی ئه و د نفشی خوّ دا دگه هنی، وهه ر ژ به ر شانازیا وان ب قی ناقی وان ئه و یی کریه ناقی خوّ یی نه و از دهمانی مه یی نوکه ل سه ر عه دی فلسطینی ناقی ده و له نوی ژی ئه و اله و شیاین ل زه مانی مه یی نوکه ل سه ر عه دی فلسطینی ئاقاکه ن..

خودی دبیرته وان: ئهی دووندهها یهعقووبی!

وژبلی کههیکرنا وان ب قی ناقی ل بهر وان شرین، ههر وه کی ئایه تی دقیت ب ئینانا ناسناقی پیغهمبه ری خودی یی خودان قهدر یه عقووبی -سلاف لی بن- بیرا وان ل بابی وان یی چاک بینته قه، ئهوی ههرده م دویچوونا حه قیی دکر، وخو ژ گوهدانا فه رمانا خودی نهددا پاش.. وه کی تو بیژیه کوری مروقه کی مهرد: کوری مهردی قه نجیی د گهل قی هه ژاری بکه.. خودی گوته وان: ئهی دوونده ها ئسرائیلی، وی قه نجیی ل بیرا خو بیننه قه یا من د گهل هه وه کری، وسه را وی قه نجیی هوین سوپاسیا من بکهن..

وئهو چ قهنجی بوو یا ئایهت ل ڤێرێ بیرا وان لێ دئینته ڤه، وداخوازێ ژ وان دکهت ئهو شوکرا خودێ سهرا بکهن؟

ئایهتی ئه و دهسنیشان نهکریه، ویا هیّلایه گشتی وقهکری دا ژههر قهنجیهکی بگرت یا خودی د گهل وان کری، چهنارتنا پیّغهمبهران بت ل دویڤ ئیّک، یان ب قهدرئیخستنا وان بت ل سهر خهلکی وی دهمی، یان هنارتنا تهوراتی بت بو وان، یان ههر قهنجیهکا دی یا ههبت.

پاشی ئایه تی گوّت: ﴿ وَأَوْنُواْ بِعَهْدِیٓ أُوفِ بِعَهْدِکُمْ وَإِیدَ فَارَهَبُونِ ﴾ وهوین گهلی ئسرائیلیان وی پهیمانی ب جه بینن یا ههوه دایه من، ئهز ژی دی وی پهیمانی ب جه ئینم یا من دایه ههوه. وئهو چ پهیمان بوو خودی دایه وان؟

ژ زانایی مهزن ئیمام (حهسهنی بهصری) دئیته قهگوهاستن کو ئهو ههردو پهیمان ئهون یین د قی ئایهتی دا هاتین دهمی خودای مهزن دبیژت:

﴿ وَلَقَدْ أَخَذَ ٱللّهُ مِيئَى بَنِي إِسْرَاءِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ ٱلْنَي عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ ٱللّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ ٱلصَّلَوٰةَ وَوَاتَيْتُمُ ٱلرَّكُوٰةَ وَوَامَنتُم بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُم ٱللّهَ قَرْضًا حَسَنَا لَأَكُوْ مَنَ تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَارُ فَمَن كَفَرَ بَعْدَ لَا أَكُوْ مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَارُ فَمَن كَفَرَ بَعْدَ لَا أَكُوْ مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَارُ فَمَن كَفَرَ بَعْدَ لَا أَكُوْ مِن تَحْتِها ٱلْأَنْهَارُ فَمَن كَفَرَ بَعْدَ لَا كَا مِن كُمْ مَن كُمْ مَن كُمْ وَلا أُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّتِ تَجْرِى مِن تَحْتِها ٱلْأَنْهَارُ فَمَن كَفَرَ بَعْدَ لَا كَا مِن لَكُمْ وَلا أُدْخِلَنَّكُمْ مَنْ أَلَا اللّهُ الللهُ اللّهُ اللهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ الللهُ اللّهُ الللهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ اللهُ اللّهُ الللهُ اللّهُ الللهُ الللهُ الللللّهُ اللللللّهُ الللهُ الللهُ اللهُ اللهُ الللهُ الللهُ الللهُ الل

وپشتی ئایه تا بیرا وان ل وی پهیمانی ئینایه قه یا وان دایه خودی کو باوه ریی ب وی وپیغهمبه رین وی بینن، ئایه تی ئه و ژ غه زهبا خودی ترساندن ئهگه رهات ووان پهیمان ب جهد نهئینا، وگوّت: ﴿ وَإِنِّنَ مُنُونِ ﴾ یه عنی: هوین ژ من ب تنی بترسن، و هشیاری غهزه با من بن ئهگه رهوه پهیمانا من شکاند، وکافری ب من کر.

پاشی ئیکسهر وهینشتا جهووی پهیمانی وترساندنی نه فه پیغهمبهری به کیتابه کا باوه ری ئینانا ب وی حهقیی یا نوی هاتیه هنارتن، و ب وی پیغهمبهری یی ب کیتابه کا مهزن یا وه کی تهوراتی هاتی، و ژ وان خواست ئه و ئیکهمین کافر نهبن ب فی حهقیی، ماده م ئه و ژ دوونده ها یه عقووبینه ئه وی کافری ب ئایه تین خودی نه کری، ئایه تی گوت: هاده م نه و ژ دوونده ها یه عقووبینه ئه وی کافری ب ئایه تین خودی نه کری، ئایه تی گوت: هوین باوه ریی ب وی قورئانی بینن یا من بو پیغهمبه ری خو ئینایه خواری، ئه و راستیا وی تهوراتا د گهل هه وه دیار دکه ت، وهوین نه بنه ئیکه مین ده سته ک ژ خودانین کیتابی یین کافریی پی دکه ن.

همهوه پمیمان دابوو پیغهمبهرین خو کو هوین باوهریی ب وی پیغهمبهری بینن یی کو ل دویماهیا زهمانی دی ئیت، وکیتابهکا وهکی وی تهوراتی یا بو مووسایی هاتی دی د گهل

دا بت، وهموه گمله ک سالوخه تین وی پیغه مبه ری د کیتابین خو دا دخواندن، وهوین وی باش دنیاسن، وهوین دزانن کو ئه و موحه ممه ده -سلاف لی بن-، قیجا پشتی ئه و بو هه وه هاتی، وئه و قورئان د گهل دا یا وی حه قیی بنه جهد دکه ت ئه وا د تموراتی وکیتابین هه وه یین دی دا هه ی، هوین با وه ریی پی بینن، ونه بنه ئیکه مین کافر ژ کیتابیان ب وی و و کا تَشْتَرُوا بَایتی هه فی، هوین با وه ریی پی بینن، ونه بنه ئیکه مین کافر ژ کیتابیان ب وی و و کا تشتر و اینی دنیایی فیمی آتی و که و بین به این دنیایی دنیایی نه گوهو پی مه به این کی کیم نه و موین ئایه تین مین به به ایه کی کیم و نعمه تین خو قه به رانبه رئید تایی دونیا ب هه می خوشی و نعمه تین خو قه به رانبه رئید تایی هوین به دانبه رئید و دی به به ایه کی کیم، نه وه بت سه را په رتاله کی ژ په رتالین دنیایی هوین ده ستی ژ حه قیمی بکیشن، و (ته نازولی) ژ دینی خودی بکه ن، وهوین گوهداریا خودی ب تنی بکه ن وبی ئه مربا وی نه که ن، و خو ژ غه زه با وی بیاریزن.

﴿ وَلَا تَلْبِسُواْ ٱلْحَقَّ بِٱلْبُطِلِ وَتَكَثّمُواْ ٱلْحَقَّ وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴾ وهوین وی حهقیی یا من بو ههوه ثاشکهراکری تیکهلی وی نهحهقیی نهکهن یا ههوه ژنک خو چیکری، وهشیار بن وی حهقیا ئاشکهرا یا ل نک ههوه ههی د دهرحهقا سالوخهتین موحهممه د پیغهمبهر دا یا کو د کیتابین ههوه دا هاتی هوین نه قه شیرن، و ل بهر خهلکی بهرزه نهکهن، وهوین دزانن کو ئهو پیغهمبهره، وهوین دزانن کریتیا قه شارتنا حهقیی چهنده.

و ل قیری ئایه تی ئهم ل دو تاوانین مهزن ئاگههدار کرین کو هنده ک جاران خودانین حمقیی ژ قهستا یان بی دهستی دکهن، ئهو ژی تیکهلکرنا حمقیی د گهل نه حمقییه، وقهشارتنا حمقییه.

گهلهک جاران دهمی شهیطان ژ خودانین حهقیی بی هیڤی دبت کو نهو حهقیا خو بهیّلن ودویکهفتنا نهحهقیی بکهن، دی وان وه تیگههینت کو هنده ک جاران تیکهلکرنا هنده ک حهقیی د گهل هنده ک نهحهقیی فایدی حهقیی یی تیّدا ههی؛ چونکی دبته ریّکه ک بو کیشانا هنده ک حهژیکهریّن نهحهقیی ب لایی حهقیی قه! و ژ خو نهگهر نهو نهشیا دویکهفتییّن حهقیی ب قی هیّجهتا پویچ قانع بکهت، دی لی گهرییّت وان ب هندی قانع بکهت کو نهو بو مهصلحهتا حهقیی جاران حهقیا خو قهشیّرن وهنده کی بیّژن؛ دا خهلک ژ وان کیڤی نهین!

و د قان همردو حالمتان دا ئمو -بزانن یان نمزانن- نمحمقیی ب سمردئیخن، وتاوانمکا ممزن د دهر حمقا وی حمقیی دا دکمن یا کول نک وان همی، لمو ئایمتی ل قیری ئسرائیلی، وئمم ژی د ریکا وان را ل قان همردو تاوانان هشیارکرین وژی داینه پاش، وئاگمهدار کرین کو حمقی هممی ئیکه وپرت پرت نابت، یان باوهریی ب هممیی بینن، یان هممیی بهیلن! وئمو کمسین حمقیی دکمزیخن دا دلی نمحمقان ژی نممینت ووان ب توندیی تاوانبار نمکمن، ئموا حمقی نمنیاسیه ئمگمر خو ئمو وهسا خو نیشا خملکی بدهن کو ئمو حمقخوازن ژی!

وپشتی ئایهتی بهری وان دایه باوه ریی وئه و ژکوفری وقه شارتنا حهقیی داینه پاش، بهری وان دا پیکیریا ب ئه حکامین شریعه تی خودی، و ب جهئینانا ستوینین دینی یین سهره کی، وگوت: ﴿ وَأَقِیمُواْ اَلصَّلُوٰهَ وَوَاتُواْ اَلدَّرَ کُوٰهَ وَارْتَعُواْ مَعَ اَلرَّ کِعِینَ ﷺ وهوین گهلی شهرائیلیان ب کرنا نقیری ب رهنگی وی یی دورست، ودانا زهکاتی، وکرنا نقیری د گهل نقیرکه ران وه رنه د ئیسلامی دا. وئهگهر پسیار بیته کرن: ئهری بوچی د ئیک ئایه تی دا دو جاران فه رمان ب کرنا نقیری ل وان ها ته کرن؟

هنده ک ته نسیرزان دبیزن: ئیکهمین جار فهرمان ب کرنا قیری ب تنی ل وان هاته کرن ده می گوتی: ﴿ وَأَقِیمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ ﴾ پاشی به ری وان بو کرنا نقیری ب جماعه ت هاته دان ده می گوتی: ﴿ وَٱرۡ کَعُواْ مَعَ ٱلرَّ کِعِینَ ﷺ ﴾ وچونکی رکووع د نقیرین ئسرائیلیان دا نه بوو، ئایه تی ته نکید ل سهر رکووعی کر، وئه و کره ناف بو نقیری هه مینی.

* أَتَأْمُرُونَ ٱلنَّاسَ بِٱلْبِرِّ وَتَنسَوْنَ أَنفُسَكُمْ وَأَنتُمْ تَتْلُونَ ٱلْكِتَلَبَّ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿ وَالسَّلُوةَ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى ٱلْخَلشِعِينَ ﴿ ٱلَّذِينَ يَظُنُتُونَ أَنَّهُم مُلُقُواْ رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴾ مُلْلَقُواْ رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴾

وههر چهنده د قی ئایهتی دا گوتن هیشتا بهردهوام بو ئسرائیلیان یا دئیته ئاراستهکرن، بهلی ل قیری ئهو تایبهت بو زانایین وانه ئهوین گوتن وکریارین وان نهدکهفتنه بهریک، وئهقه ئهو دهردی مهزنه یی گهلهک جاران زانا تووش دبنی، خودایی مهزن دبیژته وان: ﴿ أَتَأْمُرُونَ اَلنَّاسَ بِاَلْبِرِ وَتَنسَوْنَ أَنفُسَكُمْ وَأَنتُمْ تَتَلُونَ اَلْكِتَابَ أَفَلا تَعْقِلُونَ ﴿ وَنَهْ نَایهته گهفهکی

ب كراسى پسيارى ل وان دكەت، ودبيرتى: گەلى زانايين ئسرائيليان، ئەرى ھوين فەرمانى باشيى ل خەلكى دكەن؟ بۆچى ھوين رىكا خيرى نيشا خەلكى ددەن، وھوين ب خۆلى ناچن ويشت ددەنى؟

چ حاله کی کریته -گهلی ئسرائیلیان- حالی ههوه، وحالی زانایین ههوه، دهمی هوین فهرمانی ب باشیی ل مروّقان دکهن، وهوین نهفسا خوّ ژ بیر دکهن، ویا کریتتر ئهوه دهمی هوین قی چهندی دکهن هوین تهوراتی دخوینن، ئهو تهوراتا ههوه ژ قی سالوّخه تی کریّت دده ته پاش، ئهری قیّجا ما هوین عهقلی خوّ دورست ب کارنائینن؟ بوّچی ئهو عهقلی خودی دایه ههوه دا ههوه ژ تشتین کریّت بده ته پاش، وبهری ههوه بده ته باشیی، ئیکا هند ژ ههوه چی ناکهت کو هوین ئیکهمین جار فهرمانا ب باشیی ل خوّ بکهن، ونهفسا خوّ ژ بیخیریی بده نه پاش؟!

وگهفکرنا قی تایه تی و و و خنه گرتنا وی ل زانایین جوهیان ژبهر هندی نینه چونکی وان فهرمانا ب باشیی ل خهلکی دکر، نه.. فهرمانا ب باشیی واجبه کی شهرعیه دکه فته سهر ملی زانایان، به لی گفت ل وان کر و و ه خنه لی گرت چونکی وان ته و باشی نه دکر یا وان بو خهلکی دگوت، و به و ژی واجبه کی شهرعیه، و نه کرنا تیک ژ قان هه ردو و اجبان مرق قی ژ و اجبی دی تازا ناکه ت، یه عنی: کهسه ک ته گهر باشیه کی نه که ت مه عنا وی ته و نینه چی نابت ته و وی باشیی نیشا خهلکی بده ت، ته گهر نه.. فه رمانا ب باشیی نامینت؛ چونکی کهسه ک نینه هه می باشیان بکه ت، یان خو ژ هه می خرابیان بده ته پاش، و کی سه عیدی کوری جوبه یری دبیزت، هه ر چهنده یا باشتر ته وه ته و کهسی به ری خهلکی دده ته باشیه کی به ری هه میان ته و ب خو وی باشیی بکه ت، ته گهر وی بقیت ژ گه فا خودی بیته پاراستن، و خهلک گوهداریا وی بکه ت.

وپشتی ئایه تی نهو ژ قی ره فتاری وه ربادای، وئه خلاقی خراب داینه پاش، به ری وان دا باشترین ریکا نه فسا وان پی پاقژ ببت، وره فتاری وان پی راست ببت، وگزتی: ﴿ وَٱسۡتَعِینُواْ بِالصَّبْرِ وَٱلصَّلُوٰةَ وَإِنَّهَا لَكَبِیرَةً إِلَّا عَلَی ٱلْخَشِعِینَ ﷺ ٱلَّذِینَ یَظُنُونَ أَنَّهُم مُّلَاقَا واْ رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَا عَلَی الْخَشِعِینَ ﷺ الله مِن یَظُنُونَ أَنَّهُم مُّلَاقَا وا رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ الله وین باینفره هیی ونقیری هاریکاریی بخوازن، با صهبری هوین نه فسین خو په روه رده بکهن؛ چونکی صهبره نه فسین ژ چوونا به رب شه هوه تین حه رام قه

دگرت، ووی پاقژ وبژوین دکهت، ههر وهسا ب کرنا نقیری ژی هوین نه فسین خو پاقژ بکهن؛ چونکی نقیژه هیزه کا رووحی یا وهسا دده ته مروقی ئه و بشیت ب کارین ب زهحمه پراببت، وکرنا قی کاری -کو نقیژه - وخوراگرتنا ل سهر کاره کی ب ساناهی نینه، بهلکی ئه و کاره کی ب زهحمه به بهلکی نه ل سهر ههر کهسه کی ههبت، نقیژ ل سهر وان کهسان یا ب زهحمه نینه بهوین ژ خودی دترسن، وژی ب هیقی، وباوه ریه کا باوه ری دئینن کو ئه و پشتی مرنی دی رابه ری خودایی خو راوه ستن، و ل روژا رابوونی بو جزادانی دی زقینه نک وی.

وپشتی قی ئایه تی، جاره کا دی گازی بو ئسرائیلیان هاته ئاراسته کرن، هه رب وی ناقی یی ل به ر وان شرین، وجاره کا دی بیرا وان ل وی قه نجینی هاته ئینان یا خودی د گه ل وان کری، به لکی ل هژماره کا وان نعمه تان یین خودی د گه ل وان کرین، کو ل به راهین قه درگرتنا وان بوو ده می پیخه مبه رین بهاگران ژناڤ وان هاتینه هلب ژارتن، هه روه سا خلاسکرنا وان بوو ژده ستی دو ژمنی وان یی مه زن کو فیرعه ون بوو، ل سه ری ئایه تی ب قی رهنگی بیرا وان ئینا قه:

يَنبَنِىٓ إِسْرَءِيلَ ٱذْكُرُواْ نِعْمَتِي ٱلَّتِيٓ أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّى فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَلْمِينَ فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَلْمِينَ فَيْ وَاللَّهُ وَلا يَعْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلا يَكْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلا يَكْبُلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلا يَكْبُلُ مِنْهَا هَمْ يَنْصَرُونَ فَيْ

ئهی دووندهها یهعقووبی، گهلی ئسرائیلیان، هوین وان قهنجیان ل بیرا خو بیننه قه یین من د گهل ههوه کرین، وسوپاسیا من سهرا وان بکهن، وهوین وی قهنجیا مهون ل بیرا خو بینن یا من د گهل ههوه کری کو من هوین ژ خهلکی سهرده می ههوه ههمیان چیتر لی کربوون. وچیتریا وان د هندی دا بوو کو خودی پیغهمبهر ژ وان هلبژارتین، وبهری وان دایه تهوحیدی وعهبدینیا خودی، چیتریا وان -ل وی ده می - ژ بهر وی کاری باش بوو یی وان دکر، نه کو ژ بهر نفش وقنیتی وان کو ئسرائیلینه وه کی ئه و هزر دکهن؛ چونکی نفش و پوهگهزی د تهرازیا خودی دا چو بهایی خو نینه، د دینی خودی دا مروّث ب باوهری و کریارین خو ، نه کو ب هیشینی باب وباپیرین خو ، یی بهایه.

﴿ وَاتَقَوْهُ يَوْمُ اللّا تَجْزِى نَفْسُ عَن نَّفْسِ شَيْكًا وَلا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَعَةٌ وَلا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿ وَقُولُ يَسْرائيليان! هوين رُ رِوْرُا رِابووني بترسن، وي رِوْرُا كهس تيدا مفايى ناگههينته كهسيخ، وخودي چو مههده ران بي كافران قهبويل ناكهت، وچو به رانبه رين خوكريني ري رُ وان وه رناگرت، ول وي روّري كهس نهشيت وان به سهربيخت. يه عنى نهبيرن: ئهم رُ دوونده ها پيغه مبه راينه، وباب وباپيرين مه رُ خهلكى ههمين چيتر بوون، لهو روّرا قيامه تي نهو دي شفاعه تي بي مه كهن، ومه به نه به حه شتي ئهگه رخي كاري مه يي خواب ري بت، نه. وي روّري نه فسه كانه على مه كهن ودي به ههينته نه فسه كانه وده لي في ودي نه فسان نهشيت -بي دهستويريا خودي مفايى بگههينته نه فسه كادى، وده لي فه بي چو نه فسان نهشيت -بي ده موز عه زبا وي روّري يا دروار بكيت، في جا هه رئيك ره هه وه وكاري خو.

وپشتی بیرئینانا وان ب کورتی ل وی قهنجینی یا خودی د گهل وان کری، ئایهتین بین ب بهرفرههی بهحسی هنده ک ژ وان قهنجیان کر یین خودی د گهل مللهتی ئسرائیلی کرین، دا پاشی بهری خوّ بدهینی کانی ههلویستی وان ژ ثان قهنجیان چ بوو، وچاوا وان شوکرا خودی سهرا وان قهنجیان کر.

وَإِذْ نَجَّيْنَكُم مِّنْ وَالِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوٓوَ ٱلْعَذَابِ يُدَبِّحُونَ أَبْنَآوَكُمْ وَيَا الْعَذَابِ يُدَبِّحُونَ أَبْنَآوَكُمْ وَيَا الْمَحْرَ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَآوَكُمْ مِّنْ وَالْ فِرْعَوْنَ وَأَنتُمْ تَنظُرُونَ ﴿

وئه قه بیرئینانه که بو وان ژ لاین خودی قه ب وی قه نجیا مهزنتر یا وی د گهل وان کری ده می وی ئه و ژ دوژمنی وان یی مهزن فیرعه ونی ودهسته کا وی پزگار کرین، و د گهل بیرئینانا ب نعمه تا پزگار کرنی بیرا وان ل هنده ک پهنگین وی سته می ئینا قه یا دوژمنی وان د گهل وان ب کاردئینا، وگوت: ﴿ وَإِذْ نَجَیْنَکُم مِّنْ وَالِ فِرْعَوْنَ یَسُومُونَکُم سُوٓو ٱلْعَدَابِ یُدَیِّحُونَ اَبْنَا وَکُم وَیَسْتَحْیُونَ نِسَا وَکُم اَ یه یعنی: گهلی ئسسرائیلیان! هوین قه نجیا مه لی بیرا خو بیننه قه ده می مه هوین ژ فیرعه ونی ودهسته کا وی پزگار کرین، و پهنگی وی پزگار کرین، و پهنگی وی پزگار کرین یی چاوا بوو؟

د قی ئایهتی دا بهحس ژی نههاتهکرن، بهلی د ئایهتا بیّت دا ههر وهسا د گهلهک جهیّن دی ییّن قورئانی ژی ب گهلهک رهنگین جودا بهحسی ژی هاتیهکرن، و د قی ئایهتی دا ب تنی بیرا وان لی ئیناقه، ودا قهدری قی نعمهتی د چاقیّن وان دا پتر مهزن ببت خودی بیرا وان ل حالی وان ئیناقه ل سهر دهمی فیرعهونی، وگوّت: وان نهخو شترین عهزاب دئینا سهری ههوه.. و رهنگهک ژ رهنگین وی عهزابی ئهقه بوو: وان کوریّن ههوه گهلهک جاران قهدکوشتن، وکچیّن ههوه بو خدامینیی و رهزیلکرنی دهیّلانه ساخ، و د قی رزگارکرنا ههوه دا دهستی فیرعهونی جهرباندنه کا مهزن ژ لایی خودایی ههوه قه بو ههوه ههبوو، خودی هوین ژ وی رزگار کرن، وئه نعمه د گهل ههوه کر؛ دا ههوه بجهربینت و بهری خو بده تی کانی هوین دی شوکرا وی کهن یان نه؟

و د ئهگهرا کوشتنا ئسرائیلیان دا ژ لاین فیرعهونی، دئیته قهگوهاستن کو جارهکی فیرعهونی خهونه که دیت، ددیت ئاگره ک ژ لاین قودسی قه دهات و ب مالین مصریان دکهفت ودسوتن، وهنده که خیقزانک وشارهزایین وی ئه ف خهونه بو وی ب هندی تهعبیر کر کو کورکه که د ناف ئسرائیلیان دا -ئهوین ژ قودسی هاتین- دی بت، خرابکرنا ملکی فیرعهونی دی ل سهر دهستی وی بت، لهو فیرعهونی فهرمان دا ههر ژنه کا ئسرائیلی یا ب حهمله بکهفت، زیره قانی لی بیته کورن، ئهگهر کوره ک بوو دقیت ئهو کور بیته کوشتن، وئهگهر کچه ک بوو بلا بمینته ساخ، و ب قی چهندی ئهو دی بهرده وامیی ده ته ملکی خو.

وتشتی بهرچاف د قی ئایه تی دا ئه وه ئایه ت قی کاری خراب کو کوشتنا کورکین ئسرائیلیه، بر فیرعه ونی ب تنی پال ناده ت، به لکی ئه و وی بر فیرعه ونی و ده سته کا وی همه میسی پال دده ت، و دبیس ت تنی پال ناده ت، به لکی ئه و وی بر فیرعه ونی مُون کُم سُوّ وَ اَلْعَدَابِ همه میسی پال دده ت، و دبیس ت تنی و اِلْه نَبِی اَلْه و اِلْه فِرْعَوْن یَسُومُ وَنَکُم سُوّ وَ اَلْعَدَابِ یَدُ بِبِ مُون اَبْنَا وَ اِلْه بُه مِن فیرعه ونی یک بَی مُدی در کو نه و ب کوشتنا دکر، تشتی هندی دگه هینت کو نه گه ر زالمه کی فه رمان ل ئیکی کر کو نه و ب کوشتنا که سه کی راببت و وی نه و فه رمان ب جه ئینا، نه و ب وی تاوانی دی ئیته گرتن و فایدی وی ناکه ت نه و بیزت: نه و کاره کی نه ب من بوو!

ورزگارکرنا وان ژ فیرعهونی ودهسته کا وی یا ب چ رهنگی بوو؟

خودی دبیرت: ﴿ وَإِذْ فَرَقَنَا بِكُمُ ٱلْبَحْرَ فَأَجَيْنَكُمْ وَأَغْرَقَنَا وِالْ فِرْعَوْنَ وَأَنتُمْ تَنظُرُونَ هويه دهريا كهلاشتى، ومه ريّكا هوين وی قهنجيا مه بينه بيرا خو دهمي مه ژ بهر ههوه دهريا كهلاشتى، ومه ريّكا ههوه د ناڤ را ڤهكرى، ڤيٚجا هوين ژی دهرباس بووين، و ژ فيرعهونى ودهستهكا وى رزگار بووين، ودهمي فيرعهونى ولهشكهری وى دايه ب دويڤ ههوه څه ووان ژى د نيڤا دهريايي را دايه ريّ، مه دهريا ئينا ئيّك، وئهو ل بهر چاڤين ههوه خهندقاندن، وههوه بهری خوّ ددا وان دهمي ئهو بن ئاڤ دبوون ودكهفتنه بهر پيّلان. وديتنا مروّڤى بو دوژمنى وى دهمى ل پيّش دهمى ئهو بن ئاڤ دبوون ودكهفتنه بهر پيّلان. وديتنا مروّڤى بو دوير ژ چاڤين وى بيّته كوشتن.

وئهو دەريايا بەحسى وى د قى ئايەتى دا ھاتى دەريايا قولزەمـه، ئـهوا نوكـه دېيژنـى: دەريايا سۆر، كو دكمفته رۆژھەلاتا وەلاتى مصرى، ودبت مـهخسهد پى ئـهو چـهقـى وى يى رۆزى بت ئـهوى ب لايى دەشتا سىنائى وژيريا فلسطينى قە دەردكەقت.

وپشتی خودی دوژمنی وان یمی مهزن ل بهر چاقین وان خهندقاندی، وئهو ژوی پزگارکرین، یا بهرهزر ئهو بوو ئهو شوکرا خودی سهرا قی نعمه تی بکهن، ب تایبه تی ده می خودی پیغه مبهری خو مووسا -سلاف لی بن- ئاگه هدارکری کو ئهو دی کیتابه کی بو وی ئینته خواری تیدا به حسی حه لالی و حه رامی دی که ت، وئه و بو وان دی بته شریعه ت وقانوون دا ئه و ژینا خول سهر ب ریقه بیهن، بهلی تشتی چیبووی بهرو قاژی قی هزری بوو، و ب راستی ژیانا ملله تی ئسرائیلی یا پره ژکه فتنین عنتیکه، و د قان ئایه تان دا خودایی مهزن بیرا وان ل ئیک ژ قان که فتنان دئینته قه، و د گهل هندی بیرا وی نعمه تا خو ژی ل سهر وان دئینته قه کانی چاوا وی ئه و که فتنا وان قه گرت، و ده لیقه یه کانی چاوا وی ئه و که فتنا وان قه گرت، و ده لیقه یه کانی چاوا

وَإِذْ وَاعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةَ ثُمَّ ٱتَّخَذْتُمُ ٱلْعِجْلَ مِن ابَعْدِهِ وَأَنتُمْ ظَالِمُونَ وَ ثُمَّ عَفَوْنَا عَنكُم مِّن ابَعْدِ ذَ لِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿ وَإِذْ وَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْكِتَابَ وَٱلْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْ تَدُونَ ﴿ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَنقَوْمِ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنفُسَكُم وَٱلْفُرَقَانَ لَعَلَّكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ عِندَ بَارِيكُمْ فَٱقْتُلُواْ أَنفُسَكُمْ ذَ لِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِندَ بَارِيكُمْ فَٱقْتُلُواْ أَنفُسَكُمْ ذَ لِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِندَ بَارِيكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُو ٱلتَّوَّابُ ٱلرَّحِيمُ ﴿ وَاللَّهُ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللْلِلْ اللللْلُهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ الللْلَهُ اللَّهُ اللَّهُ ال

د قان ئایهتان دا ئیشاره ب کورتی بو سهرهاتیا هاتنه خوارا تهوراتی بو مووسا پیغهمبهری -سلاف لی بن- دئیتهدان، دهمی خودی ژقان دایی کو ئهو بچته چیایی طووری، وچل شه و وچل روژان ل ویری بمینت، وخو بو (موناجاتا خودی) بهرهه بی بیاشی قهستا جهی (موناجاتی) بکهت؛ دا خودی هنده ک (ده پان - ئهلواحان) ل ویری بده تی کو تهورات یا ل سهر نقیسی بت، وئه و ب خو ل سهری ژقان ب سیه شه وسیه روژان بوو، پاشی ده وروژ لی هاتنه زیده کرن، وئه شه سهرهاتیه ئه گهر خودی حه زبکه ت ب دریژی دی د گهل مه ئیت ده می ئه م سوورتا (طه) ته فسیر دکهین.

خودی دبیّرت وان: گهلی ئسرائیلیان! هوین قهنجییا مه ل بیرا خو بیننه قه دهمی مه رقان ب چل شهقان دایه مووسای، بو هندی دا ئهو بیّت وی تهوراتی وهرگرت یا کو دی بو ههوه بته روّناهی وریّنیشانده ر، بهلی دهمی چوونا وی یی کورت ونهمانا وی د ناف ههوه دا، ههوه بو خوّ ب دهلیقه زانی، وههوه گوّت: مووسا چوو ئیّدی نازڤرته قه، لهو هوین رابوون ههوه زیّ وچهکی خو ههمی کوّمکر وههوه ب دهستی خو پهیکهری گولکه کی چیّکر، وههوه ئهو بو خوّ کره خودا و پهرستن بو کر، وهندی پیخهمبهری خودی هاروونی هوین ژ قی چهندی دانه پاش وگوته ههوه کافر نهبن، ههوه گوهداریا وی نهکر، وهوین ب قی کاری خوّ دزوردار بوون، ههوه گوتنا پیخهمبه ری خوّ ل عهردی دا، وشریک بو خودایی خوّ د پهرستنی دا دانان.

وئه قه ئیکه مین ئایه ته د ته رتیبا قورئانی دا ناقی مووسا پیغه مبه ری -سلاف لی بنتیدا دئیت، ومووسا ئیک ژ پیغه مبه رین (أولو العزم) وخودان قه دره، وقه درگرتنا وی یا
مه زن ژ هندی دیار دبت خودی ئیکسه ر د گه ل ئاخفتیه، وئه و ب پیغه مبه راتیی هنارتیه..
ناقی وی ویی بابی وی (عمران)ی ژی د قورئانی دا هاتیه، وئه و ته وراتا نوکه ل به رده ستین
کیتابیان هه ی ئاشکه را دکه ت کو مووسا ژ دوونده ها (لاوی) یی کوری (یه عقووبی) یه، و (ئبن
ئیسحاق) نه سه با مووسای ب قی ره نگی دگه هینته بابی پیغه مبه ران ئیبراهیمی: مووسایی
کوری عمرانی کوری یه صهوری کوری قاهتی کوری لاویی کوری یه عقووبی کوری ئیسحاقی
کوری ئیبراهیمی، به لی د نه سه با مووسای دا ئه وال نک (ئبن که ثیر)ی هه ی (یه صهور)
نینه.

بهری مووسا ببت ب سهدان سالان، ل سهر دهمنی یووسف پیغهمبهری، بنهمالا وان ئهوا پشتی هنگی بوویه مللهته کنی بوش، وناقئ وان بوویه ئسرائیلی، ژ وهلاتئ شامئ هاتبوونه مصری، و ل مصری مووسا هاتبوو سهر دنیایی، و ل سهر دهستی وی ئسرائیلی ژ مصری دهرکهفتن وجاره کا دی قه گهریانه وه لاتی شامی، وبهری باژیری (بهیتولمه قدس) ل بهر وان قهبت، مووسای ئهمری خودی کر، وگورا وی ل جهه کی نیزیکی قی باژیری پیروز هاته کولان، وسهرهاتیا وی پتر ژ سهرهاتیین ههمی پیغهمبهران د قورئانی دا هاتیه.

ل دۆر رِامانا پەيڤا (مووسا) كو ناڤەكئ نە يئ عەرەبيە، سئ گۆتن ب بەر چاڤێن مە كەفتىنە:

۱- هنده ک دبیّرن: ئهو ناقه کی قبتیه، فیرعهونی وبنه مالا وی ئه و دانابوو سهر ده می وان ئه و د سندوّقه کا داری دا دیتی ل به رلیّقا ئاقا نیلی، و د زمانی قبتیان دا پهیڤا (موو) ب رامانا (ئاقیّ) دئیّت، وپهیڤا (سا) ب رامانا (داریّ) دئیّت، چونکی وان ئه و د ئاقیّ دا و ل بن داره کیّ دیت.

۲- وهنده ک دبیّرُن: مووسا کو د بنیات دا (مووزیزه) ب رامانا رزگارکهر، یان خلاصکهر دئیّت، چونکی ئه و بو ملله تی خو رزگارکه ر بوو.

٣- ونڤيسهرێ (سفر الخروج) دبێژت: ڕامانا ناڤێ مووسای ئهوه (ئهوێ ژ ئاڤێ هاتیه هلاندن).

وئه فن ناڤه د زمانتي عبريان دا دئينته گۆتن: (مووشتي).

وپشتی قی زوّرداریا مهزن یا ئسرائیلیان د پشت پیّغهمبهری خوّ را کری، دهمی گوّلک پهریّسی، خودی قهنجی د گهل وان کر ودهرگههی توّبی ل بهر وان قهکر، ودهمی وان ژ دل توّبه کری خودی ل وان بوّری: ﴿ فُمَّ عَفَوْنَا عَنکُم مِّنَ بَعْدِ ذَالِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴾ یهعنی: پاشی مه هوین ژ قیّ کریارا کریّت عهفیکرن، وپشتی زقرینا مووسای مه توّبا ههوه قهبویل کر، دا بهلکی هوین سوپاسیا خودی سهرا قهنجییّن وی بکهن، وبهر ب کوفری وسهرداچوونیّ قه نهچن.

وخودی ب هنارتنا تهوراتی بو مووسا پیغهمبهری -سلاف لی بن- قهنجیه کا دی یا مهزن ل ئسرائیلیان کر، و ل قیری وی بیرا وان ل وی قهنجیی ئیناقه وگوت: ﴿ وَإِذْ وَاتَیْنَا مُوسَی اَنْکِتَابَ وَاَنْفُرْقَانَ لَعَلَّکُمْ تَهُتَدُونَ ﴿ يها يه عنی: گهلی ئسرائیلیان! هویس بیرا خو ل وی قهنجیا مه بیننه دهمی مه ئهو کیتاب دایه مووسای یا حهقیی ونهحهقیی ژیک جودا دکهت، بو هندی دا هوین پی بینه سهرری، ومفایی بو خو ژ ئهحکامین وی وهربگرن، وژینا خو ل دویث ب ریقه بههن.

و د ڤێ ئايهتێ دا خودايێ مهزن كيتابا مووساي -كو تهوراته- ب يهيڤا (الفرقان) سالوْخەت ددا، يەعنى: ئەو كىتابا ژ سالوْخەتىن وى ئەوە ئەو فەرقى دئىختە ناڤبەرا حەقىيى ونه حهقینی.. یاشی ئایه تنی ئیک ژ ئه حکامین ته وراتنی بو مه ئاشکه را کرن، کو حوکمی وی كەسپە يى ل دىنى خۇ لىڭھە بېت وجارەكا دى بەر ب كوفرى قە بىچت، يى ب عەرەبى دېيژنى: (مورتهد) وئهڤه ب هلكهفتنا بهحسكرنا سهرداچوون وكافربوونا هژمارهكا مهزن ژ ئسرائيليان بوو، دەمنى مووسا چوويە ژڤانى، ڤێجا ئەو رابووين پەرستنا گۆلكا زێرى كرى، وھەۋى گۆتنێيه كو ژ بهر تبيعهتێ ئسرائيليان يێ سهررهق، ونهگوهداريا وان بـۆ پێغهمبهرێن وان، هژمارهکا ئهحکامین توند ودژوار د تهوراتی دا ههبوون، ژوان ئهحکامان حوکمی (مورتهدی) بوو، كو كوشتنه، چ ئهو تۆبه بكهت يان نه.. ئايهت دېيْژت: ﴿ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَـوْمِهِ يَنقَوْمِ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنفُسَكُم بِٱتِّخَاذِكُمُ ٱلْعِجْلَ فَتُوبُواْ إِلَىٰ بَارِبِكُمْ فَٱقْتُلُواْ أَنفُسَكُمْ ذَالِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِندَ بَارِبكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ ٱلتَّوَّابُ ٱلرَّحِيمُ ﴿ يَهُ عَني : ودهمي مووساي ب نهمري مه گۆتىيە مللەتى خۆ يى ئسرائىلى: ھەوە زۆردارى ل خۆ كر دەمى ھەوە گۆلك بۆ خۆ كريە خودا، قیّجاً ل خودایی خوّ یی هوین ئافراندین بزڤرن وتوّبه بکهن: هنده ک ژ ههوه (یین پهرستنا گۆلكى نەكرى) بلا ھندەكان (يين يەرستنا وي كرى) بكوژن، وئەڤ چەندا ھە بۆ ھەوە ل نك ئافراندەرى ھەوە چېترە.. يەعنى: ئەگەر ھوين خۆ ب دەست كوشتنى قە بەردەن؛ دا حوكمى شهرعيي ل سهر ههوه بيّته ب جه ئينان، وهوين ژ ڤي گونههي بيّنه ياقژکرن، بوّ ههوه چيّتره ر هندي كو گونهه بمينته ل سهر ههوه ڤێجا ر بهر هندي هوين ل ئاخرهتي ههر وههر بميننه د ئاگرى دا.

قیّجا هموه ئهمری خودی ب جه ئینا و ب گوتنا مووسای کر، وبو توّبهکرن خو دا کوشتن، لمو خودی توّبا هموه قمبویلکر، وگونه شهر هموه راکر، هندی خودیّیه پرتوّبموهرگره بوّ همر ئیّکی توّبه بکهت، ویی دلوّقانکاره ب وان.

وَإِذْ قُلْتُمْ يَامُوسَىٰ لَن نُّوْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَى ٱللَّهَ جَهْرَةَ فَأَخَذَتْكُمُ ٱلصَّعِقَةُ وَأَنتُمْ تَنظُرُونَ ﴿ قُلْمَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ تَنظُرُونَ ﴿ وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ تَنظُرُونَ ﴿ وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ اللَّمُونَا الْغَمَامَ وَأَنزَلْنَا عَلَيْكُمُ ٱلْمَنَّ وَٱلسَّلُوكَ لَكُلُواْ مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقَنْكُمُ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِن كَانُواْ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴾ وَلَكِن كَانُواْ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴾

وئه قه نموونه یی که فتنه کا دیه ژ که فتنین ئسرائیلیان یین مشه، ئایه ت ل به ر چافین مه ددانت؛ دا ئه م وان ب دورستی بنیاسین، وبزانین کانی ئه و چه ند د سه ر ره قن، و چه ند هه قرکی د گهل پیغه مبه رین خو کریه، ئایه ت بیرا وان ل هه لویسته کی دی یی وان یی غه ریب دئینته قه ده می (باشین وان) پسیاره کا تژی سه رره قبی و رکداری ژ پیغه مبه ری خو مووسای کری: ﴿ وَإِذْ قُلُتُمْ یَا مُوسَیٰ لَن نُوْمِنَ لَكَ حَتَّیٰ نَرَی الله جَهْرَهٔ فَا خَدَتَکُمُ الصَّعِقَهُ وَأَنتُمْ تَنظُرُونَ کری: ﴿ وَإِذْ قُلُتُمْ یَا مُوسِیٰ لَن نُوْمِنَ لَكَ حَتَّیٰ نَرَی الله جَهْرَهٔ فَا خَدَتَکُمُ الصَّعِقَهُ وَأَنتُمْ تَنظُرُونَ کری: ﴿ وَإِذْ قُلْتُمْ یَا مُوسِیٰ لَن نُومِی الله مِ باوه ریی نائینین کو ئه ق گوتنا مه گوه لی دبت گوتنا خودییه، حه تا ئه م خودی ئاشکه را نه بینین!!

ئەقە كى بوون ئەڭ گۆتنە گۆتىى؟

- باشین وان بوون، ئهوین مووسای هلبژارتین ژوان یین پهرستنا گوّلکی نهکری؛ دا د گهل وی بچنه جهی (موناجاتی) ودوعایان ژخودی بکهن کو ئهو ل وان نهگرت، وگونهها وان ژی ببهت یین گوّلک پهریسی.. قیّجا دهمی مووسای دهست ب موناجاتی کری، ووهحیا خودی وهرگرتی، ومزگینیا قهبویلکرنا توّبا وان دایی، هنگی وان ئه گوّتنه گوّت: ئهی مووسا، ئهگهر راسته ئهوی تو د گهل دئاخقی خودییه، پا دی بلا خوّ نیشا چاقین مه مدوسا،

ئەنجامىي قىي داخوازا وان چ بوو؟

- ئايەت د دو پهيڤان دا دېێژت: ﴿ فَأَخَدَتْكُمُ ٱلصَّعِقَهُ ﴾ وصاعيقه هژاندنهكا دژوار بوو ب وان كهفتى، وهكى د ئايەتهكا دى دا هاتى: ﴿ أَخَدَتْهُمُ ٱلرَّجْفَهُ ﴾ (١) ، ودبت ئەو رەجفاندن ئەنجامى هژاندنا عەردى بت ل بن پيێن وان، ودبت ئەنجامى گەهشتنا دەنگەكى بلند بت كو ب سەر وان دا هاتى، وهندەك دېێژن: صاعيقه ئاگرەك بوو ژ عەسمانى هات وئەو گرتن.. وڤى صاعيقى ئەو دلگرتى كرن وئێخستنه عەردى، ودەمى ئەڤ چەندا ھە چێبووى، ھندەك ژ وان بەرى خو ددا ھندەكان.

وپشتی ئایهتی بیرا وان ل قی ههلویستی وان ئینایهقه، بهردهوامی دا بیرئینانا وان بهنده ک ژ وان قهنجیین خودی د گهل وان کرین، وگوّت: ﴿ وَظَلَّلْنَاعَلَیْكُمُ ٱلْغَمَامَ وَأَنزَلْنَا عَلَیْكُمُ ٱلْمَنَّ وَٱلسَّلُوكُ ﴾ و د قی ئایهتی دا ئیشاره ت بو سی ژ وان نعمه تان ها ته دان یین خودی د گهل ئسرائیلیان کرین ده می ئه و ل به ریا سینائی دبه رزه پشتی وان گوهداریا پیغه مبهری خو مووسای نه کری، وخو ژ جیهادا د رینکا خودی دا دایه پاش، ونه چووینه عهردی پیروز، وئه و هه رسی نعمه ت نه قه بوون: خودی عه ور دئینانه هنداقی سهری وان؛ دا

⁽١) سوورهتا (الأعراف) ژ ئايەتا (١٥٥)ێ.

سیبهری لی بکهت، ووان ژ گهرما صهحرایی بپاریزت، وسپیدی زوی وی گهزو ب سهر وان دا دئینا خواری؛ دا ئهو هندی بو خو ژی راکهن هندی تیرا روزا وان بکهت، ههر وهسا وی گوشتی تهیره کی خوش ژی ب سهر وان دا دئینا خواری، دا ئهو ژی بخون.

﴿ کُلُواْ مِن طَیِبَتِ مَا رَزَقَتَ کُمُ ﴾ وخودی گوته وان: گهلی نسرائیلیان هوین بی زهحمه و وهستیان ژ قی رِزقی پاقژی مه دایه ههوه بخون.. و ل شوینا کو ئهو شوکرا خودی بکهن سهرا قی نعمه تی، وزیده گافیی ل سهر شریعه تی وی نه کهن، وان کوفر ب نعمه تین خودی کر، و پی ل توخویبین وی دانا، خودی دبیژت: ﴿ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَکِن کَانُوٓا اَنفُسَهُم یَظِلِمُونَ ﴾ وان ب قی کافریا خو زورداری ل مه نه کر، به لکی وان زورداری ل خو دکر؛ چونکی ئه نجامی وان برایی کوفرا وان ههر بو وان دز قری، وان حده می شوکرا خودی نه کری - ته عدایی ل خو کر؛ چونکی بوونه ئگهرا هندی خودی وان نعمه تان ژ وان بستینت، و ل دنیایی و ناخره تی ژی وان شهر مزار بکه ت.

وَإِذْ قُلْنَا ٱذْخُلُواْ هَادِهِ ٱلْقَرْيَةَ فَكُلُواْ مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَٱذْخُلُواْ ٱلْبَابَ سُجَّدَاً وَقُولُواْ حِطَّةُ نَّغَيْفِرْ لَكُمْ خَطَيَاكُمْ وَسَنَزِيدُ ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿ فَبَدَّلَ ٱلَّذِيرِ فَلَا مَوْا وَجُزًا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ بِمَا كَانُواْ فَوَلًا غَيْرَ ٱلَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنزَلْنَا عَلَى ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ رِجْزًا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ بِمَا كَانُواْ يَفْسُقُونَ ﴿

ین باش بخوّن.. وئه ف فهرمانه هنگی ل وان هاتبووکرن پشتی ئهو ژ مصری دهرکهفتین، و ژ بن زولم وزوّرداریا فیرعهونی دهرکهفتین، وبهر ب وهلاتی شامی قه چووین، وقهستا وی جهی کری یی باپیری وان یی ئیکی ئسرائیل لی ژیای، پیغهمبهری وان مووسای ب وهحیا خودی فهرمان ل وان کر کو ئهو قهستا باژیپری قودسا پیروز بکهن، ئهوی هنگی کهفتیه د دهستی کافران دا، وجیهادا د ریکا خودی دا بکهن، وخودی سوّز دا وان ههر جاره کا وان ئهمسری خودی ب جه ئینا، وقهستا باژیپری کر، ئهو دی نعمهت وقهنجیین مهزن ل ویری د گهل وان کهت، بهلی ب شهرته کی دهمی ئهو ب ژور دکه قن د قیّت ئهو خو بو خودی بشکینن وبچنه سوجوودی، ودوعایا ژیبرنا گونه هان بو خو ژ وی بکهن. یه عنی: غوروور بو وان ب قی سهرکهفتنی چی نهبت وئهو بزانن کو ئهو قهنجیه که ژ خودی د گهل وان ها تیه کرن.

بهرسڤا وان بۆ پێغهمبهرێ وان چ بوو؟

گۆتنا وان یا ئیکی بۆ پیغهمبهری وان مووسای -وهکی دی د سووره تا (المائدة) دائیت ئه قه بوو وان گۆتی: ﴿ قَالُواْ یَـٰمُوسَی إِنَّا لَن نَّدَخُلَهَ ٓ اَبَدَا مَّا دَامُواْ فِیهَ ۖ اَفَادُهَ بَا اَنْ وَاللّٰهُ اللّٰهُ وَاللّٰهُ ا

وپێغهمبهرێ وان گۆته وان: ب سوجوود قه هوین هه پنه ژوٚر، وداخوازا ژێبرنا گونههان بو خوٚ ژ خودێ بکهن، ئه و دێ گونههێن هه وه ژێ به ت، وئه و یێ خێرێ ل قه نجیکاران زێده دکه ت، ئه وێن فه رمانا خودێ ب جهدئینند. به لێ وان ئه قه ژی نه کر، پێغهمبه ر -سلاڤ لێ بن- د گوتنه کا خوٚ دا دبێژت: ﴿ قِيلَ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ: وادخلوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ، فَبَدَّلُوا، فَدَخَلُوا یَزْحَفُونَ علی أَسْتَاهِهِمْ، وَقَالُوا: حَبَّةٌ فِي شَعْرَةٍ ﴾ (۱۱) یه عنی: بو ئسرائیلیان ها ته گوتن: هوین ب سوجوود قه د ده ری پاهه پن، وبێژن: یا په ببی گونه هێن مه بو مه ژێ ببه، به لێ وان ئه و گوتن گوها پت، ل سه رپاشیێن خو چوونه ژوٚر، وگوتن: دندکه ک د مویه کی دا!

﴿ فَبَدَّلَ ٱلَّذِيرِ ﴾ ظَلَمُواْ قَـوَلًا غَـيْرَ ٱلَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنزَلْنَا عَلَى ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ رِجْزًا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ بِمَا كَانُواْ يَفْسُقُونَ ﴿ اللهِ عَنْ زوردار ورِي بهرزه رُ ئسرائيليان گوتنا خودي گوهارِت،

⁽۱) بوخاری قی حمدیسی ژ (ئەبوو ھورەيرەی) قەدگوھێزت.

وئه و گۆتنا فهرمان پی ل وان هاتیه کرن نه گۆت، بو ترانه پیکرن وه ربادان ئیخستی، ووه ک سقککرن ب ئه مری پیغه مبه ری خو ئه و کریارا فه رمان ژی پی ل وان هاتیه کرن وان نه کر، ده می ئه و ل سه ر پاشیین خو ب ژورکه فتین و گوتین: دند که ک د موییه کی دا. وان یاری بو خو ب دینی خودی کرن، ئینا ژبه ریده گافیا وان و ده رکه فتنا وان ژئه مری پیغه مبه ری وان، خودی عه زابه ک ژ و ان گرتن خودی عه زابه ک ژ وان گرتن و کوشتن. و هنده ک زانایین ته فسیری دبیرن: ئه و عه زابا ب سه ر وان دا هاتی ئیشا طاعوونی بود، ئه وا هژماره کا مه زن ژ وان پی مرین.

وپشتی وان فهرمانا خودی ب جهد نهئینای، ونهچووینه د باژیپری پیروّز دا، خودی ئهو جهد بو دهمی چل سالان ل سهر وان حهرام کر، و د قان چل سالان دا ئهو ل بهریا سینائی یا گهرم مان، هنگی پیخهمبهری وان مووسا وهاروون ژی د گهل وان بوون، و ل قی دهمی خودی دقیا وان ب گهلهک رهنگان بجهربینت، و ب سهربوّر وان پهروهرده بکهت، دا جیلهک ژی پهیدا ببت بشیّت ب کاری پاقژکرنا عهردی پیروّز راببت، وههر وهسا ل قی دهمی خودی گهلهک قهنجی ونعمهت ژی ل وان کرن، و د چهند ئایهتهکیّن بوّری دا بهحسی هندهک ژ وان نعمهتان هاتهکرن، وهکی: کوّمکرنا عهوران ل هنداق سهری وان دا سیبهری لی بکهت، وئینانهخوارا گهزوی، وگوشتی طهیران، دا ژ برسی بینه رزگارکرن، ونعمهتا دی یا د قی ئایهتی دا بهحس ژی دئیتهکرن، یهقاندنا کانیکیّن ئاقی بوو ل دهریایی بو وان.

* وَإِذِ اَسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اَضْرِب بِعَصَاكَ اَلْحَجَرَ فَانَفَجَرَتْ مِنْهُ اَتْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنَا قَلْ عَلَم عُلْم الله وَلا تَعْشُواْ فِي عَشْرَةَ عَيْنَا قَلَدْ عَلِم عُلْم الله وَلا تَعْشُواْ فِي عَشْرَةَ عَيْنَا قَلْ مُعَامِ وَ حِدِ فَادْعُ لَنَا رَبّكَ الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿ وَإِذْ قُلْتُمْ يَكُمُوسَىٰ لَن نَصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامِ وَ حِدِ فَادْعُ لَنَا رَبّكَ يُحْرِجْ لَنَا مِمّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِه كَا وَقَالِه الله وَقُومِهَا وَعَدَسِها وَبَصَلِها قَالَ يُحْرَجْ لَنَا مِمّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِه كَا وَقَالِه الله وَقُومِهَا وَعَدَسِها وَبَصَلِها قَالَ الله الله الله وَقَلَم الله الله وَقَالَ الله الله وَلَا الله وَلَا الله وَلَا الله الله وَلَا الله وَلِهُ الله وَلَا الله وَلِهُ الله وَلَا الله وَلِهُ الله وَلَا الله وَالله وَلَا الله وَلِلهُ الله وَلَا الله وَلِلْ الله وَلِولَا الله وَلِلهُ الله وَلَا الله وَلِولَا الله وَلِي الله وَلِلْ الله وَلِلْ ا

خوداین مهزن د قی ئایهتی دا نعمه تا دانا ئاقی ل صهحرایی بو ئسرائیلیان، ل دهمی ئه و د بهرزهبوونی دا دژیان، ل بیرا وان ئیناقه، وگوته وان: وی قهنجیا مه ل بیرا خو بینن دهمی هوین د بهرزهبوونی دا دتیّهنی، ومووسای ب خوّشکاندن قه ئاق بو ههوه ژ مه خواستی، ئینا مه گوته وی: گوپالی خوّ ل بهری بده. ودهمی وی گوپالی خوّ لیدای، دووازده کانی ژی زان، هندی هژمارا ئویجاخین وان، وخودی کانیا ههر ئویجاخهکی نیشا دا؛ دا ئه و ژی قهخون، وسهرا لیّک نه که قن.

و د گهل ثان ههمی قهنجیین خودی د گهل وان کرین، وان شوکرا خودی ب دورستی نهکر، خودی ئهو ژ نهیاری وان رزگارکرن، ونعمهت ب ئازادیی د گهل وان کر، وفهرمان ل وان کر کو بچنه وی باژیری پیروز یی رووگهها وان دکهفتی، وباپیری وان یی مهزن لی دژیا، وان فهرمان ب جهد نهئینا، ودهمی خودی ب دانا گهزوی وگوشتی طهیری وئاثا شرین نعمهت د گهل وان کری، وان بیریا دهمی بن دهستیی کر، وخوزیا زهمانی فیرعهونی راهیّلا.. بوچی؟

- چونکی وان هنگی سیر وپیڤاز دخوارن!

ما نه تشته کی عنتیکه یه مروّث سهربهستیی بده ته ب دهستکه کی به قلی یان سهرکه کی پیڤازی؟ به لین.. به س نه بو ئسرائیلیین گولک پهریس!!

دا هنده ک خوارنین دی ژ دهرکهفتیت عهردی، ژ بهقلی وشینکاتی، وتروزی ودان ودکاکی دئیته خوارن، ونیسک، وپیقازان، بدهته مه.

ئەقە داخوازا وان بوو.. وان ئەو خوارن ژپێغەمبەرێ خۆ مووساى خواستن يێن وان ل سەردەمێ فيرعەونى ل مصرێ دخوارن: (بقل) وئەو بۆ ھەر شينكاتيەكى دئێتە گۆتن يێ قورم پێڨه نهبت، وەكى: بەقلى وكەرەفسێ وقورادێ، و(قثاء) ترۆزيە كو شينكاتيەكێ ژ جينێ خيارانه، و(فوم) ل دويڨ گۆتنا گەلـەك تەفسيرزانان گەنمه، وهندەك دبێژن: مەخسەد پێ سيره، چونكى (فوم) و(ثوم) ب ئێك مەعنايێنه، و(عدس وبصل) وەكى ئاشكەرا نيسك وپيڨازن.

گاڤا پێغهمبهرێ وان مووسای ئهڤ داخوازا وان بهیستی، ئهو ژ داخوازا وان عهجێبگرتی ما، لهو ب نه از بیوون قه گوته وان: ﴿ أَتَسْتَبْدِ لُونَ آلَدِی هُوَ أَدْنَیٰ بِٱلَّدِی هُوَ عَهجێبگرتی ما، لهو ب نه از بیوون قه گوته وان: ﴿ أَتَسْتَبْدِ لُونَ آلَدِی هُوَ اَدَیٰ بِٱلَّدِی هُو خَودێ بو ههوه خَیْرٌ ﴾ ئهری هوین قان خوارنین کیم بهاتر دخوازن، وقی رزقی ب مفا یی خودی بو ههوه هلبژارتی هوین دهیلن؟

ئەقە چ داخوازە ھوين دكەن؟ خەلك داخوازا وى تشتى دكەت يى ب بها بت، وزوى روى ب دەست خەلكى نەكەقت، نە سىر وپىقازان، وكەرەفس وبەقلى! ئەوى ل ھەمى عەردان ھەى! مووساى گۆتە وان: ﴿ اَهْبِطُواْ مِصْرًا فَإِنَّ لَكُم مَّا سَأَلْتُمَ ۗ ﴾ ژ قىي دەشتىي ھەرنە ھەر باژېرەكىي ھەى، گەلەكىي ژ تشتىي دلىي ھەوە دچتى ل بىستان وبازارىن وى دى بىنن. وگۆتنا: ﴿ مِصْرًا ﴾ ئەوا د قىي ئايەتىي دا ھاتى، ھندەك زانا دېيژن: مەخسەد يى ھەر باژېرەكە يى وان بقيت، وھندەك دېيژن: مەخسەد يى ئەو مصرە يا ئەو ژى دەركەفتىن.. وئەقە پاشقەبرنەكە ۋ مووساى بۆ وان، وى دقيت بيژته وان: ھوين نە زەلامين كارين مەزنىن، بزقرنە مىصرى وقەگەرنە ژينا بن دەستىي، ل ويرى ھوين قىي داخوازيا خۆ دى ب جەھئىن بىنن!

بهلن دیاره کو نانی سهرشوّریی ل بهر وان تشتهکی غهریب نهبوو، چونکی ئهو ملله ته کن خودی ههرده م سهرشوّری یا ب رزقی وان کری: ﴿ وَضُرِبَتْ عَلَیْهِ مُ ٱلدِّلَهُ وَٱلْمَسْكَنَهُ وَبَاءُو بِغَضَبِ مِّرِ ﴾ ژبهر کهدا وان یا خراب، ونهگوهداریا وان بو پیغهمبهری وان، خودی سالوّخه تی ره زیلیی و هه ژاریا دلی دانا سهر وان و ب وان شه نویساند، وئه و زشرین

غەزەبا خودى د گەل وان دا ﴿ ذَٰ لِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُواْ يَكَفُرُونَ بِنَايَنتِ ٱللَّهِ وَيَقَتْلُونَ ٱلنَّبِيِّنَ بِعَيْرِ ٱلْحَقِّ ذَٰ لِكَ بِمَا عَصَواْ وَكَانُواْ يَعْتَدُونَ ۞ ﴾ وئەڭ جزايىن دژوارى گەھشتيە وان ژبەر ھنىدىن بوو چونكى وان پىشىت دا دىنىي خودى، ووان باوەرى ب ئايەتىن خودى نەدئىنا و ژ دوژمنى وزۆردارى وان پىغەمبەر دكوشتن؛ ئەۋە ژبەر نەگوھدارى وزىدەگاۋىيا وان ل سەر توخويبىن خودايى خۆكرى.

ومروّڤ دەمى بەرى خوّ ددەته دىروّكا قى مللەتى دى بىنت ل پتريا ژبى خوّ ئەو رەزىل وبن دەست ژباينه، ھنگى نەبت دەمى خودى ھندەك مللەتىن دى بوّ وان موسەخخەر دكەت، و را بەر حكمەتەكا ئەو پى دزانت بەندكى ل بەر وان درىتر دكەت، وەكى د ئايەتەكا دى دا ھاتى: ﴿ ضُرِبَتْعَلَيْهِمُ ٱلدِّلَّةُ أَيْنَ مَا ثُقِقُوا إِلاَّ بِحَبْلِ مِّنَ ٱللَّهِ وَحَبْلِ مِّنَ ٱلنَّاسِ وَبَآءُو بِعَضَبِ مِّنَ اللَّهِ وَصُرُبَتْعَلَيْهِمُ ٱلدِّلَةُ أَيْنَ مَا ثُقِقُوا إِلاَّ بِحَبْلِ مِّنَ ٱللَّهِ وَحَبْلِ مِّنَ ٱلنَّاسِ وَبَآءُو بِعَضَبِ مِّنَ وقالسيا وان ئەو دېنه ژ زەنگىنىن دنىيايى يىنى مەزن ژى، بەلىي ژ بەر وى رەزىلىيا خودى دانايە سەر وان، ئەو ھەر د چاڭ برسىنه، وخوّ ب فەقىيرىيى دئىننەدەر، وداخوازا ھارىكاريان دانايە سەر وان، ئەو ھەر د چاڭ برسىنه، وخوّ ب فەقىيرىيى دئىننەدەر، وداخوازا ھارىكاريان رەش وئاشكەرانه ژ دىروكا ئىسرائىليان، وچار دەقىين كريتىن ھەردەم ب ناڤچاڤين وان ڤه، رەش وئاشكەرانه ژ دىروكا ئىسرائىليان، وچار دەقىين كريتىن ھەردەم ب ناڤچاڤين وان ڤه، پىغەمبەر -سلاڤ لىي بن- د گوتنەكا خوّ دا دېيژت: ﴿ أَشَدُّ الناس عَذَاباً بِوم الْقِيَامَة : رَجُلُ قَتَلَهُ رَبِهُ أَنْ وَلِيَامُ ضَلاَلَةٍ، وَمُقَلِّلُ مِنَ الْمُمَلِّلِينَ ﴾ (١١) مروّڤى عەزابا وى ژ يا ھەميان دروارتر نبى، أو قَتَلَ نَبِيًا، وَإِمَامُ ضَلاَلَةٍ، وَمُقَلِّلُ مِنَ الْمُمَلِّلِينَ ، وئەو كەسىي بزار خەلكى ۋەكەت، وخو وئەو مەزنە يىي بەرى خەلكى ددەتە سەرداچوونى، وئەو كەسىي بزار خەلكى ۋەكەت، وخو بىكەتە لىيبۆك دا كەنيا خەلكى بىنت.

ودهمنى ئايمت دبيّرْت: ﴿ وَيَقَتُلُونَ ٱلنَّيِيِّنَ بِغَيْرِ ٱلْحَقِّ ﴾ يمعنى: ئمو بى حمق پيغهمبهران دكوژن.. بو هنديّيه دا تاوانان وان د چاڤيّن مه دا پتر مهزن بكهت؛ چونكى چو پيغهمبهر نينن ب حمق بيّنه كوشتن!

⁽١) ئىمام ئەحمەد قى حەدىسىي ژ (عەبدللاھىي كورىي مەسعوودى) قەدگوھىيزت.

ویا غهریب ئهوه ئه ش ملله تی ب فی ره نگی د سهر حالی خو را یی ئه شه هنده که ژی دبیّرن: شه عبی خودی یی هلبژارتی یی کو چو جاران نه چته جه هنه می ئه مین! ئایه تا د دویث دا به رست دا وئاشکه را کر کانی ئه و کینه هیّرای خه لاتی خودی دبن ل ئاخره تی..

إِنَّ ٱلَّذِينَ وَامَنُواْ وَٱلَّذِينَ هَادُواْ وَٱلنَّصَارَ عَلَى وَٱلصَّبِئِينَ مَنْ وَامَنَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِيهِمْ وَلا خَوْفُ عَلَيْهِمْ وَلا هُمْ يَحْزَنُونَ عَلَى اللهِ عَلَيْهِمْ وَلا هُمْ يَحْزَنُونَ عَلَيْهِمْ

دەرگەھى رەحما خودى ھەردەم ل بەر بەنىين وى دەيىننە قەكرى، بۆ ھەر كەسەكى قەست بكەتى، بلا چەنىد بەرى ھنگى ئەوى ركدارى وعيناد وگونەھ كربن ژى، د گەل وى رووى رەشى وشەرمزاريا ل سەر وان ھاتيە دانان ژى، بەلىي ھەر جارەكا ئەو دلىن خۆ بۆ حەيى قەكەن، وقەستا باوەرىي بكەن، ئەو رەحما خودى ل بەرا خۆ دى بىنن.

خودی دبییژت: هندی ئمون یین باوهری ئینای، ژوان یین بهری هنارتنا موحهممهدی -سلاف لی بن- بووینه ژ جوهی، یان فهله، یان صابئی، وصابئی -وه کی گهله کازانایین ته فسیری دبیژن- هنده که مروّقن ل سهر خورستیا خوّ ماینه، وچو دینین دهسنیشانکری وان نه بوون ئمو ل دویڤ بچن، وهنده که دبییژن: ئمو ئمو عهره به بوون یین بهری هاتنا ئیسلامی ل دویڤ دینی ئیبراهیمی دچوون، خودی دبییژت: ژقان ههمیان ههچیی به دورستی باوهریی ب خودی وروّژا دویماهیی بینت، وکاره کی ل نک خودی یی چاک بت بکهت، جزایه کی باش بو وان ل نک خودایی وان ههیه، وترسا ل سهر پاشهروّژی و پهشیمانیا ل سهر روّژین بورین ناگههته وان.

ئەقە بەرى ھاتنا ئىسلامى، بەلىن پىشتى ھنارتنا موحەممەدى -سلاق لىن بىن- ھەر دىنەكى دى يىن ھەبت ب ئىسلامى ھاتە نەسخەكرن، وكار پىن ھاتە بەطالكرن، وژبلى ئىسلامى خودى دىنەكى دى ژ كەسى قەبويل ناكەت. وەكى د ئايەتەكا دى دا ھاتى: ﴿ وَمَن يَبْتَغِ غَيْرَ ٱلْإِسْلَامِ دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُو فِي ٱلْآخِرَةِ مِنَ ٱلْخَاسِرِينَ ﴿ (الله عمران: ٨٥) ھەچىيى دىنەكى دى ژبى ئىسلامى بۆ خۆ بخوازت، ئەو ژ وى نائىتە قەبويلكرن، ول ئاخرەتى ئەو دى ژ خوسارەتان بت.

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَنَقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ ٱلطُّورَ خُذُواْ مَآ وَاتَيْنَكُم بِقُوَّةٍ وَٱذْكُرُواْ مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَقُونَ ﴿ وُرَحْمَتُهُ وَرَحْمَتُهُ لَا لَكَ فَلُولًا فَضْلُ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَيْهِ لَعَلَّكُمْ تَتَقُونَ ﴿ وُرَحْمَتُهُ مَا لَكُنتُم مِّنَ ٱلْخَاسِرِينَ ﴿ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ ٱلَّذِينَ ٱعْتَدَوْاْ مِنكُمْ فِي ٱلسَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ لَكُنتُم مِّنَ ٱلْخَاسِرِينَ ﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ ٱلَّذِينَ ٱعْتَدَوْاْ مِنكُمْ فِي ٱلسَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُواْ قِرَدَةً خَاسِرِينَ ﴾ وَمَعَلَنْهَا نَكَلَلًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَهُ كُونُواْ قِرَدَةً خَاسِرِينَ ﴾ فَحَعَلْنَاهَا نَكَلَلًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَهُ لِلْمُتَقِينَ ﴾ لَيْ لَمُتَقِينَ فَي

بۆرى د گەل مە د ئايەتەكا بۆرى دا كو پشتى مووساى -سلاڤ لى بن- باشين مللەتى خو برينه طووري ووان گوتيني ئهم باوهريني نائينين كو ئهوي د گهل ته ئاخفتي خوديده، حهتا ئەم وى ب چاڤ نەبپنين، خودێ ئەو مراندن، ياشى وەكىي قەدرگرتن بۆ مووساي و ژ بەر دوعايا وي خودي ئهو زيندي كرنهقه، جارهكا دي مووساي بيرا وان ل يهيمانا خودي ئيناڤه وداخواز ژوان کر ئمو پێگيريێ پێ بکهن، وان گوهداريا وي نهکر، ئينا خودێ ڤێ جارێ گهفه کا دی یا (ماددی) ل وان کر، وچیایت طووری راکره هنداشی سهری وان.. ئایمت دبيّرت: هوين -گەلى ئسرائيليان- ل بيرا خو بينن دەمى مە پەيمانا موكم ر هەوه وەرگرتى، كو هوين باوهريني ب خودي بينن ووي ب تني بپهريسن، ومه چيايي طووري راكره هنداڤي سەرى ھەوە، ﴿ خُدُواْ مَآ نواتَـيْنَاكُم بِقُوَّةٍ وَآذْكُرُواْ مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴾ ومه گۆته ھەوە: ئەو كيتابا مه دايه ههوه باش بگرن وبپاريزن، و ب گۆتن وكريار ژ بير نهكهن؛ دا بهلكى هوين تهقوا من بكهن و ژ جزادانا من بترسن. بهلن ديسا وان سهررهقيا خوّ نههيّلا، وباوهري پي نه ئينا، وئه و موكم نه گرت: ﴿ ثُمَّ تَوَلَّيْتُم مِّنَ بَعْدِ ذَالِكَ ﴾ پاشي جاره كا دي پشتي دانا پهيماني وراكرنا چيايي، وهكي عهدهتي خو يي ههردهم ههوه پشت دا وگوهداري نهكر. ﴿ فَلَوْلاَ فَضْلُ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنتُم مِّنَ ٱلْخَلسِرِينَ ﴾ تله كله ر ر به ر قه نجييا خودي ل سهر هموه ودلـوّڤانـيـا وي نـمبايـه، وكـو ئـمو ل گـونههيّن هموه بوّري، هوين ل دنياييّ وئاخرەتىي دا ژ زيانكاران بن.

یه عنی: ب کرنا گونه هان هه وه پشت دا پهیمانا خوّ د گهل خودی، ئینا خودی قه نجی ب توّبی د گهل هه وه کر، ده می بینا خوّ ل هه وه فه ره هکری و زوی هوین نه برینه هیلاکی، ئهگه رنه هوین دا ژ وان بن یین زیان کری.

پاشی خودی بیرا وان ل سهرهاتیه کا ب ناق وده نگ د ناق وان دا ئیناقه، ئهو ژی سهرهاتیا خهلکی وی باژیږی بوو ئهوی د کهفته سهر لیقا به حری، وهنده ک دبیژن: ئهو باژیږی (ئهیله) بوو ئهوی د کهفته سهر کهندافی (عهقه به)، وسهرهاتیا خهلکی قی باژیږی و ته عداییا وان د پتر ژ جهه کی دا ژ قورئانی هاتیه، و د سووره تا (الأعراف) دا خودایی مه زن دبیژت: وَسَعَلَهُمْ عَنِ الْفَرَیَهِ الَّتِی کَانَتْ حَاضِرَةَ البَّحْرِإِدْ یَعْدُونِ فِی السَّبْتِ اِدْ تَا اِیهِمْ حِیتَانُهُمْ یَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَیَوْمَ لا یَسْبِتُونِ لا تَا اِیهِمْ حَیتَانُهُمْ یَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَعًا وَیَوْمَ لا یَسْبِتُونِ لا تَا اِیهِمْ حَیتَانُهُمْ یَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَعًا وَیَوْمَ لا یَسْبِتُونِ لا تَا اِیهِمْ حَیتَانُهُمْ یَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَعًا وَیَوْمَ لا یَسْبِتُونِ لا تَا اِیهِمْ حَیتَانُهُمْ یَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَعًا ویوْمَ لا یَسْبِتُونِ کَلا تَا اِیهِمْ حَیتَانُهُمْ یَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَعًا ویوْمَ لا یَسْبِتُونِ کَلا تَا اِیهِمْ مِیْمَا کَانُواْ یَقْسُقُونَ کَهُ یَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَعًا ویوْمَ لا یَوْرُوا شهنبیعی زیده گافی ل سهر وان تشتان دکر یین خودی دهرامکرین، ووی فهرمان ل وان کربوو کو ئهو بهایی پوژا شهنبیی مهزن بکهن وماسیان تیدا دهرن، قیجا خودی نه و جهرباندن؛ ب هندی کو ل پوژا شهنبیی توپ ل بهر قهددان ودئیخستنی و به سهر نافی دکوتن، ودهمی پوژا شهنبی دچوو نه شهنگ دچوونه د دهریایی دا، ووان چو نههنگ نهددیتن، قیجا وان ژ فیلبازی ل پوژا شهنبیی توپ ل بهر قهددان ودئیخستنی، نههنگ دگرتن. و نهمری خودی. و ویشتی هنگی دگرتن. و نهمری خودی.

د ئایهتا (۱۵)یدا ژ سوورهتا (البقرة) خودایی مهزن بیرا ئسرائیلیان ل سهرهاتیا خهلکی ثی باژیپی ژ جوهیان دئینته قه، ودبیژت: ﴿ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ ٱلَّذِینَ اَعْتَدَوْاْ مِنكُمْ فِ اَلسَّبَ ﴾ ب راستی ههوه -گهلی جوهیان- تاوانا وان پیشیین خو باش زانیه یین ژ زورداری و تهعدایی زیدهگافی ل سهر توخویبین خودی کری، دهمی ژ بهر گونههین وان خودی راف و و تیچیرا ل روژا شهنبیی ل سهر وان حهرامکری، فیجا وان د وی روژی دا تو شهدان دا نههنگ بکه فنی، وروژا د دوی دا چوون ئهو نههنگ گرتن. یا ژ وان قه ئهو ب فی چهندی نههنگ بکه فنی، وروژا د دوی نه دا بهر وی بهرزه کهن، ئینا خودی جزایه کی دژوار دانا سهر وان، خودی دبیژت: ﴿ فَقُلْنَا لَهُمْ کُونُواْ قِرَدَةً خَسِئِینَ کِی خودی فهرمان دای.

و ژ (موجاهد)ی دئیته قهگوهاستن کو دلین وان بوونه دلین مهیموینکان، نه کو ئهو ب خو بوونه مهیموینک، و (سهید قوطب)ی ژی بوچوونهکا نیزیک ژ قنی ههیه دهمی دبیژت:

شهرت نینه ئهو ب لهشین خو ببنه مهیموینک، بهلکی ئهو ب گیان وهزر وههستین خو قه ببنه مهیموینک. وئه فی بوچوونه -وهکی ئبن که شیر دبین شت یا غهریبه، وخیلافی وی مهعنایییه یا ژئایه تی دئیته وهرگرتن. و ژ (ظاهری) ئایه تی دئیته زانین کو ئهو ب له شی ژی قه بووبوونه مهیموینک وبهراز، وئه پی چهنده ل بهر شیانا خودی یا ب زه حمه تنینه، ئایه تا د دویف دا دبین شن وبهراز، وئه آنکناد لیمانی یک یک یک به او ما خَلْفها وَمَوْعِظَهُ لِلْمُتّقِینَ لیمانی: نهو باژی مه کره عیبره ت بو وان گوند وباژی ین ل بهر و پشت ههین، دا ده نگ وباسین وی باژی و و باژی و نهوا ب سهری خهلکی وی هاتی بگه شته وان، و د ناف وان دا به لاف وباسین ومه نهو کره عیبره ت بو ههر که سه کی پشتی وان ژی بیت وگونه هه کا وه کی یا وان بیکه ت، ومه نهو بو چاکان ژی کره بیرئینان؛ دا بزانن کو نهون یین حه ق، قیجا دا نهو ل سهر حهقیی موکم بهینن.

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ إِنَّ ٱللّه يَأْمُرُكُمْ أَن تَذْبَحُواْ بَقَرَةٌ قَالُواْ أَتَّخِذُنا هُرُوَاْ قَالَ إِنَّهُ الْعُودُ بِاللّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ ٱلْجَهِلِينَ ﴿ قَالُواْ ٱدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّن لَّنَا مَا هِى قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا بِكَرْ عَوَانُ بَيْنَ ذَالِكَ فَاَفْعَلُواْ مَا تُؤْمَرُونَ ﴿ قَالُواْ الْحَعُ لَنَا مَا لَوْنُهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقِعٌ لَّوَنُهَا تَسُرُّ الْمَا لَوْنُهَا تَسُرُ لَا اللّهُ لَنَا مَا لَوْنُهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولٌ تُغِيرُ ٱلْأَرْضَ وَلَا تَسْقِى النَّا إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولٌ تُغِيرُ ٱلْأَرْضَ وَلَا تَسْقِى النَّا إِنَّهُ لِيَعْمُ لِيَّا الْمَقْ تَشَرَاهُ وَلَا تَسْقِى الْمَالَمَةُ لَا شَيْعَ فِيهَا قَالُواْ ٱلْكَنَ جِئْتَ بِٱلْحَقِّ فَذَكُولُ تُغِيرُ ٱلْأَرْضَ وَلَا تَسْقِى الْحَرْثُ مُسلَّمَةٌ لا شَيْعَ فِيها قَالُواْ ٱلْكَنَ جِئْتَ بِٱلْحَقِّ فَذَكُوهُما وَمَا كَادُواْ يَفْعَلُونَ فَى الْمَالَمَةُ لا اللّهُ يَعْفُولُ إِنَّهَا بَقَرَةً وَلَا لَكُ يَعْمُونَ ﴿ وَالْمَالُولُ اللّهُ الْمَا مَنْ عَلُولُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ الْمَالَةُ وَلَا لَكَ عَلَيْهِ الْمَا يَشَقَقُ فَيَخُرُجُ مِنْهُ الْمَا لَمَا يَشَقَّقُ فَيَخُرُجُ مِنْهُ الْمَا يَهُ وَلِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهُ وَلَا مِنْ حَشَيَةِ ٱللّهُ وَمَا ٱللّهُ وَمَا اللّهُ وَمَا اللّهُ وَمَا اللّهُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿ وَمَا اللّهُ الْمَا يَعْفِلُ عَمَّا وَمَا اللّهُ وَمَا اللّهُ الْمَا يَعْمَلُونَ فَي اللّهُ عَمَّا وَمَا اللّهُ وَمَا اللّهُ وَمَا اللّهُ الْمَا يَعْمَلُونَ فَي اللّهُ وَمَا اللّهُ وَمَا اللّهُ وَمَا اللّهُ الْمَا عَمَّا وَمَا اللّهُ الْمَا عَمَّا وَنَ عَمَالُونَ فَى الْمَا عَمَّا وَلَا عَمَا اللّهُ الْمَا عَمَّا وَاللّهُ اللّهُ الْمَا عَمَا لَا عَمَا لَا عَمَا وَاللّهُ الْمَا عَلَا الْمَا عَلَى اللّهُ الْمَا عَلَى الْمَالِقُولُ عَلَى الْمَا عَلَى الْمَالِقُ الْمَالْمُ الْمَا عَلَى الْمَالُولُ الْمَا عَلَقُولُ الْمَالِقُولُ الْمَا عَلَا اللّهُ الْمَا عَلَولُ الْمَالِقُولُ الْمَالِقُولُ الْمَا عَلَا اللّهُ الْمُلْعُلُولُ الْمَا عَلَا اللّهُ الْمُعَالِقُول

د قنی پارچهین دا سوورهت سهرهاتیه کا دی ژ سهرهاتینن ئسرائیلیان د گهل پینهمبهری وان مووسای -سلاف لنی بن- بن مه فهدگوهیزت، ئهو ژی سهرهاتیا قهکوشتنا چیلییه، کو

ل قى جهى ب تنى ژ قورئانى بەحس ژى دئىتەكرن، وئەق سەرھاتيە ژى وەكى يا بەرى خۆ سەرپەقى وركداريا قى مللەتى بۆ مە رادگەھينت، وكانى چەند ژ ھەۋركى وان ئەو سۆز دشكاند يا وان دايە خودى ويىغەمبەرى..

و د ئهگهرا قی سهرهاتیی دا دبیّژن: د ناف ئسرائیلیان دا زهلامه کی دهولهمه ند ههبوو، پیر بووبوو وچو عهیال نهبوون، مروّقه کی وی یی میراتی وی دگههشتی، وه کی برای یان برازای یان پسمامی، بهری خو دایی مرنا وی گیرو بوو، شه قه کی چوویی و ب دزی قه ئهو کوشت و کهله خی وی بر هاقیته به ر ده ری ماله کی ژ ئویجاخه کا دی؛ دا کوشتنا وی بیخته ستویی وان، گوت: خوینا وی ژی دی وه رگرم، ومیراتی وی ژی دی گههته من! سپیدی هه قرکی د ناقبه را هه ردو ئویجاخان دا چیبوو، ئه قان گوت: هه وه یی کوشتی، ویین دی گوت: مه های ژی نینه.. ومهسه له گههشته هندی نیزیک بوو شه ر ولیکدان د ناقبه را هه ردو ئویجاخان دا پهیدا ببت. هنده کان گوت: ما دی شهری که ین وپیغه مبه ری خودی مووسا د ناف مه دا؟ بوچی ئه م ناچین پسیاری ژی بکه ین، به لکی ئه و تشته کی بو مه ئاشکه را دی دان

وگاڤا ئەو چووينە نک مووسای، ومەسەلە بۆ وی قەگێڕای، مووسای گۆتە وان: ﴿ إِنَّ اللَّهُ يَأْمُرُكُمْ أَن تَدْبَحُواْ بَقَرَةً ﴾ حوكمى خودى د مەسەلىي دا ئەوە كو چێلەكى سەرژى بكەن. ئەو ژ ڤى حوكمى عەجێبگرتى مان.. ﴿ قَالُوٓاْ أَتَتَّخِدُنَا هُرُوّا ﴾ گۆتىن: ئەم يىي دبێژينە تە زەلامەكى مە يىي ھاتيە كوشتىن تو يىي دبێژى چێلەكىي قەكوژن! ئەرى تو تړانە وياريان بۆ خۆ ب مە دكەی؟

و د هنده ک ریوایه تان دا هاتیه: ده می مووسای گوتیه وان خودی فه رمانی ل ههوه دکه ت کو هوین چیله کی قه کوژن. وان گوت: ﴿ أیتخذنا هزوا ﴾ ئه ری خودی ب قی فه رمانا خودی دقیت یاریان بو خو بمه بکه ت!! وهه ر چاوا بت ئه قی گوتنا وان هندی دگه هینت کو ئه و ملله ته کی مه شک بوو، هه قرکی د گه ل پیغه مبه ری خو دکر، وزوی ب زوی فه رمانین وی ب جه نه دئینان. ل شوینا کو بیژن: ئه مر ئه مری خودییه وئه و ژ مه چیتر دزانت، وئه م دی وی که ین یا ئه و فه رمانی پی ل مه دکه ت، بلا حکمه تا وی نه زانین ژی.. وان گوت: ئه قه چگوتنه ؟! ته دقیت ترانه ویاریان بو خو ب مه بکه ی؟

بهرانبهر قتی (ئعتراضا) وان مووسای ب نهرمی قه گوت: ﴿ أَعُودُ بِاللّهِ أَنَّ أَكُونَ مِنَ اللّهِ بِلِهِ فَى اللّهِ أَنَّ أَكُونَ مِنَ اللّهِ بِلِهِ بِهِ بَهْ خودی دپاریزم کو ئهز ژیاریپی کهر ونهزانان بم. مووسا پیغهمبهری خودییه، چو تشتان ژنک خو نابیژت، وبی ئهدهبیی ژد دهر حهقا خودی دا ب کار نائینت، ونابیژته حوکمی خودی یارپیکرن، وئه و باش دزانت کو ههر حوکمه کی خودی بده ت لازم حکمه ته کا د پشت را ههی.

و ل شوینا ئسرائیلی ئیکسهر فهرمانا خودی ب جه بینن، وبچن ههر چیلهکا ههبت بینن قهکوژن، ئهگهر خو ئهو حکمه تا قی کاری نهزانن ژی، وان دهست دا رهنگهکی دی یی ههڤرِکییی، وان مهسهله شداند ئینا خودی ژی ئهو ل سهر وان شداند.. ﴿ قَالُواْ ٱدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّن لَّنَا مَا هِي قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّا فَارِضٌ وَلَا بِكْرُ عَوَانُ بَيْنَ ذَالِكَ فَٱفْعَلُواْ مَا تُؤْمَرُونَ ﷺ وان گۆتـه يێغـهمبـهرێ خـۆ مووسـاي: تـو ژ خـودايێ خـۆ بخـوازه كـو ئـهو سالۆخەتىن قىي چىلى بۆ مە ديار بكەت، كانى كىژكە؟ يا چاوايە؟ وئەگەر ھەر چىلەكا ھەي وان قەكوشتبا دا يا دورست بت، بەلى ئەو ل دويڤ چوون ومەسەلە ل بەر خۆ ئاسى كر، مووساي بهرسڤا وان دا وگۆت: هندي خودێيه ين دبێژته ههوه: سالوٚخهتني وي چێلني ئهوه، دڤێت ئەو يا پير نەبت، ويا جوان ژي نەبت، بەلكى د ناڤبەرێ دا يا ناڤنجى بت.. ڤێجا لـهزئ د فـهرمانـا خـودايـن خـو دا بكـهن، ووي ڤـهكـوژن. ودهمـن مووسـا دبيّرتـه وان: لـهزي بكەن.. ھەر وەكى يى دېيترتە وان: زىدە جرەى ودويقچوونى نەكەن، وھەڤركىيى بېيلن! بەلىي ديسا وان گوهداريا مووساي نهكر، وپسيارهكا دي كر: ﴿ قَالُواْ آدْعُ لَنَا رَبُّكَ يُبَيِّن لَّنَامَا لَوْنُهَا ۗ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفَرَآءُ فَاقِعٌ لَّوْنُهَا تَسُرُّ ٱلنَّاظِرِينَ ﴾ تُـهى مـووسا، بق مه ژ خودایتی خو بخوازه دا ئه و رهنگتی وی بو مه دیار بکهت، کانتی یا ب چ رهنگه؟ ومووسا ل ژیر (ئلحاحا) وان نهچار بوو جارهکا دی دوعا ژخوداین خو کر کو ئهو ڤن جاری رهنگن ويّ چيّليّ بوّ وان ئاشكرا بكهت، وبهرسڤ هات.. مووساي گوته وان: هندي ئهوه ئهو ييّ دبیّرت: ئه و چیّلا کو دقیّت هوین وی قه کورژن چیّله کا خوری زهره، بینه ر ب دیتنا وی شاد دبن. و ژ بهر ڤێ ئايهتێ (ئبن عهبباس)ى دگوٚت: ديتنا ڕەنگێ زەر خوٚشى وشاديێ د دلى دا يەيدا دكەت.

و ژبی عهقلیا وان وان ژبیرا خو بر کو چو فایدی وان د قی شداندن وگهلهک پسیارکرنی دا نینه، لهو جاره کا دی ل پسیاری زقرین: ﴿ قَالُواْ اَدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَیِنَ لَنَا مَا هِی إِنَّ اَلْبَقَرَ تَشَبَهُ عَلَیْنَا وَإِنَّ آ إِن شَآوَ اَللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿ وَیا غهریب نهو بوو نه ش پسیاره ههر مه و بوو یا وان ل دهسپیکی کری، وان گوت: تو بو مه و خودایی خو بخوازه دا نهو سالوخه تین وی بو مه دیار بکهت، کانی نهو چ چیله ؟! وههر وه کی نهو ب غهریبیا قی پسیارا خو حهسیان، لهو وان هیجه ته کا و قهستا بو خو گرت، وگوتن: بلا نهو هیشتا سالوخه تین وی بو مه ناشکه را بکه ت؛ چونکی چیلین ب شی پهنگی گهله کن و ل بهر مه بهرزه بوو کانی دی کیژکی هلبژیرین؟ وههر وه کی نهو و نوی پی حهسیان کو وان گهله کدر دریژکر، لهو قی جاری وان گوت: پشتی تو بهرسقا قی پسیاری وی ده که نهگه ر خودی حهز بکهت نهم دی ب وی چیلی که قین یا فهرمان ب قه کوشتنا وی ل مه ها تیه کرن، و نهم دی به خهرانی و به مینین.

و ژبهر قتی شداندنا وان، خودی هنده ک سالوخه تین وه سا بو وی چیلی دانان، کو ژ چیله کی پیشه تر نه و د چو چیلین دی دا نهبن، وگوت: ﴿ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لاَ دَلُولٌ تَعْيِرُ ٱلْأَرْضَ وَلا تَسْقِی ٱلْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لاَ شِیَهَ فِیها ﴾ مووسای گوته وان: هندی خودییه یی دبیژیت: نه و چیله که یا سه ر به ردایه، و ژبهر قه در وبهایی وی نه جوّت پی دئیته کرن ونه بو ناقدانی دئیته ب کارئینان، و نه و یا ساخله مه ژهه مهمی ئیشان، و ژ پونگی وی پیشه تر کو زهره، چو پهنگین دی لی نینن. و پشتی نه و گهله ک ل چیله کا ب قی پهنگ که پیاین، و زه حمه تنه و ب بهایه کی مهزن ژخودانی کپی، وزه حمه تمک زیده دیتی، نه و ب سه روی هلبوون، ووان نه و ب بهایه کی مهزن ژخودانی کپی، وئینا نک پیغه مبهری خو مووسای، وگوتی: ﴿ ٱلْفَانَ جِفْتُ بِٱلْحَقِ ﴾ نوکه ته پاستیا کوژه کی دیار سالوخه تین چیلی بو مه گوت. ﴿ وَلَمْ وَمَا کَادُواْ یَفْعَلُونَ ﴾ و پشتی وان گهله ک چه پ وچویر لیداین، ژبه رگرانیا حه قی چیلی، یان ژبه رهندی دا پاستیا کوژه کی دیار نهبت، یان هه ما ژبه رتبیعه تی هه قریکی وسه رپه قیا وان، نه و نه چاربوون چیل سه رژیکر، نهبت، یان هه ما ژبه رقبه و هنه کهن ژی.

ودبت حه تا قی ده می مووسای بو وان ئاشکه را نهکربت کانی مهخسه د ب قهکوشتنا وی چیلی چیه، له و ئایه تان ژی حه تا قیری ئه و ئارمانج بو مه ئاشکه را نهکریه، هه ر وه کی وان

دقینت بیژته مه: گهلی مروّقان، ئهگهر خودی فهرمانه کل ههوه کر دقینت هوین فهرمانا وی ب جهه بینن، بلا هوین حکمه وی فهرمانی نهزانن ژی، چونکی چو کار وفهرمانین خودی د بی حکمه نینن.. حکمه ژ څهکوشتنا وی چیلی چ بوو؟ و چ پهیوه ندی ب کوشتنا وی زهلامی څه ههبوو یی ب دزی څه هاتیه کوشتن؟

وبهری ئایهت ب دویماهی بیّت قیا قیّ سهرهاتیی بوّ خهلکی وی دهمی ویین پشتی هنگی ژی بکهته عیبرهت، دا دهرسهکی بوّ خوّ ژیّ وهربگرن، لهو ئایهتی (تهعلیقهک) ل سهرهاتیی دا وگوّت: ب قی رهنگی خودی مربان ل روّژا رابوونی ژی زیندی دکهت، ونیشانین خوّ نیشا ههوه ددهت؛ دا بهلکی هوین عهقلی خوّ ب کار بینن وخوّ ژ نهگوهداریا وی بدهنه پاش.

بهلنی وان چو عمقل بو خو ژ قی موعجزه یا مهزن وهرنهگرت، و ل شوینا ئه شسه هاتیه دلین وان نهرم بکهت، وباوه ریی ل نک وان زیده بکهت، دلین وان پتر ره بوون: ﴿ ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُم مِّنَ بَعْدِ ذَالِكَ فَهِي كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسَّوَةً ﴾ پشتی قان ههمی موعجیزه یین

پهردهدر یین خودی نیشا چاڤین ههوه داین، گهلی ئسرائیلیان، دلین ههوه رهق ودژوار بوون، وچو حهقی تیدا نهچوو، وئهو بهرانبهر ئایهتین مه یین ئاشکهرا نهرم نهبوون، حهتا درهجهکا وهسا دلین ههوه وهکی کهڤرین که لی هاتن، بهلکی هیشتا رهقتر ژی لی هاتن. ﴿ وَإِنَّ مِنَهَ ٱلْحَجَارَةِ لَمَا یَتَهَجُرُ مِنْهُ ٱلْمَایَهُ وَمِنَ ٱلْمَایَهُ وَمِنَ ٱلْمَایَهُ وَمِنَ اللّهُ بِعَنفِلِ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴾ ورهقتریا دلین ههوه ژکهڤران ژبهر هندییه چونکی ژکهڤران هندهک ههنه دپهقن وئاڤ ژی دزیت، ودبته رویبارین بوش، وهندهک کهڤر شمق دبن، قیجا کانی ژی دهردکهڤن، وهندهک کهڤر ژترسا خودی دا ژسهری چیایان ژوردا دکهڤن. یهمری خودی نهرم نابن! وخودی بین چو جاران بو نهمری خودی نهرم نابن! وخودی یی بی ناگهه نینه ژوان گونهه و تاوانین هوین دکهن، وئهو سهرا وان ههر دی ههوه جزا

ئەقەيە تبيعەتى ئسرائيليان، حالى وان د گەل پىغەمبەرى وان ئەقە بوو، ھندە د مەۋى ھشك وسەررەق بوون، قىنجا ھوين چاقەرىتى چنە ۋ وان؟ وھوين ھزر دكەن دى چ خىر د سەرى وان ھەبت؟ ھوين بىۋن خودانىن قان دلىن رەق يىن ۋ كەقران رەقتر رۆۋەكىي د گەل ھەوە دى نەرم بن، وباوەريى ب وى حەقيى ئىنن يا ھوين پى ھاتىن؟

ئەقە ئەو پسيارا مەزنە يا سوورەت (جەولەيەكا) دى د گەل ئسرائيليان پى دەست پى دكەت:

* أَفَتَطْمَعُونَ أَن يُؤْمِنُواْ لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقُ مِّنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلَمَ اللّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿ وَإِذَا لَقُواْ اللّهِ يَنْ وَامَنُواْ قَالُواْ وَامَنّا وَإِذَا خَلا بَعْضَهُمْ إِلَىٰ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضُ قَالُواْ اللّهَ يَعْلَمُونَ ﴿ وَإِذَا لَقُواْ اللّهِ عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُوكُم بِهِ عِندَ رَبِّكُمْ أَفَلا اللّهِ يَعْلَمُونَ أَنَّ اللّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿ وَمِنْهُمْ أُمِّيُّونَ لا تَعْقَلُمُ مَا يُسِرُّونَ ﴿ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿ وَمِنْهُمْ أُمِّيُّونَ لا يَعْلَمُونَ اللّهُ يَعْلَمُونَ اللّهُ يَعْلَمُونَ اللّهُ يَعْلَمُونَ اللّهِ لِيَشْتَرُواْ بِهِ عَمْنَا قَلِيلًا لِللّهُ فَوَيْلٌ لَهُم مِمّا كَتَبَتْ بِأَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَّهُم مِمَّا يَكْسِبُونَ ﴾

پشتی هژماره کا ئایه تین بورین ژ سووره تن گوتن ئاراسته ی ئسرائیلیان کری، وبیرا وان له هنده کن ژ دیرو کا پیشیین وان ئینایه قه، و کانی هه لویستی وان ژ پیغه مبه ری وان مووسای وکیتابا وان ته وراتی چ بوو، و پتر ژ ئیشاره ته کی دایه دلره قی و مه ژی هشکیا وان، سووره تن د قان ئایه تنان دا گوتن ئاراسته ی موسلمانان کر، و بو وان به حسی هه لویستی ئسرائیلیان ژ موحه مه دی - سلاف لی بن - و وی کیتابا بو وی هاتیه خواری ژی کر؛ دا بو خودان باوه ران ئاشکه را ببت کو ئه و ئسرائیلیین ل ده می هاتنا قورئانی ژ وان باب وباپیرین خو دجودا نینن ئاشکه را ببت کو ئه و ئسرائیلیین ل ده می هاتنا قورئانی ژ وان باب وباپیرین خو دجودا نینن ئین ل ده می هاتنا ته وراتی هاتیه کرن..

خوداین مهزن دبیرت: ﴿ أَفَتَطْمَعُونَ أَن یُوْمِنُواْ لَکُمْ وَقَدْ کَانَ فَرِیقٌ مِنْهُمْ یَسْمَعُونَ کَالَمُ وَقَدْ کَانَ فَرِیقٌ مِنْهُمْ یَسْمَعُونَ کَالَمُونَ کَالَمُ دَاقُ صهحابیان دا، و ب تایبهتی د ناڤ نهنصاریان دا، هنده که ههبوون گهله که حهز دکر جیرانین وان یین جوهی باوه ریی ب ئیسلامی بینن؛ ژ بهر وی دوستینیی یا بهری ئیسلامی د ناڤبهرا وان دا ههی، ڤیجا ڤی ئایهتی گوتن ئاراستهی وان کر وگوت: گهلی موسلمانان! ما ههوه کریارین ئسرائیلیان ژ بیرکرن، ڤیجا دلی ههوه دچته هندی کو ئهو باوه ریی ب دینی ههوه بینن؟ نه! هوین دلی خو نهبهنه ڤی چهندی، دلین وان دبهیارن، وجهی بهیار بت باوه ری قهت لی شین نابت! پشتی هنگی ژ بیر نه کهن کو ئه څوهیه ژ دوونده ها وانه یین بهری نوکه به حسی وان بو ههوه هاتیه کرن، ئهوین هه څوکیه کا زیده د گهل پیغه مبه ری خو مووسای ب خو کری.. ڤیجا چاوا هوسا ب سناهی ئهو دی باوه ریی ب پیغه مبه ره کی ئینن ژ ناڤ ئسرائیلیان نهها تبته هلی از براید.؟!

هوین ل هیقیا باوهری ئینانا وان نهبن، وئمو همر ئمون یین دهستهکهکنی ژ زانایین وان گوهداریا گوتنا خودی دکر ئموا د تموراتی دا بو وان هاتیه خواری، وباوهری پی دئینا ودزانی کو ئمو گوتنا خودییه، و د سمر هندی را کو ئمو باش تی دگمهشتن وراستیا وی دزانی ژی دا رابن وهربادان و (تمحریفی) ئیخنی، چ ب شروقهکرنا وی بت ب رهنگهکی خملمت، یان ژی ب گوهورین و قمشارتنا هنده کی پهیقین وی بت، ب تایبهتی ئمو جهین نه ب دلی وان بان،

وده منی ئه و ب قی کاری رادبوون وان دزانی کو ئه و ژ قهستا و ژ دره و ین وه ربادانی دئیخنه گوتنا خودی .. یه عنی: ئه شهریفا وان دئیخسته کیتابا خودی کاره کی بی دهستی نهبوو ژ وان پهیدا بووی، یان خهله تیه که بوو بینی وان چیبووی، بهلکی ئه و کاره که بوو وان به قه صد کری.

وئه ثایه ته کریتیا کاری وی زانایی بو مه ئاشکه را دکه ت، یی ب قهصد وزانین حهقیی ل به رخه لکی به رزه که ت، وهه می زیره کیا خو د شیلیکرن و قه شارتنا حوکمی خودی یی دورست دا ب کار بینت، وهزر بکه ت ئه و دی شیت فیلبازیی ل خودی که ت، و راستیی ل به رخه لکی قه شیرت!

وَإِذَا لَقُواْ اللَّهِ مِن وَامَنُواْ قَالُواْ وَامَنّا وَإِذَا خَلاَ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضِ قَالُواْ اتّتُحدّ فُونَهُم بِمَا فَتَحَ اللّهُ عَلَيْكُمْ لِيُحدَّ الله عَدِه مِه عنايا خوّ دا ب ئايهتا بهرى خوّ قه يا گريّداى بت، يه عنى: چاوا هوين طهمه عيا خوّ دبه نه باوهرى ئينانا وان، وئهو ئهون يين دوروياتيين د گهل ههوه ب كار دئينن، وڤى كارى دكهن يين ئايهت بهحس ري دكهت. ودبت ئهو ب ئايهتا بهرى خوّ قه يا گريّداى نهبت، وهنگى مه عنايا وي دي ئهقه بت، خودي ئاگههداريا پيغهمبهرى وصه حابيين وى دكهت كو د ناڤ جوهيان دا هنده كه هه نه گاڤا هاتنه راستا خودان باوهران دي بيّرنين: مه باوهرى ب ديني ههوه وپيغهمبهرى ههوه ئينايه، وموحهمه د ئهوه يي به حسي وى د تهوراتي دا هاتى، بهلي دهمي هنده ک رُوان به تني د گهل هنده كان دمينن، ب بي باوهرى قه ئهو دبيّرته ئيك ودو: ئهرى هنده ک رُوان باوهران دبيّرن يي خودي د تهوراتي دا هاتى، بهلي دهمي برخچى هوين وى تشتى بو خودان باوهران دبيّرن يي خودي د تهوراتي دا بو ههوه ئاشكهراكرى و بهحسي موحهمهدى وسالوخهتين وى؛ دا سوباهى ل نك خودايي ههوه ال روّرا رابووني به مهود به هينجهت بكهڤن؟ ئهري ما هوين تي ناگههن وهشيار نابن ونزانن ئهڤ كاره ل ئاخره يي بو ههوه يي خرابه؟

وهنده ک زاناینن تهفسیری دبین نه کاره هنگی ژوان پهیدا بوو دهمی پیغهمبهری -سلاف لی بن- بریار دای کو ژبلی خودان باوه ران ری بو کهسی نه نیته دان بیته د نیشا مهدینی دا، ئینا هنده ک مهزنین جوهیان وه کی که عبی کوری ئه شره فی، هنده ک جوهی هنار تنه مهدینی وگؤته وان: ههرن دهنگ وباسین موسلمانان بو مه بینن، وئه گهر وان هوین دیتن خو

ب باوه ریخ بیننه دهر وبیژنی: مه باوه ری یا ب دینی هموه ئینای، وموحه ممه نهو پیغهمبه ره یی به حسی وی د ته وراتی دا هاتی.. وگافا ئه و زفرینه نک هه فالین خو ژ جوهیان هنده ک ژ وان ئه ق گوتنه گوتنه گوته هنده کان.

وهمر چاوا بت ئمث ئایمته ئیشاره تی دده ته وی سستی و (خململی) یا کو د باوه ریا وان دا همی ده می وان گوتیه ئیک و دو: چو تشتین وهسا بو موسلمانان نمبیرن کو ئمو ل ئاخره تی ل نک خودی پی بشینه هموه و گوتنین هموه بو خو بکه نه هیجه ت! همر وه کی خودی ب وان وکارین وان ناحه سینت، وچی گافا موسلمان ب نهینیین وان حمسیان و ل ئاخره تی دانه بهر چافین وان ژ نوی خودی دی ب وان حمسییت و حسیبی د گهل که ت. و ئمقه کلو قانکا نهزانین وبی عمقلیییه! لمو ئایمتا دی پسیاره کا وه سال به ر سنگی وان دانا چاوا ئمو به رسفا وی بده ن بو وان خرابه، گوت: ﴿ أَوَلاَ یَعَلَمُونَ أَنَّ اَللهٔ یَعَلَمُ مَا یُسِرُونَ وَمَا یُعَلِئُونَ ﷺ ئمری ما ئمو نزانن هندی خودییه یی زانایه ب وان هممی تشتان یین ئمو قمد شیرن و ئاشکه را دکمن؟ ئمقه چ باوه ره وان بخودی همی؟ ئمگه ر وان باوه ری همبت کو خودی تشتی ئاشکه را وقمشارتی دزانت، ئمو قی گوتنی نابیرنه ئیک و دو، و ئمگه ر وان باوه ری نمبت کو خودی وی تشتی دزانت یی وان دقیت ئمو ل موسلمانان قمشیرن، هنگی باوه ریا یا دورست نابت.. قیجا ئمقه چ گوتنه ئمو دبیرنه ئیک و دو ؟

ودا کو ئهو باش بزانن کو خودی ب حال ونهینیین وان یی ئاگههداره، وئهو لهیشیا هندی نهمایه کو ئهو وان بر هنده کان بیژن، ژ نوی ئهو هنده ک وان بر وی بیژن، خودی راستیا حالی وان، وهنده ک ژ وان هزر وبیر وکار وکریارین وان قهدشارتن ل بهر خو ب خو و ل بهر خه که خه کی ژی ئاشکهرا کرن، وگوت: ﴿ وَمِنْهُمْ أُمِیْوُنَ لا یَعْلَمُونَ ٱلْکِتَابِ اِلا آمَانِی وَاِنْ هُمْ إِلاً مَانِی وَاِنْ هُمْ اِلاً مَانِی وَاِنْ هُمْ اِلاً یَعْلَمُون آلکِتَاب اِلا آمَانِی وَاِنْ هُمْ اِلاً یَظُنتُون کی ژی ئاشکهرا کرن، وگوت: ﴿ وَمِنْهُمْ أُمِیْوُنَ لا یَعْلَمُونَ آلکِتَاب اِلا آمَانِی وَاِنْ هُمْ اِلله یَظُنتُون کی ژب سالوّخه تین پیغهمبهری خودی موحهمهدی -سلاف لی بن- نزانن، ونهشین بنان، و تهوراتی نزانن پا ئهو زانین ودینداریا خو ژ کیشه وده شدین بخوینن. قیجا ماده م ئهو تهوراتی نزانن پا ئهو زانین ودینداریا خو ژ کیشه وهردگرن؟ ژ وان خوّشخوشک وگوتنین ژ دره و، وهنده که هزر وهیشیین خواب یین وان ژ وان زانایین خو وهرگرتین یین کاری خو کریه (تهحریف) ووهربادانا گوتنین تهوراتی! تشتی ئهو دزانی ههما ئهقهیه: چونکی ئهم ئسرائیلینه، ئهم شهعبی خودی یی هلبژارتینه، چ بکهین دزانی ههما ئهقهیه: چونکی ئهم ئسرائیلینه، ئهم شهعبی خودی یی هلبژارتینه، چ بکهین

چ نه که ین ئاگری جههنه می ب مه ناکه قت، وبه حه شت هه ما یا مه ب تنییه، و هه رئیکی هه بت ژبلی مه دقیت خولامی مه بت!

بەس ئەو قى دزانن!!

وڤێ نهزانينا وان زانايێن وان يێن فێلباز بۅٚخوٚ (ئستغلال) دكهن، چ دكهن؟ ڕادبن هنده ک ڕهشرهشكان ژ نک خوّ دنڤيسن، تشتێ وان دڤێت دكهنه تێدا، ودچنه نک دويكهفتيێن خوٚ يێن نهزان، ودبێژنێ: ئهڤه كيتابا خودێ يا پيروٚزه ئهوا وي بوٚ پێغهمبهرێن خوٚ هنارتي! ئايهتێ گوّت: ﴿ فَوَيْلٌ لِلَّدِينَ يَكْتُبُونَ ٱلْكِتَبَبِالْيَدِيهِ مُ مُمَّا يَكُسِبُونَ هَندَا مِنْ عِندِ ٱللهِ لِيَشْتَرُواْ بِهِ مُ مُمَّا يَكُسِبُونَ هَنَّ يُعِهِمُ وَوَيْلٌ لَّهُم مِمَّا يَكُسِبُونَ هَنَّ يَعُولُونَ هَندَا قَلِيلًا لَهُم مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِ مُ وَوَيْلٌ لَّهُم مِمَّا يَكُسِبُونَ هَن يه ليسن، نهمان وتێچوون بوٚ وان مهزنه زانايێن جوهيان بت، ئهوێن كيتابێ ب دهستێ خوٚ دنڤيسن، پاشي دبێژن: ئهڨه ژ نک خودێيه؛ دا بهرانبهر ڤێ چهندێ ئهو پهرتاله کێ دنيايێ يێ كێم وهربگرن. مهعنا: ئهو ب ڤي كارێ هنده يێ كرێت ڕادبن، كيتابا خودێ تهحريف دكهن، وهربگرن. مهعنا: ئهو ب ڤي كارێ هنده يێ كرێت ڕادبن، كيتابا خودێ تهحريف دكهن، وهربگرن. مهعنا: ئهو ب ڠي كرێت ودنڤيسن، ودبێژنه نهزانان: ئهڨه ژ كيتابا خودێيه؛ دا مالهكێ كێم، يان مفايهكێ بێ خێر ژ مفايێن دنيايێ ب دهست خوٚ ڤه بينن، ڤێجا چاوا هيلاک وتێچوون بوٚ وان نهبت؟!

ژ بهر نقیسینا وان بو قی خرابیی ب دهستین خو جارهکا دی جزایهکی ئه و پی تی بچن بو وان بت، وجزایهکی ئه و پی تی بچن بو وان بت ژ بهر وی مالی حهرام یی ئه و بهرانبهر قی کاری خو وهردگرن!

وئەڭ ئايەتە گەفەكا مەزنە بۆ ھەر كەسەكى تەحرىفى بىختە دىنى خودى، چ ھندەكى ژى كىم بكەت، يان ھندەكى لىي زىدە بكەت.

وَقَالُواْ لَن تَمَسَّنَا ٱلنَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَةً قُلُ أَتَّ حَدْتُمْ عِندَ ٱللَّهِ عَهْدًا فَلَن يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدُهُ فَلَ اللَّهِ عَهْدُا فَلَن يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدُهُ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿ يَهَ بَلَىٰ مَن كَسَبَ سَيِّئَكَةُ وَأَحَلَطَتْ بِهِ حَظِيدَ عَتُهُ وَ فَأُولَتِ لِكَ أَصْحَابُ ٱلنَّارَ هُمْ فِيها خَلِدُونَ ﴿ قَ وَاللَّذِينَ وَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّلِحَتِ أُولَتِ لَكَ أَصْحَابُ ٱلْجَنَّةَ هُمْ فِيها خَلِدُونَ ﴾ وَعَمِلُواْ ٱلصَّلِحَتِ أُولَتِ لَهَ أَصْحَابُ ٱلْجَنَّةَ هُمْ فِيها خَلِدُونَ ﴾

وپشتی ئایهتین بۆرین ئاشكەرا كرى كو وان تەحریف ووەربادان یا ئیخستیه كیتابا خۆ، د ڤان ئايەتان دا هندەك نموونه ل سەر تەحرىفا وان بۆ مە ئىنان: ﴿ وَقَالُواْ لَن تَمَسَّنَا ٱلنَّارُ الَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَةً ﴾ ونهڤه ئيّک ژ وان خوزي وخوٚشخوٚشکان بوو ييّن جوهيان ددانه بهر دليي خۆ، وان دگۆت: چەنىد رۆژەكنىن كىيم تىن نەبت، ئاگر ب مە ناكەڤت، و د حەدىسەكا دورست دا هاتیه کو دهمی ییغهمبهری -سلاف لی بن- خهیبهر قهکری، پسیار ژ جوهیان کر: ﴿ جههنهمي كينه؟ ﴾ وان گۆت: بۆ دەمهكن كورت ئهم دئ چينه جههنهمن، پاشي هوين دئ ئينه شوينا مه، پيغهمبهري -سلاڤ لئي بن- گوت: ﴿ شهرمزار تيدا بمينن، ب خودي قهت ئهم شوينا ههوه نامينينه تيدا 🎾 (۱). خودي بهرسڤني ل سهر ڤني درهوا وان ددهت يا ئهو د ناڤ نەزانىن خۆ دا بەلاڭ دكەن، ودېيرتە پىغەمبەرى -سلاڭ لىن بن-: ﴿ قُلْ أَتَّخَدْتُمْ عِندَ ٱللَّهِ عَهْدًا فَلَن يُخْلِفَ ٱللَّهُ عَهْدَةً رُدَّ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ مَا لاَ تَعْلَمُونَ ٢٠ اللهِ الله بهرسقدان ل سهر درهوا وان، وشكاندنا ڤيّ هـزرا ئهو بوّ خوّ دكهن تو بيّژيّ: ئهريّ ههوه يهيمانه ک ژ خودي وهرگرتيه ب ڤي چهندي، وخودي ل پهيمانا خو ليڤه نابت؟ ئهري ههوه باوهریه کا وهسا ئینایه وکاره کن وهسا کریه کو هوین پنی ژ ئاگری خلاس ببن، وبچنه به حهشتيّ ؟ نه.. نه ههوه چو پهيمان ب ڤي چهنديّ ژ خوديّ وهرگرتينه، ونه ههوه کارهکيّ وهسا كريه هوين ژێ ب هيڤي بن، بهلكي ههما ژ درهو وي تشتيّ هوين نـهزانـن هوين ل سهر ناڤێ خودێ دبێژن؟

وه نینه وه کی هوین دبیّرن، وچو راستی بو وان خوزیان نینه ییّن هوین رادهیّلن؛ چونکی حوکمی خودی د مهسهلی دا یی ئاشکه را وخوّجهه: ﴿ بَلَیٰ مَن کَسَبَسَیّاً وَاَلَّحِنطَتْ بِهِ خَطِیتَ تَتُهُ مَا اُوْلَیْ اِللَّهُ اَلٰتِ اللَّهُ اِللَّهُ اَلْتَ اللَّهُ الللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللللْهُ الللِّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ ا

⁽١) بوخارى ڤنى حەدىسىنى ڤەدگوھينزت.

و د چارچووڤهين گونههن دا بژيت، ل ئاخرهتن دهرگههن جههنهمن دي ل سهر ئيخته دائيخستن، وفايدي وي ناكهت ئهو بيّژت: ئهز ژ شهعبي خودي يني هلبژارتيمه!!

وبهری نوکه د ئایهتا (٤٠)یدا ژ سوورهتی ئیشارهت بو وی پهیمانی هاتبوو دان یا خودی ژ ئسرائیلیان وهرگرتی، وخودی فهرمان ل وان کر کو ئهو پهیمانا وی ب جه بینن؛ دا ئهو ژی پهیمانا خو د گهل وان ب جه بینت کو وان ببهته بهحهشتی، و ل قیری ئهو پهیمان بهرفرههی هاته بهرچاقکرن؛ دا بهری خو بدهینی کانی ئسرائیلیان (پهیمان) ب جه ئینایه حهتا هنده خو پشت راست کهن کو ئهون بهحهشتی، و ژ چهند روژهکین کیم پیقهتر ئاگر ب وان ناکه قت:

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِيَ إِسْرَءِيلَ لا تَعْبُدُونَ إِلاَّ ٱللهُ وَبِالُوالِدَيْنِ إِحْسَانَا وَذِي الْقَرْبَىٰ وَٱلْيَتَامَىٰ وَٱلْمَسَاكِينِ وَقُولُواْ لِلنَّاسِ حُسْنَا وَأَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَوَاتُواْ ٱلزَّكُونَ فَمُ تَوَلَّيْتُمَ إِلاَّ قَلِيلًا مِنكُمْ وَأَنتُم مُعْرِضُونَ ﴿ وَإِذْ أَخَذْنَا مِينَ قَكُمْ لا تَسْفِكُونَ فَمَ آوَكُمْ وَكُمْ وَكُولُونَ فَي اللّهُ وَلَا كُمْ وَكُولُونَ فَي وَالْعُدُونَ وَالْكُونَ وَالْكُونَ وَالْمُعْمُ وَالْمُونَ وَإِن يَأْتُوكُمْ أَلَكُ مِن يَفْعَلُ ذَالِكَ مِنصَمْ وَلَا عُمْ اللّهُ وَلَاكُمْ وَلَا اللّهُ وَلَا اللّهُ وَلَا عُمْ اللّهُ وَلَا عُمْ وَلَا عُمْ وَلَا اللّهُ وَلَا عُمْ وَلَا عُمْ وَلَا كُونُ وَاللّهُ وَلَا عُمْ وَلَا عُمْ وَلَا عُمْ وَلَا عُمْ وَلَا عُمْ وَلَا عُمْ وَلَا عُلُونَ وَلَا عُلُونَ وَلَا اللّهُ وَلَا عُلَا عُلُونَ وَلَا عُلُونَ وَلَا عُلُونَ وَلَا عُلُونَ وَلَا عُلُونَ وَلَا عُلُونَ وَلَا عُلَا عُلُونَ وَلَا عُلُونَ وَلَا عُلُونَ وَلَا عُلُونَ وَلَا اللّهُ وَلِلْ وَلَا عُلُونَ وَلَا عُلُونَ وَلَا عُلُونَ وَلَا عُلُونَ وَلَا عُلُونَ وَلَا عُلُولُ وَلَا عُلُولُ وَلَا عُلُولُ وَلَا اللّهُ وَلِلْ اللّهُ وَلِلْ عُلَا عُلُونَ وَلَا عُلُونَ وَلَا عُلَا عُلُونَ وَلَا عُلُونَ وَلَا عُلَا عُلَا عُلَا عُلَا عُلَا عُلَا عُلُونَ وَلَا عُلَا عُلُولُونَا اللّهُ وَلِهُ عُلَا لَا عُلُونَ وَلَا عُلَا عُلَا عُلَا عُلِهُ وَلِهُ عُلَا عُلَا عُلَ

ئهو پهیمانا خودی د تهوراتی دا ژ ئسرائیلیان وهرگرتی ل سهر چهند بناخهیین سهرهکی هاتبوو ئاڤاکرن، وئه بناخهیه ههر ئهون یین شریعه تی قورئانی ژی پی هاتی، تشتی هندی دگههینت کو ژیدهری ههردووان ئیکه.. وبناخهیی ئیکی د شریعه تی تهوراتی دا و د وان ههمی شریعه تان دا یین بهری هنگی و پشتی هنگی ژ نک خودی هاتین (تهوحیدا خودی بوو د پهرستنی دا) وهکی ئایه دبیرژت: ﴿ وَإِذْ أَخَذْنَا مِیثَاقَ بَنِیۤ إِسْرَاءِیلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اَللّهُ ﴾

يهعني: گەلى ئسرائيليان، هوين ل بيرا خۆ بينن دەمىي مە پەيمانەكا موكم ژ ھەوە وەرگرتىي كو: پهرستنا خودي ب تني بكهن. وتموحيدا خودي د پهرستني دا ئمو گازيه يا هممي پينغهمبهر پني هاتين، وهکي د ئايهتهکا دي دا هاتي: ﴿ وَمَآ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولِ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَآ إِلَّهَ إِلَّا أَنَا فَاعَبُدُون ﴿ الْأَنبِياء: ٢٥) يهعني: هدر پيغهمبهره كي بدري ته مه هنارت بت وهحي مه يا بو هنارتي كو رث من ييّقهتر جو خودايين ب حهق نينن، ڤيّجا هـويـن يـهرسـتـنـا مـن ب تـنـێ بكهن. وجوهيان وهكي ئاشكهرا ئهڤ (بهنده) ژيهيمانێ ب دورستی ب جه نمئینا، هیشتا ل سهر دهمی مووسا وهاروونی گۆلک پهریسی، وپشتی وان ژي گهله ک جاران د ديروکا خو دا ئهو يين ب نک صهنهم پهريسيني څه چووين، ئهو ب خوّ د كيتابا خوّ (سفر القضاة) دا بهحسيّ كوفرا خوّ دكهن ودبيّژن: (ال بهر چاڤيّن خوديّ ئسرائیلیان خرابی کر، ویهرستنا بهعلیمی کر، وخودی خودایی باب وباییرین خو یی ئهو ث مصری دهریخستین ب پشت گوه شه لیدا، و د سهرداچوون ودویکهفتنا هندهک خوداوهندين دي كريين وان مللهتين ل دهور وبهرين وان چيكرين، وئهو بـوّ وان چوونـه سوجدي، ڤێجا وان ب ڤي كاري خوٚ كهربێن خوديٚ ڤهكرن، وان خوديٚ هێلا ويهرستنا بهعلي وعهشارووثتي كر، ڤێجا غهزهبا خوديّ ل سهر ئسرائيليان دژوار بـوو ووي ئـهو هێلانـه ل ژێـر دەسهەلاتا داگیركەرین تالانكەر، ووي ئەو ب دەست نەيارین وان قە يین ل دۆر ورەخین وان بهردان، ڤێجا ئهو نهشيان بهرگريا وان بكهن..))(۱). وگهلهک جاران د ديروٚکا خو دا وان يا پشت دایه تموحیدا خودی، و ب صهنهم پهریسیا خو غهزهبا خودی یا ئینایه سهری خود.

وپشتی حمقی خودی حمقی دهیبابان دئیت: ﴿ وَبِالْوَالِدَیْنِ إِحْسَانًا ﴾ وئمڤه ژی ئیک ژ بناخهیین وی پهیمانی بوو یا خودی ژ ئسرائیلیان وهرگرتی، کو ئمو قمنجیی د گمل دهیک وبابان بکمن. ممعنا: د شیعمتی تموراتی دا، و د یی قورئانی ژی دا، ب جهئینانا حمقی دهیبابان کو قمنجی د گمل وان بیتمکرن، وگوهداریا وان بیتمکرن، ودلی وان نمئیته هیلان، ب تایبمتی دهمی ئمو ب ناف سال قه دچن، حمقی ژ هممیان گرنگتره پشتی حمقی خودی. پاشی: ﴿ وَذِی اَلْقُرْبَیٰ وَالْیَتَامَیٰ وَالْمَسَاکِینِ ﴾ دقیّت قمنجیی د گمل مروّقیّن خو یین پاشی: ﴿ وَذِی اَلْقُرْبَیٰ وَان بِ مروّقاینی بن، و د گمل وان ئیتیمان ژی یین هیشتا بالغ

⁽١) الكتاب المقدس، سفر القضاة (١١/٢-١٤).

نهبووین، ره حمی پی بیمن، و چاقی خو بده نی، و حمقی و ان بپاریزن، همر و هسا د گمل هم داران ری پیتقیین و ان بو ب جه بینن، و ده ستی هاریکاریی بو درید بکمن. ﴿ وَقُولُواْ لِلنَّاسِ حُسّنًا ﴾ و هوین د گمل خملکی تازه باخفن، و بلا گوتنا هموه یا جوان بت، ﴿ وَأَقِیمُواْ ٱلسَّکَلُوٰةَ وَوَاتُواْ ٱلرَّکَلُوٰةَ ﴾ و هوین ب کرنا نقیری و دانا زه کاتی ژی راببن؛ چونکی نقیر و وزه کات دو ستوینین دینی یین گرنگن.

ئەقە ئەو پەيمان بوو يا خودى ژ ئسرائيليان وەرگرتى، ووان ل سەر دەستى پىغەمبەرى خىز يىنى مەزن مووساى ئەڭ پەيمانە بەست بوو، وسۆز دابوو كو ئەو ھەمى (بەندىن) وى ب جه بىنن، بەلىي ئەنجام چ بوو؟ ئايەت ب كورتى بىز مە دېيىژت: ﴿ ثُمُّ تَوْلَيْتُمُ إِلَّا قَلِيلًا مِنكُمْ وَأَنتُم مُعْرِضُون ﴾ پاشى ھەوە ھەميان -كتەكا كىم تى نەبت- پىشتا خىز دا قىي پەيمانىي وھەوە ئەو شكاند، وھويىن ھىرشا ژى د قىي پىشتدانا خىز دا دېھردەوامىن؛ چونكى پىشتدانا سۆز وپەيمانان تېيعەتەكى ب ھەوە قە نوبسىيايە!

﴿ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيَا لَقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَآوَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ أَنفُسَكُم مِّن دِين ِكُمْ ثُمَّ أَقْ رَرْتُكُمْ وَأَنتُمْ تَسَفْهَدُونَ ﴾ وئه شه دى بناخه به کی بوو ژ بناخه بین وی په بمانا موکم یا خودی ژ شرائیلیان وه رگرتی، خودی دبیژته وان: گهلی ئسرائیلیان، هوین ل بیرا خو بینن ده می مه د ته وراتی دا په یمانه کا موکم ژ هه وه وه رگرتی کو: حه رامه هنده ک ژ هه وه خوینا هنده کان بیریژن، وهنده ک ژ هه وه هنده کان ژ واری وان ده ربیخن.. یه عنی: مه زولم و ته عدایی ل سه ربیژن، وهنده ک ژ هه وه گوته هه وین ب کاری کوشتن و ده ریخستنا ئیک و دو ژ وه لاتی رانه بن، پاشی هه وه ب خو ئعتراف ب وی چهندی کر، وهه وه شاهده یی ل سه ر راستیا وی په یمانی دا، کو ئه و ژ هه وه یا هاتیه وه رگرتن.

پاشی پشتی ههوه ئعتراف ب دانا پهیمانی کری ههوه چ کر؟ ههوه پیکیری پی کر وهکی ههوه سۆز دای؟ نه.. نه ژ عهده تین ههوه یه هوین سۆز وپهیمانان پیک بینن، نه د گهل خودی ونه د گهل بهنیان ژی! ﴿ ثُمَّ أَنتُمْ هَتَوُلآءِ تَـقَتُلُونَ أَنفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِیقًا مِّنكُم مِّن دِینرِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَیْهِم بِاللّاِثْم وَالْعُدْوَنِ ﴾ پاشی هوین -ئهی گهلۆ- ئهڤهنه.. هندهک ژ ههوه یی هندهکان ژ جهی وان دهرتیخن، ودبت ئه ثه ئیشارهت یی هندهکان دکوژن، وهندهک ژ ههوه

بت بوّ وی دوبهره کینی ئه وا که فتیه د نا قبه را ئویجاخین جوهیان دا ئه وین ل مهدینی د ژیان، ده می شه ر -به ری هاتنا ئیسلامی - د نا قبه را (ئه وس) و (خه زره جیان) دا چیبوی، وهه ر هنده ک جوهیان پشتا هنده ک عهره بان گرتی، حه تا مه سه له گه هشتیه هندی وان ب خو شه ری ئیک و دو کر وئیک و دو کوشتن و ژ جهین وان ده ریخستن ژی، خودی دبیژته وان: ما د ته و راتی دا بو هه وه نه فاتبو گوتن کو هنده ک ژ هه وه هنده کان نه کوژن، و وان ژ جه و و اری وان ده رنیختن و هه وه و ده و به یمان ل سه ر قی و نه درنه ئیخن؟ و هه و هوی باب و باپیرین خو یین که قن و دره په یمان ل سه ر قی چه ندی دابو و خودی؟ ئه ری پا بوچی هوین په یمانا خو د شکین و سه را مالی دنیایی هوین په نیک و دو دکوژن و ته عدایی ل ئیک و دو دکه ن؟

وَإِن يَأْتُوكُمُ أُسَرَعَت تُفَدُوهُمْ وَهُو مُحَرَمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ الله وسلم وسلم وين وي كدادانان دا هنده ك وهموه نيخسير بوون، و ب دهستين دوورمنان هاتنه گرتن، هوين دي رابن پاره ومالي كوم كهن؛ دا فدين پيشقه بدهن ووي و دهستي دوورمنان بيننهده ر، به هيجه الله هندي كو تهورات ل سهر ههوه واجب دكهت هوين ههمي پيكڤه پشكداريي د دانا فدين دا بكهن بو ئازادكرنا مروقي جوهي دهمي ئيخسير دبت! بو دانا فدين هوين كاري ب حوكمي تهوراتي دكهن، بهلي بو مهسهلا كوشتن ونهفيكرني كو د عهسل دا ئهو ل سهر ههوه حهرامه، ههوه ئاگهه و حوكمي تهوراتي نينه، دياره هوين باوه ريي ب هنده ك تهوراتي دئينن و كارهكي دئينن و كارهكي كريته هوين دكهن دهمي هوين باوه ريي بهنده ك تهوراتي كريته هوين دكهن دهمي هوين باوه ريي بهنده كارهكي بهنده كريته هوين دكهن دهمي هوين باوه ريي بهنده ك ناوه ريي بهنده كين وكافريي

وههچینی قی کاری بکهت، کیتابا خودی پارچه پارچه بکهت، کاری ب هنده کنی بکهت یا ل دویق دلنی وی بت، وئهوا وی پی خوّش نهبت کاری پی نهکهت، جزایی وی دی چ بت؟ خودی به رسقی دده و دبیّرت: ﴿ فَمَا جَزَآءُ مَن یَفْعُلُ ذَٰ لِكَ مِنكُمْ إِلَّا خِرْیُ فِی الْحَیْوةِ اَلدُّنْیَا اللهٔ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴾ همچی کهستی ژههوه وی کونی به شهرمزاریا د دنیایی دا وی چو جزایه کی نابت. و ل روّژا رابوونی خودی دی وان زقرینته دژوارترین عهزابی د ئاگری دا، وخودی یی بی ناگه نینه ژوی تشتی هوین دکهن.

وئه ف جزایه نه ب تنی بو ئسرائیلیانه، به کی بو ههر که سه کیه یی وه کی وان بکه ت، در عومه ری کوری خهطابی دئیته فه گوهاستن دبیّرت: ((ئسرائیلی چوون، وئه فه به جسی ههوه یه ئهی ئوممه تا موحه ممه دی))! یه عنی: هوین گهلی موسلمانان دلی خو ب هندی خوش نه که نیرین: ئه فه به جسی ئسرائیلیانه، نه.. ئه و به جسی ههوه یه دی ئه گهر هوین باوه ریی ب هنده ک ئه حکامیّن قورئانی بینن، وکوفری ب هنده کان بکه ن، ئه گهر هوین بوونه شریکین جوهیان د تا وانی دا، هوین دی دبنه شریکین وان د جزای دی دا.

وههر کهسه کی ب قی ره نگی بت، باوه ریی ژ دهست بده ت و به رب کافریی قه بچت، مه ته لا وی وه کی مه ته لا وی که سیه یی تشته کی ب بها و مفا د دهستی دا بت (وه کی ئاخره تا بی دویماهی) قیجا رابت وی تشتی بده ته ب تشته کی دی یی بی بی بها وچو مفا تیدا نه (وه کی دنیایا نزم و به روه خت)، له و خودایی مه زن د سالوخه تین وان دا گوت: ﴿ أُوْلَئِكِ كَ اللَّهِ مَا اللَّهُ عَلَيْهُ مُ اللَّهُ عَلَيْهُ مَ اللَّهِ عَلَيْهِ به دنیا، یه عنی: نه و نه وان یین ژینا دنیایی ب سهر ناخره تی نیخستی، ناخره ت فروتی دایه ب دنیا، قیجا ل ناخره تی عه زاب ل سه ر وان نائیته سفککرن، ونه د دنیایی ونه د ناخره تی دا وان چو پشته قان نین وان ب سه ر بیخن، یان عه زابا خودی ژ وان بده نه پاش.

وپشتی خودایی مهزن ههلویستی ئسرائیلیان ژوی پهیمانی یا وان دایه خودی بو مه ئاشکه را کری، ههلویستی وان ژمهسه لا پیغهمبهرینیی ژی ئاشکه را، وبو مه دیارکر کانی وان چاوا پیشوازی ل پیغهمبه رین خوب خو -یین ئسرائیلی - دکر، بو هندی دا ئهم ژوی ههلویستی وان یی وه ربادای عهجیبگرتی نهبین یی وان پیشوازی پی ل پیغهمبه ری مه ژی کری:

وَلَقَدْ وَاتَیْنَا مُوسَى ٱلْکِتَابُ وَقَفَیْنَا مِن اَبَعْدِهِ بِٱلرُّسُلِ وَوَاتَیْنَا عِیسَى ٱبْنَ مَرْیَمَ ٱلْبَیّنَاتِ وَأَیَّدْنَاهُ بِرُوحِ ٱلْقُدُسِ اَفْکُلُمَا جَآوَکُمْ رَسُولُ اِبِمَا لَا تَهْوَکَ أَنفُسُکُمُ اللَّهُ اللَّهِ مَا لَا تَهْوَکَ أَنفُسُکُمُ اسْتَکَبْرَتُمْ فَفَرِیقًا کَذَّبْتُمْ وَفَرِیقًا تَقْتُلُونَ ﴿ وَقَالُواْ قَلُوبْنَا عُلَفَ أَبَل لَّعَنَهُمُ ٱللَّهُ اللَّهُ مُصَدِقٌ لِمَا مَعَهُمْ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِیلًا مَّا یُؤْمِنُونَ ﴿ قَلَ اللَّهِ مَا حَرَفُواْ كَفَرُواْ فَلَمَّا جَآوَهُم مَّا عَرَفُواْ كَفَرُواْ بِهِ وَكَانُواْ مِن قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ فَلَمَّا جَآوَهُم مَّا عَرَفُواْ كَفَرُواْ بِهِ وَكَانُواْ مِن قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ فَلَمَّا جَآوَهُم مَّا عَرَفُواْ كَفَرُواْ بِهِ عَلَى اللَّهِ مَا عَرَفُواْ كَفَرُواْ بِهِ عَلَى اللَّهُ مَا عَرَفُواْ كَفَرُواْ بِهِ عَلَى اللَّهُ مِنْ وَلَا اللَّهُ اللّهُ اللَّهُ مَا عَرَفُواْ كَفَرُواْ بِهِ عَلَى اللَّهُ مَا عَرَفُواْ كَفَرُواْ بِهِ اللَّهُ مَا عَرَفُواْ كَفَرُواْ بِهِ اللَّهِ مَا عَرَفُواْ كَفَرُواْ بِهِ اللَّهُ مَا عَرَفُواْ كَفَرُواْ بِهِ اللَّهُ مِنْ فَاللَّهُ مَا عَرَفُواْ كَفَرُوا بِهُ اللَّهُ مَا عَرَفُواْ كَفَرُوا بِهُ اللَّهُ مَا عَرَفُوا كُمُ اللَّهُ مَا عَرَفُوا لَا عَرَفُوا لَعُلُكُمُ اللَّهُ مَا عُمْ فَوْلِيقًا لَا اللَّهُ اللّهُ اللّهُ

فَلَعْنَهُ ٱللّهِ عَلَى ٱلْكَفرِينَ ﴿ بِعْسَمَا ٱشْتَرَوْا بِمِنَ أَنفُسَهُمْ أَن يَكْفُرُواْ بِمَآ أَنزَلَ ٱللّهُ بَعْنَا أَن يُنزِّلَ ٱللّهُ مِن فَضْلِهِ عَلَىٰ مَن يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِ فَبَآءُ و بِغَضَبِ عَلَىٰ غَضَبٍ مَلَىٰ عَضَبٍ وَلِلْكَفِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ وَامِنُواْ بِمَآ أَنزَلَ ٱللّهُ قَالُواْ نُوْمِنُ بِمَآ أُنزِلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَآوَهُ وَهُو ٱلْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنلِيكَ وَ كُلُونَ أَنلِيكَ وَاللّهُ مِن قَبْلُ إِن كُنتُم مُوْمِنِينَ ﴾ الله مِن قبْلُ إِن كُنتُم مُوْمِنِينَ ﴾ الله مِن قبْلُ إِن كُنتُم مُوْمِنِينَ ﴾

خودی دبیرت: مه کیتاب -کو تهوراته- دابوو مووسای.. ومووسا مهزنترین پیغهمبهری ئسرائیلیان بوو، ئهو بوو یی ئسرائیلی ژ دهستی دوژمنی وان یی مهزن فیرعهونی پزگار کرین، وئهو بهر ب عهردی پیروز قه برین، خودی تهورات بو وی ئینابوو خواری؛ دا بوو ئسرائیلیان ببنه شریعهت وقانوون ئهو ژینا خو ل سهر ب پیقهبهن، وههر پیغهمبهره کی پشتی وان هاتی حهتا عیسای ههر حوکم ب شریعهتی تهوراتی دکر، لهو ئایهت ل قیری ب مووسای دهست پی دکهت و ب عیسای ب دویماهی دئینت، وئاشکهرا دکهت کو د ناقبهرا وان همردووان دا ژی دا گهلهک پیغهمبهر هاتبوون، دبیرت: مه کیتاب دابوو مووسای ومه پیغهمبهر -ژ ئسرائیلییان- ب دویق وی دا هنارتن، ومه نیشانین ئاشکهرا دانه عیسایی کوری مهریهمی، ئهو نیشانی پاستگوییا وی ئاشکهرا دکهن، وه کی ساخکرنا وی ب ئانههیا خودی بو مریان، خودی دبیرت: ومه ب جبریلی -سلاڤ لی بن- ئهو ب هیز ئیخست.

و(روح القدس) وه کی بارا پتر ژ زانایان دبیّژن جبریله (۱۱)، و(روح) ئه و جانه یی زیندیبوونی دده ته گیانداری، و(القدس) وه کی (القدوس) ناقه که ژ ناقیّن خودی، مهبهست پی پاکیه، ومهخسه د ب (رحا خودی) ئه و رحه یا ژ لایی خودی قه هاتیه ئافراندن، وقه درگرتن بو جبریلی قورئان قی ناسناقی ددانته سهر، کا چاوا ل گهله کی جهین دی هه و بو قه درگرتن ناسناقی (روح الله) ل سه عیسای ب خو ژی ددانت.

⁽۱) د حهدیسه کا دورست دا یا (موسلم) قهدگوهیزت هاتیه کو پیغهمبهری -سلاف لی بن- (روح القدس) بو جبریلی ب کارئینایه دهمی دوعا بو حهسسانی کوری ثابتی یی شاعر کری وگوتی: ﴿ اللهم أیده بروح القدس – یا رهبیی تو ب جبریلی پشته ثانیا وی بکه ﴾.

وهنارتنا پیغهمبهره کی ل دویڤ ئیکی د ناڤ مللهته کی دا مهزنترین نعمه ته خودی د گهل وی مللهتی دکهت، دڤیٽ ئهو شوکرا ڤی نعمه تی بکهن، به لی ههلویستی ملله تی شرائیلی ژ ڤی نعمه تی چ بوو؟ وان چاوا پیشوازی لی کر، خودی دبیژته وان: ﴿ أَفَکُلّمَا جَآوَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لاَ تَهُوَکَ أَنفُسُکُمُ ٱسۡتَکَرِّرَتُمْ فَفَرِیقًا کَدّبْتُمْ وَفَرِیقًا تَقْتُلُون ﴾ جَآوَکُمْ رَسُولٌ بِمَا لاَ تَهُوَک أَنفُسُکُمُ ٱسۡتَکَرِّرَتُمْ فَفَرِیقًا کَدّبْتُمْ وَفَرِیقًا تَقْتُلُون کی نهری قیدی او مساکو نه به دری قیده او د گهل دلچوونین ههوه نه به هوین دی خو مهزن کهن، ڤیجا دی رابن دهسته که کی ژ وان پیغهمبهران دی دروین دهرئیخن ودهسته که کی دی کوژن؟

ئەقە حالى ئسائىلىان بوو د گەل پىغەمبەرىن وان ب خۆ، ئەويىن ژ ناڤ وان ھاتىنە ھلىۋارتن، وبۆ وان ھاتىنە ھنارتن، ھەر پىغەمبەرەكى ھاتبا يان دڤيا وى بىيژت يا وان پى خۆش، وپشكداريا وان د ئنحراف وسەرداچوونا وان دا بكەت، يان باوەرى پى نەدئىنا ولى دگەريان وى بكوژن!! ئەقە شوكرا وان بوو ل سەر قى نعمەتا خودى د گەل كرى، لەو خودى دگەريان دا وان وپىغەمبەراتى ژ ناڤ وان دەرىخست ودا مللەتەكى دى كو نەقىين ئىسماعىلى بوون.. وئەگەر ئەو ئەو بىن يىن باوەرىي بى پىغەمبەرىن خۆ نەئىنىن وخۆ ل سەر سەرى وان مەزن بكەن، پا دى چاوا باوەرىي بى پىغەمبەرەكى بىانى ئىنن؟

خودی دبیرت: ﴿ وَقَالُواْ قُلُوبُنَا عُلَفَّ بَلِ لَّعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِیلًا مَّا یُوْمِنُون ﷺ یه عنی: ده می پیغه مبهری دویماهیی کو موحه ممه ده -سلاف لی بن- هاتی و بهری وان دا دینی خودی، وان گزته فی پیغه مبهری خودی: دلین مه دپیچاینه، گزتنا ته تیدا ناچت. دپیچاینه ب علم وزانینی، مهخسه دا وان ئه و بوو بیژن: ئه و زانین و دینداریا د دلین مه دا ههی -یا کو مه ژ پیغه مبهرین خو وهرگرتی- تیرا مه ههیه، ومه چو هه وجه یی ب هندی نینه ژ نوی تو بینی تشته کی دی بو مه بیژی، فیجا هه ما خو زه حمه تنه ده!

خودی بهرسقا وان ددهت ودبیرت: وه نینه وه کی ئه و دبیرتن، دلین وان دپیچای نین، بهلکی دلین وان وه کی دلین خهلکینه، تشت دچنه تیدا وئه و تی دگه هن، بهلی ژبه وی کوفرا وان بو خو هلبژارتی، خودی له عنه تین ل وان کرین، له و دلین وان یین هاتینه خه تمکرن، وئه و ژ ره حما خودی یین هاتینه ده ریخستن، قیجا کیم جاران تی نهبت ئه و باوه ریی نائینن، و هر ماره کا کیم تی نهبت ژوان که س باوه ریی نائینت.

ودا ئایهت بۆ مه ئاشکهرا بکهن کو نه باوهری ئینانا وان به موحهمهدی -سلاف لیخ بنات ژ نهزانین نهبوو بهلکی ژ حهسویدی وسهرروقی ودلروشیا وان بوو، ئیشارهت دا رویدانه کا دیروکی یا نیزیک چیبووی د گهل جوهیین مهدینی ، دهمی وان دگوته خهلکی مهدینی ژ ئهوس وخهزرهجیان: نیزیکه پیغهمبهره که دی ئیت، ئهم دی باوهریی پی ئینین، وئهم وئهو پیک قه دی شهری ههوه کهین وکوشتنه کا وه کی یا عاد وئیرهمان ئیخینه ناف ههوه.. پاشی گافا ئهو پیغهمبهر هاتی یی وان ب خو سالوخهتین وی ب بهرفرههی دگوتن، وان باوهری پی نهینانا: ﴿ وَلَمَّا جَآوَهُم کِتَابُ مِنْ عِندِ ٱللهِ مُصَدِقٌ لِمَا مَعَهُم وَکَانُواْ مِن قَبْلُ باوهری پی نهینانا: ﴿ وَلَمَّا جَآوَهُم مَّا عَرَفُواْ کَهُرُواْ بِهِ مُصَدِقٌ لِمَا مَعَهُم وَکَانُواْ مِن قَبْلُ باوهری پی نهینانانوا مین قبل الکیفریری بی نهینانانوا مینونانده می الکیفریری کوری در دور حمقا پیغهمبهری دویماهیا زهمانی دا گوتین وئاشکهرا کرین. ل شوینا ئهو باوهریی پی بینن، وبیژن: تهوراتی پاست دگوت، دهمی گوتین وئاشکهرا کرین. ل شوینا ئهو باوهریی پی بینن، وبیژن: تهوراتی پاست دگوت، دهمی گوتین وئاشکهرا کرین. ل شوینا ئهو باوهریی پی بینن، وبیژن: تهوراتی پاست دگوت، دهمی حسلاف لی بن- پهمهری دویماهیی دکر. وان باوهری پی نهینا، وپیغهمبهرینیا موحهمهدی حسلاف لی بن- په تکر، وکوفر پی کر، ههر چهنده وان باش دزانی کو ئهف پیغهمبهره که شهری ههوه وان بهری هنگی گهف پی ل کافرین عهرهبان دکر ودگوتی: ئهم وئهو پیکقه دی شهری ههوه کوژین.

دەمى ئەو پىغەمبەر ھاتى يى وان سالۆخەت وراستگۆييا وى دزانى، وان باوەرى پى نەئىنا وئەو درەوين دەرىخست. وعەدەتى وانە ھەر جارەكا پىغەمبەرەكى نە ل دويڤ دلى وان ھات بت وان ئەو يى كوشتى يان درەوينى دەرىخستى، وئەو قى عەدەتى خۆ ناھىلان، قىجا لەعنەتا خودى ل ھەر ئىكى بت يى كافرى كربت، وباوەرى ب وى حەقيى نەئىنابت يا ژنك خودى ھاتى.

وئهگهرا قنی گوهۆریننی ژ وی پیغهمبهری وان دگۆت دی ئیت چ بوو؟ وبۆچی وان باوهری پین نهئینا پشتی وان زانی کو ئهو ههمی سالۆخهتین وان بۆ پیغهمبهری دویماهیی ددانان ل نک موحهمهدی ههنه؟

ئايەتا د دويڤ دا ڤێ چەندێ بۆ مە ئاشكەرا دكەت: ﴿ بِنْسَمَا ٱشْتَرَوْاْ بِمِنَ أَنفُسَهُمْ أَن يَكْفُرُواْ بِمَا أَنزَلَ ٱللهُ بَغْيًا أَن يُنزِلَ ٱللهُ مِن فَضْلِمِ عَلَىٰ مَن يَشَآءُ مِنْ عِبَادِمِ فَ فَبَآءُو بِغَضَبٍ عَلَىٰ يَكْفُرُواْ بِمَآ أُنزَلَ ٱللهُ بَغْيًا أَن يُنزِلَ ٱللهُ مِن فَضْلِمِ عَلَىٰ مَن يَشَآءُ مِنْ عِبَادِمِ فَ فَبَآءُو بِغَضَبٍ عَلَىٰ

غَضَبٍ وَلِلْكَنفِرِينَ عَدَابٌ مُهِين شَي الله يهعنى: چ تشته كن كريّت بـوو قان ئسرائيليان كرى، دهمـن كرين وفروّتنه كا ب خوساره تى كرى، وئهو ئهون ييّن ههردهم بـوّ بازرگانيي وكرين وفروّتنيّ دشاره زا..! نه چو تشت بوو وان نه فسا خوّ ژ بهر فروّتي، چ كربوو وان؟

وان کوفر ب وی حهقیی کر یا خودی بو موحهمهدی -سلاف لی بن- ئینایه خواری، باوه ری دا ب کوفری، لهو بهری ههر تشته کی وان خو خوساره تکر، نه فسا خو ژ دهست دا، و چ ئه گهر د پشت هندی را ههبوو ئه و باوه ریی بده نه ب کوفری ؟ ئایه ت دبیر ژت: ﴿ بَغیّا أَن یَمُنوّل اَللّهُ مِن فَضْلِهِ عَلَیٰ مَن یَشَآءُ مِنْ عِبَادِه و یا به کوفرا وان نه ژ بهر چو بوو.. ب تنیی ژ بهر هندی بوو چونکی خودی ژ قه نجیا خو قورئان بو عهبدی خو موحهمه دی -سلاف لی بن- ئینا خواری، ونه بو وان. یه عنی: وان حهسویدی ب پیغهمهمری بر نه کو د راستیا وی دا به دکه فتنه گومانی، ئه و باش دزانن کو ئه و ئه و پیغهمهمره یی تهوراتی سالوخه تین وی گوتین، بهلی وان پی خوش نهبوو پیغهمهمری دویماهیی ژ ناف وان نه ئیته هلبژارتن و ژ ملله ته ککی به به به به به به به وان دا کیم، ژ بهر فی چهندی وان کوفر یی کر، وئه نجامی کوفرا وان غهزه بی د گهل وان دا ، غیم نه به ک خودی ل وان کر ژ بهر کوفرا وان یا نوی ب موحهمه دی غهزه بی د گهل وان دا، غیم نه به ک خودی ل وان کر ژ بهر کوفرا وان یا نوی ب موحهمه دی غهزه بی د گهل وان دا، غیم نه به ک خودی ل وان کر ژ بهر کوفرا وان یا نوی ب موحهمه دی خودی کی بن- وبه ری نوکه ژی غیم به به بی بی نوی ب موحهمه دی خودی کی بن و ته دریفکرنا وان بو تهوراتی، وبو هه داشه کی که که کی کوفری ب پیغهمهم ران، وکوفرا وان بو عیسای -سلاف لی بن- وته دریفکرنا وان بو تهوراتی، وبو هه که که که که کی کوفری ب پیغهمهم ربنیا موحهمه دی -سلاف لی بن- بکه ت، عهزابه کا وه سا هه یه که به کین به کین و بوزیل ببت.

و د گهل کو نهباوهری ئینانا وان ب قورئانی ژ ئهگهرا دلرهشی وحهسویدیا وان بوو، بهلی د گهل هندی ژی دهمی پسیار ژ وان هاتباکرن: ئهری بۆچی هوین باوهریی ب قورئانی نائینن؟ وان هیجه ته کا دی یا ژ قهستا بو خو دگرت، قورئان دبیرژت: ﴿ وَإِذَا قِیلَ لَهُمْ وَامِنُواْ بِمَآ أَنزِلَ اَللّهُ قَالُواْ نُوْمِنُ بِمَآ أُنزِلَ عَلَیْنَا وَیَکْفُرُون بِمَا وَرَآوهُ وَهُو اَلْحَقُّ مُصَدِقاً لِمَا مَعَهُمُّ قُلْ بِمَآ أَنزِلَ عَلَیْنَا وَیَکْفُرُون بِمَا وَرَآوهُ وَهُو اَلْحَقُ مُصَدِقاً لِمَا مَعَهُمُّ قُلْ بِمَآ أَنزِلَ الله عَلَيْنَا وَیَکْفُرُون بِمِمَا وَرَآوهُ وَهُو اَلْحَقُ مُصَدِقاً لِمَا مَعَهُمُ قُلْ فَلِمَ تَقَلَّلُواْ نُوْمِن بِمِمَا أَنزِلَ عَلَیْنَا وَیکُفُرُون بِمِمَا وَرَآوهُ وَهُو اللّهِ مِن قَبْلُ إِن کُنتُم مُؤْمِنِین فَهُ الله عَلَيْنَا یه خواری، ئه و دا بیرژن: ئهم دی گوتبا جوهیان: باوهریی ب وی قورئانی بینن یا خودی ئینایه خواری، ئه و دا بیرژن: ئهم دی باوهریی ب وی ئینین یا بو پیغهمهرین مه هاتیه خواری.

یه عنی: ههر تشته کنی هه بت ئه گهر خو وه حی ژی بت و ژنک خودی ها تبت، ئه و باوه رینی پی نائینن، ماده م نه ل سهر وان ها تیه خواری، ههر وه کی وه حیا خودی وحه قی وه قفه ل سهر وان ب تنی!! وهه چینی وان باش نه نیاست و ب دیرو کا وان یا ره ش ین ئاگه هدار نه بت دی هزر که ت ده می وه حی بو پیغه مبه رک ژوان دها ته خواری وان دگافی دا باوه ری پی دئینا و دویکه فتنا وی دکر. همر وه کی ئه و هه رنه ئه ون ین کوفر ب خودی دکر، و پیغه مبه رکوشتن!

خودی فهرمانی ل پیغهمبهری -سلاف لی بن- دکهت کو ئهو د بهرسقا قان جوهیان دا بیرشت: ئهگهر راسته هوین د خودان باوهرن ب وی یا خودی بو ههوه ئینایه خواری وه کی هوین دبیرشن، ئهری پا بوچی بهری ههوه پیغهمبهرین خودی دکوشتن؟ مادهم هنده هوین بو پیغهمبهرین خو د (موتهعهصبن) ئهری مهعنا وی چ بوو ههوه هند ئهو دکوشتن؟! نه.. مهسهله ئهو نینه یا هوین دبیرشن، مهسهله دلین ههوه دپیسن، حهز ژ کوفری ونهیاره تیا پیغهمبهران دکهن.

وپشتی قی پسیاری ئایهت چهند دهلیلهکان ژ دیروّکا وان قهدگیّرت ل سهر هندی کو ئه و ل سهر ریّکا پیّغهمبهریّن خوّ ژی ناچن، وپیّغهمبهریّن وان ژ رکداریا وان دبهرینه، ودبیّرت:

* وَلَقَدْ جَآنِكُم مُّوسَىٰ بِٱلْبَيِّنَتِ ثُمَّ ٱتَّخَدْتُمُ ٱلْعِجْلَ مِن بَعْدِهِ وَأَنتُمْ ظَلِمُونَ

وَإِذْ أَخَدْنَا مِيَسْفَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ ٱلطُّورَ خُدُواْ مَآ وَاتَيْنَكُمُ بِقُوَّةٍ وَٱسْمَعُواْ لَقَالُواْ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأُشْرِبُواْ فِي قُلُوبِهِمُ ٱلْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ بِنْسَمَا يَأْمُرُكُم بِهِنَ قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأُشْرِبُواْ فِي قُلُوبِهِمُ ٱلْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ بِنْسَمَا يَأْمُرُكُم بِهِنَ إِيمَانُكُمْ إِن كُنتُم مُّوْمِنِينَ

إيمَنْكُمْ إِن كُنتُم مُّوْمِنِينَ

إيمَنْكُمْ إِن كُنتُم مُّوْمِنِينَ

إيمَنْكُمْ إِن كُنتُم مُوْمِنِينَ

إيمَانُكُمْ إِن كُنتُم مُوْمِنِينَ ﴿

خودی دبیزته وان: ﴿ • وَلَقَدْ جَآوَكُم مُّوسَىٰ بِٱلْبَیِّنَتِ ثُمَّ ٱتَّحَدْتُمُ ٱلْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ عَوَاتُكُمْ ظَلِمُونَ وَهِ الله لَهُ عَلَيْهِ عَلَيْهُ الله عَنى: بهرى نوكه پیغهمبهری خودی مووسا ب نیشانین ئاشكهرا قه ل سهر پیغهمبهرینیا وی بو ههوه هاتبوو، وهكى: گوپالى ئهوی دبوو مار، وكهلاشتنا دهریایی، و پهقاندنا كانیین ئاقی ژ كهڤری.. وگهلهكین دی ژ وان نیشان وموعجزهیین راستیا گازیا

وي ئاشكەرا دكر. بەلى ھەلويستى ھەوە ژ وي چ بوو؟ پشتى ھەوە ئەڤ ھەمىي موعجزەيين وي ب چاڤ ديتين، هوين رابوون هموه گۆلكهك بۆ خۆ ژ زيري چيكر، وهموه پهرستنا وي كر وهموه گۆت: ئەقە خودايى مووسايە! وكەنگى؟ ھىنشتا مووسا يى ساخ د ناڤ ھەو دا، دەمىي ئەو چووپە ژڤانى ل طوورى. ئەرى ما يىغەمبەرى ھەوە گۆتبوو ھەوە قىي چەندى بكەن؟ نە.. ئەقە زۆرداريەك بوو ھەوە كرى، وئەقە نە زۆرداريا ئىكى بوو ھەوە كرى ونەيا دويماھيى ۋى بسوو: ﴿ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيَثِنَةَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ ٱلطُّورَ خُذُواْ مَاۤ وَاتَيْنَكُم بِفُوَّةٍ وَٱسْمَعُوآ قَالُواْ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأُشْرِبُواْ فِي قُلُوبِهِمُ ٱلْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ بِنْسَمَا يَأْمُرُكُم بِمِنَ إِيمَانُكُمْ إِن كُنتُممُّوْمِنِينَ ﷺ زيّدهگاڤيا دى يا ههوه ل سهر فهرمانا خوديّ وپيّغهمبهريّن وى كرى، ئهو بوو دەمنى خودى پەيمانەكا موكم ژ ھەوە وەرگرتى، كو ئەو تشتى مووسا بۆ ھەوە پى بىت رث تموراتي هوين وي قمبويل بكمن، وكاري ييخ بكمن، وهموه يميمان ب ڤي چمندي دا، بمليخ پشتی هنگی همر زوی هموه پهیمانا خو شکاند، ئینا خودی چیایی طووری راکره هنداڤی سهري ههوه، وگوته ههوه: ئهوا مه بو ههوه ئينايه خواري ژ تهوراتي هوين موكم بگرن، وگوه بدەنىخ، ئەگەر نە.. دى چيا ب سەر ھەوە دا ئىتەبەردان، وگاڤا ھەوە چيا ل ھنداڤى سەرى خۆ ديتي، هموه ژ ترسان دا گۆت: مه گوه ل گۆتنا ته بوو. بهلني ب كار وكريارين خو هموه بني ئەمرى كر، وگوهدارى نەكر! وكوفر ودلرەقيا ھەوە گەھشتە وى حەددى ھەوە ب دەڤتى خۆ ژى ئعتراف بۆ يېغەمبەرىن خۆ كر كو ھوين گوھداريى ناكەن، ھەوە گۆتە يېغەمبەرىن خۆ مووساي وينن پشت وي ژي هاتين: ﴿ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا ﴾ مه گوه لني بوو وئهم گوهداريي ناكهين!

- چونکی ڤیانا په رِستنا گۆلکێ د دلێن ههوه دا گهریا بوو، پـشــتــی هــویــن گـهلـهک ب ناڤ کوفرێ ڤه چووین.

ئەرى ما ئەڭ چەندا ھە ژى پىغەمبەرىن ھەوە گۆتبوو ھەوە؟ يان ئىمانا ھەوە بوو بەرى ھەوە دايى؟! تو -ئەى موحەممەد- بىر وان: پىسە تشتە باوەريا ھەوە فەرمانى پى ل ھەوە دكەت، ئەگەر ھوين د خودان باوەرن ب وى يا خودى بۆ ھەوە ئىنايە خوارى.

⁻ بۆچى؟

قُلْ إِن كَانَتْ لَكُمُ ٱلدَّارُ ٱلْآخِرَةُ عِندَ ٱللهِ خَالِصَةَ مِّن دُونِ ٱلنَّاسِ فَتَمَتُّواْ ٱلْمَوْتَ إِن كُنتُمْ صَدِقِينَ ﴿ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ إِالطَّلِمِينَ إِن كُنتُمْ صَدِقِينَ ﴿ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ إِالطَّلِمِينَ إِن كُنتُمْ صَدِقِيمِ وَلَن يَتَمَتَّوْهُ أَبَدا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ إِالطَّلِمِينَ ﴾ وَالتَّهُ عَلَيْمُ النَّاسِ عَلَىٰ حَيوةٍ وَمِنَ ٱلَّذِينَ أَشْرَكُواْ يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعُمَّرُ أَلْفُ سَنَةٍ وَمَا هُو بِمُزَحْزِحِهِ مِنَ ٱلْعَذَابِ أَن يُعَمَّرُ وَٱللَّهُ بَصِيرٌ إِمَا يَعْمَلُونَ ﴿ وَاللَّهُ مِنْ الْعَذَابِ أَن يُعَمَّرُ وَٱللَّهُ بَصِيرً أَبِمَا يَعْمَلُونَ ﴾

ئیک ژ وان درهویدن جوهیان دگوتن ئه و بوو وان دگوت: ئه مین کورین خودی وخوشتقیین وی، ئه مین شه عبی وی یی هلبژارتی، یی ژ چهند روژه کین کیم پی قه تر ئاگر قی ناکه قت. ئه قه ئه و گوتن بوو یا وان بو خو دگوت، قیجا حه تا ئایه ت دره وا وان بو خه لکی پیش چاف بکه ت، خودی فه رمان ل پیغه مبه ری خو سلاف لی بن کر کو ئه و بیژته وان: پیش چاف بکه ت، خودی فه رمان ل پیغه مبه ری خو سلاف لی بن کر کو ئه و بیژته وان: آن کائت نکم آلدار آلا خر آق عند آلله خالص کم مین دون آلناس فت منوف آلد آر آلا خر آق عند آلله خالص کم مین دون آلناس فت منوف آلد همیان به حه شت مندوبین که تابید مین نفرینی ب مرنی ل وی که سی بکه نیی دره وین بت ژ هه وه و خه لکی دی. گه لی جوهیان، کانی و درن مرنی بو وی که سی بخوازن یی دره وین بت، ژ هه وه و ژ خه لکی دی، و ما ده م هوین خوشت قین خودین مین مینود رئی و دی گوتنا هه وه راست ده ریخت، و هه وه هی لته ساخ!

وپێغهمبهری -سلاف لێ بن- ئه ڤ گوتنه گوته جوهیێن دهمێ خوّ، بهلێ ئهو د داخوازا وی نههاتن، ومرن نهخواست. تشتێ هندێ دگههینت کو وان ب خوٚ ژی دزانی ئهو ددرهوینن، ئهگهر نه.. ئهو دا د (تهحهددیێ) ئێن، وداخوازێ ب جه ئینن، بهلێ ئهو نهوێریان؛ چونکی ئهو ترسیان ئێکسهر بمرن، وزوی بگههنه مهصیرێ خوٚیێ ڕووی ڕهش!!

﴿ وَلَن يَتَمَنَّوْهُ أَبَداً بِمَا قَدَّمَتَ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِٱلطَّلِمِينَ ﴾ وقده تسهو وي نفريني ناكهن، وداخوازا مرني ناكهن؛ ژبه ركو ئه وباش دزانن كي يي راسته وكي يي درهوينه، ئه و دزانن چ كه د وان يا كرى، و چ كوفر ونه گوهداري يا ژوان چيبووي، وئه و دزانن كو گهله كوله وزوّرداري يا ژوان پهيدا بووي، وخودي يي زانايه بوان بهنيين خوّيين زوّرداري كرى، وئه ول سهر وي چهندي دي وان جزا دهت.

ودا ئایه ت پتر ئه گهرا ره قینا وان ژقتی (ته حددیی) بو مه به رچاف بکه ت، زیده تر راستیا وان بو مه ئاشکه را کر وگوت: ﴿ وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَیٰ حَیاةٍ وَمِنَ الَّذِید َ الشَّرَ کُواً یَودُ الْکَدُهُمْ لَوْیهُ مَرَّ الْفَسَنَةِ وَمَا هُو بِمُزَحْرِجِهِ مِنَ الْعَدَابِ أَن یُعَمَّ وَاللّهُ بَصِیرُ اِبِمَا الشَّرَ کُواً یَومُن اللّه بَصِیرُ اِبِمَا یَعْمَدُ اللّه بَصِیرُ الله بَمِی وزانی کو جوهی ژهه می یعمَلُور نَ یه عنی: نه ی موحه ممه د! مسوگه رتو دی بینی وزانی کو جوهی ژهه می مروقان پتر حه زژ دریژیا ژینی دکه ن، نه گهر چه ند ژینه کا ره زیل و بی بها ژی بت، به لکی قیانا وان بو ژیی دریژ خو ژیا بوتپه ریسان ژی پتره، نه و بوتپه ریسین باوه ریی به هه بوونا روژا قیامه تی وچوونا به حه شتی وجه هنه می نائینن. ئیک ژوان جوهیان وه کی به تپه ریسان دخوازت یک هزار سالی بت، و نه ش ژیی دریژ وی ژعه زابا خودی دویر نائیخت، و تشته که دخوازت یک هزار سالی بت، و نه شارتن.

وجوهی نه تنی دوژمناتیا پینغهمبهر وخودان باوهران دکهن، بهلکی کهرب ونه شیانا وان یا گههشتیه هنده ک ملیاکه تین خودی یین خودان قهدر ژی، وهکی جبریلی، ئهوی خودی کریه ئهمینی وه حیی، وهنارتیی عهسمانی بو عهردی. خودی د دهر حمقا شی چهندی دا دبیرژت:

قُلْ مَن كَانَ عَدُوَّا لَجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَىٰ قَلْبِكَ بِإِذْن ٱللَّهِ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدَى وَبُشْرَك لِلْمُؤْمِنِين ﴿ مَن كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَيْكِ عَدُ وَرُسُلِهِ وَجَبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ ٱللَّهُ عَدُوُّ لِلْكَفِرِينَ ﴿ وَلَقَدْ أَنزَلْنَكَ إِلَيْكُ وَايَنتِ بِيسَنَلْتٍ وَمَا يَكْفُرُ وَمِيكَالَ فَإِنَّ ٱللَّهُ عَدُولًا لِللَّهُ مُورَيقٌ مِّنْهُم آبلُ أَحْتُرُهُم لا بِهَا إِلَّا ٱلْفَاسِقُونَ ﴿ وَلَهُمْ اللَّهُ مُصَدِقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَدَ فَرِيقٌ مِنَ ٱلَّذِينَ يُومُنُونَ ﴿ وَلَمَ اللّهِ مُرَاوَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لا يَعْلَمُونَ ﴿ وَلَا لَهُ وَرَآوَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لا يَعْلَمُونَ ﴿ وَلَا لَهُ وَرَآوَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لا يَعْلَمُونَ ﴿

وبه حسى ئه گهرا هاتنه خوارا قان ئايه تان بهرى نوكه -د ئايه تين بۆرين دا- نه هاتيه كرن، به بهلى ژ ئايه تى ب خۆ دئيته زانين كو نهياره تيا جوهيان بۆ جبريلى ژ بهر هندى بوويه چونكى وى قورئان بو موحه مهدى -سلاف لى بن- ئينابوو خوارى، وهندى هند كهربين وان ژ قورئانى وينغه مهدى قورئان بۆ پىغهمهدى -سلاف

لیّ بن- ئینایه خواریّ! (۱) وهنده ک زاناییّن تهفسیریّ دبیّرْن: پشتی پیّغه مبهری -سلاف لیّ بن- ههمی پسیاریّن وان داین، چو بن- ههمی پسیاریّن وان داین، چو د دهستیّ وان دا نهما ئینا وان گوته پیّغه مبهری -سلاف لیّ بن-: ههر پیّغه مبهره کیّ خودی هنارت بت، ملیاکه ته کیّ دایه د گهل وه حیی بوّ دئینت، قیّجا ئهوی وه حیی بو ته دئینت کیه ؟ پیّغه مبهری -سلاف لیّ بن- گوته وان: هه قالیّ من جبریله! وان گوت: جبریل ؟! ئهوی مزگینیا شه و دور منی مهیه (۱) ، ئه گهر میکائیل هه قالی ته با ئه م دا با وه دریی به ته ئینین، ئه و خوشیی مهیه ؛ چونکی ئه و مزگینیا ره حمی وخوشیی دئینت. قیّجا هنگی ئه ق ئایه ته ها تنه خواریّ.

جبریل وهلیهکه ژ وهلیین خودی، وئهو کهسی نهیاره تیا وهلیهکی خودی بکهت، ئهو یی دوژمناتیا خودی دکهت، وئهوی دوژمناتیا خودی بکهت، خودی شهری د گهل وی رادگههینت، وهکی د حهدیسه کا قودسی دا هاتی: ﴿ مَن عَادَی لِی وَلِیّّا فَقَدْ آذَنْتُهُ بِالحَرْبِ ﴾ (٣) ژ بهر ڤی چهندی خودی بهره قانی ژ جبریلی کر وکهربا خو داریته سهر وان یین کهربا خو هاڤیتیه جبریلی، وگسوت: ﴿ قُلْ مَن کَانَ عَدُوّاً لِجبِریل فَانِنّهُ مُنَوَّلَهُ عَلَیْ قَلْبِکَ بِادِنِ آللهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَیْنَ یَدیّهِ وَهُدی وَبُشْرَک لِلْمُؤْمِنِینَ هَانَهُ مُنَوَّلًا لِلّهِ وَمَلَتَا عَدُوّاً لِللهِ وَمَلَتَا عَدُونَ وَرُسُلِهِ وَجبِریل وَمِیکنل وَمِیکنل وَمُیکنل مَن کَانَ عَدُوّاً لِلّهِ وَمَلَتَا عَدُون وَان جوهیین نهیاره تیا جبریلی دکهن فیاری آللهٔ عَدُوّ لِلْکَیفِرینَ هی موحهمه د، تو بیژه وان جوهیین نهیاره تیا جبریلی دکهن ههچیی دوژمنی جبریلی بت، پانی وی ب ئانه هیا خودی قورئان ل سهر دلی ته یا ئینایه خواری راستیا کتابین بهری خو ئاشکه را دکهت، ورینیشانده ره بو حهقیی، ومزگینیه بو یین خودان باوه ر، وههچیی دوژمنی خودی وفریشته یین وی وییخه مبه رین وی بت، و ب تابه تی خودان باوه ر، وههچیی دوژمنی ومیکالی، هندی خودی و فریشته یین کی کافرانه.

⁽۱) ووهکی وانه د ڤێ نهيارهتيێ دا برايێن وان يێن سهرداچووی ئهوێن جبريلي ب خيانهتێ گونههبار دکهن، ودبێژن: وهحي يا عهلي بوو، بهلێ وي حيلهکر وئهو بێ موحهمهدي ئينا!!

⁽۲) و د هنده ک ریوایه تان دا هاتیه کو جوهیان نهیاره تیا خو بو جبریلی ب هندی قه گری ددا دگوتن: ده می مه مروّقه ک هنارتی دا بختوننه صری بکوژت، به ری ببته شاه، جبریلی ئه و پاراست و نه هیلا ئه م وی بکوژین!! (۳) بوخاری قیّ حهدیسی ژ ئهبوو هوره بردی قهدگوهیزت.

یه عنی: ههر وه کی ئایه تی دقینت بیژته مه: هه چین دوژمناتیا خودی وملیاکه ت وپیخه مبه رین وی بکه ت، ئه و کافره، وئه وی کافر بت خودی دی دوژمنی وی بت، وجبریل وه کی ههر ملیاکه ته که و وینخه مبه ره کی دی چو تشتان ژنک خو ناکه ت و نابیژت، وهه رسته کی ئه و بینته خواری، ئه و وه حیا خودید، و ب فه رمانا وییه.

وجبريلي، ئەوي هوين نەپارەتيا وى دكەن -گەلى جوهيان-، ب فەرمانا خودي هندەك ئايەتتىن ئاشكەرا بۆ موجەممەدى -سلاڤ لىخ بن- يين ئيناينە خوارى، ومەسەلە وە نينە وەكى جوهي هنده ک جاران نهباوهري ئينانا خوّ ب ئيسلاميّ ب هنديّ ڤه گرێ ددهن دبێـژن: موحهممهدی چو تشتی ئاشکهرا بو مه نهئینایه حهتا ئهم باوهرینی پی بینین! نه.. ئهڤ قورئانا موحهممهد پي هاتي يا روهن وئاشكهرايه: ﴿ وَلَقَدْ أَنزَلْنَكَ إِلَيْنِكَ وَايَنتِ بِيَّنَاتٍّ وَمَا يَكَفُرُ بِهَآ إِلَّا ٱلْفَسِقُونَ ﴿ لَهُ مُو مُوحِهُمُهُ هُ، مَهُ هَندهُ كَ نَايِهُ نَاشَكُهُوا بَوْ تَهُ يَيْن نَيناينه خوارين.. دئاشکهرانه چونکي دموافقي وي کيتابينه يا بو مووساي هاتيه خواري، وموعجيزهنه راستيا خو ئاشكهرا دكهن، لهو كهسهكني چو عوزر نينه باوهريني پني نهئينت، بەلىي ب تنىي ئەو باوەرىيى پىي نائىنىن وپشت ددەنىي يىنى ژ رىي دەركەڧتىن، و ژ زىدەگاۋى پىي ل توخویبین خودی ددانن، و ژ دینی راست ودورست دهردکه قن، وه کی جوهیان ئهوین عهده تی وانه ههر جار ئهو پي ل سۆز وپهيمانين خۆ ددانن، چ ئهو پهيمان بن يين ئهو ددهنه خودي، يان ئەو بن يين ئەو ددەنە بەنيان: ﴿ أُوَكُلَّمَا عَنهَدُواْ عَهْدًا نَّبَدَهُ وَرِيقُ مِّنَّهُم آبَلَ أَحْشَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴾ حالي ئسرائيليان د شكاندنا پهيمانان دا چهند يي كريته!! ههر گاڤهكا وان يهيمانه که دا، دهسته که ک ژوان دي وي پهيماني شکينن؟ لهو قهت وقهت ئهو جهي باوهريي نينن، ديّ بيني ئەڤرۆ ئەو يەيمانەكى گرىددەن وسوباھى دشكىنن، وئەويّن يەيمانشكىّن ژ وان پترن ژ وان یین پیکیرین ب پهیمانا خو دکهن، لهو ئایهتی گوت: بهلکی پتریا وان باوهریم، نائينن.. چونكى يتريا وان دتهعداكهرن.

وباشترین نموونه ل سهر نهپیکیریا وان ب وی سوّز وپهیمانی یا ئهو ددهن، نهباوهری ئینانا وانه ب وی کیتابی یا پیغهمبهری دویماهیی پی ژ نک خودی هاتی، ههر چهنده وان پهیمان دابوو پیغهمبهرین خو کو ئهگهر پیغهمبهری دویماهیی هات ئهو باوهریی پی بینن، بهلی گاڤا ئهو پیغهمبهر هاتی ووان نیاسی وسالوّخهتین وی دیتین ژی، وان باوهری پی

نه نینا: ﴿ وَلَمَ اَ جَآنِهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِندِ اللهِ مُصَدِقٌ لِمَا مَعَهُمْ نَبَدَ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُواْ الْكِتَبَ مُودي اللهِ وَرَآنِ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لا يَعْلَمُونَ ﴿ فُودي دَينِرْت: دهمي پيغهمبهري خودي موحهمه مه حسلاف لي بن بن وان هاتي، قورئانه كا وها د گهل دا وي حهقيي ئاشكه را دكهت يا د تهوراتي دا هاتي، ل شوينا ئه و باوه ريي پي بينن وبزانن ئه فه ئه و حهقيه يا تهوراتي بهري هنگي به حس ژي كري، دهسته كه ک ژوان كيتابا خودي كو قورئانه دهاڤين، تهوراتي بهري مه خسه د ب كيتابا خودي ل ڤيري تهورات ژي بت؛ چونكي نهباوه ري ئينانا وان ب موحهمه دي -سلاف لي بن هاڤيٽنه بي وي حهقيي يا تهورات پي هاتي، ژبه حسكرنا ژسالي خه تين پيغهمبه ري دويماهيي، كو ب رهنگه كي به رفره د تهوراتي دا هاتينه، دهسته كه ک ژوان كيتابا خودي دهاڤيٽن، ودداننه پشت خي هه روه كي ئهو نزانن كو ئهڤ دهسته كه گه و نزانن كو ئهڤ پيغهمبه ره ئه وه يي تهوراتي به حسي وي كري، وسالي خه تين وي به رچاڤ كرين.

وئه ق چهنده یا غهریب نینه ژوان؛ چونکی کوفرا وان ب خودی، وئایه تین وی، و پیغهمبهران وی، نه یا نویه، بهلکی ژمیژه وهره وان تاگیریا کوفری ونهیاره تیا پیغهمبهران کریه.. وئه قه نموونه یا دییه ل سهر قی چهندی:

وَٱتَّبَعُواْ مَا تَتْلُواْ ٱلشَّيْنِطِينُ عَلَىٰ مُلْكِ سُلَيْمَنَ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَنُ وَلَكِنَ الشَّيْنِطِينَ كَفَرُواْ يُعَلِّمُونَ ٱلنَّاسَ ٱلسِّحْرَ وَمَآ أُنزِلَ عَلَى ٱلْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَلُوتَ وَمَلُوتَ وَمَا يُعَلِّمُونَ مِنْ أُحَدِ حَتَّىٰ يَقُولآ إِنَّمَا خَنْ فِتْنَةٌ فَلاَ تَكَفُرُ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُعَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ ٱلْمَرْءِ وَزَوْجِهِ قَوَمَا هُم بِضَآرِينَ بِهِ مِنْ أُحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ ٱللَّهِ يَعْرَقُونَ فَي بَعْمَا مَا يَعْرَفُونَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ قَوَمَا هُم بِضَآرِينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ ٱللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَصُرُواْ فِهِ آلُهُمُ وَلَا يَنفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُواْ لَمَنِ ٱشْتَرَىٰهُ مَا لَهُ فِي ٱلْأَخِرَةِ مِنْ خَلَقٍ وَيَتَعَلَّمُونَ هَا وَلَوْ أَنَّهُمُ وَلَا يَنفَعُهُمْ فَوَلَقَدْ عَلِمُواْ لَمَنِ ٱشْتَرَىٰهُ مَا لَهُ فِي ٱلْأَخِرَةِ مِنْ خَلَقٍ وَلَيْ يَنفَعُهُمْ لَوْ كَانُواْ يَعْلَمُونَ هَا وَلَوْ أَنَّهُمْ وَامَنُواْ وَٱتَّقَلُواْ وَاتَقَدُواْ وَاتَقَدُوا وَاتَقَدُواْ وَاتَقَدُواْ وَاتَقَدُواْ وَاتَقَدُواْ وَاتَقَدُواْ وَاتَعَدُواْ وَاتَقَدُواْ وَاتَقَدُواْ وَاتَقَدُواْ وَاتَعْمَوْنَ هُوا وَاتَعْدَوا وَالْمُونَ عَلَى وَالْمُونَ عَدِدُ ٱللْهُ خَيْلًا لَهُ وَالْمُونَ عَلَى اللّهُ عَلَمُونَ عَدُوا مَا لَهُ اللّهُ عَلَى اللّهُ عَلَى الْمُحَالِقُ الْعَلَى الْحَدْ اللّهِ عَلَى اللّهُ الْمُعْتَوالَ الْعُلَامُونَ عَلَامُونَ الْمُولِي الْعَلَامُونَ الْمُعَلِي عَلَمُونَ الْمُولِي الْمُولِي الْمُعُونَ الْمُولَى الْمُولِي الْمُولِي الْمُولِي الْمُولِي الْمُعَلِي الْمُولِي الْمُعَلِي الْمُولِي الْمُعْلِي الْمُولِي الْمُؤْمِنَ الْمُولِي الْمُولِي الْمُؤْمِنَ الْمُؤْمِنَ الْمُولِي الْمُعَالِمُ الْمُؤْمِنَ الْمُؤْمِنَ الْمُؤْمِنَ الْمُؤْمِنَ الْمُؤْمِنِ الْمُؤْمِنَا الْمُؤْمِنَ الْمُؤْمِنَا اللْمُؤْمِنَا وَالْمُؤْمُونَ الْمُؤْمِلِ الْمُؤْمِلِي الْمُؤْمِنَ الْمُؤْمِلُولُولَا الْمُؤْم

سولهیمانی کوری داوودی -سلاف لی بن- ئیک ژ پیغهمبهرین خودی یین خودان قهدر وبها بوو، خودی پیغهمبهراتی ومهلکاتیا ئسرائیلیان دابوویی، وملکهکی زیده وبهرفرهه ئیخستبوو دهستی، وگهلهک کارین موعجزه وپهردهدر ل سهر دهستی پهیدا کربوون وهکی:

زانینا ئەزمانى طەپر وطەوالان، وبن دەستكرنا باي و(تەحەككوما) د ھاتن وچوونا وي دا، و(تهسخیرکرنا) ئهنجان کو د خزمه تا وی دا بن.. هند، و ژبهروی هیز وشیانا زیده یا خودي دايه وي ل سهر دهمي وي شهيتانين ئهجنان كهفتبوونه حالمكي زيده نهخوش وبهرتهنگ، لهو پشتی ئهو مری وان هندهک درهو وگۆتگۆک د دهرحهقا سولهیمانی دا بهلاڤ كرن، ئيْك ژوان ئەو بوو وان گۆت: سولەيمان يېغەمبەر نەبوو، بەلكى ئەو سېرەبەنىد بوو، وئهو تشتين عنتيكه يين وي دكرن ب ريكا سيرهبهنديني بوو، وئهڤ گوتنا هه د ناڤ خهلكي دا بهلاڤبوو، ب تايبهتي جوهيان ئهوين كوشتن ودرهوين دهريخستنا پيغهمبهران ل بهر وان تشتهكيي غمريب نمبوو! ودهمي قورئان بو پيغهمبهري -سلاڤ ليي بن- هاتيه خواري، و د هندهک ئايهتان دا بهحسني سولهيماني هاتهکرن وکو ئهو پيغهمبهرهک بوو ژ پيغهمبهرين خودي، هندهک جوهيان گۆت: بهري خو بدهنه موحهممهدي، يي بهحسي سولهيماني د ناڤ پیّغهمبهران دا دکهت، ههر چهنده ئهو سیّرهبهند بوو! ئینا ئه ث ئایهته هاتنه خواری دا سولهيمان پێغهمبهري -سلاڤ لێ بن- ژ ڤێ درهو وبێ بهختيا وان پاقژ بکهت ژ لايهکي ڤه، ودا تبيعه تن جوهيان ين خوار وڤيچ د دهر حمقا پينغهمبهران دا بوّ مه ئاشكهرا بكهت رُ لايهكي دي قه.. خودايي مهزن گوت: ﴿ وَآتَّبَعُواْ مَا تَتْلُواْ ٱلشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْك سُلَيْمَانَ ﴾ نهو جوهيين حمقى هيلاي وپشت دايه كيتابا خودي وخو وهكى نمزانان لي كرى، رابوون دویکهفتنا وان چیروک وچیڤانوکان کرینن شهیتانان ل سهر دهمن حوکمداریا سولهیمانی د دەر حەقا دەسهەلاتا وى دا دخواندن وبەلاڤ دكرن(۱۱)، وئەڤە تشتەكى غەرببە ژ وان، كىتابا خودي يا روهن وئاشكهرا دهيلن ودويكهفتنا هندهك درهو وگۆتگۆكين شهيتانان دكهن، و د گهل هندې ژي دېيژن: ئهم شهعبي خودې يې هلېژارتينه!

⁽۱) د هنده ک گوتنان دا دئیته قهگیّران کو شهیتانان هنده ک سیّرهبه ندی وطلسم نقیسین، وموّرا کاتبیّ وی ئاصفیّ کوری بهرخیای ره قاند و ل دویماهیا نقیسینا خوّ دا، وپشتی مرنا سولهیمانی چوون ئه و نقیسینا خوّ کره د جهه کی را ل بن کورسیکا سولهیمانی، پاشی هاتن گوتنه خهلکی: سولهیمان پیغهمبه ر نهبوو، بهلکی ئه و سیّرهبه ند بوو، وئهگهر هوین باوهر نهکهن هه پن فلان جهی ل بن کورسیکا وی هلکوّلن دی ده فته را وی یا سیّرهبه ندیان بینن. وگافا ئه و چووین وان ئه و جه هلکوّلای یی وان گوتی، وئه و ده فته ر دیتی یا وان به حس ژی کری، وان گوت: ب خودی راسته ئه و سیّرهبه ند بوو نه پیغهمبه ر بوو!

خودی بهرسقا وان دا وپیخه مبهری خو سوله یمان ژ سیره به ندیی پاک کر وگوت: ﴿ وَمَا صَحَفَرَ سُلَیْمَن ُ وَلَاکِنَ اَلشَّی َ طِیر َ کَفَرُوا ﴾ جوهیان باوه ری ب گوتنا شهیتانان ئینا ده می وان گوتی: سوله یمان سیره به نده. و ئه و ب خو سوله یمان کافر نه بووبوو، و ئه فیری سیره به ندیی ژی نه بووبوو، به لکی یین کافر بووین شهیتان بوون ﴿ یُعَلِمُونَ اَلنَّاسَ اَلسِّحْرَ ﴾ ئه و مروقان فیری سیره به ندیی دکهن.

وئه ث ئايه ته هندى دگههينت كو سيرهبهندى وفيركرنا وى كوفره، له و هژماره كا زانايان بخ هندى چووينه كو ئه و كهسى سيرهبهنديى بكهت دى ئيته كوشتن كافر، ئهگهر تۆبه نهكهت.

و ل دور پهیڤا (ما) و (الملکین) ئهوا د قی ئایه تی دا هاتی: ﴿ وَمَآ أُنزِلَ عَلَی اَلْمَلَکَیْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ ﴾ پتر ژ گوتنه کی هه نه، هنده ک دبیرژن مه عنا ئایه تی ب قی ره نگیه: جوهییان دویکه فتنا شهیتانان کر.. هه ر وه سا وان دویکه فتنا وی سیره به ندیی ژی کر ئهوا بو وان هه ردو ملیاکه تان هاتیه خواری ئه وین ل عه ردی بابل ل عیراقی هه ین، ئه وین نافین وان: ها رووت و ما رووت.

و ل دویڤ ڤێ گوتنێ (ما) نهبوو نهفیکرنێیه، وههردو مهله که هارووت ومارووتن، وخودێ سێرهبهندی ب سهر وان دا هنارتبوو بو جهرباندنا خهلکی، دا هنده ک باوهریێ پێ بکهن وباوهریێ بینن.

وهنده ک دبیری: (ما) ل قیری بو نهفیی هاتیه، وهنگی مهعنا ئایه تی ب قی رهنگی لی دئیت، دبیری: خودی چو سیره به ندی ل سه ر هه ردو ملیاکه تان نه ئینا بوو خواری.. وخودانین قی گوتنی دبیری: ئه قه ژی رهده که خودی ل سه ر جوهیان دکه ت، چونکی وان دگوت: سولهیمان سیره به ندی بو جبریلی ومیکائیلی ها تبوو خواری. ئینا خودی به رسفا وان دا وگوت: سولهیمان سیره به ند نهبوو، وخودی چو سیره به ندی بو جبریلی ومیکائیلی نه فنار تبوو. و ل دوی قوتنی (هارووت ومارووت) د رامانا خو دا بو په یفا ومیکائیلی نه ناز قرن، به لکی ئه و دبنه ده سیری بو رسته یه کا دی و دبنه (به ده ل) بو په یفا (الملکین) ناز قرن، به لکی ئه و دبنه ده سینک بو رسته یه کا دی و دبنه (به دول و سیره به ند ژی (الشیاطین) یا بوری، وهنگی مه عنا ب قی ره نگیه: سولهیمان کافر نه بو و وسیره به ند ژی

نهبوو، بهلکی شهیتانان کوفر کربوو، وخهلک فیری وی سیرهبهندیی دکر یا ههردو سیرهبهندین بابل یین نافدار هارووت ومارووتی نیشا خهلکی ددا.. و (بابل) پایتهختا (نهبووخاذ ناصصهر)ی بوو، ئهوی هیپش کریه سهر مهملهکهتا ئسرائیلیان وپایتهختا وان یا پیروز خرابکری، و ب هزاران ژن ومیر ژوان گرتین وئیخسیر کرین و د گهل خو برینه وهلاتی خو.

وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنَ أَحَدٍ حَتَّىٰ يَقُولا إِنَّمَا كَنَ فِتَا تُقَالُا تَكَفَّرُ وَلَهُ وهورو فريشته يين كو ب ئانههيا خودي وبو جهرباندنا خهلكى، سيرهبهنديي نيشا مروّقهكى نادهن حهتا ئهو وى شيرهت نهكهن، ووان ژ خوفيركرنا سيرهبهنديي پاشقه نهبهن ونهبيژني: ب خوفيركرنا سيرهبهنديي وگوهداريا شهيتانان كافر نهبه.. ئهقه ل سهر گوتنا ئيكي، و ل سهر گوتنا دووي ئهث گوتنا دويماهيي يا هارووت ومارووت دبيژنه خهلكى، تړانهكرنه ژ وان ئهو ب خهلكى دكهن، ودبيرژني: گوهداريا مه نهكهن! وههر چاوا بت مروّث ژ وان ههردووان فيرى وى تشتى دين يه نهو نهقياني پي دئيخنه د ناڤبهرا ژن وميران دا حهتا وان ژيك دكهن: ﴿ فَيَعَلِّمُونَ مِنَا لَهُ عَلَيْ الله عَلَيْ وان تيدا نه، وئهگم مَا يُعَلِّمُونَ عَلَيْ وان يه موافقي قهدهرا خودي نه بت سيرهبهنديي ب خو چو كارتيكرن ل سهر كهسي نينه، وهسا نهبت ئهو موافقي قهدهرا خودي به سيرهبهنديي ب خو چو كارتيكرن ل سهر كهسي نينه، وهسا نهبت ئهو موافقي قهدهرا خودي خرابي وزيان پي دگههته وان ل ئاخرهتي، وچو مفايي وان تيدا نه، وئهگمر هات و د دنيايي دا فايدههكي كيم ژي گههشته وان ژي، ئهو فايده يي حمرامه بؤ وان، و ل ئاخرهتي دي به بهلايا سهري وان.

﴿ وَلَقَدْ عَلِمُواْ لَمَنِ اَشْتَرَىٰهُ مَا لَهُ فِي اَلْاَ خِرَةِ مِنْ خَلَقٍ وَلَبِقْ سَ مَا شَرَوَاْ بِمِ اَنْفُسَهِمْ لَوْ كَانُواْ يَعْلَمُونَ ﴿ وَ لَكُونَ سَيْرهبهندان دكهن حَانُواْ يَعْلَمُونَ ﴿ وَ بِ رِاستى نَهْ فَ جَوهييْن هَه ، يَيْن دويكهفتنا درهويْن سيّرهبهندان دكهن و پشت ددهنه كيتابا خودي، نهوان زانيه كو هه چيئ سيّرهبهنديي بو خو هلبريرت وحهقيي بهيّلت، نهوى ل ئاخره تي چو بار د خيري دا نابت.. نهو ڤي چهندي باش دزانن بهلي كارى پي ناكهن، ڤينجا چ پيسه تشت بوو وان خو پي كرى كو باوهرى ودويكهفتنا پيغهمبهرى دايه بي ناكهن، ڤينجا چ وكوفري، ئهگهر وان زانينه ك ب وي ههبا يا شيرهت يي ل وان هاتيه كرن.

وَلَوْ أَنَّهُمْ وَامَنُواْ وَاتَّقَاوْاْ لَمَعُوبَهُ مِّنْ عِندِ اللهِ خَيْرُ لَوْ كَانُواْ يَعْلَمُونَ هَا وَلَهُ وَلَا وَان بسيره به نديا شهيتانان، وان جوهيان باوه ري بينانا وان بسيره به نديا شهيتانان، وتهقوايا خودي كربا وژي ترسيابان، ئه و دا زانن هندي ئه و خهلاته يي خودي دي ده ته وان سهرا في چهندي چينره ژوي سيره به نديا وان باوه ري پي دئينا، و ژوي مفايي بي خير يي وان ب وي سيره به نديي به دهست خو قه ئيناي، ئهگهر وان خهلات و جزادانا خودي زانيبا، وعلمه كي ب مفال نك وان هه با.

يَ اللَّهُ اللَّذِينَ وَامَنُواْ لَا تَقُولُواْ رَعِنَا وَقُولُواْ اَنظُرْنَا وَاسْمَعُواْ وَلِلْكَ فِرِينَ عَذَابً أَلِيمُ هُا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُواْ مِنْ أَهْلِ الْكَتَلْبِ وَلَا ٱلْمُشْرِكِينَ أَن يُنزَّلَ عَذَابً أَلِيمُ هِن حَيْرِ مِن رَبِّكُمُ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَآءُ وَاللَّهُ ذُو اللَّهُ فَلْ اللَّهُ لَا الْعَظِيمِ عَلَيْكُم مِّنْ خَيْرٍ مِن رَبِّكُمُ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَآءُ وَاللَّهُ ذُو اللَّهُ لَا الْعَظِيمِ

ل وی ده می سووره ت هیدی هیدی به رب دویماهیا (جهولا) خو قه د گهل ئسرائیلیان دچت، د قان هه ردو ئایه تان دا ئه و (ته عقیبه کا) کورت دده ته وان هه می بابه تین بوری یین پهیوه ندی به هه لویستی چه په ری (کوفری ونفاقی) قه هه ی ژگازیا ئیسلامی، وئه و گوتنی ئیکسه رئاراسته ی خودان باوه ران دکه ت، بو هندی دا به ری وان بده ته توره یه کی پاک د گوتن وسه ره ده ریا وان دا د گهل پیغه مبه ری -سلاف لی بن -، و ژلایه کی دی قه دا وان ژهندی بترسینت و پاشقه به ت کو ئه و د ئاقاکرنا کسینیا خویا تایبه ت دا چاف ل کافر و بی دین و منافقان بکه ن. مروقی موسلمان دقیت خودان که سینیه کا سه ربخوبت، نه یا هژه شوک و ئاقاکری ل سه ربناخه یی چاقلینکرنا که سینیا دین دو ژمنان.

دگوت، دا بیژن: (راعینا) یان (راعونا) وههردو ب رامانا خهبهربیژیی دئین، یهعنی: تو ئهحمه قتی مهیی، یان تو شقانی مهیی!! د دل دا وان دقیا گوتنین سهقه تیژنه پیغهمبهری اسلاف لی بن-، و ب سهر قه وه سا د خو دئیناده رکو مهخسه دا وان ژی وه کی یا صهحابیان ئهوه پیغهمبه رگوهداریا وان بکه ت. وه کی ده می هنده که جاران دهاتنه نک ودگوتنی: (السام علیک) له شوینا (السلام علیک) یه عنی: مرن بو ته بت! ووان هزر دکر پیغهمبه راسلاف لی بن- ب قی ئه زمان دریژیا وان ناحهسییت، له و د ناقبه را خو دا دگوتنه ئیک ودو: مه نهدویریا ب دزی قه خهبه ران بیژینه موحهمه دی، نوکه ئه م خهبه ران ئاشکه را یی دبیژینی! وسه عدی کوری موعاذی -ئهوی ئه زمانی وان دزانی- ب سهر قی فیلبازیا وان هلبوو، له و جاره کی گوته وان: جاره کا دی من گوه ل ئیک ژهه وه بیت هوین قی ئاخفتنی بیژن دی ستویی ههوه برم. وان گوت: ئهم ژی هه وه دبیژین، ما هوین ژی وه نابیژن؟!

ئینا هنگی ئه نایهته هاتنه خواری.. خودایی مهزن گوت: ﴿ یَتَایُهَا الَّدِیر َ وَامَنُوا اَ اَسْمُعُوا وَاسْمَعُوا وَلِلْكَ فَوِینَ عَدَابُ اَلِیمُ هِ وَسُه هٔ گازیه که بو خودان باوهران ب شهریفترین سالوخهتی نهو پی دئینه نیاسین، کو باوهری ئینانا وانه ب خودی: نهی گهلی نهوین باوهری ب خودی ئینای، هوین نهییژنه موحهممه پیغهمبهری: (راعنا)، فی پهیقی بو وی ب کار نهئینن، ههر چهنده مهعنایا وی د زمانی ههوه دا یا دورسته ژی، وههوه چو ئیهتین خراب ب گوتنا وی نینن ژی، چونکی دبت مهعنایه کا خراب ری ژی ژی بیته وهرگرتن، نهگهر پیچهکی نهو بیته گوهارتن، وجوهی دهمی وی پهیقی دبیژن، مهخسه اههوه پی نهوه هوین دهمی وی دبیژن، مهخسه ها هوه پی نهوه هوین بیژن بیغهمبهری -سلاف لی بن-: ل حالی مه بنیره، وبیهنا خو ل مه فره بکه حهتا نهم مهخسه او ان پی زفراتی وخههربیژی بوو، و ل شوینا فی پهیقی هوین -گهلی خودان باوهران د گوتنا ته با ههوه دفیت هوین بیش بهلکی مهخسه اوان پی زفراتی وخههربیژی بوو، و ل شوینا فی پهیقی هوین -گهلی خودان باوهران بهی نه نهی نهیشین مهخسایین دی یین خهلهت لی بدهن، وهوین گهلی خودان باوهران گوهداریا وان پهینا در نهن یین کو ل ههوه دئینهکرن، یهعنی: هوین وهکی وان جوهیان نهکهن یین گوتینه فهرمانان بکهن یین کو ل ههوه دئینهکرن، یهعنی: هوین وهکی وان جوهیان نهکهن یین گوتینه فهرمانان بکهن یین کو ل ههوه دئینهکرن، یهعنی: هوین وهکی وان بیغهمبهران نهکهن یین گوتینه فهرمانان بکهن یین کو ل ههوه دئینهکرن، یهعنی: هوین وهکی وان بوهیان نهکهن یین گوتینه فهرمانان بخه خودان نهکهن یین گوتینه

ژ بن باوهران ئیته هژمارتن، وئهوی بن باوهر بت عهزابه کا ب ئیش بو ههیه. وقی ئایه تی -وه کی زانایی ناقدار ئیمامی قورطبی دبیژت - دو دهلیل تیدا ههنه:

يى ئىكى: دڤێت ئەم خۆ ژ وان پەيڤان بدەينە پاش يێن كێمكرن وشكاندن، يان بى تۆرەيى تێدا ھەبت.

یی دووی: ئهگهر تشته کی بهری مروقی بده ته خرابیی دقیّت مروّق خوّ ژی بده ته پاش، ئهگهر خوّ ئهو تشت ب خوّ یی دورست ژی بت، ئهقه ل دویق وی بناخه یی فقهی ئهوی دبیّژنی: (سد الذرائع) یه عنی: گرتنا ریّکی ل بهر وی کاری یی سهری دکیّشته تشته کی نهدورست. ئهو ب خوّ گوتنا پهیڤا (راعنا) تشته کی دورسته؛ چونکی مه عنایا وی ئهوه: بهری ته ل مه بت.. به لی چونکی جوهیان مه عنایه کا دی یا خه له ت لی ددا، خودی گوته خودان باوه ران: هوین وی پهیڤی نهبیّژن!

ژ لایه کی دی قه ئه قه ئایه ته دبته دهلیل کو بو مه موسلمانان چی نات ئهم د گوتن وکریار وره فتاری خو دا چاف ل کافران بکهین، و (موخاله فه تا) وان تشته کی فه هره بو مه بی چونکی ئه و کهسی چاف ل ئیکی بکه ت دی ژ وی حسیب بت، وه کی د حه دیسه کی دا هاتی. وحه تا ئهم خو ژ چافلیکرن وحه ژیکرنا قان کافر وبی دینان بده ینه پاش، ئایه تا د دوی دا نه قیانا وان بو مه ده سنیشان دکه ت، و دبیژت:

﴿ مَّا يَوَدُّ ٱلَّذِيرِ كَفَرُواْ مِنَ أَهْلِ ٱلْكَتَابِ وَلاَ ٱلْمُشْرِكِينَ أَن يُنزَّلُ عَلَيْكُم مِّنَ خَيْرِ مِّن رَبِّ عِلَى خُودان باوهران، ئهوين كافر بووين چ ژ خودانين كيتابي بن، ژ جوهى وفهلان، يان ژ بوتپهريسان بن، ئهوين شريكان بو خودي د عيباده تى دا ددانن، حهز ناكهن، ونه ڤين قه نجيه ك ژ لايي خودايي ههوه قه ب سهر ههوه دا بيته خواري، وهكى: هاتنه خوارا قورئاني، وهنارتنا پيغهمبهرى، ودانا زانيني، يان ژى ههر سهركهفتن ومزگينيهكا ههبت، دلين وان دتژى كهرب وكين وحهسويدينه د دهر حهقا ههوه دا، لهو وان پي خوش نينه خيرهك ژ خودي دتري بگههته ههوه، بهلي نه ب حهز وڤيانا وانه.. يي خودي بڤيت ئهو دلوڤانيا خو بو وي تايبهت دكهت، وخودي خوداني قهنجي وسهراتيا مهزن وفرههه، ئهو ل دويڤ حكمهت وڤيانا خو قهنجيين د گهل بهنيين خو دكهت.

* مَا نَنسَخْ مِنْ وَايَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِّنْهَاۤ أَوْ مِثْلِهَاۤ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿ مَا لَكُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ مِن وَلِي وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ مِن وَلِي وَلا نَصِيرٍ ﴾

وده من هنده ک ئه حکام د شریعه تن ئیسلامی دا هاتینه گوهارتن و نه سخه کرن، وه کی گوهارتنا رووگه هن ژ قودسی بق که عبی، جوهیان ئه ث چهنده بق خق ب ده لیقه زانی دا هنده ک گوت گوکان د ناف موسلمانان دا به لاف بکه ن، وگومانی بق وان د راستیا گازیا پیغه مبه ری دا حسلاف لی بن پهیدا که ن، له و وان گوت: چاوا چی دبت خودی حوکمه کی بده ت، پاشی لیقه ببت و حوکمه کی دی بده ت؟ ئه قه نابت!

د بهرسڤا وان دا خودی گۆت: ﴿ مَا نَنسَخْ مِنْ وَایَـةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِحَیْرِ مِّنْهَآ أَوْمِیْلِهَآ ﴾ ئهم ئایهته کی ناگوهوٚرین (نهسخ ناکهین)، یان ئهم وی ژ سهر دل وهزرا خهلکی نابهین، حه تا

ئەم ئىكا ژوى ب مفاتر، يان ئىكا وەكى وى د بارلىكرن (تەكلىف) وخىرى دا بۆ ھەوە نەئىنىن.

و(نهسخ) -وهکی زانایین سوننی ددهنه نیاسین- ئهوه حوکمهکی هاتیه دانان وبنهجهکرن ب حوکمهکی دی بیته گوهارتن یی پشتی وی هاتیه خواری، ب رنگهکی وهسا ئهگهر حوکمی دووی نهبا یی ئیکی دا مینت ودا کار پی ئیتهکرن. وچونکی نهسخی چو موستهحیلی تیدا نینه، وئهو هندی ناخوازت کو سالوخهتهک ژ سالوخهتین خودی هاتبته گوهارتن، وچونکی ئهحکام وفهرمان ب ئیراده یی قی دگریدای نینن حهتا ئهم بیژین گوارتنا حوکمی گوهارتنا ئیرادی پی دقیت، ونهسخ هندی ناگههینت کو زانینا تشتهکی دی ژ نوی بو وی پهیدا بوویه.. ژ بهر قان ئهگهران عهقل موستهحیل نابینت کو (نهسخ) ژ خودی پهیدا ببت.

قی ئایه تی ره ددا جوهیان کر، ووی خودان باوه رژ هندی ترساندن کو ئه و باوه رژ شوبهه وگوتگوتکین جوهیان بکهن، وگوت: حوکمه کژ ئه حکامان نائیته گوهارتن، ونائیته ژبیرکرن، ئهگه رحوکمه کی دی یی وه کی وی، یان یی ژوی چیتر ل شوینا وی نه ئیته دانان. ودو مهسه له ل قیری هه نه دقیت ئه م ل نک راوه ستین:

یا ئیکی: رامانا دورست یا پهیفا (نئسها) نهو نینه خودی -حاشا- وی ئایه تی ژ بیر دکه ت یا هاتیه نهسخه کرن، چونکی ژ بیر کرن تشته کی موسته حیله ل سهر خودی، به لکی مه عنا وی نهوه: نهم وی ژ بیرا ههوه دبهین، ده می نهم وی نهسخه دکهین، وهوین ئیدی کاری پی ناکهن، ودبت (نسیان) ل قیری ب رامانا (هیلانی) ژی بت، چونکی (نسیان) د زمانی عهرهبان دا ب رامانا هیلانی ژی دئیت.

یا دووی: دهمی خودی دبیّرت: ئهم ئایه ته کا ژوی چیّتر لا جهی وی ددانین (نَأْتِ بِخَیْرِ مِّنْهَآ) مه عنا وی ئهوه: ئایه ته کا بو ههوه چیّتر دهمی هوین کاری پی دکهن، چونکی پتر مهصلحه تا ههوه پی ب ریّقه دچت.. نه کو ئایه ته کا چیّتر ژ ئایه تا بوّری؛ چونکی ئایه تین خودی ههمی د چیّتری وبهایی دا وه کی ئیکن.

و ل دویماهیا ئایهتی گوتن بو پیغهمهری -سلاف لی بن- دئیته ئاراستهکن: ﴿ أَلَمْ اَنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرُ ﴿ أَلَمْ أَنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرُ ﴿ أَلَهُ عَلَىٰ مُوحهمهد نزانی کو هندی خودییه

ل سهر ههر تشته کی یی خودان شیانه، وتشته کی وی بیزار ناکه ت. و ل قیری گوتن د ریکا موحه ممه دی را -سلاف لی بن- یا ئاراسته کریه بو ئوممه تا وی، ههر وه کی ئایه تی دقیت بیژته موسلمانان: گوه نه ده نه جوهیان، ئه وین دبیژن: چی نابت خودی چو ئایه تان نه سخ بکه ت؛ چونکی چو تشت نینه ل به رخودی یی ب زهمه ت بت.

وحهتا مهزنیا خودی باش بو مه دیار ببت، ودا کو ئهم بزانین هندی دانانا شریعهتانه مافه که ژ مافین خودی ب تنی، وتشته کی موسته حی نینه ل سهر وی ئه و حوکمه کی ب ئیکی دی بگوهوّ پت، ئایه تا د دویف دا گوّت: ﴿ أَلَمْ تَعْلَمْ أَتَ اللّهَ لَهُ مُلْكُ اَلسّمَ وَ وَ وَلَا نَصِمِ وَمَ اللّهُ مِن وَلِي وَلا نَصِمِ هَ وَلا نَصِمِ هَ فَي ما تو ئهی موحه ممه د- وئوممه تا ته نهزانن هندی خودییه خودانی عهرد وعه سمانانه ؟ تشتی وی بقیت ئه و دکه ت، وئه و حوکمی ب وی دکه ت یا وی دقیت، و چاوا وی بقیت ئه و وهسا فه رمانی ل به نیین خو دکه ت، و ب تنی یا ل سهر وان ئه وه حوکمی وی قه بویل بکه ن وگوهداریا وی بکه ن، وئه گهر وان گوهداری ل سهر وان ثه و دی که سه که نینه سهرکاریا وان بکه ت، یان وان ژ عهزابا خودی بپاریزت. فیج هوین گهلی خودان باوه ران ژ وی پیشه تر که سی پشته قان بو خو نه به رده ن، و وهکی هاریکاریی و نه که ن، وخو ب ده ست حوکمی وی شه به رده ن، ووهکی شرائیلیان نه کهن ئه وین نه زمان دریژی د ده رحه قا پیغه مه رین خو دا کری:

أَمْ تُرِيدُونَ أَن تَسْعَلُواْ رَسُولَكُمْ كَمَا سُبِلَ مُوسَىٰ مِن قَبْلُ وَمَن يَتَبَدَّلَ ٱلْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوْآوَ ٱلسَّبِيلِ ﴿ وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْ لِ ٱلْكَتَابِ لَوْ يَرُدُّ وَنَكُم مِّن بَعْدِ إِيمَانِ كُمَّ كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِندِ أَنفُسِهِم مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ ٱلْحَقُّ فَاعَفُواْ وَاتُواْ وَاصْفَحُواْ حَتَّىٰ يَأْتِى ٱللَّهُ بِأَمْرِهِ ۚ إِنَّ ٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿ وَالتَّهُ وَوَاتُواْ الصَّلُوةَ وَوَاتُواْ الرَّصَوْدَ وَمَا تُعَمَلُونَ وَالْمَالُوةَ وَوَاتُواْ الرَّحَوْةُ وَمَا تُعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿ وَاللَّهُ مِنْ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ كَالِهُ مِن اللَّهُ إِنَّ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿ اللَّهُ لِللَّهُ مِنَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿ اللَّهُ لِمُ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ عِنْ لَا لَهُ إِنَّ اللَّهُ عِلَى اللَّهُ وَاللَّهُ إِنَّ اللَّهُ عِنْ لَا لِللَّهُ عِلَىٰ اللَّهُ عِلَىٰ عَمْلُونَ وَاللَّهُ إِلَى اللَّهُ عِلَى اللَّهُ إِلَّهُ عَلَى اللَّهُ عِنْ لَا اللَّهُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ إِلَى اللَّهُ عِنْ لَا لَهُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَىٰ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ الْمَالَى اللَّهُ الْحَلَى اللَّهُ عَلَى الْمُ الْعَلَى الْعَلَى الْعَلَى الْمَالِعَلَى الْعَلَى الْعَلَى الْعَلَى الْمَالَا عَلَى اللَّهُ عَلَى الْعَلَى الْعَلَى الْعَلَى الْعَلَى الْعَالَ عَلَى الْعَلَى الْعَلَى الْعُلَى الْعَلَى الْعَلَى الْعَلَى اللَّهُ عَلَى الْعَلَى الْعَلَ

 ین خودیّیه، وحوکمداری یا وییه، هموه -گملی خودان باوهران- دقیّت چاف ل ئسرائیلیان بکهن و ژ رکداری وخوّمهزنکرن پسیارا هندهک تشتان ژ پیّغهمبهری خوّ موحهممهدی بکهن، وهکی وان پسیار ژ مووسای کری؟

ودبت ئەقە ئىشارەت بت بۆ وى پسيارى يا جوهيان ژ مووساى كرى دەمى باشىن وان گۆتىى: مە دقىت خودى ب چاق بېينىن. يان دەمى وان پسيارا سالۆخەتىن چىلى ب فرەهى ژى كرين دەمى وى گۆتىه وان: چىلەكى قەكوژن.. خودى دېيىژت: هوين وەكى وان نەكەن، وهەچىيى وهەچى فەرمانا پىغەمبەرى ھەوە ل ھەوە كر ھوين گوھداريا وى بكەن، چونكى ھەچيىى كوھداريا پىغەمبەرى نەكەت، وفەرمانا وى ب جە نەئىنت، وئەزمان درىژيان د دەر حەقا وى كوهداريا پىغەمبەرى نەكەت، وان يىن باوەرى ب كوفرى گوھارتى، وھەچيى باوەريى بېيلت ئەو دى بكەت، ئەو دى بته ژ وان يىن باوەرى ب كوفرى گوھارتى، وهەچيى باوەريى بېيلت ئەو ژ رىككا خودى يا راست دەركەفت، وبەر ب نەزانىن وسەرداچوونى قە چوو. وئەڤ ئايەتە موسلمانان ژ هندى ددەتە پاش كو ئەو گەلەك پسياران ژ پىغەمبەرى -سلاڤ لى بن- بكەن، بېنىۋى ئائىزالى ئەحكامان دا، پىغەمبەر ژى بىرەنگەكى وەسا كو پسيارىن وان بىنە ئەگەرا شداندنا د دانانا ئەحكامان دا، پىغەمبەر ژى بىرەنگەكى وەسا كو پسيارىن وان بىنە ئەگەرا شداندنا د دانانا ئەحكامان دا، پىغەمبەر ژى ئوللىچى ۋاخىزى بىن- د گۆتنەكا خو دا دېيىت: ﴿ ذَرُونِي ما تَركُتُكُمْ، فَإِنَّا هَلَى ئَنْكُمْ، وَإِدَا تَرْكُمْ بِشَى وَ فَاتُوا منه ما اسْتَطَعْتُم، وإذا تَهْبِيْكُمْ مِنْ يى من بەحس ژى نەكرى، ھەما ئەويىن بەرى ھەود فدۇرن، و ل سەر گۆتنىن وان قاخۇرۇ بى بىدى ھەدە كى چورن ھىدى دانە پاش، ھويىن خۆ دكرن، و ل سەر گۆتنىن وان بىخىلاف چوون، قىجا ئەگەر من فەرمان ب تشتەكى ل ھەدە كى چەند ھويىن بشىن ھويىن وى تشتى بەدەنە پاش. بىخىلاف چوون، ۋىجا ئەگەر من فەرمان ب تشتەكى ل ھەدە كى چەند ھويىن بشىن ھويىن وى

وبهری نوکه ئایه ته کا قی سووره تی ئه م ل دو ژمنکاریا کافرین کیتابی وموشرکان ئاگههدار کربووین، و ل قیری ئایه تاجاره کا دی بیرا مه ل ئینک ژره فتارین کیتابیان دئینته قه یین هندی دگههینن کو دلین وان ژنه قیانا مه دتژینه، ودبیزت: ﴿ وَدَّ عَثِیرُ مِّنَ أَهْمُ اللّٰکِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَکُم مِّنَ بَعْدِ إِیمَنِکُم کُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِندِ أَنفُسِهِ مِّمِنَ بَعْدِ مَا تَبَیَّنَ لَهُمُ الْحَقَی کُلُهُ کُله کان ژخودانین کیتابی ژجوهیان نهوین تهورات بو هاتیه خواری، دخواست کو

⁽۱) موسلم ڤێ حەدىسىێ ژ ئەبوو ھورەيرەى ڤەدگوھێزت.

ئهو پشتی باوهری ئینانا ههوه، ههوه ل کوفری قهگهرینن، جارهکا دی بهری ههوه بدهنه عیباده تی صهنهمان.. ما نه تشته کی غهریبه کهسه کی خو بدانت خودان باوهر ودویکه فتیی پیغهمبه ران، حهز بکه ت هنده ک خودیناس ل باوه ریا خو لیقه ببن، وجاره کا دی ل کوفر وصهنه م پهریسین بز قرن؟

وبۆچى؟ ئەو چيە قىي ھىقيىي ل نك وان پەيدا دكەت، ودكەتە خوزيا وان يا مەزن؟

ئایهت بهرسقی بو مه ئاشکهرا دکهت ودبیرت: ئه و قی چهندی دکهن، ژبهر وی کینا دلین وان تری کری، پشتی حهقی بو وان ئاشکهرا بووی، ووان ژنیشانان زانی کو موحهممهده ئه و پیغهمبهری خودی یی بهحسی وی د کیتابا وان دا هاتی.. ئه و حهسویدیی ب خودان باوهران دبهن، ووان پی خوش نینه ئه و ببینن خودی قهنجیی د گهل کهسهکی دی ژبلی وان بکهت، له و کهربین وان قهدبن، وئه و حه زناکهن هوین ل سه رحمقیی بمینن، وههمی هیقیا وان ئه وه هوین جاره کا دی ل کوفری بزقرن.

و ل وی دهمی قورئان قی ههمی کهرب وکینا وان بو مه بهرچاڤ دکهت، و ل وی دهمی کو دبت (ردد فعل) بو هنده ک ژ مه چی ببت بهرانبهر قی کاری وان یی کریت، ئایهت بهری مه دده ته ئینک ژ ئهخلاقین پاک وبلندین ئیسلامی، دا بمینین خودان گیانه کی پاقژ، یی دویر ژ کهرب وکین ونه قیانی، ئایه تی گوت: ﴿ فَاعَفُواْ وَاصْفَحُواْ حَتَّیٰ یَا آتِی اَللّهُ بِالْمَرِهِ آتِی اَللّهُ بِالْمَرِهِ آتِی اَللّهُ بِاللّه عَلَیٰ کُلِّ شَیْءِ قَدِیرُ ﷺ قیّجا هوین گهلی خودان باوهران، بهرانبهر قی حهسویدی وکهرب ونه قیانا وان، وان عهفی بکهن، و ل نهزانینا وان ببورن، حهتا خودی فهرمانا خو د دهر حهقا وان دا بده ت، هندی خودییه ل سهر ههر تشته کی یی خودان شیانه چو تشت وی بیزار ناکهن.

وگهلهک زانایین تهفسیری ل وی باوه رینه کو ئهمری خودی (یی ژ نوی دی ئیت) ئهوی ئه شد ئایه ته ئیشاره تی دده تی، فه رمانا ب کرنا شه ری کافرین کیتابیان و کوشتنا وان بوو حه تا ئه و بینه د ئیسلامی دا یان جزیی وزیره سه ریی بده ت، کو پشتی هنگی ئه ف فه رمانه ها تبوو، وه کی د فی ئایه تی دا هاتی: ﴿ قَاتِلُواْ الَّدِینَ لا یُؤْمِنُون بِاللّهِ وَلا بِالْیَوْمِ الْاَخِرِ وَلا یُحرِّمُون ما حَرَّمَ اللّهُ وَرَسُولُهُ وَلا یَدِینُون کِینَ الْحَقِیمِنَ الّدِین کلا یُوْمِنُون کِاللهِ وَلا بِالْیَوْمِ الْاَخِرِ وَلا یَحرِّمُون ما حَرَّمَ الله وَلا یَدینُون کِینَ الْحَقِیمِنَ الّدِین کَافُون الله وَلا بِاللهِ من عَلَمُوا الله وَلَی عَمْ صَنْ مَا حَرَّم مَا عَلَى دُون کَافِر اللهِ وَلا یَدینُون کَافِر الله وَلا مِنْ مَا مَا حَرَّم مَا حَرَم مَا حَرَّم مَا حَرَّم مَا حَرَّم مَا حَرَّم مَا حَرَّم مَا حَرَّم مَا حَرَا اللهِ مِن اللهِ مَالِيلُ وَلا یَدین الله والله مَا حَرَّم مَا حَرَّم مَا حَرَّم مَا حَرَّم مَا حَرَّم مَا حَرَّم مَا حَرَا اللهِ وَلا بِهِ اللهِ مَا عَلَیْ وَاللهِ وَاللهِ وَاللّه وَاللّه وَاللّه وَاللّه وَلا بَاللّه وَلَا مِنْ اللّه وَلا اللّه وَلَا مَالله وَلَا مُنْ وَلا اللهُ وَلا اللهُ وَلَا عَلَا اللّه وَلَا لَا وَلَا عَلَا وَلَا عَلَا وَلَا عَلَا وَلَا عَلَا عَ

ئایهتا شه پی یا سوورهتا (التوبة) ئایهتا صولحی یا سوورهتا (البقرة) نهسخه کریه.. به لی چو مانعی نینه کار ب هه ردو ئایهتان بیته کرن، هه رئیک ل ده می وی وجهی وی، بینی ئیک یا دی نه سخه بکه ت، چونکی فه رمانا ب جیها دی و فه رمانا ب صولحی و عه فیکرنی، هه ردو د شریعه تی ئیسلامی دا هه نه، و کار ب هه ردووان دئیته کرن، هه رئیک ل جهی وی.

وحهتا نه قیان و که ربا کیتابیان ئیکا هند ژههوه -گهلی خودان باوه ران- چی نه که تیجا هوین ژگوهداری و طاعه تی خودایی خو غافل ببن، هوین ژوان بگه پن، بلا دلین وان ب که ربی بسوژن، و هوین ل عیباده تی خودایی خو بز قرن: ﴿ وَأَقِیمُواْ ٱلصَّلُوٰةَ وَوَاتُواْ ٱلزَّکُوٰةً وَمَا تُعَمَّلُون بَصِیرُ مَا وَمَا تُعَمِّلُون بَصِیرُ مَا اللهِ اللهِ عَند اللهِ إِنَّ اللهِ بِمَا تَعْمَلُون بَصِیرُ مَا اللهِ عَند که دودان باوه ران، بلا به ندک د نا قبه اههوه و خودی دا نه ئیته برین، ههرده م هوین ب کرنا نقیدژی بودن بین دورست راببن، و زه کاتا ها تیه فهرکرن بده ن. و ههر خیره کا هوین بو خو پیشکیش بکهن خیرا وی هوین ل ئاخره تی ل نک خودی دی بینن، هندی ئه وه ئه و ب هه می کریارین ههوه یی بینه ره، و دی هموه سه را و ان جزا ده ت.

وَقَالُواْ لَن يَدْخُلَ ٱلْجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا أَوْ نَصَرَكُ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُواْ بِرُهَا لَهُ وَهُوَ هُو اللهِ وَهُو مُحْسِنُ فَلَهُ وَأَجْرُهُ وَ اللهِ وَهُو مُحْسِنُ فَلَهُ وَأَجْرُهُ وَاللهُ وَاللّهُ وَاللّهُ وَاللّهُ وَاللّهُ وَاللّهُ وَاللهُ وَاللّهُ وَاللّهُ وَاللّهُ وَاللّهُ وَاللّ

 دگۆت: یێ ژ مه نهبت، و ل سهر دینێ مه نهبت، ئهو ناچته بهحهشتێ، جوهیان گوت: یێ جوهی نهبت ناچته بهحهشتێ.. وئهڤه ههر جوهی نهبت ناچته بهحهشتێ.. وئهڤه ههر وهکی وێ گوتنێیه یا بهری نوکه ژی ئایهتهکێ ژ جوهیان ڤهگوهاستی، دهمێ وان گوتی: هندهک روٚژێن هژمارتی وکێم تێ نهبن ئاگر ب مه ناکهڤت. خودێ ئهو درهوین دهرێخستن وبهرسڤا وان دا وگوّت: ههما ئهو هیڤیهکه ئهو بو خوٚ رادهێلن، هیڤیهکه چو راستی بو نینن، وگوتنهکه وان چو دهلیل ل سهر نینن، ئهگهر نهد. کانێ بلا ئهو دهلیلهکی ل سهر ڨێ دهعوایا خوٚ بینن: ﴿ قُلْ هَاتُواْ بُرَهنَتُمُ إِن عُنتُمْ صَندِقِین که س ناچته بهحهشتێ، کانێ دهلیلهکێ ئاشکهرا ئهگهر هوین راست دبیژن کو ژ ههوه پینڤهتر کهس ناچته بهحهشتێ، کانێ دهلیلهکێ ئاشکهرا ل سهر ڨێ گوّتنا خوٚ بو مه بینن! وبهری نوکه داخواز ژ وان هاتبووکرن کو ئهو داخوازا مرنێ بکهن ئهگهر راسته ئهو بهحهشتینه، بهلێ وان ئهو داخواز نهکر، تشتێ هندێ دگههینت کو وان بخو ژی باوهری ب گوّتنا خو نینه!

وههر د مهجالتی زقراندنا قتی گوتنا وان ل وان، ئایه تتی دیتنا ئیسلامتی د قهبویلکرنا کاری دا بو مه ئاشکهرا کر وگوت: ﴿ بَلَیٰ مَنَ أَسْلَمَ وَجَهَهُ لِلّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ اَجْرُهُ وَنِدَ كاری دا بو مه ئاشکهرا کر وگوت: ﴿ بَلَیٰ مَنَ أَسْلَمَ وَجَهَهُ لِلّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ اَجْرُهُ وَنِدَ وَلا خَوْفُ عَلَيْهِمْ وَلا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴾ یه عنی: وه نینه وه کی ئه و دبیر ن کو به حه شت بو وانه، وان ب تنییه، بلا ئه و ژ قتی ته خمینا خو یا خاف هشیار ببن، به حه شت نه به سیا وانه، به لکی ههر که سی خو ب ده ست خودی ب تنیی قه به رده ت، ویی دلسوز بت، وبه ری وی به لکی هه می گوتن وکریاران دا ل خودی ورازیبوونا وی بت، ئه و دی چته به حه شتی. وهه چیی به فی ره نگی بت جزایی کاری وی بو وی ل ئاخره تی ل نک خودایی وی هه یه، کو چوونا به حه شتی ناترست، وئه و ل سه ر وان پشک به حه شتی دا نه گه هنی ب خه م ناکه قت.

و ژ قنی ئایه تنی ئه و شهرت بن مه دیار دبن یین کو دقیت د کاری دا همبن حه تا خودی وی ژ مروّقی قهبویل بکهت، ئه و ژی ئه قهنه:

ئَیْک: دقینت ئیخلاص ل نک خودانی کاری همبت، وهکی ئایمهتی گوتی: ﴿مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ ﴾ ئموی خودی بودی کربت، وکاری وی بو کناری خودی ب تنی بت.

دو: ﴿ وَهُوَ مُحِسَىٰ ﴾ یهعنی: ئهو د کاری خوّ دا یی قهنجیکار بت، وقهنجی ئهوه مروّث د کاری دا چاڤ ل پیّغهمبهری -سلاڤ لیّ بن- بکهت، مهعنا: ئیخلاص ب تنیّ فایده ناکهت، بهلکی دقیّت د گهل ئیخلاصیّ (ئتتباع) ژی د کاری دا ههبت.

وپشتی قی راستقهکرنی، وبنهجهکرنا قاعیده یی ئیسلامی یی نهلف د قهبویلکرنا عهمهلی دا، ئایهت جاره کا دی ل وان گوتنان زقری یین نهزانین کیتابیان دگوتن، بهلی قی جاری ئه و گوتنه یا وان دگوته ئیک ودو: ﴿ وَقَالَتِ ٱلْیَهُودُ لَیْسَتِ ٱلنَّصَرَ کَ عَلَیٰ شَیْءِ جاری ئه و گوتنه یا وان دگوته ئیک ودو: ﴿ وَقَالَتِ ٱلْیَهُودُ لَیْسَتِ ٱلنَّصَرَ کَ عَلَیٰ شَیْءِ وَهُمْ یَقُلُونَ ٱلْکِقَنِ ﴾ جوهییان گوت: فهله نه ل سهر دینی راستن، وفهلان ژی ژ لایی خو قه گوت: جوهی نه ل سهر دینی راستن. وان ئه ناخفتنه د دهر حهقا ئیک ودو دا دگوتن، ل وی دهمی یی وان ئه و کیتاب دخواند یا خودی بو وان هنارتی، وتیدا هاتی کو باوهری ئینانا ب ههمی پیغهمهران تشتهکی فهره.. قیجا ئه قد همدرکیه چیه د نا قبه را وان دا؟

﴿ كَذَا لِكَ قَالَ ٱلَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ ﴾ ووهكى ڤێ گۆتنێ يا جوهى وفهلان دگۆته ئێک ودو، ئهوێن نهزان ژى ژ کافرێن عهرهبان، وصهنهم پهڕێسێن وهكى وان يێن چو کيتاب بۆ ژ نک خودێ نههاتينه خوارێ، گۆتنه خودانێن کيتابێ ئهو نه ل سهر چو دينانه.

﴿ فَٱللَّهُ يُخَكُّمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَنَمَةِ فِيمَا كَانُواْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿ اللَّهُ يَخَكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَنَمَةِ فِيمَا كَانُواْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴾ خودييه ل روّرا رابووني حوكمي د ناڤبهرا وان دا دكهت د وي تشتى دا ژ ديني يي ئهو تيدا ژيک جودا بووين، وئهو ههر ئيكي ل دويڤ كريارين وي دي جزا دهت.

وپشتی قی گهفی یا کو ل وان ههمیان هاتیه کرن، گهفه کا دی یا تایبه ت ل صهنهم پهریسان هاته کرن:

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن مَّنَعَ مَسَحِدَ ٱللَّهِ أَن يُذْكَرَ فِيهَا ٱسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَآ أُوْلَئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَن يَدْخُلُوهَ آ إِلَّا خَآبِفِينَ لَهُمْ فِي ٱللَّذَيْنَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي ٱلْأَخِرَةِ عَذَابُ عَظِيمٌ عَانَ لَهُمْ أَن يَدْخُلُوهَ آ إِلَّا خَآبِفِينَ لَهُمْ فِي ٱللَّذَيْنَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي ٱلْآخِرَةِ عَذَابُ عَظِيمٌ عَ وَلِلَّهِ ٱلْمَشْرِقُ وَٱلْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُولُواْ فَتُمَّ وَجْهُ ٱللَّهِ إِن اللَّهَ وَاسِعُ عَلِيمُ اللَّهَ اللَّهُ وَاسِعُ عَلِيمُ اللَّهِ اللَّهُ وَاسِعُ عَلِيمٌ اللهُ اللَّهُ وَاسِعُ عَلِيمٌ اللهُ اللهِ اللهُ اللّهُ اللهُ اللّهُ اللهُ اللّهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللّهُ اللهُ اللهِ اللهُ اللهُو

د ئەگەرا ھاتنەخوارا قى ئايەتى چەند گۆتن يىن ھاتىنە قەگوھاستن، بەلى يا ژ ھەمىيان دورستتر -وهکی زانایی ناقدار ئبن که ثیر دبیّرت- ئهوه: دهمی ییّغهمبهر -سلاف لیی بن-وهەڤالێن خۆ مشەختبووينە مەدىنى، كافرێن مەكەھى رێ ل وان گرت ونەھێلا ئێدى كەسەك رُ وان بچته مزگهفتا حهرام، نه بو كرنا حهجي ونه بو كرنا نڤێران، ههر چهنده وان بهري هنگی مهنعا کهسنی ژ چوونا مزگهفتنی نهدکر.. فینجا د دهر حهقا فی کاری وان دا ئه ث ئایهته هاته خواري، خودي گوت: ﴿ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن مَّنعَ مَسَاجِدَ ٱللَّهِ أَن يُدْكُرَ فِيهَا ٱسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَآ﴾ کی ژ وی کهسی زوردارتره ین نههیلت بهحسی خودی ل وان مزگهفتان بیتهکرن یین بو عيباده تي خودي هاتينه ئاڤاكرن، ولي بگهريينت دا وان مزگهفتان ب ههرفاندني يان دەرگەھگرتنى خراب بكەت، يان موسلمانان ژى مەنعە كەت ونەھىلت ئەو بچنى؟ كەس ژ وي زۆردارتر نینه! وههر چهنده ئایهت ب تایبهتی د دهر حهقا کافرین مهکههی ومزگهفتا حهرام دا هاتيه بهلني ئهو د رامانا خو دا ژ ڤێ چهنده بهرفرههتره، وئهو ژ ههر ئێکي دگرت يێ ژ زولم وزورداری کهربا خوّ داریزته سهر مالیّن خودی، وکاری بوّ گرتن و ژ کارئیخستنا وان بکهت، یان ژی نهیاره تیا وی بگههته وی حمددی ئه و مزگهفتان بههرفینت، وئاڤاهیین وان خراب بكهت و ب سهرينك دا بينته خواري، ئهوي ب ڤي رِهنگي بت خودي دبيّرت: ﴿ أُوْلَتِهِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَن يَدْخُلُوهَآ إِلَّا خَآ إِفِينَ ۚ لَهُمْ فِي ٱلدُّنْيَا خِزْيٌّ وَلَهُمْ فِي ٱلْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿ ﴾ نَمُو زۆردارين ب قى رەنگى، بـۆ وان نــەبـوويـه كو بنى ترسا ژ جزاداننى ئەو بينه د مزگەفتان قە، ژ بهر وی چهندی رهزیلی وشهرمزاری ل دنیایی، وعهزابهکا دژوار ل ئاخرهتی بو وان ههیه.

وخرابکرنا مزگهفتان ب تنی ب هه پوفاندنا ئاڤایین وان دبت. چونکی دبت که سه که هه بت گه له که مزگهفتان ئاڤا که ت، ووان بنه خشینت، به لی د عه پنی ده می دا وان ژکار بیخت ونه هی نه به به به به بیخت ونه هی نه و به ده وری خویی دورست، کو به لا فکرنا دینی خودییه، پرابین، ب پراستی ده رگه هی وان بگرت، ونه هی بینه ئاڤاکرن، یان وان ئاڤا که ت به لی نه هی بی ته به به به وان بین مه نعه کرنا مزگه فتانه. و ژبه ئه وا بوری زانایین به ده وری خوری زانایین می دبین و زبین، به نه وا بوری زانایین به به می دبین و مزگه فت بینه خرابکرن و مزگه فته که که می بیته خرابکرن و مزگه فته که که می بیته خرابکرن و مه نعه کرنا مزگه فتان پرابین قورئان حوکمی ل سه دده ت: خرابکرن. و ئه وین ب کاری خرابکرن و مه نعه کرنا مزگه فتان پرابین قورئان حوکمی ل سه دده دده ت:

﴿ لَهُمْ فِي ٱلدُّنْيَا خِزْى وَلَهُمْ فِي ٱلْآخِرَةِ عَذَابُ عَظِيمٌ ﴿ لَهُمْ فِي اللَّهُ مِنْ وَشَهُ مِوْارَى اللَّهُ مِنْ اللَّهُ عَالَمُ اللَّهُ عَلَيْهُ عَالَمُ اللَّهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَالَمُ اللَّهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ اللَّهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ اللَّهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ اللَّهُ عَلَيْهُ عَلَيْ اللَّهُ عَلَيْهُ عَلَيْهِ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهِ عَلَيْهُ عَلَّهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَّا عَلَيْهُ عَلَيْكُم عَلَيْهُ عَلَيْكُم عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْكُمْ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهِ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهِ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهِ عَلَيْهُ عَلَيْهِ عَلَّا عَلَيْهُ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْكُم عَلَيْكُم عَلَيْكُم عَلَيْكُم عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُم عَلَ

و ب هلکهفتنا بهحسکرنا ژ مزگهفتان، وئاڤاکرنا وان ب زکرێ خودێ، ئايهتا د دويڤ دا بهحسێ وی جهی کر يێ بۆ مه دورسته ئهم دنڤێژێ دا بهرێ خۆ بدهينێ، وگۆت: ﴿ وَلِلّهِ اَلۡمَشۡرِقُ وَالۡمَغۡرِبُ فَاً اَتُولُواْ فَتَمُ وَجَهُ اللّهِ إِن اللّه وَاسِعُ عَلِيمُ ﴿ وَمهعنا ڤێ ئايهتێ ب کورتی ئهڤهیه، خودێ دبێژت: لایێ ڕوٚژههلاتێ (ئهوێ ڕوٚژ لێ دهێلێت) ویێ ڕوٚژئاڤایێ (ئهوێ ڕوٚژ لێ ههین، یێن خودێنه، ئهو (ئهوێ ڕوٚژ لێ ئاڤا دبت) وئهو لایێن د ناڤبهرا ههردووان دا ژی ههین، یێن خودێنه، ئهو ههمی ملکێ وینه، وخودێ خودانێ عهردی ههمییێیه. ڤێجا ههر لایهکێ ژ ڤان لایان هوین د نڤێؿێ دا بهرێ خو بدهنێ، مهخسهدا ههوه پێ کنارێ خودێیه، وهوین ژ ملکێ وی وگوهداریا وی دهرنهکهفتینه، هندی خودێیه دلوڤانیهکا بهرفرهه ههیه، وئهو یی پرزانایه ب کریارێن بهنییێن خو، تشتهک ژێ ل بهر وی بهرزه نابت.

وزانايين تەفسىرى دەربارەى شرۆڤەكرنا ڤێ ئايەتێ چەند گۆتنەك ھەنە:

هنده ک دبیّژن: ئهقه رهدده کا نهئیکسه ره ل سه ر جوهیان، ده می خودی فه رمان ل خودان باوه ران کری کو ئه و به ری خو ژ (بهیتولمهقدسی) وه رگیّزنه (بهیتولحه رامی) ل مه که هی وان ب قی چهندی نه خوش بوو وگوّتن: ئه قه چیه ؟ موسلمان هه رو به ری خو دده نه لایه کی! ئینا خودی به رسقا وان دا وگوّت: لایین عه ردی هه می یین خودینه، وهه ر جهه کی ئه و فه رمانی ب به ریخودانا وی ل موسلمانان بکه ت، وئه و فه رمانا وی ب جه بین، روژهه لات بت یان روژاه الله به رو و گوّت دا خودی، وعه رد هه می یی خودینه له و هه ر جهه کی وی بقیت به و وی بو به نبیین خو دکه ته رووگه ها.

وهنده ک دبیّر مهعنا ئایه تی ئهوه: ههر جهه کی هوین لی بن، ل روِّ ژهه لاتی یان روِّژهه لاتی یان روِژئاڤایی، وهوین بهری خو بده نه رووگه هی ونڤیژا خو بکهن، نڤیّرا ههوه دی یا دورست بت، چونکی ئارمانجا ههوه پی کناری خودیّیه، وعهرد ههمی بو ههوه مزگه فته.

وهندهک دبیرژن: ئهڤ ئایهته د دهر حهقا وان کهسان دا هاتیه خواری ئهوین ل جههکی بن، وبقین نقیرژی بکهن ونهزانن بهری قیبلی ل کیقهیه، هنگی چی جهی ئهو بهری خو بدهنی

ونقیّری بکهن، نقیّرا وان دی یا دورست بت. و ژعهبدوللاهی کوری عومهری دئیّته قهگوهاستن، دبیّرت: نه نایه د دهر حهقا وی کهسی دا هاتیه یی ل سهر سهفهری بت، ویی سویار بت، وبقیّت نقیّره کا سوننه ت بوّ خوّ بکهت، بهری پیّرهها وی بکهفته کیژ لایی دورسته.

وپشتی قی چهندی ئایهت جاره کا دی ل هنده که هزر وبیرین کیتابی وموشرکان یین خهلهت زقری، گوتنا وان قه گوهاست، پاشی بهرست ل سهر دا:

وَقَالُواْ ٱتَّخَذَ ٱللَّهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ أَم بَل لَهُ مَا فِي ٱلسَّمَوَاتِ وَٱلْأَرْضِ كُلُّ لَهُ قَانِتُونَ فَي بَدِيعُ ٱلسَّمَوَاتِ وَٱلْأَرْضِ وَإِذَا قَضَى أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُن فَيَكُونُ ﴿ وَقَالَ اللَّهُ مَا فَا إِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُن فَيكُونُ ﴿ وَقَالَ اللَّهُ مَا اللهُ اللهُ أَوْ تَأْتِينَا وَايَةٌ كَذَالِكَ قَالَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِم مِّثْلَ اللهُ عَلَمُونَ لَوْلاً يُكَلِّمُنَا ٱللهُ أَوْ تَأْتِينَا وَايَةٌ كَذَالِكَ قَالَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِم مِثْلُ قَوْلِهِمْ تَشَلَهُمْ تَقُلُوبُهُمْ قَدْ بَيَّنَا ٱلْآلَا يَاتِ لِقَوْمِ يُوقِنُونَ ﴾ قَالُ اللهُ ال

د قی ئایهتی دا خودایی مهزن گوتنه کی ژ مهزنترین گوتنین کافران بو مه قه دگوهیزت، کافرین کیتابیان وینن صه نه مه په په س ژی، گوتنه که نهزانین وئه زمان دریژیا خودانان رادگه هینت، ئایه تدبیرت: ﴿ وَقَالُواْ آتَّخَذَ آللّهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ بَل لَهُ مَا فِي آلسَّمَوَتِ وَآلاً رُضِ کُلُّ لَهُ مَا فِي آلسَّمَوَت وَآلاً رُضِ کُلُّ لَهُ مَا فِي آلسَّمَوَت وَآلاً رُضِ کُلُّ لَهُ مَا فِي آلسَّمَوَت وَآلاً رُضِ کُلُّ لَهُ وَنَنِتُون شَلِ الله وقعالان دگوت: عیسایی کُلُّ لَه وقعالان دگوت: عیسایی مهسیح کوری خودیده، وبوته و پسین عهره بان دگوت: ملیاکه تک کچین خودیده. ئه قه گوتنا وان نه ب ده قی وان بت!! وخودی ژ قی گوتنا وان یا خراب یی پاک وبلند بت، وه نینه و هکی نهو دبیژن، بهلکی ههر که سه ک و هه ر تشته کی ل عه سمانان و عه ردی ملک و به نیی خودیده، وئه و هه می دهه و جه ی وینه و ل به روی وئه مری وی د چه میاینه، و د فه رمانا وی دا رادوه ستاینه.

عەبدللاھى كورى عەبباسى ژ پىغەمبەرى -سلاڤ لىى بن- قەدگوھىنرت، دېينرْت: ﴿ قال الله: كَذَّبَنِي بن آدَمَ ولم يَكُنْ له ذلك، وَشَتَمَنِي ولم يَكُنْ له ذلك، فَأَمَّا تَكْذِيبُهُ إِيَّايَ فَزَعَمَ أَنِّي لَا أَقْدِرُ أَنْ أُعِيدَهُ كَمَا كَان، وَأَمَّا شَتْمُهُ إِيَّايَ فَقَوْلُهُ لِي وَلَدٌ فَسُبْحَانِي أَنْ أَتَّخِذَ صَاحِبَةً أَو وَلَدًا ﴾ (١١) يەعنى: كورى ئادەمى

⁽١) بوخارى ڤنى حەدىسىنى ڤەدگوھينزت.

ئهز درهوینم دهریخستم وبو وی نهبوو وی وه کری، ووی خهبهر گوتنه من وبو وی نهبوو ئهو وه بکهت، وکو وی ئهز درهوینم دهریخستیم ئهو بوو دهمی وی هزر کری ئهز نهشیم پشتی مرنی وی وه کی بهری لی بکهم، وخهبهر گوتنا وی بو من ئهوه دهمی وی هزرکری من زاروک ههنه، و پاکی بو من بت کو من ژن یان زارویه کهبت.

وئه ثایه تا بۆرى ژستى لایان قه باوهریا قان كافران یا بهطال د دهر حمقا خودى دا پویچ دكهت:

یق ئیکی: دەمی ئاشکەرا دکەت کو هندی خودییه خودانی کهمال ودەولـهمـهندیییه، وئموی ب ثی رەنگی بت، وی چو منهت ب عهیالی نابت، وبوونا زارۆکان ژی ناگرت.

یی دووی: دەمی ئاشکەرا دکەت کو ملکی خودی ودەسهەلاتا وی یا تمامه وچو کیماسی تیدا نینه، وههر تشته کی ههبت ژبلی وی ملکی وییه، وئهوی ملکی ئیکی دی بت چو خوداینی ل نک نابت.

یی سیی: دهمی ئاشکه را دکهت کو عوزهیر ومهسیح وملیاکه ژ ثنی کوفرا وان دبه رینه، چونکی ئه و ملکه چی ئهمرینه خودینه، و د فهرمانا وی دانه.

وپشتی قان ههر سن لایان، ئایهتا د دویف دا ژ لایهکن دی قه رهد ل سهر قی باوهریا وان یا بیخیر کر، وگوت: ﴿ بَدِیعُ اَلسَّمَوَتِ وَاَلاً رَضِ وَإِذَا قَضَی اَمْرًا فَإِنَّما یَقُولُ لَهُ کُن فَیکُونُ ﴿ الله کُونُ ﴿ بَدِیعُ السَّمَانِ وعهردی ئهوه بن عهرد وعهسمان ژ چوننهین داین، و ژ عهدهمی ئیناینه وجوودی، مهعنا: ئهو ههبوو دهمی چو تشتین دی نهههین، وئهوه یی ههبوون دایه همر تشتهکی دی یی ههی، وه کی عوزهیری ومهسیحی وملیاکهتان، ئهوین دهمهکی د عهدهمی دا ودهمهکی دی دی چنه د فهنائی دا، وئهوی (عهدهم وفهناء) ژی بگرت چاوا دی خودی بت، یان پشکهک ژ خوداینیی دی بو ههبت؟! وخودی ئهوه یی همر کارهکی قیا یان تشتهکی حهز کر پیک بینت، ههما دی بیژتی: ببه، د گافی دا وبی زهحمه ئهو دی جهندی بت. وههر ب قی گوتنی (ببه) وی عوزهیر ومهسیح وملیاکه یین داین، و ب قی چهندی به و ژ عهبدین وی دئینه هرمارین.

وکانی چاوا ژ ئایهتین بۆرین بۆ مه دیار بوو کو ژ لایی (ئنحرافا عمقائدی) قه کیتابی گمله ک ژ موشرکین عهره ب دچیتر نینن، ئایهتا بیت دی بۆ مه ئاشکهرا کهت کو د ههلویستی هه قرکی وعینادی ژی دا ئه و دژیک جودا نینن، ئایهتی گۆتنه کا موشرکین عهرهبان بۆ مه قهگوهاست، وه کی وی بوو یا کافرین کیتابیان ژی به ری وان گۆتی: ﴿ وَقَالَ ٱلَّدِینَ لا یَعْلَمُونَ فَهگوهاست، وه کی وی بوو یا کافرین کیتابیان ژی به ری وان گۆتی: ﴿ وَقَالَ ٱلَّدِینَ لا یَعْلَمُونَ لَوْلاَ یُکُلِّمُنَا ٱللَّهُ أَوْ تَأْتِینَا آوایَهُ کَذَ لِکَ قَالَ ٱلَّدِیر نَی مِن قَبْلِهِم مِثْلُ قَوْلِهِمْ تَشْلُ مَوْلِهِمْ تَعْلُوبُهُمْ لَی کُلِّمُنَا ٱللَّهُ أَوْ تَأْتِینَا وَایهُ کُذَ لِکَ قَالَ ٱلَّدِیر نَی مِن قَبْلِهِم مِثْلُ قَوْلِهِمْ تَشْلُ مَوْلِهِمْ تَعْلُوبُهُمْ لَا تَعْلَى اللَّهُ اللَّهُ

ویا غهریب ئهوه یین بهری وان ژی ژ جوهی وفهلان ئهوین خو ددانن زانا وخودان کیتاب، وان ژی ههر ئه ث ئاخفتنه دگوته پیغهمبهرین خو، ئه ثه ژ بهر هندی بوو چونکی دلین وان د کوفر وسهرداچوونی دا وه کی ئیکن.. ههر وه کی ئه شهمی ئایه تین اشکهرا یین خودی بو وان ئیناینه خواری تیرا وان ناکهن، له و وان ئایه ته کا دی دقیت! خودی دبیژت: مه بو وان یین باوه ریه کا باوه ری بین ئایه تا ئاشکه را کرینه. مه عنا: مهسه له نه ئه وه کو ئایه تین ئاشکه را بو وان ناها تین دا هاتی ئاشکه را بو وان دا هاتی وچاقین وان ژ دیتنا حه قیمی تاری کرین.

إِنَّا أَرْسَلْنَكُ بِٱلْحَقِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلا تُسْئَلُ عَنْ أَصْحَبِ ٱلْجَحِيمِ فَلَ وَلَن تَرْضَىٰ عَنكَ ٱلْيَهُودُ وَلَا ٱلنَّصَرَك حَتَّىٰ تَتَبِعَ مِلَّتَهُمُّ قُلْ إِنَّ هُدَى ٱللهِ هُو ٱلْهُدَك تَرْضَىٰ عَنكَ ٱلْيَهُودُ وَلَا ٱلنَّصَرَك حَتَّىٰ تَتَبِعَ مِلَّتَهُمُ أَلْ إِنَّ هُدَى ٱللهِ مِن وَلِي وَلا نَصِيرٍ وَ وَلَا نَصِيرٍ فَ وَلَا نَصِيرٍ فَ الَّذِينَ وَاتَيْنَهُمُ ٱلْكَتَبُ بَعْدَ ٱلَّذِى جَآوَكَ مِنَ ٱلْعِلْمِ مَا لَكَ مِن ٱللهِ مِن وَلِي وَلا نَصِيرٍ فَ اللّذِينَ وَاتَيْنَهُمُ ٱلْكَتَبُ بِيتَلُونَهُ حَقَّ تِلاَ وَتِهِ أَوْلَتِكَ يُوْمِنُونَ بِهِ وَمَن يَكُفُرُ بِهِ عَلَى وَاتَيْنَهُمُ ٱلْكَابِينَ فَي يَبْنِي إِسْرَعِيلَ ٱذْكُرُواْ نِعْمَتِينَ ٱلَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ فَأُولُ لَيْكُمْ أَلْخَلُمِينَ فَي يَبْنِي إِسْرَعِيلَ ٱذْكُرُواْ نِعْمَتِينَ ٱلَّتِي أَنْعُمْتُ عَلَيْكُمْ فَاللّهُ عَلَيْكُمْ وَاللّهُ مِنْ اللّهُ عَبْرِى نَفْسُ عَن نَفْسٍ شَيْئًا وَلا يُقْبِلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنفَعُهُ مَا شَفَاعَةٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ عَن نَفْسُ عَن نَفْسٍ شَيْعًا وَلا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنفَعُهُ مَا شَفَعَةٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ فَي

وپشتی ئایهتین بورین هنده ک درهوین کیتابیان ویین کافرین عهرهبان ژی ئاشکهرا کرین وبهرست ل سهر دای، د قی پارچهیی دا ژ ئایهتان گازی بو پیغهمبهری -سلاف لی بن- هاته ئاراستهکرن، دا کاری وی بو بیته دهسنیشانکرن، وراستیا وی جهنگی ژی بو بیته دیارکرن یا کو دی د ناقبهرا وی ودویکهفتیین وی دا ژ لایه کی قه، وکافرین کیتابیان ژ لایه کی دی قه، ئیته گیران، ل سهری خودی گوتی:

(إِنَّآأَرْسَلْنَكُ بِٱلْحَقِّ بَشِيرًا وَتَدِيرًا وَلا تُسْعَلُ عَنْ أَصْحَبِ ٱلْجَحِيمِ ﴿ إِنَّآأَرْسَلْنَكُ بِٱلْحَقِ بَشِيرًا وَتَدِيرًا وَلا تُسْعَلُ عَنْ أَصْحَبِ ٱلْجَحِيمِ ﴿ الله موحهمه د ، هندى ئهمين مه ب دينى حمق ين كو ب نيشان وموعجزهيان هاتيه پهسهندكرن تو ين هنارتى ، دا تو وى دينى بگههينه مروّڤان د گهل مزگينيدانا خودان باوهران ب خيرا دنيايي وئاخرهتي ، وترساندنا ههڤركان ب عهزابا خودي ئهوا ل هيڤيا وان ههى ، وپشتى گههاندنى تو ين بهرپرس نينى ژ كوفرا وى ين كافر ببت؛ هندى ئهون ل روّژا رابوونى ههر وههر دى د ئاگرى دا بن.

یا ل سهر ته ودویکهفتیین ته ئهی پیغهمبهر -سلاف لی بن- ئهوه هوین راستیا دینی خودی بگههیننه خهلکی، و ژویری ویقه خهما خودییه، وههچیی گوهداریا ههوه نهکهت گونهها وان ههما دی د ستویی وان ب خو دا بت، وههوه شوّله ژی نینه، چونکی پسیارا وان روّژا قیامهتی ژههوه نائیتهکرن، کانی بوّچی وان باوهری نهئینایه؟ ئهو جههنهمینه، وئهوین جههنهمی هندی دساخ بن باوهریی ب دینی ههوه نائینن ونهیاره تیا ههوه دکهن، وهیشیا وان بهوه ههوه د سهر دا ببهن ووهکی خوّلی بکهن:

﴿ وَلَن تَرْضَىٰ عَنكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَ عَنْ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلْتَهُمُ ۗ لَه يَ موحهممه هشيار بي ئهو ديمه ني خاپينوک يي جوهي وفه له خو پي نيشا ته ددهن، بلا ته د سهر دا نهبهت، وقهت تو هزر نه که روّژه کي دلين وان دي د گهل ته دساخلهم بن، هندي ئهو بيني ئهو نهشين دلين خو ژ کهرب وکيني برهنن، وئهو قهت ژ ته رازي نابن حهتا تو ديني خو نههيلي ودويچوونا ديني وان نه کهي..

گەلى خودان باوەران باش بزانن كو هندى هوين (تەنازولىن) بى جوهى وفەلان بكەن، وخو ل بەر وان شرين بكەن، وپشت بدەنە دينى خو و ب دويڤ وان بكەڤن، ئەو ژ ھەوە رازى نابن، ووان ھوين نەڤێن، ب تنى ھنگى وان ب دورستى دى ھوين ڤێن وحەز ژ ھەوە كەن،

دەمىنى ھىويىن دەسىتان ژ دىنىنى خىق بىەردەن وبچنىه سىەر دىنىنى وان.. قىيجا مادەم ھۆيىە ھىويىن بەرگەريانىنى بىق رازىبوونا وان نەكەن، بىلا بەرىن ھەوە ل ھندىنى بىت خودىنى ژ ھەوە رازى بىت وەكى دى ئەو ژ ھەوە رازى بىن يان نە.. بىق خىق نەكەنە خەم!

وحاشای پیخهمبهری -سلاف لی بن- کو ئهو دویکهفتنا دلچوونین وان بکهت، بهلی خودی ب قی گهفکرنا ل پیخهمبهری -سلاف لی بن- دفینت سهرفهرازی ودهوهلهمهندیا خو وبی منهتیا خو ژههر کهسهکی بو مه بهرچاف بکهت، و ژلایهکی دی قه ههر وهکی وی دفینت بیژته مه: ئهگهر پیخهمبهری من یی خوشتقی ب خو دویکهفتنا دلچوونین جوهی وفهلان بکهت، ئهز قی ب سهری بینم، ئهری پا دی حالی ههوه چ بت گهلی خودان باوهران ئهگهر ههوه وه کر؟ نه وه بت هوین مهیلی بو وان بکهن، یان تهنازولی ژحهقیا خو بکهن دا ئهو ژههوه رازی بین!

وپشتی ئایهتی ئهم ژ چاڤلیّکرن ودویکهفتنا کیتابیان داینه پاش، خودان باوهریّن راست ودورست نیشا مه دان وسالوّخهتیّن وان ژی بوّ مه بهر چاڤ کرن؛ دا ئهم خوّ بدهینه د گهل وان: ﴿ ٱلَّدِینَ وَاتَیۡنَاهُمُ ٱلۡکِتَلِبَ یَتَلُونَهُ حَقَّ تِلاَ وَتِهِ اَوْلَاتِ کَیُوْمِنُونَ بِهِ اَ تُهویّن مه کیتاب بو هنارتی قیّجا ئهو وی دخوینن خواندنه کا راست، و ب دورستی دویچوونا وی دکهن، وباوهریی ب وی تشتی دئینن یی تیدا هاتی.. نهوین ههنه یین باوهریی ب حهقیی دئینن، ودویکهفتنا هیدایهتا خودی دکهن.

و ل دور مهعنا پهیڤا (الکتاب) د قی ئایهتی دا زانایین تهفسیری دو بوچوون ههنه: هنده که دبیّن مهخسه پی تهوراته، وهنگی ئه ثایهته دی بهحسی وان جوهیان بت یین به دورستی باوهری ب تهوراتی ئینای، وئایهتین وی ئهوین بهحسی پیغهمبهری -سلاف لی بن- دکهن خواندین وباوهری پی ئینای، ئایهت مهدحیّن وان دکهت ودبیّرت: ئهون ییّن دوجارکی باوهری ب حهقیی ئینای، ب تهوراتی و ب قورئانی ژی.

وهنده ک دبیّژن: مهخسه د ب کیتابی قورئانه ، وئه قه به حسی موسلمانانه ژ ئوممه تا موحهمه دی -سلاف موحهمه دی -سلاف لی بن - هاتیه خواری ، ووه کی وان نه کری ییّن خودی کیتاب بو هنارتی ژ جوهی و فه لان قیّجا وان ئه و ب پشت گوه قه لیّدای ، وباوه ری پی نهئینای ، و ل دویف وی حهقیی نهچووین یا بو وان تیّدا هاتی . . ئه وان و هه ر ئیّکی وه کی وان بت باوه ریی نهئینت دی زیانه کا مه زن قی که قت: ﴿ وَمَن یَکَفُرُ بِهِ عَالُوْلَت یِک هُمُ ٱلْخَسِرُون کِ اَلَی که نه نه نه کی نهئینای ، ئه و کافرین به نه مه که نه کی به وان هاتی . گوه ای به وان به وباوه ری به هنده کی ته نه کیتابا خودی یا بو وان هاتی گوها پتی وهنده کی ژی قه شارتی ، وباوه ری به هنده کی نه نه کی نه کیتابا وان به حس بی پیغه مه درینیا موحه مه دی دکه ن ، ونه قیّت باوه ر بکه ن کو ئه و ئه وه یی کیتابا وان به حس ژی کری ، و هه چینی باوه ربی ب وی نه ئینت ئه و ل نک خودی یی زیانکاره .

و ل دویماهیا قی پارچهیی کو دبته دویماهیا پشکا ئیکی ژ سووره تی، ئهو پشکا گوتن تیدا بو ئسسرائیلیان دئیته ئاراسته کرن، وبیرا وان ل وی قه نجیی دئیته ئینان قه یا خودی د گهل وان کری، ووی پهیمانی یا وی دایه وان، گازی دوباره بو ئسرائیلیان هاته پیشکیش کرن، وفهرمان ل وان هاته کرن کو ئهو قه نجیا خودی ل بیرا خو بیننه قه، ئایه ت دبیژت:

﴿ يَبَنِي إِسْرَءِيل اَذْكُرُواْ نِعْمَتِين اللَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَلَمِينَ ﴿ وَاللَّهُ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ الل

بۆ رِزگاربوونا ژ عەزابى ژ كەسى وەرناگرت، ووى رۆژى كەس مفايى بۆ خۆ ژ چو مەھدەران نابىنت، وژبلى خودى كەسەك نابت وان ب سەربىخت.

ودڤێت ژبیر نهکهین کو بهری نوکه ژی د ئایهتێن (۷۶-٤۸)ێدا ژسوورهتێ گازی وهشیارکرنهکا وهکی ڤێ بو ئسرائیلیان هاتبوو ئاراستهکرن دهمێ خودێ گوتیێ: ﴿ یَبَنِێ اِسْرَاءِیلَ اَدْ کُرُواْ نِعْمَتِيْ اَلَّتِێ أَنْعَمْتُ عَلَیْکُمْ وَأَنتِی فَضَّلْتُکُمْ عَلَی اَلْعَلَمِین ﴿ وَاتَّقُواْ یَوْمَا لِسُرَاءِیلَ اَدْکُرُواْ نِعْمَتِيْ اَلَّتِێ أَنْعَمْتُ عَلَیْکُمْ وَأَنتِی فَضَّلْتُکُمْ عَلَی اَلْعَلَمِین ﴿ وَاتَّقُواْ یَوْمَا لَا یَقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَهُ وَلا یَوْخَدُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلا هُمْ یَنصَرُونَ ﴿ لَا تَجْزِی نَقْسُ عَن نَنْفُسٍ شَیْکًا وَلا یَقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَهُ وَلا یَوْخَدُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلا هُمْ یَنصرون ﴿ الله لا یَعْبَلُ مِنْهَا عَدْلُ وَلا یَوْخَدُ مِنْهَا عَدْلُ وَلا یَوْخَدُونَ ﴿ وَلا یَوْخَدُونَ هَا الله وَهُ کَی مُنْ مُنْ الله وَهُ کَی مُنْ وَدُویماهیا گوتنا خو بو نُسرائیلیان وه کی مُنْک لی بیرئینان) و (ترساندن).

وپشتی ئاخفتن د گهل ئسرائیلیان ب دویماهی هاتی، وبهری بهری ئاخفتنی بو خودان باوهران ژ ئوممه تا ئیسلامی بیتهدان؛ دا سهر وبهری ژینا وان د جفاکا وان یا نوی دا ل بهر سیبهرا باوهریی ریک بیخت، سووره تی نافیره کا پیکهاتی ژ (۱۸) ئایه تان، یا کو پتریا وی ل دوّر ئیبراهیم پیغهمه ری -سلاف لی بن- دزفرت ئینا، وئه ف نافیرا هه -دهمی مروّف هزرا خوّ تیدا دکه ت- دبینت گهله کی یا جوان و د جهی خوّ دایه..

ئسرائیلیان، ووهکی وان ئوممه تا ئیسلامی ژی، رهد وریشالین بیر وباوه رین خوّ دگههانده وی، دگههاندنه ئیبراهیمی، کا چاوا ئسرائیلی وعهره بان د نهسه بی ژی دا خوّ دگههانده وی، مهعنا: ئیبراهیم باپیری هه قپشکی هه ردووانه؛ چونکی ئه و بابی ئیسحاقی بوو، باپیری قیسرائیلیان، وبابی ئیسماعیلی ژی بوو، باپیری قوره یشیان.. وخودی پهیمان دابوو ئیبراهیمی کو ئه و وی بو خه لکی بکه ته ئیمام و پیشه وا، به لی ئه ق پهیمانه ژ دوونده ها وی ژی دگرت یان نه ؟

قى مەسەلىي ئەڭ ناڤبرە دى بۆ مە ئاشكەرا كەت:

* وَإِذِ آبْتَكَنَى إِبْرَ هِعَمَرَبُهُ وِبِكَلِمَاتِ فَأَتَمَّهُ وَ قَالَ إِنِي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامَا قَالَ وَمِن ذُرِيَّتِي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ وَأَمْنَا وَمِن ذُرِيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِى ٱلظَّلِمِينَ ﴿ وَإِذْ جَعَلْنَا ٱلْبَيْتَ مَثَابَةَ لِلنَّاسِ وَأَمْنَا وَآتَ خِذُواْ مِن مَّقَامِ إِبْرَ هِعَم مُصَلَّى وَعَهِدْنَا إِلَى إِبْرَ هِعَم وَإِسْمَعِيلَ أَن طَهِرَا بَيْتِينَ لِلسَّابِفِينَ وَٱلرَّحَعِ ٱلسُّجُودِ ﴿ وَ قَالَ إِبْرَ هِعُمُرَبِّ ٱجْعَلْ هَلَا ابلَدًا

ۏٳڡؚڹٵ وَٱرْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ ٱلثَّمَرَ'تِمَنْ وامَنَ مِنْهُم بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْآخِرِ قَالَ وَمَن كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ وَالْمَنَ وَامَنَ مِنْهُم بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْآخِرُ فَالَ وَمَن كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ وَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُهُ وَإِلَى عَذَابِ ٱلنَّارِ وَبِئْسَ ٱلْمَصِيرُ ﴿

و ل دویث ته رتیبا ئایه تین قورئانی ئه قه ئیکه مین جاره ناقی پینه مهه ری خودی ئیبراهیمی -سلاف لی بن- دئیته ئینان، ئیبراهیم.. بابی پینه مهمه ران، ئهوی ئسرائیلیان خو ب جیگر و دویکه فتین وی دزانی، و هه ر ژسه ری خودی مهد حین عهبدی خو ئیبراهیمی کرن وئاشکه را کر کو ئه و هه رده م د فه رمانا خودی دا بوو، له و خودی ئیمامه تیا مروقان دایی:

وَإِذِ اَبْتَكَلَى إِبْرَ هِعَمُرَبُّهُ بِكَلِمَتِ فَأَتَمَّهُنَّ ﴾ یه عنی: تو نه ی موحه ممه د، ل بیرا خو بینه ده می خودایی ئیبراهیمی ئه و ب هنده ک پهیڤان جه رباندی، وئه و پهیڤ -ل سه ربوچوونا دورست - ئه و شریعه ت بوو یی خودی بو ئیبراهیمی دانای، وتمام کری، وئینایه خواری، وفه رمان لی کری کو ئه و ل دویڤ بچت وکاری پی بکه ت، ئینا وی ئه و شریعه ت ب تمامی پیک ئینا، وکار پی کر، وسستی د قی چهندی دا نه کر.. وئه څ چهنده یا غه ریب نه بو و وی چونکی ئه و مروقه کی وه فادار بوو، تشتی گوتبا دکر، وه کی خودی ب خو مه دخین وی ب قی چهندی دا دکه ت و دبیت ت و وی به تو مه دخین وی به شی چهندی د ئایه ته کا دی دا دکه ت و دبیت ت از وی به کو می مودی و قی کوت این می که کا که که کا که که کا کا که کا کا که کا کا که کا کا که کا که

ودهمی ئیبراهیم د جهرباندنی دا ب سهرکهفتی، وسوّزا خوّ ب جهد ئینای، خودی ئهو خهلات کر: ﴿ قَالَ إِنِّی جَاعِلُكَ للِنَّاسِ إِمَامَا ۖ ﴾ خودی گوّته وی: ئهز دی ته بوّ مروّقان کهمه پیشهوا وریّبهر.. ئهز دی ته بوّ وان کهمه جهی چاقلیّکرنی، دا ههچیی پشتی ته بیّت حهتا روّژا قیامهتی چاڤ ل ته بکهت، ودویکهفتنا دینی ته بکهت.

وگافا خودی نمف خهلاته دایه ئیبراهیمی، وئمف کهرمه دگهل کری، دلی وی چوویی بزانت کانی نمف کهرهمه ژوی ب تنی دگرت، یان پشتی وی ئهو دی ژدووندهها وی ژی گرت؟ لهو وی گوت: ﴿ قَالَ وَمِن دُرِّیَتِی ﴾. و د ته فسیرا فی گوتنا وی دا زانایان دو بوچوون هه نه: هنده ک دبیژن: ئمفه دوعایه که ژوی بو دووندهها وی، وهنده ک دبیژن: نه خیر، ئه و پسیاره که ئهو دکه ت. و ل سهر بوچوونا ئیکی مه عنا گوتنا ئیبراهیمی دی ئه فه بت، وی گوت: خودایی من، تو ژقه نجییا خو هنده کان ژدووندهها من ژی بوخه لکی بکه ئیمام

وریّبهر. و ل دویڤ بوّچوونا دووی مهعنا ب ڤی رهنگیه: ئهی خودا، وپشتی من ژ دووندهها من ژی هندهکان تو دی کهیه ریّبهر بوّ خهلکی؟

خودی بهرسڤا وی دا وگۆتی: ﴿ قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِی ٱلطَّللِمِینَ ﷺ تُلَفُ سوّزا من دایه ته، کو ریّبهریا د دینی دایه، ژ زوّرداران ناگرت.

یه عنی: ههر وه کی خودی ب قتی چهندی ئاگههداریا وی دکهت کو بهلتی سۆز ژ دووندهها ته ژی دگرت، بهلتی ب شهرته کی: هندی ئهو ل سهر پهیمانتی دراست بن، وههر جاره کا وان زورداری کر، وان چو پهیمان ل سهر خودی نابن کو ئهو وان (یین زورداری کری) بکه ته ئیمام بو مروقان.

وپهیمانێ ژ دووندهها ئیبراهیمی گرت، ژ رێکا ئیسحاقی وکورێ وی یهعقووبی (ئهوێ دبێژتێ: ئسرائیل)، پاشی ئهو ما د ناڤ کورێن یهعقووبی دا، دهستهکی ل دویڤ دهستهکی، حهتا ئهو ب تمامی ژ پهیمانێ دهرکهفتین، وسوٚزا خوٚ د گهل خودێ شکاندی، هنگی پهیمان ژی ژ وان هاته ستاندن وبوٚ ئوممهتهکا دی هاتهدان، وئنجیلا وان یا حهتا ئهڤروٚ ژی ل بهر دهستێ وان ههی، تێدا هاتیه کو عیسایێ مهسیح گوته کاهن وکوٚما ریهسپیێن ئسرائیلیان: (رژ بهر ڤێ چهندێ ئهز دبیٚژمه ههوه: هندی خودێیه دێ مهلهکووتا خوٚ ژ ههوه ستینت ودهته مللهتهکێ دی، مللهتهکێ وه ل وێ بکهت ئهو بهری ژ خوٚ بدهت))(۱).

یه عنی: عیسای -سلاف لی بن- دزانی کو دهم هات خودی مهله کووتا خو ژ ئسرائیلیان بستینت وبده ته ملله ته کی دی.. بوچی؟ چونکی (مهله کووت) یا وییه یی ب حه قی وی راببت، وئسرائیلی گههشتنه حهدده کی چو هی فی نهما ئیدی ئه و سهر راست بن، له و دهم هات عههدا خودی ب ئیکجاری ژ وان بیته ستاندن وبو ئوممه ته کا دی بیته دان، وئوممه تا دی ژی ههر ژ دوونده ها ئیبراهیمی بوو، به لی فی جاری ژ ریکا ئیسماعیلی، ئوممه ته کا خودان باوه ربوو، مهله کووتا خودی وهرگرت و کار پی کر وئه و ئینا به ری!!

وهۆسا وهكى هوين دبينن سوورهتى ئەڭ ناڤبرا د جهى خۆ دا ئىخستە د ناڤبەرا پشكا ئىكى دا ئەوا بەحسى ئسرائىليان دكەت، وپشكا دووى ئەوا بەحسى ئوممەتا ئىسلامى

⁽۱) ئنجيلا مەتتاي (۲۱/٤٤).

دكهت، دا راگههینت كو هنده بهرپهرئ ئسرائیلیان هاته پیچان، ودهم هات بهرپهرئ ئسماعیلیان بیته قهكرن..

وئیسماعیل کی بوو؟ وشوین تبلین وی ل سهر دیرو کا باوهریی چ بوو؟ ئه قه دی بو مه و ئایهتین بین ئاشکهرا بت:

﴿ وَإِذْ جَعَلْنَا ٱلْبَيْتَ مَثَابَةً لِلنَّاسِ وَأَمْنَا ﴾ ل سەرى بەحسى (بەيتى) ھاتەكرن، ئەو بەيتا (ئىومسمەتا نوى) دى پىقە ئىتە گرىدان، ئەقى بەيتى دىرۆكەكا كەقنا ھەى، و د خەلەكەكى ژ خەلەكلىكىن دىرۆكا خۆ دا ئەو ب وى ئىبراھىمى قە دئىتە گرىدان يى ئسرائىليان دقىت وى بۆ خۆ ب تنى بەن، وبكەنە ملكى خۆ ب تنى!

خودی دبیّرت: تو ل بیرا خو بینه دهمی مه کهعبه بو مروّقان کریه جهی لی زقرپنی، ئهو دئینی، ئهو دئینی، پاشی دزقرنه نک مروّقیّن خوّ، پاشی شهوقه کا وهسا بو وان چی دبت ئهو دئینیی قه، وکیّم جاران دی کهسه کی بینی دئیّته به یتی و دزقرته جهی خوّ ئهگهر حهز نه کهت جاره کا دی بزقرته به یتی، خودی دبیّرت: مه ئهو بو خهلکی کره جهی کوّمبوون ولی زقرینی ل دهمی حهجی وعومری وطهواف وکرنا نقیّری، ومه ئهو بو وان کره جهی تهناهیی، ههچیی گههشتی ئهو رژ نه خوّشی و ترسا دنیایی وئاخره تی تهنا بوو.

(وَاتَخْدُواْ مِن مَّقَامِ إِبْرَ هِعَم مُصَلَّى) خودى دبيّرت: وهوين گهلى خودان باوهران، جهى لى راوهستيانا ئيبراهيمى ل قى بهيتى بۆ خۆ بكهنه جهى كرنا نقيّران، وبهيت ههمى جهه بۆ كرنا نقيّران، وههر جههكى مرۆڭ نقيّرى لى بكهت ژ بهيتى نقيّرهك ب سهد هزارانه، وهكى د حهديسيّن دورست دا هاتى، بهلى (مهقامى ئيبراهيمى) جههكى بهرچاقه ل بهيتى، ووى تايبهتمهنديا خۆ ههيه، ومهقامى ئيبراهيمى ل سهر گۆتنا دورستتر ئهو جهه يى ئهو بهر لى تايبهتمهنديا خو ههيه، ومهقامى ئيبراهيمى ل سهر رادوهستا. و د حهديسا جابرى دا هاتيه (۱۱ كو دهمى پيغهمبهرى -سلاڤ لى بن- حهج كرى، پشتى ژ طهوافى خلاس بووى، چوو نك مهقامى ئيبراهيمى وئهڤ ئايهته خواند، پاشى مهقام كره د ناڤبهرا خۆ وكهعبى دا ودو

⁽١) ئەوا موسلم ژى قەدگوھىزت.

رکاعهت کرن.. تشتی هندی دگههینت کو مهخسه ب مهقامی ئه و بهره یی ئیبراهیم دچوو سهر دهمی کهعبه ئاڤا دکر، وشوین پیین وی لی چیبووین، ئهوی حهتا نوکه مهعلووم.

وَعَهِدْنَآ إِلَى إِبْرَ هِمَ وَهِ عَيلَ أَن طَهِرًا بَيْتِينَ لِلطَّآبِفِينَ وَٱلْعَكِفِينَ وَٱلرَّحَعِ ٱلسُّجُودِ

وَ هُورِينَ دَبِيْرُت: وَمَهُ وَهُ عَي بِوْ نَيبراهيمى وئيسماعيلى هنارت: كو هوين مالا من ژههر پيساتيه كا ههى پاقژ بكهن؛ بو وان كهسين دئيننى دا طهوافنى ل دور كهعبى بكهن، ووان كهسان يين كو لى دمينن، ونڤيْژان لى دكهن. مهعنا: ئهث بهيتا هوين د نڤيْژى دا بهرى خو ددهنى گهلى خودان باوهران، د كهڤن دا جهى پيغهمبهرانه، ويا پيروزه، ودڤينت پاقژ بمينت، نه ب تنى ژوان تشتان يين وي پيس دكهن پيساتيه كا (حسسى) وبهرچاڤ، بهلكى ژوان تشتان يين وي پيس دكهن پيساتيه كا (حسسى) وبهرچاڤ، بهلكى ژوان تشتان يين وي پيس دكهن پيساتيه كا (مهعنهوى) ژى، وهكى شركى وگومانى. و ژ ڤيئ تشتان يين وي پيس دكهن پيساتيه كا (مهعنهوى) ژى، وهكى شركى وگومانى. و ژ ڤيئ ئايهتى دئينه وهرگرتن كو دڤينت مزگهفت بينه پاقژكرن، وبينين خوش لى بينه پهشاندن، وسوننه ژى ب ڤي چهندى هاتيه.

پاشی ئایهتا د دویف دا هنده ک تایبهتمهندیین قی بهیتا پیروز بو مه ئاشکهراکرن، ئهو تایبهتمهندیین وی ژ بهره کهتا دوعایا ئیبراهیمی وهرگرتین، ئایهت دبیرت: ﴿ وَإِذْ قَالَ إِبْرَهِمُ مُرَبِّ اَجْعَلْ هَنَدَا بَلَدًا وَامِنَا وَارْزُق اَهْلَهُ مِنَ اَلثَّمَرَ تَوَمَنَ وَامَنَ مِنْهُم بِاللَّهِ وَالْیَوْمِ اَلاَّ خِرِ اَلاَ بِسَتَی ئیبراهیمی وکوری وی ئیسماعیلی (بهیت) ئافاکری، وئهو ژ ههمی رهنگین پیساتیی پاقژکری وبو طهوافکهر ونقیژکهران بهرهه کری، ل قی بهیتی ئیبراهیمی دوعایه ک ژ خودایی خو کر وگوت: ئهی خودایی من، تو قی جهی یی من هنده ک ژ دوونده ها خو دانایی، کو مهکهه، بکه باژیره کی تهنا ژ ترسی، وتو ژ ههمی رهنگین شینکاتیان رزقی خهلکی وی بده.. وچونکی بهری هنگی دهمی ئیبراهیمی دوعا کری کو ئیمامه تیا د دنیایی دا ژ دووندها وی وچونکی بهری هنگی دهمی ئیبراهیمی دوعا کری کو ئیمامه تیا د دنیایی دا ژ دووندها وی دانا رزقی ژی ژ زورداریی بکهن، ئیبراهیمی هزرکر کو دبت وی باوه ران دان رزقی ژی ژ دوونده ها خو کر وگوت: ئهی خودا، تو قی رزقی ب تایبه تی بده ههچینی باوه ران ب خودی و ورزژ دویماهیی ئینابت ژ وان.

بهلی چونکی مهسهلا دانا رزقی تشتهکی جودایه ژدانا ئیمامهتیی، وخودی دنیایی ددهته وی یی کاری بو بکهت، بنی بهریخودانا دینی وی یان رهنگی وی، خودی ئه راستیه

گههانده ئیبراهیمی وگوتی: ﴿ قَالَ وَمَن كَفَرَ فَأُمَتِعُهُ، قَلِیلًا ثُمَّ أَضْطُرُهُ، إِلَیٰ عَدَابِ آلنَّارِ وَبِقْسَ آلَمُصِیرُ ﷺ ئهز د دنیایی دا رزقی نادهمه خودان باوهران ب تنی ژ دووندهها ته، بهلکی ئهز دی وی دهمه وان یین کافر ژی بووین.. هندی هندی من بو وان تهقدیر کری، وئهو چهند گهلهک ژی بت، مادهم رزقی دنیایییه ئهو خوشیهکا کیم وبهروهخته، چونکی تشتی پویچ ببت وفهنا ژی بگرت یی کیمه، پاشی پشتی ئهو رزقی خو د دنیایی دا دخون، ئهز دی وی یی کافری ب نعمهتین من کری مهجبووری عهزابا ئاگری کهم، وئه جهه یی ئهو ل ئاخرهتی لی دز وی نهخوش دویماهیه ئهو دگههنی!

وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَ هِعُمُ ٱلْقَوَاعِدَ مِنَ ٱلْبَيْتِ وَإِسْمَ عِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّ آ إِنَّكَ أَنتَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ ﴿ رَبَّنَا وَالْمَا عَلَيْهُ مَنْ الْمَيْنِ لَكَ وَمِن ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةُ مُّسْلِمَةٌ لَّكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْمُ أَمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْمُ مُ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُواْ عَلَيْهِمْ وَايَلِتِكَ عَلَيْنَا أَبِنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُواْ عَلَيْهِمْ وَايَلِتِكَ عَلَيْمُهُمُ الْكَ أَنتَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ

د ثان ههر سن ئايهتان دا خوداين مهزن وي دوعاين يا ئيبراهيمي وئيسماعيلي د بهر ئاڤاكرنا كهعبي را بو خو ودووندهها خو كرى ب بهرفرههي بو مه ڤهدگيْرت، ئهو دوعايا خودي ژي قهبويلكري، ودبيّثت: ﴿ وَإِذْ يَرَفَعُ إِبْرَ هِمُ الْقُوَاعِدَ مِنَ ٱلْبَيْتِ وَإِسْمَ عِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلُ مِنَّا وَيَكُ أَنتَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ ﴿ وَإِذْ يَرَفَعُ إِبْرَ هِمُ الْقُواعِدَ مِنَ ٱلْبَيْتِ وَإِسْمَ عِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلُ مِنَّا أَنتَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ ﴿ وَتُو نَهِي موحه ممه د، ل بيرا خو بينه، وبو خهلكي بهحس بكه دومي ئيبراهيم وئيسماعيلي بناخهيين كهعبي راكرين، ووان ب ترس وخوشكاندن څه دوعا د بهر را دكرن، ودگوت: خودايي مه تو كريارين مه يين چاك ودوعايين مه ژ مه قهبويل بكه، تو گوهديري گوتنين بهنييين خويي، وتو يي پرزانايي ب حالي وان.

وئه ثایه ته بو مه ب دورستی ئاشکه را ناکه ت کانی بو جارا ئیکی بوو ئیبراهیمی وئیسماعیلی که عبه ئا قاکری، یان به ری هنگی ژی ئه و هه بوو و خراب بووبوو حه تا ئه و هاتین ووان ئه و ب فه رمانا خودی دوباره ئا قاکریه قه ؟ وئه ث هه ردو گوتنه ژ زانایین ته فسیری دئینه فه گوهاستن، وهه ر چاوا بت ده می ئیبراهیمی ژنکا خو هاجه ر وکوری وی یی سا قا ئیسماعیل برینه مه که هی و هی نا قاکری نه بوو، ئه فه تشته کی مسوّگه ره، و پشتی هنگی ده می ئیسماعیل بوویه نی زه نا می شکداری د ئا قاکرنی مسوّگه ره، و پشتی هنگی ده می ئیسماعیل بوویه نی زه نا می به خالی پشکداری د ئا قاکرنی مسوّگه ره، و پشتی هنگی ده می نیسماعیل بوویه نی و نی به نا به

دا بکهت، بابی وی ژ شامی هات ووان ههردووان پیکشه کهعبه ئاڤاکر، دا ببته مزگهفت وجهی عیباده تی بو خودی.

﴿ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا ﴾ وتو ئهى خودا، سهروبهرى دورست يى پهرستنى نيشا مه بده ومه پي زانا بكه؛ دا ئهم پهرستنا ته پي بكهين، وههر چهنده پهيڤا (مناسك) د زمانى عهرهبان دا بو ههمى رەنگين عيبادەتى دئيته گوتن ژى، بهلى گەلهك جاران ئهو بو كاروبارين حهجى ب تايبهتى دئيته ب كارئينان، وگريدانا (مهناسكين حهجى) ب ئيبراهيم وئيسماعيلى قه تشتهكي بهرزه نينه، لهو ههر وهكى وان دوعا ژ خودى كرى كو ئهو عيبادهتى ب گشتى وكاروبارين حهجى ب تايبهتى نيشا وان بدهت. و ژ ڤي ئاشكهرا دبت كو عيبادهت ئهوه يى خودى بيرت ونيشا مروّڤى يى ئاڤاكرى بت.

﴿ وَتُبَّعَلَيْنَا إِنَّكَ أَنتَ ٱلتَّوَّابُ ٱلرَّحِيمُ ﴿ وَنَهْ گَهُر مَهُ تَهْ خَسِيرِيهُ کَ دَ عَيْبَادُهُ تَيْ دَا كُر تَوْ لَهُ لَهُ كَا وَلَمْ لَهُ وَ لَا كُونَنَهُ هَا مَهُ بِبَوْرَهُ، هندى تويى تو گهله ک توبهيني وهردگرى وتو دلو ڤانيني تو له نه نه نه دين و دينين خو ديدى.

پاشی وان دوعایه کا تایبه ت بو دوونده ها خو کر: ﴿ رَبَّنَا وَابَّعَثُ فِیهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ یَقَلُواْ عَلَیْهِمْ فِایَاتِكَ وَیُعَلِّمُهُمُ اَلْکِتَابَ وَالْحِکْمَةَ وَیُزَکِیهِمْ إِنَّكَ أَنتَ الْعَزِیزُ الْحَکِیمُ وَان دا بهنیرت؛ دا دینی خودی داخواز ژ خودی کر کو ئهو پیغه مبه ره کی ژ وان ب خو د ناف وان دا بهنیرت؛ دا دینی خودی نیشا وان بده ت، ژ وان ب خو بت، ئه و وی بنیاسن وقه در وبهایی وی بزانن، ئیبراهیمی وئیسماعیلی گوت: خودایی مه، و تو د ناف فی ئوممه تی دا ژ دوونده ها مه پیغه مبه ره کی بو وان فیری کیتابی وسوننه تی بکه ت، وزانین وکاری بنه جهد نیشا وان بده ت، ووان ژ شرکی و ئه خلاقی خراب پاقژ بکه ت.. هندی تویی تو وکاری بنه جهد نیشا وان بده ته ناسی نابن، و تو یی کاربنه جهی، تو هه ر تشته کی ل جهی وی یی دورست ددانی.

وخودی دوعایا وان قهبویل کر، وپیخهمبهره ک د ناف وان دا هنارت، کو موحهمه د بوو -سلاف لی بن- ئهوی د نهسهبا خو دا دگههته ئیسماعیلی کوری ئیبراهیمی، وبو فی دوعایییه پیخهمبه ر -سلاف لی بن- ئیشاره تی دده ت دهمی دبیّرت: ﴿ نَهْزُ دُوعایا بابی خو ئیبراهیمی ومزگینیا عیسایی مه ﴾. (۱)

وئه قه بهلگهنامهیه کا دیروّکی یا گرنگه ئوممه تا ئیسلامی ههی، هندی دگههینت کو ئهو ئوممه ته کا (که قنه) ومورا بابی پیغهمبه ران پیقه ههیه، وئسرائیلی قی چهندی باش دزانن، وئه فی بهلگهنامه د دهست وان ب خوّ ژی دا ههبوویه، بهلی چونکی ئهو د (صالحی) وان دا نهبوویه ل دهمه کی ژ دیروّکا خوّ وان ئه و قه شارت، بهلی هیشتا شوینوارین وی د کیتابا وان یا پیروّز دا مایه، د جهه کی دا ژ کیتابا وان هاتیه کو دهمی سارایی ژ زه لامی خوّ ئیبراهیمی خواستی ئه و ههویا وی هاجه ری وکوری وی ئیسماعیلی ژ به ر چاقان ببهت، وی ب قی گوتنی نهخوش بوو، ئینا خودی گوتی: (ابلا ئه قوتنه د ده ر حه قا کورکی وجاریا ته دا ل ته نهخوش نه نهز دی وی کهمه ئوممه توممه توممه تا مهزن چونکی دووندها ته دی ژ ئیسحاقی بت، وکوری جاریی ژی ئهز دی وی کهمه ئوممه توممه تا کریه گری، ملیاکه ته کی خودی گوتی: ((ته خیره هاجه ر) خودی گوه ل چولی وکوری بوو ل جهی ئه و لی، رابه وی هلگره ئه ز دی وی کهمه نه ترسه... خودی گوه کی به و ل جهی ئه و لین، رابه وی هلگره ئه ز دی وی کهمه

⁽١) ئەحمەد قى حەدىسىي قەدگوھىزت.

ئوممه ته کا مه زن (۱۱) فه پارچه ب تنی ژ (به لگه نامه یا دیر و کی و ان هی لایه و یا دی و هکی گه له که تشتین دی یین نه ب دلی و ان نه ماینه! به لی هه ر چاوا بت ئه و هندی دگه هی نت کو خودی سوّز دابوو ئیبراهیمی وئیسماعیلی کو ئه و ئوممه ته کا مه زن ژ دوونده ها و ان پهیدا که ت.

وپشتی قی چهندی دهم هات ئایهت بناخهیین وی دینی بو مه ئاشکهرا بکهن یی (ئوممهتا تهوحیدی) ل سهر، خو ژ دهمی ئیبراهیمی وهره.. ئهو تهوحیدا دووندهها زوردار پی لیدانای، لهو هیژای هندی بووی (مهلهکووت) ژی بیته ستاندن، وبو چهقی دی ژ دووندههی بیته دان، ئهو چهقی دی کاری ب تهوحیدی کهت ووی ئینته بهری!!

وَمَن يَرْغَبُعَن مِّلَةِ إِبْرَاهِمَ إِلَّا مَن سَفِه نَفْسَهُ وَلَقَدِ اصْطَفَيْنَهُ فِي ٱلدُّنْيَا وَإِنَّهُ وَ ٱلْأَخِرَةِ لَمِنَ ٱلصَّلِحِينَ ﴿ اللَّهِ عَلَمِينَ ﴾ فِي ٱلْأَخِرَةِ لَمِنَ ٱلصَّلِحِينَ ﴿ اللَّهِ عَلَمُ اللَّهِ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّلْمُ الللللْمُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللِّهُ ا

بهیت ژ لاین ئیبراهیمی وکوری وی ئیسماعیلی قه هاته ئاقاکرن، وگازیا تهوحیدی لی هاته بلندکرن، وژی هاته بهلاقکرن، ئهو گازیا ئیبراهیم -سلاف لی بن- پی هاتی، و ل سهر ژیای.. ئهو گازیا نابت کهسهکی عمقل د سهری ههبت خو ژی بده ته پاش: ﴿ وَمَن يَرْغَبُعَن مِلّهِ إِبْرَاهِیمی کیم مِلّهِ إِبْرَاهِیمُ نَفْسَهُ نَفْسَهُ نَفْسَهُ الله نهری وما کهسهک ههیه پشت بده ته دینی ئیبراهیمی کیم فامه کی نهزان تی نهبت، یی نهفسا خو ب نهزانینی سفک ورهزیل کری؟! نه.. پیتقیه کهسهک نهبت وه بکهت؛ چونکی دینی ئیبراهیمی ئهوی ل سهر بناخهیی تهوحیدی وخو تهسلیمکرنا بو خودی هاتیه ئاقاکرن، ئهو دینه یی خودی قیای وئیبراهیم بو هلگرتنا وی

⁽١) سفر التثنية (١٢/٢١-١٣ و١٧-١٨).

هلبژارتی، ﴿ وَلَقَدِ ٱصْطَفَيْنَنهُ فِي ٱلدُّنْيَا ۗ وَإِنَّهُ فِي ٱلْآخِرَةِ لَمِنَ ٱلصَّلِحِينَ ﴿ وَلَقَدِ ٱصْطَفَيْنَنهُ فِي ٱلدُّنْيَا ۗ وَإِنَّهُ فِي ٱللَّانِهِ يَيْن ب راستی مه د دنیایی دا ئهو بو پیغهمبهرینیی هلبژارت، وئهو ل ئاخره تی ژ چاکانه یین دهره جین بلند بو وان ههین.

وئهگهرا قتی هلبژارتنا وی لهزکرنا وی یا بتی دودلی بوو بو ئیسلامی، و ب جهئینانا فهرمانین خودی: ﴿ إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسَّلِم قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ ٱلْعَلَمِينَ ﴿ وَدُ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسَّلِم قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ ٱلْعَلَمِينَ ﴿ وَدُ لِي خُودُايِي خُو بُورِي پاقْژ بكه، وخو ب دهست وی قه بهرده، و د فهرمانا وی دا به. ئهو ئیكسهر د بهرسقی هات وگوت: من ب دلسوزی وقیان ولیزقرین قه خو تهسلیمی خودایی ههر تشته کی کر.

ئیبراهیم ل سهر قتی گازیتی ما هندی ئهو یتی ساخ، و ل بهر مرنتی ژی وی شیرهت پتی ل عهیال ونه قیین خو کر، ووه کی وی یه عقووبی کر، یه عقووب بابتی ئسرائیلیان، ئه و ژی وه کی باپیری خو ئیبراهیمی ل سهر دینتی ته وحیدی بوو، وخو تهسلیمی خودایتی خو کربوو، له و وی ژی شیره ت به وحیدی ل عهیالتی خو کربوو: ﴿ وَوَصَّیٰ بِهَآ إِبْرَاهِعُمُ بَنِیهِ وَیَعْقُوبُ له و وی ژی شیره ت به وحیدی ل عهیالتی خو کربوو: ﴿ وَوَصَّیٰ بِهَآ إِبْرَاهِیمی ویه عقووبی یَبَنِیَّ إِنَّ الله اَلَّ الله اَلدین فَلا تَمُوتُنَ إِلاً وَأَنتُم مُسلِمُونَ ﴿ وَوَصَّیٰ بِهَآ إِبِراهیمی ویه عقووبی کورین خو پالدان کو ل سهر ئیسلامتی موکم بین وگوتن: نهی کورین مه، هندی خودییه ئه فدینه بو ههوه هلبژارتیه، کو دینی ئیسلامییه، قیجا هوین ههمی ژینا خو نهوی نههیلن، وبلا من نهگهمته ههوه نهگهر هوین د موسلمان نهبن.

وئەقە بەلگەنامەيەكا دىيە ئسرائىليان گونەھبار دكەت، بابى وان يەعقووبى ل بەر مرنى فەرمان ل وان كربوو ئەو ل ئىسلامى بگەرىين ل چى جىھى ئەو لى بت؛ دا ل دويڤ بچن و ل سەر بمرن، ئەقە بوو شيرەتا بابى وان ل وان ئەرى قىجا بۆچى ئەو كارى پى ناكەن، ودوژمناتيا پىغەمبەرى ئىسلامى دكەن؟ بۆچى ئەو درەوان ل سەر ناقى يەعقووبى دكەن، وبى بەختيان ب دويڤ قەدنن؟

ئەرى ما ئەو ل نك يەعقووبى دئامادە بوون دەمى ئەو كەفتىھ بەر مرنى ووى كورىن خۆ مەزنىن بابكىن ئسرائىليان كۆمكرين وشيرەت كرين؟

﴿ أَمْ كُنتُمْ شُهَدَآفٍ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ ٱلْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِى قَالُواْ نَعْبُدُ اللّهَ فَوَابَآبِكَ إِبْرَاهِمِمُ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْجَاقَ إِلَهَا وَبَحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿ وَفَهُلَانَ، هَهُ وَفِهُ لَانَ هَهُ وَهِمًا كَافَرِيْنِ قُورهيشيان رِي دگوتن: ئهم ين ل سهر وي ديني يني ئيبراهيم پي هاتي، وهندهكان رُ وان، كو جوهي وفهله بوون، دگوتن: ئهم ل سهر ريّكا ئيسحاق ويهعقووبي دچين، وهندهكين دي كو قورهيشي بوون، دگوتن: ئهم ينين ل سهر ديني ئيبراهيم وئيسماعيلي، ئينا خودي بهرسڤا وان دا، و رُ لايهكي دي ڤه ئاگههداريا موسلمانان ري كر كو ئهو تشتي ئهو دبيّرن چو راستي بو نينه، لهو ب رهنگي پسيارا (ئينكاري) گوته وان: ئهري ما هوين دئامادهبوون دهمي يهعقووب كهفتييه بهر مرني، دهمي وي كوريّن خو ههمي كومكرين وپسيار رُ وان كري: ئهري هوين پشتي من دي عهبدينيا چ كهن؟ ئينا وان ههميان كيكڤه گوتي: دي عهبدينيا چ كهن؟ ئينا وان ههميان كيكڤه گوتي: دي عهبدينيا خودايي ته وبابكالكيّن ته ئيبراهيم وئيسماعيل وئيسحاقي كهين، خودايهكي ئيكانهيه، وئهم تهسليمي وي بووينه.

ئىەشە بىوو دىنىنى يەعقىووبى، ئىەوى ھىويىن د رەھ ورپىشالىينى خىق دا دگىمھنىنى گىەلىيى ئىسرائىليان، وئەو دىنىنى ھەر دوازدە كورىنى وى ژى بوو، ويىنى باب ومام وباپيىرىنى وى يىنى مەزىن ژى، قىنجا ئەش شرك وكوفرا دى ھەوە ژ كىشە ئىنايە، وچاوا ب وان رادايە؟

ئەقە، وھندەك زانايين تەفسىرى دېيرن: ئەق پسيارە يا (خەبەرىيە) يەعنى: ئەو گەھاندنا خەبەريەكيە بۆ وان، يى ئەو دزانىن، نە كو پسيارەكە ر وان دئىتەكرن، ھەر وەكى خودى دقىت بيرتە وان: ھوين باش دزانن كو دەمى مرن گەھشتيە يەعقووبى وى عەيالى خۆ ھەمى كۆمكرن وئەق گۆتنە گۆتى، ووان ئەو بەرسى دايى.. قىجا مادەم ھوين قى چەندى دزانن، پا بۆچى ھوين رى وە ناكەن؟!

وئینانا کورین یهعقووبی بو ناقی ئیسماعیلی ل قیری رامانا خو یا بهرچاف ههیه، ئیسماعیل ئهوی ئسرائیلی ئینکارا چهقی وی دکهن، وباوهریی ب پیغهمبهری دویماهیی نائینن چونکی ئهو ژ دووندهها ئیسماعیلیه ونه ژ دووندهها ئیسحاقیه، ئهقه باپیرین وان ههمی یی ئعترافی دکهن کو ئیسماعیل ژی وه کی ئیسحاق وئیبراهیم ویهعقووبی پهرستنا ئیک خودایی دکر، و ل سهر ئیک دینی بوون، کو دینی تهوحیدییه، نه وه کی کیتابیین نهزان ئهوین دقین بیراهیمی خودایی ئیسحاق ویهعقووبی ب تنی بوو، وئهو خودایی ئیسحاق ویهعقووبی ب تنی بوو، وئهو خودایی

وان ب تنیّیه، ما تو نابینی ئه و چهند د کیتابا خو یا (پیروّز) دا دبیّرُن: خودایی ئسرائیلی؟!

ئەقە يەعقووب وكورپن خۆ ب خۆ ژى يين ئعترافى دكەن كو ئەو ھەر يين ل سەر وى دىنى يى ئىسماعىلى دىنى يى ئىسماعىلى ۋى ل سەر، قىچا جوھيان چو ھىجەت نىنە دەمىي ئىنكارا ئىسماعىلى وچەقى وى ژ ئىبراھىمى دكەن، ودبىرن: موحەممەد پىغەمبەرى مە نىنە؛ چونكى ئەو نە ژ دووندەھا ئسرائىليە!

وحـهتـا سوورهت پتر سیناهین بدهته سهر قنی راستیا مهزن ئهوا ئسرائیلیان دقیّت وی ب درهویّن خوّ ل بهر خهلکی شیّلی بکهن، راستیا کو (ئیسلام) دینی ههمی پیغهمبهران بوو، ئهو چهند ئایهتهکیّن دی بوّ قنی مهسهلی تهرخان دکهت، ودبیّرت:

وَقَالُواْ كُونُواْ هُودًا أَوْ نَصَرَ عَلَى تَهْ تَدُواْ قُلْ بَلْ مِلَّة إِبْرَاهِ عَمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿ وَقَالُواْ خَامَنَ الِلَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَيْ اللَّهِ عَمْ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْمَعَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاجِ وَمَا أُوتِي مُوسَى وَعِيسَى وَمَا أُوتِي النَّبِيُّونَ مِن رَبِّهِمَ وَإِسْمَانَ وَامَنُواْ بِمِثْلِ مَا وَامَنتُم بِهِ فَقَدِ لاَ نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدِ مِنْهُمْ وَخَنُ لُهُ مُسْلِمُونَ ﴿ فَإِنْ وَامَنُواْ بِمِثْلِ مَا وَامَنتُم بِهِ فَقَدِ الْمُنتَم بِهِ وَقَدِ اللَّهُ وَهُو السَّمِيعُ اللَّهُ وَهُو السَّمِيعُ الْعَلَيمُونَ ﴿ وَمَنْ أَحْدِ مِنْهُمْ وَنَا اللَّهُ وَهُو السَّمِيعُ اللَّهُ وَمُنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً وَنَى لَهُ وَعَلِيمُ لَهُ مُعْلِكُمْ وَخَيْلُ لَهُ وَعُو السَّمِيعُ اللَّهُ وَمُنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهُ عَمْلُكُمْ وَخَيْلُ لَهُ وَعُو السَّمُونَ ﴿ وَالْمَانُوا فِي اللَّهُ وَمُنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهُ وَمُنْ أَحْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَخَيْلُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿ وَالْمَالُولُ اللَّهُ مِثْلِكُمْ وَكُنْ لَهُ مُعْلِكُمْ وَكُنْ لَهُ وَلَالَ اللَّهُ وَمُنْ اللَّهُ وَاللَّهُ وَالْمُونَ ﴿ وَالْمَالُولُ اللَّهُ اللَّهُ وَاللَّهُ اللَّهُ وَمُوا السَّمِيعُ اللَّهُ وَالْمَالُولُ اللَّهُ وَالْمُونَ الْمُ اللَّهُ اللَّهُ وَاللَّهُ وَلَا اللَّهُ مَا اللَّهُ اللَّهُ وَلَا اللَّهُ وَلَا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ وَلَا اللَّهُ اللِّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللِّهُ اللَّهُ اللَّهُ

إِبْرَاهِ عَمْ وَإِسْمَ عِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَٱلْأَسْبَاجَ كَانُواْ هُودًا أَوْ نَصَارَ عَ قُلْ وَأَنتُمْ أَعْلَمُ أَمِر ٱللَّهُ وَمَا ٱللَّهُ بِغَافِلِ عَمَّا تَعْمَلُونَ أَعْلَمُ أَمِر ٱللَّهُ وَمَا ٱللَّهُ بِغَافِلِ عَمَّا تَعْمَلُونَ عَمَّا كَانُواْ عَلَى اللَّهُ وَمَا ٱللَّهُ بِغَافِلِ عَمَّا تَعْمَلُونَ عَمَّا كَانُواْ عَلَى اللَّهُ وَلَا تُسْتَلُونَ عَمَّا كَانُواْ يَعْمَلُونَ اللَّهُ الْمَامِلُونَ عَمَّا كَانُواْ يَعْمَلُونَ عَمَّا كَانُواْ يَعْمَلُونَ عَلَى اللّهُ اللّهُ عَلَى اللّهُ اللّ

و ژ ڤێرێ وێڤه بهرپهڕێ ئوممهتا نوی دئێته ڤهکرن، وگوٚتن بوٚ وان دئێته پێشکێش کرن، پشتی بهرپهڕێ ئوممهتا بوٚری هاتیه پێچان، گوٚتن ئێدی بوٚ ئوممهتا ئیسلامێیه، ئهو ئوممهتا ههمی پێغهمبهر ل سهر، بهلێ سوحبهت هێشتا ل دوٚر هندهک ژ وان درهوێن مهزنه یێن ئوممهتا بوٚری خوٚ پێ قانع دکر، کو ئهو دینێ تژی شرک یێ ئهو ل سهر دینێ ڕاست ودورسته یێ ئسرائیل وئیبراهیم ل سهر چووین:

وقالوا کونوا هُودا اَو نصر کا ته ته دوا اَد کهل شیره تا یه عقووبی یا بوری، ئه وا جوهیان پی دزانی، و د سهر هندی را کو بابکالکین وان سوّز دابوو بابی خو کو ئه و ل سهر دینی ئیبراهیمی ئه وی ئافاکری ل سهر ته وحیدی بچن، جوهیان هیشتا دگوّت: ببنه جوهی؛ دا هوین بینه سهر ریّکا راست، وفه لان ژی گوّتنه کا وه کی یا وان دگوّت. ئینا خودی به ری پیغهمه مری خو دا هندی کو ئه و به رسفا وان بده ت وبیّرت: ﴿ قُلْ بَلْ مِلّهُ إِبْرَاهِمَ مَنِينَا وَهُ کَی مِن دَبِینَنَ مُونِ مَن اَلْمُشْرِکِینَ هُ وه نینه وه کی هوین دبیّرن، وهیدایه تنه ئه وه یا هوین هزر دکه ن، وری ناکه ین یا هوین ژ مه دخوازن، به لکی ئه م دی ل دوی شدینی ئیبراهیمی چین، وردی روست ئه وه، ئیبراهیم ئه وی روویی خو ژ هه ردینه کی پویچ وهرگیّرای، وبه ری خو دایه دینی حمق، یی ئافاکری ل سهر ته وحیدی، وئه و ژ موشرکان نه بوو. ئیبراهیمی چو کور بو خودی دهسنیشان نه دکرن، وه کی هوین دکه ن، ووی چو دره و ل سهر نافی خودی نه گوتن وه کی هوین دکه ن، ووی چو دره و ل سهر نافی خودی نه گوتن وه کی هوین دکه ن، وی چو دره و ل سهر نافی خودی نه کونی ویه وین ده که ن شه وین ده بی نیسماعیل خودی نه کون به سهر ویک کا ئیسماعیل وئیسحاق ویه عقووب ژی ل سه رچووین.

پاشى ئايەتتى گۆتن ئىكسەر بۆ خودان باوەران تەوجىم كر، وگۆتتى: ﴿ قُولُواْ وَامَنَكَا بِٱللَهِ وَمَآ أُنزِلَ إِلَى إِبْرَاهِ عَمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَٱلْأَسْبَاجِ وَمَآ أُوتِى مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَآ أُوتِينَ ٱلنَّبِيُّونَ مِن رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَخَنْ لُهُ مُسْلِمُونَ ﴿ ﴾ هـوين،

گهلی خودان باوهران، بیّژنه جوهی وفهلان ئهویّن داخوازیّ ژ ههوه دکهن کو هوین بچنه سهر دینی وان: مه باوهری ب خودایی ئیّکانه ئینایه، و ب وی قورئانی یا بو مه هاتیه خواری، و ب وی ژی یا بو مه هاتیه خواری، و ب وی ژی یا بو ئیبراهیم وئیسماعیل وئیسحاق ویهعقووب ونه شیییّن وی هاتیه خواری، و ب وی یا بو مووسای وعیسای، وپیخهمبهران ههمیان ژ نک خودایی وان ب وه حی هاتی، وئهم د باوهریا خو دا ب وان چو جوداهیی نائیخینه ناشههرا وان، وئهم ب گوهداریی و پهرستنی تهسلیمی خودایی خو بووینه. مه باوهری ب تهوحیدا خودی ئینایه، وئهم ویکهفتنا ریکا پیخهمبهران دکهین.

وئه فی بهرسفا بنبر دهلیقه یی ل سهر ههمی هه فرکی وجهده لین درین وبی مه عنا دگرت، ووی سالوخه تی ری رادگه هینت یی ئوممه تا ئیسلامی پی دئیته نیاسین وجوداکرن رههر ئوممه ته کا دی یا هه بت: باوه ری ئینانا ب ههمی پیغه مبه ران بی جوداهی.

فَإِن وَامنُواْ بِمِثْلِ مَا وَامنتُم بِمِ فَقَدِ آهْ تَدُواْ وَإِن تَوْلُواْ فَإِنَّما هُمْ فِي شِقَاقِ فَسَيكَفِيكَهُمُ اللهُ وَهُو السَّمِيعُ الْعَكِيمُ فَا وَيسَتى هوين قَنى گوتنا خو د روينى وان دا دبينون، ئهگهر وان رى باوهرى باوهرى باوهرى بناى، كو باوهرى ئينانا ب ههمى پيغهمبهرانه بنى جوداهى، ئهقه ئهو ب سهر حهقينى هلبوون، وئهو رى ب هيدايهت هاتن، وئهگهر وان پشت دا ههوه ووان د باوهريا خو دا فهرق وجودايى ئيخسته ناقبهرا كيتابين خودى وپيغهمبهرين وى، وئهو مانه ل سهر كوفر وعينادا خو، ههما تو ئهى موحهمهد، وان بهيله، وتو باش بزانه كو ئهو هوسا ليككهفتى وريك جودا دى مينن، د ناقبهرا خو دا ئهو دى دريك جودا بن، و د گهل ته رى دى نهيار بن، وخودى تيرا ته ههيه -ئهى موحهمهد- كو ئهو بهلايا وان ر ته قهكهت، وخوديه گوهديرى گوتنين ههوه، وئهوه ين پرزانا ب حالى ههوه.

﴿ صِبْغَةَ ٱللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ عَلْمِدُونَ هَا فَيْجا هوين گهلى خودان باوهران، ئيسلامى بگرن كو رهنگى دورست يى دينى خودى ئهوه، وى بگرن وكارى پى بكهن، نه وان رهنگ ورويين خوار ووهرباداى يين نهزانين كيتابيان هزر دكهن ئهون دينى دورست، هوين ل سهر وى دين وفيطرهتا دورست بمينن يا خودى هوين ل سهر داين؛ چونكى ژوى خورستين يا خودى مروّڤ ل سهر داين باشتر نينه، وئهم بوّ وى عيبادهتكهر ويهرستانين.

وخوداین مهزن د قی تایه تی دا پهیشا (رهنگ - صبغة) بو دینی دانا؛ چونکی کارتیکرنا دینی وسهروسیمایین وی وهسال سهر خودانی دیار دبن، وهکی کو رهنگ ل سهر جلکی دیار دبت.

پاشی خودی نیشا پیغهمبهری خو ددهت کو نهو بیژته وان جوهی وفهلان یین کو دگوتن: فهمین کورین خودی وخوشتثیین وی، وئهمین مللهتی وی یی هلبرارتی: فول آئه حَآجُونَا فی آللهِ وَهُو رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَكَنْ لَهُ عُلِصُونَ هی تو نهی موحهمهد، آللهِ وَهُو رَبُّنا وَرَبُّكُمْ وَلَنَآ أَعْمَالُكُمْ وَخُولُ لَهُ عُلِصُونَ هی تو نهی موحهمهد، بیژه کیتابیان: نهری هوین د دهرحه قا پهرستنا خودایی ب تنی دا جرهی د گهل مه دکهن، ههوه دقیت مه وه تی بگههینن کو خودی پتر یی ههوهیه؛ چونکی دینی ههوه بهری یی مه هاتیه؟ ههوه دثیت بیژن: هوین پتر دنیزیکی خودینه، وئهو پتر حهز ژ ههوه دکهت؟ وخودی خودایی ههوه به بیژن: هوین دبیرنانه، هوین دبیرنانه، وههوهیه، وخودایی ههمی چیکریانه، هوین دبیرن خودایی مه خودایی مه خودایی نمو خودایی مه خودایی هموی کار خودایی که و وگوتگوتکانه: فوکریاره، مهسهله نه ب هیشی وگوتگوتکانه: فوکریارین مه بی حسیبی د گهل مه کهت ومه مهنه وکریارین ههوه بو ههوهنه، و نهو سهرا کریارین مه دی حسیبی د گهل مه کهت ومه ههمیان جزا دهت، وهندی نهمین نهم د پهرستنا خو دا بو وی د (موخلصین) نهم چو شربکان ههمیان جزا دهت، وهندی نهمین نهم د پهرستنا خو دا بو وی د (موخلصین) نهم چو شربکان بو وی د پهرستنی دا نادانین، وهوین. بهری خو بدهنه کاری خو دی زانن!!

﴿ أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَهِ عِمْ وَإِسْمَ عِيلَ وَإِسْحَىٰ وَيَعْقُوبَ وَٱلْأَسْبَاجَ كَانُواْ هُودًا أَوْ نَصَرَكُ قُلُ قُلُ وَأَنتُمْ أَعْلَمُ أَمِرَاللَّهُ وَمَن أَظْلَمُ مِمَّن كَتَمَشَه عَده وَيَده مِن اللَّه بِعَنفِلِ عَمَّا تَعْمَلُونَ فَلْ وَأَنتُمْ أَعْلَمُ أَمِرَاللَّهُ وَمَا اللَّه بِعَنفِلِ عَمَّا تَعْمَلُونَ فَلْ وَقَا بَان رَى لَ ده من هوین جوهیان یان دینی فهلان وئیسماعیل وئیسحاق ویه عقووب و نه شیین وینه ، ل سهر دینی جوهیان یان دینی فهلان بوون؟ و ب راستی ئه قه دره وه کا ئاشکه رایه ؛ چونکی ئه و هه می یین هه وه نافین وان ئیناین ، هاتبونه هنارتن ، ومربوون به ری هاتنه خوارا ته وراتی و نجیلی ، یه عنی : به ری ده رکه فتنا دینی وان جوهی و نه کان فه له ؟! ئه ری ما هوین ب دینی وان چینی موبه ران زاناترن یان خودی؟

ئه و پیغهمبهرین خودی بوون، وخودی ژههوه چیتر دزانت کانی ئه و ل سهر چ دینی بوون، و ل نک خودی کهس ژوی زوردارتر نینه یی شاهدهیه کا ژنک خودی ل نک وی ههی به و قهدشیرت؟ وه کی کو هوین دکهن ده می هوین وی شاهدهیی قهدشیرن یا ل نک ههوه ههی به و قهدشیرت دایه ههوه وهوین پی دزانن کو ئهوین ههوه ههمی پیغهمبهرین خودی بوون، وفهرمان یا ل ههوه هاتیه کرن کو هوین باوه ریی پی بینن و دویکه فتنا و ان بکهن، و باوه ریی بی بین و وی پیغهمبهری ژی بینن یی و ان سالوخه تین وی بو ههوه دیار کرین، وگوتیه ههوه ئه و دویکه فیم دویماهیا زهمانی دی ئیت. هوین قی چهندی دکهن ههر وه کی یا ژههوه قه ئهوه خودی ئاگهه ژکاری ههوه نینه، و ئه و ب خو خودی ژ تشته کی ژکاری ههوه یی بی ئاگه دنینه، به که و مهمیی ده شهوه سه و اوی جزاده ت.

پاشی سووره ت جاره کا دی گزتنا خو یا بوری دوباره دکه ت، و رادگههینت کو ههر ئیک پیغهمههر بت یان نه، ل سهر کاری وی دی ئیته جزادان، وفایدی کهسی ناکه ت ئه و بیترت: فلان ژ منه، یان ئهز ژ فلانیمه.. ههر ئیک وکه دا خو: ﴿ تِلْكَأُمَّةُ قَدَ خَلَتَ لَهَا مَا کَسَبَتُ فلان ژ منه، یان ئهز ژ فلانیمه.. ههر ئیک وکه دا خو: ﴿ تِلْكَأُمَّةُ قَدَ خَلَتَ لَهَا مَا کَسَبَتُ وَلَكُم مَّا کَسَبَتُمَ وَلَا تُسْعَلُونَ عَمَّا كَانُواْ یَعْمَلُون کی الله وا هه نومهه ته کی بوو ژ پیشیین ههوه بوری وچوو، یا وان کری بو وانه، ویا ههوه کری بو ههوه یه، ویسیارا کار وکریارین ههوه ژی ژ وان نائیته کرن.

وئه ثایه تا پیروز هندی دگههینت کو خوگریدانا ب به نیان شه چو مفایی ناگههینته کهسه کی؛ ههر ئینک ب که دا خو دئیته نیاسین، وهه ر ئینک ب کاری وی دئیته جزادان، وپیغه مه ر سلاف لی بن د گوتنه کا خو دا دبیرت: من أبطأ به عمله لم یسرع به نسبه، هه چین کاری وی وی شه هیلت، نه سه با وی وی ب بله زنائیخت! ئه شه ته رازیا ئیسلامییه، نه (حهسه ب) ونه (نهسه ب) به این خودانی خو گران ناکه ته نه گه ر وی هند کاری چاک نه بت ئه وی گران به با ببت.

و ل ڤێرێ جزیا ئێکێ ژ قورئانێ ب دویماهی دئێت، و ب دویماهی هاتنا وێ پشکا ئێکێ ژ سوورهتێ د گهل وێ ناڤبڕێ ژی یا د دویڤ دا هاتی ب دویماهی دئێت، و ژ ئایهتا بێت کو ئایهتا (۱٤۲)یه، یشکا دووێ دهست یێ دکهت یا کو ئاخفتن تێدا بوٚ ئوممهتا

ئیسلامی ب تایبه تی دئیته پیشکیشکرن، بو هندی دا ژینا وان یا نوی ل مهدینی ریک وینک بکهت.

ب حممدا خودی تمفسیرا جنیا ئیکی ژ قوئاتا پیروز ب دویماهی هات





تەفسىرا جزيا دووڭ

ژ ئايەتا (۱٤۲₎ ژ سوورەتا البقرة

حهتا ئايهتا (٢٥٢) ژ سوورهتا البقرة

ل دور ڤێ جزيێ

ژ ئایهتا (۱٤۲)ی ژ سوورهتا (البقرة) جزیا دووی ژ قورئانا پیرۆز دهست پی دکهت، وئهو حهتا ئایهتا (۲۵۲)ی ههر ژ وی سوورهتی قهدکیشت، ووهکی ئاشکهرا پشکا دووی ژ سوورهتا (البقرة) ل دویف وی لیک قهکرنی یا مه ل دهسپیکی سوورهت ل سهر لیک قهکری، دکه فته د قی جزیی دا ونیزیکی نیفا جزیا سیی ژی، و د پشکا دووی دا ژ سوورهتی -وهکی بهری نوکه ژی مه گوتی- ئاخفتن بو ئوممهتا ئیسلامی دئیته ئاراستهکرن، پشتی سوورهتی جهولهیهکا دویر ودریژ د گهل مللهتی ئسرائیلی کری، و دقیت ژ بیر نهکهین کو سوورهتا (البقرة) ئیکهمین سوورهت بوو پشتی مشهختبوونی ل مهدینی هاتیه خواری، مهعنا: ئهو ئیکهمین سوورهت بوو پشتی ئافاکرنا جفاکا ئیسلامی یا نوی ل مهدینی بو پیغهمبهری ئیکهمین سرورهت بوو پشتی ئافاکرنا جفاکا ئیسلامی یا نوی ل مهدینی بو پیغهمبهری اسلاف لی بن- هاتیه خواری، لهو یا غهریب نهبوو ئهو (تهرکیزی) بده ته سهر بهرهه فکرنا قی جفاکا نوی بو هلگرتنا وی باری مهزن یی ل سهر ملین وی هاتیهدانان، باری به لا فکرنا تهوجیدا خودی، وجیگریا د عهردی دا.

د قی جزیی دا وحه تا دویماهیا سووره تی د جزیا بیّت ژی دا، بابه تین سووره تی بوّ پیکخستنا ژینا جقاکا موسلمانان یا نوی ل مهدینی دئینه ته رخانکرن، و به حسی هژماره کا بابه تین پیک قه گریدای دئیته کرن: به حسی وه رگیرانا رووگه هی (قیبلی) ژ قودسی بوّ مه که هی، و هه لویستی جوهیان ژ قی چهندی، و دیار کرنا رامانا دورست یا (قه نجی) یی وگریدانا وی ب باوه ریی قه، و تولستاندن، و وه صیه تکرن، و روزژی، و کرنا حه جی و جیها دی د ریکا خودی دا، و به رسف ل سهر هنده کی پسیاران دئیته دان یین پهیوه ندی ب قه خوارنا مه یی و کرنا قوماری قه هه ی، و مه سه لا خه رجکرنا مالی د ریکا خودی دا، و سه رو به رین به یومه سه لا بین قیژیا ژنین، و به ردانا و ان به رفره هی، و ریبا، و ده یین ژنین. پاشی به حسی باوه ریی، و پشتدانا ژنین، و به ردانا و ان به رفره هی، و ریبا، و ده یین

وبازرگانی، ودانا شاهدین چ ل سهر دهینی بت، چ ل سهر مهسهلین کرین وفروّتنی بت، پاشی سوورهت ل دویماهیی رهنگی وی باوهریی بو مه ئاشکهرا دکهت یا پیغهمبهری وخودان باوهران ههی، ودوعایه کی دئینت تیدا ژ خودی دئیته خواستن ئه و قی ئوممه تی ژ وی بپاریزت یا ئوممه تین به ری وی کهفتینی ژ به روی ئنحرافا ل نک وان پهیدا بووی.

ودبت دەمئ كەسەك ب سەرقە سەرقە بەرئ خۆ بدەتە وان گەلەك بابەتئن د قئ پشكئ دا ژ سوورەتئ ھاتىن ھزر بكەت كو ئەو ئىكسەر پىكىقە دگرىداى نىنن، وەكى كو ل ھندەك سوورەتئن دى يىن قورئانى ئەم دېينىن.. وبەلكى ئەڭ گۆتنە حەتا حەددەكى يا دورست ژى بت، بەلى بەسە بىرىن: دو پەيوەندىين موكم ھەنە قان ھەمى بابەتان دگەھىننە ئىك:

پهیوهندیا ئیکی: ئه بابهته ههمی وی دستووری پیک دئینن یی قی ئوممهتی دکهته خودان کهسینیه کا تایبهت، وبهری وی ددهته وی دهوری ئافاکهر یی ئه و ژبهر هاتیهدان، دهوری (ئستخلافا) د عهردی دا، وشهرت نینه د وی دستووری دا یی ژیانا خهلکی ریک دئیخت تهرتیبه کا دهسنیشانکری ههبت؛ چونکی داخوازیین ژینی ب خو ژی وه کی ئهم دبینین گهله کی جاران د نافیک ههل دبن.

پهیوهندیا دووی: ئه بابهته ههمی ژعهقیده وباوهرین دزین، وئه هه هه به تشتی دستووری ئیسلامی ژهه در دستووره کی دی جودا دکهت. عهقیده ئه و رهه یا ژینی قهدگوهیزته ههمی (ماددین) قی دستووری، ورامانی دده تی.

ونوکه دا د گهل ئايهتين ڤي جزئي ژي بژين، دا بهرێ خوٚ بدهينێ کانێ چاوا بوو دهمێ قورئانێ ب يهيڤێن خوٚ ئوممهتهک دورست دکر.

* سَيَقُولُ ٱلسُّفَهَآءُ مِنَ ٱلنَّاسِ مَا وَلَّنَهُمْ عَن قِبْلَتِهِمُ ٱلَّتِي كَانُواْ عَلَيْهَا ۚ قُل لِلَّهِ

ٱلْمَشْرِقُ وَٱلْمَغْرِبُ ۚ يَهْدِى مَن يَشَآءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمِ ﴿ وَكَذَالِكَ جَعَلْنَا كُمْ أُمَّةُ

وَسَطًا لِتَكُونُواْ شُهُدَآءَ عَلَى ٱلنَّاسِ وَيَكُونَ ٱلرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدُا وَمَا جَعَلْنَا ٱلْقِبْلَةَ

ٱلَّتِي كُنتَ عَلَيْهَآ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَن يَتَّبِعُ ٱلرَّسُولَ مِمَّن يَنقَلِبُ عَلَىٰ عَقِبَيْهٍ وَإِن كَانَتْ لَكَبِيرةً

إلَّا عَلَى ٱلَّذِينَ هَدَى ٱللَّهُ وَمَا كَانَ ٱللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَنَكُمْ إِن اللَّهُ بِٱلنَّاسِ لَرَءُونُ رَّحِيمُ إِلَّا عَلَى ٱلَّذِينَ هَدَى ٱللَّهُ وَمَا كَانَ ٱللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَنَكُمْ إِنِ ٱللَّهُ بِٱلنَّاسِ لَرَءُونُ رَّحِيمُ اللَّهُ اللَّهُ مِنْ يَنْ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَنَكُمْ إِن اللَّهُ بِٱلنَّاسِ لَرَءُونُ رَّحِيمُ اللَّهُ عَلَى ٱلَّذِينَ هَدَى ٱللَّهُ وَمَا كَانَ ٱللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَنْ كُمْ إِنِ اللَّهُ بِٱلنَّاسِ لَرَءُونُ رَّحِيمُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَى ٱللَّذِينَ هَدَى ٱللَّهُ وَمَا كَانَ ٱلللهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ إِنِ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ إِلَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ لِيُعْلَمُ مَن يَتَالِمُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الْمُعْلِعَ إِلْهُ اللَّهُ الْمُعْلِعَ إِلَيْ اللَّهُ الْمُعْلِعُ اللَّهُ الْمُعْلِيْ اللَّهُ الْمُعْلِمُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الْمُلْكُلُهُ اللللَّهُ الللْمُعْلَمُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللللِّهُ اللَّهُ اللَ

هندی پیخهمبهر -سلاف لی بن- ل مهکههی، دهمی نقیّ دکر کهعبه دئیخسته د ناقبهرا خو وقودسی دا، یهعنی: ل لایی باشووری کهعبی رادوهستیا، د ناقبهرا (روکنی یهمانی) و (روکنی بهری رهش) دا، وبهری خو ددا کهعبی، و ب قی چهندی بهری وی ب لایی قودسی ژی دکهفت، وپشتی ئهو مشهخت بووی وچوویه مهدینی ئیدی ئهو نهشیا د نقیژی دا بهری خو بدهته کهعبی وقودسی د ئیک دهم دا، لهو وی -وصهحابیین وی ژی- بهری خو ب لایی باکووری قه دا ب نک قودسی قه، ههر چهنده وی د دل دا حهز دکر کو بهری خو بدهته کهعبی، و د قورئانی دا چو ئایهت خو یین نهسخه کری ژی نینن فهرمان تیدا ل موسلمانان باکووری که درن کو ئهو بهری خو بده نه (بهیتولمهقدسی)، لهو (جمهووری) زانایان دبیژن: ب وهحیه کا جودا (کو نه د قورئانی دا هاتی) خودی فهرمان ل پیغهمبهری -سلاف لی بن بن و محیه کا جودا (کو نه د قورئانی دا هاتی) خودی فهرمان ل پیغهمبهری -سلاف لی بنیکی کربوو کو ئهو د نقیژی دا بهری خو بده ته قودسی. پشتی مشهختبوونی ب نیزیکی شازده یان هه قده هه یقان هنده که کایهتین قورئانی هاتنه خواری فه رمان تیدا ل پیغهمبهری هاته کرن کو ئه و به ری خو بده ته کهعبی.

دگههینت کو دبت ئه ثایه ته هنگی هاتبته خواری بهری ئه و وی گوتنا خو بیژن یا دی بیژن، فیجا ئایه تی ههر ژ سهری خودان باوهر ب گوتنا وان ئاگههدارکرن، ونیشا وان دا کانی ئه و دی چ بهرسفی ده نه وان.

وهنده ک زانایین تهفسیری دبیتژن: کاری نهبوری د قی ئایه تی دا (سیقول) ل جهی کاری بوری (قال) هاته دانان، دا رامانا بهرده وامیی بده ت، یه عنی: ئایه تی نه گوت: وان گوت، به لکی گوت: ئه و دی بیتژن، بو هندی دا مه تی بگه هینت کو هه ر دی مینن فان رهنگه ئاخفتنان بیتژن؛ چونکی چافین وان ب موسلمانان رانابن.. چونکی ئه ثایه ته وه کی ژئبن عه باسی دئیته فه گوهاستن پشتی گوتنا وان ها تبوو خواری نه کو به ری گوتنا وان.

وههر چاوا بت ئايهتن گۆتنا وان بۆ مه قهگێڕا، وسالۆخهتن نهزانين وعمقل سڤكين دانا سهر وان، وگۆت: مرۆڤێن نهزان وعمقل سڤک دێ بێژن.. بۆچى يێن نهزان وعمقل سڤک؟

بهری نوکه ئایه ته کن گرتبوو: ﴿ وَمَن یَرْغَبُعَن مِّلَةٍ إِبْرَ ٰهِ عِمْ إِلَّا مَن سَفِهَ نَفْسَهُ ۚ ﴾ بتن مرۆڤنی نهزان وعهقل سڤک دلی خو نابه ته وی دینی یی ئیبراهیم ل سهر چووی، کو دینی ئیسلامی بوو، وتشته کی ئاشکه رایه کو که عبه ئه وا ل مه که هی ئه و رووگه ها ئیبراهیمی بوو؛ چونکی (به یتولمه قدس) پشتی وی ژ لاین ئیسحاقی قه ها تبوو ئا قاکرن، قیجا ئه و که سی ب چاقه کی کیم به ری خو بده ته رووگه ها ئیبراهیمی ئه و دی مروقه کی نه زان وعه قل سڤک ب چاقه کی کیم به ری خو بده ته رووگه ها وان، یا وان ل ده سپیکی به ری خو ددایی -کو به یتولمه قدس بوو یی به ری قان موسلمانان ژ رووگه ها وان، یا وان ل ده سپیکی به ری خو ددایی -کو به یتولمه قدس بوو - وه رگیرای ؟

﴿ وَكَدَالِكَ جَعَلْنَاكُمُ أُمَّ هُ وَسَطًا لِتَكُونُواْ شُهَدَآءَ عَلَى آلنّاسِ وَيَكُونَ آلرّسُولُ عَلَيْكُم شَهِ عِدَا لَّ وَمِمِهُ تَا يَعْسَلُامِي نَهُوا رُ لايي ديروكي قه پشتى ههمى نُوممه تان هاتى، خودي وهسا بو قيايه نُهُو نه بو خوب تني بژيت، ونه د چارچووقه يي ذاتي خوب تني دا بژيت، نُهُو نُوممه ته که يا هاتيه دان دا ب کاره کي دي يي مهزن راببت: کاري سهرکيشيا مروّڤينيي، ما عيسا پيغهمبهري -سلاف لي بن- نه گوتبوو ئسرائيليان: خودي مهله کووتا خو دي رهه هه ستينت وده ته ملله ته کي وي بينته بهري؟ ئه قه ئهو نُوممه تا يا کاري بو مهله کووتا خودي دکهت، ئهو نُوممه تي نه بو خوب تني دريت، وخيرا وي نه دگهه ته وي ب تني، وي به لكه فتنا وهرگيرانا رووگه ها قي نُوممه تي بو جهي ناڤنجي ل عهردي کو مهکه هه، نيشاره ت بو ناڤنجيا قي نُوممه تي د ريباز وشريعه تي وي ري دا ها ته دان. خودي گوت: کاني چاوا مه بهري ههوه دا ريکا ديني يا راست، ورووگه ها ناڨنجي و دورست، وهسا مه هوين کرنه ملله ته کي ناڨنجي و دورست، وهسا مه هوين کرنه ملله ته کي ناڨنجي ژي..

وپهیڤا ﴿ وَسَطَا ﴾ نُهوا د قی نایهتی دا نُهڤ نُومهه بی هاتیه سالوّخدان، د زمانی عهرهبان دا گهله که مهعنایان ددهت، ژوان مهعنایان: چیتر وباشتر، ودادکهر، وراست ودورست، وناڤنجی.. وئهڤ ههمی سالوّخه ته نُهون یین کو پیتڤیه ل نک وی نُومهه تی همبن یا بو سهرکیٚشیی دئیّته هلبژارتن، وئهو ههمی نُهون ییّن ل نک ڤی نُومهه تی ههین، وئهڤ چهنده یا غهریب نینه نُهگهر نُهم بیرا خو ل طهبیعه تی وی دینی بینینه قه یی قی نُومهه تی

باوهری پی ههی، کو هه قسه نگی و (ته وازنه) ئه وال سهر بناخه یی نا قنجیی رادوه ستت. هه قسه نگی د نا قبه را رحی و مادده ی دا، د نا قبه را کارکرنا بو دنیایی وکارکرنا بو ئاخره تی دا، د نا قبه را زانینا هشک و باوه ریی دا.

گەلى موسلمانان! كا چاوا مە بەرى ھەوە دا رووگەھا ئىبراھىمى وشرىعەتى وى وەسا مە ھوين كرنە ئوممەتەكا باش ودادكەر، يا خودان شرىعەتەكى ناڤنجى..

بۆچى؟

ئايەت ب خو بەرسقى ددەت ودبىترت: ئەڭ چەندا ھە مە كر؛ دا ھوين ل ئاخرەتى شاھدەييى ل سەر مللەتان بدەن كو پىغەمبەرىن وان پەيامىن خودايى خو گەھاندبوونە وان، ودا پىغەمبەر ژى ل ئاخرەتى ل سەر ھەوە ببتە شاھد كو وى پەياما خودايى خو گەھاندبوو ھەوە.

وچونکی ئینک ژ سالوخهتین قی ئوممهتی -وهکی بهری نوکه ئایهتی ئیشارهت دایی-عهدالهته، شاهدهییا وان د دهر حهقا ئوممهتین بورین ژی دا دی ئیته وهرگرتن؛ چونکی شهرتی قهبویلکرنا شاهدهیی عهدالهته.

وپشتی قی چهندی ئایه تی هنده ک ژوی حکمه تی بو مه ئاشکه را کریا د پشت وه رگیرانا رووگه هی را بو که عبی ههی، وگوت: ﴿ وَمَا جَعَلْنَا ٱلْقِبْلَةَ ٱلَّتِی کُنتَعَلَیْهَ آلِاً لِنَعْلَمَ مَن یَتَّبِعُ ٱلرَّسُولَ مِمَّن یَنقلِبُ عَلَیٰ عَقبَیْهِ وَإِن کَانَتْ لَکَبِیرَةً إِلاَّ عَلَی ٱلَّذِینَ هَدَی ٱللَّه الله یه موحه مه د، ئه و رووگه ها به ری تو ل سه رکو به یتولمه قدس بوو، مه بو ته دانابوو، پاشی مه به ری ته ژی وه رگیرا که عبی ل مه که هی ؛ دا ل به رچاف دیار ببت کانی کی دی دویچوونا ته که تو وگوهی خو ده ته و د گهل ته به ری خو ده ته وی جهی تو به ری خو دده یی، وکانی کی خودانی باوه ریه کا لاوازه، و ژبه رگومان و دوروویاتیا خو دی ژ دینی خو قه گه ریی تی خودانی باوه ریه کا لاوازه، و ژبه رگومان و دوروویاتیا خو دی شه سه روان یین خودی به هیدایه تئیناین یی ب ساناهی بوو.

مهعنا مهسهله بهری ههر تشتهکی جهرباندنا خودان باوهران بوو، عهرهبان بهری ئیسلامی و ل دویف شوینوارین دینی ئیبراهیم وئیسماعیلی یین کو هیشتا هندهک د ناف دا

ماین، که عبه حسیّب دکر رووگهها خوّ، ووان ب چاقه کیّ مهزن بهری خوّ ددایی، ده میّ نقیّر بو جارا ئیّکیّ ل سهر موسلمانان هاتیه فهرزکرن، فهرمان ل وان هاته کرن ئهو بهری خوّ بده نه قودسیّ، وئه قه کاره کیّ ب ساناهی نهبوو.. پاشی پشتی چهند ساله کان ژ بهریخوّدانا وان بو قودسیّ فهرمان ل وان هاته کرن ئهو بهری خوّ ب نک که عبی قه وهرگیّرن، وئه قه ژی کاره کیّ ب ساناهی نهبوو، چهند سالان کاره ک بوّ مروّقی ببته عهده ت پاشی ئهو وی بگوهوّرت، بهلی صهحابیان ئهویّن خودی هیدایه تا خوّ ب رزقی وان کری، ئه کاره ب ساناهی وهرگرت، وقه بوری ب خودی ههبوو.

عەبدللاهى كورى عومەرى دېيترت: خەلىك ل مزگەفتا (قوبائى) د نقيترا سپيدى دا بوون، مرۆڤەك ھات گۆتە وان: شقيدى ھندەك ژ قورئانى بۆ پيغەمبەرى -سلاڤ لى بن-ھاتە خوار، فەرمان تيدا لى ھاتەكرن ئەو بەرى خۆ بدەتە كەعبى، ئىنا ئەو ژى ل سەر ملىن خۆ زڤرىن وبەرى خۆ دانە كەعبى، وبەرى وان بەرى ھنگى ل شامى بوو^(۱).

وئه شهرهاتیه هندی دگههینت کو صهحابیان ب ههمی قه خو ب دهست ئهمری خودی قه بهردابوو، وههر فهرمانه کال وان دهاته کرن ئیکسهر وان ئهو ب جهد دئینا، نه وه کی سهرره قین ئسرائیلیان ئهوین هه قرکیا پیغه مبهران دکر، وفهرمانین وان دشکاندن.

و ژ بهر هندی خودی مهدحین صهحابیان کر وگوّت: ﴿ وَإِن كَانَتَ لَكَبِيَرةً إِلَّا عَلَى ٱلَّذِينَ هَدَى ٱللَّهِ عَلَى ٱللَّذِينَ هَدَى ٱللَّهُ ﴾ یهعنی: هندی ئه کارهیه یی مهزن بوویه ل سهر سهرداچوویان، بهلی ل سهر وان یین خودی ب هیدایه تیناین -کو صهحابینه- ئه و کار یی ب ساناهی بوو.

وده من رووگه هاتیه گوهارتن، وصه حابیان بنی خو نه رازیکرن فه رمان ب جهئینای، جوهیان گهله ک ب قی چهندی نه خوش بوو، له و وان گوته موسلمانان: ئه گهر رووگه ها هه وه یا ئیکی یا دورست بت، مه عنا قی گافی هوین دخه له تن، وئه گهر یا نوکه یا دورست بت، مه عنا به ری هوین دخه له تن، وئه گهر یا نوکه یا دورست بت، مه عنا به ری دخه له تن وان پیچه کی کار د هنده ک خودان با وه ران کر، ووان د گهل خو گوت: ئه ری ئه و برایین مه ئه وین مرین به ری رووگه ه بو که عبی بیته

⁽۱) بوخاری قی حدیسی ریوایهت دکهت، و د سهرهاتیه کا دی دا بوخاری ژبهررائی کوری عازبی قهدگوهیزت کو ئهنصاریان ل جهه کی دی ژی ههر ئه قی چهنده کربوو.

گوها پتن، مهسه لا وان دی یا چاوا بت؟ وئه و نقیزین وان کرین دی دچاوا بن؟ له و ئایه تنی گوها پتن، مهسه لا وان دی یا چاوا بت؟ وئه و نقیزین وان کرین دی دچاوا بن؟ له و ئایه تنی گوت: ﴿ وَمَا كَانَ اللهُ لِیُضِیعَ إِیمَنْكُمْ ۚ إِنَّ اللهُ بِالنَّاسِ لَرَءُ وفَّ رَّحِیمُ ﷺ یه عنی: نه بوویه کو خودی با وه ریا هه وه به رزه که ت، هندی خودییه ئه و به مرقان میهره بانی دلوقان کاره. و ژ عه بدللاهی کوری عه بیاسی و به رائی کوری عازبی دئیته قه گوهاستن، ئه و دبیش ده مه خسه د ب پهیقا (باوه ری) د قنی ئایه تنی دا نقیزه.

مهعنا: ئهو نقیّریّن ههوه تیّدا بهری خوّ دایه کهعبیّ، زهعیّ نابن، وئهو ژ قهستا ژی ناچن، خودیّ ئهو دیّ خیرا وان دهته ههوه، چونکی ئهو خودایهکیّ ب رهحمه، ودلوّڤانییّ ب بهنییّن خوّ دبهت.

وقورئانێ د قێ ئايهتێ دا ناڤێ باوهريێ دانا سهر نڤێژێ؛ چونکی نڤێژ بهرچاڤترين نيشانا عهمهليه ل سهر باوهريا خودانێ خۆ.

قَدْ نَرَعُ تَقَلُّبُ وَجْهِكُ فِي ٱلسَّمَآءِ فَلَنُولِيّنَكَ قِبْلَهُ تَرْضَلَهَا فَوَلِ وَجْهَكَ شَطْرَهُ وَإِنَّ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلْكِتَبَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ ٱلْحَقْمِن رَبِّهِمْ وَمَا ٱللهُ بِعَنْفِلِ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿ وَلِنِّ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلْكِتَبَ لِكُوتُ بِكُلِّ عَلَيْهِ مَ وَمَا بَعْضَهُم بِتَابِعِ قِبْلَهَ مَ الْمَعْضُهُم بِتَابِعِ قِبْلَةَ مَ الْمَعْضُهُم بِتَابِعِ قِبْلَةَ مَ الْمَعْضُ وَمَا تَبِعُواْ قِبْلَتَكُ وَمَا أَنتَ بِتَابِعِ قِبْلَتَهُمْ وَمَا بَعْضُهُم بِتَابِعِ قِبْلَةَ بَعْضُ وَلَيْ النَّيْعِ فَيْلَة مَا تَبْعَضُ وَلَيْ اللَّهُ اللَّهُ مَعْنَا عَمْونَ ﴿ اللَّهُ اللَّهُ مِنَ اللَّهُ مَعْنَا مَعْنَا أَوْلَا اللَّهُ مِنَ اللَّهُ مِنَا اللَّهُ اللَّهُ عَلَى مَن اللَّهُ مَعْنَا وَلَيْ اللَّهُ مِن رَبِّكَ فَكُونُ وَالْمَالِيَّ اللَّهُ مَعْنَا أَنْ اللَّهُ مَعْنَا أَلْفَى مَا تَكُونُواْ يَأْتِ بِكُمُ ٱللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ ٱللَّهُ عَلَىٰ لَيَكْتُمُونَ ٱلْمَعْنَا فَاسْتَبِقُواْ ٱلْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا تَكُونُواْ يَأْتِ بِكُمُ ٱللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ ٱلللَّهُ عَلَىٰ لَيَكُونُوا اللَّهُ مِن رَبِّكَ فَعَلَى مَا تَكُونُواْ يَأْتِ بِكُمُ ٱللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ ٱللَّهُ عَلَىٰ لَيَكُونُ مَا اللَّهُ مِنْ حَيْثُ خَرَجَتَ فَوَلِ وَجُهِكَ شَطْرَهُ لِللَّهُ مَعْمَلِعِهُ وَمُولِي وَجَهَكَ شَطْرَهُ لِللَّهُ مِنَا لَكُونُ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ لَلْمُعْلَى اللَّهُ مِنْ عَنْ مَعْمَلِ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿ وَجُوهُ مَا مَنْ اللَّهُ مِنْ عَنْ عَلَىٰ مَا مَنْ مُنْ مَا مُنَالِهُ فَلَا مَنْ مَا مَا مُنْ مُنْ اللَّهُ مِنْ عَلَى مُولِ اللَّهُ مِنْ عَلَى اللَّهُ اللَّهُ مِنْ عَلَى مُنْ اللَّهُ مِنْ مَنْ مَا مَا اللَّهُ مِنْ مَا اللَّهُ مِنْ اللَّهُ اللَّهُ مِنْ مَا اللَّهُ مِنْ مَا اللَّهُ اللَّهُ مِنْ مَا اللَّهُ اللَّهُ مِنْ اللَهُ الْمَعْلَى اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الْمَعْلِ عَمَّا اللَّهُ مِنْ الْمَامُونَ ﴿ وَالْمُولُولُ مَنْ اللَّهُ الْمُعْمِلُولُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّ

وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ ٱلْكِتَابَ وَٱلْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُواْ تَعْلَمُونَ ﴿ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُواْ تَعْلَمُونَ ﴿ وَلَا تَكُفُرُونِ ﴿ وَلَا تَكُفُونُ اللَّهِ عَلَمُ وَاللَّهُ عَلَمُ وَاللَّهُ عَلَمُ وَاللَّهُ عَلَيْهُ مَا لَهُ عَلَيْهُ وَاللَّهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ وَاللَّهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ وَاللَّهُ عَلَّهُ وَاللَّهُ عَلَيْهُ وَاللَّهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ وَاللَّهُ عَلَيْهُ وَاللَّهُ عَلَيْهُ مَا اللَّهُ عَلَيْهُ وَاللَّهُ عَلَيْهُ وَاللَّهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ وَاللَّهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ وَاللَّهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ وَاللَّهُ عَلَيْهُ وَاللَّهُ عَلَيْهُ وَاللَّهُ عَلَيْهُ وَاللَّهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَا عَلَا عَلَا عَلَا عَلَا عَلَا عَلَا عَلَا عَلَا عَا عَلَا عَاللَّهُ عَلَا عَلَا عَلَا عَلَا عَلَا عَلَا عَلَا عَلَا عَلَا عَاللَّهُ عَلَا عَلَا عَلَا عَلَا عَلَا عَلَا عَلَا عَلَا عَلَا عَا عَلَا عَلَا عَلَا عَلَا عَلَا عَلَّهُ عَلَا عَالْمُونَ عَلَا عَلَّا عَلَا عَلَا عَلَا عَلَا عَلَا عَلَا عَلَا عَلَا عَلَا عَلَا

وههر بهردهوامیدان بو روهنکرنا مهسهلا گوهارتنا رووگههی بهر ب کهعبی قه، وکانی چاوا پیغهمبهری -سلاف لی بن- د دل دا حهز دکر ئهو د نقیژی دا بهری خو بده ته مزگهفتا حهرام ل مهکههی، بهلی وی ئهمری خودایی خو ب جهد دئینا وپتر ژ سال ونیقان پشتی مشهختبوونی وی بهری خو ددا به پتولمهقدسی ل شامی. خودایی مهزن گوت: ﴿ قَدْ نَرَ بُ مَشهختبوونی وی بهری خو ددا به پتولمهقدسی ل شامی. خودایی مهزن گوت: ﴿ قَدْ نَرَ بُ تَقَلُّبَ وَجَهِكَ فِي ٱلسَّمَآءِ فَلَنُولِيَ نَتَى مُومنها أَفُولِ وَجَهَكَ شَطْرَ ٱلْمَسْطِدِ ٱلْحَرَامِ وَحَیْثُ مَا كُنتُمْ فَوَلُوا وُجُوهَكُم شَطْرَهُ أَه الله بهعنی: نهی موحهمهد! ب راستی نهمی وهرگیرانا روویی ته بال عهسمانی قه دبینین؛ ل وی هیقیی کو خودی وهحیی بو ته د مهسهلا رووگههی دا بهنیرت، قیجا نهم دی بهری ته دهینه رووگههکا ته پی خوش بت، کو مزگهفتا حهرامه، قیجا تو بهری خو ب لایی وی قه بده، و ل ههچی جهی هوین -گهلی خودان باوهران- لی بن وههوه قیا نقیژی بکهن هوین بهری خو بدهنه مزگهفتا حهرام.

پیغهمبهری -سلاف لی بن- وه کی ژی دئیته فه گوهاستن، و ژ فی ئایه تی ژی ئاشکهرا دبت، دل تی ههبوو وحهز دکر کو ئهمره ک بو وی ژ نک خودی بینت و تیدا دهستویری بو بیتهدان کو ئهو بهری خو د نفیژی دا بده ته مزگه فتا حهرام ل مه که هی؛ ژ به ر سی ئه گهران:

یا ئیکی: وه کی ژ موجاهدی دئیته قهگوهاستن، چونکی جوهیان دگؤت: موحهمهمه د دینی خوّ دا دویکهفتنا مه دکهت، وبهری خوّ دده ته رووگهها مه، قیّجا وی حهز دکر ئهو بهری خوّ ژ رووگهها وان وهرگیرت.

یا دووی: وه کی ژئبن عهبباسی دئیته قه گوهاستن، چونکی که عبه رووگهها باپیرین وی ئیبراهیم وئیسماعیلی بوو، قیجا وی دقیا ئه و چاف ل وان بکهت د دینی دا.

يا سيى: وەكى ئەسسەدى دېنىرت، دا ئەو بشىت عەرەبان ب لايى خۆ قە بكىشت.

ژ بهر قی چهندی بهری وی مابوو ل عهسمانی، ووی چاقه رینی رهحما خودی دکر، حهتا فهرمان هاتی پشتی مشهختبوونی ب شازده یان ههقده ههیقان، کو ئه و بهری خو ژ قودسی

قهگوهیزته مهکههی، وفهرمانی ل ههقالین خو ژی بکهت کو ئهو وه بکهن، و ب قی چهندی هیقیا وی ب جه هات ژ لایه کی قه، و ژ لایه کی دی قه ئه زمانی جوهیان هاته برین وئیدی ئه و نهشیان بیژن: موحهممه د دینی خو دا چاف ل مه دکهت. وچونکی وان ب قی چهندی گهله ک نه خوش بوو، وان -ب دزی قه- دهست دا به لا قکرنا گوتگوتکان د ناف جقاکا موسلمانان دا، وئیک ژ وان ئهو بوو یا ئایه تا بوری به حس ژی کری، و د قی ئایه تی دا خودایی مهزن ب تنی ئیشاره ت دا سهر پهقیا وان ده می گوتی: ﴿ وَإِنَّ ٱلَّدِینَ أُوتُوا ٱلْکِتَنبَ نَعْدَانِی مُهُون یین خودی زانینا کیتابی دایی کو جوهی و فهله نه، نهوین بهری هنگی ته ورات و ئنجیل بو وان ها تیه دان، ئهو باش دزانن کو هندی به ریخودانا نیبراهیمی بوو، وئه وی ب دورستی دویکه فتنا ئیبراهیمی نهو باش دزانن کو که عبه پووگهها وی. ئهو قی چهندی باش دزانن، بهلی د گهل هندی شهو باش دزانن، بهلی د گهل هندی ژی ئهو - ژ دل په شی وچاف پی نه پرابوون- ئعترافی ب قی پاستین ناکهن، چونکی عیناد وسهر ردقی سالوخه تی وان یی هه روه هه رد.

بهلن خودی ب قی کاری وان ین ئاگههداره، وئهو دی وان سهرا جزا دهت: ﴿ وَمَا اَللَّهُ بِغَنْهِ لِ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴾ خودی یی بی ئاگهه نینه ژ کاری ئهو دودل وگومانبهرین هه دکهن، وئهو جزایی وان سهرا وی چهندی دی دهت.

وحهتا سوورهت پتر سهررهقی وعینادا وان بو مه بهرچاق بکهت، ئایهتا د دویقدا گوت: ﴿ وَلَبِنۡ أَتَیۡتَ الَّدِینَ أُوتُواْ الْکِتَبَ بِکُلِّ ءَایَه مّا تَبِعُواْ قِبْلَتَكَ ﴾ وئهگهر تو بو وان ئهوین تهورات وئنجیل بو هاتی، ههر نیشانه کا ههی بینی ل سهر هندی کو بهریخودانا ته بو کهعبی د نقیزی دا ئهو حهقیه یا ژنک خودی هاتی، ئهو بهری خو ناده نه رووگهها ته.. مهعنا: مهسهله عیناده نه کو نهزانینه! ئهو حهقیی دزانن، وئهو دزانن کو رووگهها ئیبراهیمی یا دورست کهعبه بوو، بهلی وان نه قیت نهو ب ده قی خو نعترافی ب قی چهندی بکهن، قیجا تو خو ب قانعکرنا وان قه نهوهستینه؛ چونکی ئهگهر تو دهلیلین دنیایی ههمیان بو وان بینی نمو قانع نابن، وبهری خو ناده نه رووگهها وان؛ چونکی تو فهرمانا خودایی خو ب جهدئینی ﴿ وَمَا أَنتَ بِتَابِعِ قِبْلَتَهُمُ الله وَتُو ب خو رَی جاره کا دی بهری خو ناده یه رووگهها وان؛ چونکی تو فهرمانا خودایی خو ب جهدئینی ﴿ وَمَا جاره کا دی بهری خو ناده یه رووگهها وان؛ چونکی تو فهرمانا خودایی خو ب جهدئینی ﴿ وَمَا جاره کا دی بهری خو ناده یه رووگهها وان؛ چونکی تو فهرمانا خودایی خو ب جهدئینی ﴿ وَمَا جَاره کا دی بهری خو ناده یه رووگهها وان؛ چونکی تو فهرمانا خودایی خو ب جهدئینی ﴿ وَمَا الله وَمُا لَوْدُ الله وَمُا لَوْدُ الله وَمُا لَا خُودُ الله وَمُا لَا خُودُ الله وَمُا ناده یه رووگهها وان؛ چونکی تو فهرمانا خودایی خو ب جهدئینی ﴿ وَمَا الله وَمُا لِهُ کُهُ وَمُنْ کُورُ بِهُ وَمُا لَا خُودُ الله وَمُا وَمُنْ ناده یه رووگهها وان؛ چونکی تو فهرمانا خودایی خو به به رو به دو ناده به روی خود به ناده به روی خود به ناده به روی خود به به روی خود به ناده به روی خود به به ری خود به به روی خود به به روی خود به به روی خود به به روی که به روی که به روی که به روی خود به به روی خود به به روی که به به روی که به به روی که به روی که به روی که به روی که

بَعْضُهُم بِتَابِع قِبْلَة بَعْضِ وَهُو ب خو رَى د ناڤبهرا خو دا درْيّک جودانه، جوهى وفهله مهوين خو ب دويکهفتى بو ئيسحاق ويهعقووب ومووساى وپيخهمبهرين دى يين ئسرائيلى دزانن، ئهو ب خو رَى د مهسهلا رووگههى دا درْيّک جودانه، جوهى بهرى خو ددهنه بهيتولمهقدسى، وفهله بهرى خو ددهنه روزههلاتى، وهنده ک رُ وان بهرى خو نادهنه رووگهها هندهکان. وههر ئیک يى دى خهلهت دهردئیخت.. ڤیجا تو گوهداريا وان نهکهنه، وبهرى خو بدهنه وي رووگههى يا خودى بهرى ته دايى: ﴿ وَلَبِنِ ٱتّبَعْتَ أَهْوَآءَهُم مِنْ بَعْهِمهم مِنْ بَعْدِ مَا جَآءَكَ مِنَ بَعْلِم إِنَّكَ إِذَا لَمِنَ ٱلطَّلِمِينَ هوهر چهنده گوتن ل ڤیرى بو پیغهمبهريه -سلاڤ لئي بن بهلي مهخسهد پي موکمکرنا خودان باوهرانه بهرانبهر وي ههوا مهزن يا جوهيين مهديني بن رابووين دهمي رووگهه هاتيه گوهارتن، خودي دبيرته پيغهمبهري خو و د ريّکا وي را گوتني ئاراستهي خودان باوهران ري دکهت: تو ئهي موحهمهد، ئهگهر د مهسهلا ڤهگوهاستنا گوتني ئاراستهي خودان باوهران ري دکهت: تو ئهي موحهمهد، ئهگهر د مهسهلا ڤهگوهاستنا رووگههي دا، و د ههمي مهسهلين دي ري دا، دويکهفتنا دلچوونين وان بکهي، پشتي ئهڨ زانينه بو ته هاتي، کو تو يي حهقي وئهو دنهحهق، ئهگهر تو وي چهندي بکهي، هنگي تو زانينه بو ته هاتي، کو تو يي حهقي وئهو دنهحهقن، ئهگهر تو وي چهندي بکهي، هنگي تو زانينه بو ته هاتي، کو تو يي حهقي وئهو دنهحهقن، ئهگهر تو وي چهندي بکهي، هنگي تو دي ژون بهي يين زورداري ل خو کړي.

ریّکا موسلمانی یا روهن وئاشکهرایه، ووی ههوجهیی ب هندی نینه ئهو رابت ژنوی دویکهفتنا حهز ودلچوونیّن هنده ک نهزان وسهرداچوویان بکهت، دا ئهو ریّکی نیشا بدهن، خودی وییّغهمبهری وی د کیتابی وسوننه تی دا حه قی هه می یا بو مه ئاشکهرا کری، پشتی هنگی خونه ئه شهولویستی جوهیان ژ قهگوهاستنا رووگه هی یی کو دبته نیشانا سهرره قی وعینادا وان، مهزنتره ژههولویستی وان ژییغهمبهرینیا پیغهمبهری ب خوّ؟

ئه و دزانن کو که عبه رووگه ها دورست یا ئیبراهیمیه، و د گهل هندی ژی نه قیت ئعترافی بکهن، وه کی قی یان خرابتر مهسه لا پیغه مبه رینیا پیغه مبه ریه، ئه و باش دزانن کو موحه ممه د ئه و پیغه مبه ره یی به حسی وی د کیتابین وان دا هاتی، به لی د گهل هندی ژی ئه و باوه ریی پی نائینن: ﴿ ٱلَّذِینَ ءَاتَیْنَاهُمُ ٱلۡکِتَابَیْمُ وَنُونَهُ کَمَا یَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِیقًا مِنْهُمْ لَیکُتُمُونَ آلْحَقَ وَهُمْ یَعْلَمُونَ ﷺ نهوین مه ته ورات و ننجیل دایی ژ زانایین جوهی وفه لان، موحه ممه دی -سلاف لی بن - باش دنیاسن و دزانن کو مسوّگه رئه و نه و پیغه مبه ره یی به حسی وی د ته وراتی و ننجیلی دا هاتی، کا چاوا نه و کورین خو دنیاسن، و نایه تی گوت: کا

چاوا ئه و کورێن خو دنیاسن، ونهگوت: کا چاوا ئه و خو دنیاسن؛ چونکی دهمه ک ب سه ر مروّقی دا دئیّت ئه و تیدا خو نانیاست، به لی چو ده م ب سه ر دا نائین ئه و کورێ خو نه نه نه نه نه نه نه است، و دبت مه خسه د ب نیاسینا کوران ل قیرێ نیاسینا دورستیا نه نه وان بت، وه کی عه بدللاهێ کورێ سه لامی -کو ئی ک ژ زانایین جوهیان بوو- تیگه هشتی ده مێ پسیارا پیغه مبه ری سلاف لێ بن ژێ هاتیه کرن ووی گوتی: ئه ز وی پتر ژ کورێ خو ژی دنیاسم، گوتنێ بوچی؟ وی گوت: چونکی ئه ز د وی دا ناکه قمه شکێ، به لێ کورێ من به لکی ده یکا وی راستیێ نه بیژت!!

ودبت مەخسەد ب نياسينا كوران نياسينا ديم وسەر وسيمايين وان بت، كو مروّڤ تيدا ناكەفتە شكىي.

و د تهفسیرا وی جهنافی دا ین د پهیفا (یعرفونه) دا هاتی، زانایان دو بۆچوون ههنه: هنده ک دبیّرن: ئهو بو پیغهمبهری -سلاف لی بن- دزفرت، یه عنی: ئهو پیغهمبهری دنیاسن وه کی کو کورین خو دنیاسن.. وهنده ک دبیّرن: ئهو بو فهگوهاستنا رووگههی دزفرت، یه عنی: ئهو دزانن کو فهگوهاستنا رووگههی بو که عبی حهقیه کا چاوا ئهو کوریّن خو دنیاسن.

(آلْحَقُّمِن رَّبِّكُ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ آلْمُمْتَرِينَ ﴿ الله موحهممه د ، ئه وا بو ته هاتيه خواري حهقيه ، وئه و ژخودايي تهيه ، ڤێجا تو تێدا يي ب گومان نهبه . ويا به رعهقل نينه پێغهمبه ر -سلاڤ لي بن- د وي حهقيي دا بکه فته گوماني يا بو وي ژنک خودي هاتي ، به لکي مهخسه د ب ڤێ گوتني مسوٚگهرکرنا حهقيي يه د مهسه لا ڤهگوهاستنا رووگههي دا ، ههر وهسا ئه و ئاگههدارکرنه بو خودان باوه ران ژي کو ئه و د وي حهقيي دا نهکه څنه گوماني يا

كو ل نک وان ههى.. ئەقە هەمى ژ بەر وان گۆتگۆتكين جوهيان د ناڤ ريزين وان دا بەلاڤ دكرن.

وبيرئينانا ل حمشري ل ڤێرێ گەفكرنه بۆ ھەر كەسەكێ باوەرى ب حەشرێ ھەبت.

دا ئه و مروّقیّن نه د گهل ههوه وباوهری ب دینی ههوه نهئینای چو هیّجهت نهمینن ههڤرکیتی پیّ د گهل ههوه بکهن.. چاوا؟

کیتابیان ژ جوهی و فه لان دکتیبین خو دا دخواند کو رووگهها پیغهمبهری دویماهیی ئهو مزگهفته یا ئیبراهیمی ل مه کههی ئا قاکری.. و ده می پیغهمبه ری -سلاف لی بن- و صه حابیان به ری خو دایه شامی، وان گوت: چاوا موحهمه د دی ئه و پیغهمبه ر بت، وئه و به ری خو یی دده ته رووگهها مه، و کافرین عهره ب ژ لایی خو قه دگوت: چاوا موحهمه د دبیژت: ئه زی ل سهر دینی ئیبراهیمی وئه و به ری خو ناده ته رووگهها وی ؟! قیجا ده می رووگهها ها تیه قه گوهاستن ئیدی نه وان و نه وان چو هیجه ت نه مان. به لی مه عنا قی ئه و نینه ئیدی هه قیگوهاستن ئیدی نه وان و نه وان چو هیجه ت نه مان. به لی مه معنا قی ئه و نینه ئیدی هه قیرکی د ناقبه را موسلمانان و دوژمنین وان دا نامینت، نه خیر! هه ر چه نده وان چو هیجه ت دهست دا نه ماینه ژی به لی هنده ک ژ وان هه ردی مینن ئه زمان دریژیان که ن الدیر کالکه و نه و نه و نه و دی هه ر مینن هه قرکیی دگه هه وه که ن و دوژمناتیا هه وه که ن به و تی نه بن یون زورداری کری ژ وان نه رسن و ژ من بترسن، و ترسا ژ خودی هندی دخوازت ئه مگوتن و فه رمانین وی ب جه بینین، خودی دبیژت: من به ری هه وه دا رووگه ها دخوازت ئه مگوتن و فه رمانین وی ب جه بینین، خودی دبیژت: من به ری هه وه دا رووگه و دورست دا ئه زقه نجیا خول سه ره هه وه پیک بینم، و دا به لکی هوین بینه سه ریکا راست دوروست.

وپشتی خودی ئاشکهرا کری کو ئهو ب گوهۆرینا رووگههی دی نعمه تا خو ل سهر خودان باوهران تمام کهت، وی رهنگی وی تمامکرنی بو مه ئاشکهرا کر وگوت: ﴿کَمَآأَرْسَلْنَا فِیكُمْ رَسُولًا مِّنَكُمْ یَتَلُواْ عَلَیْکُمْ ءَایَاتِنَا وَیُزَکِّیکُمْ وَیُعَلِّمُکُمُ الْکِتَابَ وَالْحِکْمَةَ وَیُعَلِّمُکُم الْکِتَابَ وَالْحِکْمَةَ وَیُعَلِّمُکُم الْکِتَابَ وَالْحِکْمَةَ وَیُعَلِّمُکُم مَا لَمْ تَکُونُواْ تَعَلَمُونَ هِ یه یه یه یه یه یه یه یا وی یانی چاوا مه قهنجیا خو ل سهر ههوه تمامکر کو مه بهری ههوه دایه کهعبی، ههر وهسا مه پیغهمبهرهک ژی ژههوه ب خو د ناق ههوه دا هلبژارت وبو ههوه هنارت، ئهو ئایهتین مه بو ههوه دخوینت، وههوه ژ پیسیا بوتپهریسیی و پوهوشتین خراب پاقژ دکهت، وکیتاب وسوننه تی وئه حکامین شریعه تی نیشا ههوه دده ت، ویا ههوه نهدون ی پیغهمبهر وملله تین بورین بو ههوه دبیژت.

وپشتی خودی بیرا ئوممه تا ئیسلامی ل قی نعمه تا مهزن ئینایه قه، فهرمان ل وان کر کو ئه و (ذکر)ی و (شوکر)ی بکهن، یه عنی: خودی ل بیرا خو بینن وسوپاسیا نعمه تین وی بکهن، وگوت: ﴿ فَاَذْ كُرُونِ يَ أَذْ كُرُونِ يَ أَذْ كُرُونِ يَ أَذْ كُرُونِ يَ أَذْ كُرُونِ عَنَى وَاللّه عَلَى وَلا تَكَفّرُونِ هَا قَیْجا هوین ب کرنا عیباده تی من ل بیرا خو بینن، ئهز ب لیبورینی وقه نجیا خو دی ههوه ل بیرا خو ئینم، وهوین ب گوتن وکریار شوکرا من ب تنی بکهن، وقه نجییا من ل ههوه کری ژ بیرا خو نههن.

وپشتی قی ئایهتی بهری مه دایه زکری خودی وشوکرا وی، د ئایهتین بین دا سوورهتی گرنگترین ریدکین هاریکاریا مروّقی ل سهر زکری وشوکری دکهن بو مه ئاشکهرا کرن وگوت:

يَكَأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱسْتَعِينُواْ بِٱلصَّبْرِ وَٱلصَّلُوةِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ مَعَ ٱلصَّبِرِينَ ﴿ وَلا تَعْفُولُواْ لِمَن يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ أَمْوَاتُ أَبَلْ أَحْيَاتُهُ وَلَكِن لاَ تَشْعُرُونَ ﴿ وَلَنَبْلُونَّكُم بِشَىءٍ مِّنَ ٱلْأَمُوالِ وَٱلْأَنفُسِ وَٱلثَّمَرَاتُ وَبَشِرِ وَلَنَبْلُونَّكُم بِشَىءٍ مِّنَ ٱلْحَوْفِ وَٱلطُوعِ وَنَقْصِ مِّنَ ٱلْأَمُوالِ وَٱلْأَنفُسِ وَٱلثَّمَرَاتُ وَبَشِرِ وَلَنَبْلُونَكُم بِشَىءٍ مِّنَ ٱلْحَدُونَ ﴿ وَلَنَا لِلّهِ وَإِنَّا لِلّهِ وَالثَّمَا إِلَيْهِ رَجِعُونَ ﴾ ٱلصَّبِرِينَ ﴿ وَلَا اللهِ وَإِنَّا لِلّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَجِعُونَ ﴾ ٱلصَّبِرِينَ ﴿ وَلَا اللهِ مَنْ اللهِ فَي اللهِ اللهِ وَإِنَّا لِلّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَجِعُونَ ﴾ أَلْصَالِهِ وَالنَّا إِلَيْهِ وَرَجِعُونَ ﴾ أَوْلَتَبِكَ هُمُ ٱلْمُهْتَدُونَ ﴿ وَالْمَالِمَ اللّهِ اللّهِ اللّهِ اللّهِ اللّهِ وَإِنَّ اللّهِ وَالْمَالِمُ اللّهُ اللّهُ اللّهِ وَإِنَّ آلِلهُ وَالْمَالِمُ اللّهُ اللّهِ اللّهِ اللّهِ اللّهِ وَالنَّا إِلَيْهِ وَرَجْعُونَ ﴾ أَوْلَتَبِكَ هُمُ ٱلْمُهْتَدُونَ ﴿ وَالْمَالِمُ اللّهِ اللّهِ اللّهِ اللّهِ اللّهِ اللّهِ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهِ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهِ اللّهِ اللّهُ اللهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللللّهُ الل

ومفایی مهزن یی صهبر دگههینته ههوه ئهوه ئهو ههوه هیّژای هندی دکهت کو خودی د گهل ههوه بت، پشته قانیا ههوه بکهت، وههوه ل سهر حهقیی موکم بکهت، وههوه ب سهر بیّخت؛ هندی خودیّیه ئهو ب هاریکاریا خوّیی د گهل بیّنفرههان.

وچونكى ئاخفتن ل دۆر صەبريده يا د جهى خۆ دايه بەحسى صەبرا ژ ھەميى مەزنتر بىتەكرن، كو صەبرا ل سەر كوشتنا د رىكا خودى دايە: ﴿ وَلَا تَقُولُواْ لِمَن يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللهِ أَمْوَاتُ أَبَلْ أَحْياتُ وَلَا كَفُولُواْ لِمَن يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللهِ أَمْوَاتُ أَبَلْ أَحْياتُ وَلَا كِينَ لَا تَشْعُرُون هَا يهعنى: هوين نەبيژنه وان جيهادكەران ئەويدن د ريكا خودى دا دئينه كوشتن: ئەو دەرىنه، بەلكى ئەو دزيندينه بەلىي دورىن يى ناحەسىين. قه، ب تنى خودى ب وى ژينا وان يى زانايه، ئەو دزيندينه بەلى هوين يى ناحەسىين.

و د هندهک حهدیسیّن دورست دا هاتیه کو رحیّن شههیدان د زکی هندهک طهیران دانه، ل همچی جهی وان بقیّت ژ بهحهشتی ئهو دگهریییّن.

وبهری ئهو شهر بیّته کرن یی شه هید تیّدا دکه قن.. دکه قن نه کو دمرن، چونکی ئهو نامرن، به لکی دکه قن دا بلند ببن وبه رب به حه شتا خودایی خو قه بچن، به ری هنگی دقیّت ملله ته کی بیّنفره هو ب صهبر بیّته ب خودانکرن، نه صهبرا ل سهر نه خوشیا کوشتنی ب تنی هه ر چه نده ئه و بلند ترین پیّکا صهبریّیه ژی، به لی صهبرا ل سهر هه می نه خوشیین ژینی، دقیّت ملله ته کوه سا بیّته په روه رده کرن بزانت کو د قی ژینی دا خودی قه ده ره ک دانایه هه ردی ب جه ئیّت، و د قی قه ده ری دا دبت هنده ک جاران ئه و تشت چی ببت یی وی پی نه خوش ژی بت، هنگی دقیّت ئه و یی بین فره بت:

وَلَنَبْلُونَكُم بِشَيْءٍ مِّنَ ٱلْحَوْفِ وَٱلْطُوعِ وَنَقْصِمِّنَ ٱلْأَمْوَالِ وَٱلْأَنفُسِ وَٱلثَّمَرَاتِ ﴾ ئه ف دنیایه یا ئهم تیدا دژین جهی جه پباندن و به لایی یه ، هه می گافتان ئه و یا وه سا نابت وه کی مروقی دفیّت، وئه و که سی بخوازت ژیانا وی یا دنیایی هه می گافتا یا وه سا بت وه کی وی دفیّت، ئه و تشته کی موسته حیل دخوازت، خودی دبیژت: مسوّگه و ئه مهوه د فی دنیایی دا به هنده کی ژ ترسا ژ دوژمنی، و برسی، و کیمکرنا وی مالی یی هوین ب زه حمه و وه ستیان به ده ست خو دئی خن.. دی هه وه جه پبینین، هه و وه سا ئه م دی هه وه ب مرنی یان کوشتنا د ریکا خودی دا، و ب کیمکرن و خرابکرنا به رهه می ده رامه تی هه وه ، دی هه وه جه پبینین.

ئهم قی ههمیی، یان هنده کی ژ قی دی د گهل ههوه کهین؛ دا ل بهر چاف بده ینه زانین کانی کی ژ ههوه دی خوّ ل بهر گرت، وصهبری کیشت، وبوّ خوّ ب خیر حسیب کهت، وکی دی ب سهریک دا ئیت وصهبری ژ دهست دهت: ﴿ وَبَشِرِ ٱلصَّبِرِينَ ﴾ قینجا تو مزگینیی بده وان یین بیهن فره هیی ل سهر قی نهخوشیی دکهن، ورازیبوونا خوّ ل سهر قهده را خودی ئاشکه را دکهن، مزگینیی ب کهیف وخوشیا دویماهیی ل دنیایی وئاخره تی بده وان.

وئه صهبرکیشه یین هیژای مزگینیی دبن کینه، وسالوخهتین وان چنه؟ ئایهتا د دویف دا بهرسقی ددهت: ﴿ اَلَّدِینَ إِذَآ أَصَبَتْهُم مُّصِیبَهُ قَالُوٓاْ إِنَّا لِلّهِ وَإِنَّاۤ إِلَیْهِ رَبِعِونَ ﷺ ئهون یین ئه گهر نهخوشیه که گههشتی نهو برازیبوون قه دبیژن: نهم بهنیین خودیینه، وئهم ملکی وینه، نهو مه ب ریقه دبهت، ویا وی بقیت نهو د گهل مه دکهت، وئهم ب مرنی پاشی رابوونا بو جزادانی دی زقرینه نک وی.. (إنا لله وإنا إلیه راجعون) نهو ملحهمه یی ههمی برینین وان دهرمان دکهت، نهو هوینکاتیه یا سوّتنا هناقین وان سار دکهت، دهمی نعمهته ک ژی دئیته ستاندن، نهو هزرین خو دکهن: کی بوو نه ف نعمه ته دایه من؟ خودی! کی بوو نه و ثمن ستاندی؟ ههر خودی! وئهم یین کیینه؟ یین خودی! ودی زقرینه نک کی؟ نک خودی! مهعنا: سهرهکانی ههر خودییه، قیّجا بوّچی ل دهمی دانی (بهطران) ببین، یان ل دهمی برنی (ئنهیار) ببین؟!

ههلویسته کی به رکه فتیه ژخودان باوه ری ل ده می نه خوشیی، له و یا غهریب نینه جزا ژی یی مه زن بت: ﴿ أُوْلَتِ كَعَلَیْهِمْ صَلُوا ثُمِّن رَّبیّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُوْلَتِ كَهُمُ ٱلْمُهْ تَدُونَ ﴿ اللهِ یی مه زن بت: ﴿ أُوْلَتِ كَعَلَیْهِمْ صَلُوا ثُمِّن رَّبیّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُوْلَتِ كَهُمُ ٱلْمُهْ تَدُونَ ﴿ اللهِ مَاللهِ مَا اللهِ تَن مه زن خودی بو صه برکیشان د قی ئایه تی دا کومکرین، ئه وین ب قی ره نگی دیننفره ها بن، وصه بری ل سه رقه ده را خودی بکه ن مه دح، و دلو قانیه کا مه زن ژخودی بو وان هه یه و مه و نه ون یین ل سه رریکا راست.

وپشتی قی دهرسا گرنگ د مهسهلا پهروهردهکرنی دا، و د ئایه تا د دویث دا رینک بو دهرسه کا دی دئیته قهکرن: دهرسا راستکرنا هنده ک بناخه بین باوه ریا راست و دورست، یین پهیوه ندی ب ستوینه ک ژ ستوینین حهجی قه ههی، ئه و ژی (سه عیا) د نا قبه را صه فا و مهروایی دا بوو؛ دا ری ل به رخودان باوه ری ئاشکه را ببت.. خودایی مهزن دبیژت:

* إِنَّ ٱلصَّفَا وَٱلْمَرْوَةَ مِن شَعَآبِرِ ٱللَّهِ فَمَنْ حَجَّ ٱلْبَيْتَ أُو ٱعْتَمَرَ فَ لَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَن يَطَّوَّفَ بِهِ مَا ۚ وَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ ٱللَّهَ شَاكِرُ عَلِيمً ﴿

صهفا ومهروه دو گرکین بچویکن دکه قنه روز شهه لاتا مزگه فتا حهرام ل مهکه هی وهاتن وچوونا د نا قبه را وان دا ل ده می کرنا حه جی هیشتا ژ زهمانی پیغه مبه ری خودی ئیبراهیمی اسلاف لی بن ههبوویه وئیکه مین که س ب فی کاری رابووی وه کی د حه دیسین دورست دا هاتی هاجه را ده یکا ئیسماعیلی بوو وخودی فیا ئه کاری وی یی خو ب ده ست فه به ردانا بو ئه مری خودی ژی دئیته زانین د هزرا خودان باوه ران دا هه ر وه در بمینت، له و وی نه کو که سی شه و کره ئیک ژ (شه عائر) و رینیشانین عیباده تی و (سه عیا) د نافیه را وان دا بو وی که سی ب کرنا حه جی یان عوم ری راببت کره ئیک ژ ستوینین حه ج وعوم ری.

وعهرهبان ژنه فیین ئیسماعیلی ئه ث رینیشانا خودی، ژباپیری خو ئیسماعیلی وهرگرت وکار پی کر، وپشتی دویرکه فتنا وان یا هیدی هیدی ژ دینی ته وحیدی وچوونا وان یا کریت به رب صه نهم پهریسیی قه، وان هژماره کا مه زن یا صه نه مان ئینان دانانه که عبی وده ور و و و خین وی، و ئه و صه نه می دگوتنی: (ئیساف) دانانه سه رگری صه فایی، وصه نه مه کی یی دگوتنی: (نائله) دانانه سه رگری مه روایی، و ده می وان حه جیان عوم ره دکر وسه عی د ناقبه را صه فا و مه روایی دا دکر، دچوون خو د قان هه ردو صه نه مان قه ددان، حه تا سه عی د هزرا خه لکی دا ب خوشکاندنا بو قان هه ردو صه نه مان قه ها ته گریدان، و و ان ژبیر کرکانی سه عی ئیکه مین جار بو چه اتبو و دورست کرن.

وپشتی هاتنا ئیسلامی، وبنهجهکرنا کارین حهجی، خودایی مهزن ئاگههداریا خودان باوهران کر کو پیتقیه ل سهر وان دهمی ئهو ب کارین حهج وعومری پادبن ئهو سهعیی د ناقبهرا صهفا ومهروایی دا بکهن، و ل دهسپیکی ئه کاره ل بهر خودان باوهران یمی گران بوو؛ چونکی وان هزر دکر ئهو ئیک ژ شهعائرین جاهلییه تینه، یین پهیوه ندی ب خوشکاندنا بو صهنهمان قه ههی، د حهدیسه کا دورست دا هاتیه عاصمی کوپی سولهیمانی دبیت من پسیار ژ ئهنهسی کوپی مالکی کر: ئهری ما ههوه ب سهعیکرنا د ناقبهرا صهفا ومهروایی دا نهخوش بوو؟ وی گوت: بهلی، مه هزر دکر ئهو ژ شهعائرین جاهلییه تینه حه تا گوتنا خودی

هاتیه خواری: ﴿إِنَّ ٱلصَّفَا وَٱلْمَرُوَةَ مِن شَعَآبِرِ ٱللَّهِ ﴾ (۱) مهعنا: وهسا د سهری وان دا هاتبوو چاندن کو نه شهعیه قهدرگرتنه که بو قان ههردو صهنه مان، حهتا خودی ب وان دایه زانین کو نهو نیشانا خو ب دهست قه بهرادنییه بو نهمری خودی، وئه و ژ ده می ئیبراهیمی وهاجه ری قه ههبوویه، وئه و ئیک ژ وان مهناسکان بوو یین خودی نیشا ئیبراهیمی وئیسماعیلی داین، ووی چو پهیوهندی ب صهنه مان قه نینه.

خوداین مهزن د قی ئایه تی دا گوت: ﴿إِنَّ ٱلصَّفَا وَٱلْمَرْوَةَ مِن شَعَآبِرِ ٱللَّهِ ﴾ هندی صهفا ومهروه نه ژ رینیشانین ئاشکهرانه یین دینی خودی، یین کو عهبدینییا خودی ب هاتن وچوونا د ناقبهری دا دئیته کرن.

وژبلی صهفا ومهروایی هیشتا شهعائرین حهجی ههنه، وهکی: طهوافا ل دوّر کهعبی، وراوهستیانا ل عهرهفی وموزدهلیفی، وهافیتنا بهرکان ل مینایی، وقهکوشتنا قوربانی.. وئهقه و وان کار وکریانه یین فهرمان پی ل حهجیان هاتیهکرن، خودی دبیّرت: فَمَن حَجَّ ٱلْبَیْتَ أَو وان کار وکریانه یین فهرمان پی ل حهجیان هاتیهکرن، خودی دبیّرت: فَمَن حَجَّ ٱلْبَیْت أَو رَیْنیشانین دینی خودینه، ههچیی ژ ههوه بو کرنا حهجی یان عومری قهستا کهعبی بکهت، چو گونهه و تهنگافی ل سهر وی نینه ئهگهر ئهو د نافبهرا وان ههردو گرکان دا بیّت وبچت وسهعیی بکهت. ودهمی ئایهت دبیّرت: چو گونهه ل سهر ههوه نینه، مهعنا وی ئهو نینه سهعی تشتهکی موباحه (حهلاله) ئهگهر بکهت نه گونههه، وئهگهر بکهت ژی نهگونههه.. نهخیر! بهلکی مهوا وی ئهوه هوین هزر نهکهن ئهو کارهکی گونههه، بهلکی ئهو کارهکی فهره، لهو (جمهووری) زانایان ل وی باوهرینه کو سهعیکرنا د نافبهرا صهفا ومهروایی دا واجبه د حهجی وعومری ژی دا.

﴿ وَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ ٱللَّهَ شَاكِرُ عَلِيمُ ﴿ وَهَهْ حِينَ خَيْره كَا زَيْده تر بكه ت رُ وَى يَا خودى ل سهر وى واجب كرى، ئهو باشيه كا پتره ئهو بۆ خۆ دكهت، خودى خيرا كارى وى دى ده تى، هندى خودييه خيرا كارى مرۆڤى يى باش دده تى، و ب ئنيه تا وى يى زانايه، چو ل بهر وى بهرزه نابت.

⁽١) بوخارى ڤێ حەدىسىێ ريوايەت دكەت.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَآ أَنزَلْنَا مِنَ ٱلْبَيّنَاتِ وَٱلْهُدَعُ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَا لَهُ لِلنَّاسِ فِي الْكَتِنْ أُوْلَتِ لَكَ يَلْعَنُهُمُ ٱللَّعِنُونَ ﴿ إِلَّا ٱلَّذِينَ تَابُواْ وَأَصْلَحُواْ وَبَيَّنُواْ وَأَكْتَلِ اللَّهِ اللَّهُ وَالْكَا ٱلتَّوَّابُ ٱلرَّحِيمُ ﴿ إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَمَاتُواْ وَهُمْ كُفَّالُ وَاللَّهِ مَا لَكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَهُ ٱللَّهِ وَٱلْمَلْتِكَةِ وَٱلنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿ خَلِدِينَ فِيهَا لَا يُحَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَدَابُ وَلَا هُمْ يُنظِرُونَ ﴾ وَلا هُمْ يُنظِرُونَ ﴾ وَاللَّهُ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿ خَلِدِينَ فِيهَا لَا يُحَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَدَابُ وَلا هُمْ يُنظِرُونَ ﴾ وَالْعَلَمُ وَنَ اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ عَلَيْهِ اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ عَلَيْهِ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْهِ اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ الْمُعَالِمُ اللَّهُ الْمُعَالِمُ اللَّهُ اللَّهُ الْمُعَالِمُ اللَّهُ الْمُؤْلِقُولُ اللَّهُ الْمُعَلِّلُهُ الْمُنْ الْمُعَالِمُ اللَّهُ الْمُعَالِمُ اللَّهُ الْمُعَالِمُ اللَّهُ الْمُؤْمِنَ الْمُعَلِيْلِمُ اللَّهُ الْمُؤْمِنَ اللَّهُ الْمُؤْمِنَ اللَّهُ اللَّهُ الْمُؤْمِنَ اللَّهُ الْمُؤْمِنَ اللَّهُ اللْعُلِمُ اللللْمُعَال

گهلهک زانایین تهفسیری ل وی باوهرینه کو ئه ثایه ته د دهر حه قا زانایین جوهی وفه لان دا هاتیه خواری، ئهوین هنده ک جه ژ تهوراتی وئنجیلی قهدشارتن یین کو به حسی پیغه مبهری خودی موحه مه دی -سلاف لی بن - تیدا هاتی؛ دا راستیی ل به ر خه لکی به رزه کهن، وئه گهر چ ئه ثایه ته ب تایبه تی د ده ر حه قا وان دا ها تبنه خواری ژی، به لی ئه و د رامانا خو دا دگشتینه، و ژ هه رئیکی دگرن یی زانینی قه شیرت و راستیی ل به رخه لکی به رزه بکه ته به رزه بکه ته به در ده رخه تا به در ده به رخه به در به در

خودایی مهزن دبیدرت: ﴿إِنَّ ٱلَّذِینَ یَکْتُمُونَ مَآ أَنزَلْنَا مِنَ ٱلبَّینَتِ وَٱلْهُدَ عَلَمْ مِنَا بَعْدِ مَا بَیْنَ لُهُ لَیْنَ مِنْ الْبَیْنَ مِهْ الله وَیَا لَعْنُهُمُ ٱلله وَیَا لَعْنُون ﷺ هندی ئهون زانایین جوهی وفه لانه یین وان جهین ئاشکه را ل سهر پیغه مبه رینیا موحه مهدی ژکیتابین خویین مه ئیناینه خواری قهدشیرن، پشتی کو مه ئهو بو مروقان ئاشکه را کرین، ئهو ئهون یین خودی ئهو ژ ره حما خو بی بارکرین، وهه می مروّث ب له عنه تی نفرینی ل وان دکهن.

وئه ث ئایه ته -وه کی مه گوتی - د رامانا خو دا یا گشتیه ژهه ر که سه کی دگرت یی خودی زانینه ک ژکیتابا خو دابتی، وئه و وی زانینی قه شیرت و نیشا خه لکی نه ده ت، ئه بوو هوره یره دبیژت: پیغه مبه ر -سلاف لی بن - دبیژت: ﴿ مَنْ سُئِلَ عَنْ عِلْمٍ فَکَتَمَهُ أَجَمَهُ الله بِلِجَامٍ مِنْ نَاوِیَوْمَ الْقِیَامَةِ ﴾ (۱) یه عنی: هه چینی پسیارا زانینه کی ژی بیته کرن وئه و وی زانینی قه شیرت، روژا قیامه تی خودی ب لغاقه کی ناگری دی وی لغاف که ت.

⁽١) ئەبوو داوود ژى قەدگوھىنزت.

و ژ ئایامتا بوری ئاشکهرا دبت کو زانایین خراب، یین راستیی ل بهر خهلکی قهدشیرن، خودی وملیاکهتین وی وههر ئیکی لهعنهت ژی پهیدا ببت لهعنهتی ل وان دکهن، و ژ موجاهد وعهکرمهی دئیته قهگوهاستن دبین ون خو میش ومور وحهیوانه ژی لهعنه تان ل زانایین خراب دکهن؛ چونکی ژ بهر خرابیان وان هشکاتی پهیدا دبت. وبهرانبهر قی چهندی د حهدیسین دورست دا هاتیه کو زانایی دورست نهوی خهلک مفایی بو خو ژ زانینا وی دبینن، ههمی خودان رح خو نههنگین بنی دهریایی دوعا وداخوازا ژیبرنا گونههان بو دکهن.

بهلتی د گهل قتی گهفا مهزن یا خودی ل زانایین خراب دکهت، ئه و دهرگههتی تهوبتی ولیقهبوونی ل به ر وان دهیلته قهکری، ودبیترت: ﴿إِلّا ٱلَّذِینَ تَابُواْ وَأَصْلَحُواْ وَبَیّنُواْ فَأُوْلَتِ لِكَ وَلَیْقُهبوونی ل به ر وان دهیلته قهکری، ودبیترت: ﴿إِلّا ٱلَّذِینَ تَابُواْ وَأَصْلَحُواْ وَبَیّنُواْ فَاُوْلَتِ لِکَوْرِینا اَتُوْلِ اَلَّ وَالْمُوالِ اللّه و تی نهبن یین ل خو زقرین وداخوازا لیبورینا گونههان ژخودی کری، وتشتی وان خرابکری چی بکهنه قه، ویتی قهشارتی ئاشکه را بکهن، خودی دبیترت: ئهوان ئهز دی توبا وان وهرگرم ودی ل وان بورم، وئهزم توبا بهنیین خو وهردگرم، ودلو قانیی پی دبهم.

بهلن ئەوين ليڭھنهبن، و ل خۆ نەزڤړن، و ل سەر كوفر ونەزانينا خۆ بمينن حەتا دمرن، حالى وان دى چ بت؟

خودى دبيّت: ﴿إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَمَاتُواْ وَهُمْ كُفَّارُأُوْلَتِ كَعَلَيْهِمْ لَعْنَهُ ٱللَّهِ وَٱلْمَلَتِ كَةِ وَٱلنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿ وَخَلِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ ٱلْعَدَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴾ هندى ئهون يين باوهرى نهئيناى وحهقى قهشارتى، وحهتا مرين ل سهر قى چهندى ماين، ئهوان لهعنهتا خودى وفريشتهيان وههمى مروّقان ل سهره. ئهو ههر وههر د لهعنهتى وئاگرى دا دى مينن، نه عهزاب ل سهر وان سقك دبت ونه دهليقه بو وان دئيّته دان كو ئهو داخوازا ليبورينى بكهن.

دا دەسنیشان نەکرن، بەلکی ئەڭ لەعنەتە ب خۆ بۆ وان حسیب کرن عەزابەکا دژوار یا نەئیته سڤککرن، وما عەزابەک ژ ھندی نەخۆشتر ھەیە خودی ب ھەمی مەزنیا خۆ قە عەبدەکی چوننه ژ رەحما خۆ دەربیخت و ژ كەرەما خۆ بی بار بكەت؟

وپشتی شویشتنا دهستی ژ قان لهعنه تیان، وهیّلانا وان د وی عهزابا دژوار دا یا ل سهر وان نهٔیّته سقککرن، ئایه ت دهست ب بنهجهکرنا بانه خهیی مهزنی باوه ریی ل سهر (قاعیده یی تهوحیدی) دکهت، ئهو (قاعیده یی) ژ لایه کی دی قه دبته بناخه بو دانانا شریعه ت وریّبازا ژین هه می ل سهر ب ریّقه دچت:

وَإِلَا هُكُمْ إِلَهُ وَاحِدُ لَا إِلَهَ إِلَا هُو اَلرَّحْمَٰ فَ الرَّحِيمُ ﴿ الرَّحِيمُ ﴿ إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَا وَاللَّهُ وَالْأَرْضِ وَاَخْتِلَافِ النَّيْسِ وَالنَّهُ النَّاسَ وَالْأَرْضِ وَالْقَدُ مِنَ النَّهُ مِنَ النَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِن مَّاءٍ فَأَخْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَ فِيهَا مِن كُلِّ دَابَّةٍ وَمَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِن مَّاءٍ فَأَخْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَ فِيهَا مِن كُلِّ دَابَّةٍ وَمَا لَيْسُ لِللَّهُ مِن السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا يَنتِ لِقَوْمِ يَعْقِلُونَ وَتَصْرِيفِ الرِّينِ عِلْا لَيْسَ لَيْ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا يَنتِ لِقَوْمِ يَعْقِلُونَ وَتَصْرِيفِ الرِّينَ عِلْمُ اللَّهُ مِن اللَّهُ مَن السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا يَنتِ لِقَوْمِ يَعْقِلُونَ وَتَصْرِيفِ الرِّينَ عِلْمُ اللَّهُ مَن السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا يَنتِ لِقَوْمِ يَعْقِلُونَ وَلَا اللَّهُ مَن السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا يَنتِ لِللَّهُ اللَّهُ مِن اللَّهُ مَا اللَّهُ مَا اللَّهُ مَا اللَّهُ مَا اللَّهُ مِنَ اللَّهُ مَا اللَّهُ مَا اللَّهُ مَا اللَّهُ مَا اللَّهُ اللَّهُ مَا اللَّهُ مَا اللَّهُ مَا اللَّهُ مِن اللَّهُ مَا اللَّهُ مِن اللَّهُ مِن اللَّهُ مُن اللَّهُ مِن اللَّهُ مَا اللَّهُ مِن مُلْكُونَ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مُن اللَّهُ مَا اللَّهُ مَا اللَّهُ مِن اللَّهُ مِن اللَّهُ مِن اللَّهُ مِن اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ اللَّهُ مِن اللَّهُ مِن اللَّهُ مُن اللَّهُ اللَّهُ مِن اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللْعِلْمُ اللْعَلْمُ اللْعُلْمُ اللْعَلَى الْمُسْتَعِلَى الْعَلَامُ مِنْ اللْعَلْمُ اللْمُ اللْعَلْمِ اللْعَلْمُ اللْمُ اللْعُلْمُ اللْعُلْمُ اللْعُلْمُ اللَّهُ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللْعَلَالِمُ اللْعُلْمُ اللْعُلِيْمِ اللْعُلِيْمِ اللْعُلْمُ اللْعُلْمِ اللْعُلْمُ اللْعُلِمُ اللْعُلْمُ اللْعُلِمُ اللْعِلْمُ اللْعُلِمِ اللْعُلْمُ اللْعُلِمُ اللْعُلِمُ اللْعُلُمُ اللْعُلْمُ اللْعُولُ اللْعُلِمُ اللْعُلِمُ اللْعُلِمُ اللْعُلُولُ اللَّهُ اللَّعُو

د قان ههردو ئايهتان دا خودايي مهزن ئيكينيا خوّ د خوداينيي دا رادگههينت، وهنده ک رئيسانين تهوحيدا خوّ يين وي د قيّ گهردووني دا بهلاڤ كرين بوّ مه بهرچاڤ دكهت، ودبيّرت: ﴿ وَإِلَنهُ كُمْ إِلَهُ وَحِكُ ﴾ و ل ڤيري گوتن بوّ ههر ئيكيه يي دورست بت گوتن بوّ بيته پيشكيش كرن، گهلي مهخلووقاتان! هندي خودايي ههوهيه خودايهكيّ ب تنييه، د ناڤ وسالوّخهت وكريارين خوّ دا ئهو ئيكه وييّ بيّ ههڤاله، وچونكي ئهو د (ئولووهييهتا) خوّ دا ئيكه، يهعني: د (ذات وصفات)ين خوّ دا وي چو ههڨال وههڨتا نينن، د ڤيّت د پهرستن و(روبووبييهتا) خوّ ري دا ئهو ئيك بت وچو شريك بو نهبن، لهو ئايهتي گوت: ﴿ لَا إِللَهُ إِلا اللهُ إِللهُ اللهُ عَنْ ري يهنه ل بهر كافران تشتهكيّ ب زهحمهت بوو، وان دزاني كو خودي نينه پهرستن بوّ بيّتهكرن. وئهڨه ل بهر كافران تشتهكيّ ب زهحمهت ئهو بوو ئهو عهبدينييّ د خوداينيا خوّ دا ئيكيّ ب تنييه، بهليّ تشتيّ ل بهر وان ب زهحمهت ئهو بوو ئهو عهبدينييّ بو وي ب تنيّ بكهن، وصهنهم وخوداوهنديّن خوّ ييّن بچويك لادهن!

گهلهک کهس خو ژ وان ئهوین خو ب خودان باوهر وخودان کیتاب ژی دزانن، باوهرین دئینن کو خودی د (ربووبییه تن) دا هندهک دئینن کو خودی د (ذاتی) خو دا ئیکی ب تنیه، بهلی ئهو د (ربووبییه تن) دا هنده کهسین دی بو وی دکهنه شریک، و ب قی چهندی دکه قنه د خهله کا شرکی و کوفری دا ب خو بحهسین یان بیی ب خو بحهسین.

دچن، ووی تشتی مفایی مروقان تیدا هل دگرن، و د وی ناقا بارانی دا یا خودی ژ عهسمانی باراندی قیجا عهرد پشتی هشک وبی شینکاتی مایی کهسک وجوانکرییه قه، و د وان خودان رحان دا یین وی ل سهر عهردی بهلاقکرین، و د ئینان وبرنا وی بای دا یی وی قهنجی پی ل ههوه کری، ووان عهورین د ناقبهرا عهسمانی وعهردی دا هاتینه ب ریقهبرن، د قان ههمی نیشانین بورین دا نایهت ل سهر ئیکینیا خودی ومهزنیا قهنجیین وی بو مللهتی تی بگههت ههنه.

د قی ئایه تی دا و د گهله ک ئایه تین دی ژی یین وه کی وی قورئانی دقیت به ری مه بده ته (کیتابا که ونی) یا قه کری؛ دا ئه م هزرین خو تیدا بکه ین، وبگه هینه ئه نجامی پیتقی، کو نیاسینا ته وحیدا خودییه، چیکه ری قان هه می چیکریان: هزرین خو د عه سمانان دا بکه، ئه و چه ند دبلندن، چه ند ستیر و که و که ب لی هه نه ؟ یان به ری خو بده وی عه ردی تو ل سه ری فه دچی، چه ندی خوشکریه. ئه ری کی ئه ش عه سمانه و ئه شعرده داینه ؟

بهرئ خوّ بده شهقی، هزرین خوّ باش تیدا بکه ده می ئه و چهنگی خوّ یی ته ا ورحه ت ب سهر قی جیهانی دا دئینته خواری، دا خهلک بیهنا خوّ تیدا قهدهن.. سه بکه روّژی چاوا د دویق دا دئیت، وروّناهیا خوّ بهلاف دکهت؛ دا خهلک بشین رزقی بوّ خوّ تیدا کوّم بکهن، وکار وباری خوّ ب ریّقه ببهن، ئهگهر ههروههر شه با، یان ههروههر روّژ با چاوا دا ژینا مه ب ریّقه چت؟

هزرا خوّ د قان پاپور وگهمیین مهزن وتژی بار دا بکه، چاوا ئهو ب سهر ئاقی دکه قن ومروّقی ومالی وی ژ قی لایی دهریایی دبه نه لایی دی.. ئهری ئهو کیه ئه ده دریایا هنده ب سههم بن دهستی مه کری کو گهمیین مه نهداعویرت؟

باران.. قەنجىمكا دىم ژ قەنجىين خودى، قى ئاۋا پى مفا بى مىم وحمىوان ودەرامىمتى مە، ھۆسا ب ساناھى وبىيى ئەم چو زەحمەتى پىقە بېمىن بى مە ژ عەسمانى دبارت، ئەو كىم خودانى قى قەنجىيى؟ ئەوكىم قى عەردى مىرى، يى ھشك وزوھا، دوبارە زىندى دكەتەقە ودكەتە خودان شىنكاتى وداروبار؟

ئەق ھەمى رەنگ وجينين خودان رحان ل سەر عەردى دچن، يان ل بەر عەسمانى دقرن، ھندەك دېچويك وھندەك دمەزن، كنى ئەو ھەمى داينه؟

ئینان وبرنا بای وهرهبایان، کی پنی رادبت، دی جار بینی ئه و بایهکنی پر مفا وخوّشه، وجار دی بینی ئه و هرهبایهکنی ب زبان وخرابه، ئه و کیه ثنی چهندی دکهت؟

ما نه خوديّيه ڤێ ههميێ دكهت؟ بهلێ!!

قیّجا چاوا خودانی قان ههمی قهنجیان ژبیر بکهین، وهنده ک خوداوهندیّن ژقهستا ییّن نهشیّن پیّشیه کیّ بدهن بپهریّسین، وقیانا وان د دلیّ خوّ دا بینینه ریّزا قیانا خودی یان بتر ؟

وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِن دُونِ ٱللهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِ ٱللَّهِ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ أَشَدُ حُبَّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ إِذْ يَسَرُوْنَ ٱلْعَدَابَ أَنَّ ٱلْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱللَّهِ عُمِياً لِلَّهُ عَمْ اللَّهِ عَلَيْ اللَّهُ عَدَابِ هَا إِذْ تَبَرَّأَ ٱلَّذِينَ ٱتَّبِعُواْ مِنَ ٱلَّذِينَ ٱللَّهِ عَدُ اللَّهِ عَمُ اللَّهُ عَدَابِ هَا إِذْ تَبَرَّأً ٱلَّذِينَ ٱتَّبِعُواْ مِنَ ٱلَّذِينَ ٱللَّهُ عَدَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ ٱللَّهُ مَا عَمَالَهُمْ كَمَا تَبَرَّءُواْ مِنَّا لَكَ رَا عَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُواْ مِنَّا لَكَ لَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّأً مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُواْ مِنَّ ٱللَّهُ عَمْلَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُم بِخَرِجِينَ مِنَ ٱلنَّارِ هَا كَذَالِكَ يُرِيهِمُ ٱللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُم بِخَرِجِينَ مِنَ ٱلنَّارِ هَا

د گهل وان ههمی ده لیلین ئاشکه را یین هندی دگههینن کو پهرستن دقینت بو خودایی ئیک ب تنی بت، هیشتا هنده ک مروقین نه زان هه نه عهقلی خو سقک دکهن، و چاقین خو ژ حهقیی دگرن، و ل شوینا کو پهرستنا خودی ب تنی بکهن ئه و رادبن هنده ک صه نه مان ددانن و پهرستنی بو وان پیشکیش دکهن، خودایی مه زن د ده ر حهقا وان دا دبیژت: ﴿ وَمِر اَنّاسِ مَن یَتَّخِدُ مِن دُونِ اَللّهِ أَندادًا یُحِبُّونَهُم کَحُبِّ اللّه اِن د گهل وان هیجه تین ئاشکه را یین مه بو مروقان ئاشکه را کرین به لی هیشتا هنده ک د ناف وان دا هه نه ژبلی خودی هنده ک صه نم خودی دکهنه هه قتا، ووی قیانی یا هیژای خودی ب تنی بت دده نه وان. ئه و عیانا مه زنکرن و گوهداری د گهل دا، کو دبته پشکه ک ژ عیباده تی. ﴿ وَاَلّذِینَ ءَامَنُواْ أَشَدُ حُبّاً لِلّه اِن به خودی بتره ژ یا گان به نه خودی با وه ری ئینای و دویکه فتنا حهقیی کری قیانا وان بو خودی پتره ژ یا قان کافران بو خوداوه ندین وان؛ چونکی قیانا خودان باوه ران خوری بو خودیده، ویا بی

قهبرینه ژی، بهلن کافران ههڤپشکی د قیانا خو دا کریه، وقیانا وان بو خوداوهندین وان یا بهروهخته، هند قهدکینشت هندی وان مصلحهت پی ههبت د دنیایی دا، و ل ئاخره تی ئهو قیان دئیته قهبرین، و دبته دوژمناتی.. وئهگهر قان دویر بهری خو دابا وعهقله ک د سهری دا ههبا وان وه نهدکر: ﴿ وَلَوْیَرَی ٱلَّدِینَ ظُلَمُوٓا إِذْ یَـرَوْنَ ٱلْعَدَابَ أَنَّ ٱلْقُوّةَ لِلّهِ جَمِیعًا وَأَنَّ ٱللهٔ ههبا وان وه نهدکر: ﴿ وَلَوْیَرَی ٱلَّدِینَ ظُلَمُوٓا إِذْ یَـرَوْنَ ٱلْعَدَابَ أَنَّ ٱلْقُوّةَ لِلّهِ جَمِیعًا وَأَنَّ ٱللهٔ هُدِید اُنَعَدَابِ اَنَّ ٱلْقُوّة لِللهِ جَمِیعًا وَأَنَّ ٱللهٔ هُدِید اُنَا وَنَ وَهُ نَهُ وَیْن ب کرنا شرکی د دنیایی دا زورداری ل خو کری، دهمی عهزابا خودی ل ئاخره تی دبین، ئهگهر وان زانیبا کو هنگی هیز ههمی یا خودی ب تنیه، وکو خودی ل ئاخره تی عهزاب دژوار، وان ژبلی خودی چو خوداوه ند بو خودانان و پهرستن بو نهدکر، ووان ب خوداوه ندین خو یین ژ قهستا خو نیزیکی خودی نهدکر..

پاشی سووره تی دیمه نه ک ژ دیمه نین وی روّژا تری ته نگافی بو مه قه گوهاست، وگوّت: ﴿ إِذْ تَبَرَّا آلَدِینَ اَتَّبِعُواْ مِنَ الَّدِینَ اَتَّبِعُواْ مِنَ الَّدِینَ اَتَّبِعُواْ مِنَ الَّدِینَ، وپه شیمانی بو وان چی دبت، تشتی وی روّژی دهمی نه و عه زابا خودی ب چاف دبین، وپه شیمانی بو وان چی دبت، تشتی کهسه را وان زیده دکه ت، وخه ما وان دژوار دکه ت نه وه دی بینن نه و سه روّکین د دنیایی دا دویکه فتنا وان ها تیه کرن، خو ژ وان به ری دکه نین دویکه فتنا وان ل سه ر شرکی کری، وهه می پهیوه ندیین نه و ل دنیایی دگه هاندنه ئیک وه کی: مروّقاینیی، ودویچوونی، ودینی.. د نا قبه را وان دا ها تنه برین.

ئـهو رێبـهر وپێـشهوايـێن وان هـزر دکـر دێ بـهرهڤـانيێ ژ وان کـهن، ووان ژ نـهخوٚشـی وتهنگاڤيان ئيننه دهرێ، وێ روٚژێ دهستێن خوٚ ژ وان دشوٚن، وههمـی پهيـوهنـديێن خوٚ د گـهل وان دبرن، ڤێجا دهمێ ئهو ڤێ چهندێ ژ وان دبينن ئهو چ دکهن و چ دبێژن؟

خودی ژ کیس ده قی وان قهدگوهیزت ودبیژت: ﴿ وَقَالَ ٱلَّذِینَ ٱتَّبَعُواْ لَوۡ أَبَ لَنَا کَرَّهُ فَنَتَبَرُّا مِنْهُمۡ کَمَا تَبَرَّءُواْ مِنَّا ﴾ ناخ! خوزی جاره کا دی ئهم زقریباینه دنیایی.. مه وه کی بهری نهدکر، ئهم دا باشیان کهین، وئهم ژی دا خو ژ قان سهروّکان بهری کهین، کا چاوا ئهو ئه قروّ خو ژ مه بهری دکهن. هنگی ژ نوی، ل دهمه کی کو پهشیمانی چو مفایی نه گههینته وان، ئهو پهشیمان دبن، پهرده یی نهزانینی ژ بهر چاقین وان دئیته لادان، ژ نوی ئهو دزانن کانی ئهو چهند دبی عهقل بوون ده می وان دوی قه لانکیا قان بی و ژدانان دکر، به لی فایده چیه؟

ژ خوزیان پیقهتر تشته ک ب وان نهمایه، وخوزیان چو پیقه نائیت! وئه قه ئه و ریک بوو یا وان بو خو هلبژارتی قیجا ئه و لومه کی دکهن؟

يَتَأَيُّهَا ٱلنَّاسُ كُلُواْ مِمَّا فِي ٱلْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبَا وَلَا تَتَبِعُواْ خُطُوَاتِ ٱلشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوُّ مُّبِينُ هَا إِنَّمَا يَأْمُرُكُم بِٱلسُّوءِ وَٱلْفَحْ شَآءِ وَأَن تَقُولُواْ عَلَى ٱللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ هَ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ٱتَّبِعُواْ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ قَالُواْ بَلْ نَتَبِعُ مَآ أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ ءَابَآءَنَا أَولَوْ تَعْلَمُونَ هَ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ٱتَّبِعُواْ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ قَالُواْ بَلْ نَتَبِعُ مَآ أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ ءَابَآءَنَا أَولَوْ كَمَثَلِ كَانَ ءَابَاوَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ هَ وَمَثَلُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ كَمَثَلِ كَانَ ءَابَا وَلا يَهْ تَدُونَ هَ وَمَثَلُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ كَمَثَلِ كَانَ عَلَيْ عَلَيْونَ عَلَيْهِ وَلِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَآءً وَنِدَآءً صُمُّ أَبُكُمْ عُمْى ثُوهُمْ لَا يَعْقِلُونَ هَا اللَّذِي يَعْقِلُونَ هَا اللَّذِي يَعْقِلُونَ هَا اللَّذِي يَعْقَلُونَ هَا اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّذِي يَعْقَلُونَ عَلَيْهِ إِلَّا هُمُ عَلَيْهُ أَلْمَ عَلَيْهُ وَاللَّهُ عَلَيْهِ وَاللَّهُ عَلَيْهِ وَلَا عَادٍ فَلاَ إِنْ مَعْلَيْهُ إِنَّ ٱلللهَ عَفُولُ رَّحِيمُ اللهِ إِن عَلَيْهُ اللهُ عَلْولَ عَلَيْهِ إِنَّ اللهَ عَفُولُ رَّحِيمُ اللَّهُ عَلَيْهِ اللّهُ عَلُولَ اللهُ عَلْولَ عَلَا عَادٍ فَلاَ إِنْ مَعَلَيْهُ إِنَّ ٱلللهُ عَفُولُ رَّحِيمُ اللهُ عَلَولَ اللهُ عَلُولُ وَالْمَ وَلَا عَادٍ فَلاَ إِنْ اللهُ عَفُولُ رَّحِيمُ اللّهُ عَلُولُ رَحِيمُ هُولًا عَادٍ فَلاَ إِنْ مَعَلَيْهُ إِنَّ ٱلللهُ عَفُولُ رَحِيمُ اللهُ عَلَولَ اللّهُ عَلَيْهُ إِنَّا اللهُ عَلَولُولَ اللهُ عَلَولُولَ عَلَا عَلَا عَلَا عَلَا عَلَولُ اللهُ عَلَولُ اللهُ عَلَولُ وَالْمَا عَلَى اللهُ عَلَولُ اللهُ عَلَولُ اللهُ عَلَولُولُ اللهُ عَلَولُ اللهُ عَلَيْهِ اللهُ عَلَيْهُ اللهُ اللهُ عَلَولُ اللهُ عَلَولُولُ اللهُ عَلَيْهُ اللّهُ عَلَولُولُ اللهُ عَلَى اللهُ اللهُ عَلَولُ اللهُ عَلَيْ اللهُ عَلَولُ اللهُ عَلَيْ اللهُ عَلَى اللهُ اللهُ عَلَيْهُ اللهُ اللهُ عَلَيْهُ اللهُ عَلَيْهُ اللهُ عَلَيْهُ اللهُ اللهُ عَلَيْ اللهُ اللهُ عَلَيْ اللهُ اللهُ عَلَيْهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ عَلَيْهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ

ئەقە دووەمىن جارە سوورەتا (البقرة) گازىتى ئاراستەى گشت مرۆقان دكەت، پشتى ل ئايەتىن دەسپىيكى فەرمان ب كرنا عىبادەتى بۆ خودى ب تنى ل وان كرى، ل قىرى ئايەت ھندەكى ژ وى قەنجىا خودى د گەل مرۆقان كرى كو خوارنىن پاقژ وحەلال داينى بەر چاڤ دكەت، وبەرى وان ددەتە ھندى كو ئەو ب حەلالى وان ب دەست خۆ بىخن، و ب كار بىين، ودبىرت: ﴿ يَاَيُهَا ٱلنَّاسُ كُلُوا مِمًا فِ ٱلْأَرْضِ حَلَلَا طَيِّبًا ﴾ گەلى مرۆقان، ھوين ژ وى رزقى ل عەردى، يى كو خودى بۆ ھەوە حەلالكرى بخۆن، ويى پاقژ وبژوين ئەوە، يى ب مفا وبى زيانە، وپشتى ھنگى ئايەتى ئەو ژ ھندى دانە پاش كو دويكەفتنا دوژمنى خۆ يى سەرەكى،

کو شهیطانه، بکهن، وگۆت: ﴿ وَلا تَتَبِعُواْ خُطُوَاتِ اَلشَّیْطَانِ ۚ اِنَّهُ لَکُمْ عَدُوُّ مُبِینُ ﷺ وهشیار بن، دویکه فتنا ریّکین شهیتانی د حه لالکرن وحه رامکرنی دا نه کهن، گوهداریا وی نه کهن ده می نهو خوارنه کا حه رام بو ههوه حه لال ده می نهو خوارنه کا حه رام بو ههوه حه لال بکهت، هندی شهیطانه نه و دو ژمنه کی ناشکه رایه بو ههوه، وئه وی دو ژمنی مروقی بت چو جاران خیرا مروقی نه قینت.

وحهتا ئايهت پتر نهيارهتيا شهيطاني بۆ مه بهرچاڤ بكهت، ئهم ل هنده ك كاري وى يى خراب ئاگههدار كرين، وگوّت: ﴿إِنَّمَا يَأْمُرُكُم بِٱلسُّوٓءِ وَٱلْفَحْشَآءِ وَأَن تَقُولُواْ عَلَى ٱللَّهِ مَا لاَ تَعْلَمُونَ ﷺ و ل ڤيري ئايهتي بۆ مه ئاشكهرا كر كو شهيطان فهرماني ب سي تشتان لل ههڨال ودويكهفتيين خو دكهت:

ین ئیکی: کو ئهو وی کاری بکهت ین دویماهیا وی یا خراب، کو گونههه ئهوا غهزهب ونه قیانا خودی ینقه دئیت.

یی دووی: کو ئهو وی گوتنی بیرن یا کریت، ئهوا نه ژههژی کو ژده فی مروّقی ده کهفت.

يى سيى: كو ئەو وى گۆتنى ل سەر ناقى خودى بىرن يا ئەو نەزانن، يەعنى: يا خودى نەگۆتى.

زانایی ناقدار (ئبن که ثیر) دبیّرت: همر کافر وبیدعهچیه کی همبت دکه فته د بن قی ئایه تی دا؛ چونکی کافر -وبیدعه چی ژی- هنده ک گوتنان ژنک خو دهردئیّخت و ل سهر ناقی خودی، یان دینی وی دبیّرت.

مهعنا: شهیطان پیخهمهت د سهردابرنا مروّقان دا فهرمانیّ ل وان دکهت کو ئهو شریعه تی خودی ژ ژینا خو لادهن، ودویکهفتنا وان شریعه تو وریّبازان بکهن یین دژی شریعه تی خودی، ئهوین مروّقان بو خوّ د حهلالکرن وحهرامکرنیّ دا داناین.. وه کی ئهم دبینین نوکه گهله ک وهلاتین مه موسلمانان پی موبته لا بووین، ژ بهر چاقلیّکرنا وان یا شهرمزار بو کافر وبیّ دینان، وه کی وان کهسان ئهویّن ل ده می هاتنه خوارا قورئانی شریعه تی ئیسلامی کافر وبیّ دینان، وه کی وان کهسان ئهویّن ل ده می هاتنه خوارا قورئانی شریعه تی ئیسلامی

قەبويىل نەكىرى، ول دويىڭ نەچوويىن ژبەر چاۋلىتكرنا وان ياكۆرە بىۆ رى ورېبازىن باب وباپىرىن وان، وەكى ئايەتى بەحس ژى كرى وگۆتى:

﴿ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ٱتَّبِعُواْ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ قَالُواْ بَلْ نَتَّبِعُ مَآ أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ ءَابَآءَنَا ﴾ يهعنى: ئهگهر جارهكى خودان باوهرهك ب شيرهتكارى قه گۆتبا وان سهرداچوويان ئهوين شريعهتى خودى قهبويل نهكهن: هوين دويچوونا وي بكهن يا خودى ئينايه خوارى، قهبويل بكهن وكارى پى بكهن، ئهو دا بيرن: ئهم دويكهفتنا دينى ههوه ناكهين، بهلكى دى دويكهفتنا وي كهين يا مه باب وباپيرين خو ل سهر ديتين.

یه عنی: تشتی ئه و ژ قهبویلکرن و دویکه فتنا شریعه تی خودی داینه پاش ئه و بوو وان ددیت کاره کی ب زه حمه ته ئه و چاقلینکرنا باب وباپیران بهینلن، و دویکه فتنا دینه کی نوی بکه ن ، نه گه ر خو نه و دین یی چیتر ژی بت!! و ته قلید و چاقلینکرنا کوره گهله ک به لایان دئینته سه ری خودانی ئیک ژ وان ئه وه به ری وی ژ حه قیی و هردگیزت، ژ به ر قی چه ندی ئایه ت به ری قان چاقلینکه ران دده ته هزرکرن و دانه شولا عه قلی و دبیزت: ﴿ أَوَلَوْ کَانَ عَالَمَ وَهُمُ لا یَمْ قَلُونَ کَانَ عَالَمُ وَدُونِ کَانَ مَا مُونِ کُونَ مَهُ و دویکه فتنا بابین خو دکه ن نه گه ر خو نه و چو رحمقیی نه زانن، و د راستیی نه گه هن ژی ؟

وئه شنایه هندی دگههینت کو تهقلید و چاقلیکرن د عهقائد وبیر وباوه ران دا تشته کی دورست نینه، وئیسلام ههرده م دخوازت عهقلی مروقی ژ قهید و زنجیرین عهده تین نهدورست و چاقلیکرنا کولتوری خهله ت رزگار بکه ت، وهه ر ژ به ر قی چهندی خودایی مه زن نموونه یه کی کریت بو قان رهنگه مروقان دئینت، ئه وین تهقلیده کا کوره دکه ن حه تا ئه گه ر ئه و تهقلید به ری وان بده ته کوفری ولادانا حهقیی ژی، و دبیژت: ﴿ وَمَثَلُ ٱلَّذِینَ صَفَرُواْ کَمَثَلِ ٱلَّذِی یَنْعِی بِمَا لا یَسْمَعُ اِللّا دُعَاءُ وَنِداَءً صُمُ الله کُم عُمْی تَه مُهم آلا یَعْقِلُون کی یه عنی: مه ته لا قان مروقان نموین به وی به ری به وی که سی نه وی به ری وان دوه یکه فتنا شریعه تی وی نه کری، و یا وی که سی نه وی به ری وان ده ته ریکا باوه رین، وه کی مه ته لا وی شقانیه یی ب ئاخفتنی حهیوانان پاشقه دبه ت، و دخوازت به ری وان بده ته ریکا راست، وئه و ب خو نه و حهیوان د وی ناگه هن، هه ری چهنده ده نگی وی شقانی دی ته وان ژی و و ان گوه ل ده نگی وی دبت ژی، له و گوهداریا وی ناکه ن!

یان ژی: مهتهلا وان وه کی مهتهلا وی پهزییه یی ب دویڤ شڤانی خو دکهڤت دهمی ئه و لی دخورت، بینی بزانن کانی ئه و دی بهری وان دهته چهروانه کی خوش، یان ژی دی وان بهته نک سهربره کی رهمی ب وان نهبهت!

و د همردو حالمتان دا ئمو کافرین ژبمر تمقلید و چاڤلیّکرنا باب وباپیران قلمستا کوفری کری، وان عمقلی خوّیی گرتی، ومفا بوّخوّ ژوان همست و حمواسان نمکریه یین خودی داینه وان، لمو دی بینی حالی وان: ﴿ صُمُ الله عُمْیُ فَهُمّ لا یَعْقِلُون ﴾ نمو دکمرن، وان گوه ل حمقیی نابت، دلالن ئمزمانین وان ب راستیی ناگمریین، دکورهنه چاڤین وان نیشانین دورست وئاشکمرا نابینن، و چونکی وان گوه وئمزمان و چاڤ نینن ئمو نمشین د تشتمکی بگمهن، و دکی وی یی عمقله ک نمهمی.

وبوّ هندی دا ئایه ته ته ته کو باوه ری ئیکه گریدانا باوه ریی وشریعه تی بکه ت، دا د هزرا مه دا بنه جه ببت کو باوه ری ئینانا ب خودی هندی دخوازت ئه م د هه می سه روبه ری ژینا خوّ دا پیکیریی ب شریعه تی وی بکه ین، ئایه تی گوّت: ﴿ یَکَایُهُا ٱلَّدِیر َ عَامَنُواْ کُلُواْ رَبَا فَیْ کُرُواْ لِلَّهِ إِن کُنتُمْ إِیاهُ تَعْبُدُون ﴿ یَکَایُهُا ٱلَّدِیر َ عَامَنُواْ کُلُواْ مِن طَیّبَنتِ مَا رَا قَنْنکُمْ وَاَشْکُرُواْ لِلَّهِ إِن کُنتُمْ إِیاهُ تَعْبُدُون ﴿ یَکُهُن الله مِهوه به وه که سین هه وه باوه ری بخودی ئینای، هوین د مه سه لا خوارن و قه خوارنی دا دویکه فتنا شریعه تی وی بکه ن و ژ وان خوارنین خوّش و حه لال بخون یین خودی داینه هه وه، و هوین ب دل و ئه زمان وله شی سوپاسی و شوکرا خودی بکه ن ژ به ر وان قه نجیین مه زن یین وی داینه هه وه، ئه گه ر راسته هوین د فه رمانا وی دانه، و هوین وی ب تنی د په ریسن.

وپشتی ئایهتی ئه و تشت بو خودان باوه ران ئاشکه را کری یی خودی بو وان حه لال کری، ئه و تشت ژی بو وان ئاشکه را کری یی خودی ل سه ر وان حه رام کری وگوت: ﴿إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ ٱلْمَيْتَةَ وَٱلدَّمَ ٱلْجِنِيرِ وَمَآأُهِلَّ بِهِ لِغَيْرِ ٱللَّهِ فَمَنِ ٱضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلا عَادٍ فَ لاَ إِثْمَا حَرَّمَ ٱلْجِنِيرِ وَمَآأُهِلَّ بِهِ لِغَيْرِ ٱللَّهِ فَمَنِ ٱضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلا عَادٍ فَ لاَ إِثْمَا عَلَيْهُ إِنَّ ٱللَّهُ غَفُورٌ رُّحِيمُ ﴿ اللَّهِ عَلَيْ اللهِ عَلَيْ اللهِ عَلَيْهِ اللهِ عَلَيْ عَلَيْ مرار بووی و ب ره نگه کی دورست نه هاتیه سه رژیکرن، وخوین، وخوین، ومه خسه د ب خوینی ل قیری خوینا رؤنه، وه کی د ئایه تا (۱٤٥) یدا ژ سووره تا (الأنعام) هاتی، وگوشتی به رازی، وئه و حه یوانه تی نه بو خودی ها تبته فه کوشتن، به لکی ل ده می قه کوشتنی ناقی ئیکی دی ژبلی خودی ل سه رها تبته بلند کرن. ئه قه هه می دحه رامن، به لی قه کوشتنی ناقی ئیکی دی ژبلی خودی ل سه رها تبته بلند کرن. ئه قه هه می دحه رامن، به لینی فه کوشتنی ناقی ئیکی دی ژبلی خودی ل سه رها تبته بلند کرن. نه شه هه می دحه رامن، به لین

ژ قەنجیا خودى ل سەر مە وى بۆ مە حەلال كر كول دەمى تەنگاڤیان ئەم قان تشتین حەرام بخۆین، ب شەرتەكى زۆرداریى د خوارنا وان دا نەكەین، یەعنى: ھندى بخۆین كو نەمىرین، وزیدەى پیتڤیا خۆ نەخۆین، ئەو كەسى قى چەندى بكەت چو گونەھ ل سەر وى نینه؛ چونكى ئارمانجا وى ئەوە ئەو نەفسا خۆ ژ مرنى رزگار بكەت. ھندى خودییه ل بەنیین خۆ ناگرت وگونەھى بۆ وان ژى دېەت، ودلۆڤانىي ب وان دېەت، ئەگەر ھات ووان تۆبە كر.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلَ ٱللَّهُ مِنَ ٱلْحِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنَا قَلِيلًا أُولَتِ فَمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا ٱلنَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ ٱللَّهُ يَوْمَ ٱلْقَيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابُ أَلِيمُ فَي أُولَتِ فَى اللَّذِينَ ٱشْتَرَوُا ٱلضَّلَالَةَ بِٱلْهُدَعِ وَٱلْعَذَابَ بِٱلْمَغْفِرَةَ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى ٱلنَّارِ فَي ذَالِكَ بِأَنَّ ٱللَّهُ نَزَّلُ ٱلْجَتَابِ بِٱلْحَقِّ وَإِنَّ ٱلَّذِينَ ٱخْتَلَفُواْ فِي ٱلْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدِ

د قن پارچهین دا سوورهت جاره کا دی ل وان کهسان دزقر ته قه یین خودی علم وزانین داین، و فهرمان ب ئاشکهراکرن و گههاندنا وی زانینی ل وان کری، بهلی د گهل هندی ئه و فهرمانا خودی ب جه نائینن، زانینی ل بهر خهلکی قهدشیرن، وبازرگانیی ب دینی خودی وگوتنا وی دکهن؛ دا زکی خو تژی بکهن، و ئایهت ئاشکهرا دکهت کو ئه و پهرتالی دنیایی یی کیم ئه وی سه را نه گوتنا وان بو حه قیی دگههته وان یی حه رامه ل سه روان، وه کی حه رامیا وان خوارنین به حسی وان د ئایه تین بورین دا ها تیه کرن، و ئه و ل ئاخره تی دی هیژای عه زابه کا دژوار بن: ﴿ إِنَّ ٱلَّذِیر ﴾ یکتُمُونَ مَآ أَنزَلَ ٱللهُ مِنَ ٱلْحِتَنِ وَیَشْتُرُون ﴾ به وی می وان د ئایه تین وی تشتی خودی د کیتابین خو دا ئینایه خواری می خودی د بی وی آله به وی تشتی خودی د کیتابین خو دا ئینایه خواری شه هنده ک که سین حه رام خورن، ئه و وی تشتی حه رام دخون یی به ری وان ل ئاخره تی نه وین یین وی تشتی حه رام دخون یی به ری وان ل ئاخره تی نه وین یین وی تشتی حه رام دخون یی به ری وان ل ئاخره تی دده ته ناگری جه هنه می، قیجا ئه و ئاگری د زکین خو دا دخون، و ژبه رقی کاری وان یی خواب وراب و کریت کو وان ئاخره تا خو دایه ب هنده ک پشک وبارین کیم ژخوارنی ل دنیایی،

خودی ل روّژا قیامهتی د گهل وان نائاخقت، ووان ژ قریّژا گونهه وکوفری ژی پاقژ ناکهت، وعهزابهکا ب ئیش بوّ وان ههیه.

ژ عمبدللاهی کوری عمبباسی دئیته قهگوهاستن کو مهخسهدا قی ئایه تی ئه و زانایین ئسرائیلیانه یین ئه و جه ژ کیتابین خو قه شارتین یین به حسی پیغه مبه رینیا موحه مه دی اسلاف لی بن دکهن. و ل سه ر قی ته فسیری مهبه ست ب (الکتاب) د قی ئایه تی دا ته و رات و ئنجیله، و ئه گه ر خو ئایه ت د ده رحمقا وان دا هات بت ژی رامانا وی یا به رفره هه وئه و ژ هه رکه سه کی دگرت یی خودی زانینه ک ژ کیتابا خو و دینی خو دابتی، و ئه و وی زانینی قهشیرت و نیشا خهلکی نه ده ت، بو هندی دا مه صلحه ته کا وی ب جه بیت، یان ماله کی دنیایی بگه هتی، ئه گه رخو ئه و که س ژ زانایین موسلمان ژی بت.

قهشارتنا حهقیی، وتهحریفکرنا دینی خودی، وکرنا بازرگانیی ب گزتنا خودی و ل سهر ناقی وی، د شریعه تی خودی دا تاوانه کا مهزنه، له و خودی جزایه کی مهزن بو دانایه، بهرانبهر وی مالی دنیایی یی وان ل سهر ناقی خودی ب ریکین حهرام خواری، ل ئاخره تی ئه و د زکین خو دا ئاگری دخون، یه عنی: ئه و د دنیایی دا وی تشتی دخون یی ل ئاخره تی دبته ئهگهرا هندی کو ئاگر ب دورستی دچته زکین وان.. ما نه بی عهقلیه کا مهزنه سهرا شههوه تا ذکی یا مروف دشیت خو ژی بی منه بکه ی جونکی دنیا یا بهروه خته، رابت ئیکا هند بکه ل روژا دویماهیی یا بی دویماهی، تژی زکی خو ئاگر بکه ی !!

وجزایی وان نه بهس ئه قه یه به لکی یی ژوی مه زنتره ئه وه خودی غه زهبی لی دکه ت، د گهل وان نائاخ ت، وئاخفتنا خودی د گهل که سه کی نیشانا ژی رازیبوونییه، ونه ئاخفتن نیشانا نه رازیبوون وکیمکرنییه، ده می ته بقیت ئیکی کیم بکهی، تو د گهل وی نائاخ ی ب گوتنه کا وهسا یا وی پی خوش بت، وخودی وان ژگونه هان پاقژژی ناکه ت، وئه وی خودی ب ره حما خو وی پاقژ نه که ت، ئاگری جه هنه می دی وی پاقژ که ت!! و د سه و قی هه می را خودی دبیرت: وعه زابه کا ب ئیش بو وی هه یه .. ئه و عه زاب چیه کایه ت نابیرت، دا سه هما وی د دلین وان دا بمینت حه تا ئه و روز دئیت یا ئه و وی ب چاف تیدا دبین .

بۆچى ئـهو دگههنه قنى دويماهيا خراب؟ چونكى وان د دنيايى دا كړين وفروتنهكا ب زيان كربوو، د شيانا وان دا ههبوو هيدايهتى ب دهست خو بيخن، وهكى وى مروڤئى پاره ههبن وبشيت وى تشتى بكرت يى وى بڤيت، ڤيجا شوينا رابت وى تشتى بو خو بكرت يى فايدى وى تيدا ههبت، يارى خو رى فايدى وى تيدا ههبت، پارى خو رى فايدى وى تيدا ههبت، پارى خو رى فايدى وى تيدا ههبت، پارى خو رى ودهست بدهت، وتشتهكى زيانا وى تيدا ههبت ب دهست خو بيخت، قان كهسان هيدايهت لى بهر دهستى وان ههبوو، خودى علم وزانين دابوويى، ئهو ب سهر حهقيى هلبووبوون، وئهو دشيان وى بو خهلكى ئاشكهرا بكهن، ودويكهفتنا وى بكهن، بهلى وان وه نهكر.. دلى خو بره پهرتالهكى كيم يى دنيايى، هيدايهت دا ب ضهلالهت، وحهقيى ب بهايهكى كيم فروّت: أو نَتَبِكَ الدِينَ اَشْتَرُواُ اَلصَّلَالَة بِاللَهُكَابُ بِاللَهُ فَرَةً وان بسهرزه بوون ب ريكا راست، وعهزابا خودى ب ليبورينا وى گوهارت، ما نه گوهارتنهكا غهريه؟ وتجارهتهكا عهجيبه؟ ئهرى ما كارى وان كرى نه جهى هندييه مروّث رى عهجيبگرتى بمينت؟ ﴿ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى اَلنَّارِ هَ وَى بون وكارى وان! ئهو چهند ل سهر ئاگرى دبستهنه!! ئهو دزانن كو ئهث كارى ئهو د دنيايى دا دكهن بهرى وان ل ئاخرةتى دى دەته ئاگرى، و د گهل دزانن كو ئهث كارى ئهو د دنيايى دا دكهن بهرى وان ل ئاخرى وصهبرا ل سهر گهرما وى ههيه!

وهنده ک ته نسیرزان ل وی باوه رینه کو پهیڤا (ما) ل ڤێرێ نه یا عهجێبگرتنێیه، بهلکی ئه و یا پسیارێیه، یهعنی: ئهرێ ئهو چ تشته هنده ئه و ل سهر ئاگری بسته کرین، وبهرێ وان دایه صهبرا ل سهر نهخوٚشیا وی؟ وئه و صهبره که ب کهسێ ڤه نائێت!

وئه ف کاری هه یی کو دی چی بت، کوچوونا قان کهسانه بو ناگری، دی چی بت؛ چونکی وان باوه ری ب وی کیتابی نه نینایه یا خودی ب حه قیی بو پیغه مبه ری خو ئینایه خواری: ﴿ ذَٰ لِكَ بِأَنَّ اَللهَ نَزَّلُ ٱلْكِتَابِ بِالْدَعِيِّ وَإِنَّ ٱلَّذِينَ ٱخۡتَلَفُواْ فِي ٱلْكِتَابِ لَفِی شِقَاقِ بِبَعِیدِ خواری: ﴿ ذَٰ لِكَ بِأَنَّ ٱلله نَزَّلُ ٱلْكِتَابِ بِالْدَعِی الْحَدِی الْحَدِی الْحَدِی الله و الله و می کیتابا خو بو ی یه عنی: نهو عه زابا هه یا وان خو هه ژیکری ژبه رهندییه چونکی خودی کیتابا خو بو پیغه مبه ری خو ئینایه خواری، وحه قیا ئاشکه را تیدا ههیه، به لی وان کافری پی کر.. وهندی نهون یین کوفر ب کیتابا خودی کری و تیدا ژیک جودا بووین، وباوه ری ب هنده کی ژی ئینای و به هنده کی نه نه و د ژیک قه بوون و ژیک جودا بوونه کا دویر ژبه حقیی دانه.

وپشتی وی ههمی حهقیا د هندهک ئایهتین بورین دا هاتی د دهر حهقا قهگوهاستنا پرووگههی دا بو مزگهفتا حهرام ل مهکههی، هیشتا هندهک نهزانین کیتابیان گالگال د دهر حهقا قی مهسهلی دا دکر، وحهز دکر گومانی بو خودان باوهران د حهقیا وان دا چی بکهن، لهو سوورهت جارهکا دی ل قی مهسهلی زقری قه، بهلی قی جاری ژ لایهکی دی قه:

* لَيْسَ ٱلْبِرَّ أَن تُولُواْ وُجُوهَكُمْ قِبَلَ ٱلْمَشْرِقِ وَٱلْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ ٱلْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْآخِرِ وَٱلْمَلَئِكِ وَٱلْكِئَ الْكَتَابِ وَٱلنَّبِيّنَ وَءَاتَى ٱلْمَالَ عَلَىٰ حُبِّهِ وَوَى ٱلْقُرْبَىٰ وَٱلْيَّبِينَ وَالْمَلَئِينِ وَٱلسَّلِيلَ وَوَ ٱلرِّقَابِ وَأَقَامَ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتَى وَٱلنَّكَ مِنْ وَقِ ٱلرِّقَابِ وَأَقَامَ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتَى وَٱلنَّكَ مِنْ وَالسَّلِينَ وَقِ ٱلرِّقَابِ وَٱلصَّلِينَ وَالسَّلَوِ وَالسَّلَا وَالسَّلِينَ وَقِ ٱلرِّقَابِ وَأَقَامَ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتَى النَّكُونَ وَالْمَلْقُونَ فِي ٱلْبُأْسَآءِ وَٱلضَّرَآءِ وَحِينَ الْبُأْسِ أُولُولَةٍ فَٱلْمُلَّاقُونَ هَا الْمُتَّقُونَ هَا الْمُتَافِقَ الْمَلْقُونَ هَا الْمُلَّالُ وَالْمَلَّالِ وَالْمَلْقَوْنَ هَا الْمُتَافِقَ الْمَلْقُونَ هَا الْمُلَّالَّ وَالْمَلْمِ الْمُتَعْمَلُولَ الْمَلْمَالَةُ وَأُولُولَ لِهِ الْمُلَّالُولُ الْمُلَّالِينَ مَلَا الْمُتَعْمَلُولَ الْمُلْعَلَقُونَ هَا الْمُلَّالُولُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الْمُلَّالِ اللَّهُ اللْمُلَالَةُ وَالْمَلَامِ اللْمُلَالُولُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الْمُلَامِلُ اللْمُلَامِ اللْمُلْقُونَ الْمَالَةُ وَالْمُلْمِ الْمُلْكِلُولُ الْمُلَامِلُ اللْمُلْلُولُولَ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الْمُلْمُ الْمُلْكَامِ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الْمُلْكُولُولَ اللَّهُ الْمُلْكُولُولُ اللَّهُ اللْمُلْكُولُولُ اللْمُلْكُولُولُولُ اللْمِلْمُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الْمُلْلُولُ اللْمُلْكُولُ اللْمُلْكُولُ اللَّهُ اللَّهُ الْمُلْكُولُ اللْمُلْكُولُ اللْمُلْلُولُ الْمُلْكُولُ الْمُلْكُولُ الْمُلْكُولُ الْمُلْكُولُولُ اللَّهُ الْمُلْكُولُ الْمُلْكُولُ الْمُلْكُولُ الْمُلْكُولُ الْمُلْلُولُ الْمُنْ الْمُلْلِمُ الْمُلْكُولُ الْمُلْلُلُولُ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْفُولُ الْمُنْلِقُ الْمُنْ الْمُلْلُولُ الْمُنْتُولُ الْمُنْفُولُ الْمُنْفُولُ الْمُنْلُولُ الْمُلِ

وئه ث ئایه ته -وه کی ئیمامی قورطبی دبیّرت- ئیّک ژ مهزنترین ئایه تیّن ئه حکامانه. وده می نهم به ری خوّ دده ینی ئهم دبینین ئه و هزرا مه د مه سه لا قه نجیی دا راست دکه ت، وهژماره کا ده رگه هیّن مهزن ییّن خیری ل به ر مه قه دکه ت، و دخوازت بیر و باوه ریّن مه ژی سه رراست بکه ت..

خودی دبیّرت: گهلی موسلمانان، یان گهلی مروّقان رژ موسلمان وجوهی و فه لان، ل نک خودی باشی ئه و نینه هوین د نقیّری دا ب لایی پروّرهه لات و پروّراث قایی قه به ری خو بده نه گهر فه رمانا خودی نه بت. ده می موسلمانان به ری خو ر پروّراث قایی لایی -بهیتولمه قدسی و درگیّرای، و به ری خو دایه که عبی، جوهیان ب قی چه ندی نه خوش بوو، هه ر و دسا فه لان رژی ئه ویّن به ری خو دا پروژهه لاتی، چونکی ل نک وان باشی و قه نجی هه ما ئه و بوو مروّث به ری خو بده خو بده تی به رووگه ها فه لان قه، یان پروژاق ایی ب لایی پرووگه ها جوهیان قه، نیان پروژاق ایی ب لایی پرووگه ها جوهیان قه، نینا ئایه تی به رسقا وان دا: ﴿ لَیْسَ ٱلْبِرُّ أَن تُولُواْ وُجُوهَکُمْ قِبَلَ ٱلْمَشْرِقِ وَٱلْمَغْرِبِ وَلَاکِنَ قه، نینا ئایه تی به رسقا وان دا: ﴿ لَیْسَ ٱلْبِرُّ أَن تُولُواْ وُجُوهَکُمْ قِبَلَ ٱلْمَشْرِقِ وَٱلْمَغْرِبِ وَلَاکِنَ وَی وَلَاکِنَ وَی وَلَایان قه نه ئه و ب پروژه المودی و پروژاق این قه نه نه و بت یا خودی و په رستنا وی گرتی، به لکی باشی هه می کاری وی که سیه یی باوه ری ب خودی ئینای، و په رستنا وی ب تنی کری، و باوه ری ب پروژا دویماهیی ئینای، و ب هه می فریشته و کیت ابین هاتینه با تنی کری، و باوه ری ب پروژا دویماهیی ئینای، و ب هه می فریشته و کیت ابین هاتینه هاتین هاتینه

خواری، و ب ههمی پیخهمبهران بی جودایی. مهعنا: باشیا ژههمیی مهزنتر ئهوه مروق باوهریی ب خودی و ب ستوینین باوهریی بینت، وئهوی باوهریی ب خودی بینت، دی فهرمانا خودی ب جهد ئینت، ودی بهری خوب وی لایی قه دهت یی خودی فهرمان پی کری، چ ئهو لا روز ههلات بت یان روز تافا بت، یان لایه کی دی بت.

دەرگههن دى يىن باشين ئەقەيدە: ﴿ وَءَاتَى ٱلْمَالَ عَلَىٰ حُبِّهِ وَوَى ٱلْقُرْبَىٰ وَٱلْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَٱبْنَ ٱلسَّبِيلِ وَٱلسَّآبِلِينَ وَفِى ٱلرِّقَابِ ﴾ يەعنى: ھەر وەسا باشى ئەوە مرۆڤ وان حەقان ژى ژ مالىن خۆ بىنتە دەر يىن تىدا، وئىنگ ژ وان حەقان ئەوە ئەو ھندەكى ژ مالىن خۆ را بۆ ژ بلى زكاتا فەر- بىنتە دەرى وبدەتە كەسىن ھەوجە وپىتقى، وئەو د سەر حەۋىكرنا خۆ را بۆ مالى وى بدەتە مرۆڤىن خۆ يىن نىزىك، وئىتىمان، كو ئەو زارۆكن يىن بابىن وان نەماين، ووان ھەۋارىن فەقىرىي ئىخستىن، ووان رىڭنگىن ژ مال ومرۆڤىن خۆ دويركەفتىن وموحتاج بووين، ووان خازۆكىن ژ بىن رى نەچار بووين خواستنى بكەن، ومالى د ئازاكرنا بەنى وئىخسىران دا خەرج بكەت.

ومه گۆت: ئەقە ئەو حەقن يين د مالى دا ھەين، ژبلى زەكاتى؛ چونكى پاشى بەحسى زەكاتى ژكى دى ئىتەكرن.. وئەقە ھندى دگەھينت كو نە ب تنى حەقى زەكاتى د مالى دەولەمەندى دا ھەيە، ئىمامى قورطبى دېيژت: زانا ھەمى ل سەر ھندى كۆمبووينە كو ئەگەر پشتى دانا زەكاتى ھەوجەييەك ب سەر موسلمانان دا ھات واجبە ل سەر وان ئەو مالى تىدا خەرج بكەن.

دەرگەھى سىيى: ﴿ وَأَقَامَرا لَصَّلُوٰهَ ﴾ كرنا نڤێژێ ب ڕەنگەكى دورست وتمام ئەو ژى دەرگەھەكە ژ دەرگەھىن خىرى وقەنجىيى.

دەرگەھى چارى: ﴿ وَءَاتَى ٱلرَّكَوٰة ﴾ دانا زەكاتى، وئەڤە دەلىلە كو دانا مالى ئەوا بەرى نوكە بەحس ژى ھاتيەكرن زەكات نەبوو.

دەرگەهى پىنجى: ﴿ وَٱلْمُونُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَلَهَدُوأَ ﴾ ئەويىن پەيمانىن خۆ ب جهدئىنن، و ب جهئىنانا سۆز وپەيمانان ئىنىگ ژوان فەرمانانە يىن خودى وپىغەمبەرى وى

-سلاڤ لن بن- ل مه کرین، وپێغهمبهری -سلاڤ لن بن- د گوٚتنهکا خوٚ دا ئهم ئاگههدار کرینه کو شکاندنا پهیمانان ژ نیشانیّن منافق ودورویانه.

دهرگههی خیری یی شهشی: ﴿ وَٱلصَّبِرِینَ فِ ٱلْبَأْسَآءِ وَٱلطَّرَّآءِ وَحِینَ ٱلْبَأْسُ ﴾ ئهو کهسین ل دهمی ههژاری ونهخوشیی، و ل دهمی دژواریا شهری، صهبری دکیشن وبیهنا خو فرهه دکهن. وصهبرکیشان نیشانا خو ب دهست قه بهردان ورازیبوونا ل سهر ئهمری خودییه، وجونکی ئهو کاره کی ب ساناهی نینه، ئایه تی ل قیری ئهو ژی ژ وان خیران هژمارت یین خودانی خو هیژای مهدحا خودی دکهن، دهمی بهحسی وان دکهت ودبیژت: ﴿ أُوْلَیَاكَ الَّدِینَ صَدَقُوأٌ وَأُوْلَیَاكَ هُمُ ٱلْمُتَّقُونَ ﴿ نُهُویِن هه یین نه سالوخه ته ل نک ههین، و ب قان کارین خیری رادبن ئهون یین د باوه ریا خو دا دراستگو، وئهو ئهون یین خو ژ غهزه ا خودی پاراستی کو خو ژ بین ئهمریا وی دایه پاش، وئه قی کاره ئیخستینه د ناقبهرا خو وچوونا د ئاگری دا.

يَتَأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ كُتِبَعَلَيْكُمُ ٱلْقِصَاصُ فِي ٱلْقَتْلَى ٱلْحُرُّ بِٱلْحُرِّ وَٱلْعَبْدُ بِٱلْعَبْدِ وَٱلْأُنثَىٰ بِٱلْأُنثَىٰ فَمَنْ عُفِى لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَىٰءٌ فَٱتِّبَاعُ لِبَالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءً إلَيْهِ بِإِحْسَنِ ۚ ذَٰ لِكَ ثَخَفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ فَمَنِ ٱعْتَدَك بَعْدَ ذَٰ لِكَ فَلَهُ عَذَابُ أَلِيمُ عَلَيْ وَلَكُمْ فِي ٱلْقِصَاصِ حَيَوْةٌ يَتَأُولِي ٱلْأَلْبَ لِعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ هَ

د قان هدردو ئايدتان دا خودايي مدزن شريعهتي تولستاندني بو مه دورست دكهت، وهنده ك ئهحكامين وي بو مه ئاشكهرا دكهت، وكاني دقيت چاوا بيته ب جهئينان، وتشتي بهرچاف د في شريعهتي دا -وه كي ههمي شريعهتين دي يين ئيسلام پي هاتي- ئهوه قورئان وي ب عهقيده وبير وباوهران فه گريددهت، وئاشكهرا دكهت كو ئارمانجا سهرهكي ژ دانانا في شريعهتي پاراستنا رحا مروقانه، ودانا (ژيني)يه بو وان.

ل سەرى گازى بۆ خودان باوەران ب تايبەتى دئيته ئاراستەكرن: ﴿ يَتَأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا ﴾ وئاگەھداريا وان دئيتەكرن كو ئەڭ شريعەتىي دى بۆ وان ئيته ئاشكەراكرن تشتەكە ژ لايى خودى قە يى ھاتيە دورستكرن: ﴿ كُتِبَعَلَيْكُمُ ﴾ يال سەر ھەوە ھاتيە نقيسين، ھۆسا..

بیّی ئاشکهرا بکهت کانیّ کیّ ل سهر وان نقیسیه؛ چونکی تشته کیّ ئاشکهرایه ل بهر وان کو ییّ حهق ههی تشته کی ل سهر وان بنقیست، ههر خودیّیه. ومه خسه د ب نقیسینی ل قیّری دورستکرنه، یه عنی: یا بو ههوه هاتیه دورستکرن، وهنده ک زاناییّن ته فسیری دبیّرن: مه خسه د پی نهوه به ری نوکه د له وحی پاراستی دا ل عه سمانان نه شریعه ته بو ههوه یی هاتیه نقیسین و دورستکرن.

(آنَقِصَاصُ فِ آنَقَتَلَی) وهکهه قی ویه کسانی د کوشتیان دا، ومه خسه د پی ئه وه جزادانا وی که سی کوشتن، بکه ت دقیت وه کی تاوانا وی بت، یه عنی: ئه و ژی بیته کوشتن، وزانا هه مه می ل وی باوه رینه کو ب جهئینانا قی (قیصاصیّ) کاری کاربده ستانه؛ چونکی ب جهئینانا حودوو دین شه رعی خه ما وانه، ونابت هه رکه سه ک ژنگ خو رابت وبیّژت ئه زدی ئه حکامیّن شه رعی ب جه ئینم.

ومهعنا قى ئايەتى ئەو نىنە ئەگەر زەلامەكى ئازاد عەبدەكى بكورت، يان زەلامەك رەئكەكى بكورت ئەو پىشقە نائىتە كوشتن، نەخىر! ئوممەت ھەمى ل سەر ھندى كۆم بوويە كو يى كەسەكى رە قەستا بكورت، دى پىشقە ئىتە كوشتن، ئەگەر خى نفشى وان وەكى ئىك نەبت رى، يەعنى: رەن ب زەلامى وزەلام ب رەنى دئىتە كوشتن، وھەر وەسا يى عەبد ويى

ئازا ژی. وکۆمهکا مرۆڤان ژی ئهگهر ئێکی بکوژن، یان بهروڤاژی ئێک کۆمهکێ بکوژت، ئهو ژی پێش ئێک ودو ڤه دئێنه کوشتن، وشهرت نینه کوژهک وکوشتی وهکی ئێک بن.

قیّجا ئهگهر خودانیّن کوشتی حهقیّ خوّ ل دویڤ کوژهکی بهردا، وگوّت: وی نهکوژن.. حوکم چیه؟

خودی گوت: ﴿ فَٱتِبَاعُ ٰ بِٱلْمَعْرُوفِ وَأَدَآءُ إِلَيْهِ بِإِحْسَنِ ۗ ﴾ یهعنی: ئهگهر مروّقیّن کوشتی ئهو ژ توّلقهکرنی ئازاکر، و ب تنی داخوازا فدیی، کو دانا خوینییه، ژی کر، یهعنی: گوتی: پیش کوشتیی مه قه هنده ک مالی بده مه، ئهقه دورسته، وحهقی وانه، وهنگی ههردو لا، کوژه ک ومروّقیّن کوشتی ژی، بلا پیّگیریی ب رهفتاره کی باش بکهن، خودانیّن کوشتی بی توندی بلا داخوازا خوینی بکهن، ویی کوشتن کری ژی بلا مافی وان ب قهنجی بده تی، بی کیمکرن یان گیروکرن.

﴿ ذَ لِكَ تَعْفِيفُ مِّن رَّبِتِكُمْ وَرَحْمَةً ﴾ ئەڭ لىنبۆرىنە ووەرگرتنا خوينى يا كو خودى بۆ ھەوە دورست كرى، سقكى ودلۆۋانيەكە ژ لايى خودايى ھەوە قە، خودى رەحم ب ئوممەتا ئىسلامىي بر، وئەڭ شرىعەتى سقكى بۆ وان دورست كر، نە وەكى شرىعەتى ئسرائىليان ئەوى

تۆلستاندن (قیصاص) ب تنی تیدا ههی، ودانا فدیی وعهفیکرن تیدا نههاتیه دورستکرن. وئه هندی دگههینت کو شریعه تی ئیسلامی شریعه ته کی ب ساناهی وبه رفرهه.

و د ئایهتا دویماهینی دا ژ قنی پارچهینی خوداینی مهزن حیکمهت وفایدی دانانا قی شریعه تی د کوشتنی دا بر مه ئاشکهرا دکهت، ودبیژت: ﴿ وَلَکُمْ فِ اَلْقِصَاصِحَیَاوَ اُی اَلْوَلِی اَلْاَلْبَبِ لَعَلَّکُمْ تَ تَقُونَ ﴿ وَلَکُمْ قِ اَلْقِصَاصِحَیاوَ اُی اَلْوَلِی اَلْاَلْبَبِ لَعَلَّکُمْ تَ تَقُونَ ﴿ وَلَی تعنی: گهلی خودان باوهران، د قی شریعه تی دا یی خودی بو ههوه دانای، کو ئهوی کوشتنی بکهت بیته کوشتن، ژیان ههیه.. چاوا د کوشتنی دا ژیان ههیه؟

مروقه کی ئه گهر ئینک کوشت، قینجا مروقین کوشتی کار ب عهده تی ئویجاخکانی یی جاهلی کر، ئهوی ئهم دبین ین خوینداری، و رابوون کهسه کی بی گونه شر شروقین قاتلی کوشت، و ژ که ربان دا مروقین یی دی رابوون ئینکی دی ژ مروقین قی کوشتن، و هوسا.. چهند کهسین بی گونه شریع یی نه چو ژی ونه چو تی! دی ئینه کوشتن؟ ئه گهر ئهم شریعه تی قیصاصی یی خودی دانای ب جه بینین، ئه قه مه رحین قان هه می که سان پاراستن، یه عنی: مه ژین دا وان! پشتی هنگی ئه و مروقی بقیت کوشتنی بکه ت، ئه گهر بزانت ئه و ژی پیش

قى قه يى ئەو دكورت دى ئىتە كوشتن، يا بەرھزر ئەوە ھنگى ئەو ب خۆ رى كوشتنى نەكەت، ئەقە مە ب قى شريعەتى رين دانا جهى مرنى.

ئەقەيە دەمى خودى دېيىرت: گەلى عەقلداران، د شرىعەتى تۆلسىتاندنى وجهئىنانا وى دا ژينەكا تەنا بۆ ھەوە ھەيە؛ ب ھىقيا كو ھوين تەقوا خودى بكەن و ژ وى بىرسىن وھەردەم گوھداريا وى بكەن، وخۆ ژ قى كارى خراب كو كوشتنە بدەنە پاش.

كُتِبَعَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ ٱلْمَوْتُ إِن تَرَكَ خَيْرًا ٱلْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ وَٱلْأَقْرَبِينَ بِٱلْمَعْرُوفِ عَلَى ٱلْمَعْرُوفِ عَلَى ٱلْمَعْرُوفِ عَلَى ٱللهِ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَاۤ إِثْمُهُ عَلَى ٱلَّذِينَ يَبَدِّلُونَهُ ۚ إِنَّ ٱللهَ سَمِيعُ عَلِيمٌ هَا فَمَنْ خَافَمِن مُّوصِ جَنَفًا أَوْ إِثْمَا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلاَ يَبُدِّلُونَهُ ۚ إِنَّ ٱللهَ صَمِيعُ عَلِيمٌ هَا فَكَمَنْ خَافَمِن مُّوصِ جَنَفًا أَوْ إِثْمَا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلاَ إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ ٱللهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ هَا

د شریعه تی جاهلییه تی دا ل هه می جه وهه می ده مان، مرؤ قه ک ده می دمرت وهنده ک مالی ل پشت خو دهیّلت، مروّقی وی یی ژ هه میان خورتتر دئیّت، ودهستی خو ددانته سه ر هه می مالی وی، ووی چاوا دقیّت وه سا ته صهروفی د وی مالی دا دکه ت، وجقاکا عهره بان ب خو ژی، ئه وا ئیّکه مین جار ب قورئانی هاتیه ئاخافتن، یا ب قی ره نگی بوو، چو سیسته م بو لیّکقه کرنا مالی مری د ناف وان دا نه بوون، وئه و که سی دمر حه قی وی د مالی وی دا نه دما، ولیّک قه کرنا مالی وی دما ب که یفا مروّقی وی یی ژ هه میان خورتتر وه کی مه گوتی، ده می شریعه تی ئیسلامی هاتی رژیمه کا ئابوری یا پیکهاتی دانا، ولیّک قه کرنا میراتی پشکه ک ژ وی رژیمی بوو.

و د قان ئایده تان دا ئدوین بدری ئایده تین لیک همزنا میراتی -ئدوین د سروره تا (النساء) دا هدین- هاتینه خواری، خودایی مدن به حسی دورستکرنا وه صیده تکرنی دکه ت، و (وه صیده ت) ئدوه مروّقه ک شیره ته کی ل مروّقین خو بکه ت کو پشتی مرنا وی ئدو هنده کی ژ میراتی وی د ریّکه کا ئدو ده سنیشان دکه ت خدرج بکه ن. وده می مروّق ب سدو شه سدو شهری خو دده ته قان ئایدتان وه تی دگه هت کو وه صید تکاره کی فدره ل سدر خودان باوه ران، ژ بدر کو ئایده ت دبیّت: ﴿ کُتِبَعَلیّکُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ ٱلْمَوْتُ إِن تَرَكَ خَیْرًا ٱلْوَصِیّهُ ﴾ ث بدر کو ئایده تو دوران باوه ران، خودی ل سدر هدوه نقیسیه کو ئه گدر نیشانین مرنی ل نک یه عنی: گهلی خودان باوه ران، خودی ل سدر هدوه نقیسیه کو ئه گدر نیشانین مرنی ل نک

ئينک ژههوه پهيدا بوون، وئهوي ماله که ههبت ل پشت خو بهيلت، بلا ئهو شيرهتي (وصيهتي) ب هنده که مالي خو بکهت..

ثر بهر قی چهندی زانایین شریعه تی چهند گوتنه ک د قی مهسه لین دا گوتینه، هنده ک دبیرین: وه صیه فهرزه ل سهر وی مروقی یی مال ههبت، وهنده ک دبیرین: ئهو ل دهسپیکی فهرز بوو، بهری ئایه تین لیک هه ههر ئیکی ئاشکه را کری، فه رزبوونا وه صیه تی ها تینه خواری، و خودایی مهزن پشکا هه و ئیکی ئاشکه را کری، فه رزبوونا وه صیه تی ها ته (نه سخه کرن) و ئه و بوو کاره کی سونه ت، وهنده کین دی دبیرین: ئه و هه ما هه و ده سپیکی سونه ت بوو. وهنده ک زانا دبیرین: ئه ثایه ته نه ها تیه (نه سخه کرن) و حوکمی وی یی مای، و هه و چهنده (له فظا) وی یا گشتیه، کو مروقی خودان مال یی دکه فته به رمرنی بلا وه صیه تی به هنده ک مالی خو بو قان که سان ئه وین به حسی وان دی ئیته کرن بکه ت، به لی مه عنایا وی یا تایبه ته؛ چونکی ئه و به حسی دانا وه صیه تی بو قان که سان دکه ت، ئه گه رها ت و ئه و به رمنای و می راتی و مرنه گرن، وه کی: بابی مروقی بو نموونه، ئه گه روئه و تو به ربه می دانا عه بد بت، می راتی کوری خو وه رناگرت، هنگی د قیت کور وه صیه تی به هنده ک مالی خو بو وی بکه ت.

وههر چاوا بت چێ نابت بو مروقی وهصیهتێ ب هندهک مالێ خو بو وی کهسی بکهت یێ پشکهکا میراتی وهردگرت، ژ بهر وێ حهدیسێ یا تێدا هاتی: ﴿ إِنَّ الله قَدْ أَعْطَی کُلَّ ذِي حَقَّ حَقَّهُ فَلا وَصِیّةَ لِوَارِثِ ﴾ (۱) یهعنی: خودێ حهقێ ههر ئێکی دایێ، ڤێجا چو وهصیهت بو میراتگری نینن.

وچێ نابت وهصیهت ب پتر ژ سێئێکا مالی بت، ژ بهر حهدیسا سهعدی ئهوا تێدا هاتی، دبێژت: دهمێ ئهز نساخ بوویم ل مهکههێ، وپێغهمبهر -سلاڤ لێ بن- هاتی سهرا من دای، من گوتێ: ئهی پێغهمبهرێ خودێ، ئهز وهصیهتێ ب ههمی مالێ خوٚ بکهم؟ وی گوت: ﴿ نه ﴾ من گوتێ: پا ب سێئێکێ؟ وی گوت: ﴿ نه ﴾ من گوتێ: پا ب سێئێکێ؟ وی گوت: ﴿ النُّلُثُ، وَالنُّلُثُ كَثِیرٌ، أَنْ تَدَعَ وَرَثَتَكَ أَغْنِیَاءَ خَیْرٌ مِنْ أَنْ تَدَعَهُمْ عَالَةً یَتَكَفَّفُونَ النَّاسَ فِي أَیْدِیمِمْ ﴾

⁽١) ئەببور داورد وئبن ماجە ژ ئەببور ئومامەي قەدگوھيزن.

سێئێک، وسێئێک گەلەكە ژى، تو ئەگەر ميراتگرێن خۆ بهێلى دەولەمەند، چێترە ژ هندێ كو تو وان بهێلى هەژار، بەرێ وان بمينته ل دەستێن خەلكى. (١)

ووهصيهت بو كييه؟

ئایه ت دبیزت: ﴿ اَلْوَصِیّهُ لِلْوَالِدَیْنِ وَالْاَفْرَبِینَ بِالْمَعْرُوفِ حَقیًا عَلَی اَلْمُتَقِینَ ﴾ خودی بو ههوه وه صیه ت دورستکر، کو هوین وه صیه تی بکه ن بو ده یبابین خو، وبو مروقین خویین نیزیک، وئه قه -وه کی مه گوتی - هنگی بوو ده می هیشتا ئایه تین لیک قه کرنا میراتی نه هاتینه خواری، و پشتی خودی میرات لیک قه کری وبو هه رئیکی ژ ده یبابان ومروقین نیزیک بارا وی ژ میراتی ده سنیشان کری، ئیدی وه صیه ت بو میراتگری چی نابت، وئه وی چو بار ژ میراتی نه گه هنی، ئه گه رخو مروقی مری یی نیزیک ژی بت دورسته وه صیه ت بو بیته کرن. وئایه تی نه گه هنی نه گه نوه وه صیه ت بو بیته کرن. وئایه تی ل قیری شه رته ک بو وه صیه تی دانا وگوت: ﴿ بِاَلْمَعْرُوفِ ﴾ یه عنی: ده می هوین وه صیه ته کو دکه ن هوین د وه صیه تا خو دا دادی و قه نجیی ژ بیر نه که ن، عداله تی ب کار بینن، نه کو مه یلی بو مروقی زه نگین بکه ن، ویی فه قیر بی بار بکه ن، یان وه صیه تی ب پتر ژ سیئیکا مالی خو بکه ن دا زیانی بگه هیننه میراتگرین خو .. ئه قه کاره کی دورست نینه.

و د دویماهیا ئایسه تی دا خودی گوت: ﴿ حَقّا عَلَی اَلْمُتّقِینَ هَ ﴾ یسه عنسی: ئسه وه صیمتکرنه تشته کی حمقه، وکاره کی بنهجهه ل سهر تمقوادارن، مهعنا: تمقوادارن کاری پی دکهن. وهنده ک زانا دبیّژن: ده می خودی دبیّژت: وه صیمت کاره کی حمقه ل سهر تمقواداران، مهعنا ئمو تشته کی واجب نینه، ئمگهر نه.. خودی دا بیّژت: ئمو کاره کی حمقه ل سمر هممی خودان باوه ران، وئمویّن دبیّژن: وه صیمت واجبه دبیّژن: کرنا به حسی تمقواداران ل قیری قمدرگرتنه که بو وان، و پالدانه که بو هه می خودان باوه ران کو ئمو وه صیمتی بکمن دا ببنه ثر تمقواداران.

وههر چاوا بت دڤێت ئهم ژبير نهکهين کو ئهڤ ئايهته بهري هاتنهخوارا ئايهتێن لێکڤهکرنا ميراتي هاتبوونه خوارێ، وهکي بهري نوکه ژي مه گۆتي.

⁽١) بوخارى ڤنى حەدىسىنى ڤەدگوھينزت.

ووه صیمت حمقه که ژ حمقین مری فه ره ل سه ر مروّقین وی پشتی مرنا وی ب جهبین، له و د ئایمتا دی دا خودی گه ف ل وان که سان کر ئه وین گوهوّرینی دئیخنه د وه صیمتی دا وگوّت: ﴿ فَمَنْ بَدَّ لَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَ آ إِفْمُهُ عَلَى ٱلَّذِينَ يُبَدِّ لُونَهُ إِنَّ ٱللّهَ سَمِيعُ عَلِيمٌ ﴿ الله عَنی: قیّجا هه چییی گوه ل وه صیمت مری ببت پاشی ئه و وی بگوهوّرت، گونه ها وی گوهوّرینی ل سه ر وی که سیمه یی وه صیمت دگوهوّرت. مه عنا: گوهوّرینا وه صیمتی کاره کی گونههه، دکه فته ستویی وی یی ب کاری گوهوّرینی پرادبت، و د دویماهیا ئایمتی دا خودی گوت: هندی خودییه گوهدیّری پرزانایه، دا مه ل هندی هشیار بکهت کو نه وه بت ئیک ژ هموه وه صیمت مری بگوهوّرت ودلی خوّ ب هندی خوش بکهت کو مانی که س ب وی ناحه سیبیت، یان که س وی نابینت، نه. هندی خودییه گوهدیّری گوتن ووه صیمتین هموه یی پرزانایه، ئمو دزانت کانی مه خسمدیّن هموه وی ئاگه ش ژ هموه همیه، وئه و ب کاری هموه یی پرزانایه، ئمو دزانت کانی مه خسمدیّن هموه چنه، وهوین چ تشتی د سنگیّن خوّ دا قه دشیّرن، و ژ به ر چ هوین وه صیمتا مریی خوّ چنه، وهوین چ تشتی د سنگیّن خوّ دا قه دشیّرن، و ژ به ر چ هوین وه صیمتا مریی خو

بهلن دبت هنده ک جاران مروّقی وه صیه تی دکه ت د وه صیه تا خوّ دا خه له تین بکه ت، وتشته کی وه سا بیّرت یی ریّککه فتی نهبت د گهل ئه حکامیّن شریعه تی، چ ژ نه زانین یان ژی دا زیانی بگههینته میراتگریّن خوّ، فیّجا که سه ک راببت وی خه له تینی ئه وا د وه صیه تی دا هاتی دورست بکه ت، یه عنی: گوهوّرینی بیّخته وه صیه تی، ئه فه چاوایه ؟

ئایسه دربیت دربیت (فکرن خاف من موص جنفا او افکا فاصلح بینه م فلا افکر است کو وه صیده که و دا دی به دی خو دا دی به دی خو د حدقی یی وه رگیرای، د قه ستا، هه ما د به رهندی دا زیانی بگههینته هنده که میراتگرین خو مده کو هنده کی د و هسیدت خو دا ب خه استا فه ما د به رهندی دا زیانی بگههینته هنده که میراتگرین خو کو هنده کی د پیشکا وان کیم بکه ت، یان دی وی د وه صیدت خو دا ب خه استی فه تشده کی گوتی دری نه حکامین شریعه تیه ویی دورست نینه وزیان پی دگهه میراتگرین وی، فی خو رابت وی وه صیدتی بگوهورت دا نه و وه کی شریعه تی بین، وهه می لایان فی جهندی پیک بینت، میراتگران ووان بین وه صیدت دی بو هاتیه کرن، چو گونه ها سه روی نینه، یه عنی: هنگی گوهورینا و صیدتی نابته گونه ه؛ چونکی دویچوونا نه حکامین شریعه تی فه رتره در جهئینانا وه صیدتا میه کی.

و ل دویماهین ئایه تی گؤت: هندی خود نیه گونه هین به نیین خو ژی دبه ت، و دلو قانیی به و ان دبه ت. و هه ر وه کی وی د قیت ب قی چهندی ئاگه هداریا مه بکه ت کو دبت خودی ب وهما خو ل وه صیه تکه ری ببورت، وسه را گونه ها وی کری لی نه گرت؛ چونکی ئه وه گونه ها ن ژی دبه ت و ره حمی ب به نیین خو دبه ت.

يَنَأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ كُتِبَعَلَيْكُمُ ٱلصّيَامُ كَمَا كُتِبَعَلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَنَّقُونَ ١ أَيَّامًا مَّعْدُودَ إِنِّ فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا أَوْعَلَىٰ سَفَرِ فَعِدَّةً مِّنْ أَيَّامِ أُخَرَّ وَعَلَى ٱلَّذِينِ ﴾ يُطِيقُونَهُ فِذْيَةٌ طَعَامُ مِشْكِينَ فَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَّهُ وَأَن تَصُومُواْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿ شَهْرُ رَمَضَانَ ٱلَّذِي أُنزِلَ فِيهِ ٱلْقُرْءَانُ هُدًى لِّلنَّاس وَبَيِّنَاتِ مِّنَ ٱلْهُدَكِ وَٱلْفُرْقَانَ فَمَن شَهدَ مِنكُمُ ٱلشَّهْرَ فَلْيَصُمُّهُ وَمَن كَانَ مَريضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَر فَعِدَّةً مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرُّ يُريدُ ٱللَّهُ بِكُمُ ٱلْيُسْرَ وَلا يُرِيدُ بِكُمُ ٱلْعُشْرَ وَلِتُكْمِلُواْ ٱلْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُواْ ٱللهَ عَلَىٰ مَا هَدَىٰكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿ وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ ٱلدَّاعِ إِذَا دَعَانٌ فَلْيَسْتَطيبُواْ لِي وَلْيُؤْمِنُواْ بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿ أَحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ ٱلصِّيَامِ ٱلرَّفَثُ إِلَىٰ نِسَآبِكُمْ هُنَّ لِبَاسُ لَّكُمْ وَأَنتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ عَلِمَ ٱللَّهُ أَنَّكُمْ كُنتُمْ تَخْتَانُونَ أَنفُسَكُمْ فَتَابَعَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنكُمْ فَا لَئِنَ بَنشِرُوهُنَّ وَآبَتَعُواْ مَا كَتَبَ آللَّهُ لَكُمْ ۚ وَكُلُواْ وَآشْرَبُواْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ ٱلْخَيْطُ ٱلْأَبْيَضُ مِنَ ٱلْخَيْطِ ٱلْأَسْوَدِ مِنَ ٱلْفَطْرَ ثُمَّا أَتِمُّواْ ٱلصّيَامَ إلَى ٱلَّيْلَ وَلَا تُبُسْمِرُوهُنَ وَأَنتُمْ عَلِكُفُونَ فِي ٱلْمَسَاطِدِ تِلْكَ حُدُودُ ٱللَّهِ فَلَا تَقْرَبُوهَا كَذَ لِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ ءَايَلِتِهِ للنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ٢

روّژی ئیک ژ ستوینین ئیسلامییه، وئیک ژ وان عیباده تانه یین کو (ئیرادا) خودانی به هیز دئیخن، وئیک شیخن، وئیک و نهو بشیته خوّ، وچونکی روّژی ئیک ثر مهزنترین ریّکین پهروهرده و پاقژکرنا نه فسییه، وئه و نه فسا خودانی ئاماده دکهت کو ههرده م نه یا به رهه ث بت بوّ وهرگرتن و ب جهئینانا فهرمانین خودی، ئه شریعه ته کی گشتی بوو، خودی ل سهر هه می ئوممه تان فهرزکربوو، وه کی د قی ئایه تی دا هاتی: ﴿ یَتَأَیُّهَا ٱلَّدِینَ ءَامَنُواْ

د قی ئایهتی دا خودایی مهزن فهرزبوونا روّژیی ل سهر ئوممهتا ئیسلامی رادگههینت، وکو ئهو واجبه ل سهر وان، ودبیّرت: ﴿ کُتِبَعَلَیْكُمُ ٱلصِّیامُ ﴾ روّژی ل سهر ههوه یا هاتیه نقیسین، یه عنی فهرزکرن ﴿ کَمَا کُتِبَعَلَی ٱلَّذِیر َ مِن قَبْلِکُمْ ﴾ وه کی کو ئهو ل سهر ییّن بهری ههوه ژی هاتیه فهرزکرن، و ل دوّر قی وه کهه قیی زانایان دو بوّچوون هه نه: هنده ک دبیّرن: کانی چاوا روّژی ل سهر ئوممهتین بهری مه فهرز بووبوو، وهسا ئهو ل سهر مه ژی فهرز بوویه، یه عنی: وه کهه قی د فهرزبوونی دایه. وهنده کیّن دی دبیّرن: وه کهه قی د روّژیین مه چه ندن و دچاوانن ییّن ئوممه تین بهری ژی هندبوون به خوّ دایه، یه عنی: کانی روّژیین مه چه ندن و دچاوانن ییّن ئوممه تیّن بهری ژی هندبوون ودوسا بوون، به لی وان گوهوّرین ییّن دئیخستینی.

پاشی حمتا ئایمت پیتقی وگرنگیا روزین وهندهک ژ حکمهتا گرتنا وی بو مه ئاشکهرا بکهت گوّت: ﴿ لَعَلَّکُمْ تَتَّقُونَ ﷺ یمعنی: دا بهلکی هوین تمقوا خودایی خو بکهن. وئهگهر ته بقیّت بزانی کانی ئمو روزیا تو بو خودی دگری ب دورستی ئموه یا خودی گوتی یان نه، بمری خو بدی کانی وی روزیی تمقوا ل نک ته پهیدا کریه یان نه، ژ خو ئهگهر ته بقیّت

⁽۱) بوخارى وموسلم ژ عەبدللاھتى كورىن عومەرى ۋەدگوھيزن.

بزانی کانی تهقوا چیه قی دیمهنی بینه بهرچاقین خوّ: ئهگهر جاره کیّ بهری ته کهفته ریّکه کا تری ستری، وتو ییّ پیخواس بی، دی چ کهی؟ ئهز باوهر دکهم تو دی بیّری: ئهز دی خوّ هشیارکهم، دهلنگین خوّ دی هلاهم وخوّ ر وان جهان دهمه پاش یین ستری لی ههین، وبهری ئهز پیی خوّ بهاقیری من نهز باش دی بهری خو دهمه وی جهی ییی من دقییت پیی خوّ بدانمی؛ دا ر ستریان پاراستی بمینم. ئهها (تهقوا) ئهوه.. خوّپاراستنه، ودقیّت تو رینا خوّ یا دنیایی ههمیی ب قی رهنگی ببهیه سهری، ئهو تشتی خودی تو ری دایه پاش ئهو سترینه یین دکه قنه ریّکا ته، وئهگهر ته قیا ب سلامهتی ری دهرباس ببی گوهداریا فهرمانا خودی بکه، و پهرستنا وی بو خوّ بکه ئهو پهرژانی ته ر کرنا گونههی دپاریزت.. وههر جاره کا تو وگونه وی وی ب روی کهفتنه بهرانبهر ئیک و ته پهرژان راکر وقهستا گونه یی کر، هنگی تو بزانه کو ئهو تهقوا ل نک ته نینه ئهوا روّری ل نک خودان باوه ری پهیدا دکه ت.

وئهگهر مه بقیّت فهلسهفهیا روّژیی د ئیسلامی دا ب دو سیّ پهیقهکان کورت بکهین، دی بیّشین: روّژی ئهو مهدرهسهیه یا ئیرادهیا مروّقی ب هیّز دئیّخت. تشتی ژ ههمیی ب زهحمه تر ل نک مروّقی ئهوه مسروّق هییّزا خو یا رووحی ب سهر یا لهشی بیّخت، ب رهنگهکی وهسا کو پیخهمه ب جهئینانا داخوازیّن خو ییّن رووحی ههوجهیین لهشی توخویب بده ت، وبو دهمه کی دهسنیشانکری گوه نهده ته پیتقیین لهشی، وئه کاره گهله ک ب زهحمه تر دروار بن ب زهحمه تر درونی نیق موسته حیل بت، وه کی خوارنی و قهخوارنی، یان خوشیه کاری کو خو ژی خلاسکرن کاره کی نیق موسته حیل بت، وه کی خوارنی و قهخوارنی، یان خوشیه کاری وهسا بت عهقلی وی بیخته دافیّن دلی، وه کی شههوه تا جنسی، وبه س روّژیه دشیّت قی کاری ب زه حمه تل به رخودانی ب ساناهی بیخت.

رِوْژی دئیتهگرتن، مهعنا (۱) ژ (۲)ێ، وئهگهر ڤێ نسبێ مروٚڤ بکهته د گهل یا بوٚری دێ بیٚژت: ژ موعهددهلێ (۳٦٠) رِوْژان (۱۵) رِوْژان ب تنێ مروٚڤ یێ ب رِوٚژیه، یهعنی: نسبا (۱) ژ (۲٤)ێ ڤێجا بوٚچی رِوْژی کارهکێ ب زهحمهت بت؟

د گهل هندی ژی ئهو کهسی نهخوش بت، یان ل سهر وهغهره کی بت، یان ژی ژ بهر ژیئ خو یی مهزن زه حمه تی ب روزژیی قه ببینت، روزژی ل سهر وی نینه: ﴿ فَمَن کَانَ مِنکُم مَرِیضًا أَوْعَلَیٰ سَفَرِ فَعِدَّةً مِّنَ أَیَّامٍ أُخَرَّ وَعَلَی الَّذِیر کی یُطِیقُونَهُ فِدْیهُ طَعَامُ مِسْکِینٍ ﴾ خودی مریضًا أَوْعَلَیٰ سَفَرِ فَعِدَّةً مِّنَ أَیَّامٍ أُخَرَّ وَعَلَی الَّذِیر کی یُطِیقُونَهُ فِدْیهُ طَعَامُ مِسْکِینٍ ﴾ خودی دبیزت: ههچیی ژ ههوه یی نهخوش بت نهخوشیه کا وهسا ب روزژیی زیده تر لئی بیت، یان روزژی چارهسهریی گیرو کهت، پشتی دختوره کی باوه ری حوکمی ب فی چهندی دده ت، یان ههچیی ریشفنگ بت ژ ههوه ریشنگه کیا وهسا کو نفیش تیدا بیته کورتکرن، بو قان ههردو رهنگان ههیه روزژیی نهگرن، وهنده کروزژین دی، هندی وان یین وی خوارین، بالا پیششه بگرت. وئهوین زه حمه تی بروزژیی قه دبهن ونهشین بگرن وه کی وی پیره میری ب ناف سال روزژه کی بلا خوارنا همژاره کی بدهن وه ک فدیه. وهنده ک زانا دبیژن: فدیه هندی فترییه، روزژه کی بلا خوارنا همژاره کی بدهن وه ک فدیه. وهنده ک زانا دبیژن: فدیه هندی فترییه، یه عنی: ههچیی فدیی پتری ژ خوارنا مسکینه کی بده ت نهو دورسته و بو وی خیره.

پاشی ئایه تی به ری مه دا یا ب خیرتر ژفدیی وگوت: ﴿ وَأَن تَصُومُواْ خَیْرٌ لَّکُمْ إِن كُنتُمْ تَعَلَمُونَ ﷺ یه عنی: ئه گهر هوین روزژیی بگرن د گهل دیتنا زه حمه تی، بو ههوه چیتره ژدانا فدیی، ئه گهر هوین بزانن کانی خیرا روزژیی ل نک خودی چهند یا مهزنه، وگرتنا روزژیی بو ههوه چهند یا ب مفایه.

قورئانی کری، دا بو مروقان ببته رینیشاندهر، ونیشانین ئاشکهرا ل سهر هیدایه خودی وژیک جوداکرنا د نافیهرا راستیی ونهراستیی تیدا ههنه.

قـورئـان مەنههجێ قێ ئومـمهتێيه، ئهو مەنههجێ ئوممهت سهر ژ نوی دورستكری و ژ ههمی خهلكێ دی جودا كری، وههبوون و(ئعتبار) د قێ دنيايێ دا دايێ، قورئانه ئهو كيتابا خودايی يا ئهڤ ئوممهته ژ كونجێن تاريا شركێ دەرێخستيه ڕوٚناهيا باوەريێ وخودێناسيێ، قێجا يا فهره ئهو دەمێ ئهڨ قورئانه تێدا هاتی وهكی ههر دەمهكێ دی د سهر موسلمانی ڕا نهبورت، وئهگهر عهدهتێ خهلكێ نه موسلمان ئهو بت ئهو بيرهاتنێن خو ب عيبادهتێ ب ياری وغهفلهت وبێ ئهمريا خودێ قه ببورينن، دڨێت موسلمان بيرهاتنێن خو ب عيبادهتێ خودێ ساخ دكهت. و ل سهر قی بناخهیی ڕوٚژیگرتنا ههیڨا رەمهزانێ بوو باشترین عیبادهت موسلمان بیرهاتنا هاتنه خوارنا قورئانا ڕێنیشاندهر پێ ساخ بكهتهڨه. (۱)

⁽۱) هەيڤا رەمەزانى ژوان ھەيڤان نەبوو يىن عەرەبان بەرى ئىسلامى ب چاڤى پىيرۆزىى بەرى خو ددايى ، لەو تشتى بەرچاڤ ل ڤىرى ئەوە خودى -بۆئىنانە خوارا قورئانى- ھەيڤەكا وەسا ھلبۋارت كو بەرى ھنگى چو بەلى بەلىيى خو لىنكى غۇرىلىن ئەبت، دا پىرۆزىا قى ھەيڤى ب تنى يا ئىنانە خوارا قورئانى بت، ودا كەس نەبىۋت: مانى قى ھەيڤى بەرى ھنگى ۋى پىرۆزى وبهايى خو ھەبوو!

ههوه نهڤێت، ومادهم گرتنا رِوٚژیێ ل دهمێ نساخیێ ورێڤنگیێ زهحمهت تێدا ههیه ههوه ماف ههیه هوین روٚژیێ نهگرن.

وقهزاکرنا قان روّژیان یین هوین ب عوزر دخوّن بوّ هندییه دا هوین هژمارا روّژیان تمام بکهن وبکهنه همیقه ک، ودا هوین ل روّژا جهژنی ب مهزنکرنا خودی روّژیی ب دویماهی بینن، ودا هوین وی مهزن بکهن کو بهری ههوه دایه هیدایه تی، ودا هوین سوپاسیا وی بکهن کو قهنجیا هیدایه تی وری خوّشکرنی د گهل ههوه کری: ﴿ وَلِتُحَبِّرُوا اَللهُ عَلَیٰ مَا هَدَكُمُ وَلَعُکَمِّ تَشْکُرُون کی و ژبهر قی ئایه تی زانا دبیرین: یا باش ئهوه ل دویماهیا رهمهزانی وحه تا نقیر اجهژنی دئیته کرن مروّث (ته کبیراتان) بده ت.

وبهری ئایهت بهردهوامیی ب ئهحکامین روّژیی بدهن وبوّ مه ئاشکهرا بکهن کانی توخویبین روّژیی چنه، ئایهت چهنده کی د گهل مهسهلا دوعاکرنی راوهستیان، د ناف ئایهتین روّژیی چنه، ئایهت چهنده کی د گهل مهسهلا دوعاکرنی راوهستیان، د ناف ئایهتین روّژیی را خودایی مهزن گوّت: ﴿ وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِی عَنِی فَانِی قَریبُ أُجِیبُ دَعْوَة آلداً عِ إِذَا دَعَانِ فَانِی مَنْ الله وَلَیُوْمِنُواْ بِی لَعَلَّهُمْ یَرْشُدُون یَ یَدعنی: نَه گهر بهنیین من پسیارا من ژ ته کر، نهی موحهمه تو بیژه وان: هندی نهزم نهز یی نیزیکی وانم، نهز د گازیا وی دئیم یی گازی من بکهت، قینجا بلا نهو گوهداریا من بکهن د وی تشتی دا یی نهز فهرمانی پی ل وان دکهم، وبلا باوهریی ب من بینن، دا بهلکی بهری وان بکهفته باشیا دین ودنیایا وان.

وڤێ ئایهتێ ئهگهر مروٚڤ باش هزرا خوٚ تێدا بکهت دێ بینت مهسهلهکا هویر یا تێدا ههی دلێ خودان باوهری ترژی خوٚشی وهیڤی دکهت، خودێ گوٚت: ئهی موحهممهد! ئهگهر عهبدێن من پسیارا من ژ ته کر.. ویا بهرهزر ئهو بوو ئایهت بێژت: تو بێژه وان.. پاشی بهرسڤا وێ پسیارێ بدهت یا عهبد دکهن، بهلێ ئایهتێ وه نهگوٚت! خودێ ب خوٚ بهرسڤا عهبدێن خوٚ دا، وئێکسهر گوٚت: ئهز یێ نێزیکم! ههر وهکی وی نهڨیایه د مهسهلا دوعایێ دا کهس بکهفته د ناڨبهرا وی وعهبدێن وی دا، ئهگهر خوٚ ئهو ئێک خوٚشتڨیێ وی ژی بت، بو هندێ دا ئهو بزانن کو خودایێ وان یێ نێزیکی وانه وگوه ل دوعایێن وان دبت، وئهگهر وی ڨیا ئهو د بهرسڤا وان دئێت، ڤێجا بلا ئهو رێکێ ل خوٚ بهرزه نهکهن، و د دوعاکرنێ دا حکو

کاکلکا عیباده تیه- بلا ئه و بهری خو ژ خودی وهرنهگیّرنه کهسهکی دی، ئهگهر خو بهایی وی کهسی ل نک خودی گهلهک ژی بت.

و د ئهگهرا هاتنه خوارا قی ئایه تی دا دبیّرن: هنده کان پسیار ژ پیّغهمبهری -سلاف لی بن- کر: ئهری خودایی مه یی نیّزیکه ئهم ب ده نگه کی نزم دوعایان ژی بکهین، یان یی دویره ئهم گازی بکهینی ؟ ئینا ئه ف ئایه ته هاته خواری.

وئهگهر ئهم هزرا خو د فی پارچهیی دا ژ ئایهتی بکهین: ﴿ أُجِیبُ دَعُوهَ آلدّاعِ إِذَا دَعَانِ ﴾ دی بینین کو خودایی مهزن بهرسقدانا خو بو دوعایا عهبدی خو ب تنی ب تشته کی قه گریدا وگوت: ئهگهر وی دوعا ژ من کر.. مهعنا: ههر جاره کا عهبدی دوعایه ک ژ دل کر، خودی دوعایا وی دی قهبویل کهت، ژ بهر فی چهندی زانا دبینژن: ههر دوعایه کا مروّق ژ خودی بکهت، خودی وی قهبویل دکهت، قیجا یان د دنیایی دا دی وی تشتی بو ب جه ئینت یی وی داخوازکری، یان دی هنده ک گونه پیش وی پیشقه ئینه ژیبرن، یان ژی ل ئاخره تی خیرا وی دوعایی دی بو نیسته نقیسین.. چونکی خودی ژ هندی مهزنتره بیژت: ههچیی دوعایه کی ژ من بکهت نهز دی دوعایا وی قهبویل کهم، پاشی نهو ل گوتنا خو لیقه ببت و دوعایا وی قهبویل نه کهت.

وپشتی قی راوهستیانا کورت د گهل دوعایی، ئایهت جاره کا دی ل هنده ک ئه حکامین دی یین روزیی دزقرت، بو هندی دا توخویبین روزیی بو مه ئاشکه را بکهت، وئه گهر روزی ئهوه مروق خو ژ خوارن وقه خوارن وشه هوه تی بده ته پاش، یا فه ره ل سهر موسلمانی ئه وه بزانت کو ئه قد هه رسی تشتین بو وی دحه لال ب روزیی ل سهر حه رام دبن، به لی حه رامیه کا به روه خت، له و ئایه تدبیرت: ﴿ أُحِلُ لَحُمُم لَیْلَهُ الصِّیامِ الرَّفَ کُالِی نِسَایِکُم هُنَ لِبَاسٌ لَکُم و ئایه تدبیرت: ﴿ أُحِلُ لَحُمُم لَیْلَهُ الصِّیامِ الرَّفَ کُالِی نِسَایِکُم هُنَ لِبَاسٌ لَکُم و ئایه تدبیرت: ﴿ أُحِلُ لَحُمُم لَیْلَهُ الصِّیامِ الرَّفَ کُالِی نِسَایِکُم هُنَ لِبَاسٌ لَکُم و ئایه تدبیرت الله مروقی و شوی و خودی دایه مروقی روزیگر؛ دا باری وی گران نه بت، رهنگی کرنی به هه وه ها ته حه لالکرن. مه عنا: ئه ق تشته به ری هنگی بو و ان یی حه لال نه بو و، نه و تشت چ بو و خودی دبیرت: بو هه وه ها ته حه لالکرن کو هوین لو شه قین رهمه زانی بینه نقینا خو د.

وهکی بهری نوکه ژی مه ئاشکهراکری ژ وان تشتین روّژی پی دشکیت ئهوه پهیوهندیا (جنسی) د ناڅبهرا ژن ومیران دا چی ببت، وئه فی پهیوهندیا حه لال وهکی خوارن و فهخوارنی ل سهر روّژیگری حهرام دبت، و ل دهسپیکا فهرزکرنا روّژیی حوکم یی وهسا بوو ههر جاره کا روّژیگری پشتی فتارا خو دکر نقستبا، ئیدی بو وی چی نه دبوو ئه و پهیوهندیی د گهل ژنکا خو بکهت، یان بخوت و فهخوت، ئهگهر خو نه ببا سپیده ژی، و فی چهندی بارگرانی بو روژیگران چی دکر، و ژ بهر زه حمه تیا فی حوکمی هنده ک جاران خودان باوهر دکه فتنه خهله تیی و پی ل فی حوکمی ددانا، ئینا خودی ره حم ب وان بر، وئه فی حوکمه ل سهر سفک کر، و گوت: ئه و تشتین ژ بهر روّژیی ل سهر هه وه هاتینه حهرامکرن، ههر ژ پشتی روّژ ئا فا دبت و حهتا سپیده دهه لیت بو هه وه حه لال دبن، چهوین نقست بن یان نه، و ل سهری به حسی مهسه لا پهیوهندیا (جنسی) د نا فبه را ژن و میران دا کر، دبت چونکی ئه و ل به روان به حسی مهسه لا پهیوهندیا (جنسی) د نا فبه را شفککرنا حوکمی و هاتنه خوارا ئایه تی یا ب زه حمه تتر بوو، یان ژی چونکی ئه گه را سفککرنا حوکمی و هاتنه خوارا ئایه تی سهرهاتیه کا گریدای بوو ب فی چهندی فه ...

وپشتی خودی ئهو ئاگههدار کرین کو دورسته بو وان ل شه قین ره مه زانی بچنه نک ژنکین خو، ته عقیبه ک دا مهسه لی وگوت: ژنین ههوه کراسن بو ههوه، وهوین کراسن بو وان یه عنی: ئه و ستاره نه بو ههوه، وهوین بو وان ستاره نه. و ئه قه (کینایه ته) ژنیزیکبوونا وان وژنکین وان بو ئیک ودو، یه عنی: کانی چاوا کراسی مروقی یی نیزیکی مروقیه، و ئه و مروقی ستاره دکه ت، وه سا ژن و میر دنیزیکی ئیکن وستاره نه بو ئیک ودو، و ئه ف نیزیکیه دبت هنده ک جاران ببته ئه گهرا هندی ئه و نه شینه خو، وبه رانبه ردلچوونی لاواز ببن، وبه ربوی تشتی قه بچن یی ژبه ر روژبی خودی ل سه روان حه رامکری، له و ئایه تی گوت: خودی زانیه کو هوین ب چوونا نقینا خو پشتی عهیشا ل شه قین ره مه زانی خیانه تی ل خودی دکه ن. له و وی توبه دانا سه رهه و وبه رفره هی بو هه وه ئیخسته مهسه لی، و ئه و تشتی که درستی کی بو هه وه نه یی دورست بو هه وه دورستکر.

پشتی نقستنی بچنه نقینا خوّ، وئهو پهیوهندیا بهری نوکه ل سهر ههوه حهرام نوکه حهلال بوو، و هوین ب قیّ چوونا هه وی تشتی خودی بوّ ههوه حهزکری ژ زاروّکان بخوازن، وئه شه سقککرنه د حوکمی دا نه بهس ژ پهیوهندیا (جنسی) د ناقبهرا ژن ومیّران ب تنی دا دگرت بهلکی ئهو ژ خوارن وقهخوارنی ژی دگرت، لهو ئایهتی گوّت: وهوین بخون وقهخون ژی، ژ کهنگی حهتا کهنگی؟ ئایهتی گوّت: حهتا دهزیی پهش ژ دهزیی سپی بو ههوه ئاشکهرا ببت، و ث تاریا شهقی ببت، یهعنی: حهتا روّناهیا دورست ل عهسمانی بو ههوه ئاشکهرا ببت، و ژ تاریا شهقی جودا ببت، و د حهدیسه کی دا ژ عهدیی کوری حاتهمی دئیّته قهگوهاستن، دبیّرت: دهمی ئه شئیهته گههشتیه من، ئهز رابووم من ههقساره کی رهش وئیّکی سپی دانانه بن بالیفکا خوّ، و ب شهقی من ههر بهری خوّ ددایی، چو بوّ من ئاشکهرا نهبوو، ئینا ئهز سپیدی چوومه نک پیخهمبهری -سلاف لی بن- و من سوحبه تا خوّ بوّ وی کر، وی گوّته من: ﴿ إِنَّا ذَلِكَ سَوَادُ اللَّبُلِ

ئەقە دەمى دەسپىكى، ول دۆر دەمى دويماھيى ئايەت دېيرت: پاشى ھوين خۆ ر وان تشتان يىن رۆرى پى دكەقت بدەنە پاش، ورۆريا خۆ تمام بكەن حەتا دېتە شەت. وشەت ب ئاقابوونا رۆرى ل مەغرەب دەست پى دكەت.

و ب هلکهفتنا حهلالکرنا چوونا نقینی ل شهقین روّژیی، خودایی مهزن حوکمه کی دی یه پهیوهندی ب قی مهسهلی قه ههی ئاشکهرا کر، ئهو ژی حوکمی چوونا نقینی بو مروّقی ئعتیکافی ل مزگهفتی دکهت، وئعتیکاف ئهوه مروّق دهمه کی دهسنیشانکری ل مزگهفتی بمینت ب ئنیه تا خیری وکرنا عیباده تی، و دبت ژ بهر کو ئعتیکاف ل رهمهزانی و ب تایبه تی ل دهه کین دویماهیی (سوننه ته کا موئه ککهده) به حسی وی د ناق ئایه تین روّژیی دا هاتبته کرن، خودی گوت: و ده می هوین بو ئعتیکافی دمینه ل مزگهفتان هوین نه چنه نقینا خو، چونکی ئه ق چهنده ئعتکافی پویچ دکه ت.

وپشتی خودایی مهزن ئه ف ئهحکامین روز ژبین ین هلبژارتی بو مه فه گیراین، ونیشا مه داین، وی -ووه کی ئسلووبی قورئانی یی ههردهم- ئه م ئاگههدار کرین کو ئه ف حوکمه ژی

⁽١) بوخارى ژى قەدگوھيزت.

وده می خودی توخویبین خو بو مه ئاشکه را دکهت ودبیژته مه: خو نیزیک نهکهن، بو هندییه دا ئه م پاراستی بمینین، چونکی ئاشکه رایه ئه و شقانی پهزی خول دور پاوانی بچه رینت نیزیکه ب ناف زیانی قه بچت، و د حهدیسه کا دورست دا هاتیه کو پاوانی خودی ئه و تشتن یین وی حه رام کرین. (۱)

مهعنا: بهری ئایهت ب دویماهی بین ئهو جارهکا دی بیرا مه ل هندی دئیننه که کو پیکلیریا ب قان ئهحکامین خودییه تهقوایی ل نک مروّقی پهیدا دکهت، وتهقوایه ئهو ئارمانجا مهزن یا مروّقی موسلمان هیقی دکهت بگههتی.

وَلَا تَأْكُلُواْ أَمْوَلَكُم بَيْنَكُم بِٱلْبَطِلِ وَتُدْلُواْ بِهَآ إِلَى ٱلْحُكَّامِ لِتَأْكُلُواْ فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ ٱلنَّاسِ بِٱلْإِثْمِ وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿

ئیک ژوان مافان یین شریعه تی داینه مروّقی مافی (ملکییه تی)یه، یه عنی: مروّقی مال وملک ههبت، وحه تا نه مالی که مالی تی مروّقی پاراستی بمینت، حوکمی شریعه تی به هندی هات کو حهرامه ل سهر ههر ئیکی مالی ئیکی دی ب ریکه کا نه یا دورست بخوّت، و ل سهر قی بناخه یی نه تایه ته ها ته خواری، خودایی مهزن فهرمان تیدا ئاراسته ودان باوه ران کر وگوته وان: ﴿ وَلا تَأْکُلُواْ أَمْوَلَکُم بِنَیْنَکُم بِاَنْبَطِلٍ ﴾ یه عنی: گهلی خودان باوه ران، هنده ک ژهه وه بلا مالی هنده کان ب ریکین نه دورست نه خون.. و ریکین نه دورست باوه ران، هنده ک ژهه وه بلا مالی هنده کان ب ریکین نه دورست نه خون.. و ریکین نه دورست

⁽۱) وەكى بوخارى وموسلم ژ (نوعمانى كورى بەشيىرى) قەدگوھىزن.

ئەون يين شريعەتى گۆتى نەددورستن، وەكى: ب دەست قە ئىنانا مالى كەسەكى دى ب ريكا سويند خوارنا ژ درەو، يان ژيستاندنى، يان دزى وبەرتىلان، يان ريبايى.. وهتد.

وتشتی بهرچاف د قی ئایهتی دا ئهوه ئایهت دبیّرت: هوین مالی خوّ د ناڤبهرا خوّ دا بریکیّن نه یین دورست نهخوّن.. ونابیّرت: هوین مالی ئیک ودو نهخوّن! بوّچی؟

دبت دو ئهگهر د پشت قتی (تهعبیری) را ههبن، یا ئیکی: ههر وه کی ئایه تی دقیت ئهم بزانین کو فهرقا مالی مه ویی برایین مه نینه، وکانی چاوا ئیک ژ مه مالی خو دپاریزت، دقیت وهسا ئه و مالی برایی خو ژی بپاریزت، ودهمی ئیک ژ مه مالی برایه کسی خو شد ب حهرامی دخوت، ههر وه کی ئه و مالی خو ب حهرامی دخوت. یا دووی: ودا ژی بیته زانین کو بو مروقی دورست نینه خو ئه و مالی خو ب خو ژی -یی بو وی حه لال د وان ریکان دا خهرج بکه تین خودی حهرام کرین، وه کی: قوماری، وریبایی، ودانا به رتیلان، یان خهرجکرنا ل تشتی حهرام.

وپشتی ئایه تن نهم ژهندی داینه پاش کو مالی ب ریکین حهرام بخوین، ریکه ک ژوان ریکین حهرام دهسنیشان کر وئهم ب رهنگه کی تایبه ت ژی داینه پاش وگوت: ﴿ وَتُدَّلُواْ بِهَا إِلَی اَلْحُکَّامِ لِتَاْکُلُواْ فَرِیقًا مِّنَ اُمْوَالِ اَلنَّاسِ بِالْإِفْمِ ﴾ یه عنی: وهوین مالی خو وه ک به رتیل نهده نه حاکم وکاربده ستان؛ دا ل وی ده می هه شرکی د نا قبه را هه وه وهنده کین دی دا چی دبت نهو وی مالی یی نه یی هه وه بت بو هه وه بیخن، قیجا هوین مالی هنده ک مروقان بی حه ق بخون. ئه قی چهندی ژی نه کهن؛ چونکی ئه ش چهنده گونه هه بو هه وه ﴿ وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ هَا وهوین دزانن کو ئه و تشت یی حه رامه.

وده من ئایه ت قی ته عقیبی دده ته مه مه لی و دبیرت: وهوین دزانن کو ئه و تشت یی دورست نینه. ئه و کریتیا هندی بو مه به به به به وی که ت کو مروّث تشته کی بکه ت و برانت کو ئه و یی حه رامه و بو وی دورست نینه، نه وه کی وی که سی یی تشته کی بکه ت و نه زانت کو ئه و یی دورست نینه. پشتی هنگی ئایه ت مه ل هندی ژی ئاگه هدار دکه ت کو ده می حاکم یان مه حکه مه تشته کی نه یی مروّقی بو مروّقی دئیخت، ئه و تشت ب قی حوکمی بو مروّقی حملال نابت، له و دقیت به مروّقی و ژدانا مروّقی یا حاکم بت ل سه روی،

وئیک ژ مەزنترین مفایین روزیی -ئهگهر ئهم تی بگههین- ئهوه ئهم ببینه خودان وژدانهکا هشیار یا ههر دهم ههست ب زیره قانیا خودی دکهت. لهو یا غهریب نینه سووره تی ئه ق حوکمه ئینکسهر ب ئایه تین روزیی قه گریدا بت، وچونکی گهلهک ئهحکامین شریعه تی ب دیتن وهه لاتنا همیقی قه دگریداینه، وه کی: روزیی، وهنده ک ئهحکامین جیهادی، وکرنا حهجی، سووره تی د ناقبه را ئایه تین روزیی وجیهادی وحهجی را به حسی ههی قی ودیتنا وی کی:

* يَسْئَلُونَكَ عَنِ ٱلْأَهِلَّةِ قُلْ هِيَ مَوَ قِيتُ لِلنَّاسِ وَٱلْحَجِّ وَلَيْسَ ٱلْبِرُّ بِأَن تَأْتُواْ ٱلْبُيُوتَ مِن ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ ٱلْبِرَّ مَنِ ٱتَّقَىٰ ۖ وَأَتُواْ ٱلْبِيُوتَ مِنْ أَبْوَ بِهَا ۚ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴾

⁽۱) و د ریوایه ته کا ضهعیف دا ل نک ئبن عهساکری هاتیه کو موعاذی کوری جهبه لی و شهعله به یک کوری غه فینه می نه فی پسیاره کربوو.

دا بو مروقان ببته رینیشاندهر وشریعهت، نه کو دا مهسهلین علمی یین هویر بو وان شروقه بکهت.

ئایه تن گوت: ﴿ یَسْفَلُونَكُ عَنِ ٱلْأَهِلَةِ قَلْ هِی مَوَقِیتُ لِلنَّاسِ وَٱلْحَحِ ۗ ﴾ ئهی موحهمه ده هه فالین ته پسیارا هه لاتنا ههیشی و گوهو پنا وی ژ ته دکهن، کانی ئه و بوچی ب هنده رونگان دئیته دیتن؟ د بهرسفا وان دا تو بیژه: ئه هه هه هه هیفا هوین پسیارا گوهارتنا وی دکهن خودی یا کریه نیشان بو هندی دا مروّث ده می عیباده تین خو پی بزانن، وه کی: روّژیی و حهجی.. وچونکی به حسی حهجی ها ته کرن، ئیشاره ت بو عهده ته کی ژ وان عهده تا ها ته کرن یین کو وچونکی به حسی حهجی ها ته کرن، ئیشاره ت بو عهده ته کی ژ وان عهده تا ها ته کرن یین کو له زهمانی جاهلیه تی ل نک هنده ک عهره بان ههی، وگوت: ﴿ وَلَیْسَ ٱلْبِرُ بِاَنَ ٱلْبُیُوتَ مِن أَبْوَا بِهِالْ الله عنده ک عهره بان ههی، وگوت: ﴿ وَلَیْسَ ٱلْبِرُ بِاَنَ ٱلْبُیُوتَ مِن الله عنده ک عهره بان ههی، وگوت: ﴿ وَلَیْسَ ٱلْبِرُ بِاَنَ ٱللهُورَهِ کَا لَهُ وَلَا لَا الله عنده کی خودی کو ل ده می حهجی یان عومری هوین د پشتا ل جاهلیه تی و ده سینکا ئیسلامی فیرری کو ئه ش چهنده دی هه وه نیزیکی خودی که ت. چو خودی که تانیان را بچنه ژور، ب وی هزری که نیده به الکی باشی کاری وی که سیه یی ته قوا خودی که که ت. چو ژ گونه هان دایه پاش، وهوین گهلی خودان باوه ران ل ده می کرنا حهجی وعومری د ده رگه هان را وه رنه د ژور ﴿ وَاتَقُوا ٱلله کَمُ کُمُن نابت بو وی مروّقی د ئیجرامان دا بت د ده رگه هان را بچنه ژور ﴿ وَاتَقُوا ٱلله کَمُ کُمُن نابت بو وی مروّقی د ئیجرامان دا بت د ده رگه هان را بچنه ژور ﴿ وَاتَقُوا ٱلله کَمُ کُمُن نابت بو وی مروّقی د ئیجرامان دا بت د ده رگه هان را بچنه ژور ﴿ وَاتَقُوا ٱلله کَمُ کُمُن بِهُ مُودی بِتُرسن؛ دا به لکی هوین ل دنیایی تُمُ المُودی بروی بروی به می کارین خو دا ژ خودی بترسن؛ دا به لکی هوین ل دنیایی و مُودی بگه هاه مرادی.

بهررائن کورێ عازبی دبێژت: ئهڤ ئايهته د دهر حهقا مه دا هاتبوو خوارێ، چونکی عهدهتێ ئهنصاریان بوو دهمێ دچوونه حهجێ -ل زهمانێ جاهلیهتێ- ودزڤرین د دهرگههان ڕا نهدچوونه د مالێن خو ڤه، جارهکێ زهلامهکێ ئهنصاری هات و د دهرگههی ڕا چوو ژوٚر، ڤێجا خهلکی ئهڤ کارێ وی ب کێماسی زانی، ئینا ئهڨ ئایهت هاته خوارێ.

وهنده ک زانایین تمفسیری دبینین: ئه ثنایه ته وه کی مه ته له کییه خودی بو وان صهحابیان ئینای یین پسیارا ههیقی ژ پیغهمبهری -سلاف لی بن- کری، کو پسیاره ک بوو چو مفایی وان تیدا نهبوو، خودی گوته وان: د ده رگههان را هه رنه ژور، یه عنی: وان پسیاران

بکهن یین مفایی ههوه تیدا ههبت.. مروّقه ک ئهگهر کاره کی دورست بکهت، دی ئیته گوتن: ئه قه د دهرگههی را چوو ژور، یه عنی: ل ریکا راست چوو.

پشتی قی چهندی و د چهند ئایه ته کان دا به حسی جیهادا د پیکا خودی دا ها ته کرن:
وَقَاتِلُواْ فِي سَبِيلِ اللهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُواً إِنَّ اللهَ لا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقَفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُم مِّنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ وَالْفِتْنَةُ الْمُعْتَدِينَ ﴿ وَاقْتُلُوهُمْ عَنِدَ الْمُسْطِدِ الْحَرَامِحَتَّىٰ يُقَتِلُوكُمْ فِيهِ فَإِن قَاتَلُوكُمْ أَلَهُ مَنَ الْقَتْلُ وَلا تُقَتِلُوهُمْ عِندَ الْمُسْطِدِ الْحَرَامِحَتَّىٰ يُقَتِلُوكُمْ فِيهِ فَإِن قَاتَلُوكُمْ فَا قَتْلُوهُمْ حَتَّىٰ لا تَكُونَ فِتْنَةُ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ فَإِن اَنتَهَوْاْ فَإِنَّ اللهَ عَفُورٌ رَّحِيمُ ﴿ وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لا تَكُونَ فِتْنَةُ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ فَإِن اَنتَهَوْا فَإِنَّ اللهَ عَفُورٌ رَّحِيمُ ﴿ وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ فَإِن اَنتَهَوْاْ فَإِنَّ اللهَ عَدُونَ إِلَّا عَلَى الظَّلِمِينَ ﴿ وَالْمُومُ اللهُ وَاعْلَمُواْ أَنَّ اللهُ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿ وَالْفِقُواْ فِي عَلَيْكُمْ وَاتَقُواْ الله وَاعْلَمُواْ أَنَّ الله مَعَ الْمُتَقِينَ ﴿ وَالْفِقُواْ فِي عَلَيْكُمْ وَاتَقُواْ الله وَاعْلَمُواْ أَنَّ الله مُعَ الْمُتَقِينَ ﴿ وَالْفِقُواْ فِي اللهُ وَلا تُلْقُواْ بِأَيْدِيكُمْ إِلَى النَّهُ لُكُة وَالْمُواْ أَنَّ الله مُعَ الْمُتَقِينَ ﴿ وَالْمُولُونِ اللهُ وَلا تُلْقُواْ بِأَيْدِيكُمْ إِلَى اللّهُ لَكُواْ أَنْ الله مُعَ الْمُتَقِينَ ﴿ وَالْمُولُوا فِي اللّهُ وَلا تُلْقُواْ بِأَيْدِيكُمْ إِلَى اللّهُ لَكُواْ اللهُ ال

د شریعهتی ئیسلامی دا (جیهاد) ئهوا هاتیه دورستکرن دا به په فانی پی ژ دینی بیته کرن، وئیسلام پی پیته به به به به فکرن، ئیک ژ مه زنترین عیباده تانه مروّث خو پی نیزیکی خودی بکهت، وجیهاد د رامانا خو دا ئهوه مروّث د شه پی کافران دا، ل دویث شیانا خو خو بوهستینت، وئاشکه رایه کو ل ده سپیکا هاتنا ئیسلامی، وهندی موسلمان ل مه کههی به به مشه خت ببنه مه دینی، خودی فه رمان ب کرنا جیهادی ل وان نه کربوو، چونکی ئهو دلاواز وبن ده ست بوون، وکرنا جیهادی ب وان قه نه دهات، به لی پشتی موسلمان مشه خت بووینه مه دینی، و ل و بری قه خه ویاین، بوونه خودان هیز و ده وله ت، وهنگی ژ نوی کرنا جیهادی بو وان ها ته دورستکرن، وئیکه مین جار ئایه تا سووره تا (الحج) ها ته خواری، ئه وا خودایی مه دن تیدا دبیث ژت: ﴿ أُذِنَ لِلَّدِینَ یُقْتَلُون کِ بِأَنَّهُمْ ظُلِمُواْ وَاِنَّ آللهُ عَلَیٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِیرُ کِ الله می دن تی ده ستویری دا وان خودان باوه رین زوّرداری (الحج: ۳۹) و وه کی ئاشکه را قی ئایه تین سه وره تا (البه وان نه ها ته کورن کو ئه و بچن شه پی لی ها تیه کرن کو به ره فایه تین سه وره تا (البه قی البه قواری، و وان و وه کی دی بو مه کافران به کرن به دوره تا (البه وان نه قاته خواری، و وان و کی دی بو مه ئاشکه را بت له به خودان باوه ران کرنا شه پی وان کافران شرین کر یین شه پی وان دکه ن، ناشکه را بت له به خودان باوه ران کرنا شه پی وان کافران شرین کر یین شه پی وان دکه ن، ناشکه را بت له به خودان باوه ران کرنا شه پی وان کافران شرین کر یین شه پی وان دکه ن،

وئه و ئیکه مین ئایه ت بوون ژ قورئانی هاتینه خواری فه رمان تیدا ل خودان باوه ران هاتیه کرن کو ئه و شه پی کو ئه و شه پی کافران بکه ن، ب تنی وان کافران یین شه پی موسلمانان دکه ن، پاشی پشتی وان ژ نوی ئایه تا سووره تا (التوبة) هاته خواری ئه وا فه رمان تیدا ب کرنا شه پی هه می کافر وموشرکان ل موسلمانان هاتیه کرن، وئه و ئایه ت ئه شه بوو: ﴿ وَقَنْتِلُواْ ٱلْمُشْرِكِينَ كَآفَةً ﴾ (التوبة: ٣٦).

وزڤرین ل ئایه تین سووره تا (البقرة) دی بینژین: د ڤی ئایه تی دا کو دبته ئایه تا (۱۹۰)ی خودایی مهزن دبینژت: ﴿ وَقَاتِلُواْ فِي سَبِیلِ اللهِ الله

وهنده ک زانا دبیّژت: مهعنا ئایه تی ئه قهیه: هوین شه پی وان کافران بکه ن یین شه پی ههوه دکه ن، وئه وین شه پی ههوه نه که ن، وه کی: زارو ک وژن وعیباده تکه ران ویین وه کی وان هوین شه پی وان نه که ن، چونکی شه پی د گهل وان دبته ته عدایی، و خودی حه ز ژ ته عدا که ران ناکه ت. وهنده ک زانایین دی دبیّژن: مه به ست ب ته عداییی د قبی ئایه تی دا ئه وه ئارمانجا جیهاد که ران ژ شه پی خودی نارکه ن دا بت، نه کو به لا قکرن و بلند کرنا دینی خودی به به رفره هه وه هو په نارکه کی ته عداییی یی هه بت حه رامه و وی نابت بی موجاهدان خو نیزیک بکه ن.

﴿ وَٱقْـتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ ﴾ وئه قه بهرده وامیدانه ب فهرمانا کرنا شه پی کافران، خودی فهرمانی ل خودان باوه ران دکه ت، و دبیز تی: ل هه ر جهه کی هوین وان کافران لی ببینن یین شه پی هه وه دکه نه هوین وان بکوژن ﴿ وَأَخْرِجُوهُم مِّنْ حَیْثُ أَخْرَجُوكُمْ ﴾ وهوین وان ژ وی جهی ده ربیخن یی وان هوین ژی ده ریخستین کو مه که هه، ده می وان هوین مهجبو ورکرین کو هوین به رب مه دینی قه مشه خت ببن، ﴿ وَٱلْفِتْنَةُ أَشَدُ مِنَ ٱلْقَتْلِ ﴾ وئه و فتنا وان هلیخستی هوین به رب مه دینی قه مشه خت ببن، ﴿ وَٱلْفِتْنَةُ أَشَدُ مِنَ ٱلْقَتْلِ ﴾ وئه و فتنا وان هلیخستی

و ب سەرى ھەوە ئىناى، دەمى وان نەخۆشى گەھاندىە ھەوە وھوين ژ جهى ھەوە دەرىخستىن، پىخەمەت ھندى ھوين ل كوفرى بزقرنەقە ووەكى وان لىي بىن، ئەو ژ كوشتنى ژى مەزنترە.

ودهمێ سوورهت بیرا خودان باوهران ل وێ زوّرداریێ دئینته قه یا کافرین مهکههێ ئینایه سهرێ وان، ههر وهکی دقیّت حهماسێ بوّ وان چێ بکهت، ووان ل کرنا شهڕێ وان مجد بکهت، وچونکی مهیدانا شهڕی ل دهسپێکا دورستبوونا جیهادێ د ناڤبهرا مهکههێ ودوٚر ومهدینێ دا بوو، تشتێ هندێ دگههینت کو دبت دهمهکی شهڕ قهکێشته مهکههێ ودوٚر ورهخێن کهعبێ ب خوّ، ئایهتێ بیرا خودان باوهران ل پیروزیا ڤی جهی ئیناڤه، وکو پێتڤیه ل سهر وان ئهو ڤێ چهندێ ژ بیرا خوّ نهبهن، ئایهتێ گوّت: ﴿ وَلا تُقَاتِلُوهُمْ عِند اَلْمَسْطِدِ الله عَرَامِحَتَّیٰ یُقَتِلُوکُمْ فِیهُ فَا وَتَتَلُوکُمْ فَاقَتُلُوهُمْ صَدَالِكَ جَرَآءُ الْکَفرِینَ ﷺ یهعنی: هوین گهلی خودان باوهران، ل نک مزگهفتا حهرام ل مهکههێ، ل وی جهێ حهرامه کو شهر هوین گهلی خودان باوهران، ل نک مزگهفتا حهرام ل مهکههێ، ل وی جهێ حهرامه کو شهر لی بیتهکرن، دهست ب شهرێ وان نهکهن، وهک قهدرگرتن بو مزگهفتێ، حهتا ئهو شهرێ ههوه لی دکهن، ڤیزیخ وان لیێ بکهن، ووان لیێ دکهن، څینجا ئهگهر وان شهرێ ههوه لی کر هوین ژی شهرێ وان لیێ بکهن، ووان لیێ بکوژن. جزایهێ کافرانه.

وئه ث ئایه ته وه کی تایبه تکرنه کنیه بو وی حوکمی گشتی یی به ری نوکه د ئایه تی دا هاتی ده می خودی گوت: هه رجهه کی هه وه کافر لی دیتن هوین وان بکوژن.. ل فیری گوت: ل نک مزگه فتا حه رام تی نهبت، ل ویری چی نابت هوین ده ست ب کرنا شه ری وان بکه ن، به لی ئه گه رجاره کی وه سا چی بوو وان ل ویری ده ست ب شه ری هه وه کر، هوین ژی به ره قانیی ژ خو بکه ن وشه ری وان بکه ن، وئه گه ر مه سه لی سه رکیشا کوشتنی ژی هوین وان بکوژن. وه کی ل ده می فه کرنا مه که هی چیبووی ده می خالدی کوری وه لیدی نه چار بووی شه ری وان کافران بکه تین شه رکرین.

﴿ فَإِنِ آنتَهَ وَاْ فَإِنَّ آللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿ فَيْجا نُهُكُهُ وَانْ كُوفُوا خُو هَيْلاً وشهري ههوه ل نك مزگه فتا حهرام بهس كر، وباوهرى ئينا، وهاتنه د ئيسلامي دا، خودي دي ل گونهها وان بورت، ورهحمي ب وان بهت، ژ بهر كو هندى خوديه گونه وينيد دينري بهنييين خويه، ويي دلي قانكاره ب وان.

و ژ قنی ئایهتی دئیته زانین کو جیهاد د ئیسلامی دا ریدکه که بو پاراستنا (دهعوی) وئازادیا بهلافکرنا دینی، نهکو ئارمانجه، لهو ههر جاره کا لایی بهرانبهر دهست ژ شهرکرنی فه کیشا وبهر ب ئاشتی و ته ناهیی فه چوو، دقیت ئهم ژی دهستی ئاشتیی دریژ بکهین، وداخوازا شهری نهکهین، وه کی د ئایه ته کا دی ژی دا هاتی: ﴿ وَإِن جَنَحُوا لِلسَّلَم فَا جَنَحُ لَو السَّمِیعُ الْعَلِیمُ وَ الْأَنفال: ۲۱) یه عنی: ئهگهر کافران مهیلا ئاشتیی کر وخو ژ شهری دا پاش، تو ژی -ئهی موحه مهد- مهیلی بو وی چهندی بکه وخو بهیله ب هیفییا خودی قه، وباوه ریا خو ب وی موکم بکه. هندی ئهوه ئهو گوهدیری گوتنین وانه، یی پرزانایه ب ئنیه تین وان.

پاشی ئایه تی فهرمان ل موسلمانان کر کو ئه و بهرده وامیتی بده نه جیهادا د ریکا خودی دا، هندی دو ژمنین قی گازیی د دو ژمناتیا خو دا دمجد وبهرده وام بن، خودایی مهزن گوت: ﴿ وَقَائِلُوهُمْ حَتَّیٰ لاَ تَکُونَ فِتَانَةٌ وَیَا کُونَ اَلدِّینُ لِلَّهِ ﴾ یه عندی: هوین گهلی خودان باوه ران دبهرده وام بن د شهری کافرین ته عداکه ردا؛ دا ئه و بو موسلمانان نه بنه فتنه وان ژدینی پاشقه بده ن، ودا دین ههمی بو خودی ب تنی بمینت.

و ژ قنی ئایدتی ئاشکهرا دبت کو جیهاد دئیته کرن هندی کوفری هیزه کا وهسا ههبت بشیت موسلمانان پی دفتنه ببهت، وریّکی ل بهر خهلکی وهاتنا د قی دینی دا بگرت، خودی فهرمانی ل خودان باوهران دکهت کو هنگی ئهو دهست بده نه هیزی وشهری کوفری بکهن حهتا ئهو فتنه نهمینت، وری ل بهر خهلکی وموسلمانبوونی قهکری بمینت، هنگی شهر رادوهستت، مهعنا: جیهاد بو هندی نههاتیه دورستکرن دا ئهم خهلکی ب تهعدایی بینینه د ئیسلامی دا، مانی خودی دبیرت: ﴿ لا آ اِ کُراه فِی الدِینِ ﴾ د دینی دا کوته کی و تهعدایی نینه، بهلکی ئهو بو هندییه دا ئهو ئاستهنگ د رینکا ده عوی دا بینه راکرن یین دبنه ئهگهرا پهیدابوونا فتنی.

فَإِن آنتَهَ وَاْ فَلَا عُدُونَ إِلَّا عَلَى آلظَّلِمِينَ ﴿ قَيْجا ئَهُ گُهُر وَان كُوفْرا خَوْ هَيْلا، يَان ئَهُ گُهُر وَان شَهُرِيّ هَهُوه بِهُس كُر، وئاسته نگ نَهُ نَيْخُستنه د رِيْكا ههوه وبهلاڤكرنا ديني دا، هوين ژي دهستان ژ شهري وان بگرن؛ چونكي جزادان (وئايه تي ل ڤيريّ ناڤيّ وي كره تهعدايي چونكي ئهو جزاييّ تهعداييييه) ب تنيّ بوّ وانه ييّن ل سهر كوفريّ ودوژمنكارييّ دبهرده وام.

پشتی قی چهندی ئایهتی دهست ب ئاشکهراکرنا حوکمهکی شهرعی کریی پهیوهندی ب جيهادي وههيڤان ڤه ههي، ئهو ژي حوکمي کرنا جيهادييه د وان ههر چار ههيڤان دا پين عهرهبا د جاهلیهتا خوّ دا دگوتن: (ههیڤین حهرام) چونکی وان کرنا شهری تیدا حهرام دکر، خودايي مەزن گۆت: ﴿ ٱلشَّهْرُ ٱلْحَرَامُ بِٱلشَّهْرِ ٱلْحَرَامِ وَٱلْحُرُمَـٰتُ قِصَاصٌّ ﴾ هەيڤا حدرام ب ههیڤا حمرامه، یمعنی: ئمگمر وان د همیڤا حمرام دا شمری هموه کر، هوین ژی شمری وان بكەن، چونكى شەرئ ھەوە د گەل وان ل وئ ھەيقى يا شەر تىدا حەرام جزايىن شەركرنا وانــه بۆ هەوه ل وي هەيقى، وتۆلستاندنا وەكھەڤ د وان تشتان دا هەيە يين خودى حەرام كرين، يهعنى: ههچين ب تهعداييا خو پي ل وان تشتان بدانت يين خودي حمرام كرين، وهكى كافرين مەكەھى ئەوين پيرۆزيا باژيري حەرام كو مەكەھە، وھەيڤا حەرام كو (ذو الحجة)يه، ودهمی حدرام کو دهمی ئیحرامانه، ههمی تیکداین و ل سالا شهشی مشهختی هاتینه د ریکا موسلمانان دا ونههیّلاین ئه و بیّنه مهکههی بو کرنا عومری، وگهفیّن شهری لی کرین.. دورسته ب كارهكن وهكى ين وان بهرسڤا وان بيتهدان، ئايهتن گوّت: ﴿ فَمَن ٱعْتَدَكَ عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُواْ عَلَيْهِ بِمِثْل مَا آعْتَدَك عَلَيْكُمْ ﴾ ههچيني پني ل پيرۆزىيا وي جهي ووي دەمى بدانت یی خودی حدرامکری، و ب کرنا شدری تعدایی ل هدوه بکهت، هوین ژی ب کرنا شدری تهعداييه كا وه كي يا وان ل وان بكهن. و نايه تي نافي (تهعدايي) ل سهر بهرسڤدانا تهعداييا وان دانا، ل دویڤ وی شیّوهیی یی د علمی بهلاغی دا دبیّژنی: (المقابلة – ههڤبهرکرن) ههر چەندە ئەو تەعدايى نىنە ژى؛ چونكى يى دەست پى دكەت تەعداكەرە ويى بەرسقى بىدەت بەرەڤانە.

ودا کو کهربقهبوون وحهزکرنا تۆلستاندنێ ئێکا هند ژ مه چێ نهکهت، ئهم د بهرسقدانا خو دا بو ته بهرسقدانا خو دا بو ته بهرسقدانا وان زێدهگاڤيێ بکهين، وداديێ ژ بيرا خو ببهين، ئايهتێ بيرا مه ل تهقوايێ ئينا ڤه وگوّت: ﴿ وَاَتَّقُواْ اَللّٰهَ وَاَعْلَمُواْ أَنَّ اَللّٰهَ مَعَ اَلْمُتَّقِينَ ﷺ ﴾ هوين ژ خودێ بترسن وتهعداييێ د جزادانێ دا نهکهن، ووان توخويبان دهرباز نهکهن يێن خودێ بو ههوه داناين، وباش بزانن هندي خودێيه يێ د گهل تهقواداران.

مهعنا: ئیسلام دخوازت مروّقی موسلمان یی سهرفهرازبت، و ب کیماسیی رازی نهبت، ئیسلام نابیّژت: ئهگهر ئیکی شهقهک دانا رویی ته یی راستی تو رویی خو یی چهپی ژی

ب نک قه لیده!! نه.. ئهقه تشته که دژی فطره تا مروّقیه، ئیسلام دبیّرْت: ئه گهر ئیکی ته عدایی ل ته کر، وشهقه ک دانا ته، تو ژی شهقه کا وه کی یا وی بدانی.. ژ خو ئه گهر تو شیایی و ته ئه و عه فی کر، ئه و هیشتا باشتره و ب خیرتره. و ل سهر قی بناخه یی پیغه مبه رسلات لی بن- د گوتنه کا خو دا دبیّرْت: ﴿ لَا یَنْبُغِی لِلْمُؤْمِنِ أَنْ یُلِلّاً نَفْسَه ﴾ (۱) یه عنی: نابت بو خودان باوه ری ئه و نه فسا خو ره زیل بکه ت.

و ب هلکهفتنا بهحسکرنا ژ جیهادا د رینکا خودی دا ئایهت بهحسی خهرجکرنا مالی د رینکا خودی دکهت؛ چونکی جیهادی کانی چاوا ههوجهیی ب خوّگوریکرن ودانا رحی ههیه، وهسا وی ههوجهیی ب دانا مالی ژی ههیه، دا چهک پی بیته بهرهه قکرن، ههر وهسا دا پیتقیین موجاهدان ویین مالین وان ژی ب جهب بین، خودایی مهزن گوّت: ﴿ وَأَنفِقُواْ فِی سَیلِ اللهِ وَلا تُلقُواْ بِاًیدیکُمْ اِلَی اَلتَّهلُکة وَاَحسنُوا اِنَّ الله یُحبُ المُحسنِین هوین مالی سَیلِ اللهِ وَلا تُلقُواْ بِایدیکُمْ اِلَی اَلتَّهلُکة وَاَحسنُوا اِنَّ الله یُحبُ المُحسنِین هوین مالی د رینکا خودی د قی ئایهتی دا جیهاده، ههر چهنده د رینکا خودی د قی ئایهتی دا جیهاده، ههر چهنده نهده به نهده بی ههر رینکهکا دی ژی بت یا مروّث پی دگههته خودی ژ بلی جیهادی، وئایهتی گوّته جیهادی: رینکا خودی؛ چونکی جیهاد ئهو رینکه یا مروّثی دگههینته خودی ورازیبوونا وی.

وخودی گوت: هوین ب دهستین خو خو نهبهنه هیلاکی. یهعنی: ئهگهر ههوه مالی خو د پنکا خودی دا -کو جیهاده- خهرج نهکر، وههوه ب قی چهندی جیهاد هیلا، وکومکرنا مالی ل نک ههوه خوشتقیتر بت ژ خهرجکرنا وی د رینکا خودی دا، هنگی دوژمنین ههوه دی ل سهر ههوه زال بت، وههوه بهنه هیلاکی.

ئەبوو ئەييووبى ئەنصارى دېيزت: ئەم ل غەزايەكى بووين ل قەسطەنطىنىيى^(۱)، رېزەكا مەزن ژ رۆمى دەركەفت، زەلامەكى ژ موسلمانان ھىرش كرى حەتا چوويە ناڤ رېزا وان، پاشى زقرى قە، ئىنا خەلكى كرە ھەوار: (سبحان الله)! وى ب دەستىن خى خى ھاقىتە ھىلاكى.. ئەبوو ئەييووبى گۆت: گەلى مرۆۋان، ھويىن ھۆسا قى ئايەتى مەعنا دكەن، وئەو

⁽١) ترمذي وئبن ماجه ژ حوذهيفهي ڤهدگوهێزن.

⁽٢) ستەنبۆلا نوكە، وھنگى ئەو پايتەختا دەولەتا رۆمانى بوو.

ب خو ئه ثایه د ده رحمقا مه ئه نصاریان دا ها تبوو خواری، ده می خودی دینی خو ب سه رئی خستی و پشته ثانین وی زیده بووین، مه د نا ثبه را خو دا گوت: مالی مه هه می زه عی بوو، ئه گه رمه خو لی کربا بو مه باشتر بوو، هنگی ئه ثایه ته شاکه رمه خو لی کربا بو مه باشتر بوو، هنگی ئه ثایه ته ها ته خواری، مه عنا روینشتن و خو پاشفه کیشانا مه ژ جیها دی ئه وه تیچوون و هیلاک (۱).

وههر ئه ق رهنگه ته فسيره بق قي ئايه تي ژ عهبدللاهي كوري عهبباسي وحوذه يفهيي كوري يهماني ژي دئيته قه گوهاستن، ئه و دبيرن: خوتيبرن ئه وه مالي د ريكا خودي دا خهرج نه كهن، ژ فه قيريني بترسن، وبيرن: مه تيرا هندي مال نينه.

وپشتی ئایه تی ئهم ژهندی داینه پاش کو ژ ترسین فه قیریی دا مالی د ریکا خودی دا خهرج نه کهین، گوت: وهوین قه نجیی بکهن، وقه نجی ئهوه مروّق ئهمری خودی ب جهبینت، وئیک ژ ئهمرین وی ئهوه مروّق به خیلیی دریکا خودی دا ب رحی و مالی نه که ت، خودی دبیرت: هوین قه نجیی بکهن، هندی خودییه حهز ژقه نجیکاران دکه ت.

وپشتی به حسی روزیی هاتیه کرن، ئه وا ئیراده یا مروقی ب هیز دئیخت، وبه حسی جیها دی کری، ئه وا مهردینیا مروقی به رچاف دکه ت، ئایه تین بین دی به حسی ستوینه کا دی و ستوینین ئیسلامی کهن، ئه و ژی کرنا حه جییه، ئه وا خو ب ده ستفه به ردانا مروقی یا تمام بو خودی به رچاف دکه ت.

وَأَتِمُّواْ ٱلْحَجَّ وَٱلْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا ٱسْتَيْسَرَ مِنَ ٱلْهَدْيِ وَلَا تَحْلِقُواْ رُءُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغُ ٱلْهَدْيُ مِنَ وَّأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِن صِيَامِ أَوْصِدَقَةٍ أَوْ نُسُكِ فَإِذَا أَمِنتُمْ فَمَن تَمَتَّعَ بِٱلْعُمْرَةِ إِلَى ٱلْحَجِّ فَمَا ٱسْتَيْسَرَ مِنَ ٱلْهَدِي فَمَن لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةٍ أَيَّامِ فِي ٱلْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشَرَةٌ كَامِلَةٌ الْهَدْي فَمَن لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةٍ أَيَّامٍ فِي ٱلْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشَرَةٌ كَامِلَةٌ وَالْهَدَى فَمَن لَمْ يَكُن أَهْلُهُ وَعَيامُ ثَلَاثَةٍ أَيَّامٍ فِي ٱلْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشَرَةٌ كَامِلَةٌ وَاللّهُ وَاعْلَمُواْ أَنَّ ٱللّهُ شَكِدِيدُ وَلِي اللّهِ وَاعْلَمُ وَاللّهُ وَاعْلَمُ وَلَا فَسُوقَ وَلا فَسُوقَ وَلا فَسُوقَ وَلا فَسُوقَ وَلا فَسُوقَ وَلا فَسُوقَ وَلا فَاللّهِ وَالْحَجُ وَمَا تَفْعَلُواْ مِنْ خَيْرِ يَعْلَمْهُ ٱللّهُ وَتَحَزَوَّدُواْ فَإِلَى خَيْرَ ٱلزَّادِ ٱلتَّقُوفَ وَلا فَاللّهُ وَالْمَالُولَ وَالْعَمْرَةُ وَلا فَسُوقَ وَلا عَرْتُ مَا تَفْعَلُواْ مِنْ خَيْرِ يَعْلَمْهُ ٱللّهُ وَتَحْزَوَّدُواْ فَإِلَى خَيْرَ ٱلزَّادِ ٱلتَقْوَلَا عَلْمُهُ اللّهُ وَتَحْرَوهُ وَاللّهُ فِي ٱلْحَجُ قَمَا تَفْعَلُواْ مِنْ خَيْرِ يَعْلَمُهُ ٱلللّهُ وَتَحْزَوَدُواْ فَإِلَى خَيْرَ ٱلزَّادِ ٱلتَقْوَلَا

⁽١) موسلم ڤێ چەندێ ژێ ڤەدگوھێزت.

وَاتَّقُونِ يَا أُولِى ٱلْأَلْبَاسِ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنكاحُ أَن تَبْتَغُواْ فَضْلَا مِّن رَبِّكُمْ فَإِذَا أَفَضْتُم مِنْ عَرَفَاتٍ فَاذْكُرُواْ ٱلله عِندَ ٱلْمَشْعَرِ ٱلْحَرَامِ وَٱذْكُرُوهُ كَمَا هَدَىكُمْ وَإِن كُنتُم مِن قَبْلِهِ لَمِنَ ٱلضَّآلِينَ فَ ثُمَّ أَفِيضُواْ مِنْ حَيْثُ أَفكاضَ ٱلنَّاسُ وَٱسْتَغْفِرُواْ اللهَ كَذِكْرِكُم اللهَ إِنَّ اللهَ عَفُورٌ رَّحِيمُ فَ إِذَا قَضَيْتُهُم مَّن يَقُولُ رَبَّنكَ ءَاتِنكا فِي ٱلدُّنْيكا وَمَا لَهُ عَلَيْهِ وَاللهُ عَنُورُ وَمِن خَلَقِ فَ وَمِنْهُم مَّن يَقُولُ رَبَّنكَ ءَاتِنكا فِي ٱلدُّنْيكا وَمَا لَهُ فِي ٱلْأَخِرَةِ مِنْ خَلَقِ فَي وَمِنْهُم مَّن يَقُولُ رَبَّنكَ ءَاتِنكا فِي ٱلدُّنْيكا حَسَنهُ وَفِي ٱلْأَخِرَةِ فِي ٱلْأَخِرَةِ مِنْ خَلْقِ فَي وَمِنْهُم مَّن يَقُولُ رَبَّنكَ ءَاتِنكا فِي ٱلدُّنْيكا حَسَنَةُ وَفِي ٱلْأَخِرَةِ مِنْ خَلْقِ فَي وَمَنْ عَلَيْهِ وَمَن تَعَلَّلُ فِي يَوْمَيْنِ فَلاَ إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَن تَأَخَرُ صَعْلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلاَ إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَن تَأَخَرُ وَمَن تَأَخَرُ وَمَن تَأَخَرُ وَمَنْ وَلَا اللهُ وَمَن تَأَخَرُ وَمَن تَأَخْرَ وَمُ اللهُ وَاللهُ وَمَن تَأَخَرُ وَمَنْ وَلَا اللهُ وَمَن تَأَخَرُ وَمَنْ وَلَا إِنْهُ مَعَلَيْهِ وَمَن تَأَوْمُ اللهُ وَمَن تَأَوْلُ اللهُ وَمَن تَأَخَدُ مَا إِنْهُ مَعَلَيْهِ وَمَن تَأَخْرَ وَمَنْ وَلَا إِنْهُ مَعَلَيْهُ وَمَن تَأَخْرُ وَمَنْ اللهُ وَمَن تَأَخْرُونَ عَلَيْهُ وَمَن تَأَخْرُونَ عَلَى فَلَا إِنْمَ عَلَيْهِ وَمَن تَأَخَدُ مَن اللهُ وَاللهُ وَاللّهُ وَاللّهُ وَاللّهُ وَاللّهُ وَاللّهُ وَاللّهُ وَاللّهُ وَاللّهُ وَاللّهُ وَا مُؤْلُونَ عَلَيْهُ وَمَن تَأْتُولُ اللهُ وَاللّهُ وَاللّهُ وَاللّهُ وَاللّهُ وَاللّهُ وَاللّهُ وَاللّهُ وَاللّهُ وَاللّهُ وَالْتُهُ وَاللّهُ وَاللّهُ وَاللّهُ وَاللّهُ وَاللّهُ وَاللّهُ وَالْهُ وَاللّهُ وَلَا اللّهُ وَاللّهُ وَاللّهُ وَاللّهُ وَلَا إِلْهُ عَلَيْهُ وَمَن تَأْكُونُ اللّهُ وَاللّهُ وَاللّهُ وَاللّهُ وَلَا اللهُ وَاللّهُ وَالْ

د قان ئایهتان دا ژ سوورهتی، کو دبنه ئایهتین (۲۰۳-۲۰)یی، وهکی مه گوتی به مسی ستوینهکا دی ژ ستوینین ئیسلامی کو حهجه دئیتهکرن، وهنده که لایین کرنا قی عیباده تی دئینه ئاشکهراکرن، و تشتی بهرچاف ل قیری ئهوه سووره ت جیهادی و حهجی پیکقه گری دده ت، و پهیوه ندی د ناقبهرا قان ههردو (شهعائرین ئیسلامی) دا تشته کی ئاشکهرایه، (حهج) نیشانه ک ژ نیشانی ک ژ نیشانین ئیکبوونا موسلمانانه، و ریگرتنا ل کرنا حهجی ریگرتنه ل ئیسلامی، و گهفکرنه ل جهین پیروزین موسلمانان، وشهرکرنه د گهل ههبوونا ئوممه تی، و جیهاد ئهو ریکه یا خودی بو ئوممه تی دانای؛ دا ئه و ههبوونا خو پی بیاریزت.. پشتی هنگی ئه شایه ته خو نهوین به حسی هنده ک ئه حکامین حهجی دکهن، ههر ل ده سینکی حوکمه کی ژ ئه حکامین حهجی دی بووین بو مه ئاشکه را دکه ت، و دبیژت :

﴿ وَأَتِمُّواْ ٱلْحَجَّ وَٱلْعُمْرَةَ لِلَّهِ ﴾ ئەڭ ئايەتە ئۆكەمىين جار فەرمانى ل خودان باوەران دكەت كو ئەو (حەجى) و (عومرى) ژى بۆ خودى تمام كەن، وئەقە ھندى دگەھىنت كو ئەگەر مرۆقى دەست ب كرنا قى عىبادەتى مەزن كر دقىنت ئەو وى ب دورستى وتمامى ببەتە سەرى، وئىكا ھند نەكەت ئەو پويچ ببت، ودەمى ئايەت دېنىرت: ھوين حەجى وعومرى بۆ خودى تمام بكەن. ئەقە ھندى دگەھىنت كو حەجا تمام ئەوە يا ئارمانجا مرۆقى ژى خودى

ب تنی بت، ونه چو تشتین دی، وحه تا ئه و ب دورستی بو خودی بت، دقیت ئه و ب ماله کی حه لال بیته کرن، و ل ده می کرنی مروّف پیگیریی ب وان ئه حکامان بکه ت یین خودی بو مه داناین.

وههر چهنده حهج وعومره د گهله ک نهحکامین خو دا وه کی ئیکن، بهلی دهمی ئایه ت دبیزت: حهجی وعومری بو خودی تمام بکهن. ئه قه هندی دگههینت کو حهج تشته کی جودایه و عومری، یان ژی بلا بیزین: هنده ک تشتین جودا د نا قبه را حهجی وعهمری دا هه نه، وتشتی ژ ههمیان به رچافتر ئه وه: حهج ل دهمه کی ده سنیشان کری ژ سالی دئیته کرن، ئه گهر وی دهمی نهبت، ئه و نائیته کرن، بهلی عومره ل ههر دهمه کی ههبت دئیته کرن، و فهرضین حهجی ئه قه نه نائینه نائیته کرن، بهلی عومره ل همر دهمه کی ههبت دئیته کرن، و فهرضین حهجی ئه قه نه نائینه را صه فا و مهروایی دا، و راوه ستیانا ل عهره فی، وهافیتنا به رکان. د گه ل هنده ک خیلافاتین سفت د نافیه را زانایان دا. و کارین عومری ئه قه نه: ئینانا ئنیه تی، ل به رخو کرنا ئیجرامان، طهوافا ل دور که عبی، وسه عی د نافیه را صه فا ومهروایی دا. و خیلاف د نافیه را نایان دا چیبویه کانی عومره ژی وه کی حهجی فه رضه ل سهر موسلمانی، یان سوننه ته، را نایان دا چیبویه کانی عومره ژی وه کی حهجی فه رضه ل سه رموسلمانی، یان سوننه ته، وگه له کو ناو روی ده کو باوه رینه کو ئه و واجبه نه کو سونه ته، له و خودی ئه و ئینا ریزا حهجی و گوتی: هوین حهجی و عومری بی خودی تمام بکهن.

بهلی چونکی ئهحکامیّن ئیسلامی دواقعینه، ودبت هنده ک جاران ژبهر ئهگهرهکا مروّقی دهست تیدا نهبت، ئاستهنگه ک بکهفته د ریّکا مروّقی دا، ومروّث -پشتی دهست ب حهجی یان عومری کری- نهشیّت قی عیباده تی تمام بکهت. هنگی ئهو چ بکهت؟

نه نایدته فی حوکمی دی بو مه ناشکه را کهت: ﴿ فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا آسْتَیْسَرَ مِنَ آلَهَدْیِ ﴾ ژخو نهگه رپشتی هوین ننیه تا حهجی یان عومری دئینن، وئیحرامان دکه نه به رخو ناسته نگه که که که نه وه وه کی کو رپک ل ههوه بیته گرتن ژلایی دو ژمنه کی فه، یان نهخو شیه ک ب سهر ههوه دا بیت وبکه فته د نافیه را ههوه و تمامکرنا حهجی یان عومری دا، وه کی کو ل سالا شهشی مشهختی ب سهری موسلمانان هاتی، ده می کافرین مهکه هی هاتینه د رپکا پیغه مبه ری -سلاف لی بن - وصه حابیین وی دا، ونه هیلای نه و بچنه حه ره می بو کرنا حهجی، نایه ت دبیژت: هنگی یا فه رل سه رهه وه نه وه هوین ل دوی فی پیچیبونا خو تشته کی حهجی، نایه ت دبیژت: هنگی یا فه رل سه رهه وه نه وه هوین ل دوی فی پیچیبونا خو تشته کی

ژ حیّشتران، یان چیّلان، یان تهرشی، بو خودی قه کوژن، یه عنی: قوربانه کی بده ن، پاشی هوین سهریّن خو بتراشن، وئیحرامیّن خو بیّخن، وبزقرنه مالیّن خو ، ﴿ وَلا تَحَلِقُوا رُءُوسَکُمْ حَتَّیٰ یَبَلُغُ الْهَدْیُ مِیلَّهُ و به گهر هوین د محاصره کری بن، هوین سهریّن خو نه تراشن حه تا نهوی هاتیه محاصره کرن قوربانی خو ل وی جهی نهو لی هاتیه محاصره کرن سهرژیکه ت، پاشی ئیحرامین خو بیخت، وه کی پیغه مبه ری -سلاف لی بن- ل نها لا حوده یبیی ل سالا شهشی مشهختی کری، وئه و که سی محاصره کری نه بت دقیّت قوربانی ل جهی وی یی دورست کو حه ره مه، ل روّژا جه ژنی یان ل ئیک ژ هه رسی روّژین د دوی شدا قه کوژت.

وچونکی ئیسلام دینه کی ب ساناهیه، ووی نه قیت ب ئه حکامین خو باری تاگیرین خو گران بکه ت، ئایه تی گوت: ئه گهر ئیک ژههوه یی نه خوش بت، یان سهری وی ئیشه ک لی ههبت، ووی ل ده می ئیحرامی پیت قی ب سهر تراشینی ههبت، بو وی دورسته ئه و سهری خو بتراشت، به لی دقیت ئه و هنگی فدیی پیش قی چهندی قه بده ت، وفدیه ئه وه ئه و سی رو ژان یی ب رو ژای بت، یان ژی ئه و خوارنی بده ته شهش که سین هه ژار، یان په زه کی بو خه لکی حهره می قه کو ژت، و ئه قه هه مه عنا گوتنا خودی: ﴿ فَمَن کَانَ مِنکُم مَّرِیضًا أَوْ بِهِ آَدُنی مِّن رَاسِیا سهری رو ژان کارانه یین چی نه بن بو وی که سی د ئی حرامان دا بت.

ئەڭ حوكمە بۆ وى كەسى بوو يى بىتە موحاصرەكرن، يان ئىشەكا وەسا بىتى ھەلىت ئەو ب دورستى ئەحكامىن حەجى يان عومرى ب جه بىنت، پا ئەوى د حالەتەكى طەبىعى دا ىت؟

ئایسه دومی ته داهیییه، دومی مروقی دفیت حهجی بکهت، وئنیه تا خو بینت، ودوست پی وئه قه بو دومی ته ناهیییه، دومی مروقی دفیت حهجی بکهت، وئنیه تا خو بینت، ودوست پی بکهت، ویی پشت راست بت کو چو دوژمن د ریکا وی دا نین وی حصار بدهن، ههر وهسا به که که مروقی دین ته وی ساخلهم ژی بت وچو ئیش وی گری نهدهن، ئه قی هوسا بت خودی دبیژت: هه هه هه بی شه وی گری نهدهن، نه قی هوسا بت خودی دبیژت: هه هه بی شه وی گری نهدهن، نه قی موسا بی خودی دبیژت و مه وه به به وی حمال بین، حه تا دومی کرنا حهجی دئیت پاشی نه و نیحرامان بکه ته به و حمال بین، حه تا دومی کرنا حهجی دئیت پاشی نه و بو وی هه یه قی چه ندی خو وحه جی بکه ت، کو دبیژنه قی کاری: (ته مه تنوع)، نه قه دورسته و بو وی هه یه قی چه ندی

بکهت، ب شهرته کی نهو حهیوانه کی بکه ته قوربان، نه گهر ب دهست که فت، ژ خو نه گهر چو حهیوان ب دهست نه که فتن بکه ته قوربان، یان ژی پی قه نه هات چو حهیوانان بکرت وبکه ته قوربان، بلا نه و سی روزیان ل ههی قین حهجی بگرت، ده می نه و ل مه که هی د ناقبه را هه دو نیجرامان دا، وحه فت روزین دی ده می نه و ژ کاری حهجی خلاس دبت و دز قرته مالا خو، نه قه وی ده هروژین تمام گرتن، و نه ق روزیه پیش هندی قه نه کو وی (تهمه تتوع) کری، و نایه ت د دوی ف دا دبی تا ته فه بو و ییه یی مالا وی ل حه ده می نیزیکتر و خودی چیتر دزانت مه عنایا په ی فا (ذلک - نه قه) چه ند گوتنه کی هه نه، یا ژ هه می نیزیکتر و خودی چیتر دزانت نه و ده ده روزیه یین جهی قوربانی دگرن، بو وینه یی مالا وی ل حه ده می نه بت، وی که وی ده رو ده ده روزیه یین جهی قوربانی دگرن، بو وینه یی مالا وی ل حه ده می نه وی نینه، و ماده می (ته مه تتوع) بو وی نینه، و ماده می (ته مه تتوع) بو وی نینه، و ماده می (ته مه تتوع) بو وی نینه، و ماده می (ته مه تتوع) بو وی نینه، و ماده می زاده تی داده تی ناده ت.

و ل دویماهین ئایهت دبیّرت: ﴿ وَاتَّقُواْ اللهَ وَاَعْلَمُواْ أَنَّ اللهَ شَدِیدُ الْعِقَابِ ﷺ هوین رُخودی بترسن، وگوتن وفهرمانین وی ب جهد بینن، وبزانن هندی خودییه یی عهزاب درواره بو وی کهسی ل دویث فهرمانا وی نهچت، ووی بکهت یا وی ئهو رژی دایه پاش.

وپشتی دیارکرنا حوکمی (تهمهتتوعیّ) ئایهتا د دویث دا ئیشارهت دا دهمی کرنا حهجیّ، ههر وهسا هنده ک ژ وان کاران ژی بو مه ئاشکهراکرن ییّن ل سهر مروّثی دحهرام دهمیّ ئهو د ئیحرامان دا وگوّت: ﴿ آلْحَجُّ أَشْهَرُّ مُعْلُومَتُ الله حهج ل هنده ک ههیڤیّن تایبهت ل سالی دئیتهکرن، وئه ههیڤه دئاشکهرانه خوّ ل بهر خهلکی جاهلیهتی ژی، چونکی وان ژی ههر ل قان ههیڤان قهستا حهجیّ دکر، ودیاره ئه شهودال وذولقهعده وان ژدینی ئیبراهیمی وئیسماعیلی وهرگرتبوو، وئه ههی شهود ههیشه نه شهووال، وذولقهعده، وده و روّژین سهری ژههیڤا ذولحجه.

﴿ فَمَن فَرَضَ فِيهِ ِ اَلْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلا فَسُوقَ وَلا جِدَالَ فِي ٱلْحَجِّ ﴾ ثيبجا همهيين ل ثان هميڤان حمج تيدا ل سمر خو فمركر، ودهست ب كرنا وي كر، يمعنى: ثر ميقاتى دهرباس بوو وئنيمتا خو ئينا، وجلكين ئيحرامان كرنم بمر خو، هنده ك تشت همنه ل سمر وى حمرام دبن، دڤيت ئمو خو ژي بدهته پاش، وئايمتا بمرى نوكم تشته ك ثر وان تشتان بو ممه ديار كربوو كو تراشينا سمريم، وئمڤ ئايمته بمحسي سي تشتين ديت دكمت:

(الرفث) چوونا نقینییه، وهنده ک زانا دبین نه گوتن وکریاره کا فه حشا بت، دکه فته د بن قی پهیقی قه. و (الفسوق) ده رباسکرنا توخویبین خودییه ب گوتن وکارین سه قه ت یین وی حه رام کرین، و ده رکه فتنا ژبن ئه مری ویه ب کرنا گونه هان، (جدال) جره کیشانا ل حه جییه یا کو سه ری دکیشته هه قرکی و که رب و نه قیانی .. ئه قه ئه و سی تشتین حه رامن بو وی مروقی یی د ئیجرامان دا بت، یین ئه ش ئایه ته به حس ژی دکه ت، و ژبلی قان هنده ک کارین دی ری هه نه د هنده ک (ده قین) دی یین شهر عی دا هاتینه.

وَمَا تَفْعَلُواْ مِنْ خَيْرِ يَعْلَمْهُ ٱللَّهُ وَتَكَرَّوْهُ واْ فَإِنَّ خَيْرَ ٱلزَّادِ ٱلتَّقُوكَ وَداخلى دەمه كى پيرۆز، وداخلى دەمه كى پيرۆز وداخلى دەمه كى پيرۆز وداخلى دەمه كى پيرۆز وداخلى دەمه كى پيرۆز وى دېت، لهو دڤێت ئهو وه كى خهلكى دنيايى نهبت، جلكى وى، سهروبه و وئه خلاقى وى دڤێت ژيێ خهلكى دى يى جودا بت، ئهو مێڨانى خودێيه، ومێڨان دڤێت ڕێڕ وئحترامى لوى بگرت يى ئهو مێڨانكرى.. خودى خودانى خيرى دبێژت: ههر خيرهكا هوين بكهن خودى لوى بى دزانت، وئهو جزايى ههر ئێكى ل دويڤ كارى وى دى دەتى، وهوين زادهكى ژخوارن وڤهخوارنى بۆ وهغهرا حهجى د گهل خۆ ببهن، نه وهكى خهلكى جاهليهتى دەمى ئهو دچوونه حهجى وان چو زاد بۆ خۆ نه دبر، وهزر دكر ئهڤ چهنده رەنگهكى تهقوايێه، خودى دبێژت: هوين گهلى موسلمانان خوارنى بۆ خۆ ببهن، وهوين زادهكى بۆ خۆ ژكارێن چاك ژى بۆ ئاماده بكهن، چونكى هندى تهقوايه باشترين زاده، و ژ من بترسن گهلى خودان عهقلان.

ودا نه نیته هزرکرن کو ده می نهم دبیزین: ل ده می کرنا حه جی، دفیت موسلمان یی جودا بت ژ خهلکی دنیایی، چی نابت حه جی کاره کی دی ژ بلی کارین حه جی بکه ت، ب تایبه تی نهو کارین پهیوه ندی ب بازرگانیی قه ههی، ئایه تی گوت: ﴿ نَیْسَ عَلَیْكُمْ جُنكاحُ أَن تَبْتَعُواْ فَصْ لَدُ مِن رَبِّكُمْ الله عَلَیْكُمْ جُنكاحُ أَن تَبْتَعُواْ فَصْ کَرِین به فَی بازرگانیی دا خه لکی هزر دکر نهوی بچته حه جی دفیت خو ژ هه می پهنی بازرگانیی بده ته پاش، و ل ده می چوونی و حه تا ئه و دز قرته مال، دفیت چو کرین و فروتنی ژی نه که ت، فی ئایه تی خهله تیا فی هزری ژی بو مه ئاشکه را کر، وگوته خودان باوه ران: چو گونه ها له سه رهوه نینه، نه گه رهوین ل پوژین حه جی داخوازا مفای ب پیکا بازرگانیه کی بو خو ژ خودایی خو بکه ن، یه عنی: دورسته بو مروقی حه جی ل ده می کرنا

حهجی تجاره ته کی ژی بو خو بکهت، وه کی کو تشته کی د گهل خو بیهت ل ویری بفروشت، یان تشته کی ژ ویری بینت و ل وه لاتی خو بفروشت.. وئه شیخ چو دژاتی د گهل ئیخلاصا د کاری حهجی دا نینه.

وپشتی دیارکرنا قتی چهندی ئایهتی فهرمانه کا دی ل خودان باوه ران کر وگوت: ﴿ فَإِذَا اَفَضْتُم مِّنْ عَرَفَاتٍ فَادَّكُرُوهُ كَمَا هَدَىكُمْ وَإِن كُنتُممِّن اَفَضْتُم مِّنْ عَرَفَاتٍ فَادَّكُرُوهُ كَمَا هَدَىكُمْ وَإِن كُنتُممِّن قَبْلِمِ لَمِنَ ٱلضَّآلِينَ ﴿ لَهُ عِنْ اللّهُ عِنْ الْمَشْعَرِ ٱلْحَرَامِ وَادُهُ كُو لَهُ وَجهه ينى حهجی ل رقر الله فی المهنی لنی رادوه ستن و رقرینه قه، پشتی کو رقر ئا قادبت، وههوه قهستا موزده لیفی کر، هوین لوی جهی حه رام کو موزده لیفهیه خودی ب تهسیحاتان ل بیرا خو بینن، و ب وی رهنگی خودی بهری ههوه دایی هوین خودی ل بیرا خو بینن، و ب راستی بهری ئهو ریکی نیشا ههوه بده ته هوین دبه رزه بوون وههوه حهقی نه دزانی.

وراوهستانا ل عهرهفی، ل روزا نههی ژههیا (ذو الحجة)، ئیک ژستوینین سهرهکی یین حهجییه، بینی وی حهج یا دورست نابت، ودهمی راوهستانا ل عهرهفی پشتی نیفرویا روزا نههی دهست پی دکهت، حهتا روز ئافا دبت، وپشتی بو وی مسوّگهر دبت کو روز یا ئافا بووی، یا سوننهت ئهوه ئهو ب رحهتی بچت قهستا (موزدهلیفی) بکهت، ودهمی راوهستانا ل عهرهفی حهتا روزا دههی سپیده دبت ژی دمینت.

و ژ دهیکا موسلمانان عائیشایی -خودی ژی رازی بت- دئیته قهگوهازتن، دبییژت: د جاهلییه تی دا ده می حهجی ل عهره فی رادوه ستان، قوره یشیان خو ژ وان قهده ر دکر و دچوون ل موزده لیفی رادوه ستان، له و ئه ش ئایه تا ها ته خواری، خودی گزته وان: هوین ژی د گهل خهلکی ل عهره فی راوه ستن، و د گهل وان ژ عهره فی هه رنه موزده لیفی، چونکی چو جوداهی د نافیه و خهلکی دا نینه (۱).

ئايــهتـــن گــۆت : ﴿ ثُمَّمَأَفِيضُواْ مِنْ حَيْثُ أَفَــاضَ ٱلنَّاسُ وَٱسْتَغْفِرُواْ ٱللَّهَ ۚ إِنَّ ٱللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمُ ﴿ وَكُوتِن لَ قَيْرِي بِوْ قوره يشيان دئيته ئاراسته كرن، چونكى ئهو -وه كى مــه گـۆتـى-د گـهل خهلكى ل عـهره فــن رانه دوهستان، خودي گوته وان: وهوين ژى گهلى قوره يشيان، چوونا

⁽١) بوخارى ڤني چەندى ژى ڤەدگوھيزت.

هموه ژ عمره فنی به رب موزده لیفی قه، بلا د وی جهی را بت ینی مروّف تیّرا دچن، و دبت ئایه تب قی ره نگی ژی بیّته ته فسیر کرن: هوین گهلی حهجیان ده منی ژ عمره فنی دچن د وی جهی را به رب موزده لیفی قه هم ن ینی مروّقیّن سه رراست به ری هموه کو ئیبراهیمه -سلاف لیی بن - تیّرا چووی.. نه وه کی وان مروّقیّن جاهلییه تنی ژ قوره یشیان، ئه ویّن ل عمره فنی رانه دوه ستان، و د وی جهی را نه دچوون ینی خهلکی دی تیّرا دچوون، و ل وی ده می هوین ژ عمره فنی دی تیّرا دخوون، و ل وی ده می هوین ژ عمره فنی دچنه موزده لیفی، هوین (ئستغفاران) بکیّشن، و داخوازی بو خو ژ خودی بکهن کو ثمو گونه هی مین هموه بو هموه ژی به ت، هندی خودییه گونه هی بو وان به نیین خو ژی دبه ت یین توّبه دکه ن، و نمو دلوّقانی بی و ان دبه ت.

پشتی قی چهندی ئایهتی ئهم ل مهسهله کا دی یا گرنگ هشیار کرین، ئهو ژی ئه قهیه:

بیرئیانا مه بو خودی، وکرنا زکری وی وداخوازا لیّبورینی ژ وی نه ب تنی ل وی دهمی دبت

یی مروقی ب کرنا عیباده ته کی وه کی حهجی رادبت، به لکی ل ههمی ده مان دقیّت خودی

ل بیرا مه بت، وچو گافان ئهم وی ژ بیرا خو نه به ین، ئایه تی گوت: و فَإِذَا قَضَیَتُم

مُناسِکَکُمُ مَاذَّکُرُواْ الله کَذِکْرِکُمْ اَاکَانَ مَا اَوْ اَسْکَدُ ذِکْراً اَلله کوری عهباسی

مُناسِکَکُمُ مَاذَّکُرُواْ الله کدِکْرِکُمْ اَاکِهُ اَوْ اَسْکَدُ ذِکْراً اَلله کوری عهباسی

خودی ژی رازی بت دبیرت: ل جاهلییه تی ده می کافر ژ کرنا حهجی خلاس دبوون، دا

ل جهه کی کوم بن وههر ئیک ژ وان دا مهد حیّن باب وباپیرین خو که ت، لهو ئه ث ئایه ته ها ته

خوار، خودایی مه زن گوت: ئه گهر ههوه عیباده تی خو ب دویماهی ئینا، وهوین ژ کاری حهجی خلاس بوون، هوین گهله ک خودی ل بیرا خو بینن ومهد حیّن وی بکهن، وه کی هوین بابین خو کاری وان ل بیرا خو دئینن یان پتر ژی.

مهعنا: گهلی خودان باوهران، هوین وهکی کافران نهکهن، دهمی حهجا خوّ ب مهدحیّن باب وباپیران قه نهبهن، چونکی ئهو تهرازیا بهری ههوه ئیّک ودو پی دکیّشا نوکه نهما، ونه ههچیی باب وباپیریّن وی دباش بن مهعنا وی ئهوه ئهو ژی دی یی باش بت، ومروّق ل سهر دو پشکان لیّکقه دین:

- ﴿ فَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ رَبَّنَا ءَاتِنَا فِي ٱلدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي ٱلْآخِرَةِ مِنْ خَلَقٍ ﴾ هنده که مروّف ههنه خهما وان دنیا ب تنیه، لهو دهمی نهو دوعایان بو خو ژ خودی دکهن دبیّن: خودایی مه، تو -د دنیایی دا- ساخله میی، ومالی، وعهیالی بده مه.. وئه قان رهنگی

مروقان ل ئاخره تى چو پشك وبار نينن، چونكى وان دلى خو نەبريى وبەس بەرى وان مابوو ل دنيايىي.

وههما بهسی قی دوعایییه خودایی مهزن بهحسی وان کهسان دکهت یین قی دوعایی دکهن، ودبیّرت: ﴿ أُوْلَیَهِ لَهُمْ نَصِیبُ مِّمًا کَسَبُوأً وَاللهٔ سَرِیعُ الْحِسَابِ ﴿ أُوْلَیَهِ لَهُمْ نَصِیبُ مِّمًا کَسَبُوأً وَاللهٔ سَرِیعُ الْحِسَابِ ﴿ الله لَهُ عَنِينَ هَهُ -ییْنَ قَیْ دوعایی بوّ خوّ دکهن - خیره کا مهزن بوّ وان ههیه، ژ بهر وی کاری چاک یی وان به دهست خوّ قه ئینای، وخودی یی حسیب سقکه، کارین بهنیین خوّ دهژمیرت، وجزایی وان سهرا دده تی.

وبهری ئه ق پارچهیه ژ سووره تی بابه تی حهجی ب دویماهی بینت، دوباره ئه و به ری حهجیان دده ته زکری و ته قوایی و دبیزت: ﴿ وَاَدْ حُرُواْ اَللّهُ فِی اَیْکَامِ مَعْدُودَ وَ مَن تَعَطّلُ فِی یَوْمَیْنِ فَلا اِفْمَ عَلَیْهِ وَمَن تَاَخَّرُ فَلا اِفْمَ عَلَیْهِ لِمَنِ اَتَّقَیٰ وَاتَقُواْ اَللّهُ وَاعْلَمُواْ اَنْکُمْ اِلَیْهِ مُحْشَرُونَ یَوْمَیْنِ فَلا اِفْمَ عَلَیْهِ فَی اَنْکُمْ اِلَیْهِ مُحْشَرُونَ یَوْمَیْنِ فَلا اِفْمَ عَلَیْهِ وَمَن تَاخَدُ فَی مهزن فه رمانی ل حهجیان دکه ت، و دبیژتی هوین ل هنده ک روزین هژمارتی خودی ل بیرا خو بینن، یه عنی: گهله ک زکری وی بکهن و ته کبیراتان بده ن. و محفی و روزین هرمارتی یین ئایه ت ئیشاره تی دده تی روزین یازدی و دوازدی و سیزدینه ژ ههی فا فی دول حجی و می به و روزن یین گهله که مهناسکین حهجی دکه قنه تیدا، و ه کی ها قیتنا به رکان، و طهواف، و دانا قوربانی. خودی دبیزت: هوین گهلی حهجیان، د قان روزان دا خودایی خو ب را ته سبیح و ته کبیراتان) مهزن بکهن، و وی ل بیرا خو بیننه قه.

پاشی ئایهت حوکمه کی ژ ئه حکامین حهجی، کو مانا ل مینایییه، بو مه ئاشکه را دکهت، و دبیرژت: هه چیی قیا له زی بکهت، و ل روز ا دوازدی پشتی به رکان دها قیت ژ مینایی ده رکه فت چو گونه هه ل سهر وی نینه، و هه چیی قیا خو گیرو بکه ت و شه قا سیزدی ژی بمینته ل مینایی حه تا ل روز ا د دوی دا - کو روز ا سیزدییه - به رکان دها قیژت چو گونه ل سهر وی ژی نینه، بو وی یی ل حه جا خو ته قوا خودی بکه ت.

وخوّگیرو کرن کو مروّقی حهجی ل شه قا سیزدی ژی بمینته ل مینایی حه تا نه و ل ئی قاریا سیزدی رهجمی بکه ت، چیتره، چونکی مانا روّژه کا پتر ل قی جهی دی بته نه گه را هندی کو خودان عیباده ته کی زیده تر بکه ت، و ژ لایه کی دی قه نه ش چهنده دویچوون و چاقلینکرنا سوننه تا پیغه مبه ریه -سلاف لی بن-؛ چونکی وی ده می حهج کری خو گیرو کربوو و روّژا سیزدی ژی مابوو ل مینایی.

پاشی ل دویماهیا قی ئایه تی خودایی مهزن گوته موسلمانان: هوین ژ خودی بترسن، و د ههمی کارین خو دا بلا ههوه بهر ل وی بت، وبزانن کو پشتی مرنی هوین بو نک وی دی ئینه کومکرن بو جزادانی.

حهج ومهناسكين وى دڤيت ڤي مهعنايا مهزن د دلين موسلمانان دا ئاماده بكهت: مهعنايا تهقوايي، وكو ئهو روّژا كۆمبوونا مهزن ل نك خودى ل بيرا خو بينتهڤه.. گاڤا ئهو ل عهرهفي رادوهستت، و ل دوّر ورهخين خو دزڤرت، ژ مروٚڤين سهركوٚل پيڤهتر كهسي نابينت، ههمي ب ئيك جلكينه، جلكهكي ساده، وهكي جلكي خهلكي دنيايي نينه، بهري ههميان يي سهرئهڤرازه، هيڤيا وان رهحما خودييه.. وبهري وان يي ل هندي روٚژا د دويڤ دا ئهو قهستا مالا خودي بكهن، وچاڤين خو ب ديتنا حهرهمي روهن بكهن.. وطهوافا وي جهي بكهن يي بوويه لاندكا ئيكي بو گازيا تهوحيدي.. ئهڤ ديمهنه دڤيت بيرا وي ل راوهستانا مهزن ل مهحشهري بينتهڤه، دهمي خهلك ههمي ل بهندا رهحما خودي رادوهستاي، وگوهي وان لي كاني كهنگي ناڤي وان دي ئيته خواندن، وبهري وان چه يان راست دي ئيتهدان.

حمجى دەمى قامستا حەرەمى دكەت ول مالا خودى دبته مىڭان، بلا ئەو بىرا خۆ ل فەقبىريا خۆ بىنتەقە دەمى ئەول ئاخرەتى قەستا خودى دكەت ول بەر رەحما وى دداننت، بلا ئەو ھەوارىن خۆ بگەھىنتە خودى كو ئەو ب كەرەما خۆل مىڭانى خۆ ببۆرت، چونكى عهده تن کهریمانه ل وان که سان دبورن ین کو خو دها قینه ناف مالا وان، ئهگهر چهند تاوانین وان دمه زن ژی بن. ده می ئه و ب له شی خو قه د نافیه را صه فا و مهروایی دا دئیت و دچت، دا ئهمره کی ژ ئه مرین خودایی خوب جه بینت، بلا ئه و بیرا خو ل وی روزی بینته فه ده می هزرا وی د نافیه را هه ردو لاین ته رازیی دئیت و دچت، ده می خیر وگونه هین وی دئینه کیشان، و به ری وی لی کانی کیژ لایی ته رازیی دی کیژ لایی دی هلکیشت.

وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يُعْطِبُكَ قَوْلُهُ، فِي ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا وَيُشْهِدُ ٱللَّهُ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُ ٱلْخُصَامِ فَ وَإِذَا تَوَلَّىٰ سَعَىٰ فِي ٱلْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ ٱلْحَرْثَ وَهُوَ أَلَدُّ ٱلْخُوالَةُ لَا يُحِبُ ٱلْفَسَادَ فَي وَإِذَا قِيلَ لَهُ ٱتَّقِ ٱللَّهُ أَخَذَتُهُ ٱلْعِزَّةُ بِٱلْإِثْمَ فَحَسَبُهُ جَهَنَّمُ وَلَئِنْسَ ٱلْمِهَادُ فَي وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يَشْرِى نَفْسَهُ ٱبْتِعَاءَ مَرْضَاتِ ٱللَّهُ وَاللَّهُ رَءُونُ إِلَا لِعِبَادِ فَي

د قنی پارچهینی دا ژ سووره تی خودایی مهزن به ری مه دده ته (قهزیه کا وجوودی) ومهسهله کا کو د قنی دنیایی دا ههی، وگهله ک جاران ب به ر چاقین مه دکه قت، دا مه ناگه ه ژ خو هه بت، وزوی ب زوی نه نینه خاپاندن، نه و ژی مه سه لا هه بوونا لاینی ناشکه را ولایی قه شارتی بو هه ر تشته کی، و نحتمالا خاپاندنا بینه ری ب جوانیا لاینی ناشکه را ژ تشتی، و بی ناگه هکرنا وی ژ کریتیا لاینی قه شارتی، و نه قه نیک ژ وان مه سه لانه یین پتر ژ هه ر تشته کی شاره زا دی مروّ پی دئینه خاپاندن. و نه گه ر هات و هه ر نیک ژ مه باوه ری ب خودایه کی شاره زا نینا، و زانی کو چو تشت ژ مه ل به روی خودایی نائیته قه شارتن، و روّژه ک دی دئیت شه شارتینا مه هه می دی ناشکه را بن، و حسیب سه را وان دی د گه ل مه نیته کرن، هنگی هه ر نیک ژ مه لاین خو یی قه شارتی - وه کی لاین ناشکه را - دی جوان که ت، مه عنا: که س ژ مه نیت دی نائیته خایاندن.

ژ لایهکێ دی ڤه، ئهڤ ئایهته بۆ مه ڕادگههینن کو مروٚڤ ژ لایێ نهفسیهتێن خوٚ ڤه دو رهنگن:

- رەنگەک د (فاسد وموفسدن) يەعنى: ئەو ب خۆ د نـەفـسا خۆ دا دخرابن، وخرابى وخرابى ژى ژى ژى دىت، و د گەل ھندى ژى ئەگەر تو بەرى خۆ بدەيە لايى وان يى سەرۋە وئاشكەرا

دى وه هزر كەى ئەو گەلەك دباشن.. بۆچى؟ چونكى ئەو -وەكى مە گۆتى- لايى ئاشكەرا يى خۆ جوان دكەن؛ دا خەلكى بخاپينن.

- وړهنگێ دی ئهو مروٚڤێن چاکن یێن لایێ ئاشکهرا وڤهشارتی ژ وان وهکی ئێک، ئهوێن خوٚ فروٚتینه خودێ، وههردهم د بهرههڤ کو دنیایا خوٚ گوٚری دینێ خوٚ بکهن، وپێخهمهت رازیبوونا خودێ ههر تشتهکێ د دهست وان دا ههی بدهن.

جاری دا بهری خو بده ینه په نگکی: ﴿ وَمِنَ ٱلنّاسِ مَن يُعْطِبُكَ قَوْلُهُ فِي ٱلْحَيَوةِ اللّهُ نَيْكَ وَيُشْهِدُ ٱللّهُ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ وَهُو َ ٱلدُّ ٱلْخِصَامِ ﴿ اللّه يه عنى: ثر مروقان هنده كه كه همنه ئه گهر تو گوهی خو بده یه وان كه یفا ته ب گوتنا وی یا ره هوان دئیت. به لمی كیث گوتنا وی؟ گوتنا وی ده می به حسی ژیانا دنیایی دكه تا ئه فی په نمو نه مروقان، د مهسه لمین دنیایی دا (فهنانن!) گا قابو ته به حسی دنیایی دكه ن، هندی هند ئه زمانه كی حلی یی د ده قی دا، ئیكسه ر وه ل ته دكه ن تو ب ئاخفتنا وان قه بییه گریدان، پی (موعجب) ببی، و د گهل خو بین وهی! ئه قه چه ندی زیره کی وشاره زایه! وده می ئه و به حسی دنیایی بو ته دكه ت، وحه تا بین تنی هنده یی زیره که، ئه و دی بین تنی هنده یی زیره که، ئه و دی بین نیزی خودی سویندی بو ته خوت، ودی خودی ل سهر گوتنا خودی می زیره که، ئه و دی هه یه، و ئه و نمو مروقه کی دلسوز وئنیه ت پاقره، قیانا خودی ودینی وی د دلی وی دا هه یه، وئه و نه به سه کاری بو دنیایی دکه ت، به لکی ئارمانجا وی یا مه زن ئاخره ته، پاسته ئه و گه له که به حسی ئاخره تی ناکه ت، ودینی ژی باش نزانت، به لیی قیانا خودی دلی وی تری گه له که که به حسی ئاخره تی ناکه ت، ودینی ژی باش نزانت، به لیی قیانا خودی دلی وی تری دلی!!

وههر چهنده ئه رونگی مروّقان ل ههمی زهمانان ههنه ژی، بهلی ئه و ل دویماهیا زهمانی پتر مشه دبن، د حهدیسه کا خوّ دا پیغهمبه -سلاث لیّ بن- دبیّرت: ﴿ یكون في آخر

الزَّمَان رجالٌ يُخْتِلُونَ الدُّنيا بالدِّين ، يَلبسُونَ للناس جلودَ الضَّأنِ مِن اللَّين ، السِتُهُمْ أَحلى من العسل، وقلُوبُهم قُلُوبُ الذِّعَابِ ، يقول الله تعالى: أبي يَغْتَرُّونَ ، أم عليَّ يُخْتَرِعُونَ ؟ فبي حَلَفْتُ ، لأبعَثَنَّ على أُولئكَ منهم فِتْنَة تَدَعُ الحليمَ حَيَرانَ ﴾(١) يهعنى: ل دويماهيا زهمانى هنده ک زهلام دى ههبن ب دينى خاپاندنا دنيايي دكهن، ژ نهرميي پيستي ميهان بو مروقان دكهنه بهر خو ، ئهزمانين وان ژ هنگڤينى شرينترن، ودلين وان دلين گورگانه، خودايي پاک وبلند دبيرت: ئهري ئهو ب من دينه خاپاندن ، يان ل سهر من بسته دبن ؟ سويند ب من بت، ئهز فتنه كي دي ب سهر ئهوين هه دا هنيرم مروّڤين بينفره ونهرم وحهليم حيبه تي وحهيران بمينن.

وگوتنا خودی: ﴿ وَیُشَهِدُ آللَهُ عَلَیٰ مَا فِی قَلْبِهِ۔ ﴾ یه عنی: ئه و منافق خودی ل سه روی تشتی د دلی خو دا دکه ته شاهد، خواندنا وی ب ره نگه کی دی ژی هاتیه ریوایه تکرن، ئه و ژی ئه قهیه: ﴿ وَیَشْهَدُ ٱللَّهُ عَلَیٰ مَا فِی قَلْبِهِ۔ ﴾ یه عنی: خودی شاهده ل سه روی تشتی د دلی وی دا ههی، مه عنا: تشته ک ژوی ل به رخودی به رزه نابت، وئه و نه شیت خودی ب گوتنا ده قی خو، یان سه رقه ییا کاری خوبخاپینت!

پاشی ئایهت پیدا دچت وهنده ک نیشانین دی ژ نیشانین ثی رهنگی مروّقان (مروّقین منافق ودوروی) بو مه ئاشکه را دکهت، ودبیرژت: ﴿ وَإِذَا تَوَلَّیٰ سَعَیٰ فِی اَلْاً رَضِ لِیُهٔ سِدَ فِیهَ اَ وَیُهٔ لِکَ اَنْحَرْثَ وَالنَّسْلُ ﴾ ئهگهر ئیک ژ قان رهنگه مروّقان ژ نک ته ده رکهفت، و پشتا وی کهفته ته، ب رهنگه کی وهسا یی ئه و هزر بکهت تو وی نابینی، ئه و ب له زبراقه کا وهسا د عهردی دا دی کهت کو فهسادی به لاف بکهت، و خرابی و فهسادا وی هند یا دژوار و به لاقه نه و ژ مروّقین حازر ب تنی ناگرت، به لکی خوّ نه و دگههته شینکاتی و دار و باری، و وی دوونده هی یا هیشتا نه بووی ژی، نه و ناگری فتنه و شه و و به لایی هل دکه تی، تشتی دبته نهگه را خرابونا شینکاتی، و نهمانا دوونده ها مروّقی و حه یوانه تی ژی. مه عنا: نه و خورابکارن، و هندی خود یه حه ز ژ خرابکاران ناکه ت.

ودبت پهیڤا ﴿ تَوَلَّىٰ ﴾ مهعنا: (ویلایهتی) ژی بدهت، وهنگی مهعنایا ئایهتی دی بته ئه قه: ئهگهر ئینک ژ قان منافقان بوو تشتهک، ورهنگهکی مهزنی وبهرپسیاریی کهفته

⁽۱) ترمذی قمی حهدیسی ب سهنه ده کا لاواز ژئهبوو هوره یره قه دگوهیزت.

دەستان، ئەو دەست ب بەلاقكرنا خرابيى د عەردى دا دكەت، مەعنا: ھەر جارەكا ئەو بوونە مەزنىن خەلكى، و(مەسئوولىيەت) كەفتە دەستىن وان، مەزنىا وان بەلايە بىق مرۆڤان، وبىق شىنكاتى، وبىق حەيوانەتى ۋى!

و ژ لایه کن دی قه ده من خودی دبیر شنت این سکی فی آلاً رض لیف سد فیها در دنیته زانین کو عهرد ل سهر چاکین یی هاتیه دورستکرن، وفه ساد تشته کن (طارئه) ل سهر، ئه و بده ستین مروقی لی به لاف دبت، ئه و مروقی ژ ریکا خودی ده رکه فتی، وهه و این نه فسا خو بو خو کریه ری و ریباز.

﴿ وَإِذَا قِيلَ لَهُ ٱتَّقِ ٱللَّهُ أَخَذَتُهُ ٱلْعِزَّةُ بِٱلْإِ ثُمْ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلَبِفْسَ ٱلْمِهَادُ ﴿ وَإِذَا قِيلَ لَهُ ٱلْعِزَّةُ بِٱلْإِ ثُمْ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلَيْفَسَ ٱلْمِهَادُ ﴿ وَلَيْكَى كُوْتِيْ: تَهْقُوا دَى رُ سَالْوْحُهْتِيْنَ فَى مَرَوْقَى نُهُوهُ نُهُ كُهُ رَ جَاره كَيْ نُهُ وَ هَاتُهُ شَيْره تَكْنَ وَيُكَى كُوْتِيْ: تَهْقُوا خُودي بكه، و رُ جزادانا وى بترسه، وبه س خرابييي د عهردى دا بكه. نهو وى شيره تي قهبويل ناكه ت، بهلكى خوّمه زنكرن وسهرگهرميا وى بهري وى دده ته كرنا پتر گونه هان، وبه لا ڤكرنا پتر خرابيين...

وئهو دەمى دگههته قى حەددى ژ سەرداچوونى، كو گوهين خۆ ژ گۆتنا حەقيى بگرت، وشيرەت ئىدى چو كارى لىي نەكەت، خودى دېيژت: جەھنەم تىرا وى ھەيە، وعەزابا وى بەسى وييە، وئەو چ پىسە جهد!

رهنگی دووی یی مروقان، ئهون یین خودان باوه ر، ئهوین سه رقه یی و بنقه ییا وی وه کی ئیسک، یین رازیبوونا خودی ئارمانجا وان: ﴿ وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن یَشْرِی نَفْسَهُ ٱبْتِغَآءَ مَرْضَاتِ ٱللَّهُ وَٱللَّهُ رَءُوفُ بِٱلْعِبَادِ ﴿ وَمِنَ اللهِ وَهُنَهُ يَخْهُمُهُ وَاللّهُ وَلّهُ وَلّهُ وَاللّهُ وَلّهُ وَلّه

وبارا پتر ژ زانایین تهفسیری ل وی باوهرینه کو ئه نایه ته د دهر حهقا (صوههیبی روّمی) دا هاتبوو خواری، دهمی ئهو ژ مهکههی دهرکهفتی، وقیای بهر ب مهدینی قه مشهخت ببت، هنده ککافرین مهکههی هاتنه دریکا وی دا وگزتنی: روّژا تو هاتیه د ناف مه

دا ته تشته ک نهبوو، نوکه تو بوویه خودان مال ژ نوی دی دهرکه شی؟ ئهم ناهیّلین تو بچی! ئهو ژ دهوارا خو هاته خواری، وکڤانی خو دا دهستی خو، وتیریّن خو ژی حازرکرن، وگوت: گهلی قورهیشیان، هوین باش دزانن کو ئهز ژ ههوه ههمیان سهگڤانترم، وئهز ب خودی کهمه هوین نهشیّن بگههنه من هندی تیره کی من مابت، پاشی هندی شیری من ژی د دهستی من دا بت هوین ناگههنه من، پاشی ههوه چ دڤیّت وه بکهن، وان گوتیّ: مالی خو نیشا مه بده کانی ته دانایه کیڤه، ئهم دی ریّکا ته بهردهین.. وی گوت: وئهگهر من مالی خو دا ههوه هوین دی ریّکا من قهکهن؟ وان گوتی: بهلیّ.. ئینا وی مالی خو نیشا وان دا، ووان ریّکا وی قهکر، وگاڤا صوههیب گههشتیه مهدینی، وپیغهمبهری -سلاڤ لی بن- گوتی: ﴿ بابی وی قهکر، وگاڤا صوههیب گههشتیه مهدینی، وپیغهمبهری -سلاڤ لی بن- گوتی: ﴿ بابی یهحیای، فروتنا ته یا ب فایده بوو ﴾ پاشی وی ئهڨ ئایه ته بو وی خواند: هنده ک مروّڤ ههنه پیخهمه رازیبوونا خودی خو دفروّشنه خودی.

وپشتی قان ئایهتان ئه ههردو رهنگین مروقان هه قبهری ئیک کرین، وسهر وبهری وان نیشا مه دای، ئایهتین بین فهرمان ل خودان باوهران کر کو ئه و ب تمامی خو تهسلیمی خودایی خو بکهن:

يَ اَلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱدْخُلُواْ فِي ٱلسِّلْمِكَ آفَةُ وَلَا تَتَبِعُواْ خُطُوَاتَ ٱلشَّيْطُنِ اللَّهُ اِلَّهُ مَا جَاءَتْكُمُ ٱلْبَيِّنَاتُ فَاعْلَمُواْ أَنَّ ٱللَّهُ عَدُوُّ مُّبِينُ هَا فَإِنَّ اللَّهُ مِنَ اللَّهُ عَدُوُّ مُّبِينُ هَا فَإِنَّ اللَّهُ مِنَ اللَّهُ عَدُولُ مُعْ اللَّهُ فِي ظُلُلٍ مِّنَ ٱلْغَكَمَامِ وَٱلْمَلَيْ إِلَّا أَن يَأْتِيَهُمُ ٱللَّهُ فِي ظُلُلٍ مِّنَ ٱلْغَكَمَامِ وَٱلْمَلَيْ إِلَا أَن يَأْتِيهُمُ ٱللَّهُ فِي ظُلُلٍ مِّنَ ٱلْغَكَمَامِ وَٱلْمَلَيْ إِلَا أَن يَأْتِيهُمُ ٱللَّهُ فِي ظُلُلٍ مِّنَ ٱلْغَكَمَامِ وَٱلْمَلَيْ إِلَيْ اللَّهُ عَلَيْ اللَّهُ عَلَيْ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّهُ عَلَيْكُ عَلَيْكُمُ اللَّهُ عَلَيْكُ عَلَيْكُمُ اللَّهُ عَلَيْكُولُ اللَّهُ عَلَيْكُمُ مَا اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّهُ عَلَيْمُ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّهُ الْمُؤْمُ اللَّهُ عَلَيْكُمُ الْمُؤْمُ الْمُ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّهُ عَلَيْكُمُ الْمُؤْمُ الْمُؤْمُ الْمُؤْمُ الْمُؤْمُ الْمُؤْمُ الْمُؤْمُ الْمُؤْمُ الْمُؤْمُ اللَّهُ عَلَيْكُمُ الْمُؤْمُ الْمُؤْمُ الْمُؤْمُ الْمُؤْمُ الْمُؤْمُ الْمُؤْمُ اللَّهُ عَلَيْكُمُ الْمُؤْمُ الْمُؤْمُ الْمُؤْمُ الْمُؤْمُ الْمُؤْمُ الْمُلِلْمُ اللَّهُ الْمُؤْمُ الْمُؤْمُ الْمُؤْمُ الْمُؤْمُ الْمُؤْمُ اللَّهُ اللَّهُ ال

گازی ل قیری بر ههمی خودان باوهران دئیته ئاراسته کرن، ئهوین باوهری ب خودی وگوتنا وی ئینای، خودی دبیرته وان: ﴿ یَکَایَّهُا الَّدِینَ عَامَنُواْ اَدْخُلُواْ فِی اَلسِّلْمِحَاقَّهُ ﴾ گهلی ئهوین باوهری ئینای، وهرنه د ئیسلامی ههمیی دا، یان هوین ب ههمی قه وهرنه د ئیسلامی دا، ویهیقا (السلم) ههر چهنده د زمانی عهرهبان دا رامانا ئاشتی وتهناهیی ددهت، بهلی مهخسه د ب وی ل قیری خو تهسلیمکرنه بو خودی، یه عنی: گهلی خودان باوهران، ئهگهر راسته ههوه باوهری ب خودی ههی، یا هوین خو تهسلیمی وی بکهن، وکاری ب ههمی ئه کامین وی بکهن، و تشته کی ژ دین وشریعه تی وی نه هیلن.

وده می ئایه ت دبیر شقین هه پنه د ئیسلامی هه میی دا، یان هوین هه می هه پنه د ئیسلامی دا، نه و ئیسلامی دوه می مروّقه که دی د ئیسلامی دا، ئه و ئیسلامی مروّقه که دی د روّر قه، وئه و خانی ژ هه می لایان قه دوّری ل وی مروّقی دگرت، وده می ئیسلامی ب وی شریعه تی خوّقه یی ئاشتی و ته ناهیی به لاث دکه ت، دوّری ل مروّقی دگرت، هنگی مروّث دی هه ست ب رحه تی و ته ناهیی که ت.

وخو تهسلیمکرنا مروقی بو خودی وچوونا وی ب ههمی قه د ئیسلامی ههمیی دا، هندی ژی دخوازت ئهو خو ژههمی ریدکین شهیتانی بده ته پاش، لهو ئایه تی د دویث دا گوت: ﴿ وَلا تَتَّبِعُواْ خُطُوَاتِ اَلشَّیْطَانِ ۚ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُو اُلْمِین یَه الله عنی: هوین دویچوونا ریدکین شهیتانی یین ئهو به ری ههوه دده تی بو کرنا گونه هان نه کهن.

وئه قه جارا دو پیه ئه ق سووره ته خودان باوه ران ژ دویکه فتنا پیکین شهیتانی دده ته پاش (۱) و هه ردو جاران ژی سووره ت ده می خودان باوه ران ژ دویکه فتنا پیکین شهیتانی دده ته پاش، دبیژت: هندی شهیتانه بو هه وه دو ژمنه کی ئاشکه رایه. مه عنا: چی نابت بو مه ئه م دویکه فتنا شهیتانی بو مه یا که قن وئاشکه رایه، پشتی هنگی چی گافا مه دویکه فتنا وی کر ئه و دی مه ژ پیکا خودی ده ته پاش. له و دقیت ئه م ژی ده شیار بین.

وده من ئايهت دبين ت: ﴿ خُطُوَ تِ آلشَ يَطُنِ ﴾ ژی دئیته زانین کو شهیتانی گهلهک ریک ههنه ئهو پی دئیته مروقی؛ دا مروقی د سهر دا ببهت، وههر جاره کا ئهو ژ ریکه کی بی هیقی کو مروقی پی د سهر دا ببهت، دی ریکه کا دی ب کار ئینت..

وپشتی ئایهتی ئهم ژ دویکهفتنا شهیتانی داینه پاش، گهفهک ل مه کر، وگهف ب خو ژی ب راستی ره نگهکی پاشفهبرنیه، ئایهتی گوت: ﴿ فَإِن ۗ لَلْتُممِّنَ بَعْدِ مَا جَآءَتْكُمُ اللهُ عَزِيزُ حَكِيمُ ﴿ فَإِن ۗ لَلْتُهمِّنَ بَاشَكُهُ اللهُ عَزِيزُ حَكِيمُ ﴿ يَهْ عَنَى: پشتی ئَهْ نَیشانیّن ئاشکهُ از و قورئانی وسوننه تی بو ههوه ها تین، ئهگهر ههوه ژ ریکا حهقیی لادا، هوین بزانن هندی خودییه

⁽۱) جارا ئێکێ د ئايەتا (۱٦٨)ێدا بوو.

د ملکی خو دا یی زاله چو تشته ک ژ دهست وی دهرناکه قت، د گوتن و فهرمانین خو دا یی کاربنه جهه، ههر تشته کی ددانته جهی وی یی دورست.

وهاتنا باشناقتی (عزیز) ل قیری یا د جهی خو دایه، ههر وه کی ئایه تی دقیت بیژته مه: خودی یی عهزیزه (یی زال وخودان ده سهه لاته) وی چو منه ت ب ههوه نینه، ئه گهر هوین بته حسن، و ژ ریکی لاده ن، ئه و دشیت ههوه عه زاب بده ت، و تولی ژ ههوه بستینت، و هه کاره کی ئه و بکه ت یی د جهی خو دایه؛ چونکی ئه و یی حه کیمه. و دا کو ئه و که سین ته حسین و به رب کونه هی قه چووین بی هیقی نهبن، خودی ب ره نگه کی نه یی ئیکسه ر، د کراسی گه فکرنی دا، توبه ل به روان شرین کر، و گوت: ﴿ هَلْ یَنظُرُونَ إِلاّ آن یَا آتِیَهُمُ آللهُ فِي ظُلُلٍ مِّن که فکرنی دا، توبه ل به روان شرین کر، وگوت: ﴿ هَلْ یَنظُرُونَ إِلاّ آن یَا آتِیهُمُ آللهُ فِي ظُلُلٍ مِّن که فکرنی دا، توبه ل به روان شرین کر، وگوت: ﴿ هَلْ یَنظُرُونَ إِلاّ آن یَا آتِیهُمُ آللهُ فِي ظُلُلٍ مِّن که مه یین هه، یین هم، یین هم دا چووین، وگونه هم کرین، ل هیقیا چنه؟ ئه و چاقه ریبی چ تشتی دکه ن ژ بلی هندی کو خودی -ب ره نگه کی هیژای وی - ل روز ا قیامه تی د عهوره کی سپی دا بیت؛ دا ب دادیی حوکمی د ناقبه را وان دا بکه ت، وملیاکه ت ژی بین، وهنگی حوکمی خودی ب جههات، وملیاکه ت ژی بین، وهنگی حوکمی خودی ب جههات، وحسیبا وان ها ته کرن؟ وکاری هه می چیکریان بو نک خودی در تویت.

مهعنا: ههر وهکی ئایهت دبیّرته وان: ههوه چیه بوّچی هوین توّبه ناکهن، وهوین دزانن کو ههوه چو رئ نینن هوین بره قنی، ژبلی هندی کو هوین ل نک خودایی خوّ ئاماده ببن، وئهو حوکمی د ناقبه را ههوه دا بکهت؟ توّبه بکهن ئهو بوّ ههوه چیّتره؛ دا ل وی روّژی ئهوا ههر دی ئیّت هوین شهرمزار نهبن.

وئه ثایه تا بۆری سالۆخه تى هاتنى بۆ خودى بنهجهد دكه ت، دقیت ئهم باوه ربى پى بىنىن بیى چاوانى وكه یفیى هاتنى دەسنیشان بكهین؛ چونكى ئه و د چارچوو قه یى شیانین مه یین عمقلى دا نینه، ودقیت مه باوه ریه کا باوه ری ههبت کو خودایى پاک وبلند د ذات ونا ق وسالوخه تین خو دا وه کى چو چیکریان نینه.

سكلْ بَنِي إِسْرَءِيلَ كُمْ ءَاتَيْنَاهُممِّنْ ءَايَةٍ بَيِّنَةٍ وَمَن يُبَدِّلْ نِعْمَةُ ٱللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُ فَإِنَّ ٱللَّهُ شَكِدِيدُ ٱلْعِقَابِ ﴿ يُبِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُواْ ٱلْحَيَوةُ ٱلدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُواْ وَٱللَّهُ يَرْ أَقُمَن يَشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿ اللَّهُ يَنْ ءَامَنُواْ وَٱللَّهُ يَرْ أَقُمَن يَشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿

كَانَ ٱلنَّاسُ أُمَّةَ وَاحِدَةً فَبَعَثَ ٱللَّهُ ٱلنَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنزَلَ مَعَهُمُ ٱلْكِتَابِ
بِٱلْحَقِّ لِيَحْكُم بَيْنَ ٱلنَّاسِ فِيمَا ٱخْتَلَفُواْ فِيهِ وَمَا ٱخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا ٱلَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا
جَآءَتْهُمُ ٱلْبَيِّنَاتُ بَغْيَا بَيْنَهُمْ فَهَدَى ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لِمَا ٱخْتَلَفُواْ فِيهِ مِنَ ٱلْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَٱللَّهُ يَهُدى مَن يَشَآءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿ اللَّهُ الْبَاسَاءُ وَٱلظَّرَاءُ وَالْفَالُواْ ٱلْطَنَّةُ وَلَمَّا يَأْتِكُم مَّثَلُ ٱلَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلِكُم مُسَّتَهُم ٱلْبَأْسَاءُ وَٱلظَّرَاءُ وَالْإِلُواْ حَتَّىٰ يَقُولَ ٱلرَّسُولُ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مَعَهُ مَتَىٰ نَصْرُ ٱللَّهِ أَلاَ إِنَّ نَصْرَ ٱللَّهِ قَريبُ ﴿

پشتی خوداین مهزن فهرمان ل خودان باوهران کری کو ئهو گوهداریا وی بکهن، وههر د سیاقی هشیارکرن وبیرئینانا وان دا، ئایهتان ژوان خواست ئهو دهلیشهیهکی د گهل ئسرائیلیان راوهستن؛ دا پسیارهکی ژوان بکهن، پسیارهکا نهگوهداریا بهردهواما ئسرائیلیان بو ئهمری خودی ژی ئاشکهرا دبت، ئهو ئسرائیلیین بهری نوکه سوورهتی ب بهرفرههی بهحسی وان کری، وکهفتنین وان یین مهزن ل بهر چافین مه داناین، ههر وه کی ئایهتان دقیت ب قی چهندی مه ژبی نهمریا خودی بده نه پاش، وبیژنه مه: هوین ژی وه کی وان نه کهن؛ دا ئهوا هاتیه سهری وان، نهئیته سهری ههوه ژی.

﴿ سَكُلْ بَنِي إِسَرَ عِيلَ كُمْ ءَاتَيْنَاهُم مِّنْ ءَايَةٍ بَيِّنَةٍ وَمَن يُبَدِّلْ نِعْمَةُ ٱللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُ فَإِنَّ ٱللَّهُ شَكِدِيدُ ٱلْعِقَابِ ﴿ وَهِ هِهُ رَجِهُ لَهُ مَا خَفْتَنَ لَ قَيْرِي بَوْ پِيْغُهُ مَبِهُ رِيه -سلاف لَيْ بن-، بهلي نُهُ و د رِيْكَا وَى رِا بو ههر خودان باوه رهكيه ژي، خودي دبيرثت: تو -ئهي موحهممه د- پسياري ژ ئيسرائيليين ههڤري بكه: چهند ئايهتين ئاشكه را يين به ري وان ددهنه حهقيي مه دابوونه وان، ووان كافري ب ههميان كر، وپشت ددايي، ووه ربادان ئيخستي؟

مهعنا: گهلهک ئایهت مه دابوونه وان، بهلی وان باوهری پی نهئینا، وتهحریف ووهربادان ئیخسته ئایهتین مه؛ دا ئهو حهقیی ل بهر خهلکی بهرزه کهن. وئهوی شی چهندی بکهت، ئهوی شوکرا نعمهتین خودی نهکریه، وههچیی نعمهتا خودی -کو دینی وییه-بگوهوّرت، وکافریی پی بکهت پشتی وی ئهو نیاسی، وبوّ وی ئاشکهرا بووی، خودی عهزابه کا دژوار دی دهته وی؛ چونکی خودی یی عهزاب دژواره، ئهو ژ وی خلاس نابت، فیجا بلا هشیاری خوّ بت!

رُیتِن لِلّدِینَ کَفَرُواْ الْحَیَوٰهُ الدُّنیَا الله دنیایی یا نزم، وئمو خوشیین تیدا همین، بو معوین کافری ب تموحیدا خودی کری یا هاتیه خهملاندن.. کی نامو بو وان خهملاندیه؟ نایمت ناشکمرا ناکهت؛ دا مهسهله بمینته قه کری، دبت هنده ک جاران شهیتان ب وهسواس و دسهردابرنا خو بخهملینت؛ دا وان پی بجه پینت، و دبت هنده ک جاران شهیتان ب وهسواس و دسهردابرنا خو وی ل به روان بخهملینت؛ دا وان پی بخرینت. ﴿ وَیَسْخَرُونَ مِنَ الّدِینَ ءَامَنُواً ﴾ وچونکی مهوین کافر بووین، زهلامین دنیاییننه، و دنیا د چاقین وان گهله که، وچونکی گهله ک جاران ناموین کافر بووین ترانه و یاریان بو خو ناموین باوه ری نینای ژ مروقین فهقیر و لاوازن، ناموین کافر بووین ترانه و یاریان بو خو ب خودان باوه ران دکهن. هزر دکهن نامو ژ وان دچیترن، له و بارا وان ژ دنیایی پتره، و نامو ب خو مهسهله یا وهسا نینه وه کی نامو هزر دکهن، شهرت دنیا نینه؛ چونکی دنیا ل به رب خو مهسهله یا وهسا نینه وه کی نامو هزر دکهن، شهرت دنیا نینه؛ چونکی دنیا ل به رب خو مهسهله یا وهسا نینه وه کی ناموین باوه ری نینای و تمقوایا خودی کری، د سه رهممی رزان داون ژ دینه خودی وان دبه ته جهین بلند ل به حهشتی، وکافران دبه ته نزمترین جهین کافران رانه؛ چونکی خودی وان دبه ته جهین بلند ل به حهشتی، وکافران دبه ته نزمترین جهین جههنه می، و نام قه دانا خودیه هر ورزقی دورست رزقی به حهشتیه؛ چونکی یی بی دویماهیه.

﴿ كَانَ ٱلنَّاسُ أُمَّةً وَحِدَةً فَبَعَثَ ٱللَّهُ ٱلنَّبِيّ مَبُشّرِينَ وَمُندِرِينَ وَأَنزَلَ مَعَهُمُ ٱلْكِتَابَ بِالْمَحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ ٱلنَّاسِ فِيمَا ٱخْتَلَفُواْ فِيهٍ ﴿ مَروّق هَمْمَ يَيْكَ دهسته كَ بوون، همميان باوهرى بخودي همبوونا مروّقى باوهرى بخودي همبوونا مروّقى باوهرى بخودي همبوونا مروّقى و زهماني ئادهمى، وحمتا پشتى وى ب چهند جيلهكين مروّقان، پاشى ئهو د ناڤبهرا خوّ دا بخيلاف چوون، ووان ديني دورست هيلا و ژبيركر، ئينا خودي پيغهمبهر بو وان هنارتن؛ دا ئهو ديني وى يي دورست نيشا خهلكى بدهن، ومزگينيي ب بهجهشتي بدهنه وى يي گوهداريا خودي بكهت، وخودي كيتاب گوهداريا خودي بكهت، وخودي كيتاب بحهقيي د گهل وان ئينانه خواري؛ دا ئهو حوكمى پي د ناڤبهرا مروّڤان دا بكهن د وى تشتى دا يي ئهو تيدا ژيك جودا بووين..

مهعنا: (تموحید)، وخودیناسی، ودویچوونا دینی دورست، د دیروّکا مروّقی دا، ئمصل وبناخهیه، یاشی شرک ودویربوونا ژحهقیتی یهیدا بوویه، نه وهکی هنده ک کمسیّن خوّ ب زانا

دنیاسن ئەقرۆ دەمى دئىن ودبىنى: مرۆقى ئىكەمىن جار پەرستنا ھندەك دىاردىن سورشتى كريە، پاشى ھىدى ھىدى ئەو ب سەر خودايەكى ب تنى ھلبوويە.. ئەقان رەنگە مرۆقان دقىت بىرىن: تەوحىد وخودىناسى تشتەكە مرۆقى ب دەستىن خۆ بۆ خۆ چىكريە، وچو راستى بۆ نىنە!

و ژ قان ههردو دهسته کان: ئهوین ژ حهقیی دویر که فتین وباوه ری پی نه ئینای، و ئهوین حهقی نیاسی وباوه ری پی ئینای، ب تنی ئه و ل ئاخره تی دی چنه به حه شتی یین د جه رباندنی دا ب سه رکه فتین: ﴿ أَمْ حَسِبْ تُم َّأَن تَدَخُلُواْ اَلْطَنَ اَ وَلَمّا یَا آیکُم مَّقُلُ الَّدِینَ خَلَوْاْ مِن قَبْلِکُم مَّسَا تُهُمُ الْبَالْسَاءُ وَالضَّرَآءُ وَ الْزِلُواْ حَتَّیٰ یَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّدِینَ ءَامَنُواْ مَعَهُ مَتیٰ نَصْر اللهِ الآلِابِ مَن تَنْمِر اللهِ اللهِ اللهِ مَن اللهِ اللهِ اللهِ وَاللهِ قَریبِ بُ هَ اللهِ اللهِ مَن خودان باوه ران و هزر کریه دی چنه به حه شتی، و هی شتا ئه و ب سه ری ههوه هاتی یا ب سه ری خودان باوه رین به ری ههوه هاتی: ژ فه قیری ونه خوشی و ترس و سه همی، و ئه و ب گه له ک ته نگافیان ها تبوونه هژاندن، حه تا پیغه مبه ری وان و نه و خودان باوه رین د گه ل دا - ژ له زین خواستنا سه رکه فتنا خودی دا و گوتی: سه رکه فتنا خودی که نگییه ؟ نی هندی سه رکه فتنا خودی یا نیزیکی خودان باوه رانه.

مهعنا: هوین -گهلی خودان باوهران- ناچنه به حه شتی، حه تا هوین ژی وه کی خودان باوهرین بهری خو نه نینه جه پرباندن، وخو پراگریا ههوه به رانبه ربه لایی ل به رچاف نه نیته دیتن، هنگی ژنوی هوین ب کاری خو دی (ئیسبات) که ن کو هوین ژههژی وی به حه شتینه یا خودی بو خودان باوه ران به رهه فکری. فیجا باش بزانن کو پیکا سه رکه فتنا ل دنیایی، وچوونا به حه شتی ل ئاخره تی یا تری موصیبه ت و به لا وجه پرباندنه، و ئه و ئوم مه تا فیری رحه تی و نه رمی و کسلانیی بووی، ئه و یا هی شرای سه رکه فتنا خودی نابت.

وپشتی قی چهندی و د ناڤبرا بیّت دا، ئایهت دهست ب بهرسقدانا هنده ک پسیاریّن صهحابیان دکهت..

بهری نوکه سووره تی فهرمان ل خودان باوه ران کربوو کو ئه و مالی خو د ریکا خودی دا خهرج بکهن، و د قی پارچهیی دا یا کو ب ئایه تا (۲۱۵)ی دهست پی دکه ت، سووره ت پسیاره کی ژ وان پسیاران یین صهحابیان ژ پیغه مبهری -سلاڤ لی بن- دکرن بو مه قهدگوهیزت، کو پهیوه ندی ب خهرجکرنا مالی قه ههیه، ودبیژت: ﴿ یَشَالُونَكَ مَاذَا یُنفِقُونَ ﴾ یه عنی: ئه و پسیاری ژ ته دکهن، کانی ئه و چ مالی خهرج بکهن؟

وپسیارکهر ل قیری صهحابیین پیغهمبهرینه -سلاف لی بن-، وئهوی پسیار ژی دئیتهکرن پیغهمبهره، وخودی بهرسقی ددهت.. وئهقه هندی دگههینت کو صهحابیان نهدقیا تشتهکی بکهن -نه یی بچویک ونه یی مهزن- بهری ئهو حوکمی خودی بزانن، مهعنا وان دقیا ژینا خو ههمیی ل دویف شریعهتی خودی ببهن، وئهگهر هاتبا وجارهکی وان حوکمی خودی د مهسهلهیهکی دا نهزانیبا ژی دا پسیارا وی ژ پیغهمبهری -سلاف لی بن- کهن.

وده من ئايه ت پسيارا صه حابيان بق مه قه دگوه يزت، دبيزت: ئه و پسياري ژ ته دكه ن كاني ئه و چ بنه فقين (خه رج بكه ن) و تشته كي ئاشكه رايه كو خه رجكرني سي ستوين بق هه نه نه و كه سي خه رجكرني دكه ت، وئه و مالي دئيته خه رجكرن، وئه و كه سي مالي خه رجكري بق دئيته دان.. و ده مي صه حابي پسيارا ستوينا دووي دكه ن، و دبيزن: ئه م چ خه رج بكه ين؟ مه عنا وي ئه وه مه سه لا خه رجكرني ب خق ل نك وان تشته كه هه وجه ي پسياري و دان و ستاندني ناكه ت، ماده م خودي فه رمان پي كريه، به لي پسيار ئه شه يه يه نه ري ئه و چ خه رج بكه ن؟ و ژ به ر قي سه رنه رميا وان و پيگيريا وان ب ئه مري خودي، به رسفا وان ب ره نگه كي زيده تر وي يي وان قياي ها ته دان. وان گوت: ئه م چ خه رج بكه ين؟ خودي به رسفا وان دا و گوت: وي وي يي وان قياي ها ته دان. وان گوت: ئه م چ خه رج بكه ين؟ خودي به رسفا وان دا وگوت: مِنْ حَمْرِ فَإِنْ اَلشَيِيلُ وَمَا تَفْعَلُوا وَلَا مَنْ خَمْرِ فَإِنْ اَللَهُ بِهِ عَلِيمُ فَي الله الله الله وي ويار چه يا ئيكي ژ به رسفي: ﴿ قُلُ مَا أَنفَقَ تُم مِنْ خَمْرٍ فَالله مه عنا بكه ت: ﴿ قُلُ مَا أَنفَقَ تُم مِنْ خَمْرٍ فَإِنْ الله يه عَلَوْ اَلْ وَالله عَلَه الله عَلَه الله عَلَيْ مُنْ خَمْرٍ فَإِنْ الله يه عَلَيْ مَنْ خَمْرٍ فَإِنْ الله يه عَلَه عَلَى الله عَلَه الله عَلَه الله عَلَه الله وي ده نگان مه عنا بكه ت:

مهعنایا ئیکی: تو بیژه وان: ههر مالهکی هوین خهرج بکهن خیره بو ههوه.. خودی جزایی ههوه دی دهت.

ومهعنایا دووی: تو بیژه وان: ههر مالهکی خیر بت (یهعنی: یی باش بت) هوین بدهن..

مادهم هوین دان وستاندنی د مهسهلا دانی ب خو دا ناکهن، هوین بزانن کو ئه و مالی هوین ددهن دفیّت یی باش بت؛ دا باشی بو ههوه پیقه بیّت، مهعنا: چی نابت هوین مالهکی نهیی حهلال و پاقژ ژی بت، دفیّت ئه و یی باش بت؛ دا ئهوی هوین خیری د گهل دکهن، مفایه کی بو خو ژی ببینت.

ههر وهسا دڤێت هوين بزانن کانني هوين خێرێن خوٚ ژي دێ دهنه کێ، دا خێرێن هموه جهىي خوّ يىي دورست بگرن: ﴿ فَلِلُّو لِدَيْنِ وَٱلْأَقْرَبِينَ وَٱلْيَقَامَىٰ وَٱلْمَصَاكِينِ وَٱبْنِ ٱلسَّبَيِل ﴾ وهوین دەمتى مالتى خۆ د ریکا خودى دا خەرج دكەن، هوین خیرا خۆ بدەنە دەیبابان، ومرۆۋین خۆپين نيزيک.. ئەقە بەرى ھەميان؛ دا يەيوەنديين ھەوە پين جڤاكى د گەل مرۆڤين ھەوە يين نيزيك ئيكهمين جار موكم ببن، يهعنى: مهسهله نه ب تنى دريزكرنا دهستى هاریکاریپیه و ب جهئینانا ههوجهیی ویپتڤیین وانه، مروٚڤین ته یین نیزیک وبهری ههمیان دەيك وباب، ئەگەر خۆ حالتى وان يى خۆش ژى بت، ھارىكاريا وان بكەن، چونكى ئەو هاریکاری دی هموه پتر نیزیکی ئیک کهت، وقیانی د ناقبهرا هموه دا زیده کهت، مروّقی ئيّتيم ژي ههر وهسا، بلا حاليّ وي ييّ خوّش ژي بت، هاريكاريا وي بكه، چونكي هاريكاريا ته بۆ وى دى وه ل وى كەت ئەو ئحساسى بكەت كو ھندەك ھەنە جهى بابى وى بگرن، ودلۆڤانىيى يىي بېمن، وئمو يىي ھاڤێتى نىنە.. ھەر وەسا خيىر بىر ھەۋاران ۋى دئێتەدان، وبىر مروّڤنيّ رێڤنگ بت، ييّ ژ مال ومروّڤێن خوٚ دويركهفتي وههوجه بووي. و د دويماهيا ئايهتيّ دا خودي گوت: ﴿ وَمَا تَفْعَلُواْ مِنْ خَيْرِ فَإِنَّ ٱللَّهَ بِمِ عَلِيمٌ ﴾ يهعنى: ههر خيرهكا هوين بدهن خودي يي يي زانايه.. وههر وهكي ئايهتي ب ڤي چهندي دڤێت بێژته مه: هشيار بن، دهميي هوین خیرهکی دکهن، بلا ئارمانجا هموه ئهو نهبت، خهلک ب خیرا هموه بحمسیین، خملک چو فایدهی ناگههیننه هموه، یا گرنگ ئموه خودی ب کاری هموه یی زانایه، ئمو دزانت کانی ئنيهتين هموه چنه، وئموه ين جزايي ددهته هموه، ڤێجا بوٚچي بهرێ هموه ل خملكي بت؟!

وپشتی قی پسیاری وبهرسقی ئایهت جارهکا دی ل مهسهلا جیهادی وکرنا شهری دزقرِنه قه، ب هلکه فتنا پسیارکرنا صهحابیان کانی دورسته ئه و جیهادی د ههی قین حهرام دا بکهن یان نه؟

ئایه ت دبیرت: ﴿ کُتِبَ عَلَیْكُمُ ٱلْقِتَالُ وَهُو َکُرَهُ لَّکُمْ ﴾ و د قبی ئایه تبی دا گوتن بو صهحابیین پیغه مبهری -سلاف لبی بن- دئیته پیشکیشکرن، و د ریکا وان را ئه و بو ئوممه تبی هه میییه، خودی دبیرته وان: گهلی خودان باوه ران، خودی جیهاد وکرنا شهری کافران ل سهر هه وه فه رکرییه، وهوین ب تبیعه تبی خو حه ز ژ شهری ناکه ن.. و مهسه لا نه ثیانا مروقی بو شهری تشته کی فطرییه د نه فسا مروقی دا، مه عنا: مهسه لی چو فه لسه فه پی نه شیت،

ئیک بیّت وبیّژت: قیّجا ما چ د شه پی دا ههیه، ئه و گهله ک تشته کی خوّشه.. نه خیّر! مروّث ب وی تبیعه تی خو یی خودی ئه و ل سه ر داین حه ز ژ شه پی ناکه ن؛ چونکی شه پی ترس وزه حمه ت تیّدا ههیه، قیّجا ماده م مهسه له ب قی په نگیه پا بوّچی خودی ئه و ل سه ر خودان باوه ران فه رکم ؟

ئایهت بهرسقی ددهت: ﴿ وَعَسَیۤ أَن تَکۡرَهُواْ شَیۡعًا وَهُو حَیۡرٌ لَکُمۡ اَ کُهُلَی مروّقان، چونکی زانینا ههوه یا کیمه، دبت هوین -هنده که جاران- حهز ژ تشته کی نه کهن وئه و به خیّرا ههوه تیّدا ههبت، دهمی هوین ب سهر قه بهری خوّ بده نه تشته کی هوین هزر بکهن ژ بهر زهحمه تونه خوّشیا وی، باشیا ههوه د وی تشتی دا نینه، به لیّ دهمی هوین هویر بهری خوّ ددهنی، وهزرا خوّ د وان مفایان دا دکهن ییّن پشتی هنگی بو ههوه ب وی تشتی قه دئین، هوین دزانن کو نهو هزرا ههوه بهری هنگی دکر، یا د جهی خوّ دا نهبوو.. وئه گهر ههوه نموونه یه دونه نهرونه یه دهنی به مروّق ل بهر نوشی چهند یا نهخوّشه، به لی دهمی مروّق ل بیرا خوّ دئینته قه کو چاره سهریا ئیشا وی تیدا ههیه، نه و وی دهرمانی - د گه ل نهخوّشیا وی - ب کهیف وخوّشی قه ب کار دئینت.

وبهرانبهر قی چهندی مهسهله کا دی ژی ههیه: ﴿ وَعَسَیۤ أَن تُحِبُّواْ شَیۡتًا وَهُو سَرِّلًّکُمۡ ﴾ بهلکی تشته کی ههبت یی تهنا ورحه ت، قیّجا هوین هزر بکهن مفایی ههوه تیدا ههیه، وهوین حفز ژی بکهن، بهلی دویماهیی خرابیا ههوه تیّدا ههبت. مهعنا: هوین خوّشی ودلچوونیّن خوّ نه کهنه پیقهری باشی ونهباشیا تشتی، وهوین زانینا خوّ یا کیّم وتوخویبدای ژی نه که بناخه بو کاری کانی هوین وی بکهن یان نه تشتی خودی کرنا وی ژههوه بخوازت هوین وی بکهن، چونکی زانینا وی به ههر تشته کی ههبت یان نهبت ههیه، وئه و چیّتر ژههوه دزانت کانی فایده ومفایی ههوه د چ تشتی دا ههیه: ﴿ وَٱللَّهُ یَعْلَمُ وَأَنتُمْ لا تَعْلَمُون ﴾ خودی کانی فایده ومفایی ههوه د چ تشتی دا ههیه: ﴿ وَٱللَّهُ یَعْلَمُ وَأَنتُمْ لا تَعْلَمُون ﴾ خودی دزانت وهوین نزانن. قیّجا ماده م هویه، هوین لهزی د کرنا جیهادا د ریّکا خودی دا بکهن، مفاییّن وی گهله کن.

و ژ ڤێ ئايەتێ ئاشكەرا دېت كو حوكمێ جيهادێ د شريعەتێ ئيسلامێ دا (فهرضه) بەلێ زانايێن مه ل سەر هندێ كۆمبووينه كو ئەو (فەرض كفايه)يه، يەعنى: ژ وى رەنگێ فەرضێيه يێ كو ئەگەر هندهك پێ رابوون، گونهها نەكرنێ ژ سەر هەميان رادېت، وئەگەر كەس

پێ ڕانهبوو، ههمی گونههکار دبن، وهسا نهبت کافر ب سهر جههکێ موسلمانان دا بگرن، ووی بێخنه بن دهستێ خوّ، هنگی جیهاد ل سهر خهلکێ وی جهی دبته (فهرض عهین) ئهو ل سهر وان ههمیان فهرض دبت.

پشتی قیّ دهسپیّکا فهر ل دوّر حوکمیّ کرنا جیهادیّ د پیّکا خودی دا، ئایهتا د دویث دا (یا ۲۱۷ ژ سوورهتیّ) بهحسیّ حوکمیّ کرنا جیهادی د ههیڤیّن حهرام دا کر، ومهسهلا نهکرنا شهری د ههیڤیّن حهرام دا، ئهڤه عهدهته ک بوو ل نک عهرهبان ههی بهری ئیسلامی، ودویر نینه ئهڤ عهدهته هیّشتا ژ زهمانیّ ئیبراهیمی وئیسماعیلی د ناڤ وان دا ههبت، لهو دهمیّ ئیسلام هاتی، ئیسلامی ئهو عهدهت هیّلا.. د سالی دا چار ههیڤ ههبوون عهرهبان ب چاڤیّ پیروّزییّ بهریّ خوّ ددانیّ، ووان شهری ئیّک ودو تیّدا نهدکر، وههر ژ بهر ڤیّ چهندی وان دگوّتیّ: ههیڤیّن حهرام، یهعنی: ئهو ههیڤیّن شهر تیّدا یی حهرام، وئهو ههیڤ ئهڤهبوون: رهجهب، ذولقهعده، ذولحجه، وموحهررهم.

وچونکی شهر د قان ههیقان دا نهدهاتهکرن، خهلک تیدا یی ژ خو پشت راست بوو، وگهلهک جاران وان ریقنگی وبازرگانیین خو تیدا دکرن، وجارهکی وهسا چی بوو، ل سالا ئیکی ژ مشهختبوونی، ل ههیقا رهجهبی، پیغهمبهری -سلاف لی بن- (سهرریهکا لهشکهری) ب سهروکاتیا عهبدللاهی کوری جهحشی هنارته جههکی د ناقبهرا مهکههی وطائیفی دا، وگوتی: ههرن ل ویری خو قهنویسن، وبهری خو بدهنی کانی چ دهنگ وباسین قورهیشیان وگوتی: ههرن ل ویری خو قهنویسن، وبهری خو قهنویسای، کاروانهکی قورهیشیان د وی جهی را بوری، وئهو روژ روژا دویماهیی بوو ژ ههیقا رهجهبی، ئهو دودل بوون کانی هیرشی بکهنه سهر وی کاروانی یان نه؟ د ریوایهتهکی دا هاتیه: وان هزرکر ههیقا رهجهبی یا خلاس بووی، و د ریوایهتهکا دی دا هاتیه: وان گوت: ئه شرو روژا دویماهیی ژ ههیقییه، ئهگهر ئهم وان بهیلین، ئهو دی ژ دهست مه دهرکه قن، وگهفته حهرهما مهکههی.. وهمر چاوا بت وان بریار دا هیپرشی بکهنه سهر کاروانی، ههر چهنده پیغهمبهری -سلاف لی بن- ئهو بو کرنا شهری دا هیپرشی بکهنه سهر کاروانی، ههر چهنده پیغهمبهری -سلاف لی بن- ئهو بو کرنا شهری نه نهنار تبوون ژی، بهلکی کاری وان ب تنی ئهو بوو ئه و دهنگ وباسان کوم بکهن. د قی نههنار تبوون ژی، بهلکی کاری وان ب تنی ئهو بوو ئه و دهنگ وباسان کوم بکهن. د قی هیرشی دا یا بو جارا ئیکی شهر د ناقبهرا موسلمان وکافران دا چی بووی، هنده که قورهیشیان گوت: هیرشی دا یا بو جارا ئیکی هاتنه گرتن، ودهمی ئه ش مهسهله بهلاقبووی، قورهیشیان گوت:

موحهممهد وهه قالین خو شهری د ههی قین حه رام ژی دا دکهن! وپینغهمبه ری -سلاف لی بن-ب قی کاری هه قالین خو نه خوش بوو، له و ب گازنده قه گوته وان: من نه گوتبوو هه وه شهری د ههی قین حه رام دا بکهن. به لی وی خو بی ده نگ کر، حه تا نه ف نایه ته ها تیه خواری.

خودی گوت: ﴿ یَسْعَلُونَكَ عَنِ ٱلشَّهْرِ ٱلْحَرَامِقِعَالٍ فِیهِ قُلُ قِعَالٌ فِیهِ كَبِیرٌ ﴾ یهعنی: ئهی موحهممه د، همقالین ته (یان: بوتپهریس) پسیارا ههیقا حهرام ژ ته دکهن: کانی شهر تیدا دورسته یان نه؟ تو بیژه وان: شهر وخوینریتن د ههیقا حهرام دا ل نک خودی کارهکی مهزنه. یهعنی: بهلی، پیلیدانا حورمه تا قان ههیقان ب حهلالکرنا شهری د وان دا، کارهکی مهزنه، وگونههه کا کریته.. ئه قه راسته، بهلی هموه چیه ئهی کافرین مهکههی، هوین خوب قی وگونههه کا کریته.. ئه قه گریدده ن، وهوین وی دکهنه تاوانه کا مهزن، وهوین تاوانین خویین مهزنتر ژ بیرا خوده بهری ما کوشتنا مروقه کی یان دووان د ههیقه کا حمرام دا ژ وان ههمی تاوانین هموه مهزنتره یین هموه د گهل مروقین خوژ خودان باوه ران کرین؟

ئهو گونههه.. بهلی، بهس ما ژگونهها ههوه مهزنتره؟ ﴿ وَصَدَّ عَن سَبِيلِ اللهِ وَحُهُ وَالْمَ بِهِ وَالْمَهُ وَالْمَهُ اللهِ وَاللهِ اللهِ وَاللهِ اللهِ وَاللهِ اللهِ وَاللهِ اللهِ اللهُ اللهِ اللهُ وَلَيْ اللهِ اللهِ اللهُ اللهِ اللهُ وَلَى اللهُ وَلَى اللهُ اللهِ اللهُ اللهُ وَلَا اللهُ وَلَا اللهُ وَلَا اللهُ وَلَا اللهُ وَلَاللهُ اللهُ وَلَا اللهُ وَلَا اللهُ وَلَا اللهُ وَلَا اللهُ وَلَاللهُ اللهُ وَلَا اللهُ وَلَا اللهُ وَلَا اللهُ وَلَا اللهُ وَلَاللهُ اللهُ وَلَا اللهُ وَلَا اللهُ وَلَا اللهُ وَلَا اللهُ وَلَاللهُ اللهُ وَلَا اللهُ وَلَا اللهُ وَلَا اللهُ وَلَا اللهُ وَلَاللهُ اللهُ وَلَا اللهُ وَلَا اللهُ وَلَا اللهُ وَلَا اللهُ وَلَاللهُ وَلَا اللهُ وَلَا اللهُ

وئه ثن ئایه ته ب ره نگه کی نه یی ئیکسه ر مه ل مهسه له یه کاگههدار دکه ت، ئه و شی ئیکسه و به شده که مروّث ب هنده ک (جوزئیاتین دینی) شه دنویسیین، و پشکه کا بچویکا حمقیی ب دهست خو دئیخن، و پی دئاخشن؛ دا تاوانه کا خو یا مهزنتر پی شهشیرن، و به ری خملکی ژی وه رگیرن، گوتنه کا حمق دی بیشن، به لی ئارمانجا و ان به ره قانیا ژ نه حمقیه کا

دییه، دی بیّژن: ما (فلان کار) خودی حهرام نهکریه؟ وحال چ حاله ئهو حهتا ستوکوری د وان کاران دا نقرّبووینه ییّن خودی حهرام کرین.. بهلی وان بقیّت یان نه قیّت (واقع) راستیا وان ئاشکهرا دکهت، له و دقیّت ئهم ب وان وحالی وان نه ئینه خاپاندن، وهزر نهکهین ئهو دلسوّریّن حهقییّنه، ووان دقیّت عهداله ب جه بیّت:

﴿ وَلَا يَزَالُونَ يُقَتِلُونَكُمْ حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمْ عَن دِينِكُمْ إِن اَسْتَطَعُواً ﴾ وئه قه راستيه که قورئان ددانته بهر چاڤێن مه، دڤێت ئهم چو جاران وي ژبيرا خو نهبهين: گهلى خودان باوهران، کافر ههر دي مينن کارى بو د سهردابرنا ههوه دا کهن، چو جاران وان پي خوّش نابت هوين ديني خوّ بگرن وکارى پي بکهن. ئهڤه دڤێت باش ل بيرا ههوه بت، وهوين ب گوتن وکريارين وان يين ژ درهو وبريسقهدار وخاپينوک د سهر دا نهچن، نهبيژن: ئهو ههڤال وههڤپهيمانين مهنه، وحهز ژ مه دکهن، کافرى وحهژيکرنا خودان باوهران د دلهکى دا کوّم نابن، ئهڤه هشيارکرنه که د کراسي راستيه کي دا بو مه ژ لايي خودي ڤه هاتى: کافر هندى بشين وژي بيت دي کارى بو هندي کهن، ههوه ژ ديني ههوه ليڤه کهن ودهربيخن، بلا هوين بشين وژي بيت دي کارى بو هندي گهوه هوين ژ ديني خو دهرکهڤن، ژ ويري ويڤه هوين چ بن چو نهين، ئهو گرفتارى نينه!!

﴿ وَمَن يَرْتَدِدْ مِنكُمْ عَن دِينِهِ عَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُوْلَتِ لِكَ حَبِطَتْ أَعْمَلُهُمْ فِي آلدُّنيَا وَالْآخِرَةِ وَأُوْلَتِ فَي وَهُ وَيهَا خَلِدُونَ ﴾ وهمچين ژهموه -گملی خودان باوهران- گوهداريا وان كافران بكهت، و ژديني خو ليقه ببت و دسهر دا بچت، وبمرت كافر، ئمو كاري وي د دنيايي وئاخرهتي دا دي پويچ بت، وئمو دي بته ژخملكي ئاگري وچو جاران ژي دهرناكه ثن.

جوداییا سهره کی د نا فجه را خودان باوه ری و کافری دا نه فهیه: خودان باوه رده می کاره کی باش دکه ت، نارمانجا وی یا مه زن نه وه خودی ل ناخره تی جزایی وی سه را کاری وی بده تی، و مروقی کافر نارمانجا وی ژکاری وی یی باش نه وه د دنیایی دا ناف و ده نگین وی به لاف بین، و خه لک مه دخین وی بکه ن، و فایده یه کی دنیایی بگه هتی. و مه سه لا ناخره تی و به حه شت و جه هنه می، نه فه ل سه رهزرا وی هه رنینه! له و ژعه داله تیبه ل ناخره تی خودان باوه رجزایی کاری خویی باش وه رگرت (وه کی د نایم تا بیت دا به حس دی ژی نیته کرن) و کافر نه وی

ئاخرەت نە خەما وى، ھنگى ئەو چو جزايى باش وەرنەگرت.. خودى گۆت: ئەوى ل سەر كوفرى دەرت، كارىن وى كرىن -ئەگەر چەند دباش ژى بن- د دنيايى وئاخرەتى دا پويچ دبن، وئەو ل ئاخرەتى چو مفايى ژى نابينت، وئەقە لايەكە ژ بەرسقا وى پسيارى يا ھندەك جاران مە گوھ لىي بت دەمىي ھندەك دبيرن: ئەرى چاوا چى دبت كەسەكى كارەكى وەسا كرى مرۆث ھەمى د ژيانا خۆ دا مفايى ژى ببينن، وئەو رۆژا قيامەتى بچتە جەھنەمى، وچو مفايى بۆ خۆ ژ وى كارى نەبينت؟

دەركەفتنا ژدينى حەق، وزڤرينا ل كوفرى (ئەوا دېيژنى: ردده)، ومرنا ل سەر كوفرى، كارى خودانى پويچ دكەت، ووى هيۋاى جەھنەمى دكەت، وبەرانبەر وان ھەر سىيان سى كارىن دى ھەنە: باوەرى ومشەختبوون وخەباتا د رىكا خودى دا، وئەوى ئەڤە ل نك ھەبىن وى ھىڤيەكا مەزن ب رەحما خودى ھەيە: ﴿ إِنَّ ٱلَّذِير َ عَامَنُواْ وَٱلَّذِينَ هَاجَرُواْ وَجَهَدُواْ فِي سَبِيلِ ٱللهِ أُولَتِبِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ ٱللهِ وَٱللهُ عَقُورُ رُجِيمُ هَا هندى ئەون يىن باوەرى ب خودى سَبِيلِ ٱللهِ أُولَتِبِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ ٱللهِ وَٱللهُ عَقُورُ رُجِيمُ ها هندى ئەون يىن باوەرى ب خودى ويىغەمبەرى وى ئىناى، وجهى خۆ ھىلاى ومشەختبورىن، وجيهاد د رىكا خودى دا كرى، وئەش ھەر سىي كارە ل نك وان كەسان ھەبورى يىن د وى (سەرىيا لەشكەرى) دا يا يىغەمبەرى -سلاڤ لىي بن- ھنارتىھ دۆرىن مەكەھى، خودى دېيژت: ئەوىن ھە ئەون يىن دلىي يىغەمبەرى ودلۆڤانيا خودى.

چونکی وان باوهری ب خودی ههیه، وئهو دزانن رِوْژا قیامه تنی ئه و دی ل خودایی خوّ زقرِنه قه، ئه و ان ببهت، وخودی گونه هویه، ئه و ان ببهت، وخودی گونه هو رُقرِنه قدری گونه هو دری به نام دری به نام دری به در ب

پشتی ڤێ چهندێ ئایهتێن دی هندهک پسیارێن دی د گهل بهرسڤێن وان بوٚ مه ئاشکهرا دکهن:

* يَسْتَلُونَكَ عَنِ ٱلْخَمْرِ وَٱلْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَآ إِثْمُ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَآ أَفَمُ كَبَرُ مِن نَّفْعِهِمَا وَيَسْتَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ قُلِ ٱلْعَفْوَ كَذَا لِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمُ ٱلْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ هَي فِي ٱلدُّنْيَا وَٱلْآخِرَةِ وَيَسْتَلُونَكَ عَنِ ٱلْيَتَامَى قُلْ إِصْلَاحٌ لَّهُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ هَي فَلْ إِصْلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ أَوْلِن ثَحَالِطُوهُمْ فَإِخْوَنُكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ ٱلْمُفْسِدَ مِنَ ٱلْمُصْلِح وَلَوْ شَآءَ ٱللَّهُ لِأَعْنَتَكُمْ خَيْرٌ أَوْلِن ثُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَنُكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ ٱلْمُفْسِدَ مِنَ ٱلْمُصْلِح وَلَوْ شَآءَ ٱللَّهُ لَا عَنْتَكُمْ

إِنَّ ٱللهَ عَزِيزُ حَكِيمُ ﴿ وَلا تَنكِحُواْ ٱلْمُشْرِكَينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنَ ۚ وَلَا مَّهُ مُؤْمِنَ خَيْرٌ مِن مُشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْطَبَكُمْ وَلا تُنكِحُواْ ٱلْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُواْ وَلَعَبْدُ مُؤْمِنُ خَيْرٌ مِن مُشْرِكِةٍ وَلَوْ أَعْطَبَكُمْ أُولَتِ لِكَيدَعُونَ إِلَى ٱلنَّارِ وَاللهُ يَدْعُواْ إِلَى ٱلْطَنَّةِ وَٱلْمَغْفِرَةِ مُشْرِكِ وَلَوْ أَعْلَمْ مَي يَدْعُونَ إِلَى ٱلنَّارِ وَاللهُ يَدْعُواْ إِلَى ٱلْطَنَّةِ وَٱلْمَغِيضِ قُلْ هُوَ بِإِذْنِهِ وَيَسْعَلُونَكَ عَنِ ٱلْمَحِيضِ قُلْ هُوَ بِإِذْنِهِ وَيَسْعَلُونَكَ عَنِ ٱلْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذًى فَاعْتَزِلُواْ ٱلنِسَآءَ فِي ٱلْمَحِيضِ وَلا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهُرُنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَلِ هُوَ أَلُوهُ وَيَسْعَلُونَكَ عَنِ ٱلْمُحَيضِ قُلْ هُو فَا أَنُوا مَرْتُكُمُ ٱلللهُ إِنَّ ٱلللهَ يُحِبُّ ٱلتَّوْلِينَ وَيُحِبُّ ٱلْمُتَطَهِرِينَ وَهُلَا اللهَ وَاعْلَمُواْ فَا اللهَ وَاعْلَمُواْ فَا اللهَ وَاعْلَمُواْ اللهَ وَاعْلَمُواْ لِأَنفُسِكُمْ وَاتَقُواْ ٱلللهَ وَاعْلَمُواْ فَرَتُكُمْ أَنَى شِئْتُمْ وَقَدِّمُواْ لِأَنفُسِكُمْ وَاتَقُواْ ٱلللهَ وَاعْلَمُواْ وَرَقَكُمْ أَنَى شِئْتُمْ وَقَدِّمُواْ لِأَنفُسِكُمْ وَاتَقُواْ ٱلللهَ وَاعْلَمُواْ وَاللهُ وَاعْلَمُواْ اللهُ وَاعْلَمُواْ أَنْ فَصُرَا لَكُواْ وَاللهُ وَاعْلَمُوا اللهُ وَاعْلَمُوا اللهُ وَاعْلَمُواْ اللهُ وَاعْلَمُواْ اللهُ وَاعْلَمُواْ اللهُ وَاعْلَمُوا اللهُ وَاعْلَمُوا اللهُ وَاعْلَمُواْ اللهُ وَاعْلَمُوا اللهُ وَاعْلَمُ وَاعْلَمُ وَالْمُوا اللهُ وَاعْلَمُ وَالْمُ الْعُولُ وَاعْلَمُ وَالْمُ الْمُؤْمِنِينَ وَاعْلَمُ وَالْمُ وَالْمُؤْمِينَ وَاعْلَمُ وَالْمُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُ الْمُؤْمِنِينَ وَاعْلَمُ وَالْمُ اللهُ وَالْمُوا اللهُ وَالْمُؤْمِنِينَ وَاعْلَمُ والْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنِينَ وَاعْلَمُ وَالْمُوا الْمُؤْمِنِينَ وَاعْلَمُ وَالْمُؤْمِنِينَ وَاعْلَمُوا اللهُ وَالْمُؤْمِنِينَ وَاعْلَمُ وَالْمُؤْمِنِينَ وَاعْلَمُ الللهُ وَاعْلَمُ اللهُ وَالْمُؤْمِنِينَ وَاعُوا اللّهُ وَالْمُؤْمِنُ وَالْمُؤْمِنِينَ وَاعْ

و د ئایهتا ئیکی دا ژ قتی پارچهیتی بهرسقا پسیارا ژ ستی تشتان دئیتهدان، تشتی ئیکی ویی دووی: قهخوارنا مهیتی و کرنا قومارییه، خودی دبیژت: ﴿ یَسْتَلُونَكَعَنِ آلَخَمْرِ وَالْمَیْسِرِ ﴾ نمی موحهممه د نمو پسیارا قهخوارنا مهیتی ژ ته دکهن، ومهی هه ر خوارن وقهخوارنه که یا عمقلی ژ سهری خودانی دبهت، ووی مهست وسه رخوش دکهت، وپسیارا خودان باوه ران ژ پیغهمهه ری سلاف لتی بن ل دور قهخوارن وکرین و فروتنا وی بوو، کانی دورسته یان نه وهم وهسا نمو پسیارا قوماری ژی ژ ته دکهن، وقومار نموه مروق مالی بدهت یان بستینت ب ریکا سهرکه فتنا ل سهر لایه کی دی بی بهرانبه ر، وپسیارا وان بو هندی بوو کانی دورسته مروق وی کاری بکهت یان نه واوان نمث پسیاره ژ پیغهمهم سهری سلاف لی بن کر چونکی نمو دو تشت بوون د جفاکا جاهلییه تی دا هه بوون، وهم و چهنده ئیسلام دهمی هاتی بو هندی هاتبو دا نمو سهروبه ری جاهلی ژ ناف جفاکی راکهت، بهلی نمو د وان مسه لان دا یین پهیوه ندی ب بابه تین ژیانا جفاکی قه همی، وپهیوه ندیه کا نیکسه رب عمقیده وبیر وباوه ران قه نمهه ی، هیدی هیدی د گهل خمالکی چوو؛ دا نمو نیکجار کویشی نهبن، ونمو وبیش نایه ته پیگافا ئیکی بوو ل سهر ریکا حمرامکرنا قهخوارنا مهیی هاتبه هافیتن، ونمو وکی ریخوشکرنه کی بوو بو مهسه لی .. پشتی نایه تی پسیار قهگیرای، به رسف دا: ﴿ فَلَ وَمُهُ مَا آلِهُمُ صَوِیهُ مَا اِلْمُ مُ عَنِدُ و مِسْهُ مَا آلَهُ مَرُ مِن نَقْعِهِمَا اَلْهُ مُعَالِيْ اِلْسُورُ وَمُن فِعُ لِلنَّاسِ وَإِقْمُهُمَا آلَهُ مَرُ مِن نَقْعِهِما اَلْهُ یعنی: نمی موحهممه د تو بیژه فیهمآ اِلْمُ مُخَوِیهُ مَا اِلْهُ مُعَالَهُ یعنی: نمی موحهممه د تو بیژه

وان: خرابی وزیانین مهزن یین دین ودنیایی، وعهقلی ومالی، د وی چهندی دا ههنه، وهندهک مفا ژی بو مروّقان تیدا ههیه، بهلی خرابیا وان ژ مفایی وان مهزنتره..

وئه قه -وه کی مه گۆتی- ریخ قشکرنه که بوو بو حهرامکرنا وان.. ویشتی قی ئایه تی ژ نوی ئایه تا (٤٣)یی ژ سووره تا (النساء) ها ته خواری، ئه وا موسلمان ژ هندی داینه پاش کو ئه و ل ده می کرنا نقیری دسه رخوش بن، وحه رامکرنا قه خوارنی ب ئاشکه رایی ژ قی ئایه تی ژی نه دها ته زانین، و پشتی وی ئایه تین (۹۰-۹۱)ی ژ سووره تا (المائدة) ها تنه خواری، ئه وین خودایی مه زن تیدا ئاشکه را کری کو قه خوارن و قومار تشته کی پیسه و ژکاری شهیتانیه، و گوتیه موسلمانان هوین خو ژی بده نه پاش و نیزیک نه بن.. هنگی ژنوی عومه ری گوت: یا ره بی مه به سه، مه به سه!!

پشتی هنگی پسیارا سین هات: ﴿ وَیَسْتَلُونَكَ مَاذَا یُنفِقُونَ قُلِ ٱلْعَفْوَ ﴾ وئمو پسیاری ژ ته دکهن کانی ئمو چ بکهنه خیر؟ وبهری نوکه د ئایه تا (۲۱۵)یدا ژی دا همر ئمث پسیاره هاتبوو، بهلی بهرست ل ثیری ب رهنگه کی دیبه، وبه لکی پسیار ژ صه حابیان هاتبته

دوباره کرن، لمو دوباره بمرسڤ ل سمر هاتبته دان، د ڤێ ئايمتێ دا خودێ د بمرسڤا پسيارێ دا دبێژت: ئمي موحمممهد، تو بێژه وان: ئمو مالێ ژ هموه زێده دکمت هوين وي بکمنه خێر.

و ژ ڤێ ئایهتێ دئێته زانین کو خێرا باش یا مروّڤ ددهت ئهوه یا کارتێکرنهکا خراب ل خودانی نهکهت، ئهگهر مالێ ته هند بوو تێرا ته بکهت، وهندهکێ ژ ههوجهییا ته زێده کر تو ژ وی مالێ زێده خێرێ بده، نه کو تو ڕابی وی مالێ خوٚیێ تو ههوجه ببهی بکهیه خێر ڤێجا پشتی هنگی خێر ب ته وعهیالێ ته بچن.. ئهڤ خێرا ب ڤی ڕهنگی بت، خێر نینه، پێغهمبهر -سلاڤ لێ بن- د گوتنهکا خوٚ دا دبێژت: ﴿ أَفْضَلُ الصَّدَقَةِ – أَوْ خَيْرُ الصَّدَقَةِ – عَنْ ظَهْرِ غِنًى ﴾ (۱) یهعنی: باشترین یان ب خێرترین خێر ئهوه یا مروّڤ ددهت وئهو یێ بێ منهت بت، ههوجهیی پێ نهبت.

وپشتی دیارکرنا حوکمی قهخوارنی وقوماری ودانا خیران، ئایه تی گوّت: ﴿ كَذَالِكَ يَبُرِّنُ ٱللَّهُ لَكُمُ ٱلْأَيْبَ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿ كَذَالِكَ يَبُرِّنُ اللَّهُ لَكُمُ ٱلْأَيْبَ لِعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿ وَاللَّهُ لَكُمُ ٱلْأَيْبَ لِعَلَى عَلَى اللَّهُ اللَّلُولُ اللَّهُ اللللَّالِ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللللْمُلْمُ اللَّهُ الللَّهُ اللِّهُ الللَّهُ

پاشی ئایه تی پسیاره کا دی ژ پسیارین صهحابیان د گهل بهرسقی بو مه قه گوهاست، وگوت: ﴿ وَیَسْعَلُونَكَ عَنِ ٱلْیَتَامَیٰ قُلُ إِصْلاَحُ لَهُمْ خَیْرٌ وَإِن تُحَالِطُوهُمْ فَا خَوْن نُکُمْ ﴾ وئه و پسیارا ئینتیمان ژ ته دکهن کانی ژ لایی خودانکرنی ومالی وان قه ئهو چاوا سهره ده ریی د گهل وان بکهن؟ تو بیژه وان: چاکیا ههوه د گهل وان بو ههوه خیره، قیجا ههردهم هوین وی بکهن یا بو وان چیتر، و ئه گهر هوین د ههمی کاران دا تیکهلیی د گهل وان بکهن، ئهو برایین ههوه یین دینینه، ودقیت برا مهصلحه تا برای ل بهر چاف بدانت.

عمبدللاهی کوری عمبباسی ئاشکهرا دکهت کو دهمی ئایهتا (۱۰)ی ژ سوورهتا (النساء) هاتیه خواری، ئهوا خودایی مهزن گهفی تیدا ب جههنهمی ل وان کهسان دکهت یین مالی ئیتیمی ب زورداری دخون، صهحابیان زیده خو ژ مالی ئیتیمان دا پاش، وئه قه بو ئهگهرا هندی نهو تیکهلیا وان نهکهن، ژ ترسین هندی دا جاره کی ئهو تشته کی وان بخون یان

⁽١) موسلم ڤێ حهديسێ ڤهدگوهێزت.

قهخون، قیّجا بچنه جههنهمی، حه تا ده می وان خوارنه کی بو ئیتیمه کی لیّنابا، وتشته کی ژبهر مابا، که سی نه و خوارن نه دخوار، دترسیان بو وان گونه بت.. و دویماهیی مهسه له ل به روان ئاسی بوو، ئینا وان مهسه لا خو بره نک پیخه مبه ری -سلاف لی بن-، وئاگه هداریا وی کر کو د مهسه لا ئیتیمان دا ئه و یین که فتینه حاله کی نه خوش! وئه و نزانن چاوا ئیدی سه ره ده ریی د گهل وان بکه ن، هنگی ئه فئ ئایه ته ها ته خواری..

خودی گۆت: ئهگهر هوین تیکهلیا وان بکهن، ب ئنیهتا گههاندنا باشی وقهنجینی بوّ وان، و ژ بهر ڤنی تیکهلینی هنده که جاران هوین مهجبوور ببن هنده کنی ژ مالنی وان بخون ژی، ئهقه چیتره ژ هندی هوین پشت بده نه وان، وتیکهلیا وان نهکهن، ژ ترسین هندی دا کو هوین هنده کنی ژ مالنی وان بخون، ئهو زیانا نه فسی وجڤاکی یا ب پشتدان ونهتیکهلیا د گهل وان دگههته وان، پتره ژ وی زیانی یا دگههته وان، ئهگهر جاره کنی تشته کنی وان بخون..

بهلتی قیّجا دا هنده ک کهسیّن خودان نهفسیّن لاواز قتی تیکهلیتی بو خو نه که نه هیّجه ت کو مالتی وان پتی بخون، و ل سهر حسیّبا وان برین، ئایه تتی گوت: ﴿ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ ٱلْمُفْسِدَ مِنَ ٱلْمُصْلِحِ وَلَوْ شَآءَ ٱللَّهُ لاَ عَنْتَکُم اِنَّ ٱللَّهُ عَزِیزُ حَکِیم شَی ﴾ خودی هه ر ئیّک ژههوه باش دنیاست، وئه و وی دنیاست یتی مالتی ئیتیمان پویچ دکه ت، ووی ژی یتی چاقتی خو دده تتی. وئه مرد خودی قیابا دا زه حمه تتی بو ههوه چیّکه ت، وئه و دا ل سهر ههوه حمرام که ت کو ئیکجار هوین تیکهلی مالتی ئیتیمان بین.. هندی خودییه د ملکتی خو دا یتی زاله، وئه و دریقه برنا چیکریان ودانانا شریعه تی دا یتی کاربنه جهه.

و د قی ئایهتی دا هشیارکرنه بو وان کهسان ههیه یین چاقدیریی ل ئیتیمان ومالی وان دکهن، کو ئهو ل خو دهشیار بن، وهزر نهکهن ئیتیم ژ بهر زاروکینی ولاوازیا خو نهشیت حسیبا مالی خو د گهل وان بکهت، یان پیقه نائیت حهقی خو ژ وان بستینت، وبلا ئهو باش بزانن کو خودایه کی زال وکاربنه جهد د سهر وان دا ههیه، ئهو ب ئنیه و کاری وان یی ئاگه هداره، وئه و دی حسیبی د گهل وان کهت..

﴿ وَلا تَنكِحُواْ ٱلْمُشْرِكَاتِ حَتَّىٰ يُؤْمِنَّ وَلاَّمَةٌ مُؤْمِنَكَةٌ خَيْرٌ مِّن مُشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْطَبَتْكُمُّ وَلا تَنكِحُواْ ٱلْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُواْ وَلَعَبْدٌ مُؤْمِنُ خَيْرٌ مِّن مُشْرِكِ وَلَوْ أَعْطَبَكُمُ ۗ ﴾ و د ڤێ ئايەتىن

دا به حسى مەسەلەكا گريداى ب ژنئينان وشويكرنى قە ھاتەكرن، كو ئىنگ ژ وان مەسەلانە يىن كارتىكرنەكا مەزن ل سەر ژيان وپاشەرۆژا مرۆقى قە ھەى.. وھندەك زانايىن تەفسىرى دېنېژن: ئەگەرا ھاتنە خوارا قى ئايەتى صەحابىيەكى پىغەمبەرى بوو دگۆتنى: (مەرثەدى غەنەوى) بەرى ئەو موسلمان ببت وى حەز ژ كچەكا كافر دكر ناقى وى (عەناق) بوو، وپشتى ئەو موسلمان بووى، و ژ مەكەھى بەر ب مەدىنى قە مشەختبووى، جارەكى پىغەمبەرى -سلاق لى بن- ئەو ب كارەكى ھنارتە مەكەھى، ووەسا چىبوو وى ئەو كچك دىت، كچكى خۆ ب نك قە لىندا، وى گۆتى: ئىسلامى بەندك د ناقبەرا مىن وتە دا يى بىي.. وى گۆتى: ئەز دى شوى ب تە كەم، مەرئەدى گۆتى: حەتا ئەز پسىيارا پىغەمبەرى بىلاق لى بن- نەكەم، ئەز قى تشتى ناكەم، وپشتى ئەو زۋريە مەدىنى، ووى پسىيارا قى چەندى ژ پىغەمبەرى -سلاق لى بن- كرى، ئەق ئايەتە ھاتە خوارى.. مەعنا: ئەق ئايەتە چەندى ژ پىغەمبەرى -سلاق لى بن- كرى، ئەق ئايەتە ھاتە خوارى.. مەعنا: ئەق ئايەتە بىسىارى نەھاتىە دان ژى.

د قی ئایه تی دا خودایی مهزن گوت: هوین ژنکین موشرک وبوتپه ریس بو خو نهئین، ووان ماره نهکهن، حه تا ئه و باوه ریی بینن وبینه د ئیسلامی دا.. وهوین بزانن کو ژنه کا به نی بت، یا بی مال وبنه مال، ویا خودان باوه ر، ژ ژنکه کا بوتپه ریس چیتره، ئه گهر خو ئه وا بوتپه ریس یا ئازاد بت، ویا ب دلی ههوه ژی بت.

وئه قه مه ل خاله کا گرنگ هشیار دکهت، گهله ک جاران ده می زه لامه کی دقیت ژنه کی بو خو بینت، به ری وی دمینته ل مهسه له کی یا ژوی قه ئه و گهله ک یا گرنگه، وئه و ب خو ئه گه گه مروّث هزرا خو تیدا بکه ت دی بینت یا وه سا نینه.. به ری وی دمینته ل خوشیبرنا سه رقه سه رقه، چ ئه و خوشیبرن ب جوانیا ژنی یا حسسی بت، چ ب مالداری وزه نگینیا وی بت، چ ب حه سه ب ونه سه ب ومال مه زنیا وی بت، وئه و ژبیرا خو دبه ت کو ئه ث جوانیا هه وه کی وی گولا گه شه یا ده مه کی کورت دمینت، پاشی دچرمست و نه بین تیدا دمینت، نه په نه و روی! و تشتی ژی دمینت ب تنی ئه و (قیم و به ایین ئه خلاقینه) یین به رده و امیی دده نه ژبنا وان د گه ل ئیک. و هه رجاره کا وی -ل ده می هل بژارتنا وی ژنی یا کو دی بته پشکدارا ژبینا وی - چو به انه دا قان (قیه مین ئه خلاقی) ده مه کی در یژ پی قه ناچت، په رده

ژ سهر چاڤێن وی دێ ئێته هلدان، وئهو ڕاستیهکا دی دێ بینت یا وی بهری هنگی ئاگههی ژێ نهههی، وهنگی بهس پهشێمانی دێ مینته د دهستێن وی دا.

ژنه ب دورستی مهزنا مالیّ، یا چاقدیّرییّ وشقانییّ ل عهیالی دکهت، وئهوه شوین تبلیّن وی ل سهر نهفسیه تا زاروّکان دمینت، وکارتیّکرنا وی د پهروهردهکرنا وان دا بهری ژخو ددهت، وگهلهک زهلام ژبهر (ئیعجابا) وان ب جوانیا ژنیّ قی تشتی ژبیرا خوّ دبهن، وکهنگی ئهو دئیته بیرا وان؟ دهمیّ خرابه ئهنجامی ئهخلاقیّ ژنکا خوّ وبنهمالا وی د رهفتار وتهصهرروفاتیّن عهیالیّ خوّ دا دبینت، پشتی گولا جوانیا ده یکا وان چرمسی، وئیّدی ئهو بیّن ژخوّ نهدای یا بهری هنگی وی ژی سه ح دکر.. وهنگی کوّفانداری چو فایدهی ناگههینته وی!

ئایهت ههر ژ دهسپیکی مه ل قی ئهنجامی خراب هشیار دکهت، ودبیژته مه: تشتی ژ ههمیان گرنگتر یی کو دقیّت ل نک وی ژنکی ههبت ئهوا هوین بو ههقژینیا خو هل دبرژیرن ئهوه وی باوهریهکا دورست ههبت، ئهو خودان عهقیده بت؛ چونکی عهقیده ئهگهر خو فهقیری ونهبوونا حهسهب ونهسهبان ژی د گهل دا بت، چیتره ژ وی جوانی وزهنگینی ومال مهزنیی یا بی دینی د گهل دا بت.

وئایهت قی مهسهلا گرنگ نه ب تنی ددانته بهر سنگی زهلامی، بهلکی ئهو وی ددانته بهر سنگی ژه روی به خو ژی، بهلکی ژن هیشتا ژ زهلامی ژی پتر دقینت ل قی چهندی یا هشیار بت؛ چونکی ئهو ژ وی پتر ب (مهظاهران) دئیته خاپاندن، ئایهتی گوت: وهوین ژنکین خو نهدهنه بوتپهریسان حهتا ئهو باوهریی دئینن. وبهنیه کی خودان باوهر د گهل فهقیریا خو، ژ بوتپهریسه کی چیتره، ئهگهر خو ئهو بوتپهریس یی ب دلی ههوه ژی بت.

وتشتی به رچاف د ئایه تی دا ئه وه ده می ئایه تی به حسی هلبژارتنا زه لامی بو ژنی کری گوت: ﴿ وَلا تَنكِحُوا اَلْمُشْرِكَتِ ﴾ یه عنی: هوین ژنکین موشرک ماره نه که ن، وده می به حسی هلبژارتنا ژنکی بو زه لامی کری نه گوت: هوین شوی ب زه لامین موشرک نه که نه به لکی گوت: ﴿ وَلا تُنكِحُوا اَلْمُشْرِكِینَ ﴾ یه عنی: گه لی زه لامان، هوین ژنکین خو نه ده نه زه لامین موشرک.. وئه قه هندی دگه هینت کو ژن ده می شوی دکه ت چی نابت بینی (وه لیی خوّ) کو دقیت زه لام بت، بریاری بده ت، وبیژت: مانی ئه قه ژیانا منه، وئه زا ب که یفا خوّمه!

بۆچى؟ چونكى ژن پتر جاران ب تنى (عاطفا) خۆ د قان رەنگە مەسەلان دا ب كاردئينت، ومقياسى عاطفە ب تنى د قان مەسەلان دا خودانى تى دېەت، چونكى ھندەك مەسەلىن دى ھەنە مقياسى عەقلى پى دقىنت. ھەر چەندە دقىت ژ بىر نەكەين ژى كو ئىسلامى رى نەدايە وەلىي ژنكى ئەو بىلى رازىبوونا وى وى بىدەت شوى، ومرۆقەكى وى پى خۆش نەبت بەعدايى بىنت بكەتە د ژيانا وى دا، قى چەندى ژى ئاتافىن مەزن ب دويى دا دئىن!

وپشتی ئایهتی حوکمی خو دای، کو چی نابت بو زهلامی خودان باوهر، وژنا خودان باوهر ژوی، ئهو ژنه کا موشرک یان میره کی موشرک بکه نه هه شرین بو خو، و د ژینا خو دا شریکاتیی د گهل بکهن، هنده ک ژوی ئه گهر وحکمه تا د پشت شی حوکمی را بو مه ئاشکهرا کر وگوت: ﴿ أُوْلَتَهِ کَیدَعُونَ إِلَی اَلنّارِ وَاللّهُ یَدْعُواْ إِلَی اَلْطَنّهِ وَالْمَغْ فِرَةِ بِإِذْنِهِ ﴾ ئهوین هه، کو ژن ومیرین موشرک وبوتپهریسن، بو ئاگری گازی دکهن، یه عنی: ل وی ریکی دچن وبهری خهلکی ژی دده نه وی ریکی یا سهری دکیشته جههنه می، وخودی ئهوی خودان باوهر ل سهر ریکا وی دچن، بو به حهشتی وژیبرنا گونه هان گازی دکه ت. شیجا هوین -گهلی خودان باوهران بردان دهمی ب رهنگه کی وهسا تیکه لیا موشرکان بکهن کو هوین ئیک ژوان هلبژیرن ببته شریکی ژیانا ههوه، هوین یی خهطه ره کا دژوار بو خو هل دبژیرن، ژبهر دو ئه گهران:

- حهژیکرن وهه قالینیا ههوه یا نیزیک بو وان دی بهری ههوه ده ته هندی هوین هنده ک جاران، یان گهله ک جاران، دویکه فتنا ههوایی وان بکهن، و ل سهر ریکا وان بچن، ئهوا بهری خودانی دده ته ئاگری.

- ههر وهسا دهمن هوین ب هندی رازی دبن کو ئه و ب سهرهدهری و پهروهردهکرنا عهیالتی ههوه راببن، ل سهر بناخهین بی دینیا خوّ، ئه و هوین یین رازی دبن کو عهیالتی خوّ بها قینه هیلاکتی، ووان تهسلیمی هندهک کهسین وهسا بکهن ئه و هندهک گازیکهرین ریکا جههنه می ژ وان چی بکهن.

﴿ وَيُبَيِّنُ ءَايَنِيمِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿ وَخُودَىٰ تَايِهُ وَنُهُ حَكَامَيْنَ خُوْ بُوّ مروّقان ئاشكهرا دكهت؛ دا ئهو بيرا خوّ پي بيننه قه، ووجهكي بوّ خوّ ژي بگرن. ودهمي ئايهت دبيّژت: دا ئهو بيرا خوّ ليّ بيننه قه. ههر وهكي دقيّت بيّژته مه: ئهقه مهسهلهكه هوين ب خوّ ژي دزانن، بهليّ ژ بهر هندهك ئهگهران ههوه ئهو ژ بيرا خوّ بريه، لهو ههما خودي دڤێت بيرا هەوه لێ بينتەڤه.. وئەو ب خۆ وەسايە، گەلەک تشتەكێ غەرببە تو بچى نەيارەكێ خۆ بينى بدانيە مالا خۆ، ومال وعەيالێ خۆ تەسلىمى وى بكەى، ونهێنى وڤەشارتيێن خۆ بدەيەڤێ، وبچى پشت راست پالدەى!

- ئێک ههيه ڤێ چهندێ نهزانت؟
- پا بۆچى ھوين ژ بيرا خۆ دېهن؟!

و ب هلکهفتنا بهحسکرنا ژ ژنی وژنئینان وشویکرنی، ئایهتا د دویث دا بهحسی مهسهله کا پهیوهندی ب ژنی وتیکهلیا وی ثه کر، وئهث ئایهته ژی وه کی ژ دهسپیکا وی دیار دبت، بهرسقدانه ل سهر یسیاره کا صهحابیان:

و د مهسهلا سهرهدهریا د گهل ژنی دا، ل وی دهمی نهو دکهفته د بینقیزیان دا، دهمی شریعه تی نیسلامی هاتی، دو بوچونین هه قدر ههبوون:

- هندهکان، کو جوهی بوون، هزر دکر ژن د قی دهمی دا پیس دبت، له و دقیّت زهلام ب ئیّکجاری خوّ ژی بده ته پاش، د گهل وی نهمینته د مهزهلهکی قه، وئه و زادی ئه و دلیّنت ژی نهخوت، حه تا ئه و یاقژ دبت.

⁽١) موسلم ڤێ حهديسێ ڤهدگوهێزت.

- وهنده کین دی، کو فه له بوون، هزر دکر چو جوداهی د نافیه را فی دهمی ودهمی پاقژیی دا نینه، له و سهره ده ریا وان د گهل ژنی ل فی دهمی ژی وه کی دهمی دی بوو، ووان خو ژ تشته کی نه ددا پاش.

شریعه تی ئیسلامی ئهوی ههرده م ب نافنجی وهه قسه نگیا خو دئیته نیاسین، ریکه کا تایبه ت، یا نافنجی د نافبه را ههردو بوچوونین بوری دا، دانا، ئایه تی گوت: ئهی موحه مهد، هه فالین ته پسیارا بینفیزیا ژنی ژ ته دکه ن، کانی ئهو چیه ؟ وسهره ده ریا وان د گهل ژنی ل وی ده می دفیت یا چاوا بت ؟

وبهري ئايهت ب دورستي بهرسڤا وي يسياري بدهت يا وان کړي، وحهتا ئهو زهنا مه بۆ وى حوكمى بەرھەڤ بكەت، ينى كو دى ئىتەدان، ئايەتى راستيەكا پەيوەندى ب لەشى ژننى قه هدى بۆ مه ئاشكەرا كر، گۆت: ﴿ قُلْ هُوَ أَذًى ﴾ يەعنى: ئدى موحەممەد تو د بەرسقا يـــيارا وان دا بيّره: ئهو (ئهزيهته) وئهزيهت ئهو تشته يي ئيشاني يهيدا دكهت، وئيّشان د قان رەنگە بابەتان دا ژ ئىشان يەيدا دېت، يەعنى: ھەر وەكى ئايەتى دقىت بىرت: ئەڭ حالمتي هوين دبينن د سهر ژني دا دئيّت، ههر چهنده ئهو تشتهكي سورشتيه خودي ل سهر حهوواين وكچين وي نڤيسيه، بهلني ئهو د حهقيقهتا خو دا (حالهتهكني ئستثنائي)يه ژن تي دبوّرت، وئهو ئهنجامن كريارهكا كيمياوي يا فهره وي بوّ وي كاري بهرههڤ دكهت يي خوديّ ئەو بۆ داى كو بوونا زارۆكانە.. وجودا ژ وئ خوينى يا ژ گەھىن لەشى دەردكەڤت، ئەڤ خوینه یا تژیه ژ هندهک ماددین دی یین ب زیان، تشتی دبته ئهگهرا هندی ئهو ببته باشترین جہ بوّ ژین وزیدہبوونا میکرووبان، وپیّ نہڤیّت بیّرین میکرووب باشترین ئامیرہتہ بوّ قەگوھاستنا گەلەك رەنگين ئيشان، لەو خۆ خلاسكرن ودريخستنا قى خوينى تىستەكىي فەرە بوّ لهشي، دا ساخلهميا وي بيّته ياراستن، ويشتى ئاشكهراكرنا ڤيّ راستييّ ب ئيّك يهيڤا ب تنيّ، ئايەتىيّ حوكميّ خوّ د مەسەلىيّ دا دا وگۆت: ﴿ فَٱعْتَـزَلُواْ ٱلنِّسَآءَ فِي ٱلْمَحِيضَّ وَلا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهُرْنَّ ﴾ يهعنى: ڤێجا مادهم مهسهله ب ڤي رِهنگيه، هوين ل ڤي دهمي خوٚ ژ ژنکان بدهنه یاش، وخوّ نیزیکی وی جہی نهکهن ین ئیشان ژی بگههته ههوه، حهتا کو ژڤاني وان ب دويماهي دئين، وئمو ياقژ دبن.

ومهخسهدا ب (ئعتزالا) ژنکان ل قیری، ئهو ئعتزال نینه یا جوهیان دکر، دهمی وان ئهو دکرنه د مهزهلهکا جودا قه، وخو شوین دهستی وان ژی نهدخوار.. نه! بهلکی مهخسهد پی چوونا نقینی (پهیوهندیا جنسی) ب تنییه؛ چونکی ئهوه دبته ئهگهرا پهیداکرنا ئیشان بو ژنکی وزهلامی ژی، ژ بهر قی چهندی ئایهتی د دویف دا گوت: ﴿ فَإِذَا تَطَهّرُنَ فَأَتُوهُم َ مِنْ مِن حَدِث مُرَكُمُ الله الله الله الله وان به ویماهی هات، ووان خو پاقژ کر هوین ژ وی جهی وهرنی یی خودی ئهمر پی ل ههوه کری، کو ئهو جهه یی زاروک لی چی دبن، وهکی د ئایهتا بیت دا دی ئاشکهرا بت.

وئهگهر ئهم هزرا خو باش د قی ئایهتی دا بکهین، تشته کی هویر دی بینین.. ئایه ت چ دبیّرت؟ دبیّرت: ﴿ حَتَّیٰ یَطْهُرْنَ فَافِذَا تَطَهَّرْنَ.. ﴾ جارا ئیکی گوّت: (یطهرن) و مه عنا وی ئهگهر ب کوردی بیّرین، ئه قهیه: حه تا ئه و پاقژ دبن.. و پهیڤا دووی گوّت: (تطهرن) یه عنی: خو پاقژ دکهن.. مه عنا ئایهتی جاره کا دی: هوین نیزیکی وان نهبن حه تا ئه و پاقژ دبن، قیّجا ئهگهر وان خو پاقژ کر، بو هه وه دورسته هوین نیزیکی وان ببن! مه عنا: ئایه تی دورستیا پهیوه ندیا د گهل وان ب شهرتی خوّپاقژکرنی قه (کو خوّشویشتنه) گریدا.. له و گهله ک زانا دییژن: ئهگهر ژن پاقژ بوو، حه تا خوّ نهشوت چی نابت بو زه لامی وی خوّ نیزیک بکه ت.

ووه کی عهده تن قورئانی کو هه در ده لیقه یه کا هه بت بو شیره تکرنی ئستغلال دکه ت، و ب هلکه فتنا کرنا به حسی خوپاقژ کرنی، ته عقیبه ک دا مهسه لی و ل دویماهیا ئایه تی گوت: این آلله یه خِبُ آلتُو بِینَ وَیمُ بُ آلمتُ طَهِرِیس َ ﷺ هندی خود یه حه ز ژ وان به نیان دکه ت یین گه له ک توبه دکه ن، وئه و حه ز ژ وان ژی دکه ت یین خو پاقژ دکه ن. وکانی چاوا له ش ب ئافی دئیته پاقژ کرن، ومروق ب خودویر کرنا ژ تشتین پیس و ب ئیش خو پاقژ دهیلت، وه سا دل ب توبی پاقژ دبت، وئه و ب خودویر کرنا ژ گونه هو وکارین خراب پاقژ وبژوین دمینت، و د فی ئایه تی نگسه و ب دودایی مه ن نه ی نگسه و فه رمان ب وان هه دردووان ل مه کر.

وپشتی دیارکرنا قی حوکمی، وههر نیزیک ژبابهتی وی پهیوهندیی یا زهلامی وژنی دگههینته ئیک، ئایهتی بهحس ژمهسه له کا دی کر، یا کو دان وستاندن د نافیه را جوهی وموسلمانان دال دور هاتیه کرن، ئایه تا (۲۲۳)یی گؤت:

پاشی ئایهتی گوت: هوین کارهکی چاک بو خو پیشکیش بکهن، بهری خو بو خو به خو به نیرن، ههر کارهکی هوین بزانن مفایی ئاخره تا ههوه تیدا ههیه، هوین وی بکهن، و ژ خودی بترسن و تهقوایا وی بکهن، وهوین بزانن کو ل روز اقیامه تی هوین بو حسیبی دی چنه نک وی، وهوین بهرانبهر وی دی راوهستن، وئهو دی سهرا کاری ههوه ل دنیایی کری جزایی ههوه ده ته ههوه.. قیجا تو -ئهی موحهمه د- مزگینیی ب به حه شتی و تشتی خوش بده خودان باوه ران.

وپشتی قان ئایه تان هنده که لاینن وی پهیوه ندیی بو مه دیارکرین ینن ژن ومیران دگههینته ئیک، د ئایه تین بین دا هنده که مهسه لین پهیوه ندی ب خیزانی قه ههین، ژن ومیران، وعهیالی.. بو مه ئاشکه راکرن.

وَلا تَطْعَلُواْ اللّهُ عُرْضَةُ لِإَنْمَنِكُمْ أَللهُ بِاللّغُو فِي أَيْمَنِكُمْ وَلَكِن يُوَاخِذُكُم بِمَا النَّاسِ وَاللّهُ سَمِيعُ عَلِيمٌ ﴿ لَا يُوَاخِذُكُمُ اللّهُ بِاللَّغُو فِي أَيْمَنِكُمْ وَلَكِن يُوَاخِذُكُم بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللّهُ عَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿ لَا لِلّذِينَ يُؤْلُونَ مِن نِسَآبِهِمْ تَرَبُّصُ أَرْبَعَهِ أَشْهُر فَإِن كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللّهُ عَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿ وَاللّهُ عَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿ وَإِلّهُ عَزَمُواْ الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللّهُ سَمِيعُ عَلِيمٌ ﴿ وَاللّهُ فَا اللّهُ اللّهُ وَاللّهُ فَي وَاللّهُ مَا خَلَقَ اللّهُ فِي اللّهُ وَاللّهُ وَالل

مِثْلُ ٱلَّذِي عَلَيْهِنَّ بِٱلْمَعْرُوفَ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَٱللَّهُ عَزِيزُ حَكِيمٌ ﴿ الطَّلْقُ مُرَّتَانَ عَلَيْهُ مَا التَّالَّ الْمَعْرُوفِ أَوْ تَسْرِيحُ إِلِحْسَانُ وَلا يَحِلُّ لَكُمْ أَن تَأْخُدُواْ مِمَّا ءَاتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا اللَّهُ أَن يُخَافَآ أَلَّا يُقِيما حُدُودَ ٱللَّهِ فَالْ جُنَاحَ عَلَيْهِما فِيما الْعَلْلِمُونَ الْقَالَ اللَّهِ فَأُولَالَهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيما الْعَلْلِمُونَ الْقَنْ اللَّهِ فَا وَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَن يَتَعَدَّدُودَ ٱللَّهِ فَأُولَالَهِ فَلَا تَعْلَيْهُمُ الظَّلِمُونَ عَلَيْهُما أَن يَتَرَاجَعَآ إِن ظَنَّا أَن يُقِيما حُدُودَ ٱللَّهِ وَبَاعَيْرَهُ وَالْ طَلَقَهُما فَلا جُنَاحَ عَلَيْهُما حُدُودَ ٱللَّهِ يَبَيِّنُهَا لِقَوْمِ يَعْلَمُونَ عَلَيْهِما أَن يَتَرَاجَعَآ إِن ظَنَّآ أَن يُقِيما حُدُودَ ٱللَّهِ وَبِاعَمْ وَمَا عَيْرَهُ وَاللَّهُ عَلَيْكُم وَمَا أَن يَتَرَاجَعَآ إِن ظَنَّا أَن يُقِيما حُدُودَ ٱللَّهِ وَبِلَاكَ حُدُودُ ٱللَّهِ يَبَيِّنُهَا لِقَوْمِ يَعْلَمُونَ عَلَيْهُمَا أَن يَتَرَاجَعَآ إِن ظَنَّا أَن يُقِيما حُدُودَ ٱللَّهُ وَبِلَاكَ حُدُودُ ٱللَّهِ يَبَيِّتُهُما لِقَوْمِ يَعْلَمُونَ عَلَيْكُم وَمَا أَن يَتَرَاجَعَآ إِن ظَنَّا أَن يُقِيما حُدُودَ ٱللَّهُ وَلِا تَتَخِدُوا عَلَيْكُم مِن ٱللَّهُ عَلَوهُ وَالْمَعْرُوفِ أَوْ وَمَن يَفْعَلُ ذَالِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلا تَتَّخِدُواْ عَلَيْكُم وَمَا أَنزَلَ عَلَيْكُم مِنَ ٱلْكَوتُلِ وَآلَةُ مِنَا اللَّهُ وَٱللَّهُ وَٱللَّهُ مِنَالَا يَوْمَ اللَّهُ عَلَى الْمُعْرُوفِ أَوْلَاللَهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لا تَعْلَمُونَ وَالْيَوْمِ ٱللَّهُ وَٱلْيُومِ ٱلْا كَوْرَا لِكُمْ أَوْلُولُ وَلَلْهُ وَاللَّهُ وَالْيُومِ ٱلْا كَوْرَا لِكُولُونَ اللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَٱلْيُومِ ٱلْا كَوْرَالُولُ عَلَيْكُمُ وَاطُهُمُوا وَاللَّهُ وَالْيُومِ الْلُا خُورُ لِكُمْ أَوْلُولُ وَاللَّهُ وَاللَهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَهُ وَاللَّهُ وَاللَهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَهُ وَاللَهُ وَاللَه

و د دهر حهقا هاتنه خوارا ئایهتا ئیکی دا ژ قنی پارچهیی کو دبته ئایهتا (۲۲٤)ی تهفسیرزان دبیرش: ئهو د دهر حهقا عهبدللاهی کوری رهواحهی دا هاتبوو خواری، دهمی زاقایی وی بهشیری کوری نوعمانی ژنکا خو (خویشکا عهبدللاهی) بهردای، پاشی پهشیمان بووی، وقیای لی بزقرته قه، ئینا عهبدللاهی سویند خوار ئهو د گهل وی نه ئاخقت، ووان پیک نه ئین نه نه نایه هاته خواری .. خودایی مهزن گوت: ﴿ وَلا تَطعَلُواْ اَلله عُرُضَهُ لِاً یَمنی نه نهی نه فایه نایه هاته خواری .. خودایی مهزن گوت: ﴿ وَلا تَطعَلُواْ اَلله عُرُضَهُ لِاً یَمنی نهی نه نایه نه نایه نه نه نه و کونا خیری دا، ومروقاینی و ته قوین سویندا خو ب خودی نه که نه پهرژان د ناقبه را خو و کرنا خیری دا، ومروقاینی و ته قوایی وقه نبیا د ناقبه را مروقان دا، هیجه تا خو بکه نه نهو کو ههوه سویندا خواری قی کاری نه کهن، قیجا هوین وی نه کهن، وخودی گوه ل گوتنین ههوه ههیه، نهو دزانت کانی هوین بوی سویندی بوچی سویند دخون، و نه و ب سهر به ری ههوه یی زانایه، دزانت ئنیه تا ههوه ب وی سویندی چیه، باشیه یان خرابیه.

مهعنا: ئایهت مه ژهندی ددهته پاش کو ئهم سویندا خو بکهینه پهرده د ناڤبهرا خو وئیک ژسی تشتان دا: قهنجیی، وتهقوایی، وچاکیا د ناڤبهرا خهلکی دا.. نهبیژن: مه سویندا خواری ئیک ژ قان ههر سی کاران نهکهین، پا ئهگهر ئیکی سویند خوار چ بکهت؟ پیغهمبهر -سلاڤ لی بن- د حهدیسه کا خو دا بهرسقی ددهت، ودبیرژت: ﴿ مَنْ حَلَفَ عَلَی یَمِینِ فَرَأَی غَیْرَهَا خَیْرًا مِنْهَا فَلْیَأْمِا وَلْیُکَفِّرْ عَنْ یَمِینِهِ ﴾ (۱) یهعنی: ههچیی سویند ل سهر تشته کی خوار، پاشی تشته کی باشتر بکهت، وکفاره تا سویندا خو بدهت.

و ب هلکهفتنا کرنا بهحسی سویندی، ئایهتا د دویث دا مهسهلا سویندی پتر بو مه ئاشکهرا کر؛ دا ئهم بزانین کانی ئهو کیژ سوینده یا مروّق گونههکار دبت ئهگهر ئهو شکاند و ب جهد نهئینا، وگوّت: ﴿ لاّ یُوّاخِدُکُمُ اللّهُ بِاللّغْوِ فِی اَیْمَنِکُمْ وَلَکِن یُوّاخِدُکُم بِمَاکسَبَتْ وَ ب جهد نهئینا، وگوّت: ﴿ لاّ یُوّاخِدُکُمُ اللّهُ بِاللّغْوِ فِی اَیْمَنِکُمْ وَلَکِن یُوّاخِدُکُم بِمَاکسَبَتْ قُلُوبُکُمُ وَاللّهُ عَفُورٌ حَلِیمٌ ﷺ وئه ثایهته هندی دگههینت کو خودی یی ب رهحمه د گهل بهنیین خو، وئهوی نهقیّت باری وان گران بکهت، لهو ههر جاره کا ئیک ژ وان سوینده ک خوار ئهگهر یا سهرده ث ژی بت، ئهو ل سهر وان نانقیست ووان پی ناگرت. ئایهتی گوّت: خودی سهرا وی سهرا سویندی ههوه یین نه ژ دل وسهرده شهوه جزا ناده ت، بهلکی ئهو دی ههوه سهرا وی سویندی جزا دده ت یا ژ دل بت، وهوین لی دمجد بن.

وسویندا نه ژ دل، ئهوا ب عهرهبی دبیرژنی: (لغو الیمین) ئهوه یا مروّقی چو مهخسهد پی نهبن، وبینی وی بیته سهر ئهزمانی وی، وه کی گهله که جاران مروّث د ئاخفتنا خو دا دبیرژت: نه ب خودی، بهلی ب خودی. وهتد. ئه قی سویندی چو کفاره ت بی نین، وخودی پی ل مروّقی ناگرت، ووه کی قی سویندییه ئهوا مروّث هزر دکر وهسایه ودهرکه قت نه وهسا.. وئهو سویندا نه ب خودی ژی بت یا بی قهسد ژ ده قی مروّقی دهردکه قت، ئه قان ژی چو گونه ها سهر مروّقی نینه، ههر چهنده دقینت مروّث یی ل ئه زمانی خو هشیار بت ژی، بهلی خودی - ژ ره حما خو ب به نیان - به رفره هی ئیخسته مهسه لی؛ دا باری وان گران نه بت.

و د گهل هندی ژی خودی گونهها وی کهسی ژی دبهت ین تۆبه بکهت، ئهگهر گونهها وی چهندا مهزن ژی بت؛ چونکی خودی ین غهفووره، وئهو ین ئارامه د گهل وی ین بن

⁽۱) موسلم ڤێ حەدىسێ ژ ئەبوو ھورەيرەى ڤەدگوھێزت.

ئیسلامی دقیت وی پهیوهندیی یا د ناقبه را ژن ومیران دا ههی ل سه ر بناخه یه کی واقعی ئاقا بکه ت، یی ریدککه فتی د گهل تبیعه تی زهلامی ویی ژنی ژی، نه کو ل سه ر بناخه یه کی (میثالی و خهیالی) یی کو شاعر د خهونین خو دا ئاقا دکه ن، ونه ل سه ر بناخه یه کی زوردار یی هنده ک زهلامین دلره ق بو خو ددانن، به لکی د ناق ژنکان دا هنده که هه بن، ژ به ر جوانیا خو یان ژ به ر هه ر ئه گه ره کا دی یا هه بت، مهیلا زه لامی خو بو خو بستغلال بکه ت، ووی بشکینت دا بیخته بن ده ستی خو! وهنگی چه کی ئیکانه یی زه لام پی دشیته وی ئه وه وی پی بحه سینت کو ئه و نه ئه وه یی ب قی چه ندی بیته ئستغلال کرن و چه ماندن، قیجا بو ده مه کی خو ژی بی منه ت بکه ت، پشت بده تی ل سه ر جهی (طبعا)!! بهلی نه شد ده مه چه ند بت؟ ئایه تی ئه و نه نه بن می هی اوی قه، گوت: بو وان زه لامان، یین سویندی دخون کو ئه و نیزیکی ژنین خو نه بن، خوگر تنا چار هه یقان هه یه، یه عنی: حه تا چار هه یقان ری دچتی، وگاقا مه سه له گه هشته چار هه یقان، و که س ژ وان ژبریارا خونه ها ته خواری، و ل دوی یی دی به رنه دا، هنگی سوحه ت چی نابت ب وی ره نگی به ینت!

ئایهت دبیّرْت: بهری ئه ش چار هه یقه ب دویماهی بیّن، ئهگهر زه لام ل سویندا خوّ لیقه بوو، خودی یی غه فوور وره حیمه.. یه عنی: چو ل سهر وی ناچت، حه تا هنده ک زانا دبیّرْن: هنگی ئه و کفاره تا سویندا خوّ ژی ناده ت. به لیّ پتریا زانایان ل وی باوه ریّنه کو هنگی دقیّت ئه و کفاره تا سویندی بده ت، به لی ماده م ئه و لیقه بوو، ژ به ر لیقه بوونا وی خودی وی گونه هی دی بو وی ژی به ت یا وی سویند سه را خواری، کو نیزیکی ژنکی نهبت، وخودی دلو قانیی دی یی به ت.

وئهگهر چار ههیف ب دویماهی هاتن، وئهو لیّقه نهبوو، ئهو دبته بهردان (طهلاق)، وژنا وی ب (طهلقه کێ) ژ وی دچت، ئیٚکسهر یان پشتی ژن ل نک حاکمی داخوازا قی چهندی دکهت؟ ئه همردو گوتنه ژ زانایان دئیّنه قهگوهاستن، و د دویماهیا ئایه تی دا هات: هندی خودییه یی (سهمیعه) گوه ل گوتنیّن وان ههیه، ویی (عهلیمه) دزانت کانی مهخسه دین وان چنه، وئه و جزایی ههر ئیّکی ل دویث مهخسه دا وی دی دهتی.

وچونکی به حسی به ردانی هاته کرن، ئایه تا د دویث دا حوکمه ک ژوان (ئه حکامین ته کلیفی) بو مه ئاشکه را کرین پشتی به ردانی دئین، کو (عددین) وی ژنکینه یا دئیته به ردان، ئایه تی گوت:

﴿ وَٱلْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْ يَ بِأَنفُسِهِنَّ ثَلَاتَةَ مُرُوّدٍ ﴾ وهمر چهنده پهيڤا (ژنين بهرداى) ل سهرئ ئايهتى گشتى هاتيه ژى، بهلن مهخسهد پئ ل ڤيرئ ئهو ب تايبهتى ئهو ژنه يا بالغ بت، وخودان ژڤان بت، وئهو بت يا بۆ زهلامى هاتيه ڤهگوهاستن، يهعنى: زهلام چووبته نک، وئهوا ب ڤى رەنگى نهبت، وهكى يا بچويك يان يان ب حهمله، حوكمى وان يى جودايه وهكى د هنده ك ئايهتين دى دا بهحس ژئ هاتيهكرن.. خودئ دبيرت: ئهو ژنين دئينه بهردان، دڤيت سى ژڤانان خۆ بگرن.. وئايهتى ل ڤيرئ گۆت: ﴿ فَلَاعَهُ قُرُوٓءٍ ﴾ يهعنى: سى ژڤانان، و (قرء) ژ لايى زمانىي قه رامانا ژڤانى بينڤيريى ژى ددهت، ويى پاقريى ژى، لهو زانا د ناڤبهرا خۆ دا ب خيلاف چووينه، هنده ک ژ وان دبيرن: (عددين) ڤي ژنكي سي دهمين بينڤيريينه، و(عدده) ئهو دهمه يي ژن دڤيت تيدا خو بگرت، وشوى ب چو زهلامين دى نهكهت، ودهمى ئايهت دبيرت: ژنين بهرداى سى ژڤانان بگرت، وشوى ب چو زهلامين دى نهكهت، ودهمى ئايهت دبيرت: ژنين بهرداى سى ژڤانان خۆ دگرن، يهعنى: بلا خۆ بگرن.. ئهڤه فهرمانه كه خودئ ب ڤى رهنگى ل وان دكهت.

ودو ئهگهرین سهرهکی د پشت دانانا قی دهمی (دهمی عددان) را ههنه، یا ئیکی: ئهو دی بته دهلیقهیه کی بر ژن ومیران کو ئه و حسیبی د گهل خو بکهن، وباش هزرا خو د قی کاری دا بکهن یی وان دهست پی کری، کو بهردانه.. دا بهلکی پهشیمان ببن، و ل قی بریارا خو لیقه ببن. ئهگهرا دووی: دا باش ئاشکهرا ببت کانی قی ژنی تشته که ههیه یان نه، چونکی ئهگهر وی تشته که ههبت (عددین) وی ژی دی ئینه گوهارین، وبهلکی زهالامی وی ژی - ژ بهر بچویکی خو- حسیبه کا دی بکه ت!

وبهلکی د ناف ژنکان دا ئینک ههبت، ژبهر کهرب قهبوونا وی ژزهلامی وی، وبهس دا بهندکی وان ژیک قهقه تییت، مهسه لا حهملی خو قه شیرت، وزه لامی پی ئاگههدار نه کهت، وچونکی ئه قه مهسه له ژ تایبه تمهندیین ژنییه، وئه و ب تنی پی دحه سییت، شاهده بیا وی ل قیری بو وی دئیت حسیبکرن، خودی گوت: ﴿ وَلا یَحِلُ لَهُنَّ أَن یَکَتُمُنَ مَا خَلَقَ اللهُ فِی اَلْهُ وَالْیَوْمِ اَلاً خِرْ الله و وی تشتی خودی از حامِهِنَ اِن کُنَّ یُوْمِی بِاللهِ وَالْیَوْمِ الاَ خِرْ الله و وی تشتی خودی د مالب چویکین وان دا چیکری قه شیرن.. و دبت مه خسه د ب وی تشتی خودی چیکری زاروک بت، و دبت مه سه لا بینفیژیی بت، چونکی ئه و هه ردو هژمارا (عددان) دگوهورن، ئایه تی گوت: ئه گهر وان ب دورستی باوه ری ب خودی و روز ژا دویماهیی هه بت، د قیت ئه و قی چهندی نه قهشدن.

وبهلکی ئیک بیّرت: باوهریی چ پهیوهندی ب قی حوکمی شهرعی قه ههیه حهتا ئهو پیّقه بیّته گریّدان؟ و د بهرسقی دا دی بیّرین: هندی مهسهلا وی تشتیه یی د مالبچویکی دا دئیته ئافراندن، تشته کی قهشارتیه، قانوونا بهرچاف نهشیّت زهبت بکهت، تشتی دشیّت زهبت بکهت ب تنی باوهریه، لهو ئایهتی ل قیّری بیرا ژنی ل باوهریا ب خودی وروّژا دویماهیی بیناقه.. وئه ف ئاشکهراکرنه بو هندییه دا نه کو ژنی تشته که ههبت ونهبیّرت، پاشی بچت شوی ب ئیکی دی بکهت، وهنگی زاروکی وی بو زهلامه کی دی -نه کو بابی وی- بیته پالدان، وئه قی چهندی خرابیین مهزن تیدا ههنه.

ودهمنی ژنا بهردای د عددان دا دقینت ئه و بمینته ل مالا زهلامنی خو؛ دا بهلکی نیزیکیا وان ژ ئیک ودو ببته ئهگهرا زقرینا وی ل وی، چونکی هندی عدده خلاس نهبن، د بهردانا ئیکی ودووی دا، حهقی زهلامیه وی بزقرینت، ئایهت دبیرت: ﴿ وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُ

بِرَدِّهِنَ فِي ذَٰلِكَ إِنَّ أَرَادُوۤا إِصِّلَكَا ﴾ يهعنى: ل دەمىي عددەى زەلامىين وان حەقتىن كو وان بزڤرينن. وتشتى بەرچاڤ ئەوە ل ڤيرى ئايەتى ئەڭ حەقىي زەلامى ب شەرتەكى قە گريدا، گۆت: ئەگەر مەخسەدا زەلامان ب ڤي زڨراندنى خير وچاكى بت. مەعنا ھەر وەكى گۆتى: ئەگەر مەخسەدا وان خير وچاكى نەبت، ئەو حەقتر نينن، بلا نەزڨرينن. ئەڤە چونكى گەلەك جاران زەلام دا كو ژنى بيشينن وزيانى بگەھيننى، ئەو بەرددان، وبەرى عددين وان خلاس ببان بەرددانه قە، دا ھندەك عددين دى بكيشت.. وهۆسا! ئينا خودى ئەو ژ ڤى كارى دانە پاش، ووژدانا وان ل سەر كرە (حەكەم) وەكى ژنكى ومەسەلا ھەبوونا بچويكى، چونكى ئەڤە ژى تشتەكى قەشارتيە، كەس نزانت دەمىي زەلام ژنكا خۆ يا بەرداى دزڨرينت مەخسەدا وى چيە؟ چاكيە، يان گەھاندنا زيانييە؟ خودى گۆت: زەلام -ئەگەر ئنيەتا وان خير بت- حەقترن ژينن خۆ يين بەرداى قەگەرينن..

﴿ وَلَهُنَّ مِثْلُ ٱلَّذِى عَلَيْهِنَّ بِٱلْمَعْرُوفِ ۚ ثنان ماف ل سهر ميران ههيه، وه كى ميران رى ماف ل سهر وان ههى، وه كى ميران رى ماف ل سهر وان ههى، ب ره نگه كن چاك.. د مهسه لا حهق وحقووقين رن وميرينيين دا ئهو ههردو وه كى ئيكن ﴿ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ ﴾ بهلن زهلامان دهره جه كا زيده تر ل سهر رثنان ههيه، ئهو دهره جه يا چيه ؟

ئهو دەرەجه يا ب رێڤهبرن و ب خودانكرنێيه، يهعنى: زەلام يێ بهرپسياره خودانيـێ ل ژنكا خۆ بكهت، ووێ ب خودان ژى بكهت، وتهحهممولا مهصرهفێ وێ بكهت، وئهڤه ئهو (قيوامهته) يا خودێ دايه وى دەمـێ دبێژت: ﴿ ٱلرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى ٱلنِّسَاءِ ﴾ (النساء: ٣٤) زەلام دڤێت ب كارێ خودانكرنا ژنێ ڕاببت، مهعنا: ئهڤه دەرەجهيا زێده يا زەلامى ههى ب راستى دەرەجهيا (تهكليفێه) بارەكه ل وى هاتيهكرن، نه كو دەرەجهيا (تهشريفێيه) وقهدرەكێ زێدەتره بۆ وى هاتيهدان، ئهگهر ئهو تێ بگههت!!

﴿ وَاَللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﷺ گەلى زەلامان، گەلى ژنان، ھوين باش بزانن خودى يى زاله، كەس نەشيّتى، ويى كاربنەجهه، ھەر حوكمەكى وى دانابت يى د جهى خۆ دايه، لەو نابت بۆ كەسى پى ل حوكمى وى بدانت، يان خۆ ل سەر نەرازى بكەت.

وپشتی ئایهتی عددین وی ژنی ئاشکه را کرین یا کو دئیته به ردان، وئیشاره تدای کو دورسته بو زه لامی ئه و ژنی ل ده می عدده ی بز قرینت، د ئایه تا دی دا به حسی هرما را وان به ردانان کر یین دورسته بو زه لامی ژنکا خو تیدا بز قرینت، چون کی ل نک عهره بان د جاهلیه تی دا و ل ده سپیکا ئیسلامی ژی، بو زه لامی هه بو و هندی وی بقیت ژنکا خو به رده ت و بز قرینت، و قی چه ندی زیانه کا مه زن دگه هانده ژنکان، حه تا جاره کی زه لامه کی گوته به رده ته زغی نه نه زته دحه وینم، و نه نه زه دهیلم تو خلاس ببی! وی گوتی: چاوا؟ گوت: ئه زدی ته به رده م، حه تا نیزیک ببت عددین ته خلاس ببن، دی ته ز قرینم، پاشی جاره کا دی دی ته به رده م، و هوسا. ئینا ئه و ژنک ها ته نک پیغه مه ری -سلاف لی بن - گازنده یا خو بو وی کر، هنگی ئه ث ئایه ته ها ته خواری:

(ٱلطَّلَاتُ مَرَّتَانِ فَإِمْسَاكُ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحُ الإِحْسَنِ) يهعنى: ئهو بهردانا زڤراندن تيدا دورست بت، دو جارن، ئينک ل دويڤ ئينکييه.. وحوکمي خودي ئهوه پشتى ههر بهردانه کي ژن ب چاکي بيته گرتن، يان ب قهنجي بيته بهردان.

وبهردان، ئهوا د حهقیقه تا خو دا دبته خرابکرن بو ماله کن، و قه کرن بو گرییه کا موکم، حه لاله که خودی حه زری ناکه ت.. وبه لکی ئیک بیرت: ماده م حه زری ناکه ت، پا چاوا بوچی حه لاله که خودی د دی بیرین: واقعی ژینا مروقان بنه جه کریه کو د هنده ک حاله تان دا چاره سه ریا ئیکانه بو گرفتاریین ژن ومیران ئه وه هه رئیک ژ وان بچته سه رینکا خو، وطا وبه ندکین خو ژ ناقیک بیننه ده را وخو ئه وین به ردان ل سه رخو حه رام کری ژی پشتی هنگی زانی کو ئه ق کاره دری واقعی ژینا مروقانه، له و دویماهیی مه جبو ور بوون ئه و حه لال کره قه، ئه گه رخو به هنده ک ناقین دی ژی بت..

بهلتی چونکی بهردان قهکرنا گریکا زهواجییه، کو گرییهکا موکمه ژن ومیران دگههینته ئیک، قهکرن وهکی گریدانتی یا ب ساناهی نهبوو، ئهو ب پهیقهکا ب تنی، یان ب جارهکا ب تنی چی نابت، دفیت دهلیقه بو زهلامی (ئهوی ب کاری بهردانی رادبت) بیتهدان کو هزرین خو بکهت، وبزانت کانی ئهو یی چ دکهت، دا کهربهک، یان عیجزیهکا بهروهخت ئیکا هند ژ وی چی نهکهت ئهو وی مالی خراب بکهت یا وی ب خو ب دهستین خو ئافاکری، ئیسلامی هندهک ئاستهنگ ئیخستنه د ریکا بهردانی دا؛ دا ئهو کارهکی ب ساناهی نهبت،

وئیک ژوان ئاستهنگان ئه و بوو بهردان نه کره ئیک جار، وبو زه لامی دورست کر د دو بهردانان دا ئه و ژنکا خو بز قرینته قه (هندی ئه و د عدده ی دا بت) ههر وه کی چو چی نهبووی، ژبلی هندی کو جارین وی ماف ههی ژنکی تیدا بهرده تکیم دبن، یان ههر نامینن..

وئه گهر زه لامی ژن بهردا، ولیقه نهبوو حه تا مهسه له ب دویماهی هاتی، هنده ک مهسه لین گریدای د نافیه را وان دا دمینن، دفیت بینه چاره سهرکرن، ئایه تی گوت: ﴿ وَلا یَجِلُ مَلَّمُ مَا تَاتَیْتُمُوهُنَّ شَیْتًا إِلاَّ أَن یَجَافَا آلاً یُقِیما حُدُودَ اللهِ فَإِن حِفْتُم آلاً یُقیما حُدُودَ اللهِ فَالِاَ جِفْتُم آلاً یُقیما حُدُودَ اللهِ فَالاَ جَنَاحَ عَلَیْهِما فِیما اَفْتَدَتْ بِهِ هی یعنی: گهلی زه لامان، بو هه وه دورست نینه تشته کی ژ وی مالی هه وه دایه ژنکین خو هوین ژی بستینن، ومه خسه به مالی ل فیری نهو (مههره) یی زه لامی دایه ژنکین خو هوین ژی بستینن، ومه خسه به مالی ل فیری بستینت به هیجه تا هندی کو مانی وی نهو بهردا.. حاله ته ک تی نه بت، نه و بی نهوه یی بستینت به هیجه تا هندی کو مانی وی نهو بهردا.. حاله ته ک تی نه بت، نه و ب نهرکین ژن ومیر بترسن نه و ب نهرکین ژن ومیر بترست نه و ب نهرکین ژن ومیر بترست نه و به دورستی ب حه تی وی رانه بت، و نه فه ببته نه گهرا هندی وی نهو بترست نه گهر ما د گهل وی ب دورستی ب حه تی وی رانه بت، و نه فه ببته نه گهرا هندی زه لام ته عداییی لی بکه ت، د فی حاله تی دا زه لامی حه تی همی هنده کی ژ وی مالی یی وی دایه ژنی ژی وه رگرت، به رانبه رهندی کو نه و وی به رده ت، و د کتیبین فقهی دا دبیژنه فی دایه ژنی ژن وه رگرت، به رانبه رهندی کو نه و وی به رده ت، و د کتیبین فقهی دا دبیژنه فی کاری: (الخلع).

⁽١) بوخارى ڤێ حەدىسێ ڤەدگوھێزت.

مهعنا: ئهگهر بهردان داخوازا ژنکن بت، زهلامی حهق ههیه، هنده ک مالی ژئ وهرگرت، وه ک (فدیه)، وئاشکهرایه کو د مهسهلا نههیّلانا زهواجی دا، ئهگهر ئهم ژ لایی ماددی قه بهری خو بدهینی، یی زیان قی دکه قت زهلامه، چونکی ئهوه مهصره فی ژنئینانی دده ت، لهو ژ عهداله تی بوو ئهو ماله کی ژ ژنکی وهرگرت، ئهگهر بهردان سویچ وداخوازا ژنی بت.

وتشتی بهرچاف ل قیری -د قی مهسهلی دا- نهوه ئایهت گوتنی ئیکسهر ئاراستهی ژن ومیران ناکهت، بهلکی وی ئاراستهی کوما موسلمانان دکهت، کاربدهستان ووان کهسان ئهوین د ناقبهینا ژن ومیران دا دئین ودچن دا چارهیه کی بو گرفتاریا وان ببینن، ههر وه کی ئهقه ئیشاره ته که بو پیتقیا هه بوونا هنده ک کهسین خیرخواز د ناقبه را وان دا بین وبچن، ونه هیلن مهسهله مهزن ببت، ژخو ئه گهر سوحبه ت گههشته هندی کو (خولع) چارهیا دویماهیی بت، ئایه تی گوت: هنگی قهیدی ناکه ت ژن (خولعی) بکه ت.

وچونکی ئایده تی پدیشا (حدود الله) توخویبین خودی، بو وی پدیوه ندیی وحدق وحقووقان ب کارئینا یین کو د نا شهرا ژن ومیران دا هدین، ل دویماهیی زقری وئاشکه را کو ئدف ئدحکامه توخویبین خودینه، قورئان بو ژن ومیران ئاشکه را دکه ت، ودقیت ئدو پی لی ندانن؛ چونکی هدچین پی ل توخویبین خودی بدانت ئدو ژ زورداراند، ژ واند یین زورداری ل خو کری دهمی پشت داید شریعه تی خودایی خو، وخو هیژای عدزابا وی کری.

حمتا قیری ممسمله یا گریدایه ب بمردانا ئیکی ودووی قه، وه کی ئایمتا بوّری گوتی: بمردان دو جاره.. نوکه ئایمت دی بمحسی بمردانا سیی کمت، وهنده ک ئمحکامین وی ئاشکمرا کمت: ﴿ فَإِن طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّیٰ تَنکِحَ وَجًا غَیْرَهُ ۗ ﴾ یمعنی: ئمگمر زهلامی بو جارا سییی ژنکا خو بمردا، ئیدی ئمو بو وی دورست نابت، وچی نابت ئمو وی برقرینته قه، حمتا ب شویکرنه کا دورست ئمو شوی ب زهلامه کی دی بکمت.. ودهمی ئمه دینژین: شویکرنه کا دورست، ممخسمد ئموه پهیوه ندیا جنسی یا تمام د نافیمرا وان دا چی ببت، نه کو ئمو عمقدی گریده ن، وییی تشته ک د نافیمرا وان دا چی ببت، زهلام وی بمرده ت بمس بو هندی دا ئمو بو زهلامی وی یی ئیکی حملال ببت، ئمف رهنگی شویکرنی ئموی د کتیبین فقهی دا دبیژنی: (التحلیل) حملالکرن، یی حمرامه، ئیمام عملی دبیژت: ﴿ لَعَنَ

رَسُولُ الله صلى الله عليه وسلم المُحَلِّلَ وَالمُحَلَّلَ لَهُ ﴾ (۱) پيغهمبهرێ خودێ -سلاڤ لێ بن- لـهعنـهت ل وى كهسى كريه يێ ژنكهكێ بۆ زهلامێ وێ حهلال بكهت، و ل وى زهلامى يێ حهلالكرن بۆ دئێتهكرن.

ئهگهر زهلامه کی بو جارا سین ژنکا خو بهردا، ئه قه بهردانه دبته ئه و یا فقهزان دبیژنی: (البینونة الکبری) وئه و ل سهر وی حهرام دبت، قیجا ئهگهر هات وقی ژنکی پشتی عددین وی خلاس دبن، شوی ب زهلامه کی دی کر، ووی ب دلی خو، ئه و بهردا، نه ب ئنیه تا هندی دا ئه و بو میری به ری دورست ببت، ئهگهر زهلامی دووی ئه و بهردا، یان مر، وعددین وی ژ زهلامی دووی خلاس بوون، هنگی ژ نوی چو گونه هال سهر ژنی وزهلامی وی یی ئیکی نینه ئه و ب ماره کرنه کا نوی لیک بز قرنه قه، ئهگهر هزرا وان ئه و بوو ئه و دی شین وان ئه که کامان ب جه ئینن یین خودی بو ژن ومیران داناین. وئه قهیه مه عنا گوتنا خودی ده می دییر ثن و میران داناین. وئه قهیما حُدُود الله و وَیالک حُدُود الله و بو و نه و کورینین دی بین نوخویبین وی ملله تی ئاشکه را دکه ت یین توخویبین وی خودی یین دوخویبین وی ملله تی ئاشکه را دکه ت یین توخویبین وی دزانن، وکاری پی دکه ن؛ چونکی به س ئه ون یین مفای ژی دبینن.

وچونكى گەلەك جاران بەردان دېتە ئەگەرا پەيدابوونا دلسارىيى د ناڤبەرا ژن وميران دا، تشتى بەلكى بەرى ھندەك زەلامان بدەتە ھندى كو ئەو بىي وژدانىيى د گەل وى ژنكى بكەن يا دئيتە بەردان، ئايەتا (٢٣١)ى ب رەنگەكى ئاشكەرا ئەو ژ گەھاندنا زيانى وتەعدايىيى بۆ ژنكى دانە پاش، وگۆت: ﴿ وَإِذَا طَلَّقَتُمُ ٱلنِسَآءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُ بَ بِمَعْرُوفٍ وَلا تُمْسِكُوهُ نَ ضِرَارًا لِتَعْتَدُولًا وَمَن يَفْعَلُ ذَالِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَةً وَلا تَتَعْتَدُولًا وَمَن يَفْعَلُ ذَالِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَةً وَلا تَتَعْتَدُولًا وَلا تَتَعْتَدُولًا وَلا تَتَعْتَدُولًا وَلَا يَاللَّهُ هَرُولًا ﴾.

ووهکی ئاشکهرا گۆتن ل ڤێرێ تايبهت بۆ وان زهلامانه يێن خودان ژن بن، وژنێن خۆ بهردهن، ئايهت وان ل هندێ ئاگههدار دکهت وددهته پاش کو ئێک ژ وان شريعهتێ بهردانێ بۆ خۆ بکهته رێک زيانێ پێ بگههينته ژنکێ، خودێ گۆته وان: گهلی زهلامان، ئهگهر ههوه ژن

⁽١) ئبن ماجه ڤێ حهديسێ ڤهدگوهێزت.

بهردان، ونیزیک بوو عددین وان خلاس ببن، هوین ئیک ژ دووان بکهن: یان ب قهنجی وان بزقرینن، ب وی ئنیه تی کو هوین ب دورستی ل دویث شریعه تی وعورف وعهده تان ب مافی وان رابن، وچو کیماسیان نه گههیننی، یان ژی وان بهیلن حه تا عددین وان خلاس دبن، وئه و سهرراست دبن، ووی ریکی بو خو هل دبژیرن یا وان دقیت.

وریّکه کا دی ژی ههیه، بهلکی نهفسا زهلامی، وقیانا وی بوّ توّلقه کرنا ژ ژنکی بهری وی بده تیّ، ب سهرقه ئهگهر تو سهح بکهیی دی هزر کهی ئهو کاره کیّ باشه، بهلی د دل دا ئنیهت یا خرابه.. ئهو ژی ئهقهیه: دهمی نیّزیکه عددیّن ژنکیّ خلاس ببن، زهلام ویّ بزقرینته قه، نه کو دا ژیانه کا تازه سهر ژ نوی د گهل ببوّرینت، بهلکی ژ بهر هندی دا ئهو ویّ رهزیل بکهت، ونه خوّشییّ بگههینتیّ، دهمه کی بهیّلت، پاشی بهرده ته قه؛ دا عددیّن وی سهر ژ نوی دهست پیّ بکهنه قه! وئه قه ئنیه ته که یا د دلیّ زهلامی دا بهلکی کهس پی نه حهسییّت، لهو پشتی ئایه تی زهلام ژ قی کاری داینه پاش، چ گوّت؟

گۆت: همچینی قی چهندی بکهت، ئهوی زوّرداری ل خو کر کو خو هیٚژای جزادانی کر... مهعنا: گهلی زهلامان، هوین هزر نهکهن کو هوین ب قی چهندی زیانی دگههیننه ژنکی، وتوّلا خوّ ژی دستینن، وچو ل سهر ههوه ناچت.. نه! هوین ب قی کاری مهزنترین زیانی دگههیننه خو ب خو؛ چونکی هوین دبنه ژ وان زوّرداران یین بو خو یاری وترانهیان ب ئایهت وشریعهتین خودی دکهن، خودی دهمی شریعهته کی دورست دکهت (وه کی بهردانی)، ئارمانج ژی ئهوه سهروبهری ژینا ههوه پی بیته ریّکخستن، وری ل بهر گرفتاریان بیتهگرتن، نه بو هندی دا هوین یاریان بو خوّ پی بکهن، ووی شریعهتی بکهنه ریّک بو گههاندنا زیانی بوّ وی کهسی کهربین ههوه ژی قهدبن.

﴿ وَلا تَتَّخِدُواْ ءَايَٰتِ اللّهِ هُرُواْ وَاَذْكُرُواْ نِعْمَتَ اللّهِ عَلَيْكُمْ وَمَآ أَنزَلَ عَلَيْكُم مِّنَ الْكِتَٰبِ
وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُم بِمِ وَاتَّقُواْ اللّهَ وَاعْلَمُواْ أَنَّ اللّه بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿ هُوينَ نَايِهُ تَ وَنُهُ حَكَامِيْنَ خُودي بَوْ هُهُوهُ نَينايه خُواري وَ قورئان وسوننهتي خودي بو خو نه كهنه ياري و ترانه. و نهوا خودي بو ههوه نينايه خواري و قورئان وسوننهتي هوين ل بيرا خو بينن، وسهرا قان قهنجيين مهزن سوپاسيا وي بكهن، خودي بيرا ههوه ل قي چهندي دئينت، وههوه و نه نهوه اريي دترسينت، قيجا هوين و خودي بترسن، وبزانن هندي

خوديّيه ب ههر تشتهكي يئ زانايه، چو ل بهر وي بهرزه نابت، وههر ئيّك ژههوه كانيّ هيّژاي چ جزايه ئهو ديّ وي دهتيّ.

ژ حهسهنی بهصری دئیته قهگوهاستن، دبیرت: ئه نایه ته د دهر حه قا وی که سی دا هاتیه یی ب یاری و ترانه قه ژنکی بهرده ت، یان بز قرینت. مه عنا: ئایه ت ژ لایه کی دی قه زه لامان ژ هندی دده ته پاش کو ئه و یاری و ترانه یان بو خوب پهی قین به ردانی و ز قراندنی بکه ن، ووه ک ریگرتن ل قی کاری خراب، شریعه تی به ردانا ب یاری و ترانه قه، هه ر وه سا ز قراندن ژی، حسیب کریه کاره کی ب مجدی قه، حه دیسه ک د قی ده رباره یی دا هه یه، تید ها تید ا قالته و آلائ جِد الله و آل الله و آل الله و آله و

وئهگهر ئیسلامی ژ بهر چهند ئهگهرهکان کلیلا بهردانی کربته د دهستی زهلامی دا، ههر جارهکا وی قیا ئهو ژنکی بهردهت، گافا وی ژن بهردا (بهردانا ئیکی ودووی)، وعددین وی خلاس بوون بهری زهلام وی بزقرینت، هنگی مهسهله دکهفته د دهستی ژنکی دا، یا وی دقیت ئهو ب جهد دئیت. چاوا؟

ئایهت دبیّرْت: ﴿ وَإِذَا طَلَّقْتُمُ ٱلبِّسَآءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَن یَنکِحْنَ أُوَجَهُنَّ إِذَا تَرَاضَوْا بَیْنَهُم بِٱلْمَعْرُوفِ ﴾ ول قیری گوتن نه بو وان زهلامان ب تنییه یین ژنکین خو بهردده ن، بهلکی ئه و بو وهلی وسهرکارین ژنکی ژبیه، چونکی وان ژی پهیوهندی ب مهسهلی قه ههیه، و د ئهگهرا هاتنه خوارا قی ئایهتی دا هاتیه کو مهعقهلی کوری یهساری خویشکهک ههبوو، زهلامی وی ئه و بهردا، ونهزڤراند حهتا عددین وی خلاس بووین، پشتی هنگی ژنوی ئه هاست وقیا جاره کا دی وی ژنکی بو خو بخوازت، ئینا مهعقهلی گوته زهلامی: من قهدری ته گرت وئه و دا ته، تو رابووی ته ئه و بهردا، نوکه ژنوی تو دئیی و ته دڤیت وی بخوازیه قه؟ ب خودی قهت ئه و ل ته نازڤرتهڤه.. ووهسا دیار بوو کو ژنکی دڤیا لی بزڤرتهڤه،

⁽١) ئەبوو داوود وئبن ماجە قىتى حەدىسىتى ژ ئەبوو ھورەيرەى قەدگوھىتزن.

چونکی ئه و زهلامه کنی بنی کیماسی بوو، هنگی ئه ثایه ته هاته خواری، خودی گوت: ئه گهر ههوه جارا ئیکی ویا دووی ژن بهردان، وعددین وان خلاس بوون بینی کو هوین وان بز قرینن، هنگی هوین گه فی خودانین ژنی، کوته کینی ل وان نه که نکو ئه و نه فیزنه نک زه لامین خو، ئه گهر وان ئه فی چهنده فیا، و ژیک رازی بوون. گافا پیغه مبه ری -سلاف لی بن ئه ئه ئایه ته بو مه عقه لی خواندی، وی گوت: ئه ی پیغه مبه ری خودی، نوکه ئه زدی هیلم ئه و لی بر شرت بر شرون.

مهعنا: د بهردانا ئیّکی ودووی دا، ئهوا دبیّژنی: (البینونة الصغری) هندی ژنا بهردای د عددان دا بت، زهلامی حهقی ههی وی بزقرینت، بیّی چو گرفتاری ههبن، ئهگهر عددین وی خلاس بوون، وی حهق ههیه وی بزقرینت ب دو شهرتان: ژن یا رازی بت، وسهر ژ نوی بیّته مارهکرن. و د بهردانا سیی دا ئهوا دبیّژنی: (البینونة الکبری) ژن د عددان دا بت، یان عددین وی خلاس ببن، چی نابت ئهو ل زهلامی خو بزقرته هه، حمتا شوی ب ئیّکی دی بکهت، شویکرنه کا دورست، و پاشی ژی بیّته بهردان.

وئه ث ئایه ته ده می دبیژته وه لیی ژنکی: هوین مه نعا وی نه که ن ئه و ل زه لامی خو بزقرته قه، هندی دگه هینت کو رازیبوونا (وه لیی) ژنکی ل سه ر شویکرنا وی، شه رته حه تا شویکرن دورست ببت، ئه گه ر خو ئه و کی نه بت ژی، نه وه کی ژ ئه بوو حه نیفه ی دئیته قه گوهاستن کو ئه و نه شه رته.

⁽١) بوخارى ڤێ حەدىسىێ ژێ ڤەدگوھێزن.

و ل قیری مهسهله کا هویر ههیه پیتقیه مروّق ل نک راوهست، ئایه ت دبیّرته (وهلیی) ژنکی: ئهگهر ژنکی قیا شوی ب زهلامی بکه ت (وزهلام یی باش بت)، نه وهبت هوین مهنعا وی ژ قی چهندی بکهن، چونکی پاقژی وبژوینی بو ههوه د وی چهندی دا ههیه! گهله ک جاران وهلیی ژنکی ژ بهر ئهگهره کا شهخصی وتشته کی بی مهعنا، دبته ئاسته نگ د ریّکا شویکرنا ژنکی دا ب وی کهسی یی وی دقیّت، ونهدویره هزر بکه ت ئه و ب قی چهندی وی تشتی پاقژ بو خو و (سومعه تا) خو دکه ت. ئایه ت دبیّرت: نه، تشتی پاقژ وبژوین ویی ب بهره که ت بو ههوه ئهوه هوین نهبنه مانع د ریّکا شویکرنا ژنکی دا ب وی که سی یی وی دقیّت، هندی چو مانعین شهرعی نهبن. ویا خودی گوتی دورستیره، ئهگهر هوین باش هزرا خو تیّدا بکهن!

مهنعا ژنکێ ژ شویکرنێ ب گشتی، ودانانا ئاستهنگان د رێکا وێ دا، یان دانا وێ ب تهعدایی بوٚ ئێکێ وێ نهڤێت، ب چو هێجهتا ههبت، دڨێت بزانین دهرگهههکێ مهزن یێ فهسادێ د ناڤ جڤاکێ دا ڤهدکهت، ڤێجا ههر ئێک بلا واجبێ خوٚ وبهرپسیاریا ژی خوٚ بزانت.

﴿ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لا تَعْلَمُونَ ﴾ خودى ژههوه چێتر دزانت كانى چ تشت بو ههوه يى باشه، لهو ئهو وى بو ههوه دبێژت، وهوين نزانن.. ويي نهزان دڤێت گوهداريا زاناى بكهت.

* وَٱلْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَدَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنَ لِمَنْ أَرَادَ أَن يُتِمَّ ٱلرَّضَاعَةَ وَعَلَى ٱلْمَوْلُودِ لَهُ وَ عَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ وَ اللّهَ اللّهَ وَاللّهَ اللّهَ اللّهَ وَاللّهَ اللّهَ اللّهَ وَاللّهَ اللّهَ اللّهَ وَاللّهَ اللّهَ وَاللّهَ اللّهَ اللّهَ اللّهَ اللّهَ وَعَلَى ٱلْوَارِثِ مِثْلُ ذَالِكُ قَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَن تَرَاضِ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهُمَا وَإِنْ أَرَدتُمْ أَن تَسْتَرْضِعُواْ أَوْلَلاَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلّمْتُم مَّا ءَاتَيْتُم بِٱلْمَعْرُونِ وَاللّهُ وَاعْلَمُواْ أَنَّ اللّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيلً ﴿

پشتی ئایهتین بۆرین هندهک ئهحکامین بهردانا ژنی ئاشکهرا کرین، د قی ئایهتی دا بهحسی حوکمه کی دئیته کرن، پهیوهندی ههر ب بهردانی قه ههیه؛ چونکی گریدانا وی ب ئیک ژ ئهنجامین بهردانی قه ههیه، زهلام دهمی ب کاری بهردانی پادبت، ووی مالی دهه پفینت یا وی وژنه کا دی پیک قه ئاقاکری، کارتیکرنا قی هه پفاندنی ب پهنگه کی ئیکسه و ل سه و وان زارو کان پهیدا دبت، یین ژ ئهنجامی گههشتنا وان پهیدا بووین، ب تایبه تی ئهگه رئه و زارو ک

هیّشتا ب شیر بن، وچونکی بهردان کاودانه کیّ نه ییّ سورشتی د ناقبهرا ژن ومیّران دا پهیدا دکهت، وه کی بهری نوکه ژی مه گوتی، وحهتا ئه ث کاودانیّ نه یی سورشتی نه بته ژیّده ری بهختره شیا زاروّکی، خودایی مهزن د قی ئایه تیّ دا ئیّک ژ گرنگترین مافیّن وی دپاریّزت، و ب ده یک وبابیّن وی دده ته زانین.. د قیّ ئایه تیّ دا به حسی شیردانا زاروّکان ژ لایی دیکیّن وان قه ها ته کرن، چهنده و چاوایه و ل سهر کیّیه؟

ئایهت دبیّژت: ﴿ وَٱلْوَالِدَاتُ یُرْضِعْنَ أَوْلَدَهُنَّ ﴾ دهیک شیری ددهنه زاروٚکیّن خوّ.. وئهڤه فهرمانه د کراسی خهبهری دا هاتی، دهیک شیری ددهنه زاروٚکیّن خوّ، یهعنی: بلا دهیک شیری بدهنه زاروٚکیّن خوّ.. کیژ دهیک؟

دهيک ههمي.. بهلني دهيک ئهگهر د مالا خو دا بت، و د گهل زهلامي خو بت، عورف وعهدهت وه دخوازت ئهو شیری بدهته زارو کی خو، وچو گرفتاری هنگی نابن، (ئهو ژن تی نهبت یا نه ژ عهده تی یین وه کی وی بت شیری بده ته زارؤکی)، بهلی سوحبه ت د کیفه دایه؟ دەمىي دەپك دئيته بەردان، و ژ مالا زەلامىي خۆ دەردكەڤت، وزارۆكەكىي ب شير د دەستان دا هەبت، هنگی شیردانا زارۆکی ل سەر کییه؟ بەرى ئایەت بەرسقا قی پسیاری بدەت، ئەو وی دەمى بۆ مە دەسنىشان دكەت يى زارۆكى حەقىي شىردانى تىدا ھەي، بۆ ھندى دا خىلاف د ناڤبهرا دهيک وبابان دا ل سهر دهسنيشانکرنا دهميّ شيردانيّ چيّ نهبت؛ چونکي حوکميّ بيّت ديّ پەيوەندى ب قىي چەندى قە ھەبت، لەو ئايەتىي گۆت: ﴿ وَٱلْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْن كَامِلَيْنَ لِمَنْ أَرَادَ أَن يُتِمَّ ٱلرَّضَاعَةُ ﴾ يهعنى: يا پيتڤييه ل سهر دهيكان دو سالين تمام ئەو شیری بدەنە بچوپكین خو، بو وی یی بقیت شیردانا زاروکی تمام بكهت. مهعنا: ژ دو سالان ويَقْهتر شيردان نامينت، ودبت نُهو رُ دو سالان كيّمتر ري بت، بهلي شيردانا تمام نُهوه يا دو سالين تمام بت، ئەۋە حەقەكە ژ حەقين زارۆكى، د ستويى دەيكى دا، بەلى چونكى باب ين بهريرسه ژ خودانكرنا عهيالي، ژ بهر كو عهيال ين ويه وبر وي دئيته يالدان، ئايهتني كَوْت: ﴿ وَعَلَى ٱلْمَوْلُودِ لَهُ رِ مُهُونَ وَكِسُوتُهُنَّ بِٱلْمَعْرُوفَ ﴾ يهعني: پهيداكرنا خوارن وجلكي بۆ وان دەيكين بچويكين وان ب شير، ل سەر ويە يى عاميال بۆ وى دبت، كو بابى ويە، ودەمى ئايەت دېيرت: ئەوى عەيال بۆ وى دېت، مەخسەد پى ئەوە عەيال بۆ وى دئيته پالدان، و ب ناڤێ وي دئيته نياسين وگازيكرن، ئهگهر خوٚ ئهو ل نک دهيكا خوٚ يا بهرداي

ژی بت.. وده من ئایده حوکمی دده کو خوارن وجلکن ده یکن (یا بدردای) ل ده من شیرادانی دکه فته سهر بابی، شهرته کی ددانت دبیزت: ﴿ بِٱلْمَعْرُوفِ اَ یه عنی: ب ره نگه کی عده تی، وه کی د عورفا خه لکی دا ههی، مه عنا: چی نابت ده یک همبوونا زار و کی ب شیر بو خو بکه ته هیجه ت کو باری وی زه لامی ئه و به ردای گران بکه ت، ورزقه کی زیده ی شیانین وی ژی بخوازت، کانی چاوا بو زه لامی چی نابت پشت بده ته وی ژنکا وی به ردای و ب خودان کرنا زار و کی به پلته د ستویی وی دا.

وئه ثایه ته هندی دگههینت کو (نه فه قا زار و کی) ل سهر بابی واجبه نه ل سهر ده یکی، ئهگهر خو ده یک یا خودان مال بت وحالی وی یی خوش ژی بت، وچونکی زار و کی ب شیر رزقی خو (یان نه فه قا خو) ب ریکا شیری ده یکی وه ردگرت، ئایه تی نه فه قه بو ده یکی پالدا وگوت: نه فه قا ده یکان ل سهر بابین زار و کانه. و زار و ک ئه گهر ها ته شیر قه کرن، ب تنی نه فه قا وی (نه یا ده یکا وی یا به ردای) ل سهر بابی ویه، و نه فه قا زار و کی ئه وا دکه فته سهر ملین بابی وی د فیت ل دویف شیان وی یین مادی بت، له و ئایه تی د دویف دا گوت: بابی وی د فیت ل دویف شیانا وی باری لی د که ت، نه زیده تر با که توکی و نه قه ژی خه به رده د کراسی نه هی خودی ل دویف شیانا وی باری لی دکه ت، نه دا هاتی، خودی دبیت وی دبی نیان بابی نه وی دبی کا زار و کی ناگه هته ده یکی، و ئه و ب ریکا زار و کی ناگه هته ده یکی و نام وی باری کی دار و کی در که به ده یک نابی بی زار و کی به وی دبی کو بابه، مه عنا: بلا زیان ب زار و کی نه که هده دیک دا وی یان بابی وی، به عنی: چی نابت بی ده یکی یان بابی ئه و زار و کی بی خو بکه نه ریک؛ دا زیانی ین باه هین نه گه هیننه بین که و دو .

وپهیڤا (لا تُضَرَّتُ) کو خهبهره، د هنده ک ریوایه تان دا هاتیه: (لا تَضَرَّتُ) وهنگی ئه و دبته (نههی)، و د ههردو خواندنان دا مه عنا ئیکه: بلا ده یک وباب زاروّکی بو خو نهکه نه کهنه ریک کو زیانی پی بگههیننه ئیک ودو.. مه خسه د: پشتی ده یک دئیته به ردان. وبلا ئه زاروّکی نهکه نه نامیره ته که حسیبا خو د گهل ئیک ودو پی صافی بکهن، زاروّک بلا یی دویر بت ژ هه څرکیا وان؛ دا ب ره نگه کی ساخله م بیته په روه رده کرن.

وپسیار ل قیری نه قهیه: نهری چاوا نهو دی زارو کی بو خو که نه ریک کو زیانی پی بگههیننه ئیک ودو؟

ده یک ده من ب هینجه تا نه فه قا زار و کی باره کن گران دئیخته سهر ملین بابی وی، ئه قه وی ب رینکا زار و کی زیان گههانده بابی وی، وباب ده من پشت دده ته ده یکی، وزار و کن وی ین ب شیر ده یک زیان گههانده دا؛ دا ئه و وی ب خودان بکه ت، ئه و وی ب رینکا زار و کی زیان گههانده ده یکی. و ئه قه بو و ان هه ردووان چی نابت.

ودبت زیان ب رهنگه کی دی بت، ده می زه لام ژنکی به ردده تو نه و یا بچویک شیر بت، نه و رابت بچویکی بو بابی وی فریکه تو وبیژت: من شوّله ژی نینه، نه و وی ب خودان ناکهم، وشیری ناده می .. بو هندی دا نه و زه لامی بیشینت ونه خوّشیی بگه هینتی، یان زه لام ده می ژنکی به ردده ت بچویکی وی یی ب شیر ژی بستینت وبیژت: نه و دی وی ب خودان کهم.. بو هندی دا نه و ژنکی بیشینت و نه خوّشیی بگه هینتی.. نه قه بو وان هه ردووان چی نابت.

پاشی ئایه تنی گوت: ﴿ وَعَلَی اَلُوارِثِ مِثْلُ ذَٰ لِكَ اَلُهُ و د ته فسیرا قنی پارچه ینی دا دو گوتنین سهره کی هه نه: جمهووری زانایان دبینژن: ئه قه به حسی هندییه ده منی بابی زارو کی دمرت، وهیشتا ئه وی ب شیر (ل نک ده یکا خو یا به ردای)، هنگی نه فه قا ده یکا وی -هندی ئه و ینی ب شیر بت- ل سهر وی که سیه ین دبته میراتگری بابی وی (یان میراتگری وی ب خو ئه گه ر هات وئه و بمرت)، یه عنی: کانی چاوا ئه گه ر ئه و زارو ک مربا وهنده ک مال هه با، ئه و دا بته میراتگری وی ومالی وی وه رگرت، وه سا ده می زارو ک دمینته بی خودان، دقیت ئه و جهی بابی وی بگرت، ونه فه قنی بده ته ده یکا وی (ئه وا چو میرات ژبابی ناگه همی چونکی یا به ردایه) حمتا دو سالین شیردانا زارو کی تمام دبن.

و ژ هنده ک زانایان دئیته قه گوهاستن کو مهعنا قتی پارچه یی ئه وه خودی دبیزت: کانی چاوا بو ده یبان چی نابت ئه و ب ریکا زارو کی زیانی بگههیننه ئیک و دو، و هسا بو میراتگری ژی چی نابت ئه و ب ریکا میراتی زیانی بگههینته مروقی خو یی نیزیک، کو بارا وی ژی کیم بکه ت، یان نه ده تی.

﴿ فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَن تَرَاضِ مِّنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا ﴾ بهرى نوكه ئايهتى گۆتبوو: شيردانا زارۆكى بۆ وى يى بڤێت وى تمام بكهت دو ساله، مهعنا: ئهگهر نهڤێت دو سالان تمام بكهت بۆ وى ههيه، بهلى كهنگى؟

ئایه تن گۆت: ئهگهر دهیبابان قیا بهری دو سال تمام ببن بچویکی خو شیرقه که ن چو گونه ها له سهر وان نینه، ئهگهر ئهو رازی بوون ودان وستاندن ل سهر قی چهندی کر، ودیت کو چو زیانا زاروکی د قی چهندی دا نینه؛ چونکی هنده ک زاروک ههنه بهری دو سالیتی شیرقه دبن.

پا ئەگەر دەيكى ڤيا شوى بكەت، ونەشيا شيرى بدەتە زارۆكى، يان شيرى وى نەما، مەسەلە دى يا چاوا بت؟

ئایـهتـێ گـوّت: ﴿ وَإِنْ أَرَدَتُمْ أَن تَسْتَرْضِعُواْ أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَمْتُم مَّآ وَلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَمْتُم مَّآ وَلَادَكُمْ وَبَابِان، ل سهر هندي پيّك هاتن كو هوين ژنكهكا دى -ژبلى دهيكي- بگرن؛ دا ئهو شيرى بدهته بچويكي ههوه، چو ل سهر ههوه نينه، يهعنى: ئهو ژي دورسته، مادهم مهصلحهتا زاروّكى پيّ ب ريّقه بچت، ئهگهر بابيّ زاروّكى پاريّن ويّ ژنكيّ دانيّ يا كو ديّ شيرى دهته زاروّكى، ب وي رهنگى ييّ عورف وعهدهتيّ خهلكى ل سهر ههي.

ودویماهین ئایه تی بیرا ههر لایه کی ل ته قوایی ئینافه وگوّت: ﴿ وَاَتَّقُواْ اَللَّهَ وَاَعْلَمُواْ أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِیرٌ ﷺ یه عنی: ل هه می ده مان هوین ژ خودی بترسن، وبزانن هندی خودییه تشتی هوین دکهن دبینت، ودی هه وه سه را وی جزا ده ت.

وَٱلَّذِينَ يُتُوفَّوْنَ مِنكُمْ وَيَدَرُونَ أَ وَجَا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْراً فَإِذَا بِلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنفُسِهِنَّ بِٱلْمَعْرُوفُ وَٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُم بِهِ عَمِنْ خِطْبَةِ ٱلنِّسَآءِ أَوْ أَحْنَنتُمْ فِي أَنفُسِكُمْ عَلِمَ ٱللهُ أَنَّكُمْ مَنَاحَ كُرُونَهُنَّ وَلَكِن لاَ تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلاَّ أَن تَقُولُواْ قَوْلاً مَعْرُوفَا وَلا تَعْزِمُواْ عُقْدَةَ ٱلنِّكَاحِ مَتَىٰ يَبْلُغَ ٱلْكِتَابُ أَجَلَهُ وَاعْلَمُواْ أَنَّ ٱللّهَ عَقُورُ حَلِيمً حَتَّىٰ يَبْلُغَ ٱلْكِتَابُ أَجَلَهُ وَاعْلَمُواْ أَنَّ ٱللّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَاعَلَمُواْ أَنَّ ٱللهَ عَفُورُ حَلِيمً حَتَّىٰ يَبْلُغَ ٱلْكِتَابُ أَجَلَهُ وَاعْلَمُواْ أَنَّ ٱللهَ عَقُورُ حَلِيمً وَاعْلَمُواْ أَنَّ ٱللهَ عَفُورُ حَلِيمً اللهُ اللهَ عَلَى اللهَ عَلَى اللهَ عَلَى اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ عَلَى اللهُ وَاعْلَمُ وَاعَلَى اللهُ عَلَى اللهُ وَعَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ اللهُ

يَعْفُواْ اللَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَأَن تَعْفُواْ أَقْرَبُ لِلتَّقُوكَ وَلا تَنسَوُاْ اللهَ مَلْ اللهَ إِنَّ اللهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرُ ﴿

د قی پارچهیی دا ژ سوورهتی، بهحس ژ دو مهسهلین سهره کی دئیته کرن: عددین وی ژنی یا میری وی دمرت، ومهسهلا بهردانا ژنی بهری بیته قه گوهاستن، کانی چ بو وی دکهقت.

ل سهری، د ئایهتا (۲۳٤) یدا، خودایی مهزن گوت: (وَاللّهِین یُتَوَفَّوْنَ مِنكُمُ وَیَدَرُونَ اَوْرَانِ یَانَفُسِهِنَّ اَرْبَعَهُ اَشْهُرٍ وَعَشْراً اَلَّ یهعنی: ئهو زهلامین دمرن ژههوه، گهلی خودان باوهران، وئهو ژنان ل پاش خو دهیلن، ئهو دمرن وژنین وان دمیننه زیندی، یا فهر ل سهر ژنین وان نهوه نهو چار ههیف ودهه روژان خو بگرن، ژ مالین زهلامین خو دهرنهکهڤن، وخو نهخهملینن، وشوی نهکهن، ئهڤه وهک نیهار ل سهر زهلامین خو، ووهفاداری بو وان.. وئهڤه بهحسی وی ژنییه یا ب حهمله نهبت، ژخو نهگهر ئهو یا ب حهمله بت عددین وی ب دانانا بچویکی ب دویماهی دئین، نهگهر نهو دهم ژچار ههیف ودهه روژان کیمتر نهبت، ئهگهر کیمتر بوو، حهتا چار ههیف ودهه روژان دفیت نهو خو بگرت، پاشی کیمتر نهبو، وی ههیه نهو وی بکهت یا خودی حهلال کری: (فَاذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَیْکُمْ فِیما فَعَلْنَ فِی أَنفُسِهِنَّ بِالْمَعَرُوفِ وَاللّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِیرُ هُنَ فَلَا مُعَلِّنَ فِی أَنفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِیرُ هُ فَلَا الله وی ههوه نینه دهمی وی ژوژان دفیت و بو وی همیه نه وی وی همیه نات (کو چار همیف وده ویژژن)، چو گونهه ل سهر هموه نینه دهمی مروّقین ژنی کو نهو ده و دهرکهڤن، یان خو بخهملین، و ب رهنگهکی شهرعی شوی بکهن. وخودی ب کاری هموه یی قهشارتی وناشکهرا یی شارهزایه، ودی جزایی هموه سهرا بکهن. وخودی ب کاری هموه یی قهشارتی وناشکهرا یی شارهزایه، ودی جزایی هموه سهرا دوته هموه.

و ژ قنی ئایهتی هاته زانین کو چی نابت بو وی ژنی یا زهلامی وی دمرت شوی بکهت حهتا عددین وی ب دویماهی دئین، بهلی دبت کهسه ک پسیار بکهت: پا ئهگهر ئهو د دهمی عددان دا بیته خواستن ب تنی، ئهو چاوایه؟

ئايه تا دى بهرسڤ دا: ﴿ وَلا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُم بِهِ مِنْ خِطْبَةِ ٱلنِّسَآءِ أَوْ أَكْنَتُمْ فِي أَنفُسِكُمْ ۚ عَلِمَ ٱللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ وَلَكِن لَّا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَن تَقُولُواْ قَـوْلًا مَّعْرُوفَاۤ وَلا تَعْزِمُواْ عُقْدَةَ ٱلنِّكَاحِحَتَّىٰ يَبْلُغَ ٱلْكِتَابُ أَجَلَهُۥ ﴾ یهعنی: چو گونه ه ل سهر ههوه نینه الحوازن، وچو ل سهر ههوه نینه ئهگهر هوین ئنیه تا ماره کرنا وان پشتی عددی بکهنه دلی خوّ. خودی زانی کو هوین ژ بهر لاوازیا خوّ دی بهحسی وان کهن، وهوین نهشین خوّ بی دهنگ بکهن، لهو وی بوّ ههوه دورست کر کو هوین ب رهنگه کی نه ئیکسهر ئیشاره تی بده نه وان، کو ههوه دل و وان ههیه، وهوین خواستنا وان بکهنه دلی خوّ، وهشیار بن ب دزی قه ژقانی نهدهنی کو دوان ههیه، وهوین خواستنا وان بکهنه دلی خوّ، وهشیار بن ب دزی قه ژقانی نهدهنی کو دوان ماره بکهن، یان خرابیی بکهن، یان مهدحیّن زهلامینیا خوّ بکهن، وهین ل دهمی عدده ی هوین گوتنه کا وهسا بیژنی ئهو تی بگههن کو هنده کههنه دلی خوّ دبهنی، وهوین ل دهمی عدده ی به ماره کرنا وان رانه بن حهتا ژقانی وان ب دویماهی بیّت.

مهعنا: خوّ خواستن ژی ب رهنگه کن صهریح وئاشکه را له دهمنی عددان، چن نابت، به لنی بوّ زه لامی ههیه ئیشاره ته کا وهسا بده ته ژنی (ئه وا زه لامنی وی مری) کو وی دل تن ههیه پشتی ب دویماهی هاتنا عددین وی ئه و وی بخوازت وماره بکهت، دا ئه و بزانت وهزرا وی بکهت.

و ل دویماهین ئایه تی گوت: ﴿ وَاَعْلَمُواْ أَنَّ اللّه یَعْلَمُ مَا فِیۤ أَنفُسِکُمۡ فَاَحْدَرُوهُ وَاَعلَمُواْ أَنَّ اللّه یَعْلَمُ مَا فِیۤ أَنفُسِکُمۡ فَاَحْدَرُوهُ وَاَعلَمُواْ أَنَّ اللّهَ غَفُورُ حَلِیمٌ شَیْ اللّه غَفُورُ حَلِیمٌ شَیْ اللّه غَفُورُ حَلِیمٌ شَی اللّه غَفُورُ حَلِیمٌ شَی الله وی رُی دبهت یی توبه بکهت، وئه و د گهل به نیین خوییی وبزانن هندی خودییه گونه هی بو وی رُی د جزدانا وان دا ناکه ت. مه عنا: هشیار بن، وی تشتی نه کهن یی خودی ل سهر ههوه حهرامکری، وه کی خواستنا صهریح وماره کرنا وی ژنی یا دعددان دا.

وبهلکی هنده ک جاران وهسا چی ببت زهلامه ک ژنه کی بخوازت، وماره بکهت، بهلی بهری ئه وی شه گوهیزت، تشته ک بو وی ئاشکه را ببت دلی وی ژوی ژنکی سار بکهت، وئه و ژ خواستن وماره کرنا وی پهشیمان ببت، هنگی یا دورست بو وی ئه وه ئه و چ بکهت؟ بهرده وام بت د پیکئینانا زه واجی دا د گهل ژنکه کا وی نه قینت، وژینا خو ویا وی ژی تری نهخوشی بکهت؟ یان ژی وی بهرده ت وههر ژسه ری ههر ئینک ژوان رینکه کا دی یا تایبه ت بخ خو هلیژین؟

وئهگهر مه گۆت: یا باشتر ئهوه ئهو وی بهردهت، ئهری ئهو مهسهلین د ناڤبهرا وان دا هاتینه هلاویستن، چاوا دی ئینه چارهسهر کرن؟

ئه نایه ته مه مه مه الله ناشکه را دکه ت: ﴿ لاّ جُناحَ عَلَیْکُمْ إِن طَلَّقْتُمُ ٱلنِّسَآءَ مَا لَمْ تَمَسُّوهُنَ ﴾ چو گونه هه له سه رهه وه نینه -گهلی میران- نه گهر ئیک ژهه وه پشتی ژنه کی دخوازت و ماره دکه ت، و به ری نه و نیزیکی وی ببت، نه و وی به رده ت. مه عنا: نه گهر نه و کاری خو په شیمان بوو، یان دلی وی د ده رحه قا وی ژنی دا ها ته گوها رتن، یا باشتر بو وی نهوه نه و وی ژنکی به رده ت، و چو گونه هال سه روی نینه، به لکی گونه ها نه وه وی بینت، و نه یا ب دلی وی بیت؛ چونکی نه و هنگی ژیانا خو و یا وی ژی دی ل سه ربناخه یی نه شیمان یا به روه سه روه مه سه له دویما هیی هه رل سه ربه ردانی دی راوه ستت، نه و به ری و به ری و به ری و به ری و هنگی وان دی سفکتر لی که ت.

و ل دور مهسهلین مالی د نافیهرا وان ههردووان دا، د فی حالهتی دا، مهسهله دی میک ژ دووان بت: یان زهلامی هیشتا چو نهخت بو ژنی نه فهبریه وچو مال نه دایی، یان ژی وی نهخته کی یی بو وی فهبری ونه دویره دابتی ژی.. هنگی ئه و دی چ کهن؟

بو حالهتی ئیکی ئایهتی گوت: ﴿ أَوْتَ فَرِضُواْ لَهُنَّ فَرِیضَهُ ﴾ و رث بیر نه کهن کو ئه ف رسته د دوی پی رسته د دوی پیشته به الله نیزت: (أو) ل فیری ب رامانا (و) هاتیه، یه عنی: ئه گهر ههوه فیا وی رثنی بهرده نیا ههوه دهست نه کریی، (و) هیشتا ههوه چو مه هر بو ده سنیشان نه کربت. تمامیا به ده و وَمَتِعُوهُ وَمَتَی وَمَتَعُوهُ وَعَلَی اَلْمُقْتِرِ قَدَرُهُ وَعَلَی الله و و منه به دولین؛ دا دلی وان حاله تی دا هوین تشته کی (ماله کی) بده نه وان ژنکان یین ههوه به دولین؛ دا دلی وان نهشکیت، ودا ئه و مفای بو خو رئی ببینن، ودا کین د دلین وان دا پهیدا نهبت، ودا به دان له سهر وان یا گران نهبت. ئه فه هنده ک رث وان حیکمه تانه یین د فی دانی دا ههین. به لی نه مو مال دفیت چهند بت؟ ئایه تی نهو ده سنیشان نه کر، به لی قاعیده یه کی گشتی بو دانا ویی هه شیانا خو بده و نا دوی شیانا خو بده تی ده وله مه نه به له و من وی هم شیانا خو بده و که ان دیشون نه و مال دفیت نیقا مه هری ژنکین وه کی ویی هم شرار ل دوی شیشیانا خو و گه ده کی زانا دبیر شون نه و مال دفیت نیقا مه هری ژنکین وه کی ویی هم و را له دوی شینانا خو و گه ده کو زانا دبیر شون نه و مال دفیت نیقا مه هری ژنکین وه کی

وی بت، یه عنی: ئه و ژنکین وه کی وی، ده می شوی دکهن، عهدهت ئه وه ئه و چهند مههری وه رگرن، ئه ها نی فا وی مه هری د فیت زه لام بده تی.

وئایهتی ل دویماهیی گۆت: ﴿ مَتَعَا بِٱلْمَعْرُونِ حَقَّاعَلَی ٱلْمُحْسِنِینَ ﴿ وَانا وی مالی هه یی کو زهلام دده ته ژنکی، دقیّت ب وی ره نگی بت یی شریعه تی گۆتی، و دانا وی یا ب قه نجی بت، زهلام نه که ته منه ت ل سهر ژنکی، یان دلی وی بینشینت حه تا بده تی! وگۆت: ئهو مافه کی بنه جهه ل سهر قه نجیکاران، یه عنی: ههر وه کی ئایه تی دقیّت بیژت: ئهو زه لامین قی چهندی نه کهن ویی درازی نهبن، ئه و نه ژ قه نجیکارانه، یین گوهداریا خودی دکهن، وئه مری وی ب جهد دئینن.

وبو حاله تى دووى ئايه تى گوت: ﴿ وَإِن طَلَّقْتُ مُوهُنَّ مِن قَبْلِ أَن تَمَسُّوهُنَّ وَقَدْ فَرَضَتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصَفُ مَا فَرَضَتُمْ ﴾ وئه گهر ههوه پشتى ماره كرنى ئهو ژن بهردان، ينن هنشتا ههوه دهست نه كريى، وههوه نه خته ك بو وان قه بي بت، هوين نيڤا وى نه ختى ههوه گوتى بده نيخ. ئه قه حه قى وانه، پا ئه گهر ئيكى حه قى خوّل دويڤ يى دى بهردا؟ يه عنى: ژنكى مههرى زه لامى ههمى بو زڤراند، وگوت: من ئهو نيڤ ژى نه قينت، يان زه لامى مههر ههمى بو ژنكى هيلا وگوت: من چو ژئى نه قينت!؟ ئه قه دورسته: ﴿ إِلاّ أَن يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوا ٱلَّذِى بِيدِهِ عُقْدَةُ ٱلنِّكَاحِ ﴾ وهنده ك زانا دبيرن: مه خسه د ب قى ئايه تى ئه وه دورسته ژن يان وهليى وى زه لامى ژ وى نيڤا مههرى عه فى بكه ت، مه عنا: ﴿ ٱلَّذِى بِيَدِهِ عُقْدَةُ ٱلنِّكَاحِ ﴾ وهنده كو زه لامه.

وحهتا ئایهت عهفیکرنی ودلفرههیی ل بهر مه شرین بکهت، ب تایبهتی د حالهته کی وهسا دا یی مهجال بو عهفیکرنی زیده بهرته نگ بووی، کو حاله تی بهردانی ودلمانییه، ئایه تی ل دویماهیی گوت: ﴿ وَأَن تَعْفُواْ أَفْرَبُ لِلتَّقْوَعَ فَوْلا تَنسَوُاْ اَلْفَضْل بَیْنکُم اِن اَلله بِمَا ئایه تی ل دویماهیی گوت: ﴿ وَأَن تَعْفُواْ أَفْرَبُ لِلتَّقْوَعَ فَوْلا تَنسَوُاْ اَلْفَضْل بَیْنکُم اِن الله بِمَا بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِیر وژنان، بو تهقوایی تعملون بَصِیر وژنان، بو تهقوایی ورسا ژ خودی وگوهداریا وی نیزیکتره! وهوین -گهلی مروّقان قهنجیی وچاکیی د ناقبه را خود دا ژبیر نهکهن، و ژبه روی بهردان وودویرکه فتنا چیبووی هوین ریّکی نهده نه کهرب وکینی ریّکا خو بو دلیّن ههوه ببینت، و نهو تشتی ل سهر ههوه یی فهر نهبت ژی نهگهر هوین وکینی ریّکا خو بو دلیّن ههوه ببینت، و نهو تشتی ل سهر ههوه یی فهر نهبت ژی نهگهر هوین

ببینن ئهو قهنجیه، هوین وی بدهن، وتشتی مافی ههوه بت هوین خهلکی ژی عهفی بکهن... ئه قهیه قهنجی، وهندی خودییه تشتی هوین دکهن دبینت، ئهو چاکیی ل بهر ههوه شرین دکهت، وبهری ههوه دده ته قهنجیی.

وبهری سوورهت ئهحکامین بهردانی بو مه تمام بکهت، د ناق را دو ئایهت ل دوّر بهحسی نقیژی، وگرنگیا پاراستنا وی ژ لایی خودان باوهران قه، ئینان، ههر وه کی وی دقیّت ب قی چهندی، و ب رهنگه کی نه یی ئیکسهر بیژته مه: ئهگهر هنده ک تشت ههبن دلیّن ههوه نهخوّش بکهن، وههوه ب خهم بیخن، وه کی بهردانی.. هنده ک تشتیّن دی ههنه، وه کی نقیژی، دقیّت بو ههنه ببنه جهی خوشی ودلره حتیی، هوین لی بزقرن، و ژ پیخه مبهری -سلاف لی بن- هاتیه قهگوهاستن کو ههر جاره کا تشته کی ئه و ب خهم ئیخست با، وی قهستا کرنا نقیژی دکر^(۱)، د قان ههردو ئایه تان دا خودایی مهزن دبیژت:

حَنفِظُواْ عَلَى ٱلصَّلَوَاتِ وَٱلصَّلَوٰةِ ٱلْوُسْطَىٰ وَقُومُواْ لِلَّهِ قَانِتِينَ ﴿ فَإِنْ خِفْتُمْ فَرَجَالًا أَوْرُكَبَانَا فَإِذَا أَمِنتُمْ فَٱذْكُرُواْ ٱللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُواْ تَعْلَمُونَ ﴿ فَرَجَالًا أَوْرُكُبَانَا فَإِذَا أَمِنتُمْ فَٱذْكُرُواْ ٱللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُواْ تَعْلَمُونَ ﴿

د ئایه تا ئیکی دا، خودایی مهزن فهرمانی ل خودان باوه ران دکه تکو ئه و نقیران بپاریزن: ﴿ حَفِظُواْ عَلَی اَلصَّلَوَاتِ ﴾ وتشته کی ئاشکه رایه ل به ر خودان باوه ران کو مهخسه د ب نقیران ل قیری ههر پینج نقیران فهرن، یین خودی ل سهر مه واجب کرین، به لی مه عنا وی چیه خودی د نا قبه را قان ههر پینج نقیران دا تایبه ت به حسی نقیره کی بکه ت، وبیرت: ﴿ وَالصَّلَوْ وَالْوَ مَلَى ﴾ یه عنی: هوین ههر پینج نقیران بپاریزن، و ب تایبه تی نقیرا ناقی کیر نقیره ؟

ئیکهمین جار دی بیزین: دهمی پهیقه کا گشتی د ئاخفتنی دا دئیت، پاشی به حسی ئیکه تایبه ت ژ یی گشتی دئیته کرن، ئه قه نیشانا گرنگیدانیه ب وی تایبه تی، وخودی دهمی دبیژت: ههر پینج نقیژان ونقیژا ناقی بپاریزن.. ئه قه هندی دگههینت کو نقیژا ناقی گرنگی و تایبه تیه کا خو د ناقبه را ههر پینج نقیژان دا ههیه، له و پشتی ب گشتی به حسی نقیژان ها تیه کرن، ب تایبه تی به حسی وی ها ته کرن.

⁽۱) وه کی ئەببور داوود ژ حوذه يفه ی قەدگوھێزت.

ونڤێژا ناڤێ کیژ نڤێژه؟ بهرسڤ د حهدیسه کا پێغهمبهری یا دورست دا هاتیه، دهمێ کافران دوٚر ل مهدینێ گرتی، ل وێ رویدانا ب ناڤێ شهڕێ خهنده کێ هاتیه ناڤکرن، روٚژه کێ کافران ئێکا هند کر پێغهمبهر -سلاڤ لێ بن- نهشیا نڤێژا ئێڨاری بکهت، حهتا وه لێ هاتی روٚژ بهر ب ئاڤابوونێ ڤه چووی، ئینا وی گوٚت: ﴿ شَغَلُونَا عَنِ الصَّلاَةِ الْوُسْطَی، صَلاَةِ الْعَصْرِ، مَلاَّ الله بُیُوتِهُمْ وَقُبُورَهُمْ نَارًا ﴾ (۱) یهعنی: وان ئهم ژ نڤێژا ناڤێ، نڤێژا ئێڨاری، موژیل کرین، خودێ مالێن وان وگورێن وان تژی ئاگر بکهت. مهعنا: پێغهمبهری -سلاڤ لێ بن- نڤێژا ناڤێ ب یا ئێڨاری تهفسیر کر، لهو جمهوورێ زانایان ل سهر ڤێ گوٚتنێنه.

وهنده ک زانا دبیّرن: خودی نقیّرا ناقی بو مه دهسنیشان نه کریه، کانی چاوا وی (لیلة القدر) بو مه دهسنیشان نه کریه، دا ئهم ههر پینج نقیّران بپاریّزین و ر بیر نه کهین، چونکی به لکی ئیّک ر وان ئه و بت. له و پتر ر نقیّره کی دبته نقیّرا ناقیّ، ئه گهر مروّث ر لاییّن جودا جودا به سه بکهتی، بو نموونه: دو نقیّر ب روّر دئینه کرن، یا نیقرو وئیقاری، ودو بهشت دئینه کرن، یا مهغره وعدیشا، مهعنا: نقیّرا سپیدی یا ناقییه. نقیّرا سپیدی دو رکاعه تن، ویا نیقرو وئیقاری وعهیشا چار رکاعه تن، یا مهغره به سینه، وسی دکه فته ناقبه را دووی وچاری دا، مهعنا: نقیرا مهغره بیا ناقیّیه. ونقیریّن سرری (ییّن ئیمام ده نگی خو تیّدا به خواندنی تیّدا نزم دکه ت) نقیرا نیقرو وئیقارینه، وییّن جههری (ییّن ئیمام ده نگی خو تیّدا بلند دکه ت) یا مهغره بوعه یشا وسپیدیّنه، ونقیرا سپیدی یان یا مهغره بدکه فته د ناقبه را وان دا، وهوسا. مهعنا: وه صفی نقیرا ناقیّ، ر پتر ر نقیره کی دگرت، ومهخسه د پی ئه وه فه و نقیر ل به ر مه یا ئاشکه را نه بت؛ دا نهم ر به روی ههمی نقیران بپاریزین.

ودبت مهخسهد ب پهیڤا (وسطی)، نڤێژا ناڤێ نهبت، بهلکی نڤێژا ناڤنجی بت، ئهوا دکهفته د ناڤبهرا نڤێژا سست دا ویا زێده (تهکهللوف) تێدا ههی، وهنگی مهعنا دێ ئهڤه بت: هوین ههر پێنج نڤێژان بپارێزن، ونڤێژهکا ناڤنجی.. وههر چاوا بت بوٚچوونا ئێکێ ل نک مه ژ ههمیان دورستتره ژ بهر وێ گوتنا پێغهمبهری -سلاڤ لێ بن- یا مه ڤهگێڕا، کو نڤێژا ناڤێ نڤێژا ئێڤاریه، وخودێ چێتر دزانت.

⁽١) بوخارى وموسلم ڤێ حەدىسىێ ژ عەلى ڤەدگوھێزن.

﴿ وَقُومُواْ لِلَّهِ قَائِتِينَ ﷺ وهوين ب كرنا نقيّري بوّ خودي راببن، و د نقيّريّن خوّ دا بخوشووع بن، يهعنى: هوين ب ترس وخوّشكاندن قه بوّ خودي راببن، دهمي هوين نقيّريّ دكهن. خوّ بيّ دهنگ بكهن، ودرحهت وتهنا بن، و ل سهر كرنا ويّ دبهردهوام بن.

ودهمى ئايەتى گۆتى: هوين بۆ كرنا نقىرى ب خوشووع ل بەرانبەر خودايى خۆ راوەستن، بەلكى بىتتە ھزركرن كو نقىر بىنى رابوونەۋە چى نابت، وئەو ب خۆ وەسا نىنە، دبت موسلمان بكەۋنە د حالەتەكى دا ئەو نەشىن نقىرى ژ پىنىان قە بكەن، وەكى ل دەمى ترسى، ترسا ژ نەيارەكى بت، يان حەتا ترسا ژ ئىسى ونەخۆشيى بت، ھنگى بى نقىرىكەرى ھەيە ئەو بۆ كرنا نقىرى رانەوەست، ئايەتى گۆت: ﴿ فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْرُكَاتًا ﴾ يەعنى: ئەگەر ھوين ژ دوژمنەكى خۆ ترسيان، ھوين پەيا يان سويار، يان ب ھەر رەنگەكى ھوين بشىن خۆ ئەگەر ب ئىشارەتان بت، يان بەرى ھەوە ل رووگەھى نەبت ژى، ھوين نقىرا خۆ بكەن..

نقیّر دقیّت ههر بیته کرن، ونه ئیته هیّلان، ﴿ فَإِذَآ أَمِنتُمْ فَاذْكُرُواْ اَللّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُواْ تَعْلَمُونَ ﴿ وَنَهْ لَهُ رَسِا ههوه نهما، وهوین ل حاله تی خوّیی سورشتی زقرینه قه، هوین نقیّرا خوّ وه سا بکهن دهمی هوین ل ته ناهیی دکهن، وه کی خودی و پیغهمه می سلات لی بن - نیشا ههوه دای، وهوین خودی تیّدا ل بیرا خوّ بینن، وچویی ژ نقیّرا خوّ کیّم نه کهن، وسوپاسیا خودایی خوّ بکهن کو وی هوین فیرکرینه وان عیباده ت و نه حکامیّن ههوه نه دزانین.

وپشتی قی راوهستانا کورت د گهل نقیری، سوورهت جارهکا دی ل مهسهلا وی ژنکی زقری قه یا زهلامی وی دمرت، وهندهک ئهحکامین دی یین پهیوهندی پیقه ههین بو مه ئاشکهرا کرن:

وَٱلَّذِينَ يُتَوَقَّوْنَ مِنكُمْ وَيَدَرُونَ أَ وَاجَا وَصِيَّةً لِآ وَاجِهِ مِعْتَنعًا إِلَى ٱلْحَوْلِ غَيْرَ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنكاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْ ﴿ فِي أَنفُسِهِ ﴿ كَن مِّعْرُوفٍ وَٱللَّهُ عَزِيزُ حَكِيمٌ ﴾ وَلِلْمُطَلَّقَاتِ مَتَع لِي الْمَعْرُوفِ حَقًا عَلَى ٱلْمُتَّقِينَ ﴿ كَذَالِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمْ ءَاينتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴾

و ل قیری ئایهت به حسی حوکمه کی دکهت، گه له ک زانا ل وی باوه رینه کو ئه و یی هاتیه نه نه خه کرن، ب ئایه ته کا بوری یا به حسی عددین وی ژنکی دکهت یا زه لامی وی

دمرت، ئايهت دبيّرت: ﴿ وَٱلَّذِينَ يُتُوَفَّوْنَ مِنكُمْ وَيَدَرُونَ أَ وَجَا وَصِيَّةً لِآ وَجِهِم مُتَعَا إِلَى الْمَوْنِ وَلَا عَيْرَ إِخْرَاجٍ ﴾ يهعنى: ئهو زهلاميّن دمرن ژههوه، وژنكيّن وان پشتى وان دميننه ساخ، بلا ئهو شيره تهكيّ بكهن كو پشتى مرنا وان سالهكيّ ژنكيّن وان د ماليّن زهلاميّن خوّ دا بمينن، و ژ ميراتيّ زهلاميّن وان مهصره ف ل وان بيّتهكرن، وميراتگر وان دهرنه ئيخن.. ئه قه بو هنديّ دا دليّن وان نهشكيّن، ووه ك چاكى ووه فاداريه ك ژنك وان د گهل زهلاميّن وان ييّن مرين.

مهعنا: ئهو ژنکا زهلامی وی دمرت، ساله کی وه عدده ل مالا وی دی مینت، ونه فه قا وی د فی سالی دا، ژ میراتی زهلامیه.. ئه فه ئهو حوکم بوو یی ل ده سپیکی هاتیه دانان، بهری عدده ب چار ههی و وده پر روژان بیته توخویبدان، وباره ک ژ میراتی زهلامی بو ژنی بیته ده سنیشانکرن کو چاریکه یان هه شتیکه.

وهنده ک زانا دبیش: حوکمی ئایه تی نه هاتیه نه سخه کرن، و کار پی دئیته کرن ئه گهر ژنی بقیت، یه عنی: ئه گهر ژن حهز بکه ت ساله کی دی مینته د مالا زه لامی دا، و که سه کی ژ میراتگران حه ق نینه وی ده ربیخت، به لی ئه گهر وی قیا پشتی بورینا چار ههی و ده هروژان، ئه و ژ مالا زه لامی ده رکه قت، ئه و بو وی دورسته، و ئه قهیه مه عنا گوتنا د دوی دا: فَرِ قَنِ خَرَجْنَ فَلاَ جُنَاحَ عَلَیْکُم فِی مَا فَعَلْ کَ فِی آنفُسِهِ کَ مِن مَعْرُوفِ کی یه عنی: ئه گهر به ری ساله ک تمام ببت ئه و ب دلی خو ده رکه فت، چو گونه هال سهر هه وه نینه حگه لی میراتگران د وی تشتی دورست دا یی وان بقیت د گهل خو بکه ن، وه کی: خو خه ملاندنی، یان شویکرنی .

ودویماهیی ئایه تی گوت: ﴿ وَاللّهُ عَزِیزُ حَکِیمٌ هَا وَنَه قَه گهفه کا نه ئیکسهره خودی لا میراتگران دکهت کو ئهو زورداریی ل ژنی نهکهن، دبیژت: خودی د ملکی خو دا یی زاله، کهس نهشیتی، قیجا هوین پی ل ئهمری وی نهدانن، کو ژنکی ژ مالا زهلامی وی دهربیخن، لا وی دهمی وی دقیت بمینت، وخودی د گوتن وفهرمانین خو دا یی کاربنهجهه، ئهو تشتی ئهو دبیژت، وئهو حوکمی ئهو ددانت یی راست ودورسته، نه یی هوین دبیژن وددانن. وبهری نوکه د ئایه ته کی دا به حس ها تبووکرن کو ئهو ژنکا بهری قهگوهاستنی دئیته بهردان، بیی مههره کی بو ها تبته دهسنیشانکرن، پیتقیه ل سهر زهلامی ماله کی بده تی، وئهوا مههره کی بو

هاتبته دەسنیشانکرن، نیقا مەهرى دى بۆ ئیتهدان.. پا ئەگەر ژن هاتبته قەگوهاستن، وبیته بەردان، چ بۆ وى هەیه؟

ئايهت دبيّرت: ﴿ وَلِلْمُطَلِّقَتِ مَتَعُ عُ بِالْمَعُرُونِ حَقًا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﷺ يهعنى: بوّ وَنكيّن بهرداى، ههر وَنكهكا ههبت، مالهك و نهفهقتى وجلكى ب رهنگهكتى عهدهتى ههيه، دقيّت زهلام بدهتى، وئه هه مافه ل سهر وان يينن و خودى دترسن و تهقوا وى د گوّتن و فهرمانيّن وى دا دكهن.

وئه شهمى ئه حكامه ينن كو سووره تى بۆ مه ئاشكه را كرين، د دهر حه قا ژن وزارۆكان دا، خودى بۆ مه داينه زانين؛ دا ئهم فامه كى بۆ خۆ ژى بگرين: ﴿ كَدَالِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمْ ءَايَـ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴾.

* أَلَمْ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ خَرَجُواْ مِن دِيئرِهِمْ وَهُمْ أُلُوفُ حَذَرَ ٱلْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ ٱللهُ مُوتُواْ ثُمَّ أَخْيئهُمْ إِلَى ٱللهَ لَدُو فَضْلِ عَلَى ٱلنَّاسِ وَلَكِنَّ أَحْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ هَ أَخْيئهُمْ إِلَى اللهِ عَلَى ٱللهَ تَمْرضًا وَقَاتِلُواْ فِي سَبِيلِ ٱللهِ وَٱعْلَمُواْ أَنَّ ٱللهَ سَمِيعُ عَلِيمٌ هَ مَن ذَا ٱلَّذِي يُقْرِضُ ٱللهَ قَرْضًا حَسَنَا فَيُضَعِفَهُ وَلَهُ أَضْعَاقًا كَثِيرَةً وَٱللهُ يُقْبِضُ وَيَبْضُطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ هَا حَسَنَا فَيُضَعِفَهُ وَلَهُ أَضْعَاقًا كَثِيرَةً وَٱللهُ يُقْبِضُ وَيَبْضُطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ هَا

د قنی پارچهینی دا ژ سوورهتی، وبهری خودایی مهزن تهکلیفا ئوممه تا ئیسلامی ب جیهادی دا بکهت، کو ئهو کاره که دبت گهله ک جاران مروّقی (موکه لله ف) خوّ ژی بده ته پاش ژ ترسین مرنی دا، ئیشاره ت دا سهرهاتیه کا دیروّکی یا کو د واقعی دا چیبووی، دا مه ل هندی ئاگه هدار بکه ت کو د شیانین که سی دا نینه ئهو ژ قه ده را خودی بره قت، ومرنی ژ خوّ بده ته پاش، ئه گهر هات و خودی ئهو ل سهر وی نقیسی بت، چ ئهو ل مهیدانا شهری بت، یان ژی ل سهر جهی خوّ یی پالدای بت، وئه ف سهرهاتیه سهرهاتیا وان مروّفان بوو یین ژ مرنی ره قین.

ڤێ ئەو سەرھاتى چ بوو؟ وچاوا چێ بووبوو؟

ئەقە د ئايەتا (٢٤٣)يى دا بىق مە دىار دېت، خودايى مەزن گۆتنى ئاراسىتەى پىغەمبەرى خۆ -سلاڭ لى بن- دكەت ودېيژتى: ﴿ أَلَمْ تَرَ إِلَى ٱلَّدِينَ خَرَجُواْ مِن دِيـــــرِهِمْ وَهُمْ

أُلُوفُ حَدَرَ ٱلْمَوْتِ ﴾ ئەى موحەممەد، ما تە ئەو نەدىتىنە يىن ژ مال ووارى خۆ رەڤىن، وئەو ب ھزاران بوون؛ رُ ترسا مرنى دا؟

وچونکی ئهو ژ مللهته کی به ری بوون، وپینه همبه ری -سلاف لی بن- ئه و ب چاف نه دیتی بوون، دقیت دیتن د قی ئایه تی دا، دیتنا دلی بت، یه عنی: ما ته چیرو ک وسه رهاتیا وان نه زانیه، وئاگه هیا ته پی نینه؟ ومه خسه د پی ل قیری پسیار نینه، به لکی ئایه تی دقیت بیث ژتی: بلا ئاگه هیا ته پی هه بت، و تو بزانه کو هنده ک که س هه بوون، جاره کی ئه و ژ ترسین مرنی دا، ژ جه و و ارین خو ده رکه فتن، و قیان بی ه قنین . ئه و کی بوون؟ و که نگی ژیابوون؟ و ئه و ژ کیژ مرنی په قین ؟ وکیفه په ون؟

قورئان قی ههمیی بو مه نابیژت، وعهدهتی قورئانییه د فهگیرانا سهرهاتیان دا، ئهو سهرهاتیی و وی گوشهیی ب تنی وهردگرت یا سهرهاتی و بهر هاتیه ئینان، وئهو -چونکی نه کتیبهکا دیروکیه- گهلهک جاران گرنگیی ناده ته بهرفرههی و (تهفصیلاتین) دیروکی یین سهرهاتیی؛ دا هزرا خوانده قانی بژاله نهبت، وبهری وی و ئارمانجا سهره کی نهئیته وهرگیران، پشتی هنگی مانا بیژن: دیروک خو دوباره دکهت؟ مهعنا: ئه شسهرهاتیه ئهوا جاره کی پشتی هنگی مانا بیژن: دیروک خو دوباره دکهت؟ مهعنا: ئه شسهرهاتیه ئهوا جاره کی رویدای، دبت گهلهک جاران، و د گهل گهلهک کهسان، هاتبته دوباره کرن، ودبت هنده که لایین وی د گهل من، یان د گهل ته وی، دوباره بین، قیجا حهتا قورئان دهلیفهیی بده ته مه کو ئهو سهرهاتیی ب قی بهرفرههیی وهربگرین، ئهو وان هویر ومارین چو مفایی مه تیدا نهبت، یان چویی و وی نارمانجی ب جه نهئینن یا سهرهاتی و بهر هاتیه فهگیران، به حس ناکهت. بهلی د گهل هندی وی زانایین تهفسیری د گهل همر سهرهاتیه کی خو وهستاندیه، و ل دوی شریوایه و وی ویدانین دیروکی چووینه، و ل گوتنین زانایین ئوممه تین بورین، ب تایبه تی شرائیلیان، زفرینه؛ دا هنده کی و بهرپهرین فهشارتی ئاشکهرا بکهن، یین قورئانی ل بهر مه شرائیلیان، نفرینه؛ دا هنده کی و بهرپهرین فهشارتی ئاشکهرا بکهن، یین قورئانی ل بهر مه پیجاین، یان نه فیای فه کهت..

ل سهر قی بناخهیی، زانایین تهفسیری هژماره کا گوتن وبوچوونان د دهر حهقا قان مروقان وسهرهاتیا وان دا گوتینه، ئهم دشیّین، وان ههمیان د دو گوتنان دا کوّم بکهین: هنده ک دبیّرن: ئه مروقیّن هه ژ ئسرائیلیان بوون، خودی ئهمر ب جیهادی ل وان کر، ل سهر ئهزمانی پیّغهمهمهره کیّ وان، وان ژ ترسیّن مرنی دا ئهمری خودی ب جهه نهئینا،

و ژ باژیپن خو دهرکهفتن، و په قین، گوتن: دا نهمرین. وهنده کین دی دبیزن: ئیشه ک ل جهی وان دا به لاف بوو، قیجا ژ ترسین مرنی دا، وحه تا ئه و ژ وی ئیشی خلاس ببن، ئه و ژ جهی خو په قین، گوتن: دا ئیش مه ژی قهنه گرت، وئه م ژی نه مرین (۱۱).

وههر چاوا بت، قورئاني دڤێت بێژته مه: گهلي موسلمانان، د ئوممه تهكي دا ژوان ئوممەتيّن بەرى ھەوە ھاتين، ھندەك مرۆڤ ھەبوون باوەريا وان ب قەدەرا خودىّ وشيانيّن وي يين بيّ توخويب يا تمام نهبوو، لهوئهو ژ مرنيّ رهڤين، ژ جهيّ خوّ دهركهفتن، يا ژ وان ڤه مرن بهس يا ل جهني وان همي، وئمو خودايني وان ل جهني وان بمرينت نمشيّت وان ل جهمكنيّ دى بمرينت، ئەڤە ئەو (خەلـەلا عـەقائدى) بوو يا د سەرى وان دا ھـەى! ڤێجا خودێ ڤيا دەرسەكى نىشا وان بدەت.. ودەمى ئايەت دېيرت: ﴿ وَهُمْ أُلُوفُ ﴾ يەعنى: ئەو دەمى ژ جهى خۆ دەركەفتىن ب هزاران بوون، ئەقە دلى مرۆقى پتر دبەتە وى گۆتنى ئەوا دېيرت: رەقىنا وان ژ ترسین کرنا شهری دوژمنی بوون، دهمی جیهاد ل سهر وان هاتیه فهرزکرن؛ ههر وهکی ئايهتى دڤنيت زيده بي عمقليان وان بـوّ مـه ئاشكمرا بكمت، وبيّرْت: ئـمو ب هزاران بـوون، هژمارا وان گەلەك يا بۆش بوو، ئەگەر وان ئەمرى خودى ب جهئينابا وجيهاد كربا، دا شينه دوژمنێ خوّ، وهند ژ وان نهدمرن! بهلێ وان وه نهکر، رهڤين، ئينا خودێ ئهو ههمي مراندن، ئەو مرنا ئەو ژى رەۋىن، يا وان ھزر كرى دى ل مەيدانا شەرى ب سەر وان دا ئىت، وان ئەو د نهاله کا کویر دا ل به را خو دیت! مهعنا: ره فینا ژ مرنی پی نه فینت. و تایه ت نابیژت: هژمارا وان چهند هزار بوون، بهلي ژ پهيڤا (ألوف) دئيته زانين کو ئهو گهله که هزار بوون؛ چونکی (ألوف) وهکی زانایین زمانی عهرهبان دبیّرن: (جمع کثره)یه، ئهو کوّمه یا بوّ گەلەكان دئيتە ب كارئينان.

⁽۱) و د کیتابا ئسرائیلیان یا نوکه دا، ئهوا دبیّژنی: کیتابا پیروّز، پهرتووکهک ههیه دبیّژنی: پهرتووکی حرقیالی، وحزقیال ل دویڤ گوتنا وان ئیک ژ پیغهمبهرین وان بوو، د پارچهیا (۳۷)یدا ژ ڤی پهرتووکی هاتیه کو جارهکی ئهڤ پیغهمبهره د بهر نهالهکی را بوّری، دیت یا تژبه ژ ههستیان، وی حهز کربت بزانت چیروّکا ڤان ههستیان چیه، ئینا وی دوعایه ک ژ خودی کر کو ئهو وان زیّندی بکهت، خودی دوعایا وی بوّ ب جهئینا وئهو زیّندی کرن، ووهکی بهری زقراندنه قه، وی دیت ئهو لهشکهره کی گهله ک وگهله کی مهزنه.. وهنده ک وئهو زیّندی کرن، ووهکی بهری زقراندنه قه، مروّقه نهو بوون ییّن ژ مرنی ردڤین وخودی ئهو مراندین، زاناییّن مه ییّن بهری ل وی باوه ری بوون کو ئهڤ مروّقه نهو بوون ییّن ژ مرنی ردڤین وخودی ئهو مراندین، وهکی د ڤی ئایه تی دا هاتی یا ئهم تهفسیر دکه ین، بنیّره: (البدایة والنهایة) یا زانایی ناڤدار (ابن کثیر)ی

پشتى ئەو ژ جهێ خۆ دەركەفتين، ب ئنيەتا رەڤينا ژ مرنێ، چ چێبوو؟

وپشتی قورئانی ئه ده ده ده ههاندیه مه، و ب رینکا فی سهرهاتیی ئه م ئاگههدار کرین کو مرن ب قهده را خودی دئیت، وئه و ل چو جهین دهسنیشانکری ب تنی نینه، ئهمر ب کرنا جیهادی ل مه کر، وگوت: ﴿ وَقَانِتِلُواْ فِي سَبِیلِ ٱللّهِ وَاعْلَمُواْ أَنَّ ٱللّهَ سَمِیعُ عَلِیمُ ﷺ گهلی موسلمانان، بو سهرئیخستنا دینی خودی هوین شهری کافران بکهن، شهری بکهن ونهبیژن: ئهم دترسین بمرین، مرن نه ب تنی ل مهیدانا شهری ههیه، ههوه نهدیت ئه و مروقین هه یین کو درسین رهوین، چاوا مرن هاته ریکی ؟

وهوین بزانن هندی خودییه گوه ل گوتنین هموه دبت، وئمو ب ئنیمت وکارین هموه یی زانایه.

ئەقە، و ژ هنده ک زانایان دئیته قەگوهاستن کو ئەڤ ئایەتە تمامیا سەرهاتیا وان مروقانه یین ژ مرنی رەقین، یەعنی: پشتی خودی ئەو زیندی کرین، گوته وان: قیجا مادهم هموه زانی مرن ب تنی ل نهیدانا شەری همیه، هوین شەری د ریکا خودی دا بکهن.

وکرنا شهری د رینکا خودی دا هندی دخوازت مروّث یی مهرد بت، بهخیلیی ب رحا خوّ وماليّ خوّ نهكهت، لهو پشتى هندى ئيشارهت بوّ مهردينينيّ هاته دان، وخوديّ ب رهنگهكيّ غـهريـب دانـا خيّـران ل بـهر مـه شرين كـر وگــۆت: ﴿ مَّن ذَا ٱلَّذِي يُـقْرضُ ٱللَّهَ قَــرْضًا حَسَنًا فَيُضَعِفَهُ لَهُ وَأَضْعَاقَا كَثِيرَةً ﴾ يهعني: نُهو كيه يي دهينهكي د گها خودي بكهت، دهينهكي باش؟ وئەقە ئەمرە د كراسى پسيارى دا، بۆ ھاندان، خودى يى دېيىرت: ھوين گەلى خودان باوهران دەينەكى باش د گەل خودايى خۆ بكەن.. وما خودايى دەولەمەند ھەوجەيى ب دەينى مه ههیه؟ نهخیر، ئهو ین بن منهته ژ مه وخیرین مه، بهلن وی دقیت ب ڤی رهنگی کرنا خيران د گهل بهنيان ل بهر مه شرين بکهت، دهمني تو دهينهکي د گهل ئيکي دکهي، خيرهکني ددهیه ئیکی، پشکدارین ب مالی خو یان حمتا نه فسا خو د جیهادی دا دکهی، ئهو تو یی دهينهکي د گهل خودي دکهي، ودهيني د گهل خودي نه وهکي دهيني د گهل مروّڤهکيه، ئهو دەينى تو ددەيە خودى، ئەگەر يى باش بت، يەعنى: ئنيەتەكا باش د گەل دا ھەبت، مفايەكىي مەزن دگەھىنتە خودانى خۆ، چونكى ئەو وى گەلـەك بۆ وى زىدە دكـەت. خىرەكا گەلـەك زيده تر ژوي ين وي داي، دده تني، ﴿ وَٱللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْضُطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﷺ خوديده دستینت وددهت، رزقی ل سهر وی کهسی بهرتهنگ دکهت ین وی بقیّت، و ل سهر وی بهرفره هد دكهت يي وي بڤێت، ل دويڤ حكمه ته كا ئهو يين دزانت، ڤێجا هوين گهلي خودان باوهران، خيران بدهن وهموه خمم يي نهبت؛ چونكي خودييه رزقي ددهت، ودستينت، وهوين هەود.

أَلَمْ تَرَ إِلَى ٱلْمَلَإِ مِنْ بَنِيَ إِسْرَءِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى إِذْ قَالُواْ لِنَبِي لَّهُمُ ٱبْعَثْ لَنَا مَلِكَا نُقَلِيلْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ قَالُواْ وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَلِيلَ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ قَالُواْ وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَلِيلَ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِن دِيَرِنَا وَأَبْنَآبِنَا قَلَمًا كُتِبَ عَلَيْهِمُ ٱلْقِتَالُ تَوَلَّوْاْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمُ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ إِنَّا لَهُمْ نَبِيلُهُمْ إِنَّ ٱلللَّهُ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُواْ أَنَّى يَكُونُ عَلِيمٌ إِنَّا لَقَهُمْ إِنَّ ٱلللَّهُ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُواْ أَنَّى يَكُونُ

لَهُ ٱلْمُلْكُ عَلَيْنَا وَخَنْ أَحَقُّ بِٱلْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِّنَ ٱلْمَالِ قَالَ إِنَّ ٱللّهُ ٱصْطَفَنَهُ عَلَيْكُمْ وَ ادْهُ، بَسْطَةً فِي ٱلْعِلْمِ وَٱلْطِيسْمُ وَٱللّهُ يُؤْتِى مُلْكَهُ، مَن يَشَاءً وَاللّهُ وَاسِعُ عَلِيمٌ فَ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيثُهُمْ إِنَّ ءَايكَةَ مُلْكِمِ قَالَ لَهُمْ نَبِيثُهُمْ إِنَّ ءَايكَةَ مُلْكِمِ قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ وَءَالُ هَا رُعَالُهُ الْمَلَيْكُمُ ٱلثَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَكَرَكَ ءَالُ مُوسَىٰ وَءَالُ هَكُرُونَ تَحْمِلُهُ ٱلْمَلَيْكَةُ إِنَّ فِي ذَالِكَ لَا يَهُ لَّكُمْ إِن كُنتُم مُّ وْمِنِينَ هَا لَا مَلْكَ اللّهُ لَا يَهُ لَلْكُمْ إِن كُنتُم مُّ وْمِنِينَ هَا اللّهُ اللّهُ اللّهُ لَا يَكُ لَا يَكُمْ إِن كُنتُم مُّ وْمِنِينَ هَا اللّهُ اللّهُ لَا يَكُونُ وَاللّهُ اللّهُ اللّهُ

و د قی پارچهیی دا سوورهت سهرهاتیه کا دی یا که قن بو مه قهدگوهیزت، وقی جاری -وه کی نهم دبینین- سووره به بهرفره هین پتر ل دور سهرهاتیی دده ته مه، وه کی ده سنیشانکرنا وی ملله تی یی نه شه سهرهاتیه د گهل چیبوی، وناقین هنده ک که سین سهره کی یین سهرهاتیی. وبه ری نوکه سووره تی سهرهاتیا وان مروقان بو مه قه گیرا یین ژ ترسین مرنی دا پشت دایه جیهادا د ریکا خودی دا وره قین، نینا نه و ب سهری هاتی یا هاتی، وههر نیزیک ژ قی بابه تی هنده ک که سین دی هه بوون، به ری جیهاد ل سهر وان بیته فه رکرن، وان گهله ک دلی خو دبره جیهادی، وخوزی راده یالان کو ده لیقه بو وان ها تبا دان؛ دا وان شه ر د ریکا خودی دا کربا، به لی پشتی هی قیا وان ب جه هاتی، وجیهاد ل سهر وان فه ربووی، وان خو ثومه کردن بوره به به وان به به وان تی نه بن. قیجا سهرها تبا وان چ بوو؟ نه قایمته دی بو مه قه گیرن.

وسوورهت قی سهرهاتیی ژی وه کی یا بهری خو ب پسیاری دهست پی دکهت: ﴿ أَلَمْ تَرَ اللّٰهِ مِنْ بَنِیٓ إِسْرَءِیلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَیٓ ﴾ نهی موحهمهد، ما ته نهدیتیه دهمی مهزنین مللهتی نسرائیلیان، پشتی زهمانی مووسای.. وبهری نهم بهردهوامیی بدهینه سهرهاتیی وه کی نایه بن بیشتی نهبوو یی نمث سهرهاتیی تیدا چیبووی، دقیّت مهخسهد ب دیتنی د قی نایهتی دا، دیتنا دلی بت، یهعنی: ما ته نمث چیروک وسهرهاتیه نهزانیه نهوا نهم دی قهگیرین؟ وچونکی نه دشیانا پیغهمههری دایه نهو بیی وه حیا خودی سهرهاتیهکا هؤسا بزانت، مهعنا: مهخسهد ل قیری پسیار نینه، بهلکی نایهتی دقیّت بیژتی: نهی موحهمهد، وئهی حوانده قانی قورئانی، بلا ناگههیا ته ب قی سهرهاتیی ههبت، وتو پی بزانه، دهمی مهزن خوانده قانی قورئانی، بلا ناگههیا ته ب قی سهرهاتیی ههبت، وتو پی بزانه، دهمی مهزن وماقریلین ئسرائیلیان کومبووین، وخو داینه ئیک، وئه چهنده کهنگی بوو؟ نایهت دبیّژت:

پشتی مووسای.. یه عنی: ل زهمانه کن پشتی زهمانی مووسای، وئهم دزانین پشتی زهمانی مووسای ئسرائیلی ل وه لاتی که نعانیان ئاکنجی بووبوون، مه عنا: دهم وجهی سه رهاتیی حه تا حدده کی بو مه ئاشکه را بوو، به لی نه وه کی کتیبین دیرو کی ب روژ وهه یا وسال دبیژن.

ئه مەزن وماقویلین ئسرائیلیان بوچی و ل کیقه کومبوون، ئایه ب بهرفرههی نابیژت، ب تنی د رستهیا د دویف دا دا مه ئاگههدار دکه کو ئه و ل نک پیغهمبهره کی خو کومبوون، دا داخوازه کا خو بگههیننی: ﴿ إِذْ قَالُواْ لِنَبِیِّ لَّهُمُ ﴾ ده می وان گوتیه پیغهمبهره کی خو دده ینه خو.. ئه و پیغهمبهر کی بوو ؟ ئایه ت نافی وی نابیژت، به لی ده می ئه م به ری خو دده ینه کیتابا ئسرائیلیان ئه وا حه تا نوکه د ناف دهستین وان دا ههی، دی بینین ئه و ژی فی سهرهاتیی (ب چهند جوداهی قه) قه دگیرن، و ژکیتابا وان و ژگوتنین زانایین وان دئیته زانین کو ئه سهرهاتیه ئه و نافیرا دیروکیه یا کو دکه فته د نافیه را زهمانی (قازیان) وزهمانی (شاهان) (۱) د دیروکا ئسرائیلیان دا، وئه و دبیژن کو ئه و پیغهمبهری ئه ش سهرهاتیه ل زهمانی وی چیبووی نافی وی (صهموئیل) بوو.

پشتی ئهو چووینه نک پیغهمبهری خو وان چ گوتی؟ و چ داخواز ژی کر؟

إِذْ قَالُواْ لِنَبِيِّ لَّهُمُ البَعَثُ لَنَا مَلِكًا نَّقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ اللَّهِ وَان گوتی: تو شاهه کی بو مه ده سنیشان بکه؛ دا ئهم ل ژیر سه رو کاتیا وی کوم ببین، و د ریکا خودی دا شه ری دو ژمنین خو بکهین. ئهو ژنک خو چوون، بینی که سه ک داخوازی ژوان بکه ت، وئه قه ئیک ژ دو تشتان دگه هینت: یان حالی وان وی ده می د ده ستین نهیارین وان دا، ژکافر وصه نه پهریسان یی نه خوش و پهریشان بوو، له و وان دقیا که سه که هه بت وان بکه ته ئیک وجیهادی پی بکه ت، (وئه قه هندی دگه هینت کو جیهاد نائیته کرن ئه گهر حاکمه ک نه بت ریبه ریا ئوممه تی بکه ت)، یان ژی حه ماسا وان بو دینی خودی یا زیده بوو، وقیانا وان بو جیهادی خودی یا زیده بوو، وقیانا وان بو جیهادی

⁽۱) پشتی ئسرائیلی بهری زایینی ب پتر ژهزار وچار سهد سالان ژ مصری دهرکهفتین، و ل سهر زهمانی یووشه عنی کوری نوونی ل وهلاتی فلسطینی ئاکنجی بووین، وحهتا پتر ژسی سهد سالان قازیان (القضاة) حوکم ل وان دکر، وبهری زایینی ب نیزیکی هزار وپینجی سالان، ژنوی زهمانی شاهان (الملوک) دهست پی کر، مهعنا: ل دویث گزتنا شروّقه کهرین (کیتابا پیروّز) ئه ش سهرهاتیه دقیّت بهری عیسای -سلاف لی بن - ب دورین هزار سالان رویدابت.

وبەلاڤكرنا تەوحىدى گەلەك بوو، لەو وان پى خۆش نەبوو ئەو خۆ ومللەتى خۆ ببينن دويىر ببينن ژ مەيدانا جيهادى..

بهلی پیغهمبهری وان، ئهوی تبیعه تی ملله تی خو باش دزانی، ودزانی کو باری شهری د رینکا خودی دا یی سفک نینه، وئهو ب جهماسه کا ب سهرفه سهرفه و ب فیانه کا ب ده فی ب تنی نائیته هلگرتن، وجیهادی هنده ک زه لامین خودان باوه ریه کا قائیم پی دفین، به ری داخوازا وان بو ب جهه بینت، بیرا وان ل فی مهسه لا گرنگئینا فه: ﴿ قَالَ هَلْ عَسَیْتُمْ إِن داخوازا وان بو ب جهه بینت، بیرا وان ل فی مهسه لا گرنگئینا فه: ﴿ قَالَ هَلْ عَسَیْتُمْ إِن حَتُبَ عَلَیْكُمُ الْقِیتَالُ الله تَقْتِلُوا الله تَقْتِلُوا الله بیغهمبهری وان گوتی: نه کو وهسا چی بت وه کی ئه زهر دکهم کو ئه گهر شهری د رینکا خودی دا ل سهر ههوه هاته نفیسین، ومن شاهه ک بو ههوه دهستی، ده مناسا وان زیده تر لی هات، ووان ئه فی ده سنیشان کر وه کی هوین دخوازن، هوین شهری نه کهن؟ نه کو هوین بترسن و ژ شهری بره قن، گافا وان ئه فی گوتنه ژ پیغهمبهری وان گوتی ب غهریبی فه وهرگرت ﴿ قَالُواْ وَمَا لَنَا اَلّا نُقَتِلَ فِي سَبِیلِ الله وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِن دِیَرِنَا وَاَبْنَآبِنَا ﴾ وان گوت: وهی!! ئه فه چ گوتنه؟ ئه گهر فی گافی نهم شهری وقد آخرِجْنَا مِن دِیَرِنَا وَاَبْنَآبِنَا ﴾ وان گوت: وهی!! ئه فه چ گوتنه؟ ئه گهر فی گافی نهم شهری نه کههن، پا دی کهنگی کهین؟ وما بوچی نهم شهری د ریکا خودی دا ناکهین، ودوژمنی مه نه کههن، با دی کهنگی کهین؟ وما بوچی نهم شهری د ریکا خودی دا ناکهین، ودوژمنی مه نهمین ژ جهه و واری مه کرینه دهر، و ب کوشتن وگرتنی نه م ژ عهیالی مه یین دویرکرین؟

مهعنا: وان -ل بهر چاڤ- قهناعهت وباوهری ب عهدالهتا قهزیا خوّ ههبوو، وان ب فهر ددیت کوئهو ههمی پیکڤه رِابن، وبهرسنگێ نهیارێ خوّ بگرن، وحهقێ خوّ ب دهستێ خوّ ژ وی چێ بکهن..

﴿ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ ٱلْقِتَ الُ تَوَلَّوْا إِلَّا فَلِيلًا مِّنْهُمْ وَاللّهُ عَلِيمُ إِالظّلِمِينَ ﴿ اللّهِ اللّهِ اللّهِ اللّهِ اللّهِ اللّهِ اللّهِ اللّهِ اللّهِ اللهِ اللهِ اللّهِ اللهِ اللهُ اللهُولِي اللهُ اللّهُ الللللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ ال

وئايهتى ب رەنگهكى نه يى ئىكسەر گەف ل وان زۆرداران كر يىن پشت ددەنـه ئـەمـرى خودى، و ل سۆزىن خۆ لىنى دىن، وگۆت: خودى يى زانايـه ب زۆرداران! ومـادەم ئـەو ب وان وحالىي وان يى زانايـه، ئـەو ژ وى خلاس نابن..

وپشتی قی تهعقیبی ئایهت جاره کا دی ل سهرهاتیی زقری قه: ﴿ وَقَالَ لَهُمْ نَبِیّهُمْ إِنَّ اللّهُ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكَا ﴾ مهعنا: خودی داخوازا وان ب جهئینا، وپیغهمبهری وان گزته وان: وه کی ههوه داخوازکری خودی فهرمان ل من کر ئهز شاهه کی بو ههوه دهسنیشان بکهم، دا هوین ل ژیر حوکمی وی جیهادا د ریکا خودی دا بکهن، وئهمری خودی ل سهر هندی پیک هاتیه کو (طالووت) (۱) ببته مهزنی ههوه، وئهوه یی کو دی سهرکیشیا ههوه بو کرنا شهری د گهل دوژمنی کهت.

بهرسڤا وان چ بوو؟

ئەو ب خۆ ئەگەر باوەريا وان يا تمام با، دڤيا ئەو ب مەزنيا (طالووتى) رازى ببان؛ چونكى پێغەمبەرێ وان ئەو يێ هلبژارتى، وپێغەمبەر تشتەكى ژ نك خۆ ناكەت، بەلىێ ئەڤە ئسرائيلى؛ ئەوێن چل رۆژان پێغەمبەرێ وان مووسا ژێ دويركەڧتى، ئەو رابووين صەنەمێ كۆلكەكێ بۆ خۆ ژ زێړى چێكرى وپەرستن بۆ كرى!

﴿ قَالُوٓاْ أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُ ٱلْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُ بِٱلْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُوْتَ سَعَةً مِّ الْمَالِ ﴾ وان گوته پيغهمبهري خو: ئهري چاوا طالووت ئهو شاه بت يي ته بو مه هلبژارتي، وئهم ژوي ههژيترين بو شاهاتيي، ووي مالهكي وهسا يي مهزن نينه ئهو بشيت ملكي خو پي ب ريقه ببهت، وههڙي مهزنيي بت!!

وبۆچى ئەو ژوى ھەژىترن بېنە شاھـ؟ ئايەتى ئەڤ چەندە ئاشكەرا نەكريە، بەلكى چونكى ئەو وەكى وان ژبابكى شاھان ومالا پىغەمبەران نىنە، وەكى ھندەك زانا تەفسىر

⁽۱) د پهرتووکا (صهمؤئیل)ی دا ژ (کیتابا پیروز) ناقی وی کهسی یی بو مهلکاتیی هاتیه هلبژارتن (شاووله) و تیدا هاتیه کو ئهو ژ بابکی بنیامینی بوو، وئاشکهرایه کو نه مهزنیا دینی ونه یا دنیایی ل نک ئسرائیلیان د ناڤ بابکی بنیامینی دا نهبوو، وبهلکی ئه شه ژی ئهگهره ک بت د پشت عهجیبیا ئسرائیلیان را ژ هلبژارتنا وی دا.

دكەن، وبەلكى ژ حەسويديا وان بت، ھەر ئىك ژ وان ھزر كربت ئەو بۆ مەلكاتىتى دى ئىت ھلىۋارتن؛ چونكى ئەو مەزن وماقويلىن ئسرائىليان، بەلىتى گاڤا پىغەمبەرى وان طالووت ھلىۋارتى، وطالووت نە ژ مەزن وماقويلان بوو، وان حەسويدى پى بر، وگۆتن: ئەمىين يىن ھىۋاى مەزنىتى ومەلكاتىتى نە طالووت!!

﴿ قَالَ إِنَّ ٱللَّهُ ٱصْطَفَنهُ عَلَيْكُمْ وَ الدَهُ بَسْطَةً فِي ٱلْعِلْمِ وَٱلْطِسْمَ ﴾ نيكهمين جار پيّغهمبهري وان بيرا وان ل وي راستيي ئينا يا وان ژ بيرا خوّ بري، ودڤيا وان ژ بيرا خوّ نهبربا، مادهم ئهوخودان باوهرن، وحهزا كرنا جيهادي د دلي وان دا ههيه، وي گوّته وان: خوديّ ئەو يى ھلبۋارتى ژ ھەوە كو بېتە مەلك، ئەقە ئەمرىّ خوديّيە، نە يىيّ منـە، ومـن چـو دەست د هلبژارتنا وي دا نینه، وخودي ب بەنیین خو وکار وییڤههاتنین وان شارەزاتره، ونابت بو مروِّقيّ خودان باوهر، خوّ ل سهر ئهمر وهلبژارتنا خوداييّ خوّ نهرازي بكهت.. ياشي يێغهمبهرێ وان هندهک ژ وێ حکمهتا بهرچاڤ يا د هلبژارتنا طالووتي دا ههي بوٚ وان بهرچاڤ كر، وگۆت: طالووتى خودى بهرفرەهى ژالايى زانىنى قه، وهيز ژالايى لەشى قه، يا داین؛ وئهڤ ههردووه بو وی مهلکی دپیتڤینه ین کو دی سهرکیشیا ههوه کهت، وشهری دوژمنی ب هموه دهتهکرن، زانین وشارهزایی ب هۆنمری شمری، وهیزا لمشی وزیرهکی، ئمقه دگرنگن بۆ سەرۆكى، وئەو ھەردو ل نك طالووتى ھەنـە.. وديارە ئـەڤ زانينـه ل دۆر زانين وهيزا طالووتي تشته كي قهشارتي نهبوو ل بهر وان، وان ژي ئعتراف ب ڤي چهندي دكر، لهو وان گۆتن ل پیغهمبهری نهزڤراند، ونهگۆتن: ئهم ژ وی زاناتر و ب هیزترین، بهلکی وان خوّ بيّ دەنگ كر، ل وى دەميّ پيّغهمبەريّ وان دوباره بيرا وان ل ويّ مەسەلا قەبر ئينايـه قـه يـا كو چيّ نابت بۆ خودان باوەرەكى خۆ ل سەر نەرازى بكەت: ﴿ وَٱللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَن يَـشَــَآءُ وَٱللَّهُ وَاسعُ عَلِيمٌ ١ فَي فِي فِي اللَّهِ عَلِيمٌ ٥ فِي فِي فِي وي بقيت ر بەنىين خۆ، ر بەر حكمەتەكا ئەو پى دزانت، وبەلكى ھوين نەزانن، لـەو ھەۋركى وعيناد وركداري پي نهڤێت، وقهنجي ودانا خودي يا بهرفرهه، وئهو ب راستيا كاران يي زانايه، چو ل بهر وي بهرزه نابت.

پشتى ڤێ ھەمى بيرئينانێ، ھەلويستێ ڤان مەزن وماقويلێن ئسرائيليان چ بوو؟

قورئان گزتنا وان بو مه ناقهگیرت، بهلی ژسیاقی قهگیرینا سهرهاتیی مروّف دشیّت تی بینتهده ر، کو ههر وه کی د گهل قی ههمی بیرئینانی ههر ئهو ب دورستی قانع نهبووینه، لهو وان داخواز ژپیغهمبهری خو کر کو ئهو نیشانه کی بوّ وان ئاشکه را بکهت، ئهو پی بزانن کو راسته خودییه طالووت هلبژارتی!! قیّجا هزر بکهن سهررهقی وعینادا وان چهند بوویه، و ژبیر نهکهن ژی کو ئهقه باشیّن وان بوون، ئهوین حهماسه کا زیده بو کرنا جیهادی ههی، وئهو ب خو چووین گوتیه پیغهمبهری خو ئیکی بو مهلکاتیا مه هلبژیره.. وگافا وی ئهو ئیک نه ژ وان هلبژارتی، بهری خوّ بده نه ههلویستی وان، قیّجا ئهوین هوّسا چاوا ئهو دی باوهریی ب پیغهمبهره کی دی ئینن ئهگهر نه ژ وان بت، وه کی موحهمهدی سلاف لی بن؟!

﴿ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيَّهُمْ إِنَّ ءَايَ مُلْكِهِ أَن يَأْتِيكُمُ ٱلتَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَا تَكرَكَ ءَالُ مُوسَىٰ وَءَالُ هَكُرُونَ تَحْمِلُهُ ٱلْمَلَتِ كَةً ﴾ وگاڤا پينغه مبه رئ وان ئه ڤ عيناده و وان ديتي گزته وان: خودي نيشانه کا پهرده در وموعجيزه دي نيشا ههوه دهت، دا هوين پي زانن کو خوديه طالووت بي ههوه هلبژارتي، وئهو نيشان ژي ئه ڤهيه: تابووت دي ل ههوه ئيته زڤران.. وتابووت ئه و صندووقه يا مروّڤ تشتان دکه ته تيدا، ومهسه لا تابووتا ئسرائيليان چ بوو ؟

ژ قتی گزتنا پیغهمبهری وان ئاشکهرا دبت کو وان صندووقه کههبوو گهله کیا ب قهدر وقیمه ته بوو ل بهر وان، چی گافا وان ئهو ددیت خودی رحه تی و ته نایی دئیخسته دلین وان، بزچی ؟ چونکی هنده ک تشت ژ پاشمایین بنه مالا مووسای وهاروونی -سلاف لی بن- تیدا بوون، ئه و تشت چ بوون ؟ ئایه ت بق مه ئاشکه را ناکه ت، به لی ژ عهبدللاهی کوری عهبباسی دئیته فه گوهاستن کو گزیالی مووسای، وهویرکی وان ده پین ته ورات ل سهر ها تیه نفیسین، تیدا بوو. وهنده ک زانایین دی دبیژن: گزیالی مووسای و نه عالین وی، و شاشکا هاروونی، د گهل هنده ک پرتین وان ده پین ته وراتی یین بو مووسای ها تینه دان، د وی صندووقی دا هه به وون.

و د کیتابا ئسرائیلیان یا نوکه دا هاتیه کو شهرهک د نافبهرا ئسرائیلی وفلسطینیان دا چیبوو، و د قی شهری دا ئسرائیلی شکهستن، ئینا وان گزته ئیک ودو: تابووتا خو یا پیروز د گهل خو بیننه مهیدانا شهری؛ دا خودی ههوه ب سهر بیخت.. وگافا وان تابووت ئینای،

وجهولهیه کا دی یا شهری کری، قی جاری ژی ئهو شکهستن، ونهیاران تابووت ژی ژی ستاندن. قیجا ئهو کهفتنه حاله کی زیده نهخوّش؛ چونکی وان هزر دکر هندی تابووت د گهل وان بت، ئهو دی دسهرکهفتی بن.. حهفت ههیقان تابووت ما د دهستی فلسطینیان دا، وچونکی د قی دهمی دا گهله ک ئیش ونهخوّشی د ناف فلسطینیان دا به لا قبوون، وان گوته ئیک ودو: ئهفه له عنه تا تابوو تا ئسرائیلیانه ژ مه گرتی، دا بو بر قرینینه فه، به لکی ئه فئیش ونهخوّشیه ژ ناف مه رابین.. ئینا وان دو چیل ئینان وعهره بانه ک ب دویف فه کر، وتابووت کره تیدا، و به ری وان دا ناف ئسرائیلیان (۱).

ئمو سمرهاتیا ژی ستاندن وزڤراندنا تابووتی ب ڤی رهنگی د کیتابا خو دا قددگیّرن، وقورئان ب رهنگه کیّ دی دبیّرت، دبیّرت: گاڤا ئسرائیلیان داخواز ژ پیخهمبهری خو کری ئمو نیشانه کیّ ل سهر هلبژارتنا طالووتی ژ لایی خودی قه بو ئاشکهرا بکهت، پیخهمبهری وان گوته وان: نیشان ئموه تابووتا هموه، ئموا دلیّن هموه پی رحمت دبن، وکهیفا هموه پی دئیّت، ژ بهر وان تشتین پیروزیّن مووسای وهاروونی ییّن تیّدا همبن، یا کو ژ هموه هاتیه ستاندن، دی بو هموه ئیّته زڤراندن.. چاوا؟

گۆت: ملیاکهت دی وی هلگرن، وبو ههوه ئینن.. مهعنا: زقراندنا وی ب رهنگهکی طهبیعی نابت، بهلکی دی ب رهنگهکی (موعجیزه) بت، وهوین قی موعجیزهیی ب چاف دی بینن؛ دا بزانن ئهقه کهرامه ته که خودی دده ته طالووتی، ئهوی حوکمی وی دی ب قی رویدانا دلخوشکهر دهست پی کهت، کو زقراندنا تابووتا پیروزه.

ودویماهیی پیغهمبهری وان گوت: ﴿ إِنَّ فِى ذَالِكَ لَایاتَ لََّکُمْ إِن كُنتُم مُّوْمِنِینَ ﷺ هندی ئه نیشانه یه مهزنترین نیشانه بو ههوه، کو طالووت ب فهرمانا خودی یی بوویه شاهی ههوه، ئه گهر هوین ئهون یین باوه ریی ب خودی و پیغهمبه ری وی دئینن، وباوه ر دُنیشان و موعجیزه یان دکهن.

ووهسا دیاره کو پشتی ملیاکهتان تابووتا وان یا پیروّز ژناڤ دهستیّن نهیاریّن وان دهریّخستی، و ب رهنگهکی موعجیزه بوّ زڤراندی، ووان ئهڤ چهنده ب چاڤ دیتی، وان باوهر

⁽۱) بریّنه: پهرتووکا (صهموّئیّلی یا ئیّکیّ) ژ (پهیمانا کهڤن) ژ (کیتابا پیروّز) پارچهیا (۲-۷)ێ.

ژ پێغهمبهرێ خوٚ کر، وقانع بـوون کـو طـالـووت ببتـه مـهلکـێ وان، وڕێبـهريـا وان بکـهت، وشهرێ نهياران پێ بدهته کرن.. وئهڨه ژ ئايهتێن بێن بوٚ مه ئاشکهرا دبت.

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْطُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهُ مُبْتَلِيكُم بِنَهِكِ فَمَن شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِي وَمَن لَّمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِي إِلَّا مَن اعْتَرَفَ عُرَفَةً بِيَدهِ فَ فَشَرِبُواْ مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُ مَنْ فَلَمَّا جَاوَ اللهِ عَالَوا لا طَاقَة لَنَا ٱلْيَوْمَ بِطَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ اللهِ عَلَى اللهِ وَقَلَى اللهِ وَقَلَى اللهِ عَلَى اللهِ وَقَلَى اللهِ وَقَلَى اللهِ وَقَلَى اللهِ عَلَى اللهِ وَقَلَى اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهُ وَالْمُ لَا اللهِ وَقَلَى اللهِ اللهُ اللهِ اللهُ اللهِ اللهُ اللهُ وَاللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهِ اللهُ اللهِ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهِ اللهُ الل

و ل څیری پهرده ل سهر دیمهنه کی دی دئیته هلدان، طالووتی مهلک تیدا دئیته دیتن یی بوویه سهرله شکهری ئسرائیلیان، وهژماره کا مهزن ژ خودانین حهماسی، وحه ژیکهرین جیهادا د ریکا خودی دا، کو ب هزارانه، یین د گهل وی و ل ژیر سهروکاتیا وی، ووان خو ژ خهلکی څهدهر کریه، ویی قهستا مهیدانا شهر دکهن، شهری د گهل دو ژمنی خو یین صهنهم پهریس ژ خهلکی فلسطینی ژ (عهمالیقان)..

(فَلَمَّافَ صَلَ طَالُوتُ بِآلْطُنُودِ) دەمى طالووت ب لـهشكهرى خو قه دەركهفتيه شهرى، وبهرى ئهو بگههته مهيدانا شهرى، وچونكى وى دزانى گهلهك رەنگين مروقان د ناق لهشكهرى وى دا ههنه، وههر ئينك ژ بهر ئنيهتهكى وئارمانجهكى دەركهفتيه، وى قيا وان بجهربينت، دا بزانت كانى كى ژ وان ب كير جيهادى دئيت. ﴿ قَالَ إِنَّ الله مُبْتَلِيكُم بِنَهَ مِنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِتِي إِلَّا مَنِ آغَتَرَفَعُ رَفَةً بِيَدِهِ عَلَى الله وينارهكى ل پيشيا ههوه دى ههوه جهربينت، كانى هوين دبينفرهن يان نه؛ دا خودان باوهر ودوروى ژيك جودا ببن، قيجا ههچيى ژ ههوه ژ ئاڤا رويبارى قهخوت ئهو نه ژ مىنه، وئهو ب كير جيهادى د گهل من نائيت، وههچيى ژ ئاڤا رويبارى قهخوت ئهو نه ث

ژ ئاڤێ ڤەنەخۆت ئەو ژ منە، چونكى ئەو گوھدارى منە و ب كێر جيهادى دئێت، ئەو ژى تێ نەبت يێ بێدەريەكا ب تنێ ژێ ڤەخۆت ئەوى لۆمە ل سەر نينه.. ووەسا دئێتە ھزركرن كو ئەو جەرباندنا خودێ ئەو پێ جەرباندین، خودێ ب وەحى بۆ پێغەمبەرێ خۆ یێ وى دەمى ھنارت بت، ووى ژ لایێ خۆ ڤه گۆتبته طالووتى، چونكى مسۆگەر ئەو پێغەمبەر ژى د ناڤلەشكەرێ طالووتى دا بوويه..

و د سهرهاتیا طالووتی دا ئهوا د پهرتووکا (صهموّئیّلی) دا هاتی بهحسی رویباری ئوردنی دئیّتهکرن، ودبیّرت: هرٔمارهکا کیّم یا ئسرائیلیان ب تنی (کو هرٔماران وان نیّزیکی شهش سهد کهسان بوو) مانه د گهل مهزنی خوّ، وقهستا مهیدانا شهری کرن. (۱۱) وقورئان دبیّرت: ﴿ فَشَرِبُواْ مِنْهُ إِلّا تَلِیلًا مِنْهُ أَلّا تَلِیلًا مِنْهُ وَگهرمی وی، وان قهستا ئاقی کر، وگهلهک ژی قهخوار، هرْمارهکا کیّم تی نهبت تهحهملا تیّهنی وگهرمی کر، وبیدهریهکا ب تنی ژئاقی قهخوار.. مهعنا بارا پتر ژوان د جهرباندنی دا سهرنهکهفت، لهو طالووتی ئهو ژناڤ لهشکهری خوّ کرنه دهری، وگوّتی: بزڤرن، هوین شهری د گهل مه ناکهن.

و ل دور هژمارا وان ینن ماینه د گهل طالووتی، بوری د گهل مه کو کیتابا ئسرائیلیان یا نوکه دبیرت: ئهونیزیکی شهش سهد کهسان بوون، وزانایین تهفسیری هنده ک ریوایه تان ژهنده ک صهحابی و تابعیان قهدگوهیزن کو هژمارا وان هندی هژمارا وان صهحابیان بوو یین پشکداری د شهری بهدری دا کری، کو سی سهد وسیزده چارده مروقه ک بوون.

﴿ فَلَمَّا جَاوَ اَهُ مُو وَالَّذِيرِ َ ءَامَنُواْ مَعَهُ وَالُواْ لا طَاقَةَ لَنَا ٱلْيَوْمَ بِطَالُوتَ وَجُنُودِهِ وَ قَالَ ٱلَّذِيرِ َ يَظُنُّونَ أَنَّهُم مُّلَاقُواْ ٱللَّهِ حَم مِّن فِئَةٍ قَلِيلَةٍ عَلَبَتْ فِئَكَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ ٱللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ اللَّهِ عَلَيْتُ فِئَكَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ ٱللَّهُ وَاللَّهُ مَعَ اللَّهُ عَلَيْنِ مِن يَن دَكُم لَا وَى ماين رُ رويبارى الصَّبِرِينَ ﴿ كَمل وَى ماين رُ رويبارى دورباس بووين، وبهر ب مهيدانا شهرى قه چووين، ووان هرمارا نهيارين خو يا بوش ديتى، هنده كان: شهرى جالووتى ولهشكهرى وى ينى ب هيز ب مه قه نائيت، هنده ك رُ وان گؤته هنده كان: شهرى جالووتى ولهشكهرى وى ينى ب هيز ب مه قه نائيت، وجالووت ناڤى مهزنى (عهماليقان) بوو (۲۰)، ئهوين باوه ريه كا موكم ههى كو ئهو دى چنه وجالووت ناڤى مهزنى (عهماليقان) بوو و۲۰)،

⁽۱) برینه: پهرتووکا (صهموّئیّلی یا ئیّکیّ) ۷/۱۳-۱۵.

⁽۲) پەرتوركا (صەمۆئىلى يا ئىكى) ناۋى وى دكەتە: جوليات.

رابهری خودی (یهعنی: ئهگهر هاتنه کوشتن دی شههید بن، وگههنه خودایی خوّ)، بیرا برایین خوّ ل هیّزا خودی ئیناقه وگوّته وان: وه نهبیّژن! چهند جاران دهستهکهکا کیّم یا خودان باوهر وبیّنفرهه ب ئانههیا خودی شیایه دهستهکهکا بوّش یا کافر وتهعداکهر؟ وخودی ب سهرکهفتن وپشتهقانی ودانا خیّری یی د گهل بیّنفرههان. مهعنا: سهرکهفتن نه ب هژمارا لهشکهری، ورونگی چهکیه، تشتهکی دی ههیه چو هیّز خوّ ل بهر ناگرن، ئهو ژی هیّزا باوهریّیه.

و ژ سیاقی سهرهاتیی دئیته زانین کو پشتی قان خودان باوهران بیرا برایین خو ل خودی ئینایه قه، وئهو ل گرنگیا صهبری ئاگههدار کرین، ئهو ژی ل راستیا سهرکهفتنی و شکهستنی ئاگههدار بوون، وان ژی باوهریا خو ئهوا پیچهکی لهقیای دوباره موکم کر، وههمی پیکقه ب ئیک ریزی چوونه مهیدانا شهری..

﴿ وَلَمَّا بَرَ وُا لِطَالُوتَ وَجُنُودِهِ عَالُواْ رَبَّنَ ٱلْوَعْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَفَيِّتَ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْصَيْرِينَ فَه - هاتينه بهرانبهر على الْقَوْمِ الْصَيْفِرِينَ فِي الله ودهمين نَه و -ب هرمارا خو يا كيم قه - هاتينه بهرانبه والووتي ولهشكه ري وي يي بوش، ووان ترس ب چاڤ ديتي، وان ههوارين خو گههاندنه خودي ودوعا روي كرن، وگوتن: خودايين مه تو بينفرههيه كا مهزن ب سهر دلين مه دا بينه خواري، وپيين مه بو شهري نهياران موكم بكه، دا نهم را سههما شهري نهره قين، وتو هاري مه بكه ومه ب سهر ملله ين كافر بيخه.

بهری شه پر دهست پی بکهت، طالووتی ووان خودان باوه رین د گهل دا ههوارین خو گههاندنه خودی، وداخوازا سهرکه فتنی ژوی کر؛ چونکی وان دزانی سهرکه فتن د دهستی خودی دایه.. و پیغه مبهری ژی -سلاف لی بن- ل روز ا به دری هه رئه ف چهکه ب کارئینا، چهکی دوعایی، وخودی د ههوارا وی هات، وسهرکه فتن کره بارا وی ووان خودان باوه رین کیم یین د گهل وی.

وئەنجامىي شەرى چ بوو؟

خودى دبيّرْت: ﴿ فَهَزَمُوهُم بِادِنْ آللهِ وَقَـتَلَ دَاوُردُ جَالُوتَ ﴾ ب ئانـههيا خودي، ئـهو خودايي طالووتي ولمشكهري وي ههواريّن خو گههانديي، ئـسرائيليين خودان باوهر شيانه

نهيارين خو يين صهنهم پهريس، وشكهستن كهفته ريزا نهياران، وئهنجامي دى يي مهزن ئهو بوو داوودي جالووت كوشت.

و ژ نوی ناقی داوودی وه ک کهسه کی سهره کی د سهرهاتیی دا، ب بهر گوهین مه دکه قت، مه عنا: داوود، ئهوی ئهم دنیاسین وه ک ئیک ژ پیخه مبه رین مه زن وخودان قه در، هنگی مروّقه کی نه نیاس ولهشکه ره کی به سیط بوو د ناف لهشکه ری طالووتی دا، و د گوتن وریوایه تین دیروّکی دا دئیته قه گیران کو داوود هنگی حجیله کی نه به رنیاس بوو، ده می گازیا جیهادا د رینکا خودی دا هاتیی، وی ژی وه کی گهله ک که سان ژ ملله تی خوّ، خوّ دا د گهل وی لهشکه ری بو شهری هاتیه به رهه قکرن، وئه و ئیک ژ وان خودان باوه ران بوو یین ب سهرکه فتن ژ جه رباندنا رویباری ده رباس بووی، و مه باوه ری هه یه کوئه و دی ئیک ژ وان ژی بت یین شیره تار در اله اله وی به روی، و مه باوه ری همی هزر دها ته کرن کو طالووت، خودانی له شی ب هیز و زانین و شاره زاییا د شه ری و ل وی ده می هزر دها ته کرن کو طالووت، خودانی له شی ب هیز و زانین و شاره زاییا د شه ری دا دی شیت جالووتی کوژت، ئایه ت (موفاجه نه کی) بی مه چی دکه ت، و ناقه کی دی یی نه نیاس دئین ته مهیدانی، و ده وری وی به رچاف دکه ت، داوود ئه وی ئسرائیلیان وه ک فیرس وعه گیده کی ناقدار نه ده شرمارت، مه عنا: راسته وه کی خودان باوه ران گوتی مه سه له نه هیز و وشیانین ماددیه، مه سه له باوه ری و دانا خود یه و.

وپشتی داوودی نه قههره مانیه کری، و مهزنی نه یاران کوشتی، تشتی بوویه نه گه را شکه ستنا وان، نافی وی که فته سهر هه می نه زمانان، و هه رئیکی به حسی زیره کیا وی کر، حه تا نیزیک بووی زیره کی و هیزا طالووتی بیته ژبیرکرن. یان بوچی نیزیک بوو؟ نه خیر، هه ما ب راستی طالووت ها ته ژبیرکرن، و پشتی وی داوود ها ته مه یدانی: ﴿ وَءَاتَنهُ ٱللّهُ اللّهُ وَالْحِكُمُ وَعَلّمَهُ مِكًا يَكَا أَهُ وَودی که ره ما خود د گه ل وی تمام کر، و پشتی هنگی شاهاتی و پیغه مه مربنیا ئسرائیلیان ژی دا وی، و تشتی وی حهز کری ژزانینا تشتین به مفانیشا وی دا.

وپشتی ئه ق سهرهاتیه ب دویماهی هاتی، ئایهت قی (ته عقیبیی) دده تی، ودبید ژت: ﴿ وَلَوْلَا دَفْعُ ٱللَّهِ اَلنَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضِ لَّفَسَدَتِ ٱلْأَرْضُ وَلَكِ نَّ ٱللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى ٱلْعَلَمِینَ ﴿ وَلَوْلَا دَفْعُ ٱللَّهُ دُو فَضْلٍ عَلَى ٱلْعَلَمِینَ نَهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ دُو اَنْ بَاوه رَنْ، ب هنده كین هنده کین مروّث کو خودان باوه رَن، ب هنده کین

دى را كو كافرن، بهرداينه، عهرد ب ريّكا بهلاڤبوونا كوفريّ وگونههان دا خراب بت، بهليّ خوديّ خودان قهنجي وسهراتيه ل سهر خهلكي.

خودی وهسا حهزکریه هوڤرکی وخوّلیّکدان د ڤێ ژیانێ دا همبت، دا خراب ب دهستێن باشان بچن، وهکی کو جالووت ب دهستێن داوودی چووی، وئهگهر ئهڤ ههڤرکیه نهبا، وهندهک کهس نهبان ل بهر سنگێ زالم وزوّرداران راوهستن، عهرد دا خراب بت، بهلێ خودێ گهلهکێ ب رهحمه د گهل بهنیێن خوّ، وقهنجیا وی ل سهر وان یا مهزنه.

﴿ تِلْكَ ءَايَنْتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِٱلْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ ٱلْمُرْسَلِينَ ﷺ ئىهى موحهممهد، ئهوين هه ئايهتين خودينه، ئهم وان ب راستى بۆ ته دخوينين، وهندى تويى تو ژ پيغهمبهرانى تو يي راستگۆيى وتو چو تشتان ژ نک خۆ نابيژى.

و ب ڤێ ئايهتێ کو ئايهتا (٢٥٢)يه، جزيا دووێ ژ قورئانێ ب دويماهي دئێت.



ناڤەرۆك

نەرپەر	بابهت
٥	پێشگۆتن
۱۳	تەفسىرا سوورەتا (الفاتحة)
۱۳	پێشەكى وقەدر وبهايني فاتحىي
١٦	ئەو بابەتين د سوورەتا فاتحى دا ھاتين
١٧	ل دور گوتنا (أعوذ بالله من الشيطان الرجيم)
١٨	تهفسيرا (بسم الله الرحمن الرحيم)
١٩	تەفسىرا (الحمد لله)
۲.	جودایی د ناڤبهرا (حهمدێ) و(شوکرێ) دا
۲.	تەفسىرا (رب العالمىن)
۲١	مهعنا (مالک وملک) وجودایی د ناڤبهرێ دا
۲١	رِامانا (يوم الدين)
77	(عیبادهت) و(ئستعانه) دڤێت بۆ خودێ ب تنێ بت
74	داخوازا هیدایهتنی بۆ رێکا ڕاست
74	رِيْكا غەزەب لَيْكرى وبەرزەبوويان
7 £	رِّامان (آمین)
۲٥	تەفسىرا سوورەتا (البقرة)
70	ل دۆر دەم وجهنی هاتنه خوارا سوورەتنی
77	بابەتتىن سوورەتا بەقەرە
49	تەفسىرا حەرفێن كەركرى
٣٠	كيتابهكا بني گومان وكارەكني مەزن
	ژ سالىزخەتىن تەقواداران:
٣١	- باوەرى ئىنانا ب غەيبىتى

٣٢	- كرنا نڤێژان
٣٢	- دانا خيّر وزهكاتان
٣٣	- باوهري ئينانا ب قورئاني وكيتابين بهري وي هاتينه خواري
٣٣	- باوەرى ئىنانا ب ئاخرەتىن
34	هيدايهت وئيفلهحا تهقواداران
34	كافر وسالۆخەتىن وان
٣٦	منافق وسالۆخەتىن وان
٣٧	ئاشكەراكرنا باوەريىن وۋەشارتنا كوفرىن
٣٨	دفن بلندى وخوّمهزنكرنا وان
٣٩	نزم بەريخۆدانا وان بۆ خەلكى
٤١	فروَّاتنا (هيدايهتيّ) وكرينا (صّهلالهتيّ)
٤٣	رێ بەرزەكرن وحێبەتيا ۨوان
٤٥	فهرمانا ب عیباده تی ل ههمی مروّڤان
٤٦	ر نیشانین قەنجیا خودى ل سەر مرۆۋان
٤٧	تهحهددیا کافران کو سوورهتا وهکی یا قورئانتی بینن
٤٨	دانا مزگینینی بۆ خودان باوهران
٤٩	ئينانا مەتەلان د قورئانتى دا وڤاڤارتنا مرۆڤان
٥١	سالۆخەتىن فاسقان
٥٢	چاوا هوین کوفری ب وی خودایی دکهن ین دو ژین ودو مرن داین؟
٥٣	تافراندنا عدردي وئستوائا بدر ب عدسماني قه
٥٤	سەرھاتيا ئافراندنا ئادەمىي وچەند دەرسەك
٥٥	ئستخلافا مروّڤي ل عەردى
٥٧	عهجیّب مایینا ملیاکهتان ژ ڤنی چهندی وپسیارا وان
٥٨	ئادەم ونىشادانا ھەمى ناۋان
٥٩	بۆچىٰ خودێ جهناڨێ كۆمێ بۆ خۆ ب كار دئينت؟
٦.	ملياكەت وسوجدەبرن بۆ ئادەمى
٦١	ئېلىس وھێڨێنێ وى

77	ئاكنجيبوون ل بەحەشتىن ودەسپىڭكا ھەۋپكىتى
76	دەسپىڭكا ھەڤركىتى، وئەنجامتى جەرباندنتى
77	هاتنه خوارا بهر ب عهردي ڤه
	پشکا ئیکی: د گهل ئسرائیلیان وبیرئینانا وان ل وی قهنجیی یا خودی د
٦٧	گُەل وان كرى ووي پەيمانتى يا دايە وان
٦٨	فهرمانا ب پێگيريا ئهحكامێن شريعهتي ل وان
٧.	وپاشڤەبرنا وان ژ ڤەشارتنا حەقىيى
٧١	م. گەفكرن ل وان ژ بەر كو گۆتن وكريارين وان وەكى ئينک نينن
٧٣	ب قەدرئىخسىتنا وان ل سەر عالەمنى
٧٤	رزگارکرنا وان ژ فیرعهونی ودهستهکا وی
٧٦	رو رطوع را در مورسای بر ئینانه خوارا تهوراتی
٧٨	مووسا کی بوو، ورامانا ناڤێ وی چ بوو؟
٧٩	_ ·
	تهورات وسالوّخهتيّن وێ
۸٠	داخوازهكا غەرىب ژ باشتىن ئسرائىليان وعقووبەكا دژوار
۸۲	چوونا ئسرائیلیان بۆ باژیرِی پیرۆز
٨٥	موعجزهیا دانا ئاڤنی بۆ مووسای ل صهحرائنی
٨٥	ئسرائیلی وگوهارتنا خوارنا باش ب یا بنی ختر
٨٦	رەزىلى وشەرمزاريا ئسرائىليان يا بەردەوام
۸۸	ئەو كىنە ل ئاخرەتتى سەرفەراز دېن
٨٩	راکرنا طووری ل هنداث سەرى ئسرائىليان
٩.	سەرھاتيا راڤ ونێچيرا ل رۆژا شەنبيتى
97	ئسرائيلى وسەرھاتيا ڤەكوشتنا چێلێ
90	ئاشكەرابوونا ئسرائىلىتى كوژەك
47	دليّن روقتر ژ كمڤرى
97	ئسرائیلّی وتەحرىفكرنا كىتابا خودى
٩٨	منافقیا وان د گهل خودان باوهران
99	خودی راستیا حالتی وان ئاشکەرا دکەت

١	زاناييّن وان وكرنا درەوان ل سەر ناڤێ خودێ
1.1	گۆتن ھندەک رۆژېن كێم تێ نەبت ئەم ناچينە جەھنەمێ
1.7	پهيمانا خودێ د گهل ئسرائيليان
1.7	- كو ئەو پەرستنا خودى ب تنتى بكەن
1.4	- و د گەل دەيبابان ومرۆڤێن خۆ د قەنجبن
1.5	- ونڤێژان بکەن وزەكاتتى بدەن
١٠٤	- وخوينني نەرِێژن
١.٥	- وئێخسيرێنْ خۆ ژ نەياران بكړن
1.7	ھەلويستىي ئسرائىليان ۋ مەسەلا پىغەمبەرىنىيى
١.٧	پیشوازیا وان ل پیغهمبهران حهتا هاتنا عیسای
۱۰۸	وهەلويستى وان ژ پيغەمبەرى دويماهيىي ژى
١.٩	ئەگەرا ڤىي ھەلويستىن وان چ بوو؟
111	چەند دەلىيل ژ دىرۆكا نەگوھداريا وان بۆ پىغەمبەرىن وان
117	رِاکرنا طـووری ل هنداڤی سەرێ وان
١١٣	دیارکرنا درهوهکا وان
110	نەيارەتيا وان بۆ جبريلى
117	عەدەتىٰ ئسرائىليان شكاندنا پەيمانانە
١١٧	كافركرنّا وان بۆ سولەيمان پيغهمبەرى سلاڤ لىن بن
119	مەسەلا ھارووت ومارووتى
١٢١	نموونهیهکنی دی ژ ئهزمان دریزژیین ئسرائیلیان
177	نەھيا موسلمانان ژ گۆتنا پەيڤا (راعنا) وئەگەرا وێ چەندى
١٢٣	جوهي وفهله وكافران چو جاران خير بۆ خودان باوهران نهڤێت
172	مهسهلا نهسخكرنا ئايهتان
177	چاڤ ل ئسرائیلیان نهکمن دهمتی وان پسیار ژ مووسای کری
١٢٧	كىتابيان دڤێت خودان باوەر ژ دىنى خۆ دەركەڨن
179	درهوهکا دی یا وان کو ینی جوهی یان فهله نهبت ناچته بهحهشتنی
۱۳۰	شەرتىن قەبويلكرنا كارى

۱۳۱	نەيارەتيا جوهى وفەلان بۆ ئىنگ ودو
١٣٢	گەفكرن ل وان يێن مزگەفتان مەنعە دكەن
١٣٣	ئەوجهىن دورست بت ئەم د نقىترى دا بەرى خۆ بدەينى
188	گۆتن خودىٰ —حاشا- كۈړەک ھەيە!
١٣٦	وموشركيّن عەرەبان ژى وەكى وان دگۆت
١٣٧	جوهی وفهله ژ مه رازی نابن حهتا ئهم نهچینه سهر دینی وان
189	دوباره بيرئينانا ئسرائيليان ل قەنجيين خودى
	ناڤېرهک د ناڤېمرا پشکا ئێکێ ودووێ دا
121	ئيبراَهيم پێغهمبهر وئيمامهتيا مروٚڤان
127	پەيمانا خودى ودۇوندەھا ئىبراھىمى
128	قەگوھاستنا پەيمانىن بۆ دووندەھا ئسماعىلى
122	ئيبراهيم وئيسماعيل وپاقژكرنا بهيتا خودي
160	ئاڤاكرنا بەيتى
154	دوعایا ئیبراهیمی بۆ مەكەھتى وخەلكتى وى
181	ئەو كيە پشت ددەتە دىنى ئىبراھىمى؟
189	شيرەتا ئىبراھىمى ويەعقووبى ل عەيالىن خۆ كرى
١٥.	د ناڤبهرا یهعقووبی ودووندهها وی دا
107	راوهستانهک د گهل رهوهکا کیتابیان
	·
	دويماهيا پشکا ئێکێ ژ سوورهتێ وجزيا ئێکێ ژ قورئانێ
101	تەفسىيرا جزيا دووى ژ قورئانى
109	ل دۆر قىی جزیىی
	پشکا دووی: د گەل ئوممەتا ئىسلامىي
171	مەسەلا قەگوھاستنا رووگەھىن ژ قودسىن بۆ مەكەھىن
178	ئوممەتا ئىسلامىي ئوممەتەكا ناڤنجيە
178	توصفات میشکرهمی توصفات تا تایید
	,
170	صەحابى ئەون يێن خودێ ھيدايەت دايێ

177	پێغهمبهری حهز دکر بهرێ خوٚ بدهته کهعبێ
۱٦٨	سەررەقيا كيتابيان د دەر حەقا قى مەسەلىن دا
179	هەر چەندە ئەو دزانن كو رووگەها ئىبراھىمى كەعبە بوو
١٧.	دەستەكەك ژ وان ھەيە حەقيىن ۋەدشىرن
171	ئەمركرن ل موسلمانان وپيغهمبەرى كو بەرى خۆ بدەنە كەعبى
177	تمامكرنا نعمه تى ل سهر ئوممه تا ئىسلامى
174	فهرمانا ب صهبري ونڤيري
145	هندهک رِهنگين جهرِباندنێ
140	دانا مزگینیی بو خودانین صهبری
177	صهفا ومهروه ژ شهعائرين خودينه
177	سهعیا د ناڤبهرا صهفا ومهروایت دا واجبه نه کو سوننهته
۱۷۸	ئەو زانايين لەعنەت لىي ھاتيەكرن
149	دەرگەھىن تۆپىنى يىن ۋەكرىھ
۱۸۰	خودي د ئولووهييهت وروبووبييهتا خو دا ئيكه
۱۸۱	هندهک نیشانین تموحیدا خودی
١٨٣	ههبوونا موشرکان د گهل ڤان ههمي دهليلان
١٨٤	دىمەنەك ژ رۆژا قيامەتى
١٨٥	فهرمان ل مروّڤان ب خوارنا تشتيّ حهلال
۱۸٦	نەيارەتيا شەيطانى بۆ مرۆۋان
۱۸۷	هەلويستى سەرداچوويان ژ شيرەتكاران
۱۸۸	دياركرنا تشتى حەرام
١٨٩	دوباره زڤرينا ل وان زانايين حهقيتي ڤهدشيرن
197	زڤرِين ل مەسەلا ڤەگوھاستنا رووگەھێ
198	و پاق د دەرگەھێن باشيني
198	دانانا شريعهتى قيصاصى بۆ ئوممهتى
197	دەمىي مرۆڤين كوشتى قىصاصىي ب جهـ نەئىنن
197	د قیصاصی دا ژین بو ههوه ههیه

١٩٨	دورستكرنا وەصيەتى بەرى لىكى قەكرنا مىراتى
199	شەرتىن دورستبوونا وەصيەتىت
۲	وهصيمت بۆكێيه؟
۲.۱	ئەوى وەصىييەتىن بگوھۆرت
7.7	ئايەتين رۆژيىن
۲.٥	رەمەزان ھەيڤا ھاتنە خوارا قورئانٽيە
۲.٧	ئايەتا دوعايىن د ناڤئايەتىن رۆژيىن را
۲.۸	ھندەک ئەحكاميّن رۆژبين أللم الله الله الله الله الله الله الله ا
711	ماليّ ئيّک ودو ب حدرامي نهخوّن
718	پسيارا ههيڤان
410	ئايەتيّن جيهادىّ
419	حوکمێ کرنا جیهادێ د ههیڤێن حهرام دا
44.	دانا نهُفهقێ د رِێکا خودێ دا
771	ئايەتتىن حەجىيئايەتتىن حەجىي
447	ليّكڤهكُرنا مرّوّڤان ل سهر دو پشكان
241	حهتا ئهم ب لايي سهرڤه يي مروٚڤان نهئيينه خاپاندن
740	هوین بٰ ههمی څه وهرنه د ئیسلامتی ههمیتی دا
747	ودويكەفتنا شەيطانى نەكەن
777	راوهستیانهک د گهل تُسرائیلیان
739	· مرۆث ھەمى ئىكەمىن جار ل سەر تەوحىدى بوون
751	هندهک پسیارین صهحابیان: ل دور دانا خیران
728	خيّران بدهينه كتيّ؟
728	فەرزبوونا شەرى ھەر چەندە ئەو تشتەكنى نەخۆشە ژى
720	شەرِی د ھەيڤێن حەرام دا وسەرريەكا صەحابيان
729	پسيارا مهيني وقوماري
701	پ يار الله و و و و و و ارنا ژ مالني وان
707	پ يار در يا در يا در

حكمهت ژ نهمارهكرنا وان
پسيارا بێنڤێڗٛيا ژنێ
ل دۆر سويندى ٢٦٠
سويندا خۆدويركرنا ژ ژنىي يان مەسەلا ئىيلائىي
عددين ژنا بهرداي
بهرداناً زڤراندن د دویڤرا همی دو بهردانن۲۶۰
مەسەلا خولعتىنىسىسىسىسىسىسىسىسىسىسىسىسىسىسىسىسىسى
نهدورستیا حهلالکرنا ژنا بهردای بو جارا سینی بو میری وی
چى نابت زەلام ب بەردانى زيان بىگەھىنتە ژنىي
شریعهتتی خودی نهکهنه جهتی یاری وترانهیان۲۷۰
نه فه قا رُنا به ردای و یا بچویک شیر
بلا زیان ب بچویکی نهگههته دهیکا وی
عددين وي ژنگا زهلامتي وي دمرت
بهرداناً ويّ ژنكا نههاتيه قهگوهاستن٢٨٠
نڤێڎان بپارێزن ونڤێڎا ناڤێ
وهصيمت بو ژنکا پشتى ميرې خو دمينت۲۸٤
سەرھاتيا ئەوين ژ مرنىخ رەڤين ٢٨٦
سهرهاتيا طالووت وجالووتي

ژ بەرھەمى نقىسەرى

أ ـ ب زماني عدرهبي :

- ١- الحافظ العراقي وأثره في علم الحديث ، الرياض ١٩٩٢.
- ٢- المدخل لدراسة الأدب الكردى ، (جزءوان) ، اسطنبول ١٩٩٣.
- ٣- اعتقاد أهل السنة والجماعة للشيخ عدى بن مسافر (تحقيق ، بالاشتراك مع حمدى عبد المجيد السلفى) المدينة المنورة ١٩٩٨.
- ٤- مختارات من أغنية الثلج والنار (بالاشتراك مع محمد أمين الدوسكى) دهوك ١٩٩٩.
- ٥- تاريخ ماردين للشيخ عبد السلام المارديني (تحقيق ، بالاشتراك مع حمدي عبد المجيد السلفي) دهوك ٢٠٠٢.
- ۲- مذكرات الجاسوس الإنگليزی همفر فی الميزان ، (مع مالک بن حسين) دهوک
 ۲۰۰۲.
 - ٧- شرح ديوان الشيخ الجزرى للملا عبد السلام الجزرى (ضبط وتعليق)٢٠٠٤.
- ۸- حول نسب الشيخ عدى بن مسافر ومعتقده (بالاشتراك مع حمدى عبد المجيد السلفي) دهوك ٢٠٠٤.
 - ٩- جواهر المعانى في شرح ديوان أحمد الخاني، دهوك ٢٠٠٥.
- ١٠- تاريخ الأنساب، للأمير صالح بك الشيرواني، تحقيق، دهوك ٢٠٠٥، الطبعة الثانية بيروت ٢٠٠٧، الثالثة الشارقة الإمارات ٢٠٠٩.
- ۱۱- الحياة السياسية في كردستان، تأليف على تتر، ترجمة من الكردية إلى العربية، دهوك ۲۰۰۷.

١٢- معجم شعراء الكرد، (بالاشتراك مع حمدي عبد المجيد السلفي) دهوك، ٢٠٠٨.

- ۱۳- عقد الجمان في تراجم العلماء والأدباء الكرد والمنسوبين إلى مدن وقرى كردستان، (بالاشتراك مع حمدي عبد المجيد السلفي) الشارقة الإمارات، ۲۰۰۸.
- 16- الرد على الرافضة واليزيدية المخالفين للملة الإسلامية المحمدية، لأبى عبد الله بن شبل، (تحقيق ، بالاشتراك مع حمدى عبد المجيد السلفى) تحت الطبع.

ب ـ ب زماني كوردى :

- ۱۵- مەلايتى باتەيى وبەرھەمتى وى (د گەل محسن دۆسكى) دھۆک ۱۹۹٦، چاپا دووى دورى . ۲۰۰۵ .
 - ۱۶- ئيخوان د تەرازىيىتى دا ، دھۆ*ک* ۱۹۹۱، ھەڤلىر ۱۹۹۹ .
 - ۱۷- ئەلندا مە (ديوانا شعرييه) دهۆک ۱۹۹۸، چاپا دووي ۲۰۰٤.
 - ۱۸- مەلا عەلىيىتى بەرۇشكى وبەرھەمتى وى ، دھۆك ۱۹۹۹ .
 - ۱۹- سەيفىيى شۆشى وبەرھەمىي وى (د گەل محسن دۆسكى) دھۆك ۱۹۹۹ .
 - ۲۰- ديوانا سەردائيىتى وانى ، دھۆك ۱۹۹۹ .
 - ۲۱- واقعىٰ ئىسلامى چاوا چارەسەر بكەين ؟ دھۆك ۲۰۰۰ .
 - ۲۲- دیوانا مەلایتی جزیری (بەرھەڤكرن وڤەوژارتن) دھۆک ۲۰۰۰، چاپا دووی ۲۰۰۵.
 - ۲۳- ژیاننامهیا پیغهمبهری خودی ، دهۆک ۲۰۰۲، چاپا دووی تههران ۲۰۰۸.
 - ۲۶- د گەل مرۆۋىين خودى ، دھۆك ۲۰۰۲ .
 - ۲۵- چل حدیسین ئیمامی ندوهوی ، دهوک ۲۰۰۲ .
 - ٢٦- ئيمام موحهممه دي كوړي عه بدلوه همابي وچه ند نڤيسينه كين وي ، دهوّى ٢٠٠٢ .
- ۲۷- سەرھاتىيىن پىغەمبەران ومللەتىن بۆرىن، (سى بەرگە) دھۆك ۲۰۰۲، چاپا دووى ۲۰۰۶.

۲۸- تەفسىرا قورئانا پىرۆز (وەرگێرانە) دھۆک ٢٠٠٤، چاپا دووێ تەھران ٢٠٠٨.

- ۲۹- كورى من ئەقەيە دىنى تە ، دھۆك ٢٠٠٤ .
- ٣٠- يووسف وزلهيخا يا سهليمي هيزاني، (بهرههڤكرن وڤهوژارتن) دهوّك ٢٠٠٤ .
- ٣١- لهيلا ومهجنوون يا حارثني بدليسي، (بهرههڤكرن وڤهورارتن) دهوِّک ٢٠٠٤ .
 - ٣٢- ل دور ئەدەبى كرمانجى ل سەدسالا نۆزدى وبىستى زايىنى، ھەولىر ٢٠٠٤ .
- ٣٣- ديوانا گازيا بهلهنگازا يا مهلا بهشيري بهدهوي (بهرههڤكرن)، دهوّک ٢٠٠٤ .
 - ۳٤- ديوانا داهي يا مهلا نهذيري بهدهوي (بهرههڤكرن) دهوّک ٢٠٠٤.
 - ۳۵- مروّڤنی بهری دیروٚکنی، وهرگیٚرانه ژ عهرهبی بوّ کوردی، دهوٚک ۲۰۰٤.
 - ٣٦- مهم وزينا ئەحمەدى خانى، (بەرھەڤكرن) دھۆك ٢٠٠٥.
 - ۳۷- رۆژى وپەياما رەمەزانى، دھۆك ٢٠٠٥.
- ۳۸- باوهریا تموحیدی، با دکتور صالح الفوزان، (وهرگیرانه) دهوّک ۲۰۰۵، چاپا دووی ۲۰۰۹.
 - ۳۹- ژن ل بهر سيبهرا ئيسلامي، دهوّک ۲۰۰۵.
 - ٤٠- ديوانا هادي، (بهههڤكرن) دهوّك ٢٠٠٧.
 - ٤١- ديوانا بەرتۆ بەگى ھەكارى، (بەرھەڤكرن) دھۆك ٢٠٠٦.
 - ٤٢- چاوا دي بيه مروّقه کي دلشاد، يا دکتور عائض القرني، وهرگيرانه، دهوّک ٢٠٠٦.
 - ٤٣- ژ سالۆخەتين خوداپەريسان، يا عومەر تەلمەسانى، وەرگيرانە، دھۆک ٢٠٠٦.
 - ٤٤- جدهندم واري يهشيمانان، دهوِّک ٢٠٠٦.
 - ٤٥- فەرھەنگا گۆتن وكريارين نەدورست، دھۆك ٢٠٠٦.
 - ٤٦- جيهانا خەونان، دھۆك ٢٠٠٦.

- ٤٧- مرن وژينا بهرزهخي، دهوّک ٢٠٠٦.
- ٤٨- ل بهر سيبهرا خودي، دهوّک ٢٠٠٦.
- ٤٩- د گەل يېغەمبەرى خۆشتقى، دھۆك ٢٠٠٦.
- ٥٠- قورئان وسوننهت وزانينا نوى، دهوّک ٢٠٠٤، چاپا دووي ٢٠٠٦.
- ٥- ژ پیشهنگین پهخشانا کوردی خهلیفه یووسفی بایهزیدی، دهوّک ۲۰۰۷.
- ٥٢- مهم وزينا ئەحمەدى خانى، دانەيا عەزيزى مامزيدى (بەرھەڤكرن) دھۆك ٢٠٠٨.
 - ٥٣- مەلايى جزيرى شاعرى كوردان يى مەزن، بۆ زارۆكان، دھۆك ٢٠٠٨.
 - ٥٤- ريبازا ژياني ل بهر سيبهرا قورئاني، ل ژير دهسته.
 - ٥٥- زڤرين بەر ب خودى قە، دھۆك ٢٠٠٩.
 - ٥٦- ڤهوژارتنا دلان، دهۆک ٢٠٠٩.
 - ٥٧- گەشتەك بۆنك خودى، رۆمانا دكتۆر نەجىب گەيلانى (ل ژير چاپييه).
 - ٥٨- ديوانا سهيد قهدري يي جزيري (ل ژير چاپييه).

ژمارا سپارتنی ل پهرتووکخانه یا بهردخانیان ل دهوّکی (۲۱۹۷) چاپخانه یا هاوار - دهوّک ۲۰۰۹ بهرگ: به یار جهمیل